This is a digital copy of a book that was preserved for generations on library shelves before it was carefully scanned by Google as part of a project to make the world's books discoverable online.

It has survived long enough for the copyright to expire and the book to enter the public domain. A public domain book is one that was never subject to copyright or whose legal copyright term has expired. Whether a book is in the public domain may vary country to country. Public domain books are our gateways to the past, representing a wealth of history, culture and knowledge that's often difficult to discover.

Marks, notations and other marginalia present in the original volume will appear in this file - a reminder of this book's long journey from the publisher to a library and finally to you.

Usage guidelines

Google is proud to partner with libraries to digitize public domain materials and make them widely accessible. Public domain books belong to the public and we are merely their custodians. Nevertheless, this work is expensive, so in order to keep providing this resource, we have taken steps to prevent abuse by commercial parties, including placing technical restrictions on automated querying.

We also ask that you:

+ *Make non-commercial use of the files* We designed Google Book Search for use by individuals, and we request that you use these files for personal, non-commercial purposes.
+ *Refrain from automated querying* Do not send automated queries of any sort to Google's system: If you are conducting research on machine translation, optical character recognition or other areas where access to a large amount of text is helpful, please contact us. We encourage the use of public domain materials for these purposes and may be able to help.
+ *Maintain attribution* The Google "watermark" you see on each file is essential for informing people about this project and helping them find additional materials through Google Book Search. Please do not remove it.
+ *Keep it legal* Whatever your use, remember that you are responsible for ensuring that what you are doing is legal. Do not assume that just because we believe a book is in the public domain for users in the United States, that the work is also in the public domain for users in other countries. Whether a book is still in copyright varies from country to country, and we can't offer guidance on whether any specific use of any specific book is allowed. Please do not assume that a book's appearance in Google Book Search means it can be used in any manner anywhere in the world. Copyright infringement liability can be quite severe.

About Google Book Search

Google's mission is to organize the world's information and to make it universally accessible and useful. Google Book Search helps readers discover the world's books while helping authors and publishers reach new audiences. You can search through the full text of this book on the web at http://books.google.com/

Columbia University
in the City of New York

THE LIBRARIES

Digitized by Google

Digitized by Google

Digitized by Google

Digitized by Google

Digitized by Google

Digitized by Google

935.4
Or89
v.21

390.0G

Digitized by Google

ΜΗΝΑΙΟΝ
ΤΟΥ
ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ

ΠΕΡΙΕΧΟΝ
ΤΗΝ ΠΡΕΠΟΥΣΑΝ ΑΥΤΩ͂
ΑΠΑΣΑΝ

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑΝ

Μετὰ καὶ τῆς ἀναγκαιοτέρας Προσθήκης

ΤΟΥ ΤΥΠΙΚΟΥ.

Νεωστὶ μετατυπωθὲν, καὶ ἐπιμελῶς διορθωθέν.

ΕΝΕΤΙΗΣΙΝ.
Παρὰ Νικολάῳ Γλυκεῖ τῷ ἐξ Ἰωαννίνων.
1820.

Digitized by Google

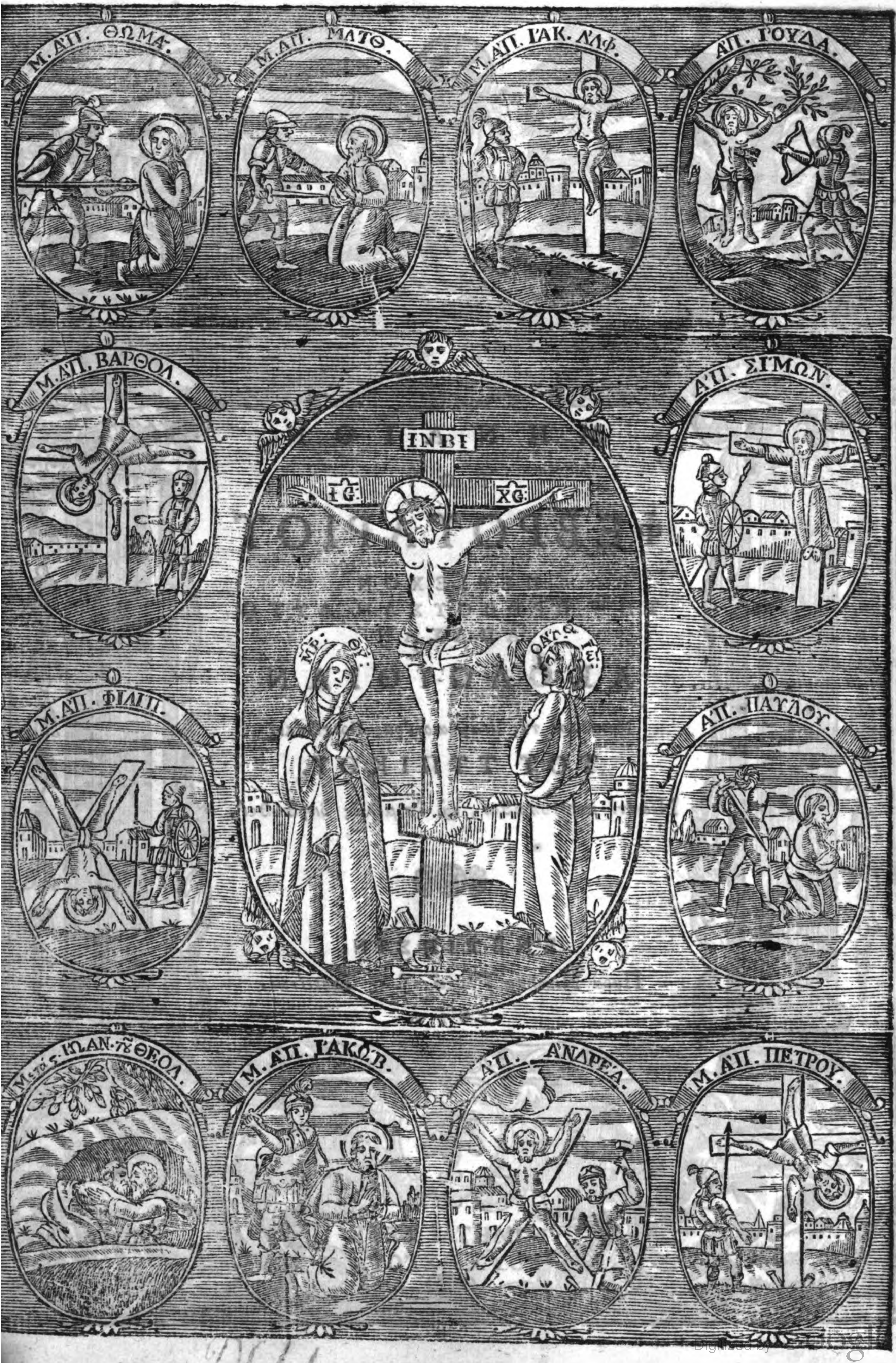

Digitized by Google

APR 3 1929

ΜΗΝ ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΣ

Ἔχων ἡμέρας κη΄. ἢ κθ΄. Ἡ ἡμέρα ἔχει ὥρας ια΄. καὶ ἡ νὺξ ὥρας ιγ΄.

1. Προεόρτια τῆς Ὑπαπαντῆς τοῦ Κυρίου, καὶ Θεοῦ, καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ· καὶ τοῦ ἁγίου Μάρτυρος Τρύφωνος. Εἰς τό, Κύριε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν Στίχους ς΄. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια Προεόρτια.

Ἦχος δ΄. Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Ἡ σεπτὴ ἀντεπίζεται, Ἐκκλησία εἰσδέξασθαι, ἐν αὐτῇ τὸν Κύριον ὥσπερ νήπιον, ἐπιδημοῦντα καὶ χάριτι, νοητῶς φαιδρυνόμενα, τὸ πιστότατον αὐτῆς, καὶ φιλόθεον σύστημα· ᾧ καὶ κέκραγε· σὺ εἶ δόξα καὶ κλέος καὶ ὁ κόσμος, τοῦ πληρώματός μου Λόγε, ὁ νηπιάσας σαρκὶ δι' ἐμέ.

Ἡ παστὰς ἡ πολύφωτος, καὶ σκηνὴ ἡ ὑπέρτιμος, καὶ Ναὸς ὁ ἅγιος καὶ εὐρύχωρος, ἔνδον θαλάμων εἰσάγουσα, τοῦ Ναοῦ τὸν Κύριον, προμνηστεύεται αὐτόν, τῇ σεπτῇ Ἐκκλησίᾳ αὐτοῦ, ἱκετεύουσα, ἐκ φθορᾶς καὶ κινδύνων λυτρωθῆναι, τοὺς κυρίως Θεοτόκον ταύτην ἀπαύστως δοξάζοντας.

Συμεὼν Ἱερώτατε, τὴν ἐλπίδα ἣν κέκτησαι, τὸν Χριστὸν θεάσασθαι δεῦρο πρόσελθε, ἐν τῷ Ναῷ καὶ εἰσδέδεξαι, ἀγκάλαις καὶ βόησον· νῦν ἀπόλυσον Σωτήρ, ἐκ τῆς γῆς με τὸν δοῦλόν σου· καὶ συγκάλεσον, τὴν Προφήτιδα Ἄνναν τοῦ δοξάσαι, μετὰ σοῦ τὸν εὐεργέτην, σαρκὶ φρικτῶς νηπιάζοντα.

Ἕτερα Στιχηρὰ προσόμοια τοῦ Ἁγίου.

Ἦχος α΄. Πανεύφημοι Μάρτυρες ὑμᾶς.

Τρύφων πανοίδιμε τρυφῆς, ἀκηράτου μέτοχος, ἐν Οὐρανοῖς ἐχρημάτισας, διαφανέστατα, γενικοὺς ἀγῶνας, διαθλήσας ἔνδοξε, καὶ Μάρτυς ἀληθείας γενόμενος, Χριστὸν ἱκέτευε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Τρύφων πανοίδιμε φωτός, ἀϊδίου λάμψεσι, φωτοειδὴς ὅλος γέγονας, καταστρεψάμενος, τὴν ζοφώδη πλάνην, καὶ τοὺς κοσμοκράτορας, τοῦ σκότους καθελὼν θείᾳ χάριτι· διὸ ἱκέτευε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Τρύφων παμμακάριστε χαρᾶς, καὶ ἀγαλλιάσεως, Ἀγγελικῆς κατηξίωσαι, ἀπαρνησάμενος, τὰ τερπνὰ τοῦ βίου, καὶ ψυχῆς στερρότητι, τὰ πάντα παρ' οὐδὲν ἡγησάμενος, καὶ καρτερώτατα, διανύσας τὸ Μαρτύριον, καὶ πρεσβεύεις ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Δόξα. Ἦχος β΄. Κυπριανοῦ.

Ὑπερφρονήσας τῶν τῇδε γεηρῶν, παμμάκαρ Τρύφων σεβάσμιε, πρὸς τὸ σκάμμα ἀνδρείως ἔσπευσας· καὶ τῇ πάλῃ δι' αἵματος σὺ εὐτέχνως Μάρτυς τὸν ὑπερήφανον καθελών, ἐκόμισω τῆς νίκης στέφος. Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν, ἐκλιπα-

Digitized by Google

ρῶν δι' ἡμᾶς, μὴ ἐλλίπῃς Ἀθλοφόρε, εἰς τὸ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Προεόρτιον Ὅμοιον. Γερμανοῦ.

Σήμερον Συμεὼν, ἐν ταῖς ἀγκάλαις, τὸν Κύριον τῆς δόξης ὑποδέχεται, ὃν ὑπὸ τὸν γνόφον πρώην ὁ Μωϋσῆς ἐθεάσατο, ἐν τῷ ὄρει τῷ Σινᾶ, πλάκας δόντα αὐτῷ· οὗτός ἐστιν, ὁ ἐν τοῖς Προφήταις λαλῶν, καὶ τοῦ Νόμου ποιητής· οὗτός ἐστιν, ὃν ὁ Δαβὶδ καταγγέλλει, ὁ τοῖς πᾶσι φοβερὸς, ὁ ἔχων τὸ μέγα καὶ πλούσιον ἔλεος.

Ἀπος. Στ. Ἦχ. β'. Τὴν Ἀνάστασίν σου.

Σέλας τὸ τερισήλιον ἐμφανῶς, λάμψαν ἐκ Παρθένου καινοπρεπῶς, ἀστραπαῖς τῆς ὑπερφώτου Θεότητος, ἐφαίδρυνε τὴν σύμπασαν ἀρρήτως.

Στ. Νῦν ἀπολύεις τὸν δοῦλόν σου Δέσποτα.

Τὴν ἐκ παραβάσεως τοῦ Ἀδὰμ, πτῶσιν ἐνυπάρξασαν τοῖς βροτοῖς, ὁ Χριστὸς ἐπανορθώσων ἐπέφανεν, ἀτρέπτως νηπιάσας ἐκ Παρθένου.

Στίχ. Φῶς εἰς ἀποκάλυψιν Ἐθνῶν.

Νόμον τὸν ἐν γράμματι ἐκπληρῶν, ὁ τοῦ Νόμου Κύριος καὶ δοτὴρ, ἐν Ναῷ τῷ Νομικῷ νῦν προσάγεται, ὑπὸ Μητρὸς Παρθένου βρέφος θεῖον.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἦχος β'. Γερμανοῦ.

Οἱ δὲ, Ἰωάννου Μοναχοῦ.

Τὸν Ἱερὸν ἡ Ἱερὰ Παρθένος προσεκόμισεν, ἐν Ἱερῷ τῷ Ἱερεῖ· ἁπλώσας δὲ ἀγκάλας ὁ Συμεὼν, ἐδέξατο τοῦτον ἀγαλλόμενος, καὶ ἐβόησε· νῦν ἀπολύεις τὸν δοῦλόν σου Δέσποτα, κατὰ τὸ ῥῆμά σου ἐν εἰρήνῃ Κύριε.

Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἁγίου. Ἦχος δ'.

Ὁ Μάρτυς σου Κύριε ἐν τῇ ἀθλήσει αὐτοῦ, τὸ στέφος ἐκομίσατο τῆς ἀφθαρσίας ἐκ σοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν· ἔχων γὰρ τὴν ἰσχύν σου, τοὺς Τυράννους καθεῖλεν· ἔθραυσε καὶ δαιμόνων, τὰ ἀνίσχυρα θράση· αὐτοῦ ταῖς ἱκεσίαις Χριστὲ ὁ Θεὸς, δώρησαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Ἕτερον. Προεόρτιον. Ἦχος α'.

Οὐράνιος χορὸς, οὐρανίων Ἀγγέλων, προκύψας ἐπὶ γῆς, ἀφικόμενον βλέπει, ὡς βρέφος βασταζόμενον, πρὸς Ναὸν τὸν Πρωτότοκον, πάσης Κτίσεως, ὑπὸ Μητρὸς ἀπειράνδρου. Προεόρτιον οὖν σὺν ἡμῖν μελῳδοῦσι, τὸν ὕμνον γηθόμενοι.

Εἰς τὸν Ὄρθρον. Κανὼν ὁ προεόρτιος μετὰ τῶν Εἱρμῶν, εἰς ϛ'. καὶ τοῦ Ἁγίου, εἰς δ'.

Ὁ Προεόρτιος.

Ὠδὴ α'. Ἦχος δ'. Ὁ Εἱρμός.

„ Ἄσομαί σοι Κύριε ὁ Θεός μου, ὅτι ὡ-
„ δήγησας λαὸν, ἐν μέσῳ θαλάσ-
„ σης, ἐκάλυψας δὲ ἅρματα, Φαραὼ καὶ
„ τὴν δύναμιν.

Ἄσομαί σοι Κύριε ὁ Θεός μου, τῷ νηπιάσαντι σαρκὶ, καὶ Νόμῳ ὑπακούσαντι, καὶ σώσαντι τὸν ἄνθρωπον, δι' ὃ γέγονας ἄνθρωπος.

Ἀγκάλαις δεξάμενος ὁ Πρεσβύτης, τὸν ζωοδότην καὶ Θεὸν, τῆς ζωῆς ἀπελύετο βοῶν· νῦν ἀπολύεις με· κατεῖδον γάρ σε σήμερον.

Τοῖς Νόμοις τῆς φύσεως ὑπακούσας, καὶ τοῦ γράμματος θεσμοῖς, κατὰ Νόμον ὑπήχθης Χριστὲ, ὁ πρὶν ὑπαγορεύσας μοι, τὸν Νόμον ἐν τῷ ὄρει Σινᾶ. Θτ.

Ἄσομαί σοι Κύριε ὁ Θεός μου, ὅτι ἐτέχθης ἐκ Μητρὸς, Παρθένου ἁγίας, καὶ ταύτην ἀνέδειξας, ἐλπίδα τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ἕτερος Κανὼν τοῦ Ἁγίου. Οὗ ἡ ἀκροστιχίς. Τρυφῆς μεθέξειν, ἀξίωσόν με Τρύφων.

Ὠδὴ α'. Ἦχος Πλ. δ'. Ὑγρὰν διοδεύσας.

Τῆς ὄντως ἐνθέου ἐν Οὐρανοῖς, τρυφῆς ἀπολαύων, ὡς ἀήττητος Ἀθλητὴς, ταῖς σαῖς ἱκεσίαις τὴν ψυχήν μου, τῆς τῶν παθῶν ῥῦσαι συγχύσεως.

Ῥημάτων τῶν θείων ἐνηχηθεὶς, ἐτέλεσας ταῦτα, Παναοίδιμε πρακτικῶς, τὴν ἁγιωσύνην ἀγαπήσας, καὶ σωφροσύνην ἀσπασάμενος.

Ὑπῆρξας τῷ ὄντι ποιμαντικὸς, ποιμαίνων ψυχῆς σου, ἐν σοφίᾳ τοὺς λογισμοὺς, ψυχὰς ἐπιστρέφων πλανωμένας, καὶ τῷ Θεῷ προσάγων Ἔνδοξε. Θτ.

Φωτίζεις με φέγγει τῷ νοητῷ, ἀπαύγασμα δόξης, ἡ τεκοῦσα τὸ πατρικὸν,

πα-

Digitized by Google

παραμῶμεν Κόρη καὶ τὸν ζόφον, τῆς ἁμαρτίας διασκέδασον.

Ὠδὴ γ'. Ὁ Εἱρμός.

„Ἐν Κυρίῳ Θεῷ μου, ἐστερεώθη ἡ καρδία μου. διὸ οἱ ἀνθυμνοῦντες, περιεζώσαντο δύναμιν.

Ἀνοιγέσθω ὁ Ναός. ὁ τοῦ Θεοῦ γὰρ νῦν ἐπέστη Ναός, Ναοὺς ἡμᾶς ποιῆσαι, τοῦ Ἁγίου αὐτοῦ Πνεύματος.

Νῦν παρῆλθεν ἡ σκιά, καὶ ἀντεισήχθη ἡ ἀλήθεια, τῆς χάριτος ἐλθούσης, νῦν ὑποδέχου τὸν Χριστὸν Συμεών.

Χήρα Ἄννα σώφρων, ἡ μεμονωμένη καὶ γνωστὴ τῷ Θεῷ, νῦν ἀνθομολογείσθω, τῷ νηπιάσαντι σαρκὶ δι' ἡμᾶς.

Θεοτοκίον.

Τὴν Θεομήτορα Παρθένον, ὀρθοδόξως ἀνυμνήσωμεν. πρεσβεύει γὰρ ἀπαύστως, ὑπὲρ ἡμῶν πρὸς τὸν Κύριον.

Ἄλλος. Σὺ εἶ τὸ στερέωμα.

Ἤμβλυνας τὴν δύναμιν, τὴν ὑπερήφανον ἔνδοξε, Μάρτυς Χριστοῦ, τὴν ἐκ τοῦ ὑψίστου, ἐνδυσάμενος δύναμιν.

Σάρκα περικείμενος, ὀφρὺν τὴν ἄσαρκον ἔσβεσας, τοῦ δυσμενοῦς, καὶ σεσαρκωμένον, Θεὸν Λόγον ἐκήρυξας.

Νόσοι φυγαδεύονται, τῇ παρουσίᾳ σου πνεύματα, τὰ πονηρά, Πνεύματος Ἁγίου, διωκόμενα χάριτι. Θεοτ.

Ἔχω σε βοήθειαν, οὐκ αἰσχυνθήσομαι Πάναγνε, Μήτηρ Θεοῦ. ἔχων σε προστάτιν, τῆς ζωῆς μου σωθήσομαι.

Ὁ Εἱρμός.

„Σὺ εἶ τὸ στερέωμα, τῶν προστρεχόντων σοι Κύριε. σὺ εἶ τὸ φῶς, τῶν ἐσκοτισμένων, καὶ ὑμνεῖ σε τὸ πνεῦμά μου.

Κάθισμα τοῦ Ἁγίου. Ἦχος δ'.

Ταχὺ προκατάλαβε.

Τοῖς πόνοις μακάριε, κατατρυφῶν τῆς σαρκός, τὴν θείαν καὶ ἄπονον, ἐν Παραδείσῳ τρυφήν, ἀξίως ἀπείληφας, στέφος ἀθανασίας, ἐκ Θεοῦ δεδεγμένος. ὅθεν καὶ ἰαμάτων, ποταμοὺς ἀναβλύζεις, τοῖς πόθῳ καταφεύγουσι, Μάρτυς τῇ σκέπῃ σου.

Δόξα, καὶ νῦν. Προεόρτιον. Ἦχος α'.

Τοῦ λίθου σφραγισθέντος.

Θησαυρὲ τῶν αἰώνων, ἡ ζωὴ τῶν ἀπάντων, δι' ἐμὲ νηπιάσας ὑπὸ Νόμον ἐγένου, ὁ πάλαι χαράξας ἐν πλαξὶ, τὸν Νόμον ἐν τῷ ὄρει τῷ Σινᾶ, ἵνα πάντας ἀπαλλάξῃς, ἐκ τῆς τοῦ Νόμου πάλαι δουλείας, δόξα τῇ εὐσπλαγχνίᾳ σου Σωτήρ· δόξα τῇ Βασιλείᾳ σου· δόξα τῇ οἰκονομίᾳ σου μόνε φιλάνθρωπε.

Ὠδὴ δ'. Ὁ Εἱρμός.

„Τοὺς οὐρανοὺς ἡ ἀρετή σου κατεκάλυψε, καὶ ἡ γῆ ἐπληρώθη τῆς σῆς δόξης Χριστέ. διὸ ἀπαύστως κράζομεν· δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Αἱ τάξεις τῶν Ἀγγέλων ἐξεπλάγησαν, ἐν ταῖς ἀγκάλαις τοῦ Πρεσβύτου θεασάμεναι τὸν σὺν Πατρὶ καὶ Πνεύματι ὑμνούμενον, ὡς Υἱὸν, καὶ Θεὸν ἡμῶν.

Τὸ ἡμῶν ἀτελὲς οἰκειούμενος, ὁ παντέλειος Θεός, τῇ κατὰ νόμον προσαγωγῇ, τὸ τέλειον τῆς χάριτος ἡμῖν ἐδωρήσατο.

Ὡς βρέφος ἐν ἀγκάλαις δεχόμενος, καὶ Θεὸν τῷ Πνεύματι θεώμενος, ὁ Συμεὼν σωτήριον τοῦ Κόσμου, τὸν Χριστὸν ἀνεκήρυττε.

Μωσέως τιμιώτερος γέγονας, τοῦ δεξαμένου Νόμον ἐν τῷ ὄρει Σινᾶ· ὅτι Χριστὸν τὸν Κύριον, ἀγκάλαις σου πρεσβῦτα ἐβάστασας. Θεοτοκίον.

Ἡ Ἄννα προφητεύουσα τὸ μέλλον, τὴν ἐκ τῆς μήτρας σου Θεὸν προανηγόρευσε. διὸ ἀπαύστως πρέσβευε, σωθῆναι Θεομῆτορ τοὺς δούλους σου.

Ἄλλος. Εἰσακήκοα Κύριε.

Θεωμένους κατέπληξας, τῆς σῆς καρτερίας Μάκαρ στερρότητι. τὰς βασάνους γὰρ ὑπέμεινας, ὡς ἐν ἀλλοτρίῳ πάσχων σώματι.

Ἐνετρύφας Μακάριε, τοῖς τῶν ἀλγηδόνων πόνοις νυττόμενος. νῦν τρυφᾷς δὲ καθαρώτερον, ἀϊδίου δόξης ἐμφορούμενος.

Ξεομένου τοῦ σώματος, ταῖς τῶν σιδηρῶν ὀνύχων ὀξύτησιν, ἐμορφοῦτό σου Θεσπέσιε, τῆς ψυχῆς ὁ τόνος θείᾳ χάριτι.

Digitized by Google

Θεοτοκίον.

Ἐπὶ σὲ τὴν ἐλπίδα μου, πᾶσαν ἀνατίθημι Μητροπάρθενε, τὴν ψυχήν μου διαφύλαξον, ἡ Θεὸν τεκοῦσα τὸν Σωτῆρά μου.

Ὠδὴ ε΄. Ὁ Εἱρμός.

„Ὁ ἀνατείλας τὸ φῶς, καὶ φωτίσας „τὸν ὄρθρον, καὶ δείξας τὴν ἡμέραν, „δόξα σοι Ἰησοῦ, Υἱὲ τοῦ Θεοῦ.

Ἐν τῇ τοῦ Νόμου σκιᾷ, τὸν τῆς χάριτος λόγον, τρανῶς ἐσχηματίσθη, Συμεὼν ὁ δίκαιος, σωματικῶς τὸν Χριστὸν δεξάμενος.

Οὗτος εἰς πτῶσιν φησὶ, καὶ ἀνάστασιν κεῖται, εἰς πτῶσιν τῶν ἀπίστων, καὶ πιστῶν ἀνάστασιν, ὁ Συμεὼν ἄρτι προεφήτευσε.

Θεοτοκίον.

Θεοκυήτωρ Ἁγνὴ, τὸν Υἱόν σου δυσώπει, λυτρώσασθαι κινδύνων, καὶ πάσης πειράσεως, τοὺς σὲ δοξάζοντας Θεοτόκε ἄχραντε.

Ἄλλος. Ὀρθρίζοντες βοῶμέν σοι.

Ἰνδάλματα τῆς πλάνης κατήργησας, Ἀθλοφόρε. εἰκόνι λατρεύειν γὰρ, Θεοῦ ὄντως ἠγάπησας.

Νενίκηκας τὸ φρόνημα τοῦ τυράννου, τὸ ἄθεον πάνσοφε, Χριστοῦ τῇ πίστει μαρνάμενος.

Θεοτοκίον.

Ἀνέκφραστος ἡ σύλληψις γέγονε, σοῦ Παρθένε, ὁ τόκος ἀπόρρητος, διαμεμένηκεν ἄχραντε.

Ὠδὴ ς΄. Ὁ Εἱρμός.

„Ὡς Ἰωνᾶν τὸν Προφήτην, ἐλυτρώσω τοῦ κήτους Χριστὲ ὁ Θεὸς, κἀμὲ τοῦ βυθοῦ τῶν πταισμάτων, ἀνάγαγε „καὶ σῶσόν με φιλάνθρωπε.

Ἐσχηματίσθη Πρεσβύτης, μὴ θανεῖν πρὶν ἰδεῖν τὸν Δεσπότην Χριστόν. ἀγκάλαις δὲ σήμερον φέρει, καὶ τοῦτον προσδεικνύει παντὶ τῷ λαῷ Ἰσραήλ.

Τὸν Ποιητὴν τῶν αἰώνων, ὁ Πρεσβύτης ὡς βρέφος δεξάμενος, Θεὸν προαιώνιον ἔγνω, καὶ ὡς Ἐθνῶν καὶ δόξαν τοῦ Ἰσραὴλ τὸν Χριστόν.

Νῦν Συμεὼν προφητεύει, νῦν ἡ Ἄννα ἀνθομολογεῖ τῷ Θεῷ· ὁ μὲν τῇ Μητρὶ καὶ Παρθένῳ, ἡ δὲ τῷ ἐκ Παρθένου ἀναδειχθέντι σαρκί.

Θεοτοκίον.

Ὦ Μακαρία κοιλία, πόθεν ταύτην τὴν δόξαν ἐβλάστησας; Θεὸς τὸ τεχθὲν ὦ Παρθένε, καὶ φῶς Ἐθνῶν καὶ δόξα καὶ ἀπολύτρωσις.

Ἄλλος. Ἱλάσθητί μοι Σωτήρ.

Ζηράνας τὰς μυσαρὰς, σπονδὰς καὶ κνίσσης μιάσματα, μανίας εἰδωλικὰς, τοῖς αἵμασιν ἔνδοξε, κατήρδευσας ἅπαντα, τὰ τῆς Ἐκκλησίας, ἄγγεμε Τρύφων βλασφήματα.

Ἰχῶρες μαρτυρικοὶ, ὡς μύρον εὐωδιάζουσι. τὸ αἷμα τῶν ἀθλητῶν, πηγάζει ἰάματα, ἡ κόνις τοῦ σώματος, ψυχὰς ἁγιάζει, τῶν πιστῶς θεραπευόντων αὐτῆς.

Θεοτοκίον.

Ὡς ἔμψυχος κιβωτὸς, ἐδέξω Λόγον τὸν ἄναρχον, ὡς ἅγιον ἱερὸν, τὸν Κτίστην ἐχώρησας, ὡς θρόνος πυρίμορφος, φέρεις τὸν Δεσπότην, Θεομήτωρ πάσης κτίσεως.

Ὁ Εἱρμός.

„Ἱλάσθητί μοι Σωτὴρ· πολλαὶ γὰρ αἱ ἀ„νομίαι μου. καὶ ἐκ βυθοῦ τῶν κακῶν, ἀ„νάγαγε δέομαι, πρὸς σὲ γὰρ ἐβόησα, καὶ „ἐπάκουσόν μου, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου.

Κοντάκ. Ἦχος Πλ. δ΄. Ὡς ἀπαρχάς.

Τριαδικῇ στερρότητι, πολυθείαν ἔλυσας, ἐκ τῶν περάτων ἀοίδιμε, τίμιος ἐν Χριστῷ γενόμενος, καὶ νικήσας τυράννους ἐν Θεῷ τῷ Σωτῆρι, τὸ στέφος εἴληφας τῆς μαρτυρίας σου, καὶ χαρίσματα θείων ἰάσεων ὡς ἀήττητος.

Ὁ Οἶκος.

Ἱερὰ πανδαισία προτέθειται, φιλεόρτων τὸν σύστημα σήμερον προεόρτια σύμβολα φέρουσα, τοῦ Κυρίου τεσσαρακονθήμερον, τὴν ἐκ Παρθένου φρικτὴν Γέννησιν, καὶ πρεσβύτου σεπτοῦ ἐναγκάλισιν, τοῦ σεπτοῦ Ἀθλοφόρου μνημόσυνα. δι' αὐτὸν γὰρ τὸν Χριστὸν, τελειοῦται νικητικῶς, ὡς ἀήττητος.

Μὴν Φεβρουάριος, ἔχων ἡμέρας, κη΄. εἰδὲ ὅτι Βίσεκτος, κθ΄. Ἡ ἡμέρα ἔχει ὥρας, ια΄. καὶ ἡ νὺξ ὥρας, ιγ΄.

Εἰς

Digitized by Google

Εἰς τὴν Α'. Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Τρύφωνος.

Στ. Σὺ δὲ Τρύφων τί; τὸ ξίφος θνήσκων φθάσας.

Καιρὸς δὲ τίς σοι τοῦ τέλους μνημῴα;

Ἐν Φεβρουαρίοιο Τρύφων πρὸ τομῆς θάνε πρώτῃ.

Οὗτος ὑπῆρχεν ἐκ Λαμψάκου τῆς κώμης τῶν Φρυγῶν Ἐπαρχίας, ἐπὶ τῆς Βασιλείας Γορδιανοῦ, ἐν τῷ διακοσιοστῷ ἐννενηκοστῷ πέμπτῳ ἔτει, ἀπὸ τῆς Αὐγούστου βασιλείας. ἔτι δὲ κομιδῇ νέος ὤν, καὶ τῇ ἡλικίᾳ κατάλληλον ἐπιτήδευμα μετιὼν (χῆνας γὰρ ἔβοσκεν, ὥς φασι,) Πνεύματος Ἁγίου ἐπλήσθη, καὶ τὴν πᾶσαν ἰώμενος μαλακίαν, καὶ δαίμονας ἐξελαύνων· ἐθεράπευσε δὲ καὶ τὴν τοῦ βασιλέως θυγατέρα, ὑπὸ τοῦ δαίμονος κρατουμένην. ἔνθα λέγεται ὑποδεῖξαι τὸν δαίμονα τοῖς παροῦσιν, ὡς κύνα μέλανα, τὰς πονηρὰς πράξεις αὐτοῦ διαγγέλλοντα, καὶ πολλοὺς ἐπὶ τῷ θαύματι πρὸς τὴν εἰς Χριστὸν Πίστιν μεταγαγεῖν. Ἐπὶ δὲ τοῦ βασιλέως Δεκίου, ὃς Φίλιππον διεδέξατο, τὸν κρατήσαντα μετὰ Γορδιανόν, διεβλήθη Ἀκυλίνῳ τῷ Ἐπάρχῳ τῆς Ἀνατολῆς, ὅτι μὴ λατρεύει, φησί, τοὺς δαίμονας. ἀχθεὶς δὲ πρὸς αὐτὸν ἐν Νικαίᾳ, καὶ ὁμολογήσας τὸ τοῦ Χριστοῦ ὄνομα, πρῶτον ἀναθίζεται, εἶτα ἵπποις δεσμεῖται, καὶ ἐλαύνεται χειμῶνος ὥρᾳ κατὰ δυσβάτων, καὶ δυσπροόδων χωρίων. καὶ μετὰ τοῦτο, γυμνὸς ἐπάνω σιδηρῶν ἥλων σύρεται. ἔτι δὲ μαστιχθεὶς, καὶ λαμπάσι πυρὸς τὰς πλευρὰς ἐκκαεὶς, τὴν διὰ ξίφους ἀπόφασιν δέχεται, ἣν προφθάσας, τῷ Θεῷ τὸ πνεῦμα παρέθετο. Τελεῖται δὲ ἡ αὐτοῦ σύναξις ἐν τῷ Μαρτυρείῳ αὐτοῦ, τῷ ὄντι ἔνδον τοῦ σεπτοῦ Ἀποστολείου Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου, πλησίον τῆς Ἁγιωτάτης Μεγάλης Ἐκκλησίας.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Πέτρου τοῦ ἐν Γαλατίᾳ.

Οὗτος παρὰ Γαλάταις τοῖς πρὸς τῇ Ἀγκύρᾳ τραφεὶς, ἐν ἑπτὰ μὲν ἔτεσι τοῖς γονεῦσι συνών, ἔπειτα δὲ ἱστορίας ἕνεκα τὰ Ἱεροσόλυμα καταλαμβάνει. Ἐκεῖθεν δὲ εἰς Ἀντιόχειαν παραγίνεται, καὶ τάφον εὑρὼν, ἐν αὐτῷ εἰσέδυ, ὑπερῷον ἔχοντα, καὶ δρύφακτον προβεβλημένον, δι' οὗ τοὺς ἀπιόντας ἐδέχετο, δι' ἡμερῶν δύο ἄρτου βραχέος, καὶ ὕδατος γευόμενος μετρίου. Ἰάσατο δὲ πρῶτος διὰ προσευχῆς τινὰ, ὃν καὶ σύνοικον ἐποιήσατο. ἀλλὰ καὶ τὴν μητέρα τοῦ Μακαρίου Θεοδωρήτου, Ἐπισκόπου Κύρου, εὐλαβεστάτην οὖσαν καὶ θεάρεστον, ὀφθαλμιῶσαν ἰάσατο. καὶ ὀψοποιόν τινα ὑπὸ δαίμονος ὀχλούμενον ἐθεράπευσε. καὶ ἕτερον ἀγροῖκον τοῦ αὐτοῦ ἠλευθέρωσε πάθους. καὶ τὸν στρατηγὸν τῆς Πόλεως, παρθένον τινὰ βιάσασθαι βουλόμενον, τῆς ἐγχειρήσεως διεκώλυσε, πηρώσας τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ. καὶ τὴν προῤῥηθεῖσαν μητέρα τοῦ Θεοδωρήτου, δυστοκοῦσαν καὶ κινδυνεύουσαν, τοῦ θανάτου ἐλυτρώσατο. Ἐπὶ ἐννενήκοντα οὖν καὶ δύο χρόνους θεαρέστως βιώσας, ἐν εἰρήνῃ τὸ πνεῦμα τῷ Κυρίῳ παρέθετο, τὰ τῶν πόνων ἔπαθλα κομισάμενος.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Βενδιμιανοῦ.

Στίχ. Βενδιμιανὸς, δένδρον ἀρετῆς μέγα, Φυτευθὲν εἰς γῆν, μεταχθὲν εἰς Πόλον.

Οὗτος Μαθητὴς γέγονε τοῦ Ἁγίου Αὐξεντίου, καὶ μετὰ τὴν αὐτοῦ τελευτὴν, εἰς ῥαγάδα πέτραν ὑποδὺς, ἐν ᾗ κατεσκεύασεν οἰκίσκον τινὰ σμικρότατον· καὶ ἐν αὐτῷ ἐπὶ δύο καὶ τεσσαράκοντα χρόνους διαβιοὺς, ἐν τῷ μέλλειν πρὸς Κύριον ἐκδημεῖν, τὸ γόνυ προσερείσας τῇ γῇ, τῷ Θεῷ τὸ πνεῦμα παρέθετο.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν, καὶ ὁμολογητοῦ, Βασιλείου Ἀρχιεπισκόπου Θεσσαλονίκης, ὁρμωμένου ἐξ Ἀθηνῶν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Ὁ Ὅσιος Τιμόθεος ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Στίχ. Τιμόθεος μετέσχε τιμῆς τῆς ἄνω. Μὴ προκρίνας τι τῆς Θεοῦ τιμῆς κάτω.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Ὁ Ἅγιος Μάρτυς Θέων μετὰ δύο παίδων ξίφει τελειοῦται.

Π. Θνήσκουσι παισὶν εὐπροθύμως ἐκ ξίφους.

Digitized by Google

Ὅλη Θεῶν εἵπετο προθυμία.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Ὁ Ἅγιος Μάρτυς Καισάριος, τὴν γλῶτταν ἐκτμηθεὶς, τελειοῦται.

Στ. Φωνῆς στερῆσαι γλωττότμητος Καισάριος,
Γλωσσῶν πλανῶν ἔπαυσεν, ὑθλοφωνίαν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Τῆς Ἁγίας Μάρτυρος Περπετούας, καὶ τῶν σὺν αὐτῇ, Σατύρου, Ῥεβοκάτου, Σατορνίλου, Σεκούνδου, καὶ Φηλικητάτης.

Στίχ. Τὴν τῶν σφαγέντων Περπετοῦα πεντάδα
Ἤμειψε συσφαγεῖσα πρὸς τὴν ἑξάδα.

Ἡ Ἁγία Μάρτυς Περπετούα ἦν ἐκ Πόλεως Βουθρυταμῶν τῆς Ἀφρικῆς. συνελήφθη δὲ ὑπὸ τῶν ἀπίστων, καὶ ἤχθη τῷ Χιλιάρχῳ μετὰ τῶν εἰρημένων μειρακίσκων κατηχουμένων. Τῇ δὲ Ἁγίᾳ Περπετούᾳ, ἅμα τῇ Φηλικητάτῃ, ἀφίεται δάμαλις ἀγρία, ἥτις ἐπιδραμοῦσα διεσπάραξεν αὐτάς. εἶτα μετὰ τῶν λοιπῶν Ἁγίων ὑπὸ ὄχλου μαχαίραις ἀναιροῦνται.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις.

Ὠδὴ ζ΄. Ὁ Εἱρμός.

„ Ὁ τῶν Πατέρων Θεὸς, μὴ καταισχύνῃς ἡμᾶς, ἀλλὰ δώρησαι ἡμῖν, ἐν „ παρρησίᾳ βοᾷν σοι· εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεός.

Ὁ ἐνοικήσας Θεὸς, ἐν γαστρὶ τῆς Παρθένου, ἐν ἀγκάλαις Συμεὼν, ὥσπερ ἐν θρόνῳ πυρίνῳ, σήμερον ἐνθρονίζεται.

Σὺ τὸ γεῶδες ἡμῶν, προσλαβόμενος Λόγε, ἐνηπίασας σαρκὶ, καὶ νομικῶν καθαρσίων, μετέσχες ὥσπερ νήπιον.

Ἡ σώφρων Ἄννα ἡμῖν, προφητεύει τὸ μέλλον, καὶ προλέγει μυστικῶς, τὴν τῶν Ἐθνῶν προσδοκίαν, καὶ Ἰσραὴλ τὴν λύτρωσιν.

Θεοτοκίον.

Χαῖρε ἡ ἄσπορος γῆ, ἡ τὸν Λόγον ἐκ μήτρας, δίχα σπέρματος ἀνδρὸς, σεσαρκωμένον τεκοῦσα, ἡ σκέπη τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ἄλλος. Οἱ ἐκ τῆς Ἰουδαίας.

Στεφηφόρος χορεύεις, τοῖς χοροῖς τῶν Μαρτύρων συνευφραινόμενος· τὴν πλάνην γὰρ νικήσας, ἐν λόγῳ ἀληθείας, ἀνα-μέλπεις γηθόμενος· ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ὁ Δεσπότης τῶν ὅλων τῶν αὐτοῦ παθημάτων στέφει τὸν Μάρτυρα, καὶ τοῦτον ἐναυλίζει, σκηναῖς ἐπουρανίοις, κεκραγότα καὶ λέγοντα· ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Θεοτοκίον.

Νέον φέρουσα βρέφος, τὸν πρὸ πάντων αἰώνων Θεὸν παρθένε, ἐκ σοῦ σωματωθέντα, μὴ παύσῃ δυσωποῦσα, τοῦ σωθῆναι τοὺς ψάλλοντας· ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ὠδὴ η΄. Ὁ Εἱρμός.

„ Τὸν Βασιλέα Χριστὸν, ὃν ὡμολόγησαν οἱ αἰχμάλωτοι Παῖδες, ἐν τῇ „ καμίνῳ λέγοντες μεγάλῃ τῇ φωνῇ, „ πάντα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε ὡς Κύριον.

Τὸν δι' ἡμᾶς καθ' ἡμᾶς, βρέφος γενόμενον, ὑπὸ Νόμον ἀχθέντα, ἵνα τοῦ Νόμου πάντας, ἀπαλλάξῃ τοῦ γραπτοῦ, πάντα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε ὡς Κύριον.

Εἰδὼν σε φῶς νοερὸν, Συμεὼν ὁ πρεσβύτης, ἀγκάλαις ὑπεδέξατο βοῶν· νῦν ἀπολύεις με Λόγε, πρὸς τὴν ἐν τῷ πνεύματι ζωὴν ἐκ τῆς προσκαίρου.

Τὸν πρὸ αἰώνων Θεὸν, τὸν εὐδοκήσαντα δι' ἡμᾶς νηπιάσαι, καὶ ἐν χερσὶ δεχθῆναι τοῦ πρεσβύτου Συμεὼν, πάντα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε ὡς Κύριον. Θεοτ.

Τὸν Βασιλέα Χριστὸν, ὃν ἡμῖν ἔτεκεν ἡ Παρθένος Μαρία, καὶ μετὰ τόκον ἔμεινε Παρθένος Ἁγνὴ, πάντα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε ὡς Κύριον.

Ἄλλος. Ἑπταπλασίως κάμινον.

Μέχρι τομῆς καὶ καύσεως, μέχρις αἵματος χύσεως, μέχρι καὶ θανάτου, τελευταῖον ἤθλησας, ἀντικαθιστάμενος, πρὸς ἁμαρτίαν Μάρτυς Χριστοῦ. νῦν δὲ τῆς ζωῆς, τῆς ἐν Χριστῷ κρυπτομένης, λαβόμενος κραυγάζεις· Ἱερεῖς εὐλογεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ἐπὶ τῆς γῆς ἠγώνισαι, δυσσεβέσι μαχόμενος, πρὸς ἀπατηλὴν καὶ θεομάχον πλάνησιν, πικρῶς ἀναγκάζουσιν· ἐν οὐρανοῖς δὲ Τρύφων τρυφᾷς, στεφανηφόρων καὶ

σὺν

Digitized by Google

σου Ἀγγέλοις κραυγάζων· οἱ Παῖδες εὐλογεῖτε, Ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Μυραμμικὴν διήλεγξας, ἀθεότητα πάνσοφε, καὶ δαιμονικὴν θεομαχίαν ἔσβεσας, ῥοαῖς τῶν αἱμάτων σου, τὸν ἐν Τριάδι ἕνα Θεὸν, ἀξιοπρεπῶς καὶ καθαρῶς ἀναγγέλλων, καὶ σέβων καὶ κραυγάζων· Ἱερεῖς εὐλογεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας. Θεοτοκίον.

Ῥήμασι μὲν ἑπόμενοι, μακαρίζομέν σε πάναγνε, σὲ τὴν μακαρίαν, τὴν σαρκὶ γεννήσασαν, τὸν ὄντως μακάριον, τὸν φῶς οἰκοῦντα τὸ ἄδυτον, καὶ φωταγωγὸν καὶ φωτοδότην Δεσπότην. ὃν Παῖδες εὐλογοῦσιν, Ἱερεῖς ἀνυμνοῦσι, λαοὶ ὑπερυψοῦσιν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὁ Εἱρμός.

„Ἑπταπλασίως κάμινον, τῶν Χαλ„δαίων ὁ τύραννος, τοῖς Θεοσεβέσιν, „ἐμμανῶς ἐξέκαυσε. δυνάμει δὲ κρείττο„νι, περισωθέντας τούτους ἰδὼν, τῷ Δη„μιουργῷ καὶ Λυτρωτῇ ἀνεβόα· οἱ Παῖδες „εὐλογεῖτε, Ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, λαὸς ὑπε„ρυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὠδὴ θ΄. Ὁ Εἱρμός.

„Μεγαλύνομεν πάντες, τὴν φιλαν„θρωπίαν σου, Κύριε Σωτὴρ ἡμῶν, „ἡ δόξα τῶν δούλων σου, καὶ στέφανος τῶν πι„στῶν, ὁ μεγαλύνας τὴν μνήμην τῆς Τε„κούσης σε.

Ὁ πλάξιν ἐγχαράξας, τὸν τοῦ γράμματος Νόμον, χερσὶν ἀγκαλίζεται, Πρεσβύτου ὡς νήπιον, καὶ ἁγιόγραφον ἡμῖν, ὑπαγορεύει Νόμον τὸ Εὐαγγέλιον.

Σήμερον ἐν τῷ Ναῷ, Συμεὼν ὁ πρεσβύτης, ἀγκάλαις ἐδέξατο, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν, καὶ ἐβόησε λέγων· νῦν ἀπολύεις τὸν δοῦλόν σου Δέσποινα.

Τῶν Ἀγγέλων αἱ τάξεις, ἐν σαρκὶ κατιδοῦσαι, τὸν Κτίστην τὸν ἴδιον, ὡς βρέφος γενόμενον, ἀγκάλαις τοῦ Πρεσβύτου, τοῦτον ἐν φόβῳ ὑμνοῦσαι ἐδόξαζον.

Συμεὼν Θεοδόχε, τοῦ Κυρίου αὐτόπτα, καὶ Νόμου καὶ χάριτος, ἀρχὴ καὶ συμπέρασμα, μνείαν ποίει καὶ ἡμῶν, τῶν τιμώντων τὴν σεπτήν σου μετάστασιν. Θεοτ.

Χαῖρε πάνσεμνε Ἁγνὴ, Παρθενίας καύχημα, καὶ τοῦ Κόσμου ἡ χαρὰ, Μαρία Μήτηρ καὶ δούλη, τοῦ Σωτῆρος Χριστοῦ. αὐτὸν δυσώπει ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ἄλλος. Σὲ τὴν ἀπειρόγαμον.

Ὑπὲρ τὸ ὁρώμενα, αἱ τῶν Μαρτύρων προσδοκίαι, πλήρης ἀθανάτου λήξεως, καθορᾶται ἡ τούτων ἐλπὶς, πλήρης θυμηδίας καὶ χαρᾶς, καὶ φαιδρότητος ἀνεκφράστου· ὅθεν ἀξίως μακαρίζονται.

Φῶς ἐγένου δεύτερον, φωτὶ τῷ πρώτῳ προσπελάσας, αἴγλῃ τῇ αὐτοῦ πυρσούμενος, καὶ μορφούμενος Τρύφων σοφὲ, καὶ ταῖς αὐτοῦ χορηγουμέναις, ἐλλάμψεσι διαλάμπων· ὅθεν σε πάντες μακαρίζομεν.

Ὤφθης ἀκατάπληκτος, ἐν τοῖς ἀγῶσιν Ἀθλοφόρε ὤφθης ἀληθῶς ἐπώνυμος, τῆς ἐνθέου καὶ θείας τρυφῆς. ἧς νῦν ἀπολαύων καὶ τρανῶς ἐνηδόμενος, σωτηρίαν τοῖς σὲ τιμῶσιν ἡμῖν αἴτησαι. Θεοτ.

Νέκρωσον τὸ φρόνημα, Θεογεννῆτορ τῆς σαρκός μου, ζώωσον ψυχῆς τὴν νέκρωσιν, ἐνεργείᾳ τῆς ὄντως ζωῆς, τῆς ἐκ σοῦ τεχθείσης κατὰ σάρκα, δι' ἄφατον εὐσπλαγχνίαν, καὶ σωτηρίαν τῶν σὲ ὑμνούντων. Ὁ Εἱρμός.

„Σὲ τὴν ἀπειρόγαμον, Θεοῦ Μητέρα τοῦ „Ὑψίστου, σὲ τὴν ὑπὲρ νοῦν κυήσα„σαν, διὰ λόγου τὸν ὄντως Θεὸν, τὴν ὑ„ψηλοτέραν τῶν ἀχράντων Δυνάμεων, ἀ„σιγήτοις δοξολογίαις μεγαλύνομεν.

Ἐξαποστειλ. Ἐν πνεύματι τῷ ἱερῷ.

Προφῆς κατεμφορούμενος, παραδόξου καὶ θείας, Ἀγγέλοις ὁμοδίαιτος, ἐχρημάτισας Μάκαρ, τὰς χιόνας μένων ἐν νάπαις, πρὸς Θεοῦ ἀπειληφὼς, τὴν χάριν τῶν ἰαμάτων, Τρύφων Μεγαλομάρτυς, θεραπεύειν τῶν βροτῶν, τὰς ἀσθενείας καὶ νόσους. Προεόρτιον. Ὅμοιον.

Τὸν παῖδα προσκομίσασα, ἡ πανάμωμος Κόρη, ἐν ἱερῷ τετέλεκε, τὰ τοῦ Νόμου καὶ τοῦτον, ἀγκάλαις ὡς ἐδέξατο, Συμεὼν ὁ δίκαιος, ἀντέφησε τῇ Παρθένῳ.

οὗτος

Digitized by Google

ὗτος κεῖται εἰς πτῶσιν, καὶ ἀνάστασιν πολλῶν, καὶ ὡς σημεῖον ἐν Κόσμῳ.

Εἰς τὸν Στ. Στιχ. προσόμοια. Ἦχος β'.

Οἶκος τοῦ Εὐφραθᾶ.

Ρύπου δίχα Χριστὸς, γεννᾶται ἐκ Παρθένου, ὡς ἐκ Πατρὸς ἀῤῥεύστως, Υἱὸς πρὸ ἑωσφόρου, ὁ τὸν Ἀδὰμ λυτρούμενος.

Στ. Νῦν ἀπολύεις τὸν δοῦλόν σου Δέσποτα.

Πύλαι τῶν Οὐρανῶν, ἀνοίχθητε. Χριστὸς γὰρ, ἐν τῷ Ναῷ ὡς βρέφος, ὑπὸ Μητρὸς Παρθένου, Θεῷ Πατρὶ προσάγεται.

Στίχ. Φῶς εἰς ἀποκάλυψιν Ἐθνῶν.

Λέγου ὦ Συμεὼν, τὸν Κύριον τῆς δόξης, καθὼς ἐχρηματίσθης, ἐκ Πνεύματος Ἁγίου, ἰδοὺ γὰρ παραγέγονε.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἦχ. β'. Ἰωάννου Μοναχοῦ.

Ὁ κτίστης Οὐρανοῦ καὶ γῆς, ἐν ἀγκάλαις ἐβαστάζετο, ὑπὸ Ἁγίου Συμεὼν τοῦ πρεσβύτου σήμερον. αὐτὸς γὰρ ἐν Πνεύματι Ἁγίῳ ἔλεγε· νῦν ἠλευθέρωμαι, εἶδον γὰρ τὸν Σωτῆρά μου.

Ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία τοῦ Ὄρθρου, ὡς σύνηθες, καὶ Ἀπόλυσις.

Περὶ τῆς Ἑορτῆς τῆς Ὑπαπαντῆς εἰ τύχῃ ἐν τῇ Κυριακῇ τοῦ Φαρισαίου, ἢ τοῦ Ἀσώτου, ἢ τῆς Ἀποκρέω, ἢ τῆς Τυρινῆς.

ΤΥΠΙΚΟΝ.

Χρὴ γινώσκειν, ὅτι ἐὰν φθάσῃ ἡ Ἑορτὴ τῆς Ὑπαπαντῆς ἐν ταῖς προγεγραμμέναις Κυριακαῖς, Ἑσπέρας, ἐν τῷ μικρῷ Ἑσπερινῷ, εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα. Στ. Ἀναστάσιμα, δ'. Δόξα, καὶ νῦν. τῆς Ἑορτῆς. Εἰς τὸν Στ. τὸ Ἀναστάσιμον στιχηρὸν τοῦ ἤχ. καὶ γ'. τῆς Ἑορτῆς. Ἦχος βαρὺς Κατακόσμησον τὸν νυμφῶνά σου, καὶ τὰ ἕτερα δύο μετὰ τῶν στίχ. αὐτῶν. Δόξα, καὶ νῦν. τῆς Ἑορτῆς. Ἐν δὲ τῷ μεγάλῳ Ἑσπερινῷ, μετὰ τὴν σύνηθη στιχολ. εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν στίχ. ι'. καὶ ψάλλομεν στίχ. Ἀναστάσιμα τῆς Ὀκτωήχου. γ'. τοῦ Τριῳδίου, γ'. καὶ τῆς Ἑορτῆς, δ'. Δόξα. τοῦ Τριῳδίου, καὶ νῦν. τῆς Ἑορτῆς. Εἴσοδος. τὰ Ἀναγνώσματα τῆς Ἑορτῆς. Εἰς τὴν Λιτὴν, τοὺς γ'. δευτέρους τῆς Ἑορτῆς, καὶ τῆς ἡμέρας, τὰ εἰς τοὺς Αἴνους. Δόξα. τῆς ἡμέρας, τὸ εἰς τοὺς Αἴνους, καὶ νῦν. τῆς Ἑορτῆς. Εἰ δ' οὐκ ἔστι Κυριακὴ τῆς Ἀποκρέω, ἢ τῆς Τυρινῆς, Δόξα, καὶ νῦν. τῆς Ἑορτῆς. Εἰς τὸν στίχ. στίχ. Ἀναστάσιμα τοῦ ἤχου καὶ τοῦ ἀλφαβήτου. Δόξα. τοῦ Τριῳδίου, καὶ νῦν. τῆς Ἑορτῆς. ἡ εὐλόγησις τῶν ἄρτων. Ἀπολυτίκιον τῆς Ἑορτῆς, ἐκ γ'. ἡ Ἀνάγνωσις εἰς τὰς ἐπιστολάς. αἱ δὲ ἕτεραι ἀναγνώσεις, τῆς Ἑορτῆς, ἢ ἐκ τοῦ Ἁγίου Λουκᾶ τοῦ Στηριώτου. Ἐν τῷ Ὄρθρῳ, Εἰς τὸ, Θεὸς Κύριος. Ἀπολυτίκιον τὸ Ἀναστάσιμον δίς. Δόξα, καὶ νῦν. τῆς Ἑορτῆς Εἰς τὰ καθίσματα. τῆς στιχολογίας. καθίσματα. Ἀναστάσιμα μετὰ τῶν Θεοτοκίων αὐτῶν. ὁ Ἄμωμος, ἡ Ὑπακοὴ τοῦ ἤχου, ὁ Πολυέλεος, καὶ τὰ καθίσματα. τῆς Ἑορτῆς. οἱ Ἀναβαθμοὶ τοῦ ἤχου. Προκείμενον. Πᾶσα πνοή. καὶ Εὐαγγέλιον τῆς Ἑορτῆς, τὸ, Ἀνάστασιν Χριστοῦ. ὁ Ν'. καὶ τὸ στιχηρὸν τῆς Ἑορτῆς. οἱ Κανόνες, ὁ Ἀναστάσιμ. εἰς δ'. τοῦ Τριῳδίου τῆς ἡμέρας εἰς δ'. καὶ τῆς Ἑορτῆς μετὰ τῶν Εἱρμῶν εἰς ς'. Καταβασία τῆς Ἑορτῆς ὁμοῦ οἱ δύο χοροί. Ἀπὸ τρίτης ᾠδῆς, Κοντάκιον καὶ τὸν Οἶκον τοῦ Τριῳδίου. καὶ τὰ καθίσματα. τοῦ Τριῳδίου. Δόξα, καὶ νῦν. τῆς Ἑορτῆς. Ἀφ' ἕκτης, τὸ Κοντάκιον τῆς Ἑορτῆς. Ἐν τῇ ἐννάτῃ ᾠδῇ στιχολογεῖται ἡ Τιμιωτέρα. Ἐξαποστειλάρ. τὸ Ἀναστάσ. τοῦ Τριῳδίου, καὶ τῆς Ἑορτῆς. Εἰς τοὺς Αἴνους, Πᾶσα πνοή. στίχ. Ἀναστάσ. δ'. καὶ μετὰ τὴν συμπλήρωσιν τῶν Αἴνων, οἱ στίχ. τῆς Ἑορτῆς, καὶ τῆς Ἑορτῆς τὰ προσόμοια. Δόξα. τῆς Ἑορτῆς, καὶ νῦν. Ὑπερευλογημένη. Εἰ δὲ ἔστι Κυριακὴ τῆς Ἀποκρέω, ἢ τῆς Τυρινῆς, μετὰ τὰ στίχ. τῆς Ἑορτῆς, στίχ. Ἀνάστηθι Κύριε ὁ Θεός μου. τὸ Ἰδιόμ. τῆς ἡμέρας. Δόξα. τὸ αὐτό. καὶ νῦν. Ὑπερευλογημένη. Δοξολογία μεγάλη. μετὰ τὸ Τρισάγιον, Τροπάρ. τὸ Ἀναστάσ. ἡ Κατήχησις, καὶ ἀπόλυσις. Ἡ συνήθης

θηκε Λιτή. Δόξα, καὶ νῦν. τὸ Ἑωθινόν. καὶ ἡ α΄. ὥρα ἐν τῷ Νάρθηκι. Ἐν ταῖς ὥραις. Τροπ. Ἀναστάσ. Δόξα. τῆς Ἑορτῆς. **Καὶ νῦν.** Θτ. τῆς ὥρας. Κοντάκιον τῆς Ἑορτῆς. Εἰς τὴν Λειτουργίαν οἱ Μακαρισμοὶ τοῦ ἤχου εἰς ς΄. καὶ τῆς Ἑορτῆς ἡ γ΄. ᾠδή, εἰς δ΄. Εἰσοδικὸν τῆς Ἑορτῆς. Τροπ. τὸ Ἀναστάσ. καὶ τῆς Ἑορτῆς. **Δόξα, καὶ νῦν.** Κοντάκιον τῆς Ἑορτῆς. Προκείμενον, ὁ Ἀπόστολος, **Ἀλληλούϊα**, τῆς ἡμέρας, εἶτα τῆς Ἑορτῆς. Εὐαγγέλιον τῆς Ἑορτῆς, εἶτα τῆς ἡμέρας. Κοινωνικὸν τῆς Ἑορτῆς, εἶτα τῆς ἡμέρας.

Περὶ τῆς Ἑορτῆς τῆς Ὑπαπαντῆς, πότε ἀποδίδοται, εἰ τύχῃ τῇ Ἑβδομάδι τῆς Ἀποκρέω, ἢ τῆς Τυρινῆς.

Χρὴ εἰδέναι, ὅτι ἐὰν τύχῃ ἡ Ἑορτὴ τῆς Ὑπαπαντῆς τῇ Κυριακῇ τοῦ Ἀσώτου, ἢ τῇ γ΄. τῆς Ἀποκρέω, ἀποδίδοται τῇ Παρασκευῇ τῆς αὐτῆς Ἑβδομάδος. Εἰ δὲ τύχῃ τῇ δ΄. ἢ τῇ ε΄. ἢ τῇ ς΄. ἢ τῷ Σαββάτῳ τῆς Ἀποκρέω, ἀποδίδοται τῇ γ΄. τῆς Τυρινῆς. Εἰ δὲ τύχῃ τῇ Κυριακῇ τῆς Ἀποκρέω, ἢ τῇ β΄. τῆς Τυρινῆς, ἀποδίδοται τῇ ε΄. τῆς αὐτῆς Ἑβδομάδος. Εἰ δὲ τύχῃ τῇ γ΄. ἢ τῇ δ΄. τῆς Τυρινῆς, ἀποδίδοται τῇ Κυριακῇ τῆς αὐτῆς Ἑβδομάδος.

Περὶ τῆς Ὑπαπαντῆς, εἰ τύχῃ τῶν ψυχῶν, ἢ Μεθεόρτων, ἢ Ἀπόδοσις αὐτῆς.

Χρὴ εἰδέναι καὶ τοῦτο, ὅτι ἐὰν τύχῃ ἡ Ἑορτὴ τῆς Ὑπαπαντῆς, τῷ Σαββάτῳ τῶν ψυχῶν, ἢ Μεθεόρτων, ἢ Ἀπόδοσις αὐτῆς, ἡ Ἀκολουθία τῶν ψυχῶν ψάλλεται ἑσπέρας καὶ πρωῒ ἐν τῷ Κοιμητηρίῳ ἰδικῶς, ἢ ψάλλεται τῷ Σαββάτῳ τοῦ Ἀσώτου.

Περὶ τῆς Ὑπαπαντῆς, εἰ τύχῃ τῇ Ἑβδομάδι τῆς Τυρινῆς.

Χρὴ εἰδέναι, ὅτι εἰ τύχῃ ἡ Ἑορτὴ τῆς Ὑπαπαντῆς τῇ β΄. τῆς Τυρινῆς, τῇ Κυριακῇ ἑσπέρας ἐν τῷ μικρῷ Ἑσπερινῷ, εἰς τό, **Κύριε ἐκέκραξα,** Στιχ. τῆς Ἑορτῆς, γ΄. ἦχος α΄. δευτεροῦμεν τὸ α΄. **Δόξα, καὶ νῦν.** τῆς Ἑορτῆς. Εἰς τὸν Στιχ. τὸ Ἰδιόμ. τῆς ἡμέρας, καὶ τὸ Μαρτυρικόν. **Δόξα, καὶ νῦν.** τῆς Ἑορτῆς. Ἐν τῷ μεγάλῳ Ἑσπερινῷ καὶ τῷ Ὄρθρῳ τελεῖται ἡ Ἀκολουθία, ὡς ἐστὶν ἐν τῷ Τυπικῷ ἀπαραλλάκτως. Τετραῴδιον γὰρ ἐν ταύτῃ τῇ Ἑορτῇ, ἐν ᾗ ἂν ἡμέρᾳ τύχῃ τῆς Τυρινῆς, οὐ ψάλλομεν, ἀλλὰ τῆς Κυριακῆς, εἰ μὴ μόνον τὸ ἰδιόμελ. τῆς ἡμέρας. λέγεται γὰρ αὐτὸ ἐν τῷ μικρῷ Ἑσπερινῷ, ὡς προεγράφη. Εἰς τοὺς Αἴνους, μετὰ τὸ εἰπεῖν τὰ δ΄. Στιχ. τῆς Ἑορτῆς. **Δόξα, καὶ νῦν.** τῆς Ἑορτῆς. Εἰς τὸν Στιχ. τὸ Ἰδιόμ. τῆς ἡμέρας, καὶ τὸ Μαρτυρ. **Δόξα, καὶ νῦν.** τῆς Ἑορτῆς. ὡσαύτως, εἰ τύχῃ ἐν τῇ γ΄. ἢ τῇ ε΄. Εἰ δὲ τύχῃ τῇ δ΄. ἢ τῇ ς΄. τῆς Τυρινῆς, ἐν τῷ μικρῷ καὶ τῷ μεγάλῳ Ἑσπερινῷ, καὶ Ὄρθρῳ, τελεῖται ἡ Ἀκολουθία, καθὼς ἐδηλώθη ἐν τῇ β΄. ἀπαραλλάκτως. γίνονται δὲ ἐν τῷ τέλει τοῦ Ὄρθρου, καὶ ἐν τῷ τέλει τῶν Ὡρῶν, αἱ γ΄. μεγάλαι μετάνοιαι μόνον. ἐν δὲ τῇ ς΄. ὥρᾳ λέγεται τὸ Τροπ. τῆς Προφητείας, καὶ ἡ Προφητεία. καὶ ἡ Λειτουργία τελεῖται τοῦ Χρυσοστόμου, κατὰ τὸν καιρὸν αὐτῆς μετὰ τῶν τυπικῶν. Ἐν δὲ τῷ Ἑσπερινῷ, μετὰ τὸ Προκ. τῆς ἡμέρας, τὸ Ἀναγνώσμ. τῆς Ἑορτῆς, καὶ ἡ Προφητεία τῆς ἡμέρας, καὶ τὸ Προκείμενον. Ἦχος Πλ. β΄. **Ἐλπισάτω Ἰσραὴλ ἐπὶ τὸν Κύριον,** μετὰ μέλους. γίνεται δὲ θ΄. παρὰ τοῖς μοναχοῖς ἐν ταῖς δυσὶ ταύταις ἡμέραις, εἰ τύχῃ ἡ Ἑορτὴ αὕτη.

Περὶ τῶν Μεθεόρτων τῆς Ὑπαπαντῆς, εἰ τύχωσιν ἐν τῇ Ἑβδομάδι τῆς Τυρινῆς.

Χρὴ εἰδέναι, ὅτι ἐὰν τύχωσι τὰ Μεθεόρτα ἐν τῇ Ἑβδομάδι τῆς Τυρινῆς. Ἑσπέρας, εἰς τό, **Κύριε ἐκέκραξα,** Στιχ. τῆς Ἑορτῆς, γ΄. καὶ τοῦ Ἁγίου, γ΄. **Δόξα.** τοῦ Ἁγίου, εἰ ἔχει. καὶ νῦν. τῆς Ἑορτῆς. κατὰ τὴν ἐκτενῆ, εἰ ἔστι δ΄. ἡ Παρασκευή, αἱ μεγάλαι γ΄. μετάνοιαι, καὶ ἀπόλυσις. ὡσαύτως καὶ ἐν τῷ Μεσονυκτ. εἰ ἔστι δ΄. ἡ Παρασκευή, καὶ ἐν τῷ τέλει, αἱ μεγάλαι γ΄. μετάνοιαι. Ἐν τῷ Ὄρθρῳ, εἰς τό, **Θεὸς Κύριος.** Τροπ. τῆς Ἑορτῆς δίς. **Δόξα.** τοῦ Ἁγίου, εἰ ἔχει. **καὶ νῦν.** τῆς Ἑορτῆς. εἰ δὲ μή, **Δόξα, καὶ νῦν** τῆς Ἑορτῆς.

Εἰς

Digitized by Google

Εἰς τὸ κα. τῆς ἀλό. κα. τῆς Ἑορτῆς. οἱ Κανόνες τῆς Ἑορτῆς μετὰ τῶν Εἱρμῶν εἰς η'. καὶ τοῦ Ἁγίου εἰς δ'. Ὅτε δὲ ἐστὶν ᾠδὴ τοῦ Τριωδίου, λέγεται τῆς Ἑορτῆς εἰς ς'. καὶ τοῦ Τριωδίου εἰς δ'. καὶ τοῦ Ἁγίου εἰς δ'. Ἀπὸ γ'. ᾠδῆς, εἰ ἔχει Κοντάκιον ὁ Ἅγιος, εἰ δὲ μή, Κοντάκιον τῆς Ἑορτῆς· εἶτα κα. τοῦ Τριωδίου. **Δόξα** τοῦ Ἁγίου, **καὶ νῦν**, τῆς Ἑορτῆς. Ἀφ' ἕκτης, Κοντάκιον τοῦ Ἁγίου, εἰ ἔχει, εἰ δὲ μή, τῆς Ἑορτῆς. Ἐξαποσ. τοῦ Ἁγίου, εἰ ἔχει, καὶ τῆς Ἑορτῆς. εἰ δὲ μή, τῆς Ἑορτῆς, δίς. Εἰς τοὺς Αἴνους, π. τῆς Ἑορτῆς. **Δόξα, καὶ νῦν**, τῆς Ἑορτῆς. Εἰς τὸν ἀ. τὸ Ἰδιόμελ. τῆς ἡμέρας, δίς, καὶ τὸ Μαρτυρικόν. **Δόξα, καὶ νῦν**, τῆς Ἑορτῆς. Τροπάριον τοῦ Ἁγίου, εἰ ἔχει. **Δόξα, καὶ νῦν**, τῆς Ἑορτῆς. Μετὰ τὴν ἐκτενῆ, εἰ ἐστὶ Τετάρτη, ἢ Παρασκευή, αἱ μεγάλαι γ'. μετάνοιαι μόνον, καὶ ἀπόλυσις. Ὡσαύτως καὶ ἐν ταῖς λοιπαῖς ὥραις, εἰ ἐστὶ τετάρτη, ἢ Παρασκευή, αἱ μεγάλαι γ'. μετάνοιαι μόνον μετὰ τὸ τέλος γίνονται. ὁμοίως καὶ ἐν τοῖς Ἀποδείπνοις.

Περὶ τῆς αὐτῆς Ἑορτῆς, εἰ τύχῃ τῷ Σαββάτῳ τῆς Τυρινῆς.

Χρὴ εἰδέναι, ὅτι ἐὰν τύχῃ ἡ Ἑορτὴ τῆς Ὑπαπαντῆς τῷ Σαββάτῳ τῆς Τυρινῆς, τῇ Παρασκευῇ ἑσπέρας, ἐν τῷ μικρῷ Ἑσπερινῷ, εἰς τό, **Κύριε ἐκέκραξα**, π. τῆς Ἑορτῆς, γ'. Ἦχος α'. Λέγε Συμεών. δευτεροῦμεν τὸ α'. **Δόξα, καὶ νῦν**, τῆς Ἑορτῆς. Προκείμενον τῆς ἡμέρας, καὶ ἡ Προφητεία, εἶτα τὸ Προκείμ. ὕστερον, ἦχος Πλ. β'. **Ἐλπισάτω Ἰσραὴλ ἐπὶ τὸν Κύριον**, μετὰ μέλους. Εἰς τὸν ἀ. τὸ Ἰδιόμ. τῆς ἡμέρας, δίς, καὶ τὸ Μαρτυρικόν. **Δόξα, καὶ νῦν**, τῆς Ἑορτῆς. Τροπάρ. τῆς Ἑορτῆς. Ἐν τῷ μεγάλῳ Ἑσπερινῷ στιχολογοῦμεν τὸ α'. Ἀντίφωνον, τό, **Μακάριος ἀνήρ**. Εἰς τό, **Κύριε ἐκέκραξα**, ἱστῶμεν π. ι'. καὶ ψάλλομεν π. τῆς Ἑορτῆς εἰς ς'. καὶ τῶν Ἁγίων Πατέρων εἰς δ'. **Δόξα**, τῶν Ἁγίων Πατέρων, **καὶ νῦν**, τῆς Ἑορτῆς. Εἴσοδος· τὰ ἀναγνώσματα τῆς Ἑορτῆς. Εἰς τὴν Λιτήν, π. τῆς Ἑορτῆς. Εἰς τὸν ἀ. π. τῆς Ἑορτῆς. **Δόξα**, τῶν Ἁγίων, **καὶ νῦν**. τῆς Ἑορτῆς. Εἰς τὴν εὐλόγησιν τῶν Ἄρτων, Ἀπολυτίκιον τῆς Ἑορτῆς, δίς, καὶ τῶν Ἁγίων ἅπαξ. ἡ ἀνάγνωσις τῆς Ἑορτῆς. ὁμοίως καὶ εἰς τὸ α'. κα. Εἰς τὸ κα. τῆς ἀλό. κα. τῆς Ἑορτῆς. Εἰς τὴν β'. ἀλό. κα. καὶ ἀνάγνωσις τῶν Ἁγίων. ὁ Πολυέλεος, κα. καὶ ἀνάγνωσις τῆς Ἑορτῆς. οἱ Ἀναβαθμοί, τὸ α'. Ἀντίφ. τοῦ δ'. ἤχου. Προκείμενον. **Πᾶσα Πνοή**, καὶ Εὐαγγέλιον τῆς Ἑορτῆς, ὁ Πεντηκοστός, τὸ Πεντηκοστάριον τῆς Ἑορτῆς, ὁ Κανὼν τῆς Ἑορτῆς μετὰ τῶν εἱρμῶν εἰς η'. καὶ τῶν Ἁγίων εἰς ς'. Ἀπὸ γ'. ᾠδῆς, Κοντάκιον τῶν Ἁγίων, καὶ τὸν Οἶκον. εἶτα κα. τῶν Ἁγίων, **Δόξα, καὶ νῦν**, τῆς Ἑορτῆς. Ἐν τῇ ἐννάτῃ ᾠδῇ στιχολογεῖται ἡ Τιμιωτέρα. Ἐξαποσ. τῶν Ἁγίων, καὶ τῆς Ἑορτῆς. Εἰς τοὺς Αἴνους, **Πᾶσα πνοή**. ἱστῶμεν π. ς'. καὶ ψάλλομεν π. τῆς Ἑορτῆς γ'. καὶ τῶν Ἁγίων γ'. **Δόξα**, τῶν Ἁγίων, **καὶ νῦν**, τῆς Ἑορτῆς. Δοξολογία μεγάλη, ἡ Ἐκτενής, ἡ Κατήχησις τοῦ Στουδίτου, καὶ ἀπόλυσις. Ἡ δὲ Λιτή, καὶ ἡ α'. Ὥρα, ἐν τῷ Νάρθηκι. ἐν ταῖς Ὥραις, Τροπάριον τῆς Ἑορτῆς. Εἰς τὴν Λειτουργίαν Τυπικά, καὶ ἐν τοῖς Μακαρισμοῖς ἡ γ'. ᾠδὴ τῆς Ἑορτῆς εἰς δ'. καὶ τῶν Ἁγίων. ἡ ς'. ᾠδὴ εἰς δ'. Εἰσοδικόν, τῆς Ἑορτῆς. Τροπάριον τῆς Ἑορτῆς, καὶ τῶν Ἁγίων. **Δόξα**, τὸ Κοντάκιον τῶν Ἁγίων, **καὶ νῦν**, τῆς Ἑορτῆς. Προκείμενον, ὁ Ἀπόστολος, Εὐαγγέλιον, καὶ Κοινωνικόν, πρῶτον τῆς Ἑορτῆς, εἶτα τῶν Ἁγίων.

Περὶ τῆς Ἀποδόσεως τῆς Ὑπαπαντῆς, εἰ τύχῃ τῇ Ἑβδομάδι τῆς Τυρινῆς.

Χρὴ εἰδέναι, ὅτι ἐὰν τύχῃ ἡ Ἀπόδοσις τῆς Ὑπαπαντῆς ἐν τῇ Ἑβδομάδι τῆς Τυρινῆς, ἤγουν ἐν ταῖς ἡμέραις αὐταῖς, Ἑσπέρας εἰς τό, Κύριε ἐκέκραξα, π. τῆς Ἑορτῆς, ς'. Δόξα, καὶ νῦν, τῆς Ἑορτῆς. Εἰς τὸν ἀ. π. Ἰδιόμ. τῆς ἡμέρας, δίς, καὶ τὸ Μαρτυρικ. **Δόξα, καὶ νῦν**, τῆς Ἑορτῆς. Τροπάριον, τῆς Ἑορτῆς. Μετὰ τὴν ἐκτενῆ, εἰ ἐστὶ, δ'. ἢ Παρασκευή, αἱ μεγάλαι γ'. μετάνοιαι, καὶ ἀπόλυσις. Ὡσαύτως

Digitized by Google

καὶ εἰς τὰ Ἀπόδειπνα, καὶ εἰς τὸ Μεσονυκτικὸν, εἰ ἔστι δ'. ἡ Παρασκευὴ, ἐν τῷ τέλει αἱ γ'. μεγάλαι μετάνοιαι μόνον. Ἐν τῷ Ὄρθρῳ εἰς τὸ, **Θεὸς Κύριος.** Τροπάριον τῆς Ἑορτῆς. Εἰς τὰ Καθίσματα τῆς Στιχολογίας Κάθισμα τῆς Ἑορτῆς· ὁ Κανὼν τῆς Ἑορτῆς μετὰ τῶν Εἱρμῶν, εἰς ιδ'. ἔνθα δὲ τύχῃ ἡ ᾠδὴ τοῦ Τριῳδίου, τῆς Ἑορτῆς, εἰς ι'. καὶ τοῦ Τριῳδίου, εἰς δ'. Ἀπὸ γ'. ᾠδῆς. Κάθισμα τοῦ Τριῳδίου. **Δόξα, καὶ νῦν.** τῆς Ἑορτῆς. Ἀφ' ἕκτης, Κοντάκιον τῆς Ἑορτῆς καὶ τὸν Οἶκον. Ἐν τῇ ἐννάτῃ ᾠδῇ, στιχολογεῖται. **Ἡ τιμιωτέρα.** Ἐξαποστειλάριον, τῆς Ἑορτῆς, δίς. Εἰς τοὺς Αἴνους, Στιχηρὰ προσόμοια τῆς Ἑορτῆς, εἰς δ'. **Δόξα, καὶ νῦν.** τῆς Ἑορτῆς. Εἰς τὸν Στίχον τὸ Ἰδιόμελον τῆς ἡμέρας, ἐκ δευτέρου, καὶ τὸ Μαρτυρικόν. **Δόξα, καὶ νῦν.** τῆς Ἑορτῆς. Ἦχος Πλ. ά. μετ' τὸ Τρισάγιον, Τροπάριον τῆς Ἑορτῆς· ἡ Ἐκτενής. Καὶ εἰ ἔστι δ'. ἡ Παρασκευὴ, αἱ μεγάλαι γ'. μετάνοιαι. **Δεῦτε προσκυνήσωμεν,** καὶ ἡ ά. Ὥρα· ἐν τῷ τέλει αὐτῆς, αἱ μεγάλαι γ'. μετάνοιαι μόνον. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, Τυπικὰ, καὶ ἐν τοῖς Μακαρισμοῖς, ἡ γ'. ᾠδὴ τῆς Ἑορτῆς, εἰς ἕξ. Τροπάριον τῆς Ἑορτῆς. **Δόξα, καὶ νῦν.** τὸ Κοντάκιον τῆς Ἑορτῆς. Προκείμενον, **Ἀλληλούια.** καὶ Κοινωνικὸν τῆς Ἑορτῆς. Ἀπόστολον, καὶ Εὐαγγέλιον τῆς ἡμέρας.

Περὶ τῆς Ἀποδόσεως τῆς Ὑπαπαντῆς, εἰ τύχῃ τῷ Σαββάτῳ τῆς Τυρινῆς.

Χρὴ εἰδέναι, ὅτι εἰ τύχῃ ἡ Ἀπόδοσις τῆς Ἑορτῆς τῷ Σαββάτῳ τῆς Τυρινῆς, Ἑσπέρας, εἰς τὸ, **Κύριε ἐκέκραξα,** Στιχηρὰ τῆς Ἑορτῆς γ'. καὶ τῶν Ἁγίων γ'. Δόξα, τῶν Ἁγίω. **καὶ νῦν.** τῆς Ἑορτῆς, Εἰς τὸν Στίχον τὸ Ἰδιόμελον τῆς ἡμέρας, δὶς, καὶ τὸ Μαρτυρικόν. **Δόξα,** τῶν Ἁγίων. **καὶ νῦν.** τῆς Ἑορτῆς Τροπάριον τῶν Ἁγίων. Δόξα, καὶ νῦν. τῆς Ἑορτῆς. Εἰς τὸ, Θεὸς Κύριος. Τροπάριον τῆς Ἑορτῆς δίς. Δόξα, τῶν Ἁγίων, καὶ νῦν. τῆς Ἑορτῆς. Εἰς τὰ Καθίσματα τῆς Στιχολογίας Κάθισμα τῆς Ἑορτῆς· οἱ Κανόνες τῆς Ἑορτῆς μετὰ τῶν εἱρμῶν, εἰς η'. καὶ τῶν Ἁγίων, εἰς ἕξ. Ἀπὸ γ'. ᾠδῆς, Κοντάκιον τῶν Ἁγίων, καὶ Κάθισμα. **Δόξα, καὶ νῦν.** τῆς Ἑορτῆς. Ἀφ' ἕκτης, Κοντάκιον Ἑορτῆς. Ἐν τῇ ἐννάτῃ ᾠδῇ στιχολογεῖται. **Ἡ τιμιωτέρα.** Ἐξαποστειλάριον τῶν Ἁγίων, καὶ τῆς Ἑορτῆς. Εἰς τοὺς Αἴνους, **Πᾶσα πνοή.** Στιχηρὰ τῆς Ἑορτῆς γ'. καὶ τῶν Ἁγίων γ'. **Δόξα,** τῶν Ἁγίων, **καὶ νῦν.** τῆς Ἑορτῆς. Ἡ συνήθης Λιτὴ, καὶ ἡ ά. Ὥρα ἐν τῷ Νάρθηκι. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, ἐν τοῖς Μακαρισμοῖς, ἡ γ'. ᾠδὴ τῆς Ἑορτῆς, εἰς δ'. καὶ τῶν Ἁγίων, εἰς δ'. Τροπάριον τῆς Ἑορτῆς, καὶ τῶν Ἁγίων. **Δόξα,** Κοντάκιον τῶν Ἁγίων. **Καὶ νῦν.** τῆς Ἑορτῆς. Προκείμενον τῆς Ἑορτῆς, καὶ τῶν Ἁγίων· ὁ Ἀπόστολος, Εὐαγγέλιον, καὶ Κοινωνικὸν, πρῶτον τῆς Ἑορτῆς, εἶτα τῶν Ἁγίων.

---

2. Ἡ Ὑπαπαντὴ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.

Ἐν τῷ μικρῷ Ἑσπερινῷ, ἱστῶμεν Στίχους δ'. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια.

Ἦχος ά. **Τῶν Οὐρανίων ταγμάτων·**

Τὸν ἀπερίγραπτον Λόγον καὶ ὑπερούσιον, τὸν Οὐρανίοις θρόνοις, ἐποχούμενον δόξῃ, εἰσδέχεται ἀγκάλαις ὁ Συμεὼν, ἐκβοῶν· νῦν ἀπόλυσον, κατὰ τὸ ῥῆμά σου Σῶτερ ἡ τῶν πιστῶν, σωτηρία καὶ ἀπόλαυσις.

Βρέφος ὁρῶν σε, ἐβόα ὁ θαυμαστὸς Συμεὼν, τὸν πρὸ αἰώνων Λόγον, ἐκ Πατρὸς γεννηθέντα· φρίττω καὶ πτοοῦμαι χερσὶν ἐμαῖς, ἀγκαλίσασθαι Δέσποτα· ἀλλ' ἐν εἰρήνῃ τὸν δοῦλόν σου ἐκζητῶ, νῦν ἀπόλυσον ὡς εὔσπλαγχνος.

Νῦν ἀνοιγέσθω ἡ πύλη ἡ ἐπουράνιος, ὁ ἐκ Πατρὸς ἀσπόρως, γεννηθεὶς Θεὸς Λόγος, ἐτέχθη ἐκ Παρθένου, σάρκα λαβὼν, τὴν βροτείαν βουλόμενος, ἀνακαλέσασθαι φύσιν ὡς ἀγαθὸς, καὶ βαλεῖν ἐν δεξιᾷ τοῦ Πατρός.

Digitized by Google

Δόξα, καὶ νῦν. Ἦχος δ΄. Ἀνδρέου Κρήτης.

Σήμερον ἡ ἱερὰ Μήτηρ, καὶ τοῦ Ἱεροῦ ὑψηλοτέρα, ἐπὶ τὸ Ἱερὸν παραγέγονεν, ἐμφανίζουσα τῷ Κόσμῳ τὸν τοῦ Κόσμου πάροχον, καὶ τοῦ Νόμου Ποιητήν· ὃν καὶ ἐν ἀγκάλαις ὑποδεξάμενος ὁ Πρεσβύτης Συμεὼν, γεραίρων ἐκραύγαζε· νῦν ἀπολύεις τὸν δοῦλόν σου, ὅτι εἶδόν σε τὸν Σωτῆρα τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Εἰς τὸν Στίχον Στιχηρά. Ἦχος β΄.

Οἶκος τοῦ Ἐφραθᾶ.

Σήμερον ὁ Σωτὴρ, ὡς βρέφος προσηνέχθη, ἐν τῷ Ναῷ Κυρίου, καὶ χερσὶ γηραλέαις, ὁ Πρέσβυς τοῦτον δέχεται.

Στίχος. Νῦν ἀπολύεις τὸν δοῦλόν σου.

Ἄνθραξ ὁ προοφθεὶς, τῷ θείῳ Ἡσαΐᾳ, Χριστὸς ὡς ἐν λαβίδι, χερσὶ τῆς Θεοτόκου, νῦν τῷ πρεσβύτῃ δίδοται.

Στίχος. Φῶς εἰς ἀποκάλυψιν Ἐθνῶν.

Φόβῳ καὶ χαρᾷ, ἀγκάλαις τὸν Δεσπότην, ὁ Συμεὼν κατέχων, ζωῆς ᾐτεῖτο λύσιν, ὑμνῶν τὴν Θεομήτορα.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Λέγε ὦ Συμεὼν, ἡ Πάναγνος ἐβόα, ἐν ἀγκάλαις ὡς βρέφος, τὸν Κύριον τῆς δόξης, καὶ Κόσμου τὸ σωτήριον.

Ἀπολυτίκιον. Ἦχος α΄.

Χαῖρε κεχαριτωμένη Θεοτόκε Παρθένε· ἐκ σοῦ γὰρ ἀνέτειλεν ὁ Ἥλιος τῆς Δικαιοσύνης, Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, φωτίζων τοὺς ἐν σκότει· εὐφραίνου, καὶ σὺ πρεσβῦτα δίκαιε, δεξάμενος ἐν ἀγκάλαις, τὸν ἐλευθερωτὴν τῶν ψυχῶν ἡμῶν, χαριζόμενον ἡμῖν καὶ τὴν Ἀνάστασιν.

Ἰστέον, ὅτι εἰ τύχῃ ἡ παροῦσα Ἑορτὴ ἐν Κυριακῇ, προηγοῦνται τὰ Ἀναστάσιμα ἔν τε τῷ Ἑσπερινῷ, καὶ τῷ Ὄρθρῳ, Εὐαγγέλιον δὲ λέγεται τῆς Ἑορτῆς.

Ἐν τῷ μεγάλῳ Ἑσπερινῷ, τὸ, **Μακάριος ἀνήρ**. Εἰς τὸ, **Κύριε ἐκέκραξα**, ἱστῶμεν Στίχους η΄. καὶ ψάλλομεν Στιχ. Ἰδιόμελα.

Ἦχος α΄. Γερμανοῦ Πατριάρχου.

Λέγε Συμεὼν, τίνα φέρων ἐν ἀγκάλαις, ἐν τῷ Ναῷ ἀγάλλῃ; τίνι κράζεις καὶ βοᾷς, νῦν ἠλευθέρωμαι; εἶδον γὰρ τὸν Σωτῆρά μου· οὗτός ἐστιν, ὁ ἐκ Παρθένου τεχθείς· οὗτός ἐστιν, ὁ ἐκ Θεοῦ Θεὸς Λόγος, ὁ σαρκωθεὶς δι' ἡμᾶς, καὶ σώσας τὸν ἄνθρωπον· αὐτὸν προσκυνήσωμεν.

Δέχου Συμεὼν, ὃν ὑπὸ τὸν γνόφον Μωσῆς νομοθετοῦντα, προεώρα ἐν Σινᾶ, βρέφος γενόμενον, Νόμῳ ὑποταττόμενον· οὗτός ἐστιν, ὁ διὰ Νόμου λαλήσας· οὗτός ἐστιν, ὁ Προφήταις ῥηθεὶς, ὁ σαρκωθεὶς δι' ἡμᾶς, καὶ σώσας τὸν ἄνθρωπον· αὐτὸν προσκυνήσωμεν.

Δεῦτε καὶ ἡμεῖς, ᾄσμασιν ἐνθέοις, Χριστῷ συναντηθῶμεν, καὶ δεξώμεθα αὐτὸν, οὗ τὸ σωτήριον ὁ Συμεὼν ἑώρακεν· οὗτός ἐστιν, ὃν ὁ Δαβὶδ καταγγέλλει· οὗτός ἐστιν, ὁ ἐν Προφήταις λαλήσας, σαρκωθεὶς δι' ἡμᾶς, καὶ Νόμῳ φθεγγόμενος· αὐτὸν προσκυνήσωμεν.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἦχος Πλ. β΄.

Ἰωάννου Μοναχοῦ.

Ἀνοιγέσθω ἡ πύλη τοῦ οὐρανοῦ σήμερον· ὁ γὰρ ἄναρχος Λόγος τοῦ Πατρὸς, ἀρχὴν λαβὼν χρονικὴν, μὴ ἐκστὰς τῆς αὐτοῦ Θεότητος, ὑπὸ Παρθένου ὡς βρέφος τεσσαρακονθήμερον, Μητρὸς ἑκὼν προσφέρεται, ἐν Ναῷ τῷ Νομικῷ· καὶ τοῦτον ἀγκάλαις εἰσδέχεται ὁ Πρέσβυς, ἀπόλυσον κράζων, ὁ δοῦλος τῷ Δεσπότῃ· οἱ γὰρ ὀφθαλμοί μου εἶδον τὸ σωτήριόν σου· ὁ ἐλθὼν εἰς τὸν Κόσμον, σῶσαι γένος ἀνθρώπων, Κύριε δόξα σοι.

Προκείμ. τῆς ἡμέρ. καὶ τὰ Ἀναγνώσματα.

Τῆς Ἐξόδου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κεφ. β.15. Ἐλάλησε Κύριος πρὸς Μωσῆν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ, ᾗ ἐξήγαγε τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ ἐκ γῆς Αἰγύπτου, λέγων· Ἁγίασόν μοι πᾶν πρωτότοκον πρωτογενὲς, διανοῖγον πᾶσαν μήτραν ἐν τοῖς υἱοῖς Ἰσραήλ. Εἶπε δὲ Μωϋσῆς πρὸς τὸν λαόν· μνημονεύετε τὴν ἡμέραν ταύτην, ἐν ᾗ ἐξήλθετε ἐκ γῆς Αἰγύπτου, ἐξ οἴκου δουλείας· ἐν γὰρ χειρὶ κραταιᾷ ἐξήγαγεν ὑμᾶς Κύριος ἐντεῦθεν. Καὶ φυλάξασθε τὸν Νόμον αὐτοῦ. Καὶ ἔσται ὡς ἂν εἰσαγάγῃ σε Κύριος ὁ Θεὸς εἰς τὴν γῆν τῶν Χαναναίων,

ὃν

Digitized by Google

τὸν τρόπον ὤμοσε τοῖς πατράσι σου. Καὶ ἀφορίσεις πᾶν διανοῖγον μήτραν τὰ ἀρσενικὰ τῷ Κυρίῳ. Ἐὰν δὲ ἐρωτήσῃ σε μετὰ ταῦτα ὁ υἱός σου λέγων· τί τοῦτο; καὶ ἐρεῖς αὐτῷ· ὅτι ἐν χειρὶ κραταιᾷ ἐξήγαγεν ἡμᾶς Κύριος ἐκ γῆς Αἰγύπτου, ἐξ οἴκου δουλείας. Ἡνίκα δὲ ἐσκλήρυνε Φαραὼ τοῦ ἐξαποστεῖλαι ἡμᾶς, ἀπέκτεινε Κύριος πᾶν πρωτότοκον ἐν γῇ Αἰγύπτου, ἀπὸ πρωτοτόκων ἀνθρώπων ἕως πρωτοτόκων κτηνῶν· διὰ τοῦτο ἐγὼ θύω τῷ Κυρίῳ πᾶν διανοῖγον μήτραν τὰ ἀρσενικά, καὶ πᾶν πρωτότοκον τῶν υἱῶν μου λυτρώσομαι. Καὶ ἔσται εἰς σημεῖον ἐπὶ τῆς χειρός σου, καὶ ἀσάλευτον πρὸ τῶν ὀφθαλμῶν σου· ὅτι οὕτως ἔφη Κύριος ὁ παντοκράτωρ· ὅτι τὰ πρωτότοκα τῶν υἱῶν σου δώσεις ἐμοί· καὶ ἔσται πᾶς ὃς ἂν τέξῃ παιδίον ἄρσεν, τῇ ἡμέρᾳ τῇ ὀγδόῃ περιτεμεῖ τὴν σάρκα τῆς ἀκροβυστίας αὐτοῦ· καὶ τριάκοντα καὶ τρεῖς ἡμέρας οὐκ εἰσελεύσεται εἰς τὸ Ἁγιαστήριον τοῦ Θεοῦ πρὸς τὸν Ἱερέα, ἕως πληρωθῶσιν αἱ ἡμέραι τῆς καθάρσεως· καὶ μετὰ ταῦτα προσοίσει τῷ Κυρίῳ ἀμνὸν ἐνιαύσιον ἄμωμον εἰς ὁλοκαύτωμα, καὶ νεοσσὸν περιστερᾶς, ἢ τρυγόνος ἐπὶ τὴν θύραν τῆς σκηνῆς τοῦ Μαρτυρίου πρὸς τὸν Ἱερέα· ἢ ἀντὶ τούτων προσοίσει ἔναντι Κυρίου δύο νεοσσοὺς περιστερῶν, ἢ δύο τρυγόνας· καὶ ἐξιλάσεται περὶ αὐτοῦ ὁ Ἱερεύς, ὅτι ἀπόδομα ἀποδεδομένοι οὗτοί μοί εἰσιν ἐκ πάντων τῶν υἱῶν Ἰσραήλ· καὶ εἴληφα αὐτούς, καὶ ἡγίασα αὐτοὺς ἐμοὶ ἀντὶ τῶν πρωτοτόκων τῶν Αἰγυπτίων, ᾗ ἡμέρᾳ ἐπάταξα πᾶν πρωτότοκον ἐν γῇ Αἰγύπτου, ἀπὸ ἀνθρώπου ἕως κτήνους, εἶπεν ὁ Θεὸς ὁ ὕψιστος ὁ ἅγιος Ἰσραήλ.

Προφητείας Ἡσαΐου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κεφ. ς΄. 1. Ἐγένετο τοῦ ἔτους, οὗ ἀπέθανεν Ὀζίας ὁ Βασιλεύς, εἶδον τὸν Κύριον καθήμενον ἐπὶ θρόνου ὑψηλοῦ καὶ ἐπηρμένου, καὶ πλήρης ὁ οἶκος τῆς δόξης αὐτοῦ. Καὶ Σεραφὶμ εἱστήκεισαν κύκλῳ αὐτοῦ, ἓξ πτέρυγες τῷ ἑνί, καὶ ἓξ πτέρυγες τῷ ἑνί· καὶ ταῖς μὲν δυσὶ κατεκάλυπτον τὰ πρόσωπα αὐτῶν, ταῖς δὲ δυσὶ κατεκάλυπτον τοὺς πόδας, καὶ ταῖς δυσὶν ἐπέταντο. Καὶ ἐκέκραγεν ἕτερος πρὸς τὸν ἕτερον, καὶ ἔλεγον· Ἅγιος, Ἅγιος, Ἅγιος Κύριος Σαβαώθ, πλήρης ὁ οὐρανὸς καὶ πᾶσα ἡ γῆ τῆς δόξης αὐτοῦ. Καὶ ἐπήρθη τὸ ὑπέρθυρον ἀπὸ τῆς φωνῆς ἧς ἐκέκραγον, καὶ ὁ οἶκος ἐνεπλήσθη καπνοῦ. Καὶ εἶπον· ὢ τάλας ἐγώ, ὅτι κατανένυγμαι, ὅτι ἄνθρωπος ὤν, καὶ ἀκάθαρτα χείλη ἔχων, ἐν μέσῳ λαοῦ ἀκάθαρτα χείλη ἔχοντος ἐγὼ οἰκῶ, καὶ τὸν Βασιλέα Κύριον Σαβαὼθ εἶδον τοῖς ὀφθαλμοῖς μου. Καὶ ἀπεστάλη πρός με ἓν τῶν Σεραφίμ, καὶ ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ εἶχεν ἄνθρακα, ὃν τῇ λαβίδι ἔλαβεν ἀπὸ τοῦ Θυσιαστηρίου. Καὶ ἥψατο τοῦ στόματός μου, καὶ εἶπεν· Ἰδοὺ ἥψατο τοῦτο τῶν χειλέων σου, καὶ ἀφελεῖ τὰς ἀνομίας σου, καὶ τὰς ἁμαρτίας σου περικαθαριεῖ· καὶ ἤκουσα τῆς φωνῆς Κυρίου λέγοντος· Τίνα ἀποστείλω; καὶ τίς πορεύσεται πρὸς τὸν λαὸν τοῦτον; καὶ εἶπον· Ἰδοὺ ἐγώ εἰμι, ἀπόστειλόν με. Καὶ εἶπε· πορεύθητι, καὶ εἰπὲ τῷ λαῷ τούτῳ· ἀκοῇ ἀκούσετε, καὶ οὐ μὴ συνῆτε, καὶ βλέποντες βλέψετε, καὶ οὐ μὴ ἴδητε. Ἐπαχύνθη γὰρ ἡ καρδία τοῦ λαοῦ τούτου, καὶ τοῖς ὠσὶ βαρέως ἤκουσαν· καὶ τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτῶν ἐκάμμυσαν, μήποτε ἴδωσι τοῖς ὀφθαλμοῖς, καὶ τοῖς ὠσὶν ἀκούσωσι, καὶ τῇ καρδίᾳ συνῶσι, καὶ ἐπιστρέψωσι καὶ ἰάσομαι αὐτούς. Καὶ εἶπα· ἕως πότε Κύριε; καὶ εἶπεν· ἕως ἂν ἐρημωθῶσι Πόλεις παρὰ τὸ μὴ κατοικεῖσθαι, καὶ οἶκοι παρὰ τὸ μὴ εἶναι ἀνθρώπους, καὶ ἡ γῆ καταλειφθήσεται ἔρημος· καὶ μετὰ ταῦτα μακρυνεῖ ὁ Θεὸς τοὺς ἀνθρώπους, καὶ πληθυνθήσονται οἱ ἐγκαταλειφθέντες ἐπὶ τῆς γῆς.

Προφητείας Ἡσαΐου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κεφ. ιθ΄. 1. Ἰδοὺ Κύριος κάθηται ἐπὶ νεφέλης κούφης, καὶ ἥξει εἰς Αἴγυπτον, καὶ σεισθήσεται τὰ χειροποίητα Αἰγύπτου ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ· καὶ ἡ καρδία αὐτῶν ἡττηθήσεται ἐν αὐτοῖς. Καὶ ταραχθήσεται τὸ πνεῦμα αὐτῶν ἐν αὐτοῖς, καὶ τὴν βουλὴν αὐτῶν διασκεδάσω, καὶ παραδώσω τὴν Αἴγυπτον εἰς χεῖρας κυρίων σκληρῶν, τάδε λέ-

λέ-

Digitized by Google

λέγει Κύριος Σαβαὼθ· Καὶ πίονται οἱ Αἰγύπτιοι ὕδωρ τὸ παρὰ θάλασσαν, ὁ δὲ ποταμὸς ἐκλείψει καὶ ξηρανθήσεται. (Ἐδαφ. 12.) Τάδε λέγει Κύριος· ποῦ εἰσι νῦν οἱ σοφοί σου; καὶ ἀναγγειλάτωσάν σοι, καὶ εἰπάτωσαν· τί βεβούλευται Κύριος Σαβαὼθ ἐπ' Αἴγυπτον; (Ἐδαφ. 16.) Τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἔσονται οἱ Αἰγύπτιοι, ὡς γυναῖκες, ἐν φόβῳ καὶ τρόμῳ ἀπὸ προσώπου τῆς χειρὸς Κυρίου Σαβαὼθ, ἣν αὐτὸς ἐπιβαλεῖ αὐτοῖς. Καὶ ἔσται Θυσιαστήριον Κυρίου ἐν χώρᾳ Αἰγυπτίων, καὶ στήσει πρὸς τὸ ὅριον αὐτῆς τῷ Κυρίῳ (19.). Καὶ ἔσται εἰς σημεῖον εἰς τὸν αἰῶνα Κυρίῳ ἐν χώρᾳ Αἰγύπτου· ὅτι κεκράξονται πρὸς Κύριον, καὶ ἀποστελεῖ αὐτοῖς ἄνθρωπον, ὃς σώσει αὐτούς. Καὶ γνωστὸς ἔσται Κύριος τοῖς Αἰγυπτίοις· καὶ γνώσονται οἱ Αἰγύπτιοι τὸν Κύριον ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ, καὶ ποιήσουσι θυσίαν καὶ δῶρον, καὶ εὔξονται εὐχὰς τῷ Κυρίῳ, καὶ ἀποδώσουσι.

Εἰς τὴν Λιτὴν, Στιχηρὸν Ἰδιόμελον.

Ἦχος α'. Ἀνατολίου.

Ὁ παλαιὸς ἡμερῶν, ὁ καὶ τὸν Νόμον πάλαι ἐν Σινᾶ δοὺς τῷ Μωσεῖ, σήμερον βρέφος ὁρᾶται, καὶ κατὰ Νόμον ὡς Νόμου Ποιητὴς, τὸν Νόμον ἐκπληρῶν Ναῷ προσάγεται, καὶ τῷ Πρεσβύτῃ ἐπιδίδοται· δεξάμενος δὲ τοῦτον Συμεὼν ὁ δίκαιος, καὶ τῶν θεσμῶν τὴν ἔκβασιν ἰδὼν τελεσθεῖσαν, γηθοσύνως ἐβόα· εἶδον οἱ ὀφθαλμοί μου τὸ ἀπ' αἰῶνος Μυστήριον ἀποκεκρυμμένον ἐπ' ἐσχάτων τούτων τῶν ἡμερῶν φανερωθὲν, φῶς διασκεδάζον τῶν ἀπίστων Ἐθνῶν τὴν σκοτόμαιναν, καὶ δόξαν τοῦ νεολέκτου Ἰσραήλ· διὸ ἀπόλυσον τὸν δοῦλόν σου ἐκ τῶν δεσμῶν τῶνδε τοῦ σαρκίου, πρὸς τὴν ἀγήρω καὶ θαυμασίαν ἄληκτον ζωὴν, ὁ παρέχων τῷ Κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Ὁ αὐτός. Ἰωάννου Μοναχοῦ.

Ἐ σήμερον ὁ πάλαι τῷ Μωσεῖ ἐν Σινᾶ Νόμον ἐπιδοὺς, τοῖς νομικοῖς ὑποκύπτει θεσμοῖς, δι' ἡμᾶς ὡς εὔσπλαγχνος καθ' ἡμᾶς γεγονώς· νῦν ὁ καθαρὸς Θεὸς, ὡς παιδίον ἅγιον, μήτραν διανοῖξαν ἁγνὴν, ἑαυτῷ ὡς Θεὸς συγκομίζεται, τῆς τοῦ Νόμου κατάρας ἐλευθερῶν, καὶ φωτίζων τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἦχος β'. Ἀνδρέου τοῦ Πυροῦ.

Ὅνπερ οἱ ἄνω Λειτουργοὶ τρόμῳ λιτανεύουσι, κάτω νῦν ὁ Συμεὼν ὑλικαῖς ἀγκάλαις δεχόμενος, τὸ Θεῖον τοῖς ἀνθρώποις ἑνοῦσθαι ἐκήρυττε· καὶ βροτὸν τὸν Οὐράνιον Θεὸν ὀπτανόμενος, ἀναχωρῶν τοῖς ἐπὶ γῆς, χαρμονικῶς ἀνέκραζεν· ὁ τοῖς ἐν σκότει τὸ ἀνέσπερον φῶς ἀποκαλύπτων, Κύριε δόξα σοι.

Ὁ αὐτός. Γερμανοῦ.

Σήμερον Συμεὼν ἐν ταῖς ἀγκάλαις, τὸν Κύριον τῆς δόξης ὑποδέχεται· ὃν ὑπὸ τὸν γνόφον πρώην ὁ Μωϋσῆς ἐθεάσατο, ἐν τῷ ὄρει τῷ Σινᾶ πλάκας δόντα αὐτῷ· οὗτός ἐστιν ὁ ἐν τοῖς Προφήταις λαλῶν, καὶ τοῦ νόμου Ποιητής· οὗτός ἐστιν ὃν ὁ Δαβὶδ καταγγέλλει, ὁ τοῖς πᾶσι φοβερός· ὁ ἔχων τὸ μέγα καὶ πλούσιον ἔλεος.

Ὁ αὐτός. Γερμανοῦ.

Οἱ δὲ, Ἰωάννου Μοναχοῦ.

Τὸν Ἱερὸν ἡ ἱερὰ Παρθένος προσεκόμισεν ἐν Ἱερῷ τῷ Ἱερεῖ· ἁπλώσας δὲ ἀγκάλας ὁ Συμεὼν, ἐδέξατο τοῦτον ἀγαλλόμενος, καὶ ἐβόησε· νῦν ἀπολύεις τὸν δοῦλόν σου Δέσποτα, κατὰ τὸ ῥῆμά σου ἐν εἰρήνῃ Κύριε.

Ὁ αὐτός. Τοῦ αὐτοῦ.

Ὁ κτίστης Οὐρανοῦ καὶ γῆς ἐν ἀγκάλαις ἐβαστάζετο, ὑπὸ Ἁγίου Συμεὼν τοῦ Πρεσβύτου σήμερον· αὐτὸς γὰρ ἐν Πνεύματι ἁγίῳ ἔλεγε· νῦν ἠλευθέρωμαι· εἶδον γὰρ τὸν Σωτῆρά μου.

Ὁ αὐτός. Ἀνατολίου.

Οἱ δὲ, Ἀνδρέου Ἱεροσολυμίτου.

Σήμερον Συμεὼν ὁ Πρεσβύτης ἐν τῷ Ναῷ εἰσέρχεται, χαίρων τῷ πνεύματι, τὸν Νομοδότην Μωσέως, καὶ πληρωτὴν τοῦ Νόμου, ἀγκάλαις εἰσδέξασθαι. ἐκεῖνος μὲν διὰ γνόφου καὶ φωνῆς ἀμυδρᾶς θεόπτης ἠξιοῦτο, κεκαλυμμένῳ προσώπῳ τῶν Ἑβραίων τὰς ἀπίστους καρδίας διήλεγξεν. οὗτος δὲ τὸν προαιώνιον Λόγον τοῦ Πατρὸς,

σω-

Digitized by Google

σωματωθέντα ἐβάστασε, ϗ τῶν Ἐθνῶν ἀπεκάλυψε τὸ φῶς, τὸν σταυρὸν καὶ τὴν Ἀνάστασιν. ϗ Ἄννα Προφῆτις ἀναδείκνυται τὸν Σωτῆρα, λυτρωτὴν τῦ Ἰσραὴλ κηρύττουσα. αὐτῷ βοήσωμεν, Χριστῷ τῷ Θεῷ ἡμῶν, διὰ τῆς Θεοτόκου ἐλέησον ἡμᾶς.

Ἦχος δ'. Ἀνδρέυ Κρήτης.

Σήμερον ἡ ἱερὰ Μήτηρ, ϗ τῦ ἱερῦ ὑψηλοτέρα, ἐπὶ τὸ Ἱερὸν παραγέγονεν, ἐμφανίζουσα τῷ Κόσμῳ, τὸν τῦ Κόσμυ πάροχον, ϗ τῦ Νόμυ ποιητὴν, ὃν ϗ ἐν ἀγκάλαις ὑποδεξάμενος ὁ Πρεσβύτης Συμεὼν, γεραίρων ἐκραύγαζε· νῦν ἀπολύεις τὸν δῦλόν σου, ὅτι εἶδον οἱ ὀφθαλμοί μυ τὸ σωτήριόν σου.

Δόξα. Ἦχος Πλ. α'. Τῦ αὐτῦ.

Ἐρευνᾶτε τὰς γραφὰς, καθὼς εἶπεν ἐν Εὐαγγελίοις Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἐν αὐταῖς γὰρ εὑρίσκομεν αὐτὸν τικτόμενον ϗ σπαργανύμενον, τιθηνύμενον ϗ γαλακτοτροφύμενον, περιτομὴν δεχόμενον, ϗ ὑπὸ Συμεὼν βασταχθέντα, ὐ δοκήσει ὐδὲ φαντασίᾳ, ἀλλ' ἀληθείᾳ τῷ Κόσμῳ φανέντα· πρὸς ὃν βοήσωμεν, ὁ πρὸ αἰώνων Θεὸς δόξα σοι.

Καὶ νῦν. Ὁ αὐτός.

Γερμανῦ, οἱ δὲ, Ἀνατολίυ.

Ὁ παλαιὸς ἡμερῶν, νηπιάσας σαρκὶ ὑπὸ Μητρὸς Παρθένυ, τῷ Ἱερῷ προσάγεται, τῦ οἰκείυ Νόμου πληρῶν τὸ ἐπάγγελμα· ὃν Συμεὼν δεξάμενος ἔλεγε· νῦν ἀπολύεις ἐν εἰρήνῃ, κατὰ τὸ ῥῆμά συ τὸν δῦλόν συ. εἶδον γὰρ οἱ ὀφθαλμοί μυ τὸ σωτήριόν συ Κύριε.

Εἰς τὸν ἀ. π. Ἰδιόμ. Ἦχος βαρύς.

Κοσμᾶ Μοναχῦ.

Κατακόσμησον τὸν νυμφῶνά συ Σιὼν, καὶ ὑπόδεξαι τὸν Βασιλέα Χριστόν· ἄσπασαι τὴν Μαριὰμ τὴν ἐπυράνιον πύλην· αὕτη γὰρ θρόνος Χερουβικὸς ἀνεδείχθη· αὕτη βαστάζει τὸν Βασιλέα τῆς δόξης νεφέλη φωτὸς ὑπάρχει ἡ Παρθένος, φέρυσα ἐν σαρκὶ, Υἱὸν πρὸ ἑωσφόρου. ὃν λαβὼν Συμεὼν ἐν ἀγκάλαις αὐτοῦ, ἐκήρυξε λαοῖς, Δεσπότην αὐτὸν εἶναι, ζωῆς καὶ τῦ θανάτυ, ϗ Σωτῆρα τῦ Κόσμυ.

Στίχ. Νῦν ἀπολύεις τὸν δῦλόν συ.

Τὸν ἐκλάμψαντα πρὸ αἰώνων ἐκ Πατρὸς, ἐπ' ἐσχάτων δὲ ἐκ μήτρας Παρθενικῆς, φέρυσα ἐν τῷ Ναῷ, ἡ ἀπειρόγαμος Μήτηρ, τὸν ἐν Σιναίῳ νομοθετήσαντα ὄρει, τῇ διατάξει τῇ Νομικῇ πειθαρχῦντα, προσῆγεν Ἱερεῖ, Πρεσβύτῃ ϗ δικαίῳ, Χριστὸν τὸν Κύριον, ἰδεῖν χρηματισθέντα, ὃν δεξάμενος Συμεὼν ἐν ταῖς ἀγκάλαις αὐτῦ, ἠγαλλιάσατο βοῶν· Θεὸς ὑπάρχει ὗτος, Πατρὶ συναΐδιος, ϗ Λυτρωτὴς τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Στίχ. Φῶς εἰς ἀποκάλυψιν Ἐθνῶν.

Τὸν ὀχύμενον ἐν ἅρμασι Χερυβὶμ, καὶ ὑμνύμενον ἐν ᾄσμασι Σεραφὶμ, φέρυσα ἐν ἀγκάλαις ἡ Θεοτόκος Μαρία, ἀπειρογάμως ἐξ αὐτῆς σαρκωθέντα, τὸν Νομοδότην Νόμυ, πληροῦντα νόμυ τάξιν, ἐδίδυ χερσὶ πρεσβύτυ Ἱερέως. ζωὴν δὲ φέρων, ζωῆς ᾐτεῖτο λύσιν, λέγων· Δέσποτα νῦν ἀπόλυσόν με, μηνῦσαι τῷ Ἀδὰμ, ὡς εἶδον ἄτρεπτον βρέφος, Θεὸν προαιώνιον, ϗ Σωτῆρα τῦ Κόσμυ.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἦχος Πλ. δ'.

Ἀνδρέυ Κρήτης.

Ὁ τοῖς Χερουβὶμ ἐποχύμενος, ϗ ὑμνύμενος ὑπὸ τῶν Σεραφὶμ, σήμερον τῷ θείῳ Ἱερῷ κατὰ Νόμον προσφερόμενος, Πρεσβυτικαῖς ἐνθρονίζεται ἀγκάλαις. ϗ ὑπὸ Ἰωσὴφ εἰσδέχεται δῶρα θεοπρεπῶς, ὡς ζεῦγος τρυγόνων τὴν ἀμίαντον Ἐκκλησίαν, ϗ τῶν Ἐθνῶν τὸν νεόλεκτον λαόν. περιστερῶν δὲ δύω νεοσσὺς, ὡς ἀρχηγὸς Παλαιᾶς τε καὶ Καινῆς· τῦ πρὸς αὐτὸν χρησμῦ δὲ Συμεὼν τὸ πέρας δεξάμενος, εὐλογῶν τὴν Παρθένον Θεοτόκον Μαρίαν, τὰ τῦ πάθυς σύμβολα, τῦ ἐξ αὐτῆς προηγόρευσε. ϗ παρ' αὐτῦ ἐξαιτεῖται τὴν ἀπόλυσιν βοῶν· νῦν ἀπολύεις με Δέσποτα, καθὼς προεπηγγείλω μοι, ὅτι εἶδόν σε τὸ προαιώνιον φῶς, ϗ Σωτῆρα Κύριον τῦ Χριστωνύμυ λαῦ.

Digitized by Google

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος ά.

Χαῖρε κεχαριτωμένη Θεοτόκε Παρθένε· ἐκ σοῦ γὰρ ἀνέτειλεν ὁ Ἥλιος τῆς δικαιοσύνης, Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, φωτίζων τοὺς ἐν σκότει. εὐφραίνου καὶ σὺ Πρεσβύτα δίκαιε, δεξάμενος ἐν ἀγκάλαις τὸν Ἐλευθερωτὴν τῶν ψυχῶν ἡμῶν, χαριζόμενον ἡμῖν καὶ τὴν Ἀνάστασιν.

Εἰς τὸν Ὄρθρον, μετὰ τὴν ά. στιχολ. κάθισμα.

Ἦχος ά. Αὐτόμελον.

Χορὸς Ἀγγελικὸς, ἐκπληττέσθω τὸ θαῦμα, βροτοὶ δὲ ταῖς φωναῖς, ἀνακράξωμεν ὕμνον, ὁρῶντες τὴν ἄφατον, τοῦ Θεοῦ συγκατάβασιν. ὃν γὰρ τρέμουσι, τῶν Οὐρανῶν αἱ Δυνάμεις, νῦν γηράλαιοι, ἐναγκαλίζονται χεῖρες, τὸν μόνον φιλάνθρωπον.

Δόξα, καὶ νῦν. τὸ αὐτό.

Εἰς τὴν β΄. στιχολ. κάθισμα. Ἦχος ά.

Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Ὁ ὢν σὺν τῷ Πατρὶ, ἐπὶ θρόνου Ἁγίου, ἐλθὼν ἐπὶ τῆς γῆς, ἐκ Παρθένου ἐτέχθη, καὶ βρέφος ἐγένετο, χρόνοις ὢν ἀπερίγραπτος. ὃν δεξάμενος, ὁ Συμεὼν ἐν ἀγκάλαις, χαίρων ἔλεγε· νῦν ἀπολύεις Οἰκτίρμων, εὐφράνας τὸν δοῦλόν σου.

Δόξα, καὶ νῦν. τὸ αὐτό.

Μετὰ τὸν Πολυέλεον κάθισμα. Ἦχος δ΄.

Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Νηπιάζει δι' ἐμὲ, ὁ Παλαιὸς τῶν ἡμερῶν, καθαρσίων κοινωνεῖ, ὁ καθαρώτατος Θεὸς, ἵνα τὴν σάρκα πιστώσῃ μου τὴν ἐκ Παρθένου· καὶ ταῦτα Συμεὼν μυσταγωγούμενος, ἐπέγνω τὸν αὐτὸν, Θεὸν φανέντα σαρκί. καὶ ὡς ζωὴν ἠσπάζετο, καὶ χαίρων, πρεσβυτικῶς ἀνεκραύγαζεν· ἀπόλυσόν με. σὲ γὰρ κατεῖδον, τὴν ζωὴν τῶν ἁπάντων.

Δόξα, καὶ νῦν. τὸ αὐτό.

Οἱ Ἀναβαθμοί. τὸ ά. Ἀντίφωνον τοῦ τετάρτου ἤχου. Προκείμενον. Ἦχος δ΄.

Μνησθήσομαι τοῦ ὀνόματός σου.

Στίχ. Ἐξηρεύξατο ἡ καρδία μου.

Πᾶσα πνοή. Εὐαγγέλιον. κατὰ Λουκᾶν. Ζήτει εἰς τὸ Εὐαγγέλιον τῆς Λειτουργίας, ἀπὸ τοῦ μέσου, οὗ ἡ ἀρχή, Καὶ ἰδοὺ ἄνθρωπος ἐν Ἱερουσαλήμ. Οὕτως δὲ ὀφείλει ἄρξασθαι.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ ἰδοὺ ἄνθρωπος ἐν Ἱερουσαλήμ.

Καὶ μετὰ τὸν Ν΄. Δόξα. Ταῖς τῆς Θεοτόκου, καὶ νῦν. τὸ αὐτό. Εἶτα τὸ Ἰδιόμελον.

Ἦχος Πλ. β΄.

Ἀνοιγέσθω ἡ πύλη τοῦ Οὐρανοῦ σήμερον, ὁ γὰρ ἄναρχος Λόγος τοῦ Πατρὸς, ἀρχὴν λαβὼν χρονικὴν, μὴ ἐκστὰς τῆς αὐτοῦ Θεότητος, ὑπὸ Παρθένου ὡς βρέφος τεσσαρακονθήμερον, Μητρὸς ἑκὼν προσφέρεται, ἐν Ναῷ τῷ Νομικῷ. καὶ τοῦτον ἀγκάλαις εἰσδέχεται ὁ Πρέσβυς, ἀπόλυσον κράζων ὁ δοῦλος τῷ Δεσπότῃ. οἱ γὰρ ὀφθαλμοί μου εἶδον τὸ σωτήριόν σου. ὁ ἐλθὼν εἰς τὸν Κόσμον, σῶσαι γένος ἀνθρώπων, Κύριε δόξα σοι.

Ὁ Κανών, οὗ ἡ ἀκροστιχίς.

Χριστὸν γεννηθὲντα, Πρέσβυς ἀγκαλίζεται.

Ποίημα Κυρίου Κοσμᾶ Μοναχοῦ. λεγομεν δὲ τοὺς Εἱρμοὺς, ἀνὰ β΄. τὰ δὲ Τροπάρια, ἀνὰ δ΄.

Ὠδὴ ά. Ἦχος γ΄. Ὁ Εἱρμός.

„ Χέρσον ἀβυσσοτόκον, πέδον Ἥλιος,
„ ἐπεπόλευσε ποτέ. ὡσεὶ τεῖχος γὰρ
„ ἐπάγη, ἑκατέρωθεν ὕδωρ, λαῷ πεζοπόντοπορούντι, καὶ θεαρέστως μέλποντι.
„ ᾄσωμεν τῷ Κυρίῳ, ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται.

Ῥαγδαίως ὑετίσωσιν ὕδωρ νεφέλαι. Ἥλιος, ἐν νεφέλῃ γὰρ κούφῃ, ἐποχούμενος ἐπέστη, ἀκράτοις ὠλέναις, Χριστὸς ἐν τῷ Ναῷ ὡς βρέφος. διὸ πιστοὶ βοήσωμεν. ᾄσωμεν τῷ Κυρίῳ, ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται.

Ἰσχύσατε χεῖρες Συμεὼν τῷ γήρᾳ, ἀνειμέναι καὶ κνήμαι, παρειμέναι δὲ Πρεσβύτου, εὐθυβόλως κινεῖσθε, Χριστοῦ πρὸς ὑπαντὴν χορείαν, σὺν Ἀσωμάτοις στήσατε. ᾄσωμεν τῷ Κυρίῳ, ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται.

Συνέσει ταθέντες, Οὐρανοὶ εὐφράνθητε, ἀγάλλου δὲ ἡ γῆ. ὑπερθέων γὰρ ἐκ κόλπων, ὁ τεχνίτης φοιτήσας, Χριστὸς ὑπὸ Μητρὸς Παρθένου, Θεῷ Πατρὶ προ-

Digitized by Google

προσάγεται, νήπιος ὁ πρὸ πάντων. ἐνδό-
ξως γὰρ δεδόξασαι. Ὠδὴ γ΄. Ὁ Εἱρμός.
„Σὺ τὸ στερέωμα, τῶν ἐπὶ σοὶ πεποιθό-
„των, στερέωσον Κύριε τὴν Ἐκκλη-
„σίαν, ἣν ἐκτήσω, τῷ τιμίῳ σου αἵματι.

Ὁ πρωτότοκος, ἐκ τοῦ Πατρὸς πρὸ αἰώνων, Πρωτότοκος νήπιος, Κόρης ἀφθόρου, τῷ Ἀδὰμ χεῖρα, προτείνων ἐπέφανε.

Νηπιόφρονα, τὸν γεγονότα ἀπάτῃ, Πρωτόπλαστον ἔμπαλιν ἐπανορθώσων, Θεὸς Λόγος, νηπιάσας ἐπέφανε.

Τῆς ἀπόγονον, παλινδρομήσασαν ταύτην, Θεότητος σύμμορφον φύσιν, ὁ Πλάστης, ὡς ἀτρέπτως, νηπιάσας ἀνέδειξε.

Κάθισμα, Ἦχος δ΄. Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Ἐν τῷ ὄρει τῷ Σινᾶ, πάλαι κατεῖδε Μωϋσῆς, τὰ ὀπίσθια Θεοῦ, καὶ ἀμυδρῶς θείας φωνῆς, κατηξιώθη ἐν γνόφῳ τε καὶ θυέλλῃ. νῦν δὲ Συμεὼν, τὸν σαρκωθέντα Θεὸν, ἀτρέπτως δι᾽ ἡμᾶς ἐνηγκαλίσατο. καὶ γεγηθὼς ὑπείγετο τῶν τῇδε, πρὸς τὴν ζωὴν τὴν αἰώνιον. διὸ ἐβόα· νῦν ἀπολύεις, τὸν δοῦλόν σου Δέσποτα.

Ὠδὴ δ΄. Ὁ Εἱρμός.

„Ἐκάλυψεν Οὐρανοὺς ἡ ἀρετή σου Χρι-
„στέ. τῆς κιβωτοῦ γὰρ προελθὼν, τοῦ
„ἁγιάσματός σου, τῆς ἀφθόρου Μητρὸς,
„ἐν τῷ Ναῷ τῆς δόξης σου, ὤφθης ὡς βρέ-
„φος ἀγκαλοφορούμενος, καὶ ἐπληρώθη τὰ
„πάντα τῆς σῆς αἰνέσεως.

Τιθόμενος Συμεὼν τῶν ἀπορρήτων μύστης, ἡ Θεοτόκος ἐβόα, ὃν ὑφ᾽ Ἁγίου πάλαι κεχρημάτισαι Πνεύματος, νηπιάσαντα Λόγον, Χριστὸν ἐναγκαλίζου κράζων αὐτῷ· ἐπλήσθη τὰ πάντα τῆς σῆς αἰνέσεως.

Ἣν ἤλπισας Συμεὼν ἡλικιώτην βρεφῶν, χαίρων ὑπόδεξαι Χριστὸν, τοῦ Ἰσραὴλ τοῦ θείου τὴν παράκλησιν, τοῦ Νόμου ποιητὴν καὶ Δεσπότην, πληροῦντα νόμου τάξιν, κράζων αὐτῷ· ἐπλήσθη τὰ πάντα τῆς σῆς αἰνέσεως.

Θεώμενος Συμεὼν Λόγον τὸν ἄναρχον, μετὰ σαρκὸς ὡς ἐν θρόνῳ Χερουβικῷ, Παρθένῳ ἐποχούμενος, τὸν αἴτιον τοῦ εἶναι τὰ πάντα, ὡς βρέφος ἐκπλαγεὶς ἐβόα αὐτῷ· ἐπλήσθη τὰ πάντα τῆς σῆς αἰνέσεως.

Ὠδὴ ε΄. Ὁ Εἱρμός.

„Ὡς εἶδεν Ἡσαΐας συμβολικῶς, ἐν
„θρόνῳ ἐπηρμένῳ Θεὸν, ὑπ᾽ Ἀγ-
„γέλων δόξης δορυφορούμενον, ὢ τάλας
„ἐβόα ἐγώ. πρὸ γὰρ εἶδον σωματούμενον
„Θεὸν, φωτὸς ἀνεσπέρου, καὶ εἰρήνης δε-
„σπόζοντα.

Ἐπιγνοὺς ὁ θεῖος Πρέσβυς, τὴν προφανεῖσαν πάλαι τῷ Προφήτῃ δόξαν, χερσὶ Λόγον βλέπων Μητρὸς κρατούμενον. ὢ χαίροις ἐβόα σεμνή. ὡς γὰρ θρόνος περιέχεις τὸν Θεὸν, φωτὸς ἀνεσπέρου, καὶ εἰρήνης δεσπόζοντα.

Προκύψας ὁ Πρεσβύτης, καὶ τῶν ἰχνῶν ἐνθέως ἐφαψάμενος, τῆς ἀπειρογάμου καὶ Θεομήτορος, πῦρ ἔφη βαστάζεις ἁγνή. βρέφος φρίττω ἀγκαλίσασθαι Θεὸν, φωτὸς ἀνεσπέρου, καὶ εἰρήνης δεσπόζοντα.

Ῥύπτεται Ἡσαΐας τοῦ Σεραφὶμ, τὸν ἄνθρακα δεξάμενος, ὁ Πρέσβυς ἐβόα τῇ Θεομήτορι· σὺ ὥσπερ λαβίδι χερσὶ λαμπρύνεις με, ἐπιδοῦσα ὃν φέρεις, φωτὸς ἀνεσπέρου, καὶ εἰρήνης δεσπόζοντα.

Ὠδὴ ς΄. Ὁ Εἱρμός.

„Ἐβόησέ σοι, ἰδὼν ὁ Πρέσβυς, τοῖς ὀφ-
„θαλμοῖς τὸ σωτήριον. ὃ λαοῖς ἐπέ-
„στη, ἐκ Θεοῦ Χριστὲ σὺ Θεός μου.

Ἐπιὼν σὺ λίθος, ἐγκατετέθης, τοῖς ἀπειθοῦσι προσκόμματος. καὶ σκανδάλου πέτρα, ἀρραγὴς πιστῶν σωτηρία.

Βεβαίως φέρων, τὸν χαρακτῆρα, τοῦ πρὸ αἰώνων σε φύσαντος, τὴν βροτῶν δι᾽ οἶκτον, νῦν ἀσθένειαν περιέθου.

Υἱὸν ὑψίστου, Υἱὸν Παρθένου, Θεὸν Παιδίον γενόμενον, προσκυνήσαντά σε, νῦν ἀπόλυσον ἐν εἰρήνῃ. Κοντ. Ἦχος α΄.

Ὁ μήτραν παρθενικὴν ἁγιάσας τῷ τόκῳ σου, καὶ χεῖρας τοῦ Συμεὼν, εὐλογήσας ὡς ἔπρεπε, προφθάσας καὶ νῦν ἔσωσας ἡμᾶς Χριστὲ ὁ Θεός. ἀλλ᾽ εἰρήνευσον ἐν πολέμοις τὸ πολίτευμα, καὶ κραταίωσον Βασιλεῖς οὓς ἠγάπησας, ὁ μόνος φιλάνθρωπος.

Digitized by Google

Ὁ Οἶκος.

Τῇ Θεοτόκῳ προσδράμωμεν οἱ βουλόμενοι κατιδεῖν τὸν Υἱὸν αὐτῆς, πρὸς Συμεὼν ἀπαγόμενον. ὃν περ οὐρανόθεν οἱ ἀσώματοι βλέποντες, ἐξεπλήττοντο λέγοντες· θαυμαστὰ θεωροῦμεν νῦν καὶ παράδοξα, ἀκατάληπτα, ἄφραστα· ὁ τὸν Ἀδὰμ δημιουργήσας βαστάζεται ὡς βρέφος. ὁ ἀχώρητος χωρεῖται ἐν ἀγκάλαις τοῦ Πρεσβύτου· ὁ ἐπὶ τῶν κόλπων ἀπεριγράπτως ὑπάρχων τοῦ Πατρὸς αὐτοῦ, ἑκὼν περιγράφεται σαρκὶ, οὐ Θεότητι, ὁ μόνος φιλάνθρωπος.

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ, Β'. Ἡ Ὑπαπαντὴ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὅτε ἐδέξατο αὐτὸν εἰς τὰς ἀγκάλας αὐτοῦ ὁ δίκαιος Συμεών.

Στ. Κόλπους Πατρὸς τυποῦσι τοὺς σοὺς Χριστέ μου.
Τοῦ Συμεὼν αἱ χεῖρες, αἳ φέρουσί σε.
Δέξατο δευτερίῃ Χριστὸν Συμεὼν παρὰ Νηῷ.

Τεσσαράκοντα ἡμερῶν διελθουσῶν, μετὰ τὴν σωτήριον τοῦ Κυρίου Ἐνανθρώπησιν, καὶ ἐκ τῆς Ἁγίας Ἀειπαρθένου ἄνευ ἀνδρὸς Γέννησιν, κατ' αὐτὴν τὴν σεβασμιωτάτην ἡμέραν, προσήχθη τῷ Ἱερῷ ὁ Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστὸς, παρά τε τῆς παναγνου αὐτοῦ Μητρὸς, καὶ Ἰωσὴφ τοῦ δικαίου, κατὰ τὴν συνήθειαν τοῦ σκιώδους καὶ νομικοῦ γράμματος, ὅτε καὶ ὁ γηραιὸς Συμεὼν καὶ Πρεσβύτης, ὃς ἦν ὑπὸ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος κεχρηματισμένος, μὴ ἰδεῖν θάνατον, πρὶν ἰδεῖν τὸν Χριστὸν Κυρίου, δεξάμενος αὐτὸν εἰς τὰς ἀγκάλας αὐτοῦ, καὶ τῷ Θεῷ εὐχαριστήσας, καὶ ἀνθομολογησάμενος. Νῦν ἀπολύεις τὸν δοῦλόν σου Δέσποτα κατὰ τὸ ῥῆμά σου, ἐξεβόησε· καὶ μετὰ περιχαρείας τοῦ τῇδε βίου μετέστη, τῶν ἐπιγείων ἀνταλλαξάμενος τὰ οὐράνια καὶ ἀτελεύτητα. Ἡ τοιαύτη δὲ σύναξις τελεῖται ἐν τῷ σεβασμίῳ Οἴκῳ τῆς ἀχράντου Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου, καὶ Ἀειπαρθένου Μαρίας, τῷ ὄντι ἐν Βλαχέρναις.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Ἀγαθοδώρου.

Στ. Ἀγαθοδώρῳ δῶρον ἐξ ἐμῶν λόγων,
Δῶρον δοθέντι τῷ Θεῷ δι' αἱμάτων.

Οὗτος νέος ὢν, προσήχθη τῷ Ἄρχοντι Τυανέων, καὶ διὰ τὴν εἰς Χριστὸν ὁμολογίαν ξέεται, καὶ ἐπὶ ἐσχάρας πεπυρακτωμένης τίθεται, καὶ μαχαίρᾳ τὴν γλῶτταν τέμνεται, καὶ πυράγρᾳ τοὺς ὀδόντας ἐκτίλλεται. τὴν δορὰν τοῦ προσώπου ξυρῷ ἀφαιρεῖται. τὰς κνήμας καὶ τὰ σκέλη συντρίβεται. κοντῷ τὰς πλευρὰς περιπείρεται· ὀβελίσκους πεπυρακτωμένους διὰ τῶν μηνίγγων δέχεται, καὶ οὕτω τὸ Πνεῦμα τῷ Θεῷ παρατίθησι.

Ὠδὴ ζ'. Ὁ Εἱρμός.

„Σὲ τὸν ἐν πυρὶ δροσίσαντα, Παῖδας
„θεολογήσαντας, καὶ Παρθένῳ ἀκηρά-
„τῳ ἐνοικήσαντα, Θεὸν Λόγον ὑμνοῦμεν,
„εὐσεβῶς μελῳδοῦντες· εὐλογητὸς ὁ Θεὸς,
„ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ἀδὰμ ἐμφανίσων ἄπειμι, εἰς Ἅδου διατρίβοντι, καὶ τῇ Εὔᾳ προσκομίσων εὐαγγέλια, Συμεὼν ἀνεβόα, σὺν Προφήταις χορεύων· εὐλογητὸς ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Γένος χοϊκὸν ῥυσάμενος, Θεὸς ἕως τοῦ Ἅδου ἥξει. αἰχμαλώτοις δὲ παρέξει πᾶσιν ἄφεσιν, καὶ ἀνάβλεψιν πηροῖς, ὡς ἀλάλοις βοῆσαι· εὐλογητὸς ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Καὶ σοῦ τὴν καρδίαν ἄφθορε, ῥομφαία διελεύσεται, Συμεὼν τῇ Θεοτόκῳ προηγόρευσεν, ἐν Σταυρῷ καθορῶσα, σὸν Υἱὸν ᾧ βοῶμεν· εὐλογητὸς ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

„Ἐστεκτῷ πυρὶ ἑνωθέντες, οἱ θεοσε-
„βείᾳ προεστῶτες Νεανίαι, τῇ φλο-
„γὶ δὲ μὴ λωβηθέντες, θεῖον ὕμνον ἔ-
„μελπον· εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυ-
„ρίου τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάν-
„τας τοὺς αἰῶνας.

Λαὸς Ἰσραὴλ τὴν σὴν δόξαν, τὸν Ἐμμανουὴλ ὁρῶν παιδίον ἐκ Παρθένου, πρὸ προσώπου τῆς θείας Κιβωτοῦ νῦν χόρευε· εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Digitized by Google

Ἰδοὺ Συμεὼν ἀνεβόα, τὸ ἀντιλεγόμενον σημεῖον οὗτος ἔσται, Θεὸς ὢν καὶ παιδίον. τούτῳ πίστει μέλψωμεν· εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ζωὴ πεφυκὼς οὗτος ἔσται, πτῶσις ἀπειθοῦσι, νηπιάσας Θεὸς Λόγος, ὡς ἀνάστασις πᾶσι, τοῖς πίστει μέλπουσιν· εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὠδὴ θ'. Ὁ Εἱρμός.

„Ἐν νόμῳ σκιᾷ καὶ γράμματι, τύπον „κατίδωμεν οἱ πιστοί. πᾶν ἄρσεν τὸ „τὴν μήτραν διανοῖγον, ἅγιον Θεῷ. διὸ „πρωτότοκον Λόγον, Πατρὸς ἀνάρχου „Υἱὸν πρωτοτοκούμενον Μητρί, ἀπει„ράνδρως μεγαλύνομεν.

Νέοις πρὶν νεογνῶν τρυγόνων ζεῦγος, δυάς τε τῶν νεοσσῶν, ἀνθ' ὧν ὁ θεῖος Πρέσβυς, καὶ σώφρων Ἄννα Προφῆτις, τῷ ἐκ Παρθένου τεχθέντι, καὶ οἷῳ γόνῳ Πατρὸς, ἐν τῷ Ναῷ προσιόντι, λειτουργοῦντες ἐμεγάλυνον.

Ἀπέδωκάς μοι ἐβόα Συμεὼν, τοῦ σωτηρίου σου Χριστὲ ἀγαλλίασιν. ἀπόλαβέ σου τὸν λάτριν, τὸν τοῦ σκιᾷ κεκμηκότα, νέον τῆς χάριτος, Ἱεροκήρυκα μύστην, ἐν αἰνέσει μεγαλύνοντα.

Ἱεροπρεπῶς ἀνθωμολογεῖτο, Ἄννα ὑποφήτισσα, ἡ σώφρων καὶ ὁσία, καὶ πρέσβυρα τῷ Δεσπότῃ, ἐν τῷ Ναῷ διαρρήδην. τὴν Θεοτόκον δὲ ἀνακηρύττουσα, πᾶσι τοῖς παροῦσιν ἐμεγάλυνεν.

Ἐξαποστειλ. αὐτόμελον, ἐκ γ'.

Ἐν Πνεύματι τῷ Ἱερῷ, παραστὰς ὁ Πρεσβύτης, ἀγκάλαις ὑπεδέξατο, τὸν τοῦ Νόμου Δεσπότην, κραυγάζων· νῦν τοῦ δεσμοῦ με, τῆς σαρκὸς ἀπόλυσον, ὡς εἴρηκας ἐν εἰρήνῃ, εἶδον γὰρ τοῖς ὀφθαλμοῖς, ἀποκάλυψιν ἐθνῶν, καὶ Ἰσραὴλ σωτηρίαν.

Εἰς τοὺς Αἴνους, τὸ, Πᾶσα πνοὴ, ἱστῶμεν στ. δ'. καὶ ψάλλομεν στ. προσόμοια. Ἦχος δ'.

Ἔδωκας σημείωσιν.

Νόμον τὸν ἐν γράμματι, ἀποπληρῶν ὁ φιλάνθρωπος, τῷ Ναῷ νῦν προσάγεται. καὶ τοῦτον εἰσδέχεται, γηραιαῖς ἀγκάλαις, Συμεὼν ὁ Πρέσβυς, Νῦν ἀπολύεις με βοῶν, πρὸς τὴν ἐκεῖθεν μακαριότητα, κατεῖδον γάρ σε σήμερον, σάρκα θνητὴν περικείμενον, τὸν ζωῆς κυριεύοντα, καὶ θανάτου δεσπόζοντα.

Φῶς εἰς ἀποκάλυψιν, ἐθνῶν ἐπέφανας Κύριε, ἐπὶ κούφης καθήμενος, νεφέλης ὁ Ἥλιος, τῆς δικαιοσύνης, νόμου τὸ σκιῶδες, ἀποπληρῶν καὶ τὴν ἀρχὴν, καθυποφαίνων τῆς νέας χάριτος. διό σε θεασάμενος, ὁ Συμεὼν ἀνακραύγαζεν· ἐκ φθορᾶς με ἀπόλυσον, ὅτι εἶδόν σε σήμερον.

Κόλπων τοῦ γεννήτορος, μὴ χωρισθεὶς τῇ Θεότητι, σαρκωθεὶς ὡς εὐδόκησας, ἀγκάλαις κρατούμενος, τῆς Ἀειπαρθένου, χερσὶν ἐπεδόθης, τοῦ Θεοδόχου Συμεὼν, ὁ τῇ χειρί σου κρατῶν τὰ σύμπαντα. διὸ, Νῦν ἀπολύεις με, περιχαρῶς ἀνεκραύγαζεν, ἐν εἰρήνῃ τὸν δοῦλόν σου, ὅτι εἶδόν σε Δέσποτα.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἦχος Πλ. β'. Γερμανοῦ.

Ὁ ἐν χερσὶ Πρεσβυτικαῖς, τὴν σήμερον ἡμέραν, ὡς ἐφ' ἅρματος Χερουβὶμ, ἀνακλιθῆναι εὐδοκήσας Χριστὲ ὁ Θεὸς, καὶ ἡμᾶς τοὺς ὑμνοῦντάς σε, τῆς τῶν παθῶν τυραννίδος, ἀνακαλούμενος ῥῦσαι, καὶ σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δοξολογία Μεγάλη, καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν, Τυπικά. καὶ ἐκ τοῦ Κανόνος, Ὠδὴ γ'. καὶ ς'.

Εἰσοδικόν.

Ἐγνώρισε Κύριος τὸ σωτήριον αὐτοῦ ἐναντίον πάντων τῶν Ἐθνῶν. Ἀπεκάλυψε τὴν δικαιοσύνην αὐτοῦ. καὶ τὸ Τροπάριον. Χαῖρε κεχαριτωμένη. Δόξα, καὶ νῦν. τὸ Κοντάκιον. Προκείμενον. Ὠδὴ τῆς Θεοτόκου. Μεγαλύνει ἡ ψυχή μου τὸν Κύριον. στ. Ὅτι ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν ταπείνωσιν. Ὁ Ἀπόστολος. Πρὸς Ἑβραίους. Ἀδελφοί, χωρὶς πάσης ἀντιλογίας. Ἀλληλούϊα, Ἦχος Πλ. δ'. Νῦν ἀπολύεις τὸν δοῦλόν σου. στ. Φῶς εἰς ἀποκάλυψιν ἐθνῶν. Εὐαγγέλιον κατὰ Λουκᾶν. Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ,

Digitized by Google

μῳ, ἀνήγαγον οἱ γονεῖς τὸ παιδίον. Κοινωνικόν. **Ποτήριον σωτηρίου λήψομαι.**

Ἰστέον, ὅτι εἰ τύχῃ ἡ Ἑορτὴ τῆς Ὑπαπαντῆς τῇ Κυριακῇ τοῦ Φαρισαίου, ἢ τοῦ Ἀσώτου, ἢ τῆς Ἀποκρέω, δύω Ἀκολουθίαι τῶν τοιούτων Κυριακῶν γίνονται ἐν ταῖς παραμοναῖς, ἐν αἷς καὶ ἀναγινώσκονται οἱ Ἀπόστολοι καὶ τὰ Εὐαγγέλια. Ἡ δὲ Ἀκολουθία τῆς Ἑορτῆς τελεῖται, ἐν ᾗ ἂν τύχῃ Κυριακῇ, Προηγουμένων τῶν Ἀναστασίμων. Εἰς δὲ τὸν Ὄρθρον, ἀναγινώσκεται τὸ Εὐαγγέλιον τῆς Ἑορτῆς.

Ἰστέον, ὅτι εἰ τύχῃ ἡ παροῦσα Ἑορτὴ ἐν τῇ Ἁγίᾳ Τεσσαρακοστῇ, ἑορτάζεται ἡμέραν μίαν. Ἐν δὲ τῇ Τυρινῇ ἡμέρας τέσσαρας. Εἰ δὲ τύχῃ ἔξωθεν τῆς Τεσσαρακοστῆς καὶ τῆς Τυρινῆς, ἑορτάζεται ἡμέρας ὀκτώ. Μετὰ δὲ τὴν ἀπόλυσιν τοῦ Ὄρθρου ποιοῦμεν Λιτὴν ἔξω τοῦ Μοναστηρίου. Εἰ δὲ φθάσῃ ἡ παροῦσα Ἑορτὴ ἐν τῇ Τεσσαρακοστῇ, ἐπιτελοῦμεν τὴν Ἀκολουθίαν αὐτῆς οὕτως. Ἑσπέρας ἐν τῇ Παραμονῇ, λέγομεν πρῶτον π̃. τοῦ Τριῳδίου, εἶτα τῆς Ἑορτῆς. ὁμοίως καὶ τὰ Ἀναγνώσματα, καὶ καθεξῆς ἡ Λειτουργία τῶν Προηγιασμένων. μετὰ δὲ τὴν ἀπόλυσιν, εἰσερχόμεθα εἰς τὴν τράπεζαν. Περὶ δὲ ὥραν πρώτην τῆς νυκτὸς κρούει τὰς βαρέας, τὸ σιδηροῦν, καὶ τὸ μέγα. καὶ συναγόμεθα ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ, καὶ ψάλλομεν Ἰδιόμελα τῆς Ἑορτῆς. Μετὰ δὲ τό, **Δόξα, καὶ νῦν.** λέγει ὁ Ἱερεὺς τὰς συνήθεις εὐχάς, καὶ γίνεται ἀπόλυσις, καὶ δίδοται τὸ κατακλαστόν. Εἶθ' οὕτω γίνεται ἀνάγνωσις μεγάλη, καὶ καθεξῆς ἡ Ἀκολουθία τῆς ἀγρυπνίας. Ἡ δὲ γ΄. ὥρα, καὶ ἡ ἕκτη γίνεται οὕτω. σημαίνει ὥρα γ΄. τῆς ἡμέρας, καὶ ψάλλομεν τὰς ὥρας ἀνὰ μετανοιῶν. στιχολογοῦμεν δὲ καὶ τὰ καθίσματα αὐτῶν. Μετὰ δὲ τὴν τούτων ἀπόλυσιν, σημαίνει τὴν θ΄. ὥραν, καὶ ψάλλομεν καὶ αὐτὴν μετὰ τῆς στιχολογίας. εἶθ' οὕτω λέγομεν καὶ τοὺς Μακαρισμοὺς χῦμα, καὶ καθεξῆς τὸν Ἑσπερινόν. Εἰς τό, **Κύριε ἐκέκραξα.** προηγοῦνται τὰ π̃. τῆς Ἑορτῆς, ἔπειτα τοῦ Τριῳδίου. Εἴσοδος μετὰ τοῦ Εὐαγγελίου. τό, **Φῶς ἱλαρόν.** καὶ τὰ Ἀναγνώσματα πρῶτον τῆς Ἑορτῆς, εἶτα τοῦ Τριῳδίου. τό, **Κατευθυνθήτω.** ἡ Συναπτή, τὸ Τρισάγιον. **Προκείμενον τοῦ Ἀποστόλου,** Ἦχος γ΄. Ὁ Ἀπόστολος τῆς Ἑορτῆς. **Ἀλληλούϊα.** Ἦχος πλ. δ΄. καὶ καθ' ἑξῆς ἡ θεία Λειτουργία τοῦ Χρυσοστόμου.

Τῷ αὐτῷ Μηνί, Γ΄.

Τοῦ Ἁγίου καὶ Δικαίου Συμεὼν τοῦ Θεοδόχου. Ἑσπέρας, εἰς τό, **Κύριε ἐκέκραξα,** ἱστῶμεν π̃. ς΄. καὶ ψάλλομεν π̃. προσόμοια τῆς Ἑορτῆς, γ΄. καὶ τοῦ Ἁγίου, γ΄. π̃. τῆς Ἑορτῆς. Ἦχος α΄.

Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.

Ὁ Ποιητὴς τῶν ἁπάντων, καὶ Λυτρωτὴς ἡμῶν, ὑπὸ Μητρὸς Παρθένου, τῷ Ναῷ προσηνέχθη. ὅθεν ὁ Πρεσβύτης τοῦτον λαβών, μετὰ χαρᾶς ἀνεκραύγαζε. νῦν ἀπολύεις τὸν δοῦλόν σου ἀγαθέ, ἐν εἰρήνῃ ὡς ηὐδόκησας. Ὅμοιον.

Ὁ Συμεὼν ἐν ἀγκάλαις, ἐκ τῆς Παρθένου λαβὼν τὸν πρὸ πάντων αἰώνων, γεννηθέντα Σωτῆρα, εἶδον ἀνεβόα τὸν φωτισμόν, τῆς σῆς δόξης τὰ πέρατα, νῦν ἀπολύεις τὸν δοῦλόν σου ἀγαθέ, ἐν εἰρήνῃ ὅτι εἶδόν σε. Ὅμοιον.

Τὸν ἐπ' ἐσχάτων τεχθέντα, εἰς σωτηρίαν βροτῶν, ὁ Συμεὼν βαστάσας, ἐν ἀγκάλαις Σωτῆρα, χαίρων ἀνεβόα· εἶδον τὸ φῶς, τῶν Ἐθνῶν καὶ τὴν δόξαν τοῦ Ἰσραήλ. νῦν ἀπολύεις ὡς εἴρηκας ὡς Θεός, ἐκ τῶν τῇδε τῇ κελεύσει σου.

Ἕτερα π̃. προσόμοια τοῦ Ἁγίου. Ἦχος δ΄.

Ἔδωκας σημείωσιν.

Δίκαιος καὶ τέλειος, καὶ κατὰ πάντα ἀοίδιμος, χρηματίζων Θεόπνευστε, Θεὸν μόνον τέλειον, εἰς τὸ δικαιῶσαι, τὸν Κόσμον ἐλθόντα, καθυπεδέξω ταῖς χερσί, σωματωθέντα καὶ ἀπολέλυσαι, τοῦ σώματος βοῶν αὐτῷ, νῦν ἀπολύεις τὸν δοῦλόν σου, ἐν εἰρήνῃ φιλάνθρωπε, ὅτι εἶδόν σε σήμερον.

Νεάζων τῷ Πνεύματι, προβεβηκὼς δὲ τῷ σώματι, Συμεὼν κεχρημάτισαι, μὴ

Digitized by Google

μὴ ὄψεσθαι θάνατον, ἕως ἴδῃς Βρέφος, μέσιν τὸν προόντα, πρὸ τῶν αἰώνων Ποιητὴν, Θεὸν τῶν ὅλων σάρκα πτωχεύσαντα. ἰδὼν δὲ ἀνεσκίρτησας, καὶ τῆς σαρκὸς λύσιν ᾔτησας, πρὸς τὰ θεῖα σκηνώματα, μεταβὰς ἀγαλλόμενος.

Ἄ"μμα ἡ Θεόπνευστος, καὶ Συμεὼν ὁ πανόλβιος, προφητείᾳ λαμπόμενοι, ἐν Νόμῳ τε ἄμεμπτοι, ἀποδεδειγμένοι, τὸν Νόμου Δοτῆρα, Βρέφος ὀφθέντα καθ' ἡμᾶς, ἰδόντες τοῦτον νῦν προσεκύνησαν. αὐτῶν τὴν μνήμην σήμερον, περιχαρῶς ἑορτάσωμεν, κατὰ χρέος δοξάζοντες Ἰησοῦν τὸν φιλάνθρωπον.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἦχος Πλ. ά.

Ὁ παλαιὸς ἡμερῶν, νηπιάσας σαρκὶ, ὑπὸ Μητρὸς Παρθένου, τῷ Ἱερῷ προσάγεται, τοῦ οἰκείου Νόμου πληρῶν τὸ ἐπάγγελμα. ὃν Συμεὼν δεξάμενος ἔχαιρε. νῦν ἀπολύεις ἐν εἰρήνῃ, κατὰ τὸ ῥῆμά σου τὸν δοῦλόν σου. εἶδον γὰρ οἱ ὀφθαλμοί μου τὸ σωτήριόν σου Ἅγιε.

Εἰς τὸν στίχον τῶν. Ἦχος β'.

Οἶκος τοῦ Εὐφραθᾶ.

Σήμερον ὁ Σωτὴρ, ὡς Βρέφος προσηνέχθη, ἐν τῷ Ναῷ Κυρίου, καὶ χερσὶ γηραλαίαις, ὁ Πρέσβυς τοῦτον δέχεται.

Στ. Νῦν ἀπολύεις τὸν δοῦλόν σου.

Νήπιος τῇ σαρκὶ, ὁ παλαιὸς τῷ χρόνῳ, ὁρᾶται παραδόξως, τὴν σήμερον ἡμέραν, καὶ τῷ Ναῷ προσάγεται.

Στ. Φῶς εἰς ἀποκάλυψιν Ἐθνῶν.

Λέγει ὦ Συμεὼν, ἡ Πάναγνος ἐβόα, ἐν ἀγκάλαις ὡς Βρέφος, τὸν Κύριον τῆς δόξης, καὶ Κόσμου τὸ σωτήριον.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἦχος ά.

Ὁ παλαιὸς ἡμερῶν, ὁ καὶ τὸν Νόμον πάλαι ἐν Σινᾷ δοὺς τῷ Μωσεῖ, σήμερον Βρέφος ὁρᾶται, καὶ κατὰ Νόμον ὡς Νόμου ποιητὴς, τὸν Νόμον ἐκπληρῶν, Ναῷ προσάγεται, καὶ τῷ Πρεσβύτῃ ἐπιδίδοται. δεξάμενος δὲ τοῦτον Συμεὼν ὁ δίκαιος, καὶ τῶν θεσμῶν τὴν ἔκβασιν ἰδὼν τελεσθεῖσαν, γηθοσύνως ἐβόα· εἶδον οἱ ὀφθαλμοί μου τὸ ἀπ' αἰῶνος Μυστήριον ἀποκεκρυμμένον, ἐπ' ἐσχάτων τούτων τῶν ἡμερῶν φανερωθὲν φῶς διασκεδάζον τῶν ἀπίστων Ἐθνῶν τὴν σκοτόμαιναν, καὶ δόξαν τοῦ νεολέκτου Ἰσραήλ. διὸ ἀπόλυσον τὸν δοῦλόν σου, ἐκ τῶν δεσμῶν τῶνδε τοῦ σαρκίου, πρὸς τὴν ἀγήρω καὶ θαυμασίαν ἄληκτον ζωὴν, ὁ παρέχων τῷ Κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Ἀπολυτίκιον τῆς Ἑορτῆς.

Εἰς τὸν Ὄρθρον, μετὰ τὴν συνήθη στιχολογίαν.

Κάθισμα. Ἦχος ά.

Τοῦ λίθου σφραγισθέντος.

Θησαυρὲ τῶν αἰώνων, ἡ ζωὴ τῶν ἁπάντων, δι' ἐμὲ νηπιάσας ὑπὸ Νόμον ἐγένου, ὁ πάλαι χαράξας ἐν πλαξὶ, τὸν Νόμον ἐν τῷ ὄρει τῷ Σινᾷ, ἵνα πάντας ἀπαλλάξῃς, ἐκ τῆς τοῦ Νόμου πάλαι δουλείας. δόξα τῇ εὐσπλαγχνίᾳ σου Σωτήρ. δόξα τῇ Βασιλείᾳ σου. δόξα τῇ Οἰκονομίᾳ σου μόνε φιλάνθρωπε.

Δόξα, καὶ νῦν, τὸ αὐτό.

Εἰς τὴν β'. στιχολογίαν. κάθισμα. Ἦχος Πλ. ά.

Τὸν συνάναρχον λόγον.

Ἐν τῷ ναῷ προσηνέχθης τὰ εἰθισμένα πληρῶν, ὁ ποιητὴς καὶ δεσπότης καὶ τοῦ νόμου δοτὴρ, καὶ ἀγκάλαις Συμεὼν εὐδοκίᾳ τῇ σῇ, βασταχθῆναι ἐν σαρκὶ, ὁ τοῖς πᾶσι φοβερὸς, καὶ πᾶσαν κτίσιν συνέχων, ἠνέσχου μόνε οἰκτίρμων, τὸ φῶς πᾶσιν ἀποκαλύψαι ἡμῖν.

Δόξα, καὶ νῦν. τὸ αὐτό.

Εἰς τὸν Ὄρθρον, ὁ Κανὼν τῆς Ἑορτῆς, καὶ τοῦ Ἁγίου. Οὗ ἡ ἀκροστιχίς.

Δέχου τὸν ὕμνον Συμεὼν Θεοδόχε. Ἰωσήφ.

Ὠδὴ ά. Ἦχος δ'. Ἀνοίξω.

Δικαίων σκηνώμασι, περιχαρῶς αὐλιζόμενος, τὸν δίκαιον Κύριον, Συμεὼν δίκαιε, τοὺς τὴν θείαν σου, τελοῦντας δικαιῶσαι, μετάστασιν αἴτησαι μακαριώτατε.

Ἐν Νόμῳ γενόμενος, Ἱερουργὸς Ἱερώτατε, ὃν Νόμος ἐκήρυξε, Βρέφος τεθέασαι, καὶ τῆς φύσεως, τῷ Νόμῳ Θεοδόχε θανὼν πρὸς ἀθάνατον, χαίρων μετέβης ζωήν.

Χερσὶ τὸν κατέχοντα, τῆς Οἰκουμένης τὰ πέρατα, Παρθένου φερόμενον,

χερ-

Digitized by Google

χερσὶν ἑώρακας, καὶ τιμίαις σου, δεξάμενος ἀγκάλαις, Μωσέως ἀνώτερος, ὤφθης πανόλβιε. Θεοτοκίον.

Ὁ Πλήρης κεκένωται, ὁ προαιώνιος ἄρχεται, ὁ Λόγος παχύνεται, ὁ Πλάστης πλάττεται, ὁ ἀχώρητος, χωρεῖται ἐν κοιλίᾳ, τῇ σῇ σωματούμενος, Θεοχαρίτωτε.

Ὠδὴ γ'. Ὅτι στεῖρα ἔτεκεν.

Ὑψωθεὶς ταῖς πράξεσι, ταῖς Ἱεραῖς Θεηγόρε, φωτοειδὴς ὡς στύλος ἐπερειδόμενος σαφῶς, τῷ Παναγίῳ Πνεύματι γεγένησαι. ὅθεν εὐφημοῦμέν σε.

Πρὸ τοῦ Νόμου Κύριον, καθυπανοίξαντα μήτραν, παρθενικὴν καὶ βρέφος σωματοφόρον Συμεὼν, γεγεννημένον ἔβλεψας δωρούμενον, πᾶσιν ἀπολύτρωσιν.

Ὁ χερσὶ τὸν ἄνθρωπον, δημιουργήσας χερσί σου σωματωθεὶς κρατεῖται καθαγιάζων σε σαφῶς, καὶ πρὸς ζωὴν τὴν μέλλουσαν αἰτήσαντα, μάκαρ ἀπολύει σε.

Θεοτοκίον.

Νοητὴν λαβίδα σε, ἄνθρακα φέρουσαν θεῖον, τὸν ἐκ τῶν σῶν αἱμάτων σωματωθέντα ὑπὲρ νοῦν, ὁ Συμεὼν ὡς ἔβλεψε πανάμωμε, χαίρων ἐμακάριζε.

Ὁ Εἱρμός.

„Ὅτι στεῖρα ἔτεκεν, ἡ ἐξ Ἐθνῶν Ἐκ„κλησία, καὶ ἡ πολλὴ ἐν τέκνοις ἠθέ„νησε συναγωγὴ, τῷ θαυμαστῷ Θεῷ ἡ„μῶν βοήσωμεν· Ἅγιος εἶ Κύριε.

Κάθισμα. Ἦχος γ'. Τὴν ὡραιότητα.

Ἐκ τῆς Παρθένου σε, σωματωθέντα Χριστὲ, χαίρων ἐδέξατο, ὁ Ἱερὸς Συμεὼν, νῦν ἀπολύεις ἐκβοῶν, τὸν δοῦλόν σου Δέσποτα. Ἄννα δὲ ἡ ἄμεμπτος, ἡ Προφῆτις καὶ ἔνδοξος, τὴν ἀνθομολόγησιν, καὶ τὸν ὕμνον προσῆγέ σοι. ἡμεῖς δὲ ζωοδότα βοῶμέν σοι· δόξα τῷ οὕτως εὐδοκήσαντι.

Δόξα, καὶ νῦν. Τὸ αὐτό.

Ὠδὴ δ'. Ὁ καθήμενος ἐν δόξῃ.

Ὑπερήκμασας τῷ γήρει, τῇ δὲ πίστει ἐμέαζες, νέον βρέφος θέλων, βλέψαι Συμεὼν τὸν παντέλειον, ἀνακαινίζοντα Κόσμον τὸν γηράσαντα, ἐπιθέσει τοῦ παλαιοῦ πολεμήτορος.

Μακαρίσωμεν συμφώνως, Συμεὼν τὸν μακάριον, ὡς ἀξιωθέντα, βλέψαι τὸν Θεὸν τὸν μακάριον, σάρκα φορέσαντα ὅπως ἀπεργάσηται, μακαρίους, τοὺς πρὶν ἀθλίους χρηματίζοντας.

Νομοδότην σε γινώσκω, καὶ νομίμων τῆς φύσεως, σαρκωθέντα δίχα, μόνον τε καινὸν εἰσοικήσαντα, ὁ Συμεὼν ἀνεβόα μόνε Κύριε, νῦν ἀπόλυσόν με, πρὸς ζωὴν τὴν ἀκήρατον. Θεοτοκίον.

Ὁ χειρὶ τὰ πάντα φέρων, ἐν χερσὶ βασταζόμενος, τῆς Ἀειπαρθένου, ταύτην Χερουβὶμ ἀπειργάσατο, καὶ Σεραφὶμ ἀνωτέραν ὡς γεννήτειραν· ἣν ὑμνήσωμεν, καὶ εὐσεβῶς μακαρίσωμεν.

Ὠδὴ ε'. Ἐξέστη τὰ σύμπαντα.

Ναὸς καθαρότητι, Θεῷ τῷ παντοκράτορι, Ἄγγελος καθάπερ λειτουργήσας, μάκαρ ἐννόμοις θυσίαις ἥγνισας, πάλαι τὸν λαὸν τοῦ Ἰσραὴλ, αἷμα τὸ σωτήριον, προδηλώσας σεπτότατα.

Σαυτὸν ἀπετέλεσας, Ναὸν Θεοῦ παν-άγιον, πράξεσιν ἐνθέοις Θεηγόρε· ὅθεν ὡς βρέφος ἐν τῷ Ἁγίῳ Ναῷ, ἔβλεψας Θεὸν μετὰ σαρκὸς, σὲ μεταβιβάζοντα, πρὸς τὰ θεῖα σκηνώματα.

Ὑμνήσωμεν σήμερον, πνευματικῶς χορεύοντες, πάντες Συμεὼν τὸν Θεοδόχον, καὶ σὺν ἐκείνῳ Ἄνναν τὴν σώφρονα, προφήτας ὑπάρχοντας Θεοῦ, τοῦτον κατιδόντας τε, δι' ἡμᾶς νηπιάσαντα. Θεοτοκ.

Ἡ φλέξας τὴν μήτραν σου, ὁ φύσει ἀναλλοίωτος, μόνη Χερουβὶμ Ἁγιωτέρα, ἄνθρωπος ὤφθη ἐκ σοῦ τικτόμενος, καὶ τοὺς ἀπωσθέντας τῇ φθορᾷ, πάντας ἀνεσώσατο, Θεομῆτορ πανάμωμε.

Ὠδὴ ς'. Ἐβόησε, προτυπῶν.

Ἐβόησας, ὁ πηνίκα κατεῖδες τὸν Κύριον, ὡς ὑπέσχου, νῦν τὸν δοῦλόν σου Σῶτερ ἀπόλυσον, τοῖς ἐν Ἅδῃ πᾶσι, σοῦ τὴν θείαν μηνύοντα σάρκωσιν.

Ὡραιώθης, καὶ Μωσέως λαμπρότερος γέγονας, ἐν ἀγκάλαις, τὸν ἐν κάλλει ὡραῖον δεξάμενος, Συμεὼν Πρεσβύτα, δι' ἡμᾶς νηπιάσαντα Κύριον.

Να-

Digitized by Google

Ναμάτων σε, πεπλησμένον τῶν θείων ἀπάραντα, καὶ πρὸς Ἅδου, πρὸς κάθμωρας χωρήσαντα βλέψαντες, οἱ ἐκεῖ δεσμῶται, Συμεὼν θείας δρόσου ἐπλήσθησαν.

Θεοτοκίον.

Θηρεῦσαί με, καθ' ἑκάστην ζητεῖ ὁ παμπόνηρος· ἀλλ' αὐτοῦ με, τῶν παγίδων ἐξάρπασον Δέσποινα, καὶ τῇ θείᾳ σκέπῃ, τῶν πτερύγων σου σῶον συντήρησον.

Ὁ Εἱρμός.

„Ἐβόησε, προτυπῶν τὴν ταφὴν τὴν
„τριήμερον, ὁ Προφήτης, Ἰωνᾶς ἐν
„τῷ κήτει δεόμενος, ἐκ φθορᾶς με ῥῦσαι,
„Ἰησοῦ Βασιλεῦ τῶν δυνάμεων.

Κοντάκιον τῆς Ἑορτῆς.

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ, Γ'. Μνήμη τοῦ Ἁγίου, καὶ δικαίου Συμεὼν τοῦ Θεοδόχου, καὶ Ἄννης τῆς Προφήτιδος. Ἡ δὲ αὐτὴ σύναξις τελεῖται ἐν τῷ σεπτῷ Ἀποστολείῳ τοῦ Ἁγίου Ἰακώβου τοῦ Ἀδελφοθέου, τῷ ὄντι ἐν τῷ σεβασμίῳ Ναῷ τῆς Ἁγίας Θεοτόκου, πλησίον τῆς Ἁγιωτάτης Μεγάλης Ἐκκλησίας.

Στίχ. Ἤγγειλε νεκροῖς πρέσβυς ὡς Θεὸς Λόγος.
Ἄνθρωπος ὀφθεὶς, μέχρι καὶ τούτων φθάσει.
Τῇ τριτάτῃ δεσμοῖο βίοιο λύθη Συμεῶνος.

Οὗτος ἐν παρόντι βίῳ τὴν παρατεταμένην ζωὴν δεξάμενος, διὰ τὸ χρηματισθῆναι ὑπὸ τοῦ Πνεύματος τοῦ Ἁγίου, μὴ ἰδεῖν θάνατον, πρὶν ἢ τὸν Χριστὸν Κυρίου θεάσηται, ἐν ἀγκάλαις τοῦτον ὑποδεξάμενος, καὶ τὰ περὶ τοῦ αὐτοῦ ἐσόμενα Πνεύματι Ἁγίῳ θεοφορηθεὶς, καὶ προμηνύσας κατὰ τὸν αὐτοῦ χρηματισμὸν, τοῦ βίου πέρας ἐδέξατο. Ἡ δὲ Προφῆτις Ἄννα, θυγάτηρ ἦν Φανουὴλ, ὃς ἐκ τῆς Ἀσὴρ κατήγετο, συνοικήσασα δὲ ἀνδρὶ ἐπὶ χρόνοις ἑπτὰ, καὶ τοῦτον ἀποβαλοῦσα θανάτου Νόμῳ, νηστείᾳ καὶ προσευχῇ ἐν τῷ Ναῷ σχολάζουσα, πάντα τὸν βίον αὐτῆς διετέλει. Ὅθεν ἀδιαστάτως, τοῦτον ἐχομένη, κατηξιώθη καὶ αὐτὴ αὐτὸν τὸν Κύριον ἰδεῖν, ὑπὸ τῆς Παναγίας αὐτοῦ Μητρὸς, καὶ Ἰωσὴφ τοῦ δικαίου τεσσαρακονθήμερον τὸ κατὰ σάρκα τῷ Ναῷ προσφερόμενον. Ἀνθωμολογεῖτο δὲ τῷ Θεῷ, καὶ προεφήτευε σαφῶς περὶ αὐτοῦ, πᾶσι τοῖς ἐν τῷ Ναῷ παρατυχοῦσι λέγουσα· τοῦτο τὸ βρέφος, ὁ τὸν Οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν στερεώσας Κύριός ἐστιν. αὐτός ἐστιν ὁ Χριστὸς, περὶ οὗ οἱ Προφῆται προκατήγγειλαν ἅπαντες. Τούτων τοίνυν τὴν μνήμην ποιούμενοι σήμερον, τὴν φρικτὴν καὶ ἄρρητον τοῦ Θεοῦ πρὸς ἡμᾶς καταγγέλλομεν συγκατάβασιν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων, Ἀνδρειανοῦ καὶ Εὐβούλου.

Στ. Ἀνδρειανὸν χαίροντα τμηθῆναι ξίφει.
Χεὶρ ἡ φόνοις χαίρουσα τέμνει δημίου.
Ξίφει θανὼν Εὔβουλε Κυρίου χάριν,
Βουλὴν ἐπέγνως ὡς ἀρεστὴν Κυρίῳ.

Οὗτοι τὸ γένος εἷλκον ἀπὸ τῆς Βανέας. πόθῳ δὲ τῷ πρὸς τοὺς ὁμολογητὰς τοῦ Χριστοῦ ἑλκόμενοι, εἰς Καισάρειαν ἀφίκοντο. Φωραθέντες δὲ διὰ τὸ τῆς παῤῥησίας καθαρὸν ὡς ὄντες Χριστιανοὶ, προσάγονται Φιρμιλιανῷ τῷ ἄρχοντι, καὶ αὐτίκα πληγὰς κατὰ τῶν νώτων καὶ τῶν πλευρῶν δέχονται, καὶ ἑτέραις μείζοσι βασάνοις ὑποβάλλονται. Ὡς δὲ οἱ μὲν εἰς προτέραν ὁμολογίαν ἀκλινεῖς ἵσταντο, θηρίοις αὐτοὺς εἰς βορὰν ἐκδίδωσι. Καὶ ὁ μὲν Μακάριος Ἀνδρειανὸς λέοντι παραβληθεὶς, ἀνδρειότατα τὸν ἀγῶνα διεξῆλθεν, ἔπειτα ξίφει τὴν κεφαλὴν ἀφαιρεῖται. Ὁ δὲ Ἅγιος Εὔβουλος πολλὰς παρακλήσεις καὶ θωπείας ὑπομείνας, καὶ μὴ πεισθεὶς, τὸν αὐτὸν θῆρα καταγωνισάμενος, τὰ ἴσα τῷ προτέρῳ παθὼν, ὕστατος τοὺς ἄθλους ἐπεσφραγίσατο.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Βλασίου τοῦ Βουκόλου.

Στ. Βοῶν ἐπαύλεις Βλάσιον εἶχον πάλαι.
Αὐλαὶ δὲ νῦν ἔχουσιν αὐτὸν Κυρίου.

Οὗτος ἐκ Καισαρείας τῆς Καππαδοκίας ἕλκων τὸ γένος, γονέων πλουσίων σφόδρα ὑπῆρχεν Υἱὸς, ἐκ τῆς τῶν βοσκημάτων πληθύος τῆς περιουσίας αὐτῶν αὐξανόμενε-

μένης. ἐξ ὧν καὶ δαψιλεῖς παρεῖχον τοῖς πένησι τὰς εὐεργεσίας. Ἐπεὶ δὲ διωγμοῦ γενομένου, ὡς Χριστιανὸς ὁ μακάριος Βλάσιος ἐζητεῖτο, καὶ οὐχ εὑρίσκετο, καὶ νάπαι καὶ ἐρημίαι ἐξηρευνῶντο. ὅπερ μαθὼν ὁ γενναῖος, καὶ ὥσπερ ἐπὶ δεῖπνον κεκλημένος βασιλικὸν, προθύμως ἑαυτὸν δίδωσι τοῖς διώκουσι, καὶ ὡς εὐεργέτας ξεναγεῖ. Ὡς δὲ τῷ δικαστηρίῳ παρέστη, καὶ ἠρωτήθη, ἐξεῖπε καὶ τὸ ὄνομα καὶ τὴν πίστιν, καὶ ἐπιτήδευμα, καὶ αὐτίκα αἴρεται ἐκ τεσσάρων, καὶ τείνεται, καὶ νεύροις ὠμοῖς μαστίζεται. Εἶτα κουφίζει ὁ Θεὸς τὰς ὀδύνας αὐτοῦ, καὶ θεραπεύει τὰς πληγάς. Οὗ γενομένου, γοητείαν τοῦτο καλέσας ὁ Ἡγεμὼν, λέβητι μεγίστῳ ὕδατος καχλάζοντος πλήρει τὸν Ἅγιον ἐμβάλλει. Καὶ ἦν θαῦμα καὶ ἔκπληξις τὸ ὁρώμενον, ἄνθρωπος ὡς ἱμάτιον ἀναβαλλόμενος τὸ πῦρ, ἐξ οὗ καὶ ἐφθέγγετο. Καὶ τί τὸ μετὰ ταῦτα; ἡμέρας πέντε ἐνδιατρίβειν ὁ Ἅγιος τῷ λέβητι κατακρίνεται. Ἄγγελοι δὲ αὐτὸν θαρρεῖν ἐγκελευσάμενοι, τὴν ἐκ τοῦ πυρὸς ζάλην καὶ βλάβην ἀπεσκέδαζον. Ὅθεν οἱ τοῦ λέβητος τὸν Ἅγιον ἐξενεγκεῖν στρατιῶται προσταχθέντες, ζῶντα τοῦτον ἰδόντες, καὶ τοῖς Ἀγγέλοις συμψάλλοντα, Χριστιανοὺς ἑαυτοὺς ἀνεκήρυξαν. Τοῦτο μαθὼν ὁ Ἡγεμὼν, ἑτέρους στρατιώτας ἐξέπεμψε, καὶ αὐτοὶ παραγενόμενοι, Χριστιανοὺς ἑαυτοὺς ἀνηγόρευσαν. Εἶτα καὶ αὐτὸς ὁ Ἡγεμὼν ἐλθὼν, καὶ τὸν Ἅγιον ἐν τῷ τοῦ λέβητος βράσματι θεασάμενος, καὶ ὑποτοπάσας ἐψῦχθαι τὸ ὕδωρ, τὰς ὄψεις αὐτοῦ ἀντλῆσαι προσέταξε. Καὶ τούτου γενομένου, μετὰ τῶν ὄψεων καὶ τὴν ψυχὴν ἀποβάλλεται. Ὁ δὲ τοῦ Χριστοῦ Μάρτυς πάντας τοὺς πιστεύοντας ἐκ τοῦ λέβητος ἐκείνου περιρραντίσας, εἰς τὸ τῆς Ἁγίας Τριάδος ἐβάπτισεν ὄνομα. Ἐγγὺς δὲ τῆς ἐπαύλεως τῶν ἑαυτοῦ θρεμμάτων γενόμενος, τῇ τε Μητρὶ καὶ τοῖς ἰδίοις ἐπισκήψας τὰ προσήκοντα, τὸ πνεῦμα τῷ Θεῷ παρατίθησιν. Οἱ δὲ παρατυχόντες τῇ αὐτοῦ τελειώσει εἶδον ὡς Περιστερὰν φωτοειδῆ, καὶ λευκὴν, τοῦ στόματος ἀναπτᾶσαν τοῦ Μάρτυρος, καὶ πρὸς Οὐρανὸν ἀνελθοῦσαν. Διὸ καὶ τὸ Ἱερὸν αὐτοῦ Σῶμα ἐν αὐτῷ τῷ τόπῳ κατατίθεται, καὶ ἡ αὐτοῦ ῥάβδος παρὰ τῷ Θυσιαστηρίῳ βλαστήσασα καὶ δενδρωθεῖσα, τὸ Θυσιαστήριον κατεσκίασε.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ. Ὁ Προφήτης Ἀζαρίας, Υἱὸς Ἀδδὼ, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Στίχ. Χρησμοὺς διδόντος πρὶν θανεῖν Ἀζαρίου.
Σιγᾷ προφητεύσασα λοξὰ Πυθία.

Οὗτος ἦν Υἱὸς Ἀδδὼ, ἐκ γῆς Συμβαθᾶ, ὃς ὑπέστρεψεν ἐξ Ἰσραὴλ τὴν αἰχμαλωσίαν Ἰούδα, καὶ θανὼν ἐτάφη ἐν τῷ ἀγρῷ αὐτοῦ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ. Παῦλος καὶ Σίμων οἱ Μάρτυρες ξίφει τελειοῦνται.

Στίχ. Καὶ Παῦλον ὧδε καὶ Σίμωνα γραπτέον.
Μὴ καὶ λάθωσιν ἐκκοπέντες τὰς κάρας.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ. Ὁ Ἅγιος Κλαύδιος ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Στ. Ἔχαιρεν εὑρὼν Κλαύδιος βίου τέλος.
Ὡς εἴ τις εὕροι ψαλμικῶς πολλὰ σκῦλα,

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ. Ἡ ἐν τῷ Κυρίῳ Πάσχα, κατὰ τὸ Σάββατον τῆς Τυροφάγου, Μνήμη τῶν δικαίων ψυχῶν.

Στίχ. Ψυχαῖς δικαίων, ὧν ἀεὶ μνήμη μένει.
Χοὰς μεμυσάς, προσκομίζω τοὺς λόγους.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις ὁ Θεός.

Ὠδὴ ζ΄. Οὐκ ἐλάτρευσαν τῇ κτίσει.

Ἐμμονώτατα Κυρίῳ παντοκράτορι, σὺ ἐλειτούργησας, δίκαιος ὡς ἀληθῶς, ἐν Νόμῳ τε ἄμεμπτος μάκαρ γενόμενος. ὅθεν ἔψαλλες· ὁ τῶν Πατέρων Κύριος, καὶ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ἡ χαρὰ τῶν θλιβομένων ἐπεδήμησεν ἡ ἀπολύτρωσις, τοῦ Ἰσραὴλ ἀληθῶς, ὡράθη ὡς νήπιον ἐν τῷ Ναῷ αὐτοῦ, ἀπολύων με, πρὸς τὴν ζωὴν τὴν μέλλουσαν, Συμεὼν ἐβόα χαίρων.

Διὰ σπλάγχνα οἰκτιρμῶν σου κεκμηκότα με, Νόμου τῷ γράμματι, κατακαμφθέντα τε, τῷ γήρᾳ ἀπόλυσον Σῶτερ τὸν

δοῦ-

Digitized by Google

δοῦλόν σου, ὅτι εἶδόν σε, ὁ Συμεὼν ἐκραύγαζεν, ἐπὶ γῆς φοροῦντα σάρκα.

Θεοτοκίον.

Οὐ κενώσας ὁ πληρέστατος τὸν ἄχραντον, κόλπον τοῦ φύντος Πατρὸς, σοῦ ἐν τοῖς κόλποις Ἁγνὴ, ὡς βρέφος καθέζεται ἑτοιμαζόμενος, οἷς ἠθέλησεν, ὁμοιωθῆναι Ἄχραντε, ἱερὰν σαφῶς καθέδραν.

Ὠδὴ η'. Παῖδας εὐαγεῖς ἐν τῇ καμίνῳ.

Χηρεύσαντα Κόσμου θείας δόξης, ἐλθόντα νυμφοστολῆσαι τὸν ὑπέρθεον, χήρα χρηματίζουσα, Ἄννα ἡ πανεύφημος, καὶ Προφητείας χάριτι περιαστράπτουσα, ἐδόξασεν αὐτὸν καὶ τὸ μέλλον, πᾶσι τοῖς παροῦσιν, ἐδήλου θεῖον λύτρον.

Ἐννόμους θυσίας προσηγάγω, ἀμνοῦ τοῦ δι' οἶκτον ἀδιήγητον, αἷμα τὸ σωτήριον, χυθὲν τὸ ἱερώτατον, προμηνύσας πόῤῥωθεν· ὃν σωματούμενον, κρατήσας Συμεὼν ἐδοξάσθης, ὑπὲρ Μωϋσέα, καὶ πάντας τοὺς Προφήτας.

Ἰδὼν τὸν ποθούμενον τὴν λύσιν, ὑπέστης τοῦ σώματος Θεόπνευστε, καὶ καθάπερ ὥριμος, σῖτος μεταβέβηκας, πρὸς τοὺς πατέρας ἔνδοξε, ταφεὶς ἐν γήρᾳ καλῷ. διό σου τὴν πανέορτον μνήμην, ἐν ἀγαλλιάσει, ψυχῆς ἐπιτελοῦμεν. Θτ.

Ὡς κρίνον ὡς εὔοσμόν σε ῥόδον, ὡς θεῖον ὀσφράδιον ἐδρέψατο, Λόγος ὁ ὑπέρθεος, Παρθένε Θεόνυμφε, καὶ σοῦ τὴν μήτραν ᾤκησεν εὐωδιάζων ἡμῶν, τὴν φύσιν δυσωδίας πλησθεῖσαν, τὴν ἐξ ἁμαρτίας, Μαρία Θεοτόκε. Ὁ Εἱρμός.

„ Παῖδας εὐαγεῖς ἐν τῇ καμίνῳ, ὁ τόκος τῆς Θεοτόκου διεσώσατο. τότε μὲν τυπούμενος, νῦν δὲ ἐνεργούμενος, τὴν Οἰκουμένην ἅπασαν ἐγείρει ψάλλουσαν, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὠδὴ θ'. Εὔα μὲν τῷ τῆς παρακοῆς.

Σεπταί σου αἱ χεῖρες ἀληθῶς προσψαύσασαι, Θεοδόχε θείοις μέλεσι, τοῦ ἁπτομένου τῶν ὀρέων, ὡς Δαβὶδ μελῳδεῖ καὶ καπνίζονται. μακαρίως τῷ ὄντι σὺ γέγονας, ὅθεν ἀξίως εὐφημοῦμέν σε.

Ἡ θήκη σου βλύζει τοῖς πιστοῖς ἰάματα, ἡ δὲ μνήμη μεμακάρισται, λάμπουσα πλέον τοῦ Ἡλίου, καὶ πάντων τὰς ψυχὰς σελαγίζουσα, πρὸς φῶς Θεογνωσίας ἀνάγουσα, Ἱερομύστα πανσεβάσμιε.

Φωτίζουσι φέγγει νοητῷ ὡς Ἥλιος, καὶ Σελήνη τὴν ὑφήλιον, Ἄννα ἡ σώφρων καὶ Προφῆτις, ὁ Πρέσβυς Συμεὼν τε ὁ ἔνδοξος, δι' ὧν ἡμᾶς φιλάνθρωπε Κύριε ἁμαρτημάτων σκότους λύτρωσαι. Θτ.

Φανεῖσαν Μητέρα σε Θεοῦ ὡς ἔβλεψε, Θεοτόκε ὁ πρεσβύτατος, ἔφησεν οἷάπερ Προφήτης, ἰδοὺ ὁ σὸς Υἱὸς εἰς ἀνάστασιν, καὶ πτῶσιν τῶν πολλῶν κεῖται Δέσποινα, καὶ εἰς σημεῖον δυσερμήνευτον.

Ὁ Εἱρμός.

„ Εὔα μὲν τῷ τῆς παρακοῆς νοσήματι, „ τὴν κατάραν εἰσῳκίσατο. σὺ δὲ Παρθένε Θεοτόκε, τῷ τῆς κυοφορίας βλαστήματι, τῷ Κόσμῳ τὴν εὐλογίαν ἐξήνθησας. ὅθεν σε πάντες μεγαλύνομεν.

Ἐξαποστειλ. Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Ἀτρέπτως καθ' ὑπόστασιν, ἐν σοὶ Θεογεννήτρια, σαρκὶ ἑνοῦται ἀπόρως, καὶ νηπιάζει ὁ Λόγος· ὃν ἐν ἀγκάλαις φέρουσα, Χερουβικὸς ὡς θρόνος νῦν, Θεῷ Πατρὶ προσήγαγες, καὶ Συμεὼν ὁ Πρεσβύτης, χαίρων ἐδέξατο τοῦτον.

Εἰς τὸν ϛ'. τῶν Αἴνων, ϛ'. προσόμοια.

Ἦχος Πλ. β'.

Τριήμερος ἀνέστης Χριστέ.

Ὑποδέξαι φησὶ Συμεὼν, τὸν Κτίστην τῶν ἁπάντων χερσίν. ὦ Πρεσβύτα, ἀγκάλιζε τὸν Χριστὸν, ὃν ἡ Παρθένος Κόρη, ἐγέννησεν ἀπόρως, εἰς ἀγαλλίασιν τοῦ γένους ἡμῶν.

Στίχ. Νῦν ἀπολύεις τὸν δοῦλόν σου.

Τοῦ Νόμου Ποιητὴν καὶ Θεὸν, ὃν φρίττουσιν Ἀγγέλων πληθὺς, συνελθόντες ἀνυμνήσωμεν λαοὶ, τὸν μόνον εὐεργέτην, καὶ Νόμου Νομοδότην, εἰς σωτηρίαν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Στίχ. Φῶς εἰς ἀποκάλυψιν Ἐθνῶν.

Νῦν ἀπολύεις Δέσποτα, τὸν δοῦλόν σου ὡς εἴρηκας, ἐν εἰρήνῃ, ὅτι εἶδόν σε Χρι-

στὲ

Digitized by Google

ςέ, τὸ φῶς τὸ πρὸ αἰώνων, δεσμῶν με τῆς σαρκὸς, εἰς ἀποκάλυψιν Ἐθνῶν Ἰσραήλ.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἦχος β΄.

Τὸν Ἱερὸν ἡ Ἱερὰ Παρθένος, προσεκόμισεν ἐν Ἱερῷ τῷ Ἱερεῖ· ἁπλώσας δὲ ἀγκάλας ὁ Συμεὼν, ἐδέξατο τοῦτον ἀγαλλόμενος, καὶ ἐβόησε· νῦν ἀπολύεις τὸν δοῦλόν σου Δέσποτα, κατὰ τὸ ῥῆμά σου ἐν εἰρήνῃ Κύριε.

Ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία τοῦ Ὄρθρου, ὡς σύνηθες, καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν τὰ Τυπικὰ, καὶ ἐκ τοῦ Κανόνος, Ὠδὴ γ΄. καὶ ς΄. καὶ τὰ λοιπὰ, ὡς σύνηθες.

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ, Δ΄.

Τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ἰσιδώρου τοῦ Πηλουσιώτου.

Ἑσπέρας. Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν στίχους ς΄. προσόμοια τῆς Ἑορτῆς, τρία, καὶ τοῦ Ἁγίου, τρία. Ἦχος α΄. Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.

Θεοφανείας ἀῤῥήτου νῦν ἑορτάζομεν, σωτηριώδη χάριν. ἐκ Παρθένου γὰρ Κόρης, ἀτρέπτως νηπιάσας Χριστὸς ὁ Θεὸς, ἐν Ναῷ τῷ Θεῷ καὶ Πατρὶ, ὑπὸ Μητρὸς νῦν προσάγεται ὃν λαβὼν, Συμεὼν ἐνηγκαλίσατο.

Ἐν τοῖς Προφήταις ὡράθης ὡς θέμις ἦν Ἰησοῦ, σὲ θεαθῆναι πάλαι. ἀλλὰ νῦν Θεοῦ Λόγε, σαρκὶ παντὶ τῷ Κόσμῳ, ὤφθης ἑκὼν, ἐκ Παρθένου Μαρίας Χριστὲ, σὺ τὸ σωτήριον πᾶσι τοῖς ἐξ Ἀδὰμ, ἐμφανίσας ὡς φιλάνθρωπος.

Ὁ ἐν Σιναίῳ τῷ ὄρει τὸν Νόμον τάξας ποτὲ, νῦν ἐν Σιὼν τῇ Πόλει. ἐκπληρῶν τὰ τοῦ Νόμου, χερσὶ τῆς Θεοτόκου, βρέφος Χριστὲ, σὺν τοῖς ὁλοκαυτώμασι, τοῦ Συμεὼν ἐν ἀγκάλαις εἰς τὸν Ναὸν, εἰσαχθῆναι κατεδέξω σαρκί.

Ἕτερα προσόμοια τοῦ Ἁγίου. Ἦχος δ΄. Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Θεωρίαις καὶ πράξεσι, πρὸς Θεὸν συνδούμενος, διὰ βίου Πάνσοφε διετέλεσας, τῆς θεωρίας ἐπίβασιν, τὴν πρᾶξιν πηξάμενος, καὶ σοφῶς τὸ ὀρεκτὸν, ἀγαπήσας τὸ ἔσχατον. οὗ γενόμενος, τῆς ἐφέσεως ἔστης μακαρίου, ἀξιούμενος νῦν τέλους, καὶ τρισηλίου ἐλλάμψεως.

Τῇ πλημμύρᾳ τῆς χάριτος, καὶ τοῖς ὄμβροις τοῦ λόγου σου, καταρδεύεις ἅπαντας τοὺς Θεόφρονας. τῆς ἀνωτάτω σοφίας γὰρ, κρατῆρι τὸ στόμα σου, ἐπιθεὶς ὡς ἐκ πηγῆς, δαψιλῶς σὺ ἐξήντλησας, καὶ διέδωκας, πανταχοῦ τὰς ἀκτῖνας τῶν δογμάτων, ἐπιστέλλων καὶ διδάσκων, καὶ νουθετῶν ἀξιάγαστε.

Ἐγκρατείᾳ τὸ φρόνημα, τῆς σαρκὸς ἐθανάτωσας, ζωηφόρον νέκρωσιν ἐνδυσάμενος, καὶ τῆς ψυχῆς τὴν κατάστασιν, πλατύνας πανόσιε, ἐναργῶς χωρητικὸν, χαρισμάτων τοῦ Πνεύματος ἀπετέλεσας, καὶ δοχεῖον ἔγνως Θεοπρεπῶν, διδαγμάτων καὶ σοφίας, τῆς ὑπὲρ νοῦν ἐνδιαίτημα.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἦχος βαρύς.

Φῶς εἰς ἀποκάλυψιν Ἐθνῶν, ἦλθες ἐπὶ γῆς ἐξ Οὐρανοῦ Σωτὴρ ἡμῶν, καὶ προελθὼν ἐκ τῆς Παρθένου, ἐπανεπαύσω ἀγκάλαις τοῦ δικαίου Συμεὼν. ἔδει γάρ σε Ζωοδότα τῶν ἁπάντων, ὑπὸ τοῦ Πρεσβύτου γνωρισθῆναι, ὅτι παρεγένου ἀπολῦσαι αὐτὸν, κατὰ τὸ ῥῆμά σου, ὁ ἔχων τὸ μέγα ἔλεος.

Εἰς τὸν στίχον. στιχηρὰ προσόμοια. Ἦχος β΄. Οἶκος τοῦ Εὐφραθᾶ.

Δέχου ὦ Συμεὼν, τὸν Κύριον τῆς δόξης, καθὼς ἐχρηματίσθης, ἐκ Πνεύματος Ἁγίου. ἰδοὺ γὰρ παραγέγονε.

Στίχ. Νῦν ἀπολύεις τὸν δοῦλόν σου.

Φέρουσα ἡ Ἁγνὴ, καὶ Ἄχραντος Παρθένος, τὸν Πλάστην καὶ Δεσπότην, ὡς βρέφος ἐν ἀγκάλαις, ἐν τῷ Ναῷ εἰσέρχεται.

Στίχ. Φῶς εἰς ἀποκάλυψιν Ἐθνῶν.

Μέγα καὶ φοβερὸν, Μυστήριον καὶ ξένον, ὁ πάντα περιέπων, καὶ βρέφη διαπλάττων, ὡς βρέφος ἀγκαλίζεται.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἦχος β΄.

Σήμερον Συμεὼν ἐν ταῖς ἀγκάλαις, τὸν Κύριον τῆς δόξης ὑποδέχεται, ὃν ὑ-

ὑπὸ

Digitized by Google

πὸ τὸν γνόφον πρώην, ὁ Μωϋσῆς ἐθεάσατο ἐν τῷ Σινᾷ, πλάκας δόντα αὐτῷ. οὗτός ἐστιν, ὁ ἐν τοῖς Προφήταις λαλῶν, καὶ τοῦ Νόμου Ποιητής. οὗτός ἐστιν ὃν ὁ Δαβὶδ καταγγέλλει. ὁ τοῖς πᾶσι φοβερὸς, ὁ ἔχων τὸ μέγα καὶ πλούσιον ἔλεος.

Ἀπολυτίκιον, τῆς Ἑορτῆς.

Εἰς τὸν Ὄρθρον, μετὰ τὴν συνήθη στιχολογίαν.

Κάθισμα. Ἦχος ά. Χορὸς Ἀγγελικός.

Ὁ ὢν σὺν τῷ Πατρὶ, ἐπὶ θρόνου Ἁγίου, ἐλθὼν ἐπὶ τῆς γῆς, ἐκ Παρθένου ἐτέχθη, καὶ βρέφος ἐγένετο, χρόνοις ὢν ἀπερίγραπτος· ὃν δεξάμενος, ὁ Συμεὼν ἐν ἀγκάλαις, χαίρων ἔλεγε· νῦν ἀπολύεις οἰκτίρμων, εὐφράνας τὸν δοῦλόν σου. Δόξα, καὶ νῦν. τὸ αὐτό.

Εἰς τὴν β΄. στιχολογίαν. Κάθισμα. Ἦχος δ΄.

Ταχὺ προκατάλαβε.

Σαρκὶ νηπιάσαντα, ἐξ ἀπειράνδρου Μητρὸς, χερσὶ γηραλαίαις σου, ἀγκαλισθεὶς Συμεὼν, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν, ἔλαβες τῆς ἐξόδου, τὴν ἀπόφασιν δόξῃ, εἴληφας τῶν θαυμάτων, τὴν ἀένναον χάριν. διό σε ἀξιοχρέως πάντες δοξάζομεν.

Δόξα, καὶ νῦν. τὸ αὐτό.

Ὁ Κανὼν τῆς Ἑορτῆς, καὶ τοῦ Ἁγίου.

Οὗ ἡ ἀκροστιχίς.

Σὲ τῶν Μοναστῶν τὸ κλέος μέλπω Πάτερ.

Ὠδὴ ά. Ἦχος πλ. β΄. Ὡς ἐν ἠπείρῳ.

Συντετριμμένης καρδίας τὸν στεναγμὸν, ἐπακούσας Δέσποτα, τῆς ψυχῆς μου τὴν δεινὴν, συντριβὴν θεράπευσον εὐχαῖς, τοῦ Ὁσίου σου Χριστὲ ὡς παντοδύναμος.

Ἐπιβὰς θεοσόφως τῆς πρακτικῆς, ἀρετῆς Ἰσίδωρε, θεωρίας ἀκραιφνοῦς, τὴν τερπνὴν ἐμφάνειαν Θεῷ, ὁμιλῶν διαπαντὸς σαφῶς ἐπλούτησας.

Τῷ τῆς σοφίας κρατῆρι προσαγαγὼν, τὸ σὸν στόμα Πάνσοφε, τῶν ἐκεῖθεν δωρεῶν, τὴν ῥοὴν ἐξήντλησας Θεῷ ἐπινίκιον ᾠδὴν ἀνακρουόμενος.

Θεοτοκίον.

Ὡς ἐπὶ κούφης νεφέλης ὁ Πλαστουργὸς, ἐπὶ σοὶ ἐλήλυθε, καθελεῖν ὡς δυνατὸς, τὰ Αἰγύπτου, Δέσποινα Ἁγνὴ, χειροποίητα Χριστὸς ὡς παντοδύναμος.

Ὠδὴ γ΄. Οὐκ ἔστιν Ἅγιος ὡς σύ.

Νοὸς ὀξύτητι σαφῶς, τὴν τῶν ὄντων ἀθροίσας, παναοίδιμε φύσιν, δι' αὐτῆς τὴν ἀρχικὴν, αἰτίαν ὡς καθαρὸς, Θεολόγος ἁπλανῶς κατέλαβες.

Μελέτην θέμενος στερρῶς, τοῦ θανάτου τὸν βίον, Θεοφόρε τρισμάκαρ, τῶν παθῶν τὰς ὑλικὰς, ἐνέκρωσας ἀφορμὰς, ἀπαθείας συσχεθεὶς τῷ ἔρωτι.

Ὀπίσω χαίρων τοῦ Χριστοῦ, τὸν Σταυρόν σου βαστάσας, ἠκολούθησας Πάτερ, ἐν ἀσκήσει καρτερᾷ, καὶ τούτῳ ὡς δυνατὸν, ὡμοιώθης βίου καθαρότητι. Θεοτ.

Νομίμων φύσεως ἐκτὸς, τὸν Δεσπότην τεκοῦσα, Θεοτόκε Παρθένε, τῆς πάλαι παρακοῆς, διέλυσας τὴν ἀρὰν, εὐλογίας τὴν πηγὴν βλυστάνουσα.

Ὁ Εἱρμός.

„ Οὐκ ἔστιν Ἅγιος ὡς σὺ, Κύριε, ὁ Θεός „ μου, ὁ ὑψώσας τὸ κέρας, τῶν πι„ στῶν σου ἀγαθὲ, καὶ στερεώσας αὐτοὺς, ἐν „ τῇ πέτρᾳ τῆς ὁμολογίας σου.

Κάθισμα τοῦ Ἁγίου. Ἦχος γ΄.

Θείας Πίστεως.

Βίβλος γνώσεως Διδασκαλίας, πλήρης τῷ Πίστεως συντεταγμένη, τῷ παναγάθῳ ἀνεδείχθη ἐν Πνεύματι, ἀνακαλύπτων τὰ θεῖα τοῖς χρήζουσι, καὶ τὴν ζωὴν θησαυρίζων τοῖς θέλουσι. Πάτερ Ὅσιε, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἱκέτευε, δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, καὶ νῦν. τῆς Ἑορτῆς. Ἦχος πλ. δ΄.

Ἀμέτρης ἐκ νεκρῶν.

Ἐτέχθης ἐκ Μητρὸς, ὁ προάναρχος Λόγος, προσηνέχθης τῷ Ναῷ, ἀκατάληπτος μένων· χαίρων δὲ ὁ Πρεσβύτης, ὡς τὰς ἀγκάλας σε ὑπεδέξατο, κράζων· νῦν ἀπολύεις, ὃν ἐπεσκέψω κατὰ τὸ ῥῆμά σου. ὁ εὐδοκήσας σῶσαι ὡς Θεὸς, τὸ γένος τῶν ἀνθρώπων.

Ὠδὴ δ΄. Χριστός μου δύναμις.

Ἀφθόνως Ὅσιε, Χριστῷ πειθόμενος, τὸν δοθέντα σοι πλοῦτον ὡς [illegible]

Digitized by Google

θῆς, δοῦλος διαδέδωκας, καὶ τῆς ἀφράστου σε χαρᾶς, ὁ Δεσπότης κατηξίωσε.

Σοφίας πέλαγος, διαπυσάμενος, τὸν καλὸν μαργαρίτην ὡς ἀγαθὸς, ἔμπορος ἐκέρδησας, καὶ τοῦτον μόνον θησαυρὸν, ἀδαπάνητον ἐπλούτησας.

Τῷ θείῳ Πνεύματι, καταλαμπόμενος, τὰς ἀκτῖνας τῶν λόγων ἡλιακῶς, πᾶσιν ἐξαπέστειλας, τῆς σωτηρίας τῶν πιστῶν, Θεοφάντωρ ὀρεγόμενος.

Θεοτοκίον.

Ὡς ὄντως ἄφθεγκτα, καὶ ἀκατάληπτα, τὰ τῆς σῆς Θεοτόκε θεοπρεποῦς, πέφυκε κυήσεως, τοῖς ἐπὶ γῆς καὶ Οὐρανοῦ, Ἀειπάρθενε Μυστήρια.

Ὠδὴ ε΄. Τῷ θείῳ φέγγει σου ἀγαθέ.

Νεκρώσει Πάνσοφε τῶν παθῶν, ἔξω γεγονὼς καὶ τῆς σαρκὸς, πόθῳ Θεῷ προσωμίλησας, τῷ καθαρωτάτῳ καὶ λαμπροτάτῳ φωτὶ, καὶ μόνην ἀπαιτοῦντι τὴν καθαρότητα.

Τῷ θείῳ φέγγει σου ἀγαθὲ, μύστης ὁ Θεοφόρος αὐγασθεὶς, στύλος ὁλόφωτος γέγονε, πᾶσι πέμπων θείου φωτὸς τὰς θείας αὐγὰς, καὶ ζόφον τῆς ἀγνοίας ἀποσειόμενος.

Ὁ θέλων πάντας ὡς ἀγαθὸς, Πάνσοφε σωθῆναι ποδηγὸν τοῖς πλανωμένοις σε ἔδειξε, πολλοὺς ἐπιστρέφειν πρὸς σωτηρίας ὁδὸν, Ἰσίδωρε τρισμάκαρ, Πάτερ πανόλβιε.

Θεοτοκίον.

Κυρίως στόματι καὶ ψυχῇ, Δέσποινα τοῦ Κόσμου ἀγαθὴ, ὁμολογῶ σε πανάμωμε, σεσωματωμένον Θεὸν τεκοῦσαν Ἁγνὴ, καὶ βίου σε προστάτιν πίστει προβάλλομαι.

Ὠδὴ ς΄. Τοῦ βίου τὴν Θάλασσαν.

Λογίῳ τῶν κρίσεων, κοσμηθεὶς ὡς Ἱερεὺς, λογιστικῶς ἐδίκασας, Θεοφόρε καὶ σώματι καὶ ψυχῇ, τὸ χεῖρον τῷ κρείττονι, ὑποτάξας ἐμφρόνως ἀξιάγαστε.

Εὐτόνως τὴν Αἴγυπτον, τῶν παθῶν καὶ τῆς τρυφῆς, σὺ Μοναστῶν τὸ καύχημα, τῆς ἐγκρατείας εὔδοξε ταῖς πληγαῖς ἐτάζων ἐμάστιξας, τοῖς πιστοῖς ὁμαλίζων τὴν διάβασιν.

Θεοτοκίον.

Ὁ φέρων τὰ σύμπαντα, δυναστείᾳ Θεϊκῇ, καὶ συγκρατῶν ὡς εὔσπλαγχνος, ταῖς ἀγκάλαις Πανάμωμε σαρκωθεὶς, ὡς βρέφος βαστάζεται, ὁ Πατρὶ κατ' οὐσίαν συναΐδιος.

Ὁ Εἱρμός.

„Τοῦ βίου τὴν Θάλασσαν, ὑψουμένην
„καθορῶν, τῶν πειρασμῶν τῷ κλύ-
„δωνι, τῷ εὐδίῳ λιμένι σου προσδραμὼν,
„βοῶ σοι· ἀνάγαγε, ἐκ φθορᾶς τὴν ζωὴν
„μου Πολυέλεε.

Κοντάκιον τῆς Ἑορτῆς.

Εἶτα τὸ Συναξάριον.

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ, Δ΄. Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ἰσιδώρου τοῦ Πηλουσιώτου.

Στ. Πηλουσιῶτα, χαῖρε, χαῖρε, πολλά μοι,
Τὸν πηλὸν ἐκδὺς, καὶ χαρᾶς τυχὼν ξένης.
Ἐν δ' Ἰσίδωρον ἔθεντο τετάρτῃ σήματι λυγρῷ.

Οὗτος ὁ Ἅγιος, Αἰγύπτιος ὑπάρχων τὸ γένος, εὐγενῶν καὶ θεοφιλῶν Γονέων Υἱὸς ἐγνωρίζετο, συγγενὴς μὲν ὢν Θεοφίλου καὶ Κυρίλλου τῶν τῆς Ἀλεξανδρέων Ἐκκλησίας Ἐπισκόπων. Οὗτος γράμμασι τῆς θείας σοφίας, καὶ τῆς ἔξω εἰς ἄκρον ἐξησκημένος, πάμπολλα συγγράμματα λόγου καὶ μνήμης ἄξια τοῖς φιλομαθέσι καταλέλοιπε. Καταλιπὼν γὰρ παντοῖον πλοῦτον, γένος λαμπρὸν, εὐδαιμονίαν βίου καταλαμβάνει τὸ Πηλούσιον ὄρος, καὶ τὸν Μοναδικὸν ὑπέρχεται Βίον. Ἐκεῖ σχολάζων, καὶ τῷ Θεῷ ἐντυγχάνων, ἅπασαν τὴν Οἰκουμένην τοῖς θείοις αὐτοῦ λόγοις διδάσκων ἐφώτιζε, τοὺς ἁμαρτάνοντας ἐπιστρέφων, τοὺς κατορθοῦντας ἐπιστηρίζων, τοὺς ἀπειθοῦντας τῷ τμητικῷ τῶν θείων ἐλέγχων πρὸς τὴν ἀρετὴν διεγείρων. Ἀλλὰ καὶ Βασιλεῖς πρὸς τὸ τῆς Οἰκουμένης συμφέρον ὑπομιμνήσκων καὶ μαθητῶν, καὶ ἁπλῶς πᾶσι τοῖς αὐτὸν ἐρωτῶσι τὰς τῆς Θείας Γραφῆς ῥήσεις σοφώτατα ἑρμηνεύων. Λέγεται δὲ εἶναι τὰς τούτου Ἐπιστολὰς, ὡσεὶ χιλιάδας δέκα. Οὐ-

Digitized by Google

τῷ γὰρ ἄριστα βιώσας, καὶ κατὰ Θεὸν πολιτευσάμενος, ἐν γήρᾳ βαθεῖ καταλύει τὸν βίον.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ. Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Νικολάου τοῦ Ὁμολογητοῦ τοῦ Στουδίτου.

Στίχ. Ἔδοξε τῷ στήσαντι μέτρα τῷ Βίῳ
Καὶ Νικόλαον ἐκμετρῆσαι τοῦ βίου.

Οὗτος ὁ Ὅσιος ἔφυ μὲν τῆς τῶν Κρητῶν Νήσου· τὸν συγγενέα δὲ αὐτοῦ Θεοφάνην βουλόμενος θεάσασθαι, τὴν Κωνσταντινούπολιν καταλαμβάνει. καὶ τοῦτον συγκατειλεγμένον τῇ Ἀδελφότητι τῶν Στουδίου ἰδών, καὶ αὐτὸς τὸν μονήρη βίον ὑποδύεται. Διὰ πάσης δὲ παιδεύσεως ἐλθών, καὶ τῆς Μοναδικῆς ἀγωγῆς τὰ σύμβολα ἀκριβέστατα ἐκδιδαχθεὶς, χειροτονεῖται Πρεσβύτερος. εἰς γὰρ τὸ ἀκρότατον τῆς ἀρετῆς ἔφθασε. Τί τὸ ἐντεῦθεν; ἐξορίαν σὺν Θεοδώρῳ τῷ τῆς Μονῆς Προεστῶτι ὁ θεῖος Νικόλαος κατακρίνεται. κἀκεῖθεν ἀνακληθέντες, βουνεύροις τύπτονται παρὰ Λέοντος τοῦ θηριωνύμου καὶ μισοχρίστου, ὅτι προσκυνηταὶ τῶν θείων Εἰκόνων τυγχάνουσιν. Εἶτα φρουροῦνται, καὶ αὖθις ἐρωτηθέντες μαστίζονται, καὶ τῇ εἱρκτῇ δεσμευθέντες ἐναποῤῥίπτονται. Τρισὶ δὲ ἔτεσι τῇ φρουρᾷ προσκαρτερήσαντες, καὶ λιμῷ καὶ δίψει καὶ γυμνότητι προσπαλαίσαντες, ἐν τῇ Σμυρναίων ἐκπέμπονται. Κἀκεῖσε μαστιχθέντες, καὶ τῇ φρουρᾷ ἐμβληθέντες, ξύλῳ τοὺς πόδας ἐμβάλλονται. Εἴκοσι δὲ μηνῶν παρῳχηκότων, τελευτᾷ τὸν βίον ὁ Λέων, καὶ πρὸς τὰ ἐκεῖθεν δικαιωτήρια παραπέμπεται. Τότε οἱ μακάριοι τοῦ Χριστοῦ Ὁμολογηταὶ ἀναχθέντες, τὴν Χαλκηδόνα καταλαμβάνουσι, καὶ τὸν τρισόλβιον Νικηφόρον κατασπασάμενοι. διῆγον ἄμφω, καὶ μετὰ μικρὸν ἐν τῇ Προύσῃ περιορίζονται, Μιχαὴλ τοῦ Καίσαρος τοῦτο προστάξαντος. Εἶτα ἐν τῷ Ἀκρίτᾳ, ἐν ᾧ καὶ ὁ πολύαθλος Θεόδωρος πρὸς Κύριον ἐξεδήμησεν. Ἀλλὰ τοῦ ἀνάκτος τὸν βίον ἀπολιπόντος, καὶ Θεοφίλου τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ τὴν Βασιλείαν δραξαμένου, πάλιν κατὰ τῶν Εὐσεβῶν ἀνεῤῥιπίζετο πόλεμος. Καὶ αὐτοῦ δὲ τοῦ Θεοφίλου τὸν βίον καταστρέψαντος, καὶ Θεοδώρας τῆς εὐσεβεστάτης, καὶ τοῦ ταύτης Υἱοῦ τῆς Βασιλείας ἐπειλημμένων, καὶ εἰρήνης σταθηρᾶς γενομένης, ἐπεὶ Βασίλειος ὁ ἐκ Μακεδονίας τὴν βασιλείαν διεδέξατο, τὸν Ὅσιον τοῦτον καὶ πολύαθλον Νικόλαον, πολλαῖς παρακλήσεσι πείσας, Ἡγούμενον τῶν Στουδίου καθιστᾷ. Τοσούτους οὖν καὶ τηλικούτους ἀγῶνας ὁ τρισόσιος διανύσας, καὶ ὑπὸ τῆς πολλῆς κακουχίας τρυχωθεὶς, ἑβδομηκοστὸν πέμπτον χρόνον τελέσας, ἐν εἰρήνῃ ἀνεπαύσατο.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ. Μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἱερομάρτυρος Ἀβραμίου, Ἐπισκόπου Ἀρβὴλ τῆς Περσίδος.

Στιχ. Ποῦ τοῦτο φρικτὸν τοῖς Ἀθληταῖς Κυρίου;
Ἔφασκε δεικνὺς Ἀβράμιος τὸ ξίφος.
Οὐ δειλιῶ, τεμνέσθω γὰρ κεφαλή μου.

Πέμπτῳ ἔτει τοῦ ἐν Περσίδι κατὰ τῶν Χριστιανῶν ἀθέου καὶ παρανόμου διωγμοῦ, ἐκρατήθη ὁ Ἅγιος Ἀβράμιος παρὰ τοῦ Ἀρχιμάγου, καὶ ἠναγκάζετο παρ' αὐτοῦ ἀρνήσασθαι τὸν Χριστὸν, καὶ προσκυνῆσαι τῷ Ἡλίῳ. Ὁ δὲ Μακάριος ἔλεγε πρὸς αὐτόν· ἄθλιε καὶ ταλαίπωρε, πῶς οὐ μαρκᾷς τὰ μὴ δέοντα ἐπιτρέπων ἡμᾶς ποιεῖν; εἰκὸς οὖν ἐᾶσαι τὸν Ποιητὴν, καὶ τὸ κτίσμα καὶ ποίημα τοῦ ἐμοῦ Θεοῦ προσκυνῆσαι; Ταῦτα τὰ ῥήματα οὐ μικρῶς ἐξετάραξαν τὸν Τύραννον κατὰ τοῦ Ἁγίου, καὶ αὐτίκα ὁ Ἀρχιμάγος ἐκδυθῆναι αὐτὸν ἐκέλευσε, πρὸς γῆν τε ῥιφθῆναι, καὶ ἀγρίαις ῥάβδοις μαστίζεσθαι. Καὶ τούτου γενομένου, ὡς εἶδεν ὁ Ἀρχιμάγος γενναίως φέροντα τὸν Ἅγιον, μᾶλλον δὲ καὶ ὑπερευχόμενον τῶν μαστιζόντων, καὶ λέγοντα, Κύριε, μὴ στήσῃς αὐτοῖς τὴν ἁμαρτίαν ταύτην. οὐ γὰρ οἴδασι τί ποιοῦσι. ξίφει τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ ἀποτμηθῆναι κελεύει. καὶ ἐτελειώθη ὁ Ἅγιος Ἀβράμιος ἐν Κώμῃ λεγομένῃ Θελμὰν τῇ διὰ τοῦ ξίφους ἐκτομῇ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ. Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννου τοῦ ἐν Εἰρηνοπόλει, ἑνὸς τῶν

Digitized by Google

θῆς, δοῦλος διαδέδωκας, καὶ τῆς ἀφράστου σε χαρᾶς, ὁ Δεσπότης κατηξίωσε.

Σοφίας πέλαγος, διανυσάμενος, τὸν καλὸν μαργαρίτην ὡς ἀγαθὸς, ἔμπορος ἐκέρδησας, καὶ τοῦτον μόνον θησαυρὸν, ἀδαπάνητον ἐπλούτησας.

Τῷ θείῳ Πνεύματι, καταλαμπόμενος, τὰς ἀκτῖνας τῶν λόγων ἡλιακῶς, πᾶσιν ἐξαπέστειλας, τῆς σωτηρίας τῶν πιστῶν, Θεοφάντωρ ὀρεγόμενος.

Θεοτοκίον.

Ὡς ὄντως ἄφθεγκτα, καὶ ἀκατάληπτα, τὰ τῆς σῆς Θεοτόκε θεοπρεποῦς, πέφυκε κυήσεως, τοῖς ἐπὶ γῆς καὶ Οὐρανοῦ, Ἀειπάρθενε Μυστήρια.

Ὠδὴ ε΄. Τῷ θείῳ φέγγει σου ἀγαθέ.

Νεκρώσει Πάνσοφε τῶν παθῶν, ἔξω γεγονὼς καὶ τῆς σαρκὸς, πόθῳ Θεῷ προσωμίλησας, τῷ καθαρωτάτῳ καὶ λαμπροτάτῳ φωτὶ, καὶ μόνην ἀπαιτοῦντι τὴν καθαρότητα.

Τῷ θείῳ φέγγει σου ἀγαθὲ, μυηθεὶς ὁ Θεοφόρος αὐγασθεὶς, στῦλος ὁλόφωτος γέγονε, πᾶσι πέμπων θείου φωτὸς τὰς θείας αὐγὰς, καὶ ζόφον τῆς ἀγνοίας ἀποσειόμενος.

Ὁ θέλων πάντας ὡς ἀγαθὸς, Πάνσοφε σωθῆναι ποδηγὸν τοῖς πλανωμένοις σε ἔδειξε, πολλοὺς ἐπιστρέφειν πρὸς σωτηρίας ὁδὸν, Ἰσίδωρε τρισμάκαρ, Πάτερ πανόλβιε.

Θεοτοκίον.

Κυρίως στόματι καὶ ψυχῇ, Δέσποινα τοῦ Κόσμου ἀγαθὴ, ὁμολογῶ σε Πανάμωμε, σεσωματωμένον Θεὸν τεκοῦσαν Ἁγνὴ, καὶ βίου σε προστάτιν πίστει προβάλλομαι.

Ὠδὴ ς΄. Τοῦ βίου τὴν Θάλασσαν.

Λογίῳ τῶν κρίσεων, κοσμηθεὶς ὡς Ἱερεὺς, λογιστικῶς ἐδίκασας, Θεοφόρε καὶ σώματι καὶ ψυχῇ, τὸ χεῖρον τῷ κρείττονι, ὑποτάξας ἐμφρόνως ἀξιάγαστε.

Εὐτόνως τὴν Αἴγυπτον, τῶν παθῶν καὶ τῆς τρυφῆς, σὺ Μοναστῶν τὸ καύχημα, τῆς ἐγκρατείας ἔνδοξε ταῖς πληγαῖς ἐπάζων ἐμάστιξας, τοῖς πιστοῖς ὁμαλίζων τὴν διάβασιν.

Θεοτοκίον.

Ὁ φέρων τὰ σύμπαντα, δυναστείᾳ Θεϊκῇ, καὶ συγκρατῶν ὡς εὔσπλαγχνος, σαῖς ἀγκάλαις Πανάμωμε σαρκωθεὶς, ὡς βρέφος βαστάζεται, ὁ Πατρὶ κατ' οὐσίαν συναΐδιος.

Ὁ Εἱρμός.

„Τοῦ βίου τὴν Θάλασσαν, ὑψουμένην
„καθορῶν, τῶν πειρασμῶν τῷ κλύ-
„δωνι, τῷ εὐδίῳ λιμένι σου προσδραμὼν,
„βοῶ σοι· ἀνάγαγε, ἐκ φθορᾶς τὴν ζωήν
„μου Πολυέλεε.

Κοντάκιον τῆς Ἑορτῆς.

Εἶτα τὸ Συναξάριον.

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ, Δ΄. Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ἰσιδώρου τοῦ Πηλουσιώτου.

Στ. Πηλουσιῶτα, χαῖρε, χαῖρε, πολλά μοι,
Τὸν πηλὸν ἐκδὺς, καὶ χαρᾶς τυχὼν ξένης.
Ἐν δ' Ἰσίδωρον ἔθεντο τετάρτῃ σήματι
λυγρῷ.

Οὗτος ὁ Ἅγιος, Αἰγύπτιος ὑπάρχων τὸ γένος, εὐγενῶν καὶ θεοφιλῶν Γονέων Υἱὸς ἐγνωρίζετο, συγγενὴς μὲν ὢν Θεοφίλου καὶ Κυρίλλου τῶν τῆς Ἀλεξανδρέων Ἐκκλησίας Ἐπισκόπων. Οὗτος γράμμασι τῆς θείας σοφίας, καὶ τῆς ἔξω εἰς ἄκρον ἐξησκημένος, πάμπολλα συγγράμματα λόγου καὶ μνήμης ἄξια τοῖς φιλομαθέσι καταλέλοιπε. Καταλιπὼν γὰρ παντοῖον πλοῦτον, γένος λαμπρὸν, εὐδαιμονίαν βίου καταλαμβάνει τὸ Πηλούσιον ὄρος, καὶ τὸν Μοναδικὸν ὑπέρχεται Βίον. Ἐκεῖ σχολάζων, καὶ τῷ Θεῷ ἐντυγχάνων, ἅπασαν τὴν Οἰκουμένην τοῖς θείοις αὐτοῦ λόγοις διδάσκων ἐφώτιζε, τοὺς ἁμαρτάνοντας ἐπιστρέφων, τοὺς κατορθοῦντας ἐπιστηρίζων, τοὺς ἀπειθοῦντας τῷ τμητικῷ τῶν θείων ἐλέγχων πρὸς τὴν ἀρετὴν διεγείρων. Ἀλλὰ καὶ Βασιλεῖς πρὸς τὸ τῆς Οἰκουμένης συμφέρον ὑπομιμνήσκων καὶ νουθετῶν, καὶ ἁπλῶς πᾶσι τοῖς αὐτὸν ἐρωτῶσι τὰς τῆς Θείας Γραφῆς ῥήσεις σοφώτατα ἑρμηνεύων. Λέγεται δὲ εἶναι τὰς τούτου Ἐπιστολὰς, ὡσεὶ χιλιάδας δέκα. Οὐ-

Digitized by Google

τὸ γοῦν ἄριστα βιώσας, καὶ κατὰ Θεὸν πολιτευσάμενος, ἐν γήρᾳ βαθεῖ καταλύει τὸν βίον.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ. Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Νικολάου τοῦ Ὁμολογητοῦ τοῦ Στουδίτου,

Στίχ. Ἔδοξε τῷ στήσαντι μέτρα τῷ βίῳ
Καὶ Νικόλαον ἐκμετρῆσαι τοῦ βίου.

Οὗτος ὁ Ὅσιος ἔφυ μὲν τῆς τῶν Κρητῶν Νήσου· τὸν συγγενέα δὲ αὐτοῦ Θεοφάνην βουλόμενος θεάσασθαι, τὴν Κωνσταντινούπολιν καταλαμβάνει. καὶ τοῦτον συγκατειλεγμένον τῇ Ἀδελφότητι τῶν Στουδίου ἰδὼν, καὶ αὐτὸς τὸν μονήρη βίον ὑποδύεται. Διὰ πάσης δὲ παιδεύσεως ἐλθὼν, καὶ τῆς Μοναδικῆς ἀγωγῆς τὰ σύμβολα ἀκριβέστατα ἐκδιδαχθεὶς, χειροτονεῖται Πρεσβύτερος. εἰς γὰρ τὸ ἀκρότατον τῆς ἀρετῆς ἔφθασε. Τί τὸ ἐντεῦθεν; ἐξορίαν σὺν Θεοδώρῳ τῷ τῆς Μονῆς Προεστῶτι ὁ θεῖος Νικόλαος καταχρίνεται. κἀκεῖθεν ἀνακληθέντες, βουνεύροις τύπτονται παρὰ Λέοντος τοῦ θηριωνύμου καὶ μισοχρίστου, ὅτι προσκυνηταὶ τῶν θείων Εἰκόνων τυγχάνουσιν. Εἶτα φρουροῦνται, καὶ αὖθις ἐρωτηθέντες μαστίζονται, καὶ τῇ εἱρκτῇ δεσμευθέντες ἐναποῤῥίπτονται. Τρισὶ δὲ ἔτεσι τῇ φρουρᾷ προσκαρτερήσαντες, καὶ λιμῷ καὶ δίψει καὶ γυμνότητι προσπαλαίσαντες, ἐν τῇ Σμυρναίων ἐκπέμπονται. Κἀκεῖσε μαστιχθέντες, καὶ τῇ φρουρᾷ ἐμβληθέντες, ξύλῳ τοὺς πόδας ἐμβάλλονται. Εἴκοσι δὲ μηνῶν παρῳχηκότων, τελευτᾷ τὸν βίον ὁ Λέων, καὶ πρὸς τὰ ἐκεῖθεν δικαιωτήρια παραπέμπεται. Τότε οἱ μακάριοι τοῦ Χριστοῦ Ὁμολογηταὶ ἀναχθέντες, τὴν Χαλκηδόνα καταλαμβάνουσι, καὶ τὸν τρισόλβιον Νικηφόρον κατασπασάμενοι. διῆγον ἄμφω, καὶ μετὰ μικρὸν ἐν τῇ Προύσῃ περιορίζονται, Μιχαὴλ τοῦ Καίσαρος τοῦτο προστάξαντος. Εἶτα ἐν τῷ Ἀκρίτᾳ, ἐν ᾧ καὶ ὁ πολύαθλος Θεόδωρος πρὸς Κύριον ἐξεδήμησεν. Ἀλλὰ τοῦ ἄνακτος τὸν βίον ἀπολιπόντος, καὶ Θεοφίλου τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ τὴν Βασιλείαν δραξαμένου, πάλιν κατὰ τῶν Εὐσεβῶν ἀνεῤῥιπίζετο πόλεμος. Καὶ αὐτοῦ δὲ τοῦ Θεοφίλου τὸν βίον καταστρέψαντος, καὶ Θεοδώρας τῆς εὐσεβεστάτης, καὶ τοῦ ταύτης Υἱοῦ τῆς Βασιλείας ἐπειλημμένων, καὶ εἰρήνης σταθηρᾶς γενομένης, ἐπεὶ Βασίλειος ὁ ἐκ Μακεδονίας τὴν βασιλείαν διεδέξατο, τὸν Ὅσιον τοῦτον καὶ πολύαθλον Νικόλαον, πολλαῖς παρακλήσεσι πείσας, Ἡγούμενον τῶν Στουδίου καθιστᾷ. Τοσούτους οὖν καὶ τηλικούτους ἀγῶνας ὁ τρισόσιος διανύσας, καὶ ὑπὸ τῆς πολλῆς κακουχίας τρυχωθεὶς, ἑβδομηκοστὸν πέμπτον χρόνον τελέσας, ἐν εἰρήνῃ ἀνεπαύσατο.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ. Μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἱερομάρτυρος Ἀβραμίου, Ἐπισκόπου Ἀρβὴλ τῆς Περσίδος.

Στιχ. Ποῦ τοῦτο φρικτὸν τοῖς Ἀθληταῖς Κυρίου;
Ἔφασκε δεικνὺς Ἀβράμιος τὸ ξίφος.
Οὐ δειλιῶ, τεμνέσθω γὰρ κεφαλή μου.

Πέμπτῳ ἔτει τοῦ ἐν Περσίδι κατὰ τῶν Χριστιανῶν ἀθέου καὶ παρανόμου διωγμοῦ, ἐκρατήθη ὁ Ἅγιος Ἀβράμιος παρὰ τοῦ Ἀρχιμάγου, καὶ ἠναγκάζετο παρ᾽ αὐτοῦ ἀρνήσασθαι τὸν Χριστὸν, καὶ προσκυνῆσαι τῷ Ἡλίῳ. Ὁ δὲ Μακάριος ἔλεγε πρὸς αὐτόν· ἄθλιε καὶ ταλαίπωρε, πῶς οὐ μαρκᾷς τὰ μὴ δέοντα ἐπιτρέπων ἡμᾶς ποιεῖν; εἰκός ἐστιν ἐᾶσαι τὸν Ποιητὴν, καὶ τὸ κτίσμα καὶ ποίημα τοῦ ἐμοῦ Θεοῦ προσκυνῆσαι; Ταῦτα τὰ ῥήματα οὐ μικρῶς διετάραξαν τὸν Τύραννον κατὰ τοῦ Ἁγίου, καὶ αὐτίκα ὁ Ἀρχιμάγος ἐκδυθῆναι αὐτὸν ἐκέλευσε, πρὸς γῆν τε ῥιφθῆναι, καὶ ἀγρίαις ῥάβδοις μαστίζεσθαι. Καὶ τούτου γενομένου, ὡς εἶδεν ὁ Ἀρχιμάγος γενναίως φέροντα τὸν Ἅγιον, μᾶλλον δὲ καὶ ὑπερευχόμενον τῶν μαστιζόντων, καὶ λέγοντα, Κύριε, μὴ στήσῃς αὐτοῖς τὴν ἁμαρτίαν ταύτην. οὐ γὰρ οἴδασι τί ποιοῦσι. ξίφει τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ ἀποτμηθῆναι κελεύει. καὶ ἐτελειώθη ὁ Ἅγιος Ἀβράμιος ἐν Κώμῃ λεγομένῃ Θελμὰν τῇ διὰ τοῦ ξίφους ἐκτομῇ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ. Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννου τοῦ ἐν Εἰρηνοπόλει, ἑνὸς τῶν

Α-

Digitized by Google

Ἁγίων Πατέρων, τῶν ἐν Νικαίᾳ. Καὶ Μνήμη τῆς Ἁγίας Μάρτυρος Θεοκτίστης.

Στίχ. Θείοις σκεπασθεὶς Πίστεως θείας ὅπλοις,
Γυμνοῖ τράχηλον Θεόκτιστος τῷ ξίφει.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ. Ὁ Ὅσιος καὶ Θαυματουργὸς Ἰάσιμος ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Στίχ. Ἀλλ' Ἰασίμου καὶ μόνη κωφὴ κόνις,
Νέμει νοσοῦσι τὴν ἰάσιμον χάριν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ. Ἡ ἐν τῷ Κυρίου Πάσχα Κυριακὴ τῆς Τυροφάγου, ὅτε μνήμην ποιούμεθα τῆς ἐξορίας τῶν Πρωτοπλάστων.

Στίχ. Κόσμος Γενάρχαις πικρὰ συνθρηνησάτω.
Βρώσει γλυκείᾳ συμπεσοῦν πεπτωκόσι.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις.

Ὠδὴ ζ'. Δροσοβόλον μὲν τὴν κάμινον.

Στερεώματι τῆς Πίστεως ἐνέθετο, καθάπερ Πάτερ Ἥλιον, ὁ Δεσπότης σε καταλάμπει φέγγει νοητῷ, ψυχὰς τῶν βοώντων ἐκτενῶς· εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Μολυσμοὺς σαρκὸς καὶ πνεύματος ἀπέπλυνας, Μάκαρ δακρύων χεύμασι, καὶ γενόμενος Θεοφόρε φῶς τοῖς ἐπὶ γῆς, τοὺς πάντας ἐδίδαξας βοᾷν· εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Ἐπὶ τὴν ἄσειστον κρηπῖδα ἑστῶτες τῆς Πίστεως, σὲ Θεομῆτορ ἄχραντε, ὁμολογοῦμεν Θεοτόκον. Λόγον γὰρ Θεοῦ, ἀπορρήτως ἐγέννησας σεμνή· εὐλογημένος ὁ Καρπὸς, τῆς σῆς κοιλίας Ἁγνή.

Ὠδὴ η'. Ἐκ φλογὸς τοῖς Ὁσίοις.

Λογικὴν ὡς θυσίαν πάντα τὸν βίον σου, εἰς ὀσμὴν εὐωδίας Πάτερ προσήγαγες, τῷ ἐπὶ γῆς σοι κρεμασθέντι Χριστῷ· ὃν ὑπερυψοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Πλεονάζεις τὸν πλοῦτον καὶ μὴ θαύματον, τοὺς ἐμψύχους σου λόγους ὥσπερ πολύτιμον, πᾶσι τοῖς πιστοῖς κληροδοσίαν λαβὼν, τοῖς ὑπερυψοῦσι, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ὡραιώθης Παμμάκαρ κάλλει τῶν λόγων σου· τοῦ Ἁγίου γὰρ ὤφθης Πνεύματος κάλαμος, γράφων εὐσεβῶς τούτου γνῶσιν τὴν ἔνθεον, τοῖς ὑπερυψοῦσι, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Πρὸς τὴν σὴν καταφεύγω σκέπην Παναμώμε, καὶ προσάτιν ζωῆς μου σὲ νῦν προβάλλομαι, σὲ τὴν ὑπὲρ νοῦν Θεὸν Λόγον κυήσασαν· ὃν ὑπερυψοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὁ Εἱρμός.

„ Ἐκ φλογὸς τοῖς Ὁσίοις δρόσον ἐπήγασας, καὶ δικαίου θυσίαν ὕδατι ἔφλεξας· ἅπαντα γὰρ δρᾷς Χριστὲ μόνῳ τῷ βούλεσθαι· σὲ ὑπερυψοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὠδὴ θ'. Θεὸν ἀνθρώποις ἰδεῖν.

Ἀκτῖς καθάπερ φωτὸς ἐνήστραψε, σοῦ τῇ ψυχῇ τῆς χάριτος ὁ λόγος πανόλβιε. διὰ σοῦ δὲ πᾶσα ἡ γῆ πεπλήρωται, τούτου τῆς λαμπηδόνος· ἧς οἱ μετέχοντες, τὸν τῆς σῆς σοφίας θησαυρὸν, Πάτερ θαυμάζομεν.

Τρισὶ προσώποις, μονάδα φύσεως, τοῖς πατρικοῖς ἑπόμενος Θεόφρων διδάγμασι, Θεοφρόνως προσκυνεῖν ἐδίδαξας, σέβειν θεολογοῦντας, ἄκτιστον ἄναρχον, πᾶσι τοῖς πιστοῖς τὸν φωτισμὸν ἀναπηγάζουσαν.

Εὑρὼν τῶν πόνων τῶν σῶν τὰ ἔπαθλα, ἐν Οὐρανοῖς ζωῆς ἀτελευτήτου λαβόμενος, τοῖς ὑμνοῦσι πάνσοφε τὴν μνήμην σου, αἴτησαι σωτηρίαν, μάκαρ Ἰσίδωρε, θρόνῳ τοῦ Σωτῆρος, μετ' Ἀγγέλων παριστάμενος.

Θεοτοκίον.

Τεκὼ σε ὁ Λόγος Θεὸς ἀρρήτως τε, μορφὴν λαβὼν ἀνθρώπου ἀφθαρσίαν ἐνέδυσεν, εὐδοκίᾳ πατρικῇ σκηνώσας ἐν σοὶ, τῇ κεχαριτωμένῃ· ὅθεν Παναχραντε, σὺν ταῖς Οὐρανίαις, Στρατιαῖς σὲ μεγαλύνομεν.

Ὁ Εἱρμός.

„ Θεὸν ἀνθρώποις ἰδεῖν ἀδύνατον, ὃν οὐ τολμᾷ Ἀγγέλων ἀτενίσαι τὰ Τάγματα. διὰ σοῦ δὲ Πάναγνε ὡράθη βροτοῖς, Λόγος σεσαρκωμένος· ὃν μεγαλύνοντες, σὺν ταῖς Οὐρανίαις, Στρατιαῖς σὲ μακαρίζομεν.

Ἐξα-

Digitized by Google

Ἐξαποςειλ. Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Ἱδρῶσι τῆς ἀσκήσεως, παθῶν τὴν φλόγα κατέσβεσας, ἐξ ἀπαθείας πρὸς ὕψος, ἀναδραμὼν Θεοφόρε, τῷ τοῦ Χριστοῦ νῦν βήματι, παρέςης ἀγαλλόμενος, ὑπὲρ ἡμῶν δεόμενος, Ἰσίδωρε τῶν τελούντων, τὴν παμμαγίαν σου μνήμην.

Τῆς Ἑορτῆς. Ὅμοιον.

Ἐκ σοῦ Θεογεννήτρια, ὁ Κτίςης Οὐρανοῦ καὶ γῆς, τεχθεὶς ἀφράςως ὡς οἶδεν, ἐν τῷ Ναῷ νῦν ὡς βρέφος, εἰσήχθη ἐπωλένιος. ὃν Συμεὼν δεξάμενος, Θεὸς ὑπάρχεις Δέσποτα, Σωτὴρ καὶ ῥύςης ἐβόα, βροτῶν τοῦ γένους Χριςέ μου.

Εἰς τὸν ς. τῶν Αἴνων, ἱςῶμεν ϛ. προσόμοια.

Ἦχος β. Οἶκος τοῦ Εὐφραθᾶ.

Πρὸ τῶν αἰώνων Ὑπνος δίχα Χριςὸς, γεννᾶται ἐκ Παρθένου, ὡς ἐκ Πατρὸς ἀῤῥεύςως, Υἱὸς πρὸ ἑωσφόρου, ὁ τὸν Ἀδὰμ λυτρούμενος.

Στίχ. Νῦν ἀπολύεις τὸν δοῦλόν σου.

Πύλαι τῶν Οὐρανῶν, ἀνοίχθητε. Χριςὸς γὰρ, ἐν τῷ Ναῷ ὡς βρέφος, ὑπὸ Μητρὸς Παρθένου, Θεῷ Πατρὶ προσάγεται.

Στίχ. Φῶς εἰς ἀποκάλυψιν Ἐθνῶν.

Μέγα καὶ φοβερὸν, Μυςήριον καὶ ξένον, ὁ πάντα περιέπων, καὶ βρέφη διαπλάττων, ὡς βρέφος ἀγκαλίζεται.

Δόξα, καὶ νῦν. Ὅμοιον.

Φέρουσα ἡ ἁγνὴ, καὶ ἄχραντος Παρθένος, τὸν Πλάςην καὶ Δεσπότην, ὡς βρέφος ἐν ἀγκάλαις, ἐν τῷ Ναῷ εἰσέρχεται.

Ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία τοῦ Ὄρθρου ὡς σύνηθες, καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν. Ζήτει εἰς Ὁσ...

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ Ε.

Τῆς Ἁγίας Μάρτυρος Ἀγάθης. Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἱςῶμεν ϛ. ϛ. καὶ ψάλλομεν ϛ. προσόμοια τῆς Ἑορτῆς, γ. καὶ τῆς Ἁγίας, γ. ϛ. προσόμοια τῆς Ἑορτῆς.

Ἦχος δ. Ἐδωκας σημείωσιν.

Νόμον τὸν ἐν γράμματι, ἀποπληρῶν ὁ φιλάνθρωπος, τῷ Ναῷ νῦν προσάγεται, καὶ τοῦτον ἀνδέχεται, Συμεὼν ὁ Πρέσβυς, γηραιαῖς ἀγκάλαις, νῦν ἀπολύεις με βοῶν, πρὸς τὴν ἐκεῖθεν μακαριότητα. κατεῖδον γάρ σε σήμερον σάρκα θνητὴν περικείμενον, τὸν ζωῆς κυριεύοντα, καὶ θανάτου δεσπόζοντα.

Φῶς εἰς ἀποκάλυψιν, Ἐθνῶν ἐπέφανας Κύριε, ἐπὶ κούφης καθήμενος, νεφέλης ὁ Ἥλιος, τῆς Δικαιοσύνης, Νόμου τὸ σκιῶδες, ἀποπληρῶν καὶ τὴν ἀρχὴν, καθυποφαίνων τῆς νέας χάριτος. διό σε θεασάμενος, ὁ Συμεὼν ἀνεκραύγαζεν, ἐκ φθορᾶς με ἀπόλυσον, ὅτι εἶδόν σε Δέσποτα.

Κόλπων τοῦ Γεννήτορος, μὴ χωρισθεὶς τῇ Θεότητι, σαρκωθεὶς ὡς ηὐδόκησας, ἀγκάλαις κρατούμενος, τῆς Ἀειπαρθένου, χερσὶν ἐπεδόθης, τοῦ Θεοδόχου Συμεὼν, ὁ τῇ χειρί σου κρατῶν τὰ σύμπαντα. διὸ νῦν ἀπολύεις με, περιχαρῶς ἀνεκραύγαζεν, ἀγαθὲ καὶ φιλάνθρωπε, ὅτι εἶδόν σε σήμερον.

Ἕτερα ϛ. τῆς Ἁγίας. Ὅμοια.

Ἄφθορον ἐτήρησας, σῶμα Χριςῷ τῷ Νυμφίῳ σου, παρθενίας ἐν κάλλεσιν, Ἀγάθη Θεόνυμφε, καθωραϊσμένη, καὶ λελαμπρυσμένη, μαρτυρικαῖς μαρμαρυγαῖς, καὶ πρὸς νυμφῶνα θεῖον ἐχώρησας. διὸ σου τὴν πανσέβασμιον, ἐπιτελοῦμεν πανήγυριν, τὸν Σωτῆρα δοξάζοντες, τὸν ἀεί σε δοξάσαντα.

Μαςῶν τὴν ἀφαίρεσιν, καὶ τοῦ πυρὸς τὴν κατάφλεξιν, καὶ δεσμοὺς τοὺς τοῦ σώματος, ὑπήνεγκας ἔνδοξε, τοὺς αἰωνίζουσας, ὄμμασι καρδίας, ἀποσκοποῦσα ἀμοιβὰς, καὶ τὴν ἐκεῖθεν μακαριότητα, καὶ ςέφος τὸ ἀμάραντον, ὃ σοι Χριςὸς νῦν δεδώρηται, δι' αὐτὸν πανοίδιμε, ἀθλήσασιν λαμπρότατα.

Ὅρμημα ἀκάθεκτον, πυρὸς ἐνθένδε ἀνέςειλας, ταῖς εὐχαῖς ἀγαθώνυμε, καὶ Πόλιν διέσωσας, τὸ σεπτόν σου Μάρτυς, λείψανον τιμῶσαν, ἐξ οὗ πηγάζει τὰς ποταμοὺς, τῶν ἰαμάτων ἐν Θείῳ Πνεύματι. ἐν ταύτῃ γὰρ ἀθλήσασα, τὸν δυσμενῆ ἐταπε-

πέφηνας, καὶ τὸν νικητικὸν τὸν στέφανον, ἐπαινοῦσι παμμάκαρ.

Δόξα, Ἦχος Πλ. δ'. Συχεώτου.

Παράδοξον θαῦμα γέγονε, ἐν τῇ ἀθλήσει τῆς παρθένου Ἀγάθης καὶ Μάρτυρος Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, ἐφάμιλλον τῷ Μωϋσῇ. ἐκεῖνος γὰρ τὸν λαὸν νομοθετῶν, ἐν τῷ Ὄρει τὰς ἐγγραφείσας ἐν πλαξὶ θεοχαράκτους γραφὰς ἐδέξατο. ἐνταῦθα δὲ ὁ Ἄγγελος, οὐρανόθεν ἐν τάφῳ πλάκα ἐπεκόμισεν ἐγγεγραμμένην. νοῦς ὅσιος, αὐτοπροαίρετος, τιμὴ ἐκ Θεοῦ, καὶ Πατρίδος λύτρωσις.

Καὶ νῦν, Ὁ αὐτός. Ἀνδρέου Κρήτης.

Ὁ τοῖς Χερουβὶμ ἐποχούμενος, καὶ ὑμνούμενος. Βλέπε ὄπισθεν. Φύλ. 16.

Εἰς τὸν Στ. Στ. Ἦχος α'.

Παμεύφημοι Μάρτυρες ὑμᾶς.

Ὡς ὄντως ὑπέρλαμπρος Θεοῦ, Κιβωτὸς ἡ ἄχραντος, τὸ ἱλαστήριον σήμερον, Χριστὸν προσφέρουσα, ἐν Ναῷ εἰσάγει, καὶ σεπτῶς προστίθησιν, ἀγκάλαις Συμεὼν τοῦ Θεόφρονος. διὸ ἡγίασται, τῶν Ἁγίων νῦν τὰ Ἅγια, καὶ τῷ μόνῳ Ἀγίῳ συγχαίρουσι.

Στίχ. Νῦν ἀπολύεις τὸν δοῦλόν σου.

Δεδόξασαι σήμερον Χριστὸν, Συμεὼν ὡς ἄνθρακα, Θεοπρεπῶς εἰσδεξάμενος, καὶ περιπτύσσεται, καθαρθεὶς τὰ χείλη. ἀνθομολογεῖται δὲ, καὶ χαίρων ἐξαιτεῖ τὴν ἀπόλυσιν. αὐτὸν οὖν ἅπαντες, εὐσεβῶς νῦν μακαρίζοντες, ἀσιγήτοις ἐν ὕμνοις τιμήσωμεν.

Στίχ. Φῶς εἰς ἀποκάλυψιν Ἐθνῶν.

Ἡ πύλη ἡ ἔμψυχος Ἁγνὴ, ἡ Παρθένος σήμερον, τὸν Βασιλέα καὶ Κύριον, ὃν ἔνδον ἔσχηκεν, ἐν Ναῷ εἰσάγει, διὰ πύλης βαίνουσα, τῆς πάλαι κεκλεισμένης, ὡς γέγραπται. ὅθεν χορεύοντες, πρὸ προσώπου ταύτης ἅπαντες, θείοις ὕμνοις, αὐτὴν εὐφημήσωμεν.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἦχος δ'.

Σήμερον ἡ Ἱερὰ Μήτηρ, καὶ τοῦ Ἱεροῦ ὑψηλοτέρα, ἐπὶ τὸ Ἱερὸν παραγέγονεν, ἐμφανίζουσα τῷ Κόσμῳ τὸν τοῦ Κόσμου ποιητὴν, καὶ τοῦ Νόμου Ποιητὴν, ὃν καὶ ἐν ἀγκάλαις ὑποδεξάμενος ὁ Πρεσβύτης Συμεὼν, γεραίρων ἐκραύγαζε· Νῦν ἀπολύεις τὸν δοῦλόν σου, ὅτι εἶδόν σε τὸν Σωτῆρα τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ἀπολυτίκιον, τῆς Ἑορτῆς.

Εἰς τὸν Ὄρθρον. μετὰ τὴν συνήθη στιχολ. καθ. Ἦχος α'. Αὐτόμελον.

Χορὸς Ἀγγελικὸς, ἐκπληττέσθω τὸ θαῦμα. Βλέπε ὄπισθεν. Φύλ. 16.

Δόξα, καὶ νῦν. τὸ αὐτό.

Εἰς τὴν β'. στιχολ. καθ. Ἦχος Πλ. δ'.

Αὐλῶν ποιμενικῶν.

Ἐτέχθης ἐπὶ γῆς ὁ προάναρχος Λόγος, προσήχθης τῷ Ναῷ ὁ ἀκατάληπτος φύσει. χαίρων δὲ ὁ Πρεσβύτης, ἐν ταῖς ἀγκάλαις σὲ ὑπεδέξατο, κράζων· Νῦν ἀπολύεις, ὃν ἐπεσκέψω κατὰ τὸ ῥῆμά σου, ὁ εὐδοκήσας σῶσαι ὡς Θεὸς τὸ γένος τῶν ἀνθρώπων.

Ὁ Κανὼν τῆς Ἁγίας. Οὗ ἡ ἀκροστιχίς. Τὴν Ἀγάθην ἀγαθοῖς μέλψωμεν ἐν ὕμνοις.

Ὠδὴ α'. Ἦχος β'. Δεῦτε λαοί.

Τῶν ἀγαθῶν, πάντων αἰτίαν ποθήσασα, ἀγαθωνύμως ἐκλήθης Μάρτυς ἠξιωμένη, τῆς ἀφράστου ὁμοιώσεως, τῶν σκοπῶν σου προηγμένης τὴν ἀγαθότητα.

Ἦρθης Ἁγνὴ, πρὸς παλαίστραν ὑπέρλαμπρον, τοῦ τῆς σαρκὸς φρονήματος καταφρονήσασα, καὶ τῷ ποθεινοτάτῳ νυμφίῳ σου νεανικῶς ἐρασθεῖσα.

Νύμφη Θεοῦ, θεία Ἀγάθη κεκόσμησαι, καὶ παρθενίας κάλλεσι καὶ θείοις αἵμασι, τοῦ σεπτοῦ Μαρτυρίου, διπλοῖς στεφανουμένη στέμμασιν ἔνδοξε. Θεοτοκίον.

Θεοπρεπὲς, σκήνωμα Ἁγνὴ σὺ πέφηνας, τῶν Οὐρανῶν πλατύτερον καὶ καθαρώτερον, Θεοτόκε Παρθένε. καὶ νῦν ἐπὶ σοὶ χαίρει ὁ τῶν Παρθένων χορός.

Ὠδὴ γ'. Στερέωσον ἡμᾶς.

Ἀγάθη τὸ φαιδρὸν καὶ τὸ τερπνότατον, τῶν θείων Μαρτύρων ἄνθος καὶ κλέος, τῆς ψυχῆς μου σὺ τὴν κάκωσιν, θεραπεῦσαι Μάρτυς καλλίνικος.

Γεγη-

Γονίμοις ἀρεταῖς σαυτὴν ἐφαίδρυνας, Ἀγάθη καὶ Μάρτυς ἀνηγορεύθης, τῶν προσκαίρων ἀλογήσασα, καὶ Θεοῦ Βασιλείαν ἀγαπήσασα.

Ὑπὲρ πάντων τῶν τερπνῶν Χριστὸν προέκρινας, Ἀγάθη θελχθεῖσα τῷ θείῳ πόθῳ, καὶ Τυράννων τὰ φρυάγματα, ἀθαρσῶς καὶ ἀνδρείως κατεπάτησας. Θεοτ.

Θεόνυμφε σεμνὴ Θεὸν ὃν ἔτεκες, δυσώπει ῥυσθῆναι τοὺς σὲ ὑμνοῦντας, πειρασμῶν καὶ περιστάσεων, καὶ παθῶν καὶ κινδύνων παμμακάριστε. Ὁ Εἱρμός.

„Στερέωσον ἡμᾶς ἐν σοὶ Κύριε, ὁ ξύλῳ νεκρώσας τὴν ἁμαρτίαν, καὶ τὸν φόβον σου ἐμφύτευσον, εἰς τὰς καρδίας ἡμῶν τῶν ὑμνούντων σε.

Καθ. τῆς Ἁγίας. Ἦχος γ΄. Θείας Πίστεως.

Κλέος Πίστεως καὶ εὐσεβείας, ὁσιότητος καὶ παρθενίας, προθυμίᾳ κοσμουμένη ἀθλήσεως, ἀνηγορεύθης Ἀγάθη νῦν ὄντως, αὐτοπροαίρετος, ὄντως τιμὴ εἰς Θεόν, καὶ πατρίδος λύτρωσις, Χριστῷ νυμφικῶς πρεσβεύουσα, δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος. Δόξα, Καὶ νῦν. τῆς Ἑορτῆς. Τὴν ὡραιότητα.

Ἐκ τῆς Παρθένου σε σωματωθέντα Χριστέ, μόνον ὑπεδέξατο ὁ Ἱερὸς Συμεών, καὶ ἀπολύσεις ἐκβοῶν, τὸν δοῦλόν σου Δέσποτα. Ἄννα δὲ ἡ ἄμεμπτος, ἡ προφῆτις καὶ ἔνδοξος, τὴν ἀνθομολόγησιν, καὶ τὸν ὕμνον προσῆγε. ἡμεῖς δέ σοι ζωοδότα βοῶμεν· δόξα τῷ οὕτως εὐδοκήσαντι.

Ὠδὴ δ΄. Ὑμνῶ σε ἀκοῇ.

Ἠχρειώθη τοῦ δολίου Δράκοντος, ἡ ἀπόνοια καὶ ἠλέγχθη. παρθένοι γὰρ τέως νῦν, τὸ φρύαγμα καταπατοῦσι, Χριστοῦ ἐκ Παρθένου ἀνατείλαντος, ἐπὶ τῆς γῆς καὶ πάντας καταυγάσαντος.

Νομίμως σωφροσύνην ἄσπιλον, ἀσκήσασα Ἀθλοφόρε, τὰ πνεύματα χαίρουσα, κατέβαλες τῆς πονηρίας, Χριστοῦ ὁπλισαμένη τῇ χάριτι, καὶ τὸν Σταυρὸν ἐπ᾽ ὤμων τούτου ἄρασα.

Ἀγάθη ἀγαθοῖς ἐν κάλλεσι, καθαραῖς ὡραία σωμάτων, καὶ ψυχῆς ἔνδοξε ἑκάτερον, ἐν ἑκατέρῳ λαμπρῶς, δ᾽ ἀποιοῦν ἀν-

Γέλοι.

σοὶ συνέδραμε, τῇ τοῦ Χριστοῦ προνοίᾳ συγκροτούμενον.

Γενοῦ μοι προστασία Πάνσοφε, τῶν δαιμόνων με ἐξαιρουμένη, καὶ πειρασμῶν ζάλης τε, καὶ θλίψεως καὶ δυναστείας, ἐχθροῦ λυτρωθεὶς ὅπως ὑμνήσω σε, ὡς ἀγαθὴν προστάτιν Ἀγαθώνυμε. Θεοτοκίον.

Ὑπεῖρως τῶν Ἀγγέλων Πάναγνε, τὰς λαμπρότητας ὑπερέβης, τὸν νοητὸν Ἥλιον, κυήσασα ἀνερμηνεύτως, Χριστὸν τὸν ἀκτῖσι τῆς Θεότητος, τὰς πιστῶν ἐννοίας καταυγάσαντα.

Ὠδὴ ε΄. Ὁ τοῦ φωτὸς χορηγός.

Θείοις προστάγμασι, ῥυθμιζομένη τοῦ Χριστοῦ ἔνδοξε, συμβολικῶς σαρκὸς προσπαθείας ἐλύθης τῶν δεσμῶν, Ἀγάθη ἐλαία φανεῖσα κατάκαρπος.

Ὅλῳ τῷ πόθῳ Χριστοῦ, τὰς φαινομένας ἀστραπὰς βλέπουσα, τὰς ἐπὶ γῆς χαμαὶ συρομένας, παρεῖδες ἡδονάς, ἐκείνου καὶ μόνου ποθοῦσα τερπνότητα.

Ἵνα τὴν ἄφρασον, ἀξιωθῇς διαγωγὴν ἔνδοξε, τῶν ἐκλεκτῶν ἰδεῖν τὰς βασάνους, ὑπέμεινας στερρῶς, ἀγαλλιωμένη Ἀγάθη πανεύφημε.

Θεοτοκίον.

Σοὶ τῇ τεκούσῃ Χριστόν, τὸν τοῦ παντὸς Δημιουργὸν κράζομεν· Χαῖρε Ἁγνή, χαῖρε ἡ τὸ φῶς ἀνατείλασα ἡμῖν, χαῖρε ἡ χωρήσασα Θεὸν τὸν ἀχώρητον.

Ὠδὴ ϛ΄. Ἐν ἀβύσσῳ πταισμάτων.

Ματαιόφρων ὑπάρχων ὁ Τύραννος, σὲ τὴν καλλιπάρθενον συλῆσαι ἤλπισεν, ἀλλ᾽ ἀναιδῶς ἐλήλεγκται, προσβαλὼν τῷ στερρῷ σου φρονήματι.

Ἐξεχύθη σου χάρις ἐν χείλεσι, Μάρτυς ἀγαθώνυμε· κραταιῶς γὰρ ἤλεγξας, τὸν προφανῶς ἀναίσχυντον, Θεοδίδακτον λόγον πλουτήσασα.

Λίθος ὤφθης πανέντιμος ἔνδοξε, μόνον αὐτοπροαίρετον ὅσιον ἔχουσα, καὶ τῆς Πατρίδος λύτρωσις, ἀσφαλὴς γινομένη Ἀγάθη σεμνή. Θεοτοκίον.

Ψαλμικῶς εὐφημοῦντες βοῶμέν σοι χαῖρε τὸ πιότατον ὄρος Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ,

Digitized by Google

ὁ κατοικεῖν εὐδόκησε, δι' ἡμῶν σωτηρίαν Θεόνυμφε.

Ὁ Εἱρμός.

„ Ἐν ἀβύσσῳ πταισμάτων κυκλούμενος, „ τὴν ἀνεξιχνίαστον τῆς εὐσπλαγχνίας σου, ἐπικαλοῦμαι ἄβυσσον· ἐκ φθορᾶς ὁ Θεός με ἀνάγαγε.

Κοντάκ. Ἦχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Ἐστολιζέσθω σήμερον ἡ Ἐκκλησία, πορφυρίδα ἔνδοξον, καταβαφεῖσαν ἐξ ἁγνῶν, λύθρων Ἀγάθης τῆς Μάρτυρος, χαῖρε βοῶσα Κατάνης τὸ καύχημα.

Ὁ Οἶκος.

Παρθενικὴν πανήγυριν, καὶ ἄφθαρτον νυμφῶνα, καὶ πάθος μεγαλίδων λαμπρῶν σεμνῶν ὡραίων ἐνθάδε σήμερον ὁρῶ, τίμιος ὁ γάμος, ἡ παστὰς ἐν ὑψηλοῖς, ὡς Οὐρανὸς κεκόσμηται ὧν τιμῶν καὶ ἡ κοίτη ἀμίαντος. καὶ τὸ κάλλος θέλων εὐφημίαις διαγράψαι οὐχ ἱκανῶ. σκώληξ γὰρ ὑπάρχω, καὶ πῶς ὁ χαμερπὴς διάξω τὸ ὕψος; τίς δέ μοι πτέρυγας δώσει περιστερᾶς, καὶ πετάσας φθάσω ὑμνῆσαι καὶ βοῆσαι; χαίροις Ἀγάθη Κατάνης τὸ καύχημα.

Τῇ αὐτῇ Μηνὶ Ε'. Μνήμη τῆς Ἁγίας Μάρτυρος Ἀγάθης.

Στ. Χαίρει σκότει δοθεῖσα φρουρᾶς Ἀγάθη. Μισοῦσα καὶ φῶς εἰς πλάνων ὄψεις βλέπειν.

Πέμπτῃ ἐν φυλακῇ Ἀγάθη θάνε εἶδος ἀρίστη.

Αὕτη ἦν ἐκ Πόλεως Πανόρμου τῆς κατὰ Σικελίαν, ὥρᾳ σώματος καὶ ἀφθαρσίᾳ, καὶ κάλλει ψυχῆς διαλάμπουσα, καὶ πλούτῳ κομῶσα. Κατὰ δὲ τοὺς χρόνους Δεκίου τοῦ βασιλέως, Κυντιανῷ τῷ Ἡγεμόνι προσάγεται. Καὶ πρῶτον μὲν δίδοται Ἀφροδισίᾳ τινὶ γυναικί, τοῦ μετατεθῆναι παρ' αὐτῆς ἀπὸ τῆς εἰς Χριστὸν Πίστεως. Ὡς δὲ κραταιῶς ταύτης εἴχετο, καὶ μᾶλλον ἐπεθύμει τὸν διὰ Μαρτυρίου θάνατον, αἰκίζεται σφοδρῶς, καὶ τὸν μαστὸν ἐκκόπτεται, ὃν ὁ πανεύφημος Ἀπόστολος Πέτρος κατέστησεν ὑγιῆ. Εἶτα ἐπ' ὀστράκων σύρεται, καὶ πυρὶ καταφλέγεται, καὶ βληθεῖσα ἐν τῇ φυλακῇ, τῷ Θεῷ τὸ Πνεῦμα παρέθετο.

Λέγεται μέν τοι, ὅτι ἐν τῷ τάφῳ αὐτῆς Ἄγγελος ἐγγεγραμμένην πλάκα ἐπεκόμισεν, οὕτω· Νοῦς ὅσιος, αὐτοπροαίρετος, τιμὴ ἐκ Θεοῦ, καὶ Πατρίδος λύτρωσις. Τελεῖται δὲ ἡ αὐτῆς σύναξις ἐν τῷ Μαρτυρείῳ αὐτῆς, τῷ ὄντι ἐν τῷ Τρικόγχῳ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῆς Ἁγίας Μάρτυρος Θεοδούλης.

Στ. Σὴν δοῦλον οὐκ ἔφριττε πῦρ Θεοδούλη, Θεῷ τιθεῖσα δουλικῶς τὰς ἐλπίδας.

Ἐπὶ Διοκλητιανοῦ καὶ Μαξιμιανοῦ τῶν βασιλέων, ἀπεστάλη ἐν Ἀναζάρβῳ τῇ Πόλει Πελάγιός τις, μέλλων ποιῆσαι τὴν κατὰ τῶν Χριστιανῶν ζήτησιν. Τότε κρατηθεῖσα ἡ Ἁγία, παρέστη τῷ βήματι τοῦ Πελαγίου, καὶ τὸν Χριστὸν ὁμολογήσασα ἐνώπιον πάντων Θεὸν ἀληθινόν, κρεμᾶται ἐκ τῶν πλοκάμων τῆς κεφαλῆς ἐν Κυπαρίσσῳ, καὶ σούβλαις σιδηραῖς πυρακτωθείσαις τὰς μασοὺς κατατιτρώσκεται. Καὶ πρὸς τὸν Ἡγεμόνα εἰποῦσα, ποῦ εἰσὶν οἱ θεοί σου; ὑπόδειξόν μοι τούτους, ἵνα τιμήσω αὐτοὺς κατὰ τὸ δυνατόν μου· κατάγεται εὐθέως, καὶ ἀποστέλλεται εἰς τὸν ναὸν τοῦ Ἀδριανοῦ, ὃν εἶχον περίφημον καὶ περιβόητον. Εἰσελθοῦσα οὖν ἡ Ἁγία ἐν τῷ ναῷ, προσηύξατο πρὸς τὸν Θεόν· καὶ ἐμφυσήσασα τὸ τοῦ Ἀδριανοῦ ἄγαλμα, ἔπεσε χαμαί, καὶ διερράγη εἰς τρία· καὶ πρὸς τὸν Ἡγεμόνα ἐξελθοῦσα, φησίν· εἴσελθε, καὶ δὸς χεῖρα βοηθείας Ἀδριανῷ τῷ θεῷ σου, ὅτι πεσὼν συνετρίβη. Ὁ δὲ δρομαῖος εἰσελθών, καὶ ἰδὼν αὐτὸν ἐπὶ τρία τμήματα κείμενον, ὠλόλυξε μετὰ βρυγμοῦ. Ὡς δὲ οὖν καὶ εἰς τὰ ὦτα τοῦ βασιλέως ἦλθε τὸ γεγονός, ἀπεστάλη αὐθὺς ὁ τῶν βασιλέων πρῶτος, ὁρισθεὶς ἀπελθεῖν ἐν Ἀναζάρβῳ τῇ Πόλει, καὶ εἰ ἀληθές ἐστι τὸ ἐν τῷ Θεῷ γενόμενον, ἐκδοθῆναι εἰς βρῶμα τοῖς θηρίοις τὸν Ἄρχοντα. Ταῦτα μεμαθηκὼς ὁ Ἄρχων, προσέπεσε τῇ μακαρίᾳ Θεοδούλῃ, ἐκλιπαρῶν αὐτὴν μετὰ δακρύων προσεύξασθαι τῷ Θεῷ αὐτῆς, ἐφ' ᾧ τὸν συντριβέντα Θεὸν ὑγιῆ γενέσθαι, καὶ ἐν ᾧ ἵστατο τόπῳ ἀποκαταστῆναι· καὶ εἰ τοῦτο γένηται, προσελθεῖν αὐτὸν τῇ

ἐς

Digitized by Google

εἰς Χριστὸν πίστει, καὶ Χριστιανὸν γενέσθαι. Τότε τῆς Ἁγίας τῷ Θεῷ προσευξαμένης, εὐθὺς τὸ συντριβὲν Εἴδωλον, Θεοῦ προστάξει, ὁλόκληρον εἰς τὸν τόπον αὐτοῦ ἀποκατέστη· καὶ ἰδὼν αὐτὸ ὁ ἀποσταλεὶς σῶον, ὑποστρέψας ἀπήγγειλε τῷ βασιλεῖ. Ὁ δὲ βασιλεὺς ἐκέλευσε διὰ γραμμάτων τῷ Ἄρχοντι, ποικίλαις καὶ διαφόροις κολάσεσι τὴν Ἁγίαν πρότερον τιμωρηθεῖσαν, καὶ πικρῷ θανάτῳ παραδοῦναι. ὡς δὲ καὶ σούβλαις αὖθις σιδηραῖς πυρακτωθείσαις ὁ Ἄρχων καταξαίνεσθαι τὰς σάρκας αὐτῆς προσέταξε. Καὶ τούτου γενομένου, ἐχαλέπαινεν ὁ δύστηνος καὶ τρισάθλιος ἐκεῖνος. Δός μοι φησὶν ὁ Κομενταρήσιος τῷ Ἄρχοντι τὴν κατ᾽ αὐτῆς ἐξουσίαν, καὶ εἰ μὴ πείσω αὐτὴν θῦσαι Ἀδριανῷ τῷ θεῷ, τὴν κεφαλήν μου ἔκκοψον, εἶπε· καὶ τὰ δοκοῦντα αὐτῷ κατὰ τῆς Ἁγίας ἐπέτρεψε πράττειν. Ὁ δὲ ἥλους πέντε ποιήσας, ἐνέπηξε δύο μὲν εἰς τὰ ὦτα αὐτῆς, καὶ κατὰ τοῦ μετώπου ἕτερον, καὶ τοὺς λοιποὺς ἐν τοῖς μαστοῖς αὐτῆς. Καὶ πάντων ἐμπαρεντων, εἰς Οὐρανοὺς ἡ Ἁγία τοὺς τῆς διανοίας ὀφθαλμοὺς ἄρασα, προσηύξατο τῷ Θεῷ ἰσχὺν αὐτῇ δοῦναι καὶ ὑπομονὴν, διὰ τὸ τῆς κολάσεως ἀφόρητον. Τοίνυν καὶ οὐκ εἰς μακρὰν τοῦτο γέγονεν· ὁ ἐξ Κομενταρήσιος ἰδὼν τὸ γενναῖον ταύτης παράστημα, ὡς ἂν οὐδεμιᾶς τὴν πικρὰν βάσανον λογησαμένης, καὶ γνοὺς ὡς εἴπερ ἐκπέσῃ τοῦ σκοποῦ, κίνδυνον τῆς αὐτοῦ ζωῆς ὑποστήσεται, ὡς ἐπηγγείλατο, προσκαλεσάμενος ταύτην εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ, παρεκάλει θῦσαι σὺν αὐτῷ τοῖς εἰδώλοις. Τότε ἡ Ἁγία προσευχὴν ὑπὲρ αὐτοῦ ποιησαμένη, καὶ τοῦτον θείοις λόγοις καταντλήσασα, πείθει γενέσθαι Χριστιανόν. Καὶ πρωΐας γενομένης, σὺν αὐτῇ παραστὰς ὁ Κομενταρήσιος, οὐκ ἴσχυσα, τῷ ἄρχοντι φησὶ, τὴν δούλην τοῦ ὄντως ἀληθινοῦ Θεοῦ μεταπεῖσαι, καὶ μετακινῆσαι τῆς εὐθείας καὶ ἀγαθῆς ὁδοῦ· αὐτὴ δέ με μᾶλλον ἐκ τοῦ σκότους τῆς ἀγνωσίας προσαγαγοῦσα ἐρρύσατο, καὶ τοὺς νοεροὺς ὀφθαλμοὺς τῆς καρδίας μου φωτίσασα, προσήγαγε τῷ Κυρίῳ μου Ἰησοῦ Χριστῷ, τῷ ἀληθινῷ Θεῷ. Ταῦτα ὁ Ἄρχων ὡς ἤκουσεν, ὑπερζέσας τῷ θυμῷ, ξίφει τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ ἀποτμηθῆναι κελεύει, καὶ τῇ θαλάσσῃ ἐναπορριφῆναι τὸ σῶμα αὐτοῦ. Καὶ τούτου γενομένου, τὴν μαρτυρίαν αὐτοῦ ὁ Κομενταρήσιος Ἑλλάδιος τετέλεκε (τοῦτο γὰρ αὐτῷ ὄνομα) κατὰ τὴν εἰκοστὴν τετάρτην τοῦ Ἰαννουαρίου Μηνός. Τὴν δὲ Ἁγίαν, καμίνου σφοδρῶς ἐκκαυθείσης, ἐν αὐτῇ ἀκοντισθῆναι ταύτην κελεύει· ἀλλ᾽ ἡ Μακαρία ἀβλαβὴς διέμεινεν ἐν τῇ καμίνῳ, προσευχομένη καὶ δοξάζουσα τὸν Θεόν. Ὅθεν ἀπορίᾳ βληθεὶς ὁ Ἡγεμὼν, τί ποιήσω τὴν βιοθανῆ ταύτην; μέγα ἀνεβόησεν, ἀγνοῶ. Καί τις τῶν παρισταμένων Βοηθὸς, οὕτω καλούμενος, παράδος μοι ταύτην φησὶν, οὐ γάρ εἰμι ἄφρων ὡς ὁ Κομενταρήσιος, ἵνα πεισθῶ ἀπατηθεὶς παρ᾽ αὐτῆς. Καὶ τοῦ Ἄρχοντος ἐπιτρέψαντος, ἔλαβε ταύτην εἰς τὴν οἰκίαν αὐτοῦ ἀπαγαγών. καὶ αὐτὸς τοὺς λόγους τῆς Μακαρίας ἐν τῇ καρδίᾳ δεξάμενος, τὴν θείαν, ὡς ὁ Κομενταρήσιος, ἠλλοιώθη ἀλλοίωσιν. Καὶ τῇ ἑξῆς παραστὰς τῷ Ἄρχοντι σὺν τῇ Ἁγίᾳ, τὰ μὲν ἡμέτερα, ὦ Ἡγεμὼν, φησὶν, ὅπως ἂν ἔχῃ, πάρειμί σοι καὶ αὐτὸς τὸν Χριστὸν ὁμολογῶν Θεὸν ἀληθινὸν εἶναι, καὶ τὰς ἐλπίδας τῶν ἐπαγγελιῶν κενάς σοι προὐξένησα· κρεῖσσον γὰρ διαψευσάμενόν με, συγκληρονόμον Χριστοῦ γενέσθαι, εἴπερ ἀληθεύοντα, τὴν τοῦ πυρὸς γέενναν κερδῆσαι. Σὺ δὲ δέον εὐχαριστῆσαι τῷ ῥυσαμένῳ σε ἀληθινῷ Θεῷ ἡμῶν, καὶ προσελθεῖν ὡς ἐπηγγείλω, οὐ μόνον οὐδέν τι τοιοῦτον ἐποίησας, ἀλλὰ καὶ ἀγνώμων φανεὶς, τὴν εὐεργέτην σου κολάσεσιν ἀφορήταις παραδέδωκας. Οὕτως εἶπε· καὶ ξίφει τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ ὁ Ἄρχων ἀποτμηθῆναι ἐκέλευσε· τὴν δὲ Μακαρίαν, ἐσχάρας σφοδρῶς πυρακτωθείσης, ὑφαπλωθῆναι ἐν αὐτῇ κελεύει, καὶ πίσσης, ἐλέου, καὶ κηρῶν ἄνωθεν ἐπιρραινομένων, εἰς σφοδροτέραν τῆς ἐσχάρας ἔκκαυσιν. Καὶ ὁ μὲν Βοηθὸς, τὴν διὰ ξίφους μαρτυρίαν τελέσας, ἀπῆλθε πρὸς Κύριον. Ἡ δὲ Μακαρία

Digitized by Google

προσδεξαμένη τῷ Θεῷ, ἐπέβη τῆς ἐσχάρας. Καὶ ὡς ἤδη ταύτην ἐδέξατο, διαῤῥαγεῖσα ἀντιμθῆρας οὐκ ὀλίγας τοῖς παρεστῶσιν ἐκσφενδονήσασα, τοὺς πλείονας κατέκαυσεν. Ἐναποῤῥιφείσης οὖν τῇ φυλακῇ, τῇ ἑξῆς μεγάλης καμίνου ἀναφθείσης, ἐμβληθεῖσα ἐν αὐτῇ ἡ Ἁγία μετὰ τοῦ Εὐαγρίου, καὶ Μακαρίου, καὶ ἑτέρων οὐκ ὀλίγων, τὸ μακάριον τέλος ἐδέξατο.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Θεοδοσίου, τοῦ ἐν τῷ Σκοπέλῳ.

Οὗτος Ἀντιοχεὺς μὲν ἦν τὸ γένος, λαμπρῶν καὶ περιφανῶν γονέων. ἐν δὲ τῷ πρὸς Κιλικίαν ὄρει νάπην τινὰ εὑρὼν, καὶ ἐν αὐτῇ οἰκίσκον βραχύτατον ᾠκοδόμησεν. Ἔνθα νηστείαις, καὶ ἀγρυπνίαις, καὶ χαμευνίαις ἑαυτὸν κολάζων, ἔνδυμα ἔχων τρίχινον, ἀλλὰ καὶ σιδήρου βαρὺ φορτίον ἔφερεν ἔν τε τῷ τραχήλῳ, καὶ τῇ ὀσφύϊ, καὶ ταῖς χερσί. Διὸ καὶ πολλῆς ἔτυχε παρὰ τῷ Θεῷ χάριτός τε καὶ παῤῥησίας· ἐκ πέτρας γὰρ ἀμίκτου ὕδωρ ἐξήνεγκεν. Οὕτω δὲ πολυθρύλλητος γέγονεν, ὡς τὸ αὐτοῦ ὄνομα ἐπικαλεῖσθαι τοὺς τὸν Κιλίκιον κόλπον πλέοντας, καὶ τῆς ζάλης ῥύεσθαι. Παρεγένετο δὲ εἰς Ἀντιόχειαν, διὰ τὸ λεηλατεῖσθαι ὑπὸ τῶν Ἰσαύρων τὴν τῶν Κιλίκων Χώραν. Ἔνθα πολλὰ ἀγωνισάμενος, πρὸς Κύριον ἐξεδήμησε.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Πολυεύκτου, Πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Καὶ ἡ ἐν τῷ Κυρίῳ Πασχαρχὴ τῆς Ἁγίας Τεσσαρακοστῆς, ἤτοι ἡ δευτέρα τῆς πρώτης Ἑβδομάδος.

Στ. Ἄγουσιν ἀρχὴν, Χριστὲ νηστείας δρόμους.
Ὦτα κλίνοις σὰ τοῖς κλίνουσι σοι γόνυ.

Ταῖς αὐτῶν Ἁγίαις πρεσβείαις.

Ὠδὴ ζ. Εἰκόνος χρυσῆς.

Ὡς λίαν φαιδρῶς, φθεγγομένη καὶ σαφῶς τυράννους ἔπληξας, λόγῳ σοφίας καὶ τῆς χάριτος, ὑπομονῇ τε κολάσεων ἄνθρακας· πυρὸς γὰρ ἀπόνως καρτεροῦσα ἐκραύγαζες· εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Μανίᾳ δεινῇ, συσχεθεὶς ὁ δυσμενὴς διηπορεῖτο δεινῶς, τὴν σὴν θεώμενος ἀνανδρίαν(?) ... [illegible]

Μανίᾳ δεινῇ, συσχεθεὶς ὁ δυσμενὴς διηπορεῖτο δεινῶς, τὴν σὴν θεώμενος ἀνανέωσιν, καὶ τὸ μαστὶξ τὴν βλάστησιν· χαίρουσα γὰρ Μάρτυς ἐβόας, τῷ σῷ Νυμφίῳ κραυγάζουσα· εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ἐπέστη φαιδρῶς, τοῦ Χριστοῦ ὁ Μαθητὴς σοὶ φρουρουμένη, τὰς σὰς ἰώμενος δεινὰς μάστιγας· ἅσπερ ὑπέστης ἀήττητε, Μάρτυς τοῦ Σωτῆρος Παρθένε, ἀγαλλιῶσα καὶ λέγουσα· εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Νεκροῦται Ἀδὰμ, παραβὰς τὴν ἐντολὴν τοῦ Παντοκράτορος σὺ δὲ τεκοῦσα τὴν α[illegible]ιον, ζωὴν Παρθένε παναμώμε[illegible] ἐνεκρώσω θανάτου, εὐχαρίστως σοι [illegible] εὐλογημένη ἡ Θεὸν, σαρκὶ κυήσασα.

Ὠδὴ η. Τὸν ἐν καμίνῳ τοῦ πυρός.

Ἐν ἀνθρώποις ἡ καὶ χαρὰ, δι' αἰῶνος κατοικεῖν ἀξιωθεῖσα, τῇ ἀφράστῳ σου δόξῃ καταυγασθῆναι τοὺς σὲ, τιμῶντας Ἀγάθη δυσώπησον, καὶ τῆς ἀκηράτου ζωῆς κατατρυφῆσαι.

Νῷ καὶ καρδίᾳ καὶ ψυχῇ, ἀγαπήσασα Χριστοῦ τὴν ὑπὲρ λόγον, πολυέραστον θέαν, ἀνεπτερώθης αὐτῷ, βοῶσα· δραμοῦμαι ὀπίσω σου, καὶ κατασκηνώσω σὺν σοὶ εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ὑπερφυεῖ χροσωτοῖς, καὶ ὡραίᾳ τῇ στολῇ ἠγλαϊσμένη, Βασιλέως θυγάτηρ ἐν τῇ τιμῇ τοῦ Χριστοῦ, παρέστης Ἀγάθη κραυγάζουσα, καὶ ὑπερυψοῦσα αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Μύρον γενόμενον ἡμῖν, Θεοτόκε τὸν Χριστὸν κυοφοροῦσα, εὐωδίασας Κόσμον, ἐν Θεοπρεπέσιν ὀσμαῖς, διὸ σοὶ Παρθένε κραυγάζομεν· χαῖρε μυροθήκη τοῦ μυριπνόου μύρου.

Ὁ Εἱρμός.

„ Τὸν ἐν καμίνῳ τοῦ πυρὸς, τῶν Ἑβραίων
„ τοῖς παισὶ συγκαταβάντα, καὶ τὴν
„ φλόγα εἰς δρόσον μεταβαλόντα Θεὸν,
„ ὑμνεῖτε τὰ ἔργα ὡς Κύριον, καὶ ὑπερυ-
„ ψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὠδὴ

Digitized by Google

Ὠδὴ θ΄. Τὸν ἐκ Θεοῦ Θεὸν Λόγον.

Νικητικοῖς ἐν στεφάνοις, κοσμηθεῖσα θεόφρον, Ἀγάθη δεξιᾷ ζωαρχικῇ, νῦν λυτρωθῆναι δυσώπησον, τὴν Πατρίδα σου ζάλης, ὡς πρὶν πυρὸς ἀπέστειλας ὁρμήν· ἵνα ὕμνοις σε πάντες, ἀπαύστως μεγαλύνωμεν.

Ὁ θεϊκῇ προμηθείᾳ, περιέπων τὰ πάντα, Χριστὸς νῦν ἀμειβόμενος τὴν σήν, Μάρτυς ἀνδρείαν κατῴκισεν, ἐν σκηναῖς οὐρανίαις, ὡς νύμφην παναμώμητον αὐτοῦ, καὶ συγχαίρειν Ἀγγέλοις καὶ Μάρτυσιν ἠξίωσαι.

Ἵλεων ὦ Ἀθλοφόρε, τὸν κριτὴν τῶν ἁπάντων, Χριστόν μοι παρασκεύασον σεμνή, ταῖς ἱκεσίαις σου πάνσεμνε, καὶ πταισμάτων τὸ πλῆθος, καθᾶραι μου τὸν εὔσπλαγχνον ἀεί, δυσωποῦσα μὴ παύσῃ, Μαρτύρων ἐγκαλλώπισμα. Θεοτ.

Σωματωθεὶς ἀπορρήτως, ἐξ ἁγνῶν σου αἱμάτων, ὡς ἥλιος ἐπέφανεν ἡμῖν, Παρθένε Μήτηρ ἀνύμφευτε, τῶν αἰώνων ἁπάντων, ὁ πρὶν Πατρὶ συνάναρχος Υἱός, καὶ τὸ σκότος διώξας, ἐφώτισε τὰ σύμπαντα. Ὁ Εἱρμός.

„Τὸν ἐκ Θεοῦ Θεὸν Λόγον, τὸν ἀρρήτῳ σοφίᾳ, ἥκοντα καινουργῆσαι τὸν „Ἀδάμ, βρώσει φθορᾷ πεπτωκότα δεινῶς, ἐξ Ἁγίας Παρθένου, ἀφράστως „σωματωθέντα Θεόν, οἱ πιστοὶ ὁμοφρόνως, „ἐν ὕμνοις μεγαλύνωμεν.

Ἐξαποστ. Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Ἀγάθη μεγαλώνυμε, Χριστοῦ νύμφη ἀκήρατε, κάλλος ἀπόθετον θεῖον, καὶ Μάρτυς ἠγλαϊσμένη, μνείαν ποιοῦ τῶν πίστει σε, τιμώντων καλλιπάρθενε, καὶ τὴν ἁγίαν σου μνήμην, χαρμονικῶς ἐκτελούντων, πταισμάτων λύσιν εὑρέσθαι.

Ἕτερον τῆς Ἑορτῆς. Ὅμοιον.

Πληρῶν σου τὴν ἀπόρρητον, οἰκονομίαν Κύριε, ἐν τῷ Ναῷ προσηνέχθης, ὑπὸ Μητρὸς ἀπειράνδρου, ἰδὼν δέ σε ἐκραύγαζεν, ὁ Πρέσβυς· νῦν ἀπόλυσον, τὸν δοῦλόν σου ὦ Δέσποτα. Σωτὴρ γὰρ ἦλθες τοῦ κόσμου, τὸ πατρικὸν φῶς Χριστέ μου.

Εἰς τὸν στ. στιχ. προσόμοια. Ἦχος β΄.

Οἶκος τοῦ Εὐφραθᾶ.

Φόβῳ τε καὶ χαρᾷ, ἀγκάλαις τὸν Δεσπότην, ὁ Συμεὼν κατέχων, ζωῆς ᾐτεῖτο λύσιν, ὑμνῶν τὴν Θεομήτορα.

Στίχ. Νῦν ἀπολύεις τὸν δοῦλόν σου.

Νῦν με πρὸς τὴν ζωήν, ἀπόλυσον τὴν ὄντως, ὁ Συμεὼν ἐβόα, Σωτῆρα μου εἶδον γάρ σε, τὸ φῶς τοῦ κόσμου Δέσποτα.

Στίχ. Φῶς εἰς ἀποκάλυψιν ἐθνῶν.

Ἄσμα προφητικῶς, ἡ σώφρων καὶ ὁσία, νῦν ἀνθωμολογεῖτο, τῷ ἐκ Παρθένου φῦντι, βροτῶν εἰς ἀπολύτρωσιν.

Δόξα, καὶ νῦν. Ὅμοιον.

Χαῖρε ἡ τὴν χαράν, τοῦ κόσμου δεξαμένη, Χριστὸν τὸν ζωοδότην, καὶ παύσασα τὴν λύπην, Παρθένε τῆς προμήτορος.

Ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία τοῦ Ὄρθρου, ὡς σύνηθες, καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν, Ζήτει εἰς Μάρτυρας.

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ ς΄.

Τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Βουκόλου, Ἐπισκόπου Σμύρνης.

Ἑσπέρας, εἰς τό, Κύριε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν στ. γ΄. καὶ τοῦ Ὁσίου, γ΄. καὶ ψάλλομεν στ. προσόμοια τῆς Ἑορτῆς. Ἦχος α΄.

Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.

Ὁ ποιητὴς τῶν ἁπάντων, καὶ λυτρωτὴς ἡμῶν, ὑπὸ Μητρὸς Παρθένου, τῷ Ναῷ προσηνέχθη· ὅθεν ὁ Πρεσβύτης τοῦτον λαβών, μετὰ χαρᾶς ἀνεκραύγαζε· νῦν ἀπολύεις τὸν δοῦλόν σου ἀγαθέ, ἐν εἰρήνῃ ὡς ηὐδόκησας.

Ὁ Συμεὼν ἐν ἀγκάλαις, ἐκ τῆς Παρθένου λαβών, τὸν πρὸ πάντων αἰώνων, γεννηθέντα Σωτῆρα, εἶδον ἀνεβόα τὸν φωτισμόν, τῆς σῆς δόξης τὰ πέρατα. νῦν ἀπολύεις τὸν δοῦλόν σου ἀγαθέ, ἐν εἰρήνῃ ὅτι εἶδόν σε.

Τὸν ἐπ' ἐσχάτων τεχθέντα, εἰς σωτηρίαν βροτῶν, ὁ Συμεὼν βαστάσας, ἐν ἀγκάλαις Σωτῆρα, χαίρων ἀνεβόα· εἶδον τὸ φῶς, τῶν ἐθνῶν καὶ τὴν δόξαν τοῦ Ἰσραήλ.

Digitized by Google

προσδεξαμένη τῷ Θεῷ, ἐπέβη τῆς ἐσχάρας. Καὶ ὡς ἤδη ταύτην ἐδέξατο, διαῤῥαγεῖσα ἀτμῆθῆρας οὐκ ὀλίγας τοῖς παρεστῶσιν ἐκσφενδονήσασα, τοὺς πλείονας κατέκαυσεν. Ἐναποῤῥιφείσης οὖν τῇ φυλακῇ, τῇ ἑξῆς μεγάλης καμίνου ἀναφθείσης, ἐμβληθεῖσα ἐν αὐτῇ ἡ Ἁγία μετὰ τοῦ Εὐαγρίου, καὶ Μακαρίου, καὶ ἑτέρων οὐκ ὀλίγων, τὸ μακάριον τέλος ἐδέξατο.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Θεοδοσίου, τοῦ ἐν τῷ Σκοπέλῳ.

Οὗτος Ἀντιοχεὺς μὲν ἦν τὸ γένος, λαμπρῶν καὶ περιφανῶν γονέων. ἐν δὲ τῷ πρὸς Κιλικίαν ὄρει νάπην τινὰ εὑρὼν, καὶ αὐτῇ οἰκίσκον βραχύτατον ᾠκοδόμησεν. Ἔνθα νηστείαις, καὶ ἀγρυπνίαις, καὶ χαμευνίαις ἑαυτὸν κολάζων, ἔνδυμα ἔχων τρίχινον, ἀλλὰ καὶ σιδήρου βαρὺ φορτίον ἔφερεν ἔν τε τῷ τραχήλῳ, καὶ τῇ ὀσφύϊ, καὶ ταῖς χερσί. Διὸ καὶ πολλῆς ἔτυχε παρὰ τῷ Θεῷ χάριτός τε καὶ παῤῥησίας· ἐκ πέτρας γὰρ ἀμίκμου ὕδωρ ἐξενήνοχεν. Οὕτω δὲ πολυθρύλλητος γέγονεν, ὡς τὸ αὐτοῦ ὄνομα ἐπικαλεῖσθαι τοὺς τὸν Κιλίκιον κόλπον πλέοντας, καὶ τῆς ζάλης ῥύεσθαι. Παρεγένετο δὲ εἰς Ἀντιόχειαν, διὰ τὸ λεηλατεῖσθαι ὑπὸ τῶν Ἰσαύρων τὴν τῶν Κιλίκων Χώραν. Ἔνθα πολλὰ ἀγωνισάμενος, πρὸς Κύριον ἐξεδήμησε.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Πολυεύκτου, Πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Καὶ ἡ ἐν τῷ Κυρίῳ Πασχαρχὴ τῆς Ἁγίας Τεσσαρακοστῆς, ἤτοι τοῦ δευτέρα τῆς πρώτης Ἑβδομάδος.

Δ. Ἄγουσιν ἀρχὴν, Χριστὲ νηστείας δρόμους.
Ὦ τὰ κλίνοις σὰ τοῖς κλίνουσί σοι γόνυ.
Ταῖς αὐτῶν Ἁγίαις πρεσβείαις.

Ὠδὴ ζ. Εἰκόνος χρυσῆς.

Ὡς λίαν φαιδρῶς, φθεγγομένη καὶ σαφῶς τυράννους ἔπληξας, λόγῳ σοφίας καὶ τῆς χάριτος, ὑπομονῇ τε κολάσεων ἄνθρακας· πυρὸς γὰρ ἀπόνως καρτεροῦσα ἐκραύγαζες· εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Μανίᾳ δεινῇ, συνεχεθεὶς ὁ δυσμενὴς ἐξηπορεῖτο δεινῶς, τὴν σὴν θεώμενος ἀναίρεσιν, καὶ τοῦ μαστιγοῦν τὴν βλάστησιν· χαίρουσα γὰρ Μάρτυς ἐβόας, τῷ σῷ Νυμφίῳ κραυγάζουσα· εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ἔπεσχε φαιδρῶς, τοῦ Χριστοῦ ὁ Μαθητὴς σοι φρουρουμένη, τὰς σὰς ἰώμενος δεινὰς μάστιγας· ἅσπερ ὑπέστης ἀήττητε, Μάρτυς τοῦ Σωτῆρος Παρθένε, ἀγαλλιῶσα καὶ λέγουσα· εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Νεκροῦται Ἀδὰμ, παραβὰς τὴν ἐντολὴν τοῦ Παντοκράτορος· σὺ δὲ τεκοῦσα τὴν αἰώνιον, ζωὴν Παρθένε παναμώμητε [illegible] ὑπερῶσω θανάτου, εὐχαρίστως σοι [illegible] εὐλογημένη ἡ Θεὸν, σαρκὶ κυήσασα.

Ὠδὴ η. Τὸν ἐν καμίνῳ τοῦ πυρός.

Ἐν εὐφροσύνῃ καὶ χαρᾷ, δι' αἰῶνος κατοικεῖν ἀξιωθεῖσα, τῇ ἀφράστῳ σου δόξῃ καταυγασθῆναι τοὺς σὲ, τιμῶντας Ἀγάθη δυσώπησον, καὶ τῆς ἀκηράτου ζωῆς κατατρυφῆσαι.

Νῷ καὶ καρδίᾳ καὶ ψυχῇ, ἀγαπήσασα Χριστοῦ τὴν ὑπὲρ λόγον, πολυέραστον θείαν, ἀνεπτερώθης αὐτῷ, βοῶσα· δραμοῦμαι ὀπίσω σου, καὶ κατασκηνώσω σὺν σοὶ εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ὑπερφυέσι χροατωτοῖς, καὶ ὡραίᾳ τῇ στολῇ ἠγλαϊσμένη, Βασιλέως θυγάτηρ ἐν τῇ τιμῇ τοῦ Χριστοῦ, παρέστης Ἀγάθη κραυγάζουσα, καὶ ὑπερυψοῦσα αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Μύρον γενόμενον ἡμῖν, Θεοτόκε τὸν Χριστὸν κυοφοροῦσα, εὐωδίασας Κόσμον, ἐν Θεοπρεπέσιν ὀδμαῖς, διό σοι Παρθένε κραυγάζομεν· χαῖρε μυροθήκη τοῦ μυρεψικοῦ μύρου.

Ὁ Εἱρμός.

„ Τὸν ἐν καμίνῳ τοῦ πυρὸς, τῶν Ἑβραίων
„ τοῖς παισὶ συγκαταβάντα, καὶ τὴν
„ φλόγα εἰς δρόσον μεταβαλόντα Θεὸν,
„ ὑμνεῖτε τὰ ἔργα ὡς Κύριον, καὶ ὑπερυ-
„ ψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὠδὴ

Digitized by Google

Ὠδὴ θ'. Τὸν ἐκ Θεοῦ Θεὸν Λόγον.

Νικητικοῖς ἐν στεφάνοις, κοσμηθεῖσα Θεόφρον, Ἀγάθη δεξιᾷ ζωαρχικῇ, νῦν λυτρωθῆναι δυσώπησον, τὴν Πατρίδα σου ζάλης, ὡς πρὶν πυρὸς ἀνέστειλας ὁρμήν· ἵνα ὕμνοις σε πάντες, ἀπαύστως μεγαλύνωμεν.

Ὁ θεϊκῇ προμηθείᾳ, περιέπων τὰ πάντα, Χριστὸς νῦν ἀμειβόμενος τὴν σήν, Μάρτυς ἀνδρείαν κατῴκισεν, ἐν σκηναῖς οὐρανίαις, ὡς νύμφην παναμώμητον αὐτοῦ, καὶ συγχαίρειν Ἀγγέλοις καὶ Μάρτυσιν ἠξίωσαι.

Ἵλεων ὦ Ἀθληφόρε, τὸν κριτὴν τῶν ἁπάντων, Χριστόν μοι παρασκεύασον σεμνή, ταῖς ἱκεσίαις σου πάνσεμνε, καὶ πταισμάτων τὰ πλήθη, καθᾶραι μου τὸν εὔσπλαγχνον ἀεί, δυσωποῦσα μὴ παύσῃ, Μαρτύρων ἐγκαλλώπισμα. Θεοτ.

Σωματωθεὶς ἀπορρήτως, ἐξ ἁγνῶν σου αἱμάτων, ὡς ἥλιος ἐπέφανεν ἡμῖν, πανάγνε Μήτηρ ἀνύμφευτε, τῶν αἰώνων ἁπάντων, ὁ πρὶν Πατρὶ συνάναρχος Υἱός, καὶ τὸ σκότος διώξας, ἐφώτισε τὰ σύμπαντα. Ὁ Εἱρμός.

„Τὸν ἐκ Θεοῦ Θεὸν Λόγον, τὸν ἀρρή-
„τῳ σοφίᾳ, ἥκοντα καινουργῆσαι τὸν
„Ἀδάμ, βρώσει φθορᾷ πεπτωκότα δει-
„νῶς, ἐξ Ἁγίας Παρθένου, ἀφράστως
„σωματωθέντα Θεόν, οἱ πιστοὶ ὁμοφρό-
„νως, ἐν ὕμνοις μεγαλύνωμεν.

Ἐξαποστ. Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Ἀγάθη μεγαλώνυμε, Χριστοῦ νύμφη ἀκήρατε, κάλλος ἀπόθετον θεῖον, καὶ Μάρτυς ἠγλαϊσμένη, μνείαν ποιοῦ τῶν πίστει σε, τιμώντων καλλιπάρθενε, καὶ τὴν ἁγίαν σου μνήμην, χαρμονικῶς ἐκτελούντων, πταισμάτων λύσιν εὑρέσθαι.

Ἕτερον τῆς Ἑορτῆς. Ὅμοιον.

Πληρῶν σου τὴν ἀπόρρητον, οἰκονομίαν Κύριε, ἐν τῷ Ναῷ προσηνέχθης, ὑπὸ Μητρὸς ἀπειράνδρου, ἰδὼν δέ σε ἐκραύγαζεν, ὁ Πρέσβυς· νῦν ἀπόλυσον, τὸν δοῦλόν σου ὦ Δέσποτα. Σωτὴρ γὰρ ἦλθες τοῦ κόσμου, τὸ πατρικὸν φῶς Χριστέ μου.

Εἰς τὸν Στίχον, προσόμοια. Ἦχος β'.

Οἶκος τοῦ Εὐφραθᾶ.

Φόβῳ τε καὶ χαρᾷ, ἀγκάλαις τὸν Δεσπότην, ὁ Συμεὼν κατέχων, ζωῆς ᾐτεῖτο λύσιν, ὑμνῶν τὴν Θεομήτορα.

Στίχ. Νῦν ἀπολύεις τὸν δοῦλόν σου.

Νῦν με πρὸς τὴν ζωήν, ἀπόλυσον τὴν ὄντως, ὁ Συμεὼν ἐβόα, Σωτήρ μου εἶδον γάρ σε, τὸ φῶς τοῦ κόσμου Δέσποτα.

Στίχ. Φῶς εἰς ἀποκάλυψιν ἐθνῶν.

Ἄννα προφητικῶς, ἡ σώφρων καὶ ὁσία, νῦν ἀνθωμολογεῖτο, τῷ ἐκ Παρθένου φῶτι, βροτῶν εἰς ἀπολύτρωσιν.

Δόξα, καὶ νῦν. Ὅμοιον.

Χαῖρε ἡ τὴν χαράν, τοῦ κόσμου δεξαμένη, Χριστὸν τὸν ζωοδότην, καὶ παύσασα τὴν λύπην, Παρθένε τῆς προμήτορος.

Ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία τοῦ Ὄρθρου, ὡς σύνηθες, καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν, Ζήτει εἰς Μάρτυρας.

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ Ϛ'.

Τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Βουκόλου, Ἐπισκόπου Σμύρνης.

Ἑσπέρας, εἰς τό, Κύριε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν στίχους γ'. καὶ τοῦ Ὁσίου, γ'. καὶ ψάλλομεν τὰ προσόμοια τῆς Ἑορτῆς. Ἦχος α'.

Τῶν Οὐρανίων ταγμάτων.

Ὁ ποιητὴς τῶν ἁπάντων, καὶ λυτρωτὴς ἡμῶν, ὑπὸ Μητρὸς Παρθένου, τῷ Ναῷ προσηνέχθη· ὅθεν ὁ Πρεσβύτης τοῦτον λαβών, μετὰ χαρᾶς ἀνεκραύγαζε· νῦν ἀπολύεις τὸν δοῦλόν σου ἀγαθέ, ἐν εἰρήνῃ ὡς ηὐδόκησας.

Ὁ Συμεὼν ἐν ἀγκάλαις, ἐκ τῆς Παρθένου λαβών, τὸν πρὸ πάντων αἰώνων, γεννηθέντα Σωτῆρα, εἶδον ἀνεβόα τὸν φωτισμόν, τῆς σῆς δόξης τὰ πέρατα. νῦν ἀπολύεις τὸν δοῦλόν σου ἀγαθέ, ἐν εἰρήνῃ ὅτι εἶδόν σε.

Τὸν ἐπ' ἐσχάτων τεχθέντα, εἰς σωτηρίαν βροτῶν, ὁ Συμεὼν βαστάσας, ἐν ἀγκάλαις Σωτῆρα, χαίρων ἀνεβόα· εἶδον τὸ φῶς, τῶν ἐθνῶν καὶ τὴν δόξαν τοῦ Ἰσραήλ.

Digitized by Google

ραήλ· νῦν ἀπολύεις ὡς εἴρηκας ὡς Θεὸς, ἐκ τῆς τῇδε τῇ κελεύσει σου.

Ἕτερα Κ. προσόμ. τοῦ Ὁσίου Ἦχος πλ. β'.

Τριήμερος ἀνέστης Χριστέ.

Φωτὶ τῶν θεουργῶν ἀρετῶν, ἀστράπτων ἱερώτατε, φῶς ἐτέθης, ἐν λυχνίᾳ μυστικῶς, τῆς θείας Ἐκκλησίας, λαμπρύνων ταύτην Πάτερ, ταῖς ἱεραῖς διδασκαλίαις σου.

Τὸ Πνεῦμά σε τὸ Ἅγιον, Βουκόλε ἁγιώτατε, ἁγιάσαν, διὰ σοῦ ἁγιασμὸν, τοῖς πίστει προσιοῦσι, παρέχει Θεοφόρε, καὶ φωτισμὸν καὶ ἀπολύτρωσιν.

Τὴν ἄκραν ἀγαθότητα, κηρύττων τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, κακωθέντας, ἀγαθύνεις τοὺς λαοὺς, Σοφὲ ἀγαθοδότως, προσάγων τῷ Σωτῆρι, Ἱερουργὸς ὡς ἱερώτατος.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἦχος Πλ. α'.

Ἐρευνᾶτε τὰς γραφὰς, καθὼς εἶπεν ἐν Εὐαγγελίοις Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν· ἐν αὐταῖς γὰρ εὑρίσκομεν αὐτὸν τικτόμενον καὶ σπαργανούμενον, τιθηνούμενον καὶ γαλακτοτροφούμενον, περιτομὴν δεχόμενον, καὶ ὑπὸ Συμεὼν βασταχθέντα, οὐ δοκήσει οὐδὲ φαντασίᾳ, ἀλλ' ἀληθείᾳ, τῷ Κόσμῳ φανέντα πρὸς ὃν βοήσωμεν· ὁ πρὸ αἰώνων Θεὸς δόξα σοι.

Εἰς τὸν στίχον Στιχ. προσόμ. Ἦχος β'.

Οἶκος τοῦ Εὐφραθᾶ.

Φέρουσα ἡ Ἁγνὴ, καὶ ἄφθορος Παρθένος, τὸν Πλάστην καὶ Δεσπότην, ὡς βρέφος ἐν ἀγκάλαις, ἐν τῷ Ναῷ εἰσέρχεται.

Στίχος. Νῦν ἀπολύεις τὸν δοῦλόν σου.

Λέγει ὁ Συμεὼν, τὸν Κύριον τῆς δόξης, καθὼς ἐχρηματίσθης, ἐκ Πνεύματος Ἁγίου, ἰδοὺ γὰρ παραγέγονε.

Στίχος. Φῶς εἰς ἀποκάλυψιν Ἐθνῶν.

Νῦν εἶδον ἀγαθὲ, Θεὲ οἱ ὀφθαλμοί μου, τὴν σὴν ἐπαγγελίαν, ἀπόλυσόν με τάχος, τὸν δοῦλόν σου φιλάνθρωπε.

Δόξα, καὶ νῦν. Ὅμοιον.

Νῦν με πρὸς τὴν ζωὴν, ἀπόλυσον τὴν ὄντως, ὁ Συμεὼν ἐβόα, Σωτήρ μου εἶδον χαρᾷ σε, τὸ φῶς τοῦ Κόσμου Δέσποτα.

Ἀπολυτίκιον τῆς Ἑορτῆς.

Εἰς τὸν Ὄρθρον, μετὰ τὴν συνήθη στιχολογίαν. Κάθισμα. Ἦχος α'.

Τοῦ λίθου σφραγισθέντος.

Ἐν τῷ Ναῷ προσηνέχθης ἡ ζωὴ τῶν ἁπάντων· δι' ἐμὲ νηπιάσας ὑπὸ Νόμον ἐγένου, ὁ πάλαι χαράξας ἐν πλαξὶ, τὸν Νόμον ἐν τῷ ὄρει τῷ Σινᾷ, ἵνα πάντας ἀπαλλάξῃς ἐκ τῆς τοῦ Νόμου πάλαι δουλείας. δόξα τῇ εὐσπλαγχνίᾳ σου Σωτὴρ· δόξα τῇ Βασιλείᾳ σου· δόξα τῇ οἰκονομίᾳ σου μόνε φιλάνθρωπε.

Δόξα, καὶ νῦν. τὸ αὐτό.

Μετὰ τὴν β'. στιχολογίαν. Κάθισμα. Ἦχος Πλ. α'.

Τὸν συνάναρχον Λόγον Πατρί.

Ἐν τῷ Ναῷ προσηνέχθης τὰ ἐθισμένα πληρῶν, ὁ Ποιητὴς καὶ Δεσπότης καὶ τοῦ Νόμου Δοτὴρ, καὶ ἀγκάλαις Συμεὼν, εὐδοκίᾳ τῇ σῇ, βασταχθῆναι ἐν σαρκὶ, ὁ τοῖς πᾶσι φοβερὸς, καὶ πᾶσαν κτίσιν συνέχων, ἣν ἔχου μόνε οἰκτίρμων, καὶ φῶς σου πᾶσιν ἀποκαλύψαι ἡμῖν.

Δόξα, καὶ νῦν. τὸ αὐτό.

Εἰς τὸν Ὄρθρον, ὁ Κανὼν τῆς Ἑορτῆς, καὶ τοῦ Ἁγίου. Οὗ ἡ ἀκροστιχίς.

Τὸ Βουκόλου μέγιστον ὑμνήσω κλέος.

Ἰωσήφ. Ὠδὴ α'. Ἦχος Πλ. β'.

Ὡς ἐν ἠπείρῳ πεζεύσας.

Ταῖς θεϊκαῖς ἀγλαΐαις καὶ ἱεραῖς, καὶ φωσφόροις λάμψεσι, λαμπρυνόμενος ἀεὶ, τὴν ἐμὴν καταύγασον ψυχὴν, τὴν λαμπρὰν σου Ἑορτὴν, Πάτερ γεραίρουσαν.

Ὁλολαμπῆ σε ἀστέρα ὁ νοητὸς, ἀναδείξας Ἥλιος, ταῖς λαμπρότησι τῶν σῶν ἀρετῶν ἐφαίδρυνε τὴν γῆν, Ἱεράρχα τοῦ Χριστοῦ, Βουκόλε πάνσοφε.

Βίον ἀεὶ ἡγνισμένον καὶ καθαρὸν, καὶ κηλίδων ἄμικτον, ἐνδυνάμενος Χριστοῦ, ἱερὸν κειμήλιον σοφὲ, ἐγνωρίσθης ἐπὶ γῆς Βουκόλε ἔνδοξε.

Θεοτοκίον.

Ὁ τῷ Πατρὶ συνυπάρχων μονογενὴς, ὑπὲρ νοῦν ἐν μήτρᾳ σου, σαρκωθεὶς Θεοπρεπῶς, τοὺς βροτοὺς ἐθέωσεν Ἁγνὴ, διὰ πλῆθος οἰκτιρμῶν ὁ ὑπεράγαθος.

Digitized by Google

Ὠδὴ γ΄. Οὐκ ἔστιν Ἅγιος ὡς σύ.

Υἱὸς ἡμέρας καὶ φωτὸς, γεγονὼς Ἱεράρχα, διὰ πόνων ἐνθέων, κατεσκήνωσας σαφῶς, ἐν ταῖς λαμπρότησι νῦν, τῶν Ἁγίων, χάριτι λαμπόμενος.

Κηρύττων μίαν εὐσεβῶς, τῆς Τριάδος οὐσίαν, τὴν πολύθεον πλάνην, ἐξερρίζωσας ἐκ γῆς, ὡς Ἱεράρχης σεπτὸς, ὡς τοῦ Λόγου, ἀληθὴς διάκονος.

Ὁδὸν ὑπέδειξας ζωῆς, πᾶσι τοῖς πλανηθεῖσι, δυσμενοῦς ἐπηρείᾳ, καὶ προσήγαγες αὐτοὺς, οἷα ποίμνην λογικὸς, σεσωσμένους, λόγῳ ἀρχιποίμενι. Θεοτ.

Λιμὴν γενοῦ μοι καὶ φρουρὸς, ταῖς δειναῖς τρικυμίαις, τῶν παθῶν ἀνενδότως, χειμαζομένῳ ἀεὶ, ἐν τῇ θαλάσσῃ Ἁγνὴ, τῇ τοῦ βίου, μόνη Ἀειπάρθενε.

Ὁ Εἱρμός.

„Οὐκ ἔστιν Ἅγιος ὡς σὺ, Κύριε ὁ Θεός „μου, ὁ ὑψώσας τὸ κέρας, τῶν πιστῶν „σου ἀγαθὲ, καὶ στερεώσας αὐτοὺς, ἐν τῇ „πέτρᾳ, τῆς ὁμολογίας σου.

Κάθισμα. Ἦχος δ΄. Ὁ ὑψωθείς.

Ἱερωσύνης τῷ φωτὶ διαλάμπων, ἐφωταγώγησας λαοὺς Ἱεράρχα, τὸ τῶν Εἰδώλων σκότος τε ἠφάνισας· αἴγλῃ ἰαμάτων δὲ, τῶν παθῶν τὴν ὁμίχλην, λύσας μεταβέβηκας, πρὸς τὸ ἄδυτον φέγγος, ὑπὲρ ἡμῶν πρεσβεύων ἐκτενῶς, τῶν σὲ τιμώντων Βουκόλε μακάριε.

Δόξα. τὸ αὐτό. Καὶ νῦν. τῆς Ἑορτῆς.

Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Νηπιάζει δι᾽ ἐμὲ, ὁ Παλαιὸς τῶν ἡμερῶν, καθαρσίων κοινωνεῖ, ὁ καθαρώτατος Θεὸς, ἵνα τὴν σάρκα πιστώσῃ μου τὴν ἐκ Παρθένου. καὶ ταῦτα Συμεὼν μυσταγωγούμενος, ἐπέγνω τὸν αὐτὸν Θεὸν καὶ ἄνθρωπον, καὶ ὡς ζωὴν ἠσπάζετο καὶ χαίρων, πρεσβυτικῶς ἀνεκραύγαζεν· ἀπόλυσόν με, σὺ γὰρ Θεός μου ἡ ζωὴ τῶν ἁπάντων.

Ὠδὴ δ΄. Χριστός μου δύναμις.

Ὁ προγινώσκων σου, Θεομακάριστε, τῆς ψυχῆς τὸ ὡραῖον καὶ τοῦ νοὸς, τὴν καθαριότητα, Ἱεροκήρυκα σοφὸν, ἱερῶς σε προχειρίζεται.

Ὑπὸ τοῦ Πνεύματος λαμπαδουχούμενος, τοὺς ἐν σκότει τῆς πλάνης φωταγωγεῖς, καὶ διὰ Βαπτίσματος, υἱοὺς ἡμέρας ἐκτελεῖς, Ἱεράρχα παναοίδιμε.

Μυρίων ἔσωσας, θηρῶν τὸ ποίμνιον, τῶν ταράττειν ζητούντων καὶ ἀφιστᾷν, τῆς ἀμώμου Πίστεως, Ἀρχιερέων καλλονὴ, καὶ ποιμένων ἀκροθίνιον.

Εὑρών σε χάριτι, περιαστράπτοντα, ὁ κλεινὸς Θεολόγος χειροθετεῖ, θείαις εἰσηγήσεσι, καὶ Ἱερέα ἐκτελεῖ, Ἱερὸν Βουκόλε πάνσοφε. Θεοτοκίον.

Γνωστῶς ἐν βάτῳ σε, Μωσῆς ἑώρακεν, ἱερῶς τυπουμένην τὴν τοῦ πυρὸς, μέλλουσαν λοχεύτριαν, ἀναφανῆναι μυστικῶς, Θεοτόκε Ἀειπάρθενε.

Ὠδὴ ε΄. Τῷ θείῳ φέγγει σου.

Ἱερωσύνης τὸ ἱερὸν, ἔνδυμα φορέσας ἱεροῖς, τοὺς ἀμυήτους ἐφώτισας, σέβειν Ἱεράρχα Μονάδα ἄκτιστον, Τρισὶν ἐν χαρακτῆρσι, Βουκόλε πάνσοφε.

Στόματος λίχνου τοῦ Μοντοῦ, ἥρπασας λαοὺς ταῖς διδαχαῖς, τοῦ Θεηγόρου σου στόματος, καὶ αἱρετιζόντων Πάτερ ἀπύλωτα, ταῖς σαῖς Θεολογίαις, ἔφραξας στόματα.

Ταῖς φωτοβόλοις καταυγασθεὶς, Ὅσιε τοῦ Πνεύματος αὐγαῖς, φωτοειδὴς ὅλος γέγονας, λάμπων ταῖς ἐν σκότει ἐνυπαρχούσαις ψυχαῖς, Βουκόλε Ἱεράρχα Θεομακάριστε.

Ὁ βδελυρὸς ἥττηται ταῖς σαῖς, Ἱερολογίαις ἱεραῖς, Μαρκίων καὶ ἐξωστρακίσται, πάσης ἀτοπίας ἐξερευγόμενος, βόρβορον ὁ λυσσώδης, Βουκόλε ἔνδοξε. Θεοτ.

Νόμους τῆς φύσεως Ἰησοῦς, ὁ πανυπερούσιος Θεὸς, καινοτομεῖ Παναμώμητε, σοῦ ἐκ τῆς νηδύος ἀποτικτόμενος, ὁ μόνος οὐσιώσας τὸ πᾶν βουλήματι.

Ὠδὴ ϛ΄. Τοῦ βίου τὴν θάλασσαν.

Ὑψοῦσαν Ταπείνωσιν, καθαρότητα Νοὸς Ἀγάπην ἀνυπόκριτον, Πίστιν Ἐλπίδα ἔχων εἰλικρινῆ, Βουκόλος ὁ ἔνδοξος, τῆς Τριάδος ἐδείχθη καταγώγιον.

Μεγάλως κοσμήσαντα, τῶν Σμυρναίων ἱερὰν, καθέδραν σε Πανεύφημε, μυ-

σταγω-

Digitized by Google

σαγωγεῖ τὸ πνεῦμα τὸ μετὰ σὲ ποιμένα Πολύκαρπον, τῇ χειρί σου Βουκόλε τελειούμενον.

Νοήσας τὴν κλῆσίν σου, διὰ πνεύματος Σοφὲ, τῶν μετὰ σὲ ἐν χάριτι, τῶν λογικῶν θρεμμάτων καθηγητὴν, προσάγεις τῷ βήματι, ἀρετῶν λαμπηδόσιν ἐξαστράπτοντα. Θεοτοκίον.

Ἡ πύλη τῆς χάριτος, ἡ ἀνοίξασα βροτοῖς, τὴν πύλην τὴν οὐράνιον, τῆς μετανοίας πύλας μοι τηλαυγῶς, διάνοιξον Δέσποινα, καὶ πυλῶν τοῦ θανάτου ἐλευθέρωσον. Ὁ Εἱρμός.

„Τοῦ βίου τὴν θάλασσαν, ὑψουμένην
„καθορῶν, τῶν πειρασμῶν τῷ κλύ-
„δωνι, τῷ ἀδίῳ λιμένι σου προσδραμὼν,
„βοῶ σοι· ἀνάγαγε, ἐκ φθορᾶς τὴν ζωήν
„μου Πολυέλεε.

Κοντάκιον τῆς Ἑορτῆς. Ὁ Μήτραν

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ ς´. Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Βουκόλου, Ἐπισκόπου Σμύρνης.

Στίχος. Σμύρνης ὁ Ποιμὴν Βουκόλος θυηπόλος.
Ἀγρυπνός ἐστι, καὶ θαμὼν ποίμνης φύλαξ.

Οὗτος ἐκ νεαρᾶς ἡλικίας ἑαυτὸν καθαγνίσας, δοχεῖον γέγονε τοῦ Ἁγίου Πνεύματος· ὃν ἀρῶν δόκιμον καὶ ἄξιον ὁ παμεύφημος καὶ φιλούμενος ὑπὸ Χριστοῦ θεῖος Ἰωάννης ὁ Θεολόγος, Ἐπίσκοπον καὶ Ποιμένα εὔχρηστον τῆς Σμυρναίων Ἐκκλησίας προχειρίζεται. Ὃς ὑπὸ τοῦ Ἁγίου λαμπαδουχούμενος Πνεύματος, τοὺς ἐν σκότει πλάνης φωταγωγεῖ, καὶ διὰ τοῦ Ἁγίου Βαπτίσματος υἱοὺς ἡμέρας καθιστᾷ, μυρίων θηρίων ἀνημέρων αὐτοὺς περισώζων. Αὐτὸς οὖν πρὸ τοῦ τὸν βίον μεταλλάξαι, τὸν μακάριον Πολύκαρπον ἐν ταύτῃ τῇ πόλει ποιμένα καὶ διδάσκαλον τῶν λογικῶν προβάτων προχειρισάμενος, τὸν βίον μεθίσταται. Καὶ ὑπὸ γῆν τοῦ τιμίου σώματος τεθέντος, φυτὸν ἀνατεῖλαι ὁ Θεὸς ἐποίησε, παρέχων ἰάσεις μέχρι τῆς σήμερον.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Ἰουλιανοῦ τοῦ ἐν Ἐμέσῃ.

Στίχ. Χριστὸς τέτρωται χεῖρας ἥλοις καὶ πόδας,
Ἰουλιανὸς προστίθησι καὶ κάραν.

Οὗτος ἦν Ἐμέσης ἐπὶ τῆς Πόλεως, ἐν ἀκμῇ τῆς ἡλικίας τὸ πρὸς Θεὸν ἀσεβῶν, δοκῶν τοῦ ἐπιμελεῖσθαι διὰ τῆς Ἰατρικῆς τῶν ἀνθρωπίνων σωμάτων, πλείω δὲ ποιούμενος πρόνοιαν τῶν ψυχῶν· οὐχ ἧττον γὰρ ἦν τούτων, ἢ ἐκείνων Ἰατρός. Συλληφθέντων οὖν Σιλουανοῦ τοῦ Ἐπισκόπου, καὶ Λουκᾶ Διακόνου, καὶ Μωκίου Ἀναγνώστου, κατὰ τοὺς καιροὺς Νουμεριανοῦ τοῦ βασιλέως, καὶ παρὰ τῶν εἰδωλολατρῶν καταδικασθέντων γενέσθαι θηρίοις βορὰ, ὁ Ἅγιος Ἰουλιανὸς ἀπαγομένους αὐτοὺς καταλαβὼν, ἠσπάσατο. Διὸ συλληφθεὶς καὶ αὐτὸς μετὰ τὴν ἀναίρεσιν αὐτῶν, καθηλοῦται τὴν κεφαλὴν, καὶ τὰς χεῖρας, καὶ τοὺς πόδας, καὶ ἔν τινι σπηλαίῳ, ὥσπερ εἶχε μετὰ τῶν ἥλων προσκλεισθεὶς, τῷ Θεῷ τὸ πνεῦμα παρέθετο.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων, Φαύστης, Εὐϊλασίου, καὶ Μαξίμου.

Στίχος. Τρεῖς Μάρτυρες πάσχουσιν ἰχθύων πάθος.
Κοινὴ τυχόντες ὀργάνου τοῦ τηγάνου.

Αὕτη ἡ Ἁγία Φαύστα ἦν ἐπὶ Μαξιμιανοῦ τοῦ βασιλέως, ἐκ τῆς πόλεως Κυζίκου. Τυχοῦσα δὲ γεννητόρων πλουσίων καὶ ἀσεβῶν, ἐν πολλῇ περιουσίᾳ μετὰ τὴν αὐτῶν ἀποβίωσιν κατελείφθη. Οὔτε δὲ τὸ νέον τῆς ἡλικίας, οὔτε ἡ τοῦ πλούτου ἀπάτη, τῶν σπουδαίων αὐτὴν ἀπέστησε πράξεων, ἀλλ' ἐν ἀφθορίᾳ τε ἑαυτὴν συνεῖχε, καὶ νηστείᾳ, καὶ προσευχῇ, καὶ τῇ μελέτῃ τῶν θείων Γραφῶν. Τῆς δὲ περὶ αὐτὴν φήμης μέχρι τοῦ βασιλέως διαδοθείσης, ἀπεστάλη πρὸς αὐτὴν Εὐϊλάσιός τις τῶν ἐπιφανῶν τῆς Συγκλήτου, τοῦ πεῖσαι αὐτὴν θῦσαι τοῖς θεοῖς, καὶ μὴ πεισθεῖσαν, τῷ βυθῷ παραδοῦναι. Ὁ δὲ πᾶσαν πεῖραν βασάνων αὐτῇ προσενεγκὼν, ὡς εἶδε παραδόξως τε ἐξ αὐτῶν σωθεῖσαν, καὶ θαύματα κατεργασαμένην, ἐπίστευσε τῷ Χριστῷ. Καὶ αὖθις στέλλεται ἐπὶ Εὐϊλάσιον καὶ τὴν Ἁγίαν Μάξιμος ὁ ἔπαρχος· ἀμφοτέρους δὲ δειναῖς βασάνοις ὑποβαλὼν, διὰ

τῶν

Digitized by Google

τῶν θαυματουργιῶν καὶ προσευχῶν τῆς Μάρτυρος, προσῆλθε καὶ αὐτὸς τῷ Χριστῷ, καὶ ἐν τῷ τηγάνῳ, ᾧ κατὰ τῶν Ἁγίων αὐτὸς κατεσκεύασεν, αὐθαιρέτως ἀναβὰς μετ' αὐτῶν προστάξει τοῦ Βασιλέως, ἀμφότεροι τὸν ἀγῶνα διήνυσαν, τελειωθέντες διὰ πυρός.

Ταῖς αὐτῶν Ἁγίαις πρεσβείαις ὁ Θεὸς ἐλέησον, καὶ σῶσον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὠδὴ ζ'. Δροσοβόλον μὲν τὴν κάμινον.

Συνετίζων ἀσυνέτους, καταρτίζων δὲ, τοὺς πλάνῃ ἐξοκείλαντας Πάτερ ἔσωσας, καὶ Θεῷ προσῆξας καθαροὺς, αὐτῷ μελῳδοῦντας εὐσεβῶς· εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ὡραιώθησαν παμμάκαρ αἱ σιαγόνες σου τὴν σάρκωσιν κηρύττουσαι, τοῦ δι' ἄφατον εὐσπλαγχνίαν λάμψαντος ἡμῖν, πρὸς ὃν ἀνεβόας ἐμμελῶς· εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Κυριεύσας δι' ἀσκήσεως τοῦ σώματος, τῶν παθημάτων ἔνδοξε, ἀκυρίευτος ταῖς τοῦ πλάνου ὤφθης προσβολαῖς· καὶ μόνῳ ἀνέμελπες ἀπλανῶς· εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Λυτρωθέντες τῆς ἀρχαίας ἀποφάσεως, τῷ τόκῳ σου Παναμώμε, ἀνυμνοῦμέν σε οἱ σωθέντες Κόρη διὰ σοῦ, βοῶντες καὶ λέγοντες πιστῶς· εὐλογημένος ὁ καρπὸς, τῆς σῆς κοιλίας Ἁγνή.

Ὠδὴ η'. Ἐκ φλογὸς τοῖς Ὁσίοις.

Ἐβλάστησας ὡς φοῖνιξ ἐν ταῖς αὐλαῖς τοῦ Θεοῦ, ὀφειλόμενον ὕμνον δικαίοις ὕψωσας, φέρεις δὲ φυτὸν πρὸ τοῦ θείου σου μνήματος, θαῦμα τοῖς ὁρῶσι, Βουκόλε Θεοκήρυξ.

Ὁ Θεοῦ Θεὸς Λόγος ὁ ἐνυπόστατος, ἱερὸν Ἱεράρχην σε προχειρίζεται· χειροῦντα λαὸν, ἱερῶς ἱερώτατε, Πρόεδρε Σμυρνέων, φωστὴρ τῆς οἰκουμένης.

Σαρκωθέντα τὸν Λόγον ἐθεολόγησας, καὶ πολλοὺς ἀλογίας λαοὺς διέσωσας, θεῖος γενόμενος, μαθητὴς τοῦ ἐκλάμψαντος, ἐν θεολογίαις, Βουκόλε θεοκήρυξ.

Θεοτοκίον.

Ἱερῶς ἐμυεῖτο τὰ σὰ Μυστήρια, Προφητῶν Θεοτόκε ὁ θεῖος σύλλογος, πόρρωθεν μαθὼν, καὶ τρανῶς ἐκτιθέμενος, τὰς θεοσημείας, τοῦ θείου τοκετοῦ σου.

Ὁ Εἱρμός.

„ Ἐκ φλογὸς τοῖς Ὁσίοις δρόσον ἐπήγασας, καὶ Δικαίου θυσίαν ὕδατι ἔφλεξας· ἅπαντα γὰρ δρᾷς, Χριστὲ μόνῳ τῷ βούλεσθαι· σὲ ὑπερυψοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὠδὴ θ'. Θεὸν ἀνθρώποις ἰδεῖν.

Ὡς φῶς ὡς φέγγος ὡς μέγας Ἥλιος, ὡς ἀστραπὴ Χριστοῦ τῇ Ἐκκλησίᾳ ἐξέλαμψας, καὶ πιστῶν διανοίας ἐφώτισας, καὶ πρὸς τοὺς ἀνεσπέρους, τόπους ἐσκήνωσας, μέλπων τρισαγίαις, καὶ φωναῖς Τριάδα ἄκτιστον.

Σαρκὸς καὶ κόσμου ἔξω γενόμενος, Ἱερουργὲ πρὸς τὰς ὑπερκοσμίους γηθόμενος, μεταναστὰς ἄνω τάξεις θεούμενος, θέσει φαεινοτάτῃ, ὅθεν τὴν μνήμην σου, πίστει ἐκτελοῦμεν, ἐπὶ γῆς Βουκόλε πάνσοφε.

Ἡ γῆ τὸ σῶμά σου τὸ μακάριον, κρύπτει σαφῶς ἰάσεις ἀναβλύζον καὶ χάριτας, Οὐρανὸς δὲ τὸ πνεῦμα σὺν τοῖς ἐκλεκτοῖς, φέρει τοῖς ἀπ' αἰῶνος, θείαις λαμπρότησι, καταγλαϊσμένον, ἀληθῶς Βουκόλε ἔνδοξε.

Θεοτοκίον.

Φωνὴ Ἀγγέλου μεγάλης Ἄγγελον, βουλῆς Ἁγνὴ Χριστὸν Ἐμμανουὴλ ἀποτέτοκας, τοῖς Ἀγγέλοις τοὺς κάτω συνάπτοντα, μόνη εὐλογημένη, μόνη πανύμνητε, μόνη ἡ αἰτία, τῆς ἡμῶν Κόρη θεώσεως.

Ὁ Εἱρμός.

„ Θεὸν ἀνθρώποις ἰδεῖν ἀδύνατον, ὃν οὐ τολμᾷ Ἀγγέλων ἀτενίσαι τὰ τάγματα· διὰ σοῦ δὲ Πάναγνε ὡράθη βροτοῖς, Λόγος σεσαρκωμένος· ὃν μεγαλύνοντες, σὺν ταῖς οὐρανίαις, στρατιαῖς σὲ μακαρίζομεν.

Ἐξαπος. Τοῖς Μαθηταῖς.

Ποιμαντικῶς ὡδήγησας, πρὸς νομὰς εὐσεβείας, τὸ τοῦ Κυρίου ποίμνιον, πάνσοφε Ἱεράρχα, ἀποδιώξας ὡς θῆρας, πά-

σαν

Digitized by Google

σαν Αἵρεσιν· ὅθεν, νῦν ἐποπτεύοις ἵλεως, καὶ ἡμῖν οὐρανόθεν, ὡς παρεστὼς, μετὰ τῆς παναγνου καὶ Θεοτόκου, τῷ Θρόνῳ τῆς Θεότητος, παμμακάριστε Πάτερ.

Ἕτερον τῆς Ἑορτῆς. Ὅμοιον.

Τῶν κόλπων τοῦ Γεννήτορος, οὐκ ἐκστὰς ἀπορρήτως, δι᾽ ἄκραν ἀγαθότητα, ἐκ Παρθένου γεννᾶται, καὶ νηπιάζει ὁ Λόγος· τοῦτον δὲ ἐν ἀγκάλαις, Συμεὼν ὑποδέχεται, ἅμα τε καὶ πρεσβύτης, καὶ Γηραιὰ, ἀνθωμολογήσαντο ὡς Δεσπότῃ, ἐν ᾧ καὶ προεμήνυον, τὴν βροτῶν σωτηρίαν.

Εἰς τὸν στίχον, τὰ προσόμοια. Ἦχος δ'.

Οἶκος τοῦ Εὐφραθᾶ.

Σήμερον ὁ Σωτὴρ, ὡς βρέφος προσηνέχθη, ἐν τῷ Ναῷ Κυρίου, καὶ χερσὶ γηραλαίαις, ὁ Πρέσβυς τοῦτον δέχεται.

Στίχος. Νῦν ἀπολύεις τὸν δοῦλόν σου.

Νήπιος τῇ σαρκὶ, ὁ Παλαιὸς τῷ χρόνῳ, ὁρᾶται παραδόξως, τῇ σήμερον ἡμέρᾳ, καὶ τῷ Ναῷ προσάγεται.

Στίχος. Φῶς εἰς ἀποκάλυψιν Ἐθνῶν.

Λέγει ὢ Συμεὼν, ἡ πάναγνος ἐβόα, ἐν ἀγκάλαις ὡς βρέφος, τὸν Κύριον τῆς δόξης, τοῦ Κόσμου τὸ σωτήριον.

Δόξα, καὶ νῦν. Ὅμοιον.

Μέγα καὶ φοβερὸν, Μυστήριον καὶ ξένον, ὁ πάντα περιέπων, καὶ βρέφη διαπλάττων, ὡς βρέφος ἀγκαλίζεται.

Ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία τοῦ Ὄρθρου, ὡς σύνηθες, καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν, Ζήτει εἰς Ὁσίους.

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ Ζ'.

Τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Παρθενίου, Ἐπισκόπου Λαμψάκου, καὶ τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Λουκᾶ, τοῦ ἐν τῷ Στειρίῳ τῆς Ἑλλάδος.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν στίχους ς'. καὶ ψάλλομεν τὰ προσόμ. τοῦ Ἱεράρχου. Ἦχος α'.

Τῶν Οὐρανίων ταγμάτων.

Τῆς Ἑλλησπόντου τὸ κλέος, ὁ τῆς Λαμψάκου Φωστὴρ, τῶν θαυματουργημάτων, ὁ λαμπρὸς ἑωσφόρος, Παρθένιος ὁ μέγας, πάντας ἡμᾶς, συγκαλεῖται τῇ μνήμῃ αὐτοῦ, ἑορτασμὸν ἐκτελέσαι πνευματικὸν, ἀνυμνοῦντας τὸν Σωτῆρα Χριστόν.

Ἐκ νεαρᾶς ἡλικίας θεοφορούμενος, τὰ τῶν δαιμόνων στίφη, πυρὶ τῶν προσευχῶν σου, κατέφλεξας παμμάκαρ, ἰθύνας σοφῶς, τῆς Λαμψάκου τὸ ποίμνιον· τοὺς γὰρ βωμοὺς τῶν εἰδώλων καταβαλὼν, ἐνεύργησας Θεῷ σεαυτόν.

Ἀνακηρύττει σου θαῦμα ὁ ἀναψήψας ἰχθὺς, ὁ ἀναζήσας ἄπνους, ὁ καρπὸς τῆς ἀκάρπου, ἀρούρας καὶ ἀμπέλου βροχὴ ἱκανὴ, τῶν βαφῶν ἡ ἐπίταξις. Ὡς θαυμαστά σου τὰ ἔργα Ἱερουργὲ, ἀλλὰ πρέσβευε σωθῆναι ἡμᾶς.

Ἕτερα στιχηρὰ προσόμοια τοῦ Ὁσίου. Ἦχος πλ. β'.

Ὅλην ἀποθέμενοι.

Ὅλως ἐκ νεότητος, ἀκολουθήσας Κυρίῳ, γονικὴν κατέλιπες, ἔνδοξε προσπάθειαν καὶ στοργὴν κοσμικήν· καὶ ἐρήμους ᾤκησας, Ἀσκητῶν τὸν βίον, ἐξασκῶν ἐν ταπεινότητι· ὃν καὶ ἐτέλεσας, ζέοντι τῷ πνεύματι Ὅσιε, καλῶς ἐμπορευσάμενος, νείμας σου τὰ ὄντα τοῖς πένησι, καὶ τὸν μαργαρίτην, τὸν τίμιον ὠνούμενος Χριστόν· οὗ καὶ τυχὼν τῆς ἐφέσεως, ἔστης ἀξιάγαστε.

Ἔφερες τυπτόμενος, ὀνειδιζόμενος Πάτερ, διαπληκτιζόμενος, παρὰ τοῦ τεκόντος σε διὰ Κύριον, ὃν ἐπόθεις ἔνδοξε. οὗ τρωθεὶς τῷ πόθῳ, τὰ τερπνὰ οὐδὲν λελόγισαι· μητρὸς δὲ στέρησιν, καὶ τὴν ξενιτείαν ἠγάπησας, καὶ σχῆμα ἐνεδέδυσο, τὸ τῶν Μοναχῶν Ἱερώτατε· ἀλλὰ φανεροῖ σε, Θεὸς καὶ μὴ βουλόμενον εὐχαῖς, ταῖς μητρικαῖς Λουκᾶ Ὅσιε, καμφθεὶς ὁ φιλάνθρωπος.

Βίον ἐκτελέσας σου, τὸν ἱερὸν πανιέρως, θαύματα ἐτέλεσας, Ἱερὰ ἐξαίσια καὶ παράδοξα, τοῦ Θεοῦ σοι νείμαντος, ἀρραβῶνα ἔνθεον, καὶ πρὸ τῆς ἀνταποδόσεως, τῶν θείων πόνων σου· μένει δὲ καὶ στέφος σοι ἄφθαρτον, καὶ δόξαν αἰωνίζουσαν, ὅτε ὡς Κριτὴς παραγένηται. Αὐτὸν οὖν δυσώπει, ῥυσθῆναι τοὺς ὑμνοῦντάς σε

ἀεὶ,

Digitized by Google

φέγγος τὸ ὑπερφυέστατον μακαρίως, Λουκᾶ Ὁσιώτατε.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἦχος Πλ. β΄.

Ὁ ἐν χερσὶ Πρεσβυτικαῖς τὴν σήμερον ἐπιβαίνων, ὡς ἐφ' ἅρματος Χερουβίμ, ἀγκαλισθῆναι εὐδοκήσας Χριστὲ ὁ Θεός, καὶ ἡμᾶς τοὺς ὑμνοῦντάς σε, τῆς τῶν παθῶν τυραννίδος, ἀνακαλούμενος ῥῦσαι, καὶ σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Εἰς τὸν στίχον, στιχηρὰ προσόμοια.

Ἦχος β΄.

Οἶκος τοῦ Εὐφραθᾶ.

Πύλαι τῶν Οὐρανῶν, ἀνοίχθητε. Χριστὸς γάρ, ἐν τῷ Ναῷ ὡς βρέφος, ὑπὸ Μητρὸς Παρθένου, Θεῷ Πατρὶ προσάγεται.

Στίχος. Νῦν ἀπολύεις.

Ἄνθραξ ὁ προοφθείς, τῷ θείῳ Ἡσαΐᾳ, Χριστός, υἱὸς ἐν Δαβίδι, χερσὶ τῆς Θεοτόκου, νῦν τῷ Πρεσβύτῃ δίδοται.

Στίχ. Φῶς εἰς ἀποκάλυψιν Ἐθνῶν.

Φόβῳ τε καὶ χαρᾷ, ἀγκάλαις τὸν Δεσπότην, ὁ Συμεὼν κατέχων, ζωῆς ᾐτεῖτο λύσιν, ὑμνῶν τὴν Θεομήτορα.

Δόξα, καὶ νῦν. τὸ αὐτό.

Φέρουσα ἡ ἁγνή, καὶ ἄχραντος Παρθένος, τὸν Πλάστην καὶ Δεσπότην, ὡς βρέφος ἐν ἀγκάλαις, ἐν τῷ Ναῷ εἰσέρχεται.

Ἀπολυτίκιον τῆς Ἑορτῆς.

Εἰς τὸν Ὄρθρον, μετὰ τὴν α΄ στιχολογίαν. Κάθισμα. Ἦχος δ΄.

Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Νηπιάζει δι' ἐμέ, ὁ Παλαιὸς τῶν ἡμερῶν, καθαρσίων κοινωνεῖ, ὁ καθαρώτατος Θεός, ἵνα τὴν σάρκα πιστώσῃ μου τὴν ἐκ Παρθένου. καὶ ταῦτα Συμεὼν μυσταγωγούμενος, ἐπέγνω τὸν αὐτὸν Θεὸν καὶ ἄνθρωπον, καὶ ὡς ζωὴν ἠσπάζετο, καὶ χαίρων, πρεσβυτικῶς ἀνεκραύγαζεν· ἀπόλυσόν με· σὺ γὰρ Θεός μου, ἡ ζωὴ τῶν ἁπάντων.

Δόξα, καὶ νῦν. τὸ αὐτό.

Μετὰ τὴν β΄ στιχολογίαν. Κάθισμα. Ἦχος α΄.

Χορὸς Ἀγγελικός.

Ὁ ὢν σὺν τῷ Πατρί, ἐπὶ θρόνου ἁγίου, ἐλθὼν ἐπὶ τῆς γῆς, ἐκ Παρθένου ἐτέχθη, καὶ βρέφος ἐγένετο, χρόνοις ὢν ἀπερίγραπτος. ὃν δεξάμενος ὁ Συμεὼν ἐν ἀγκάλαις, χαίρων ἔλεγε· νῦν ἀπολύεις, Οἰκτίρμον, εὐφράνας τὸν δοῦλόν σου.

Δόξα, καὶ νῦν. τὸ αὐτό.

Ὁ Κανὼν τῆς Ἑορτῆς, καὶ τῶν Ἁγίων.

Ὁ Κανὼν τοῦ Ἁγίου Παρθενίου.

Ὠδὴ α΄. Ἦχος β΄. Ἐν βυθῷ κατέστρωσε.

Τῷ φωτὶ τῷ θείῳ συγκραθείς, Πάτερ Ἱερώτατε, δι' ἀρετῶν φῶς καθωράθης δεύτερον. διὸ τὴν φωσφόρον σου, καὶ πανέορτον τοὺς τελοῦντας πανήγυριν, σκότους ἁμαρτίας, ταῖς σαῖς ἱκεσίαις ἐλευθέρωσον.

Ὡς φαιδρὸς ἀνέτειλας ἀστήρ, ἐν τῷ στερεώματι, τῆς τοῦ Θεοῦ Ἐκκλησίας Παρθένιε, ἰαμάτων λάμψεσιν, Ἱερώτατε τῶν παθῶν τὴν σκοτόμαιναν, χάριτι διώκων, καὶ φωταγωγῶν τοὺς προσιόντας σοι.

Νοσημάτων σκότος πονηρόν, ἔλυσας Παρθένιε, τῷ φωτισμῷ σου τῶν σεπτῶν ἐντεύξεων. ὅθεν δυσωποῦμέν σε, τῶν ψυχῶν ἡμῶν τὰς ὀδύνας θεράπευσον, καὶ τὰς τῶν σωμάτων, πάσας μαλακίας ἀποδίωξον.

Θεοτοκίον.

Ἀγαθὸν κυήσασα Θεόν, Ἄχραντε ἀγάθυνον, τὴν ἐν πολλοῖς κεκακωμένην πάθεσι, ταπεινὴν καρδίαν μου, καὶ τὸ θέλημα ἐκτελεῖν ἐνδυνάμωσον, τοῦ σωθῆναι πάντας, θέλοντος ἀνθρώπους Λυτρωτοῦ ἡμῶν.

Ἕτερος Κανὼν τοῦ Ὁσίου Λουκᾶ.

Οὗ ἡ ἀκροστιχίς.

Λουκᾶν ἐπαινῶ τὸ κλέος τῆς Ἑλλάδος. Ἀμήν.

Ὠδὴ α΄. Ἦχος Πλ. δ΄.

Ὡς ἐν ἠπείρῳ πεζεύσας ὁ Ἰσραήλ.

Λόγον μοι δίδου Θεόπτα παρεστηκώς, θρόνῳ τοῦ Δεσπότου σου, ἀνυμνῆσαι τὴν φαιδράν, καὶ φωσφόρον μνήμην σου Λουκᾶ· διαλύσας τὴν ἀχλὺν τῆς διανοίας μου.

Ὁλοσχερῶς σε ποθήσας ὁ ἱερός, Σῶτερ πρὸς τὴν ἄσκησιν, ἀπεδύσατο στερρῶς, θλίψας μόχθους πόνους καρτερῶν, ἀνθ' ὧν εὕρατο τρυφὴν τὴν ἀτελεύτητον.

πα-

Digitized by Google

Ὑποπιάζων τὸ σῶμα Πάτερ Λουκᾶ, ἐγκρατείᾳ πάντοτε, ἀγρυπνίᾳ συνεχεῖ, χαμευνίᾳ πάσῃ τε σοφῶς, τὰς ὁρμὰς τῶν ἐμπαθῶν ἡδονῶν ἔσβεσας. Θεοτ.

Κυριοτόκε Παρθένε ἡ τὸν Θεὸν ἐν σαρκὶ γεννήσασα, τὸν ἀχώρητον παντί, σαρκωθέντα οἴκτῳ τῶν βροτῶν, τυραννίδος με παθῶν δεῖξον ὑπέρτερον.

Ὠδὴ γ'. Ἐν πέτρᾳ με τῆς πίστεως.

Ὑπῆρξας καθαιρέτης τῆς τυραννίδος, παμμάκαρ τῶν Δαιμόνων τῆς ὀλεθρίου, Εἰδώλων τε κατέστρεψας τὰ τεμένη, καὶ θείους ἤγειρας, Ναοὺς εἰς αἴνεσιν, τοῦ Χριστοῦ Παρθένιε Ἱερώτατε.

Μεγίσταις διαπρέπων θαυματουργίαις, καρκίνου χαλεπώτατον πάνυ τε πάθος, καὶ ὄμματα διήνοιξας πηρωθέντα, καὶ ἐφυγάδευσας, Πάτερ Παρθένιε, πονηρίας πνεύματα θείᾳ χάριτι.

Ἀνέστησας κακίστως θανατωθέντα, τὸν πάλαι ὑπουργοῦντα τῷ θείῳ ἔργῳ· Θεὸς γὰρ ὁ τὸν θάνατον καταργήσας, χάριν σοι δέδωκε, μάκαρ Παρθένιε, ἀνιστᾶν τεθνήξαντας δι' ἐντεύξεως. Θεοτ.

Ὡμίλησεν ἀνθρώποις ἐκ σοῦ τὴν σάρκα, ὁ Κύριος φορέσας ἀνερμηνεύτως· αὐτὸν οὖν ἐκδυσώπησον Παναγία, τοῦ οἰκτειρῆσαί με, κατεπονούμενον, προσβολαῖς τοῦ ὄφεως καὶ δονούμενον.

Ἄλλος. Οὐκ ἔστιν Ἅγιος ὡς σύ.

Ἀνεπτερώθης τῷ θερμῷ, ἔρωτι τοῦ Σωτῆρος, καὶ γονέων τὸ φίλτρον, ὑπεριδὼν δι' αὐτόν, καὶ γέγονας ὦ Λουκᾶ, ἔρημος πάντων τῶν τερπνῶν μακάριε.

Ναὸν Κυρίου σεαυτόν, ἀπεργάσασθαι θέλων, ἐρημίας κατῴκεις, ὡς ὁ πάλαι Ἠλίου, πρὸς Δαίμονας πολεμῶν, ὅθεν εὗρες τέλος τὸ μακάριον.

Ἐν πάσῃ θείᾳ ἐντολῇ, εὐπειθὴς ὡς οἰκέτης, ἀνεδείχθης παμμάκαρ, καλῶς αὐτὰς ἐκτελῶν, καὶ ταπεινῶν σεαυτόν· ὅθεν ὕψος ἔλαβες οὐράνιον.

Θεοτοκίον.

Παρθένε Μήτηρ τοῦ Θεοῦ, ἡ τεκοῦσα τὸν Λόγον, ὑπὲρ λόγον ἀφθέντα, δι' ἡμᾶς ὑπὲρ ἡμῶν, ἱκέτευε ἐκτενῶς, ἀλογίας πάσης με λυτρώσασθαι.

Ὁ Εἱρμός.

„Οὐκ ἔστιν Ἅγιος ὡς σύ, Κύριε ὁ Θεός „μου, ὁ ὑψώσας τὸ κέρας, τῶν πιστῶν „σου Ἀγαθέ, καὶ στερεώσας ἡμᾶς, ἐν τῇ πέ„τρᾳ τῆς ὁμολογίας σου.

Κοντάκιον τοῦ Ἁγίου Παρθενίου. Ἦχος γ'.

Ἡ Παρθένος σήμερον.

Τῶν θαυμάτων ἔλαμψας, τὴν θείαν χάριν Θεόφρον, Ἱερὲ Παρθένιε, θαυματουργὲ Θεοφόρε, ἅπαντα τῶν πιστῶν πάθη ἀποκαθαίρων, πνεύματα τῆς πονηρίας Πάτερ ἐλαύνων, διὰ τοῦτο σε ὑμνοῦμεν, ὡς μέγαν μύστην Θεοῦ τῆς χάριτος.

Ὁ Οἶκος.

Φῶς μεσιτὸν ἐκ φωτὸς Πατρὸς τοῦ προανάρχου, Υἱὲ Θεοῦ καὶ Λόγε, ὁ καταυγάζων πᾶσαν τὴν Οἰκουμένην θεϊκῶς, φώτισόν μου τὰς φρένας, τὸν νοῦν, καὶ τὸν λογισμόν, τοῦ ἀνυμνῆσαι σήμερον τὴν φαιδρὰν ταύτην πανήγυριν, καὶ σεμνοπρεπεστάτην τοῦ Ὁσίου Παρθενίου. αὐτὸς γὰρ ἀληθῶς ἐν γῇ θαυμασίαν διετέλεσε ζωήν, καὶ πολιτείαν. διὰ τοῦτο συνελθόντες ἀνυμνοῦμεν αὐτόν, ὡς μέγαν Μύστην Θεοῦ τῆς χάριτος.

Κάθισμα. Ἦχος πλ. δ'.

Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Τῆς Λαμψάκου ὁ μέγας Θαυματουργός, ἀναβὰς ἐν τῷ ὕψει τῶν ἀρετῶν, ἀστράπτεις τοῖς πέρασι, τῷ φωτὶ τῶν ἰάσεων, τοὺς ζοφώδεις Δαίμονας, σκορπίζων σφοδρότατα, καὶ ἐλαύνων νόσους, χρησταῖς ἐπικλήσεσιν· ὅθεν καὶ τὴν πλάνην, τῶν Εἰδώλων καθαίρας, πᾶσαν τὴν Ἑλλήσποντον, καταλάμπεις τοῖς θαύμασι Θεοφόρε Παρθένιε. πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἑορτάζουσι πόθῳ τὴν ἁγίαν μνήμην σου.

Καὶ τοῦ Ὁσίου. Ὅμοιον.

Ἀπὸ βρέφους ποθήσας τὴν ἀρετήν, τῶν ἡδέων ἀπέσχου πάντων Σοφέ, νηστείαν καὶ ἄσκησιν, ἀκριβῆ ἐνδεικνύμενος, καὶ μητρὸς τὸν πόθον, οὐδὲν ἡγησάμενος, ἐν Σεμνοφέρων, σαυτὸν λάθρα δέδωκας. πάλιν δὲ

μη-

Digitized by Google

μόνα, ὡς Θεὸς τῇ Μητρί σου, θρήνουσαν τὴν στέρησιν, σὺ δικαίως παρακάλεσε. ὃ καὶ νῦν συνηδόμενος, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἑορτάζουσι πόθῳ τὴν ἁγίαν μνήμην σου.

Τῆς Ἑορτῆς. Ἦχος Πλ. δ'.

Αὐλῶν ποιμενικῶν.

Ἐτέχθης ἐκ Μητρὸς, ὁ προανάρχος Λόγος, προσήχθης τῷ Ναῷ ὁ ἀκατάληπτος. χαίρων δὲ ὁ Πρεσβύτης, ἐν ταῖς ἀγκάλαις σε ὑπεδέξατο, κράζων νῦν ἀπολύεις, ὃν ἐπεσκέψω κατὰ τὸ ῥῆμά σου, ὁ εὐδοκήσας σῶσαι ὡς Θεὸς τὸ γένος τῶν ἀνθρώπων.

Ὠδὴ δ'. Ἐλήλυθας ἐκ Παρθένου.

Νοσήματα, προσοχῇ ἐθεράπευσας ἄμετρα, συσφίγγων Παρθένιε, τοὺς παραθέντας ἐν χάριτι, ὡς περὶ Δεσπότης σου, ὃ τὴν πολλὴν ἐμιμήσω ἀγαθότητα.

Σὺ δέδωκας, ἐνεργεῖν τοῖς βαφεῦσι τὰ πρόσφορα, τὸν εἴργοντα Δαίμονα, ἀποσοβήσας Παρθένιε, ταῖς πρὸς τὸν Φιλάνθρωπον, ἱερωτάταις σου Πάτερ παρακλήσεσι.

Ὁ Κύριος, τὰς ἐντάξεις σου Πάτερ δεξάμενος, τὴν ἄγραν παρέδωκε, πλουσιωτάτως τοῖς χρῄζουσι, τῇ τοῦ ἀναμνήσαντος, σὲ μεγαλύνων ἰχθύος Ἱερώτατε.

Θεοτοκίον.

Τὰ τραύματα, τῆς ψυχῆς μου Παρθένε θεράπευσον. τὸν νοῦν μου εἰρήνευσον, ὑπὸ παθῶν σπαραττόμενον, καὶ ταῖς παραβάσεσι, τῶν ἐντολῶν τοῦ Σωτῆρος σκοτιζόμενον.

Ἄλλος. Χριστός μου, δύναμις.

Ἄκακος ὅσιος, εὐθὺς καὶ ἥμερος, καὶ ἀκέραιος ὤφθης Πάτερ Λουκᾶ, ὅθεν μεμακάρισαι, παρὰ τοῦ πάντων Ποιητοῦ, καὶ Δεσπότου παμμακάριστε.

Ἰδὼν ὁ φθόνος σε, καλῶς διάγοντα, τὴν ζωὴν ἐξεκαύθη καὶ πειρασμῶν, πλῆθός σοι ἐξήγειρεν. ἀλλ' ἐξηλέγχετο λύκος κενὸς, μάτην τι τοῦ λόγου χανών.

Νόος εὐθύτητι, τὸν βίον ἴθυνας, πρὸς τὰ κρείττω παμμάκαρ τῶν ἐφετῶν, πάντων τὸ ἀκρότατον, ἐπιποθῶν Πάτερ ἰδεῖν, οὗ εὐστόχως καὶ τετύχηκας.

Ὡραίαν κάλλει σε, πασῶν ἐράμενος, γυναικῶν ὁ ὡραῖος Κόρη σεμνὴ, σοῦ τὴν Μήτραν ᾤκησε, καὶ δυσμορφίας με παθῶν, καὶ τοῦ σκότους ἐλυτρώσατο.

Ὠδὴ ε'. Ὁ φωτισμός.

Ἡ φωταυγὴς, ἐνσκηνώσασα χάρις τῆς ἀπαθείας, ἐν τῇ σῇ καρδίᾳ, Θεόφρον Πάτερ, φιλαργυρίας τὸ βαθύτατον σκότος, τοῦ προέδρου διώκει ἀφόσον, τοῦτον σωτηροῦσα ταῖς παραινέσεσι.

Νόσῳ πολλῇ, τὸν κρατούμενον Πάτερ καὶ γενόμενον, Ὅσιε ἤμη ξηρὸν προσευχαῖς σου, ὅλον εἰργάσω ὑγιῆ εὐχαρίστως, τὸν Δεσπότην Θεὸν δοξάζοντα, τὸν θαυματουργίαις πολλαῖς σε δοξάσαντα.

Χρίσμα σεπτὸν, περικείμενος Πάτερ Ἱερωσύνης, τοῦτην κατελάμπρυνας ἐπιδείξει, πολλῶν θαυμάτων ὧν ἐτέλεσας ζῶν τε, Θεοφόρε καὶ μετὰ θάνατον, Ἄγγελος καθάπερ βιώσας Παρθένιε.

Ἀπὸ παθῶν, ἀμαυρώσεως Κόρη ἀπὸ σκανδάλων, τῶν προσγινομένων ταῖς ἐπηρείαις, τοῦ ἀλλοτρίου μιανσῶν τε βασάνων, αἰωνίων πρὸς τὸν φιλάνθρωπον, ῥῦσαί με ταῖς σαῖς δυσωποῦ παρακλήσεσι.

Ἄλλος. Τῷ θείῳ φέγγει σου.

Τὴν τῶν καμάτων σου ἀμοιβὴν, παρὰ τοῦ πλουσίου Δοτῆρος, ἀπολαβὼν Πάτερ Ὅσιε, πέλαγος θαυμάτων πᾶσιν ἐδαίκρυσο, τὰς νόσους ἀφανίζων τῶν προσιόντων σοι.

Οὐ κατεμάρκησας τοῦ ἐχθροῦ, Πάτερ τὰς μυρίας προσβολὰς, οὐ κατεπλάγης τὴν ἔπαρσιν. ἔστης δὲ ὡς πύργος στερρὸς ἀκλόνητος, ταπείνωσιν ὡς θώρακα ἐνδυσάμενος.

Καλῶς τελέσας τὸν ἱερὸν, βίον σου παμμάκαρ, καὶ λαβὼν ἀπὸ Θεοῦ τὴν ἀντίδοσιν, χάριν ἰαμάτων τυφλοὺς ἐφώτισας, χωλοὺς καὶ παραλύτους ἀποτελῶν ὑγιεῖς.

Θεοτοκίον.

Ναοὶ ὑμνεῖτε τὴν ἀληθῶς, τέξασαν τὸν Λόγον ἀνερμηνεύτως καὶ μείνασαν, πα-

πάλιν μετὰ τόκον Παρθένον ἄφθορον, καὶ πάντων προστασίαν καὶ σωτηρίαν βροτῶν.

Ὠδὴ ϛ'. Πρὸς Κύριον ἐκ κήτους.

Ρημάτων σου, ἀγχῶν τε δυναστείᾳ Παρθένιε, Ναοὶ ἐρράγησαν τῶν Εἰδώλων θείᾳ χάριτι, καὶ ἄπιστος λαὸς πίστιν προσελάβετο, μεγαλύνων συμφώνως τὸν Κύριον.

Ἱκετεύσας, τὸν φιλάνθρωπον Λόγον σοῖς δάκρυσι, καὶ τοῖς αἰτήσασιν ὄμβρους ἄνωθεν κατήγαγες, οἰκτείρων συμπαθῶς λαὸν κινδυνεύοντα, Ἱεράρχα Κυρίου Παρθένιε.

Ναμάτων σου, μυστικῶν ἐπομβρίαις κατήρδευσας, καρδίαν πᾶσαν προσφοιτῶσάν σοι Παρθένιε. καὶ ἡ γῆ ἡ τῷ αὐχμῷ ξηρανθεῖσα δέχεται, ὑετοὺς θαυμαστῶς ἀφορήσασα.

Θεοτοκίον.

Μὴ στήσῃς με, ἐν ἡμέρᾳ τῆς δίκης κατάκριτον. μὴ στηλιτεύσῃς με ἐπὶ πάντων τὸν ἀναίσθητον, Θεέ μου Ποιητά μου ἔχων ἱκετεύουσαν, τὴν τεκοῦσάν σε ἀσπόρως Δέσποιναν.

Ἄλλος. Τοῦ βίου τὴν θάλασσαν.

Ἐλύθη ἡ πάλαι σου, δολιόφρον καθ' ἡμῶν, ἰσχὺς καὶ φροῦδα γέγονε, τὰ πολλά σου σοφίσματα πονηρέ. ἰδοὺ γὰρ ἀπλύστατος, καὶ ἀπόνηρος νέος σε κατέβαλε.

Οὐκ ἔδωκας Ὅσιε, σοῖς βλεφάροις νυσταγμόν, οὐδὲ κροτάφοις ἄνεσιν, ἕως πᾶσαν κατέβαλες μηχανήν, τοῦ πλάνου ποικίλους σοι, πειρασμοὺς καθ' ἑκάστην ἐξεγείροντος.

Σωφρόνως διανύσας, σὺ τὸν βίον καὶ καλῶς, φιλοξενῶν ἑκάστοτε, ἐλεῶν τε πλουσίως καὶ δαψιλῶς. διὸ καὶ τετύχηκας, ἀφθαρσίας καὶ δόξης ἀκηράτου Λουκᾶ.

Θεοτοκίον.

Τριάδος γεγέννηκας, σὺ τὸν ἕνα σαρκικῶς, Θεοκυῆτορ πάναγνε, ὑπὲρ νοῦν τε καὶ λόγον. διὸ βοῶ· Τριάδος τῆς θείας με, ταῖς πρεσβείαις σου δεῖξον οἰκητήριον.

Ὁ Εἱρμός.

„ Τοῦ βίου τὴν θάλασσαν, ὑψουμένην καθορῶν, τῶν πειρασμῶν τῷ κλύδωνι, τῷ εὐδίῳ λιμένι σου προσδραμών, βοῶ σοι ἀνάγαγε, ἐκ φθορᾶς τὴν ζωήν μου Πολυέλεε.

Κοντάκιον τοῦ Ὁσίου Λουκᾶ. Ἦχος πλ. δ'.

Τῇ Ὑπερμάχῳ.

Ὁ ἐκλεξάμενος Θεός, πρὸ τοῦ πλασθῆναί σε, εἰς ἀρέστησιν αὐτοῦ οἷς οἶδε κρίμασι, προσλαβόμενος ἐκ μήτρας καθαγιάζει, καὶ οἰκεῖον ἑαυτοῦ δοῦλον δεικνύει σε, κατὰ θυσίαν σου Λουκᾶ τὰ διαβήματα, ὁ φιλάνθρωπος· ᾧ νῦν χαίρων παρίστασαι.

Ὁ Οἶκος.

Ὢ Πατέρων ἀρίστη καλλονὴ καὶ σεμνότης. ὢ πάντων Ἀσκητῶν κοσμιότης. Χριστοῦ τὰς ἐντολὰς γὰρ πληρῶν, πῶς ὑμνήσω τὴν σὴν βιοτὴν ἔνδοξε, μὴ ἔχων λόγων δύναμιν; ἀλλ' ὅμως σοι θαρρῶν βοήσω.

Χαῖρε λαμπρὸν Μοναζόντων κλέος.
Χαῖρε πιστῶν ὁδηγὲ καὶ λύχνε.
Χαῖρε τῆς ἐρήμου τερπνότατον βλάστημα.
Χαῖρε Οἰκουμένης λαμπτὴρ φαεινότατε.
Χαῖρε, ὅτι κατεφρόνησας τῶν ῥεόντων καὶ φθαρτῶν.
Χαῖρε, ὅτι τὰ οὐράνια σὺν Ἀγγέλοις κατοικεῖς.
Χαῖρε τῶν ἀθυμούντων ταχινὲ παράκλητορ.
Χαῖρε τῶν ἐν κινδύνοις ποθεινὲ παραστάτα.
Χαῖρε σεπτὸν δοχεῖον τοῦ Πνεύματος.
Χαῖρε κλεινὸν Χριστοῦ οἰκητήριον.
Χαῖρε δι' οὗ δόσις πᾶσα ηὐγάσθη.
Χαῖρε δι' οὗ ὁ Θεὸς ἐδοξάσθη.
Ὧ νῦν χαίρων παρίστασαι.

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ Ζ'. Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Παρθενίου, Ἐπισκόπου Λαμψάκου.

Στίχος. Ἀφῆκε τὸν χοῦν Παρθένιος Λαμψάκῳ.
Λαμπτῆρα προφαίνοντα φῶς αὐτοῦ μέγα.
Παρθένιος καθέδρας λαχὼν, μακρὸν ἑβδόμῃ ὕπνον.

Οὗτος ἦν ἐπὶ τῆς Βασιλείας Κωνσταντίνου τοῦ Μεγάλου, Υἱὸς Χριστοφόρου Διακόνου τῆς κατὰ Μελιτούπολιν Ἐκκλησίας, γραμμάτων μὲν ἄπειρος, πᾶσαν δὲ πρακτικὴν ἀρετὴν μετιέναι σπουδάζων, καὶ προκά-

Digitized by Google

κάλυμμα τὴν τῶν ἰχθύων ποιούμενος ἄγραν, τοῖς αἰτοῦσιν αὐτῷ μετεδίδου. Τοσαύτη δέ τις ἦν ἡ κρυπτομένη ἐν αὐτῷ εὐσέβεια καὶ ἀρετὴ, ὡς καὶ χάριν παρὰ Θεοῦ λαβεῖν, Δαίμονας ἀπελαύνειν, καὶ παντοίας νόσους ἰᾶσθαι. Ἐπιμέλειαν δὲ ποιησάμενος τῆς τῶν Γραμμάτων μαθήσεως, χειροτονεῖται Πρεσβύτερος ὑπὸ Φιλίππου Ἐπισκόπου Μελιτοπόλεως, καὶ αὖθις Ἐπίσκοπος τῆς Λαμψάκου ὑπὸ Ἀχιλλίου Μητροπολίτου Κυζίκου· πολλὰ δὲ θαύματα ἐκτελέσας· καὶ γὰρ ὑπὸ ταύρου τὸν ὀφθαλμὸν ἀνδρός τινος ἐκκοπέντα ἰάσατο· καὶ μόνῃ σφραγῖδι, καρκίνον πάθος, οὕτω λεγόμενον, ἀπό τινος γυναικὸς διεσκέδασε· καὶ τὸν λυττήσαντα κύνα, καὶ κατασχόντα αὐτὸν, φυσήματι ἀπενέκρωσε· καὶ τὸν ὑπὸ τῆς ἁμάξης συμπατηθέντα διαῤῥαγείσης αὐτῷ τῆς γαστρὸς, τεθνηκότα αὖθις ἀνεζώωσε. Καὶ ἀπὸ Ἐπιτρόπου τῆς γαμετῆς τὸ ἀκάθαρτον ἀπήλλαξε πνεῦμα, καὶ ἐνεργεῖν τοῖς βαφεῦσι τὰ πρόσφορα παρεσκεύασε, ἀποδιώξας τὸν ἐμφωλεύοντα Δαίμονα, καὶ πολλὰ ἕτερα παράδοξα ἐνεργήσας, καὶ περὶ τῶν ἐσομένων προειπὼν, πρὸς Κύριον ἐξεδήμησε.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Λουκᾶ, τοῦ ἐν Ἑλλάδι.

Στ. Ἔπλησε Λουκᾶς θαυμάτων τὴν Ἑλλάδα.
Ὃς οὐδὲ νεκρὸς παύεται τῶν θαυμάτων.

Οὗτος ὁ Ὅσιος τῆς Ἑλλάδος ἐστὶ βλάστημα καὶ ἐντρύφημα· οἱ δὲ τούτου Πρόγονοι ἐξ Αἰγίνης ὥρμηντο τῆς Νήσου· οἱ τὰς συνεχεῖς ἐφόδους τῶν Ἀγαρηνῶν μὴ φέροντες, μετανάσται γίνονται, καὶ τὴν Ἑλλάδα καταλαμβάνουσιν, ἐν ᾗ καὶ γεγέννηται ὁ μακάριος Λουκᾶς. Ὃς ἐκ παιδόθεν, οὐ μόνον κρέατος, ἀλλὰ καὶ ὠοῦ καὶ τυροῦ ἀποχὴν ἐποίησατο· ἄρτος δὲ κρίθινος, καὶ ὕδωρ, καὶ ὄσπριον ἦν αὐτοῦ βρῶσις καὶ πόσις. Κακοπαθείᾳ δὲ πάσῃ καὶ σκληραγωγίᾳ κατατήκων ἑαυτοῦ τὸ σῶμα, τὸν πεινῶντα θρέψαι, καὶ γυμνητεύοντι περιβόλαιον χαρίσασθαι, τρυφὴν ἡγεῖτο, καὶ κόρον ὑπελάμβανεν. Ὅθεν καὶ τὸ ἑαυτοῦ περιβόλαιον χαρίσασθαι, τρυφὴν ἡγεῖτο, καὶ κόρον ὑπελάμβανεν. Ὅθεν καὶ τὸ ἑαυτοῦ περιβόλαιον πολλάκις δεδωκὼς, γυμνὸς ἐπανῄει. Καὶ ὁπόταν τὰς εὐχὰς τῷ Θεῷ ἀνέπεμπε, τοῦ ἐδάφους οἱ πόδες ἀφιστάμενοι, ὡσεὶ πῆχυν ἕνα, ἄψαυστοι τὴν γῆν ἐδόκουν φαίνεσθαι. Ἐπεὶ δὲ καὶ τὸν μονήρη βίον ὑπέδυ, οὐκ ἔστιν εἰπεῖν ὅσην ἐγκράτειαν καὶ κακουχίαν ὁ μακάριος ἐπεδείξατο. Τὰς δὲ παραλίους πάσας διαμείψας, καὶ πολλοῖς αἴτιος σωτηρίας διὰ τῶν ὑπ' αὐτοῦ τελεσθέντων θαυμάτων γεγονὼς, ὕστερον ἀφεὶς τὰς μεταβάσεις, τὸν τοῦ Μοναστηρίου χῶρον καταλαμβάνει· καὶ ἕβδομον ἐν αὐτῷ διανύσας ἔτος, προεῖπε τὴν αὐτοῦ τελευτὴν πᾶσι, καὶ οὕτω τῷ τέλει τοῦ βίου ἐχρήσατο.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἁγίων χιλίων Μαρτύρων, καὶ τριῶν οἰκετῶν, καὶ τεσσάρων Προτικτόρων, τῶν ἐν Νικομηδείᾳ μαρτυρησάντων.

Οὗτοι οἰκέται ὑπῆρχον τῶν τεσσάρων, ὑφ' ὧν κατεσχέθη, ἐκ προστάγματος βασιλικοῦ, ὁ τῆς Ἀλεξανδρέων Ἐπίσκοπος Πέτρος ὁ Ἁγιώτατος, καὶ ἀπετμήθη τὴν κεφαλήν· μετὰ γὰρ τὴν τούτου τελευτὴν, τῶν Προτικτόρων πιστευσάντων πανοικὶ τῷ Χριστῷ, καὶ μαρτυρησάντων, οἱ τούτων δοῦλοι τῇ εἰς Χριστὸν πίστει, ηὐτομόλησαν πρὸς τὸν Βασιλέα Διοκλητιανὸν ἐν Νικομηδείᾳ σὺν γυναιξὶ καὶ παιδίοις καὶ βρέφεσι, καὶ ὁμολογήσαντες εἶναι Χριστιανοὺς, καὶ μὴ πεισθέντες ἀρνήσασθαι τὸν Χριστὸν, ἀπὸ τοῦ στρατοῦ κατεκόπησαν ξίφει.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Οἱ Ἅγιοι Μάρτυρες, οἱ ἐκ Φρυγίας, πυρὶ τελειοῦνται.

Στίχος. Μὴ τὴν πυρὸς φρίξαντες ἰσχὺν ἓξ Φρύγες.
Τῇ τῶν Φρυγῶν γῇ πύργος εἰσὶν ἰσχύος.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Πέτρου, τοῦ ἐν Μοναβάταις ἀγωνισαμένου, καὶ τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Θεοπέμπτου. καὶ τῆς Συνοδίας αὐτοῦ.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις ὁ Θεὸς ἐλέησον.

Digitized by Google

Ὠδὴ ζ'. Ἀντίθου πρόσταγμα.

Ἐν σοὶ ἐνσκηνώσασα ἡ θεία χάρις, Προφῆτιν σε δείκνυσι, τὰ μέλλοντα φθεγγόμενον· ἐντεῦθεν προήγγειλας τῷ διαδέχεσθαι, μέλλοντι τὸν Πρόεδρον Σοφὲ, ὡραϊσμένον θείαις λαμπρότησι.

Λαμψάκου τὸν Πρόεδρον τῆς Ἑλλησπόντου, λαμπτῆρα τὸν ἄδυτον, θαυματουργίαις ἅπασαν, τὴν γῆν τὸν φαιδρύναντα, καὶ ἀπελάσαντα, νύκτα πολυώδυνον παθῶν, ὑμνολογοῦμεν πάντες Παρθένιον.

Πολύχουν ἀπέδωκε τὸν ταύτης σπόρον, ἡ γῆ τῇ ἐντάξει σου, πανθαύμαστε Παρθένιε, καὶ βότρυας ἤνεγκεν ἄμπελος ἄκικμος· οὕτω σὲ δοξάσαντος Θεοῦ, τοῦ δοξασθέντος τῇ πολιτείᾳ σου. Θεοτοκίον.

Ὡράθης Παναμώμε ἁγιωτέρα, τῶν ἄνω Δυνάμεων. Θεὸν γὰρ ἐσωμάτωσας, ὃν Τάξεις ἀσώματοι φόβῳ δοξάζουσι· τοῦτον οὖν ἱκέτευε ἀεὶ, τοῦ οἰκτειρῆσαι τοὺς σὲ δοξάζοντας. Ἄλλος. Οἱ Παῖδες ἐν Βαβυλῶνι.

Ἡ θήκη τῶν σῶν Λειψάνων, Λουκᾶ πηγὴ ἀναδέδεικται, ἰαμάτων ἐν ᾗ πᾶς προστρέχων, ἐκλυτροῦται παντοίων παθῶν, σὲ μακαρίζων Ὅσιε, καὶ ὑμνῶν τὸν Δεσπότην Χριστόν.

Ἐν σημείοις μεγίστοις Πάτερ, ἐδόξασέ σε ὁ Κύριος· ὃν ἐδόξασας σὺ διὰ πόνων τῆς ἀσκήσεως πρότερον! εὐλογητὸς γὰρ ἔκραζες, ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ἐν βίῳ περιφανής τε, καὶ ἐν τοῖς θαύμασι μέγιστος, καὶ ἐν πᾶσι καλοῖς ἀνεδείχθης, ἀπαράμιλλος Ὅσιε· διὸ τῶν πόνων εὕρηκας, ἀμοιβὴν Βασιλείαν Θεοῦ. Θεοτ.

Λαὸν καὶ Πόλιν σου σῶζε, Θεοκυῆτορ παναμώμε, προστασία ἡμῶν τῶν ἐν πίστει, ἀδιστάκτῳ βοώντων σοι· εὐλογημένος Πανάγνε, ὁ καρπὸς τῆς κοιλίας σου.

Ὠδὴ η'. Κάμινος ποτέ.

Μέγισται τοὺς σοὺς καμάτους ἀντιδόσεις, ἐν τοῖς ὑψίστοις διεδέξαντο, μέγιστε Παρθένιε· φῶς οἰκεῖς γὰρ τὸ ἀνέσπερον, καὶ δόξαν ἀδιάδοχον εἴληφας, ἀενάου Πάτερ χαρᾶς ἀξιούμενος.

Ἄδυτος ἀστὴρ γενόμενος ἐν βίῳ, ἀνατολαῖς τῶν θείων ἔργων σου, ἔδυς Νόμῳ φύσεως, καὶ τινὸς φέγγος μετεχώρησας ἀνέσπερον, λιπὼν ἡμῖν Ὅσιε τὰς ἀκτῖνας, τῶν ἀπορρήτων θαυμάτων σου.

Ἄναρχος Πατὴρ Υἱὸς καὶ θεῖον Πνεῦμα, ὁμοβασίλειος ὁμόθρονος, γνωρίζεται ἔλλαμψις, ὀρθοδόξως τοῖς λατρεύουσι, καὶ μέλπουσι σὺν τάξεσι πάντοτε, τῶν Ἀγγέλων, Ἅγιος, Ἅγιος, Ἅγιος.

Θεοτοκίον.

Ῥύπου με παθῶν Ἁγνὴ προσγινομένου, τῇ μεσιτείᾳ σου καθάρισον, καὶ λάμπρυνον δέομαι, σκοτισθεῖσαν τὴν καρδίαν μου, Δαιμόνων ἀμαυρότητι· ὅπως σε μακαρίζω Θεομακάριστε.

Ἄλλος. Νόμων πατρῴων οἱ μακαριστοί.

Λύμην παντοίου πάθους ἔνδοξε, ἀποδιώκεις Πάτερ Λουκᾶ μακάριε, τοὺς λεπρῶντας ἀξιούμενος, ῥωννύων ἀσθενοῦντας, καὶ παρειμένους, λύων τοῦ κατέχοντος δεσμοῦ, καὶ κυλλοὺς καὶ χωλοὺς ὁμοῦ, καὶ τυφλοὺς θεραπεύων, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε βοῶντας, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ἄπονον εὗρες δόξαν Ὅσιε, πόνους πολλοὺς ὑποίσας καὶ ἀγωνίσματα, ἀγρυπνίαν τῆξιν σώματος, νηστείαν κακουχίαν, χαμαικοιτίαν, πᾶσαν ἄλλην πίεσιν σαρκὸς, δι' ἀγάπην τοῦ κτίσαντος, ᾧ συνὼν συνευφραίνῃ· αὐτὸν οὖν ἐκδυσώπει σωθῆναι, πάντας τοὺς ἐν πίστει καὶ πόθῳ σε ὑμνοῦντας.

Διὰ ποικίλων πόνων Ὅσιε, τῶν ἀρετῶν εἰσήχθης εἰς τὴν οὐράνιον, Βασιλείαν εὐφραινόμενος τὰ νῦν εἰς τοὺς αἰῶνας, καὶ τοῦ Δεσπότου πάντοτε τρυφῶν ταῖς καλλοναῖς, σὺν Ἀγγέλοις μελῳδήμασι τὸν Τρισάγιον ᾄδεις· τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας. Θεοτοκίον.

Οὐκ ἀποστάντα τὸν ἀχώριστον, ἐκ τοῦ πατρῴου κόλπου Ἁγνὴ γεγέννηκας, ἀπειράνδρως ἀνεκφράστως τε, βροτὸν τέλειον ὄντα· ὃν ἐκδυσώπει, δοῦναί μοι ἰσχὺν, τῶν πονηρῶν λογισμῶν, προσβολὴν πα-

Digitized by Google

πᾶσαν καταβαλεῖν εἰς τέλος, καὶ θέλημα τὸ θεῖον ἐκείνου, πράττειν καθ᾽ ἑκάστην· ἵνα σε μεγαλύνω εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας. Ὁ Εἱρμός.

„ Νόμον πατρῴων οἱ μακαριστοὶ, ἐν „ Βαβυλῶνι νέοι προκινδυνεύοντες, βασιλεύοντος κατέπτυσαν προσταγῆς ἀλογίστου· καὶ συνημμένοι ᾧ οὐκ ἔχωρησαν πυρὶ, τοῦ κρατοῦντος ἐπάξιον „ ἀνέμελπον τὸν ὕμνον· τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὠδὴ Θ΄. Ἀνάρχου Γεννήτορος.

Ἰδεῖν κατηξίωσαι, ἀπολυθεὶς τοῦ σώματος, τὰ ἀθέατα κάλλη Πάτερ Παρθένιε, ὅλος ἀρετῶν εὐμορφία, ὡς ἀληθῶς, καθωραϊσμένος· διό σε γεραίρομεν, καὶ γνησίως μακαρίζομεν.

Ὡς κρῖνον ὡς ῥόδον σε, εὐῶδες ὡς ὀσφράδιον, ἀρετῶν ποικιλίᾳ ὡραϊζόμενον, Πάτερ ὁ Χριστὸς εἰς τὰς ἄνω, περιφανῶς, ἐσκήνωσε μάνδρας, ὅσιως ποιμάναντα, τὸν λαὸν αὐτοῦ Παρθένιε.

Σκιρτήσωμεν ἄνθρωποι, χορεύσωμεν γηθόμενοι, Ἑορτήν τε Ἁγίαν νῦν συστησώμεθα, ψάλλοντες Θεῷ ἐν αἰνέσει, τὸν θαυμαστὸν, καὶ μέγαν ποιμένα, Παρθένιον σήμερον, κατὰ χρέος μακαρίζοντες.

Ἡ μνήμη σου σήμερον, ἡμῶν περιαυγάζουσα, τὰς καρδίας ὡς μέγας Ἥλιος ἔλαμψεν· ἣν ἐπιτελοῦντας ἐν πίστει, ῥῦσαι παθῶν, σκότους Ἱεράρχα, καὶ νόσων καὶ θλίψεων, καὶ παντοίων πειρασάσεων.

Θεοτοκίον.

Φωτί με καταύγασον, τὸν ἐν τῷ σκότει κείμενον, τῆς δεινῆς ῥαθυμίας Θεοχαρίτωτε, καὶ μὴ προαιρούμενον ὅλως, τοὺς τοῦ Θεοῦ, Νόμους συντηρῆσαι, ὅπως ὡς προστάτιν μου, κατὰ χρέος μακαρίζω σε.

Ἄλλος. Θεὸν ἀνθρώποις ἰδεῖν ἀδύνατον.

Τοὺς πόνους Πάτερ καὶ ἀγωνίσματα, τίς ἐξειπεῖν δυνήσεται βροτῶν ὧν ἀντάξιον, τὸν μισθὸν ἐκομίσω παρὰ Θεοῦ; γέγονας γὰρ δοχεῖον, τοῦ Θείου Πνεύματος, Ὅσιος εὐθὺς ἀληθινὸς, δίκαιος ἄμεμπτος.

Ἤπλωσε τὸ ἦθος καὶ ἀπονήρευτον, καὶ πρᾶον ἐλέους τε μεστὸν πρὸς τοὺς πένητας, καὶ φιλόξενόν τε καὶ φιλάρετον, ἡσυχον πρᾶον ὄντως, Πάτερ ἐνέδειξας· ὅθεν συνετάγης Ἀβραάμ, καὶ Ἰακὼβ καὶ Δαβίδ.

Μοναῖς ἐκείναις ὡς αὐλιζόμενος, ταῖς ὀρεκταῖς καὶ κάλλους θείου ἐμπιπλάμενος, Παραδείσου τε θείου τοῖς ἄνθεσι, νῦν ἐντρυφῶν εἰς χορὸν, καὶ ἀγαλλόμενος, μνείαν πρὸς Θεὸν ὑπὲρ ἡμῶν, ποιοῦ πανόλβιε. Δόξα Πατρί.

Ἡ μία φύσις ἡ τρισυπόστατος, ἡ τρίλαμπης οὐσία καὶ ἀχώριστος δύναμις, ὁ Πατὴρ ὁ Υἱὸς καὶ τὸ Ἅγιον, Πνεῦμα μία Θεότης, σῶζε τοὺς πίστει σε, ἓν μεγαλύνοντας Θεὸν, ἐν χαρακτῆρσι τρισί. Καὶ νῦν.

Νοεῖν οὐ σθένει σου τὸ Μυστήριον, βροτεῖος νοῦς Παρθένε Θεοτόκε πανύμνητε· πρὸ γὰρ τόκου ἀμάνδρως συνέλαβες, ἔμεινάς τε Παρθένος, καὶ μετὰ κύησιν, τέτοκας δὲ Λόγον συναΐδιως Πατρί.

Ὁ Εἱρμός.

„ Θεὸν ἀνθρώποις ἰδεῖν ἀδύνατον, ὃν οὐ „ τολμᾷ Ἀγγέλων ἀτενίσαι τὰ Τάγματα· διὰ σοῦ δὲ Πάναγνε ὡράθη βροτοῖς, λόγος σεσαρκωμένος· ὃν μεγαλύνοντες, σὺν ταῖς οὐρανίαις Στρατιαῖς σε „ μακαρίζομεν.

Ἐξαποστειλάριον. Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Λαμπάκει ὁ παμμέγιστος, Ποιμὴν καὶ περιβόητος, θαυματουργὸς Ἱεράρχης, τῆς τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας, τὸ Ἑλλησπόντου καύχημα, καὶ τῶν πιστῶν ἑδραίωμα, τιμάσθω νῦν Παρθένιος· ὑπὲρ τοῦ Κόσμου γὰρ οὗτος, ἐξιλεοῦται τὸ θεῖον.

Ἕτερον τοῦ Ὁσίου. Ὅμοιον.

Μονάσας ἐκ νεότητος, καὶ τὸν Σταυρὸν ἀράμενος, ἐνάκρυνας ἐν ἐρήμῳ, Λουκᾶ Φωστὴρ Μοναζόντων· ἐγκρατείᾳ δὲ πάσῃ, τὸ χεῖρον δουλωσάμενος, τῷ κρείττονι Θεόληπτε, ὡς ἐφικτὸν συνεκράθης, τῇ ἀπροσίτῳ Τριάδι.

Τῆς Ἑορτῆς. Ὅμοιον.

Πληρῶν σου τὴν ἀπόρρητον, οἰκονομίαν Κύριε, ἐν τῷ Ναῷ προσηνέχθης ὑπὸ

Digitized by Google

ὑπὸ Μητρὸς ἀπειράνδρου· ἰδὼν δέ σε ἐκραύγαζεν, ὁ Πρέσβυς· νῦν ἀπόλυσον, τὸν δοῦλόν σου ὦ Δέσποτα. Σωτὴρ γὰρ ἦλθες τοῦ Κόσμου, τὸ Πατρικὸν φῶς Χριστέ μου.

Εἰς τὸν Στίχον Στιχηρὰ προσόμοια.

Ἦχος β΄. Οἶκος τοῦ Εὐφραθᾶ.

Φέρουσα ἡ ἁγνὴ, καὶ ἄχραντος Παρθένος, τὸν Πλάστην καὶ Δεσπότην, ὡς βρέφος ἐν ἀγκάλαις, ἐν τῷ Ναῷ εἰσέρχεται.

Στίχος. Νῦν ἀπολύεις τὸν δοῦλόν σου.

Δέχου ὦ Συμεὼν, τὸν Κύριον τῆς δόξης, καθὼς ἐχρηματίσθης, ἐκ Πνεύματος Ἁγίου, ἰδοὺ γὰρ παραγέγονε.

Στίχος. Φῶς εἰς ἀποκάλυψιν Ἐθνῶν.

Νῦν εἶδον ἀγαθὲ, Θεὲ οἱ ὀφθαλμοί μου, τὴν σὴν ἐπαγγελίαν· ἀπόλυσόν με τάχος, τὸν δοῦλόν σου φιλάνθρωπε.

Δόξα, καὶ νῦν. Ὅμοιον.

Χαῖρε ἡ τὴν χαρὰν, τοῦ Κόσμου δεξαμένη, Χριστὸν τὸν ζωοδότην, καὶ παύσασα τὴν λύπην, Παρθένε τῆς Προμήτορος.

Ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία τοῦ Ὄρθρου, ὡς σύνηθες, καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν. Ζήτει εἰς Ὁσίους.

---

8. Τοῦ Ἁγίου Μεγαλομάρτυρος Θεοδώρου τοῦ Στρατηλάτου, καὶ τοῦ Ἁγίου Προφήτου Ζαχαρίου.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν Στίχους ϛ΄. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια.

Ἦχος Πλ. α΄. Χαίροις Ἀσκητικῶν.

Χαίροις ὁ στρατιώτης Χριστοῦ, ὁ τροπωσάμενος ἐχθροῦ τὴν παράταξιν, τῷ ὅπλῳ τῆς εὐσεβείας, ὁ τῶν πιστῶν στηριγμὸς, ὁ πολλαῖς βασάνοις ὠνησάμενος, Θεοῦ τὴν οὐράνιον, Βασιλείαν Θεόδωρε· ἐν ᾗ χορεύων, καὶ μεθέξει θεούμενος, καὶ λαμπόμενος, καθαραῖς διαδόσεσι, μέμνησο τῶν τιμώντων σου, τὴν μνήμην τὴν ἔνδοξον, καὶ προσκυνούντων ἐν πίστει, τὴν τῶν Λειψάνων σου λάρνακα· ἀφ' ἧς ἀναβλύζει, τοῖς αἰτοῦσιν εὐρωστία, καὶ μέγα ἔλεος.

Χαίροις ἡ ἱερὰ κεφαλὴ, τῶν Ἀθλοφόρων τὸ σεπτὸν ἀκροθίνιον· ὁ Κόσμος τῆς Ἐκκλησίας, ὁ καθαιρέτης ἐχθροῦ· δωρεῶν ἐνθέων ὁ ἐπώνυμος· λαμπτὴρ τὴν ὑφήλιον, καταυγάζων τοῖς θαύμασι· στῦλος ὁ μέγας, διαμείνας ἀσάλευτος, ταῖς προσρήξεσι τῶν ἀπείρων κολάσεων· λόγχῃ τῆς καρτερίας σου, ὁ κτείνας τὸν δράκοντα, ὁ ἀριστεύσας μεγάλως, ὡς στρατιώτης ἀήττητος. Χριστὸν ἐκδυσώπει, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δοθῆναι, τὸ μέγα ἔλεος.

Ὅπλῳ τοῦ ζωηφόρου Σταυροῦ, τὴν τῶν εἰδώλων συντριβὴν ἐργασάμενος, μαστίγων ὑπέστης πεῖραν, ὁ ἐπὶ ξύλου ταθεὶς, σπαραγμοὺς παμμάκαρ ἐκαρτέρησας· ὑφ' ὧν συντριβόμενος, καὶ λαμπάσι φλεγόμενος, Σταυρῷ ὑψώθης, τιτρωσκόμενος βέλεσι, καὶ τὰ ὄμματα, ὑπ' αὐτῶν ἐκτυφλούμενος· ὅθεν σε μακαρίζομεν, καλῶς ἐναθλήσαντα, καὶ οὐρανίων στεφάνων, ἐπιτυχόντα Θεόδωρε. Χριστὸν ἐκδυσώπει, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δοθῆναι, τὸ μέγα ἔλεος.

Ἕτερα Στιχηρὰ προσόμοια τοῦ Προφήτου.

Ἦχος Πλ. δ΄. Τί ὑμᾶς καλέσωμεν Ἅγιοι.

Ἔχων πολιτείαν ἰσάγγελον, τοῖς Ἀγγέλοις Θεοφάντωρ συνωμίλεις προφανῶς, δι' αὐτῶν τὰ ὑπὲρ νοῦν καταλαμπόμενος τὸν νοῦν, συμβόλων θαυμασίων ἀνακάθαρσιν, μεγάλων Μυστηρίων ἀποκάλυψιν, προφητικὴν προαγόρευσιν, πνευματικὴν ἀνακαίνισιν· ἱκέτευε, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἄγγελος ἐφάνης ἐπίγειος, ἐπὶ γῆς τοὺς οὐρανίους συλλαλοῦντας ἐσχηκὼς, θεωρὸς ὑπερκοσμίων, θεαμάτων γενόμενος. Λυχνία, νοητὸν φῶς ἀπαστράπτουσα. Ἐλαία, ψαλμικῶς εἰπεῖν κατάκαρπος, θεουργικὴν ἀποστάζουσα, τοῖς εὐσεβέσι πιότητα· ἱκέτευε, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Τῆς ἐλπιζομένης Θεάσεως, ἀπολαύων ὡς Προφήτης ἀληθέστατος Θεοῦ, καὶ στραφὰς τῆς ἀϊδίου ἐμπιπλάμενος τρυφῆς, καὶ δόξαν ἀνεκλάλητον θεώμενος, καὶ κάλλος διαδήματι κοσμούμενος, ὑπὲρ ἡμῶν τῶν ὑμ-

Digitized by Google

μύρτων σε, δυσώπησον ἐκτενέστερον, Θεόληπτε, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα. Ἦχος Πλ. α'.

Σήμερον ἀνέτειλεν, ὑπὲρ τὸν ἑωσφόρον, ἡ σεβάσμιος μνήμη τοῦ Ἀθλοφόρου Χριστοῦ, τῶν πιστῶν τὰς καρδίας ἀνενδότως φωτίζουσα, καὶ τὰ νέφη τῶν ψυχῶν ἀποδιώκουσα, τῇ ἐνεργείᾳ καὶ χάριτι τοῦ Πνεύματος. πρὸς ὃν φιλομάρτυρες ἀνακράξωμεν· χαίροις ὁ τοῖς πιστοῖς ἀναδειχθεὶς Θεοδώρητος χάρις, καὶ τῶν θαυμάτων τὰ πλήθη ἐφαπλῶν, τοῖς εἰς σὲ προστρέχουσι, Θεόδωρε μακάριε. Χριστὸν ἀπαύστως πρεσβεύων μὴ ἐλλείπῃς, τῶν αἰωνίων ἀγαθῶν ἐπιτυχεῖν, τοὺς ἐν πίστει ἐκτελοῦντας, τὴν πανσεπτον μνήμην σου.

Καὶ νῦν. Ὁ αὐτός.

Ὁ παλαιὸς ἡμερῶν, νηπιάσας σαρκί, ὑπὸ Μητρὸς Παρθένου, τῷ ἱερῷ προσάγεται, τοῦ οἰκείου Νόμου, πληρῶν τὸ ἐπάγγελμα, ὃν Συμεὼν δεξάμενος ἔλεγε· νῦν ἀπολύεις ἐν εἰρήνῃ κατὰ τὸ ῥῆμά σου τὸν δοῦλόν σου· εἶδον γὰρ οἱ ὀφθαλμοί μου τὸ σωτήριόν σου Κύριε.

Εἰς τὸν στ. στ. προσόμοια. Ἦχος Πλ. β'.

Τριήμερος ἀνέστης Χριστέ.

Ὑπόδεξαι φησὶ Συμεὼν, τὸν Κτίστην τῶν ἁπάντων χερσὶν, ὦ Πρεσβύτα, ἀγκαλίζου τὸν Χριστὸν, ὃν ἡ Παρθένος Κόρη, ἐγέννησεν ἀσπόρως, εἰς ἀγαλλίασιν τοῦ γένους ἡμῶν.

Στίχ. Νῦν ἀπολύεις τὸν δοῦλόν σου.

Τοῦ Νόμου Ποιητὴν καὶ Θεὸν, ὃν φρίττουσιν Ἀγγέλων πληθὺς, συνελθόντες, ἀνυμνήσωμεν λαοὶ, τὸν μόνον εὐεργέτην, καὶ Νόμου Νομοδότην, εἰς σωτηρίαν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Στίχ. Φῶς εἰς ἀποκάλυψιν Ἐθνῶν.

Νῦν ἀπολύεις Δέσποτα, τὸν δοῦλόν σου ὡς εἴρηκας, ἐν εἰρήνῃ, ὅτι εἶδόν σε Χριστὲ, τὸ φῶς τὸ πρὸ αἰώνων, δεσμοῦ με τοῦ σαρκίου, εἰς ἀπολύτρωσιν Ἐθνῶν Ἰσραήλ· Δόξα. Ἦχος Πλ. δ'.

Τῶν τοῦ Θεοῦ δωρεῶν ὡς ἐπώνυμον, καὶ τῆς αὐτοῦ κληρονόμον μακαριότητος, πάντες εὐφημήσωμεν πιστοὶ, καὶ μακαρίσωμεν ἐπαξίως, Θεόδωρον τὸν γενναῖον μεγαλομάρτυρα, τῆς Οἰκουμένης τὸν ὑπέρμαχον. πρεσβεύει γὰρ Χριστῷ τῷ Θεῷ, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν. Καὶ νῦν. Ὁ αὐτός.

Ὁ τοῖς Χερουβὶμ ἐποχούμενος. Φύλ. 17.

Ἀπολυτίκιον. Ἦχος δ'.

Ἐν στρατολογίᾳ ἀληθεῖ Ἀθλοφόρε, τοῦ Οὐρανίου στρατηγὸς Βασιλέως, περικαλλὴς γεγένησαι Θεόδωρε. ὅπλοις γὰρ τῆς Πίστεως, παρετάξω ἐμφρόνως, καὶ κατεξωλόθρευσας, τῶν Δαιμόνων τὰ στίφη, καὶ Νικηφόρος ὤφθης ἀθλητής. ὅθεν σε πίστει ἀεὶ μακαρίζομεν.

Τοῦ Προφήτου. Ἦχος β'.

Τοῦ Προφήτου σου τὴν μνήμην Κύριε ἑορτάζοντες, δι' αὐτοῦ σε δυσωποῦμεν, σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν. τῆς Ἑορτῆς.

Εἰς τὸν Ὄρθρον, μετὰ τὴν συνήθη στιχολ. καθ. Ἦχος δ'.

Ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Ὁ μεγαλώνυμος Χριστοῦ Ἀθλοφόρος, ὁ ἐπιπόθητος Θεῷ καὶ Ἀγγέλοις. ὁ θαυμαστὸς καὶ ἔνδοξος Θεόδωρος, πάσας τὰς ὑφ' Ἥλιον, ἱερὰς Ἐκκλησίας, σήμερον τῷ Πνεύματι, τῷ ἁγίῳ εὐφραίνει, καὶ ἑορτάζειν πάντας ἐν χαρᾷ, παρασκευάζει αὐτοῦ τὸ μνημόσυνον.

Δόξα. τὸ αὐτό. Καὶ νῦν. τῆς Ἑορτῆς.

Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Ἐν τῷ ὄρει τῷ Σινᾶ, πάλαι κατεῖδε Μωϋσῆς, τὰ ὀπίσθια Θεοῦ, καὶ ἀμυδρῶς θείας φωνῆς, κατηξιώθη ἐν γνόφῳ τε καὶ θυέλλῃ. νῦν δὲ Συμεὼν τὸν σαρκωθέντα Θεὸν, ἀτρέπτως δι' ἡμᾶς ἐνηγκαλίσατο, καὶ γεγηθὼς ἐπείγετο τῶν τῇδε, πρὸς τὴν ζωὴν τὴν αἰώνιον. διὸ ἐβόα· νῦν ἀπολύεις, τὸν δοῦλόν σου Δέσποτα.

Εἰς τὴν β'. στιχολ. καθ. Ἦχος α'.

Τοῦ λίθου σφραγισθέντος.

Θησαυρὲ τῶν αἰώνων, ἡ ζωὴ τῶν ἁπάντων, δι' ἐμὲ νηπιάσας ὑπὸ Νόμον ἐγένου, ὁ πάλαι χαράξας ἐν πλαξὶ, τὸν Νόμον ἐν τῷ ὄρει τῷ Σινᾶ, ἵνα πάντας ἀπαλλάξῃς,

Digitized by Google

ξης, ἐκ τῆς τοῦ Νόμου πάλαι δουλείας. δόξα τῇ εὐσπλαγχνίᾳ σου Σωτήρ. δόξα τῇ Βασιλείᾳ σου. δόξα τῇ οἰκονομίᾳ σου μόνε φιλάνθρωπε.

Δόξα, καὶ νῦν. τὸ αὐτό.

Ὁ Κανὼν τῆς Ἑορτῆς εἰς ϛ'. καὶ τῶν Ἁγίων, ἀνὰ τέσσαρα. Ὁ Κανὼν τοῦ Ἁγίου Θεοδώρου, φέρων ἀκροστιχίδα τήνδε.

Φερώνυμον δῶρόν σε τοῦ Θεοῦ σέβω.

Ἐν δὲ τοῖς Θεοτοκίοις. Νικολάου.

Ὠδὴ α'. Ἦχος Πλ. δ'.

Ἁρματηλάτην Φαραώ.

Φερωνυμίᾳ Θεολήπτου κλήσεως, καλλωπιζόμενος, καὶ δωρεῶν θείων, θησαυρὸς δεικνύμενος, καὶ Μαρτυρίου χάριτι, μάκαρ κεκοσμημένος, τοὺς ὑμνητάς σου χαρίτωσον, ὕμνοις σε τιμῶντας Θεόδωρε.

Ἔργῳ καὶ λόγῳ σου τὴν Θεοδώρητον, κλῆσιν πιστούμενος, τὰς δωρεὰς μένεις, δωρεὰν τοῖς χρῄζουσι. δώρημα πᾶν γὰρ τέλειον, ἄνωθεν καταβαῖνον, ἐκ τοῦ Πατρὸς προσδεχόμενος, ἅπαντας πλουτίζεις τιμῶντάς σε.

Ῥώμην Θεόθεν νηπιόθεν Πάνσοφε, λαβὼν καὶ σύνεσιν, πάθη σαρκὸς πάντα, πρότερον καὶ Δαίμονα, ἀνδρείως καταβέβληκας. ὕστερον δὲ καθεῖλες, ἐχθρῶν Τυράννων τὸ φρύαγμα, μάκαρ συμμαχίᾳ τοῦ Πνεύματος.

Ὡς ἐντρεχὴς καὶ νουνεχὴς καὶ φρόνιμος κατεσοφίσω σοφῶς, τὸν σοφιστὴν Μάκαρ, τῆς κακίας ῥήμασι, καὶ πράγμασι Λικίνιον, ἐδελέασας δείξας, νεκροῖς ξοάνοις λατρεύοντα, καὶ κεναῖς ἐλπίσι τρεφόμενον.

Θεοτοκίον.

Νῖκός μοι δίδου Παναγία Ἄχραντε, τῷ καταφεύγοντι, ὑπὸ τὴν σὴν σκέπην, τῶν δαιμόνων χαίρουσα, ἀεὶ με ταῖς πρεσβείαις σου. καὶ γὰρ τέτοκας Λόγον, τὸν τῷ Πατρὶ συναΐδιον, ὁμοῦ τε τῷ Πνεύματι σύνθρονον.

Ἕτερος Κανὼν τοῦ Προφήτου.

Οὗ ἡ ἀκροστιχίς.

Ἐκπλήττομαί σου τοὺς λόγους Ζαχαρία.

Ὠδὴ α'. Ἦχος Πλ. δ'.

Ἄσωμεν τῷ Κυρίῳ.

Ἔχων τὸν φωτοδότην, ταῖς σαῖς ὑπακούοντα δεήσεσι, φωτισμόν μοι παράσχου, Ζαχαρία Προφῆτα θεσπέσιε.

Κατακεκοσμημένος, κάλλεσι τῆς θείας ὡραιότητος, τῶν Ἀγγέλων τὸ κάλλος, ἐθεώρεις ψυχῆς ὡραιότητι.

Πλήρης Ἁγιωσύνης, Ἀγγελομιμήτου καὶ φαιδρότητος, συλλαλοῦντας Ἀγγέλους, καὶ φωτίζοντας ἔσχες Θεόληπτε.

Θεοτοκίον.

Λέλυται ἡ κατάρα, Εὔας τῆς Προμήτορος Πανάμωμε, τὸν Χριστὸν γὰρ τεκοῦσα, εὐλογίαις τὸν Κόσμον ἐπλούτισας.

Ὠδὴ γ'. Οὐρανίας ἁψῖδος.

Νεανίας ὡραῖος παναπρεπὴς δέδειξαι, κάλλει καταλλήλως ἐμπρέπων ψυχῆς καὶ σώματος, ὡραϊζόμενος, τῶν ἀρετῶν εὐμορφίᾳ, καὶ Μαρτύρων στίγμασι καλλωπιζόμενος.

Ὑπὸ θείας προνοίας ὁδηγηθεὶς ἔνδοξε, τρίβον Μαρτυρίου Δεσπότου τοῦ τὴν καρδίαν σου, Μάκαρ πλατύναντος, ταῖς δωρεαῖς τῶν χαρίτων, καὶ πρὸς τὴν οὐράνιον κλῆσιν ἰθύναντος.

Μεγαλόφρονι γνώμῃ περιφρονῶν Πάνσοφε, πάντων τῶν ἡδέων τοῦ Κόσμου καὶ τῶν τοῦ βίου τερπνῶν, οὐδὲν προέκρινας, τῆς τοῦ Σωτῆρος ἀγάπης, ἀλλ' αὐτὸν ἐπόθησας ψυχῆς εὐθύτητι. Θτ.

Ἱκετεύω σε μόνην τὴν τὸν Θεὸν τέξασαν, τὸν εἰς εὐλογίαν κατάραν τὴν πρὶν ἀμείψαντα, καὶ χρηματίσαντα, ὑπὲρ ἀνθρώπων κατάρα, Κόρη παντευλόγητε, καὶ Κόσμον σώσαντα.

Ἄλλος. Οὐκ ἔστιν Ἅγιος ὡς ὁ Κύριος.

Ἡ ἄνωθεν χάρις σοι ἐπεσκίασε, τῆς προνοίας τὸ ἄφραστον, θείαν κυβέρνησιν, δι' Ἁγίων Ἀγγέλων διδάσκουσα πάνσοφε, μάκαρ καὶ φωτίζουσα.

Τὴν θείαν χρηστότητα παιδευόμενος, ἐμυήθης πανόλβιε, ὡς καθαρώτατος κατάκαρπος οἰκεῖσθαι, τὸ θεῖον ἁγίασμα, τὴν πόλιν τὴν πάνσεπτον.

Digitized by Google

Τὸ τεῖχος τὸ ἄρρηκτον, ἡ ἀσφάλεια τοῦ λαοῦ τοῦ θεόφρονος, γέγονας Κύριε, καὶ ψυχῶν σωτηρία, ὡς πάλαι προηγγείλε, Προφήτης ὁ θεσπέσιος.

Ὁ τόκος ὁ ἄφθορος, καὶ ἡ ἄχραντος Θεοτόκε σοῦ κύησις, τὸν Κόσμον ἐρρύσατο, ἐκ φθορᾶς καὶ θανάτου. Σωτῆρα γὰρ ἔτεκες, Λόγον τὸν αἴδιον.

Ὁ Εἱρμός.

„Οὐκ ἔστιν Ἅγιος ὡς ὁ Κύριος, καὶ οὐκ ἔστι „δίκαιος ὡς ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὃν ὑμνεῖ πᾶσα „κτίσις. οὐκ ἔστι δίκαιος πλὴν σοῦ Κύριε.

Κάθισμα τοῦ Μάρτυρος. Ἦχος Πλ. δ΄.

Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Θεϊκὴν πανοπλίαν ἀναλαβών, καὶ εἰδώλων τὴν πλάνην καταβαλών, Ἀγγέλους διήγειρας, ἀφημεῖν τοὺς ἀγῶνάς σου. τῷ γὰρ θείῳ πόθῳ, τὸν νοῦν πυρπολούμενος, τοῦ ἐν πυρὶ θανάτου, γενναίως κατετόλμησας. ὅθεν φερωνύμως, τοῖς αἰτοῦσι σε νέμεις, τὰ θεῖα δωρήματα, ἀθλοφόρε Θεόδωρε, διὰ τοῦτο βοῶμέν σοι· πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἑορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἁγίαν μνήμην σου.

Δόξα. τοῦ Προφήτου. Ἦχος γ΄.

Τὴν ὡραιότητα.

Διιπτάμενα ἅρματα ἔβλεψας, κινούμενα χειρὶ τοῦ πάντων Θεοῦ, τοὺς ἀσωμάτους λειτουργοὺς, Ζαχαρία θεσπέσιε. οἷς συναγαλλόμενος, ὡς Προφήτης ἀοίδιμος, αἴτησαι ἰθύνεσθαι, πρὸς ὁδὸν θείας γνώσεως, τοὺς πίστει ἀδιστάκτῳ τελοῦντας, μνήμην σου τὴν πανίερον.

Καὶ νῦν. τῆς Ἑορτῆς. Ὅμοιον.

Ἐκ τῆς Παρθένου σε σωματωθέντα Χριστὲ, χαίρων ἐδέξατο ὁ Ἱερὸς Συμεὼν, νῦν ἀπολύεις ἐκβοῶν, τὸν δοῦλόν σου Δέσποτα. Ἄννα δὲ ἡ ἄμεμπτος, ἡ Προφῆτις καὶ ἔνδοξος, τὴν ἀνθομολόγησιν, καὶ τὸν ὕμνον προσῆγέ σοι. ὑμεῖς δὲ ζωοδότα βοῶμέν σοι, δόξα τῷ οὕτως εὐδοκήσαντι.

Ὠδὴ δ΄. Σύ μου Χριστὲ Κύριος.

Ὁ πρὸς Θεὸν, πόθος σου πᾶσαν ἠμαύρωσε, προσπαθείας, ὕλην παμμακάριστε, δόξαν τερπνὴν, πλοῦτον καὶ τρυφὴν, καὶ περιφανείας, τὸ περιβόητον ὕψωμα, ἐντεῦθεν ἀνυψώθης, πρὸς περίβλεπτον ὕψος, μαρτυρίου πρὸς δόξαν ἀμάραντον.

Νόμῳ καινῷ, ζωοποιοῦντι τῷ Πνεύματι, πεφραγμένος, νόμον ἀνομώτατον, παρανομούντων μανικῶς, ἀνέτρεψας μάκαρ. διὸ νομίμως ἐνήθλησας, καὶ στέφος ἀνεδήσω, τὸ τῆς δικαιοσύνης, ἐκ χειρὸς τοῦ Δεσπότου Θεόδωρε.

Δῶρον Θεοῦ, δέδοσαι κόσμῳ φερώνυμον, δῶρον θεῖον, δῶρον ἀξιέραστον, δῶρον πλουτίζον πάντα πιστὸν, δῶρον δεχομένοις, γλυκὺ καὶ πρᾶγμα καὶ ὄνομα, τὸ πᾶσι καταπέμπον, καταλλήλως τὰς δόσεις, καὶ πληρῶν τὰς αἰτήσεις τῶν δούλων σου.

Ὡς μιμητὴς, τοῦ προσπαγέντος ἐν ξύλῳ Χριστοῦ, μετὰ πᾶσαν, αἰκίαν τοῦ σώματος, μετὰ πολλὰς, στρέβλας πονηρὰς, τὰς τῶν μιαιφόνων, χριστομιμήτως ἐπάγης Σταυρῷ, καὶ βέλεσιν ἐτρώθης, καὶ δεινῶς συνεκόπης. ἀλλ' ἐρρύσθης ἐκ τούτων δυνάμει Χριστοῦ.

Θεοτοκίον.

Καλλοποιὸν, καὶ γῆς Δεσπότην κυήσασαν, ἀπορρήτῳ τόκῳ καταχρέως σε, πάντες πιστοὶ, γλώσσῃ καὶ ψυχῇ, Κόσμου Βασιλίδα, καὶ Δέσποιναν ὀνομάζομεν· διὸ τῆς τυραννούσης, πονηρᾶς συνηθείας, ἐλευθέρωσον τοὺς σὲ γεραίροντας.

Ἄλλος. Ἐξ ὄρους κατασκίου.

Μίαν μὲν φωτιστικὴν οὐσίαν σέβειν, ἐν Ἡλίοις δὲ τρισὶν ὁριζομένην, ταῖς εἰς τὰ ὄντα προόδοις πληθυνομένην, σαφῶς διδάσκεις παμμακάριστε.

Ἅρμα τοῦ Θεοῦ, γενόμενος Προφῆτα, ἅρματα ὁρῶν, ποικίλα τῶν Ἀγγέλων, περιοδεῦσαι τὰ πάντα κατηξιώθης, μετ' εὐταξίας πορευόμενα.

Ἱεροπρεπῆ πολύφωτον λυχνίαν, σύμβολον ὁρᾷς, τῆς θείας φωταυγείας, ἐπισκοπῆς τε παμμάκαρ τῆς παντεπόπτου· δι' ἧς τὰ πάντα περισώζεται.

Θεοτοκίον.

Σύμβολα τῆς σῆς, Ἁγνὴ κυοφορίας, αἱ θεοειδεῖς, Προφῆται προτυποῦσι, πο-

Digitized by Google

ξης, ἐκ τῆς τοῦ Νόμου πάλαι δουλείας. δόξα τῇ εὐσπλαγχνίᾳ σου Σωτήρ. δόξα τῇ Βασιλείᾳ σου. δόξα τῇ οἰκονομίᾳ σου μόνε φιλάνθρωπε.

Δόξα, καὶ νῦν. τὸ αὐτό.

Ὁ Κανὼν τῆς Ἑορτῆς εἰς ς'. καὶ τῶν Ἁγίων, ἀνὰ τέσσαρα. Ὁ Κανὼν τοῦ Ἁγίου Θεοδώρου, φέρων ἀκροστιχίδα τήνδε.

Φερώνυμον δῶρόν σε τοῦ Θεοῦ σέβω.

Ἐν δὲ τοῖς ...οτοκίοις. Νικολάου.

ᾨδὴ ά. Ἦχος Πλ. δ'.

Ἁρματηλάτην Φαραώ.

Φερωνυμίᾳ Θεολήπτου κλήσεως, καλλωπιζόμενος, καὶ δωρεῶν θείων, θησαυρὸς δεικνύμενος, καὶ Μαρτυρίου χάριτι, μάκαρ κεκοσμημένος, τοὺς ὑμνητάς σου χαρίτωσον, ὕμνοις σε τιμῶντας Θεόδωρε.

Ἔργῳ καὶ λόγῳ σου τὴν Θεοδώρητον, κλῆσιν πιστούμενος, τὰς δωρεὰς μένεις, δωρεὰν τοῖς χρήζουσι. δώρημα πᾶν γὰρ τέλειον, ἄνωθεν καταβαῖνον, ἐκ τοῦ Πατρὸς προσδεχόμενος, ἅπαντας πλουτίζεις τιμῶντάς σε.

Ῥώμην Θεόθεν νηπιόθεν Πάνσοφε, λαβὼν καὶ σύνεσιν, πάθη σαρκὸς πάντα, πρότερον καὶ Δαίμονα, ἀνδρείως καταβέβληκας. ὕστερον δὲ καθεῖλες, ἐχθρῶν Τυράννων τὸ φρύαγμα, μάκαρ συμμαχίᾳ τοῦ Πνεύματος.

Ὡς ἐντρεχὴς καὶ νουνεχὴς καὶ φρόνιμος κατεσόφισω σοφῶς, τὸν σοφιστὴν Μάκαρ, τῆς κακίας ῥήμασι, καὶ πράγμασι Λικίνιον, ἐδελέασας δείξας, νεκροῖς ξοάνοις λατρεύοντα, καὶ κεναῖς ἐλπίσι τρεφόμενον.

Θεοτοκίον.

Νῖκος μοι δίδου Παναγία Ἄχραντε, τῷ καταφεύγοντι, ὑπὸ τὴν σὴν σκέπην, τῶν δεινῶν ῥυόμενος, ἀεὶ με ταῖς πρεσβείαις σου· καὶ γὰρ τέτοκας Λόγον, τὸν τῷ Πατρὶ συναΐδιον, ὁμοῦ τε τῷ Πνεύματι σύνθρονον.

Ἕτερος Κανὼν τοῦ Προφήτου.

Οὗ ἡ ἀκροστιχίς.

Ἐκπλήττομαί σου τοὺς λόγους Ζαχαρία.

ᾨδὴ ά. Ἦχος Πλ. δ'.

Ἄσωμεν τῷ Κυρίῳ.

Ἔχων τὸν φωτοδότην, ταῖς σαῖς ὑπακούοντα δεήσεσι, φωτισμόν μοι παράσχου, Ζαχαρία Προφῆτα θεσπέσιε.

Κατακεκοσμημένος, κάλλεσι τῆς θείας ὡραιότητος, τῶν Ἀγγέλων τὸ κάλλος, ἐθεώρεις ψυχῆς ὡραιότητι.

Πλήρης Ἁγιωσύνης, Ἀγγελομιμήτου καὶ φαιδρότητος, συλλαλοῦντας Ἀγγέλους, καὶ φωτίζοντας ἔσχες Θεόληπτε.

Θεοτοκίον.

Λέλυται ἡ κατάρα, Εὔας τῆς Προμήτορος Πανάμωμε, τὸν Χριστὸν γὰρ τεκοῦσα, εὐλογίαις τὸν Κόσμον ἐπλούτισας.

ᾨδὴ γ'. Οὐρανίας ἁψῖδος.

Νεανίας ὡραῖος παντεπρεπὴς δέδειξαι, κάλλει καταλλήλως ἐμπρέπων ψυχῆς καὶ σώματος, ὡραϊζόμενος, τῶν ἀρετῶν εὐμορφίᾳ, καὶ Μαρτύρων στίγμασι καλλωπιζόμενος.

Ὑπὸ θείας προνοίας ὁδηγηθεὶς ἔδραμες, τρίβον Μαρτυρίου Δεσπότου τοῦ τὴν καρδίαν σου, Μάκαρ πλατύναντος, ταῖς δωρεαῖς τῶν χαρίτων, καὶ πρὸς τὴν οὐράνιον κλῆσιν ἰθύναντος

Μεγαλόφρονι γνώμῃ περιφρονῶν Πάνσοφε, πάντων τῶν ἡδέων τοῦ Κόσμου καὶ τῶν τοῦ βίου τερπνῶν, οὐδὲν προέκρινας, τῆς τοῦ Σωτῆρος ἀγάπης, ἀλλ' αὐτὸν ἐπόθησας ψυχῆς εὐθύτητι. Θτ.

Ἱκετεύω σε μόνην τὴν τὸν Θεὸν τέξασαν, τὸν εἰς εὐλογίαν κατάραν τὴν πρὶν ἀμείψαντα, καὶ χρηματίσαντα, ὑπὲρ ἀνθρώπων κατάρα, Κόρη παντευλόγητε, καὶ Κόσμον σώσαντα.

Ἄλλος. Οὐκ ἔστιν Ἅγιος ὡς ὁ Κύριος.

Ἡ ἄνωθεν χάρις σοι ἐπεσκίασε, τῆς προνοίας τὸ ἄφραστον, θείαν κυβέρνησιν, δι' Ἁγίων Ἀγγέλων διδάσκουσα πάνσοφε, μάκαρ καὶ φωτίζουσα.

Τὴν θείαν χρηστότητα παιδευόμενος, ἐμυήθης πανόλβιε, ὡς καθαρώτατος κατάκαρπος οἰκεῖσθαι, τὸ θεῖον ἁγίασμα, τὴν πόλιν τὴν πάνσεπτον.

Τὸ

Digitized by Google

Πρὸ τεῖχος τὸ ἄῤῥηκτον, ἡ ἀσφάλεια τοῦ λαοῦ τοῦ θεόφρονος, γέγονας Κύριε, καὶ ψυχῶν σωτηρία, ὡς πάλαι προηγγέλλες, Προφήτης ὁ θεσπέσιος. Θτ.

Ο τόκος ὁ ἄφθορος, καὶ ἡ ἄχραντος Θεοτόκε σοῦ κύησις, τὸν Κόσμον ἐῤῥύσατο, ἐκ φθορᾶς καὶ θανάτου. Σωτῆρα γὰρ ἔτεκες, Λόγον τὸν ἀΐδιον.

Ὁ Εἱρμός.

„ Οὐκ ἔστιν Ἅγιος ὡς ὁ Κύριος, καὶ οὐκ ἔστι „ δίκαιος ὡς ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὃν ὑμνεῖ πᾶσα „ κτίσις. οὐκ ἔστι δίκαιος πλὴν σοῦ Κύριε.

Κάθισμα τοῦ Μάρτυρος. Ἦχος Πλ. δ'.

Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Θεϊκὴν πανταχίαν ἀναλαβὼν, καὶ εἰδώλων τὴν πλάνην καταβαλὼν, Ἀγγέλους διήγειρας, ἀνυμνεῖν τοὺς ἀγῶνάς σου. τῷ γὰρ θείῳ πόθῳ, τὸν μὲν πυρπολούμενος, τοῦ ἐν πυρὶ θανάτου, γενναίως κατεπάτησας. ὅθεν φερωνύμως, τοῖς αἰτοῦσί σε νέμεις, τὰ θεῖα δωρήματα, ἀθλοφόρε Θεόδωρε, διὰ τοῦτο βοῶμέν σοι· πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἑορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἁγίαν μνήμην σου.

Δόξα. τοῦ Προφήτου. Ἦχος γ'.

Τὴν ὡραιότητα.

Διιππεύόμενα ἅρματα ἔβλεψας, ἡνιοχούμενα χειρὶ τοῦ πάντων Θεοῦ, τοὺς ἀσωμάτους λειτουργοὺς, Ζαχαρία θεσπέσιε. οἷς συναγαλλόμενος, ὡς Προφήτης ἀοίδιμος, αἴτησαι ἰθύνεσθαι, πρὸς ὁδὸν θείας γνώσεως, τοὺς πίστει ἀδιστάκτῳ τελοῦντας, μνήμην σου τὴν πανίερον.

Καὶ νῦν. τῆς Ἑορτῆς. Ὅμοιον.

Ἐκ τῆς Παρθένου σε σωματωθέντα Χριστὲ, χαίρων ἐδέξατο ὁ Ἱερὸς Συμεὼν, νῦν ἀπολύεις ἐκβοῶν, τὸν δοῦλόν σου Δέσποτα. Ἄννα δὲ ἡ ἄμεμπτος, ἡ Προφῆτις καὶ ἔνδοξος, τὴν ἀνθομολόγησιν, καὶ τὸν ὕμνον προσῆγέ σοι. ὑμεῖς δὲ ζωοδότα βοῶμέν σοι, δόξα τῷ οὕτως εὐδοκήσαντι.

Ὠδὴ δ'. Σύ μου Χριστὲ Κύριος.

Ο πρὸς Θεὸν, πόθος σου πᾶσαν ἠμαύρωσε, προσπαθείας, ὕλην παμμακάριστε, δόξαν τερπνὴν, πλοῦτον καὶ τρυφὴν, καὶ περιφανείας, τὸ περιβόητον ὕψωμα, ἐντεῦθεν ἀνυψώθης, πρὸς περίβλεπτον ὕψος, μαρτυρίου πρὸς δόξαν ἀμάραντον.

Νόμῳ καινῷ, ζωοποιοῦντι τῷ Πνεύματι, πεφραγμένος, νόμον ἀνομώτατον, παρανομούντων νεανικῶς, ἀνέτρεψας μάκαρ. διὸ νομίμως ἐνήθλησας, καὶ στέφος ἀνεδήσω, τὸ τῆς δικαιοσύνης, ἐκ χειρὸς τοῦ Δεσπότου Θεόδωρε.

Δῶρον Θεοῦ, δέδοσαι κόσμῳ φερώνυμον, δῶρον θεῖον, δῶρον ἀξιέραστον, δῶρον πλουτίζον πάντα πιστὸν, δῶρον δεχομένοις, γλυκὺ καὶ πρᾶγμα καὶ ὄνομα, τὸ πᾶσι καταπέμπον, καταλλήλως τὰς δόσεις, καὶ πληρῶν τὰς αἰτήσεις τῶν δούλων σου.

Ὡς μιμητὴς, τοῦ προσπαγέντος ἐν ξύλῳ Χριστοῦ, μετὰ πᾶσαν, αἰκίαν τοῦ σώματος, μετὰ πολλὰς, στρέβλας πονηρὰς, τὰς τῶν μιαιφόνων, χριστομιμήτως ἐπάθης Σταυρῷ, καὶ βέλεσιν ἐτρώθης, καὶ δεινῶς συνεκόπης. ἀλλ' ἐρύσθης ἐκ τούτων δυνάμει Χριστοῦ. Θεοτοκίον.

Καλλοποιὸν, καὶ γῆς Δεσπότην κυήσασαν, ἀποῤῥήτῳ τόκῳ καταχρέως σε, πάντες πιστοὶ, γλώσσῃ καὶ ψυχῇ, Κόσμου Βασιλίδα, καὶ Δέσποιναν ὀνομάζομεν· διὸ τῆς τυραννούσης, πονηρᾶς συνηθείας, ἐλευθέρωσον τοὺς σὲ γεραίροντας.

Ἄλλος. Ἐξ ὄρους κατασκίου.

Μίαν μὲν φωτιστικὴν οὐσίαν σέβειν, ἐν Ἡλίοις δὲ τρισὶν ὁριζομένην, ταῖς εἰς τὰ ὄντα προόδοις πληθυνομένην, σαφῶς διδάσκεις παμμακάριστε.

Ἅρμα τοῦ Θεοῦ, γενόμενος Προφῆτα, ἅρματα ὁρῶν, ποικίλα τῶν Ἀγγέλων, περιοδεῦσαι τὰ πάντα κατηξιώθης, μετ' ἀταξίας πορευόμενα.

Ἱεροπρεπῆ πολύφωτον λυχνίαν, σύμβολον ὁρᾷς, τῆς θείας φωταυγείας, ἐπισκοπῆς τε παμμάκαρ τῆς παντεπόπτου· δι' ἧς τὰ πάντα περισώζεται.

Θεοτοκίον.

Σύμβολα τῆς σῆς, Ἁγνὴ κυοφορίας, οἱ θεοειδεῖς, Προφῆται προτυποῦσι, ποικιλ-

Digitized by Google

ξης, ἐκ τῆς τοῦ Νόμου πάλαι δουλείας. δόξα τῇ ἀσπλαγχνίᾳ σου Σωτήρ. δόξα τῇ Βασιλείᾳ σου. δόξα τῇ οἰκονομίᾳ σου μόνε φιλάνθρωπε.

Δόξα, καὶ νῦν. τὸ αὐτό.

Ὁ Κανὼν τῆς Ἑορτῆς εἰς ς'. καὶ τῶν Ἁγίων, ἀνὰ τέσσαρα. Ὁ Κανὼν τοῦ Ἁγίου Θεοδώρου, φέρων ἀκροστιχίδα τήνδε.

Φερώνυμον δῶρόν σε τοῦ Θεοῦ σέβω.

Ἐν δὲ τοῖς [Θεοτ]οκίοις. Νικολάου.

Ὠδὴ ά. Ἦχος Πλ. δ'.

Ἁρματηλάτην Φαραώ.

Φερωνυμίᾳ Θεολήπτου κλήσεως, καλλωπιζόμενος, καὶ δωρεῶν θείων, θησαυρὸς δεικνύμενος, καὶ Μαρτυρίου χάριτι, μάκαρ κεκοσμημένος, τοὺς ὑμνητάς σου χαρίτωσον, ὕμνοις σε τιμῶντας Θεόδωρε.

Ἔργῳ καὶ λόγῳ σου τὴν Θεοδώρητον, κλῆσιν πιστούμενος, τὰς δωρεὰς μένεις, δωρεὰν τοῖς χρήζουσι δώρημα πᾶν γὰρ τέλειον, ἄνωθεν καταβαῖνον, ἐκ τοῦ Πατρὸς προσδεχόμενος, ἅπαντας πλουτίζεις τιμῶντάς σε.

Ῥᾳδίως Θεόθεν νηπιόθεν Πάνσοφε, λαβὼν καὶ σύνεσιν, πάθη σαρκὸς πάντα, πρότερον καὶ Δαίμονα, ἀνδρείως καταβέβληκας. ὕστερον δὲ καθεῖλες, ἐχθρῶν Τυράννων τὸ φρύαγμα, μάκαρ συμμαχίᾳ τοῦ Πνεύματος.

Ὡς ἐντρεχὴς καὶ νουνεχὴς καὶ φρόνιμος κατεσοφίσω σοφῶς, τὸν σοφιστὴν Μάκαρ, τῆς κακίας ῥήμασι, καὶ πράγμασι Λικίνιον, ἐδελέασας δείξας, νεκροῖς ξοάνοις λατρεύοντα, καὶ κεναῖς ἐλπίσι τρεφόμενον.

Θεοτοκίον.

Νικός μοι δίδου Παναγία Ἄχραντε, τῷ καταφεύγοντι, ὑπὸ τὴν σὴν σκέπην, τῶν δεινῶν ἐξαίρουσα, ἀεί με ταῖς πρεσβείαις σου· καὶ γὰρ τέτοκας Λόγον, τὸν τῷ Πατρὶ συναΐδιον, ὁμοῦ τε τῷ Πνεύματι σύνθρονον.

Ἕτερος Κανὼν τοῦ Προφήτου.

Οὗ ἡ ἀκροστιχίς.

Ἐκπλήττομαί σου τοὺς λόγους Ζαχαρία.

Ὠδὴ ά. Ἦχος Πλ. δ'.

Ἄσωμεν τῷ Κυρίῳ.

Ἔχων τὸν φωτοδότην, ταῖς σαῖς ὑπακούοντα δεήσεσι, φωτισμόν μοι παράσχου, Ζαχαρία Προφῆτα θεσπέσιε.

Κατακεκοσμημένος, κάλλεσι τῆς θείας ὡραιότητος, τῶν Ἀγγέλων τὸ κάλλος, ἐθεώρεις ψυχῆς ὡραιότητι.

Πλήρης Ἁγιωσύνης, Ἀγγελομιμήτου καὶ φαιδρότητος, συλλαλοῦντας Ἀγγέλους, καὶ φωτίζοντας ἔσχες Θεόληπτε.

Θεοτοκίον.

Λέλυται ἡ κατάρα, Εὔας τῆς Προμήτορος Παναμώμε, τὸν Χριστὸν γὰρ τεκοῦσα, ἀλογίαις τὸν Κόσμον ἐπλούτισας.

Ὠδὴ γ'. Οὐρανίας ἀψῖδος.

Νεανίας ὡραῖος πανεύπρεπὴς δέδειξαι, κάλλει καταλλήλως ἐμπρέπων ψυχῆς καὶ σώματος, ὡραϊζόμενος, τῶν ἀρετῶν εὐμορφίᾳ, καὶ Μαρτύρων στίγμασι καλλωπιζόμενος.

Ὑπὸ θείας προνοίας ὁδηγηθεὶς ἔνδοξε, τρίβον Μαρτυρίου Δεσπότου τοῦ τὴν καρδίαν σου, Μάκαρ πλατύναντος, ταῖς δωρεαῖς τῶν χαρίτων, καὶ πρὸς τὴν οὐράνιον κλῆσιν ἰθύναντος.

Μεγαλόφρονι γνώμῃ περιφρονῶν Πάνσοφε, πάντων τῶν ἡδέων τοῦ Κόσμου καὶ τῶν τοῦ βίου τερπνῶν, οὐδὲν προέκρινας, τῆς τοῦ Σωτῆρος ἀγάπης, ἀλλ' αὐτὸν ἐπόθησας ψυχῆς εὐθύτητι. Θτ.

Ἐξετάζω σε μόνην τὴν τὸν Θεὸν τέξασαν, τὸν εἰς εὐλογίαν κατάραν τὴν πρὶν ἀμείψαντα, καὶ χρηματίσαντα, ὑπὲρ ἀνθρώπων κατάρα, Κόρη παντευλόγητε, καὶ Κόσμον σώσαντα.

Ἄλλος. Οὐκ ἔστιν Ἅγιος ὡς ὁ Κύριος.

Ἡ ἄνωθεν χάρις σοι ἐπεσκίασε, τῆς προνοίας τὸ ἄφραστον, θείαν κυβέρνησιν, δι' Ἁγίων Ἀγγέλων διδάσκουσα πάνσοφε, μάκαρ καὶ φωτίζουσα.

Τὴν θείαν χρηστότητα παιδευόμενος, ἐμυήθης πανόλβιε, ὡς καθαρώτατος κατάκαρπος οἰκεῖσθαι, τὸ θεῖον ἁγίασμα, τὴν πόλιν τὴν πάνσεπτον.

Τὸ

Digitized by Google

Πρὸ τεῖχος τὸ ἄῤῥηκτον, ἡ ἀσφάλεια τοῦ λαοῦ τοῦ θεόφρονος, γέγονας Κύριε, καὶ ψυχῶν σωτηρία, ὡς πάλαι προηγγέλλε, Προφήτης ὁ θεσπέσιος.

Ο τόκος ὁ ἄφθορος, καὶ ἡ ἄχραντος Θεοτόκε σοῦ κύησις, τὸν Κόσμον ἐῤῥύσατο, ἐκ φθορᾶς καὶ θανάτου. Σωτῆρα γὰρ ἔτεκες, Λόγον τὸν ἀΐδιον.

Ὁ Εἱρμός.

„ Οὐκ ἔστιν Ἅγιος ὡς ὁ Κύριος, καὶ οὐκ ἔστι „ δίκαιος ὡς ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὃν ὑμνεῖ πᾶσα „ κτίσις. οὐκ ἔστι δίκαιος πλὴν σοῦ Κύριε.

Κάθισμα τοῦ Μάρτυρος. Ἦχος Πλ. δ΄.

Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Θείκὴν πανταλχίαν ἀναλαβὼν, καὶ εἰδώλων τὴν πλάνην καταβαλὼν, Ἀγγέλους διήγειρας, ἀφημερὴν τοὺς ἀγῶνάς σου. τῷ γὰρ θείῳ πόθῳ, τὸν νοῦν πυρπολούμενος, τοῦ ἐν πυρὶ θανάτου, γενναίως κατεπλήμησας. ὅθεν φερωνύμως, τοῖς αἰτοῦσί σε μέμεις, τὰ θεῖα δωρήματα, ἀθλοφόρε Θεόδωρε, διὰ τοῦτο βοῶμέν σοι· πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἑορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἁγίαν μνήμην σου.

Δόξα. τοῦ Προφήτου. Ἦχος γ΄.

Τὴν ὡραιότητα.

Αἰϊπταμένα ἅρματα ἔβλεψας, ἡνιοχούμενα χειρὶ τοῦ πάντων Θεοῦ, τοὺς ἀσωμάτους λειτουργοὺς, Ζαχαρία θεσπέσιε. οἷς συναγαλλόμενος, ὡς Προφήτης ἀοίδιμος, αἴτησαι ἰθύνεσθαι, πρὸς ὁδὸν θείας γνώσεως, τοὺς πίστει ἀδιστάκτῳ τελοῦντας, μνήμην σου τὴν πανίερον.

Καὶ νῦν. τῆς Ἑορτῆς. Ὅμοιον.

Ἐκ τῆς Παρθένου σε σωματωθέντα Χριστὲ, χαίρων ἐδέξατο ὁ Ἱερὸς Συμεὼν, νῦν ἀπολύεις ἐκβοῶν, τὸν δοῦλόν σου Δέσποτα. Ἄννα δὲ ἡ ἄμεμπτος, ἡ Προφῆτις καὶ ἔνδοξος, τὴν ἀνθομολόγησιν, καὶ τὸν ὕμνον προσῆγέ σοι. ὑμεῖς δὲ ζωοδότα βοῶμέν σοι· δόξα τῷ οὕτως εὐδοκήσαντι.

Ὠδὴ δ΄. Σύ μου Χριστὲ Κύριος.

Ο πρὸς Θεὸν, πόθος σου πᾶσαν ἠμαύρωσε, προσπαθείας, ὕλην παμμακάριστε, δόξαν τερπνὴν, πλοῦτον καὶ τρυφὴν, καὶ περιφανείας, τὸ περιβόητον ὕψωμα, ἐντεῦθεν ἀνυψώθης, πρὸς περίβλεπτον ὕψος, μαρτυρίου πρὸς δόξαν ἀμάραντον.

Νόμῳ καινῷ, ζωοποιοῦντι τῷ Πνεύματι, πεφραγμένος, μόνον ἀνομώτατον, παρανομούντων νεανικῶς, ἀνέτρεψας μάκαρ. διὸ νομίμως ἐνήθλησας, καὶ στέφος ἀνεδήσω, τὸ τῆς δικαιοσύνης, ἐκ χειρὸς τοῦ Δεσπότου Θεόδωρε.

Δῶρον Θεοῦ, δέδοσαι κόσμῳ φερώνυμον, δῶρον θεῖον, δῶρον ἀξιέραστον, δῶρον πλουτίζον πάντα πιστὸν, δῶρον δεχομένοις, γλυκὺ καὶ πρᾶγμα καὶ ὄνομα, τὸ πᾶσι καταπέμπον, καταλλήλως τὰς δόσεις, καὶ πληρῶν τὰς αἰτήσεις τῶν δούλων σου.

Ὡς μιμητὴς, τοῦ προσταγέντος ἐν ξύλῳ Χριστοῦ, μετὰ πᾶσαν, αἰκίαν τοῦ σώματος, μετὰ πολλὰς, στρέβλας πονηρὰς, τὰς τῶν μιαιφόνων, χριστομιμήτως ἐτάθης Σταυρῷ, καὶ βέλεσιν ἐτρώθης, καὶ δεινῶς συνεκόπης. ἀλλ' ἐρύσθης ἐκ τούτων δυνάμει Χριστοῦ.

Θεοτοκίον.

Καλλοποιὸν, καὶ γῆς Δεσπότιν κηρύσαντες, ἀποῤῥήτῳ τόκῳ καταχρέως σε, πάντες πιστοὶ, γλώσσῃ καὶ ψυχῇ, Κόσμου Βασιλίδα, καὶ Δέσποιναν ὀνομάζομεν· διὸ τῆς τυραννούσης, πονηρᾶς συνηθείας, ἐλευθέρωσον τοὺς σὲ γεραίροντας.

Ἄλλος. Ἐξ ὄρους κατασκίου.

Μίαν μὲν φωτιστικὴν οὐσίαν σέβειν, ἐν Ἡλίοις δὲ τρισὶν ὁριζομένην, ταῖς εἰς τὰ ὄντα προόδοις πληθυνομένην, σαφῶς διδάσκεις παμμακάριστε.

Ἅρμα τοῦ Θεοῦ, γενόμενος Προφῆτα, ἅρματα ὁρῶν, ποικίλα τῶν Ἀγγέλων, περιοδεῦσαι τὰ πάντα κατηξιώθης, μετ' εὐταξίας πορευόμενα.

Ἱεροπρεπῆ πολύφωτον λυχνίαν, σύμβολον ὁρᾷς, τῆς θείας φωταυγείας, ἐπισκοπῆς τε παμμάκαρ τῆς παντεπόπτου· δι' ἧς τὰ πάντα περισώζεται.

Θεοτοκίον.

Σύμβολα τῆς σῆς, Ἁγνὴ κυοφορίας, οἱ θεοειδεῖς, Προφῆται προτυποῦσι, πολυει-

Digitized by Google

λυειδῶς προχαράττοντες καὶ ποικίλως, δι' αἰνιγμάτων οἱ θεόφρονες.

Ὠδὴ ε'. Ἵνα τί με ἀπώσω.

Ῥητορεύεις τὴν δόξαν, ἔνδοξε Θεόδωρε σὴν παρρησίᾳ πολλῇ, τῇ σαρκὶ παθόντος, καὶ θανάτῳ τὸν θάνατον λύσαντος, καὶ μαστίγων πεῖραν, πολλῶν λαβὼν λύσσῃ τυράννου, σταυρικὴν καταδίκην ὑπήνεγκας.

Ὁλοτρόπῳ προθέσει, σταύρωσιν ἑκούσιον Χριστοῦ μιμούμενος, τὴν αὐτὴν ὑπέστης, τιμωρίαν Σταυρῷ προσηλούμενος. ἀντὶ δὲ τῆς λόγχης, βελῶν πολλῶν πληγὰς ἐδέξω, ὀφθαλμῶν κόρας τε ἐξορυττόμενος.

Νικηφόρος ὡράθης, ἄρτιος ὁλόκληρος μετὰ τὴν σταύρωσιν, καὶ τὴν ἄλλην πᾶσαν, τῶν μελῶν συγκοπήν τε καὶ νέκρωσιν. ὁ νικήσας κόσμον, σὲ γὰρ Χριστὸς χειρὶ Ἀγγέλου, ὡς ζωῆς ἀρχηγὸς ἀνεζώωσεν.

Συνιδόντα τὰ πλήθη, τὸ ἐν σοὶ γενόμενον θαῦμα Θεόδωρε, τὴν φωνὴν ἐπῆραν, μεγαλύνοντα Χριστοῦ τὴν δύναμιν, τοῦ δὲ λυμεῶνος, καὶ ἀλαζόνος Λικινίου, στηλιτεύοντα λύσσαν τὴν ἄλογον. Θεοτοκ.

Ὅλον τέτοκας Κόρη, τὸ φῶς τὸ αἰώνιον, τοῖς ἀνυμνοῦσί σε, τὸν Χριστὸν ἀσπόρως, σωματώσασα ὃν ἐξιλεώσαι, τοῦ σωθῆναι πάντας, ἐκ πειρασμῶν τοῦ ἀλλοτρίου, Παναγία Παρθένε Θεόνυμφε.

Ἄλλος. Ὁ ἐκ νυκτὸς ἀγνοίας.

Ὁ καθαρὸς καρδίᾳ, καὶ διανοίας προβλέπων ὀξύτητι, πάθος τὸ τοῦ Σωτῆρος, ἀξιοπρεπῶς μακαρίζεται.

Ὑπερφυῶς ἁγία, χαῖρε Σιὼν ὁ Προφήτης προτρέπεται. ἥξει ὁ Βασιλεύς σου, δίκαιος καὶ σώζων πραότητι.

Τῶν Προφητῶν ἡ δόξα, τῶν θεηγόρων ἀνδρῶν ἡ εὐπρέπεια, κόσμον περιαυγάζει, τῇ τῆς προφητείας λαμπρότητι. Θτ.

Ὁ τῆς Παρθένου τόκος, ἀναγεννήσας ἡμᾶς ἠλευθέρωσε, τῶν πρὶν ἁμαρτημάτων, δι' ἡμᾶς ἁμαρτία γενόμενος.

Ὠδὴ ς'. Ἱλάσθητί μοι Σωτήρ.

Ἐξέλαμψας ἀρεταῖς, καὶ διδαχαῖς διὰ βίου σου, ἐξήστραψας δὲ λαμπροῖς, ἀγῶσι Θεόδωρε. καὶ νῦν περιβόητος, ἐν θαυματουργίαις, καὶ θερμὸς προστάτης πέφηνας.

Τοῖς κάμνουσιν ἰατρός, τοῖς αἰχμαλώτοις ἀνάρρυσις, μεσίτης ἁμαρτωλοῖς ὑπὲρ τῶν θυμῶν ἄφεσις, πενθοῦσι παράκλησις, πρὸς Θεοῦ ἐδόθης, συμπαθέστατε Θεόδωρε.

Οὐκ ἔστι κόρος τῶν σῶν, καλῶν ἀπείρων Θεόδωρε, οὐδὲ τῆς σῆς καλλονῆς, σταθμὸς ἰσοστάσιος. διὸ τὸν διάπυρον, πόθον μου προσδέχου, χορηγῶν μοι χάριν ἄφθονον. Θεοτοκίον.

Λαμψάτω νῦν ἐπ' ἐμέ, ἡ ἄφατος εὐσπλαγχνία σου, βυθοῦ με ἁμαρτιῶν, καὶ τῆς ἀπογνώσεως, Κόρη ἀπαλλάττουσα, καὶ πρὸς μετανοίας, τοὺς λιμένας ἐμβιβάζουσα.

Ἄλλος. Τὴν δέησιν ἐκχεῶ.

Ὑπάρχων προφητικῆς ἀνάπλεως, ἐπιπνοίας ἐσομένην τὴν γνῶσιν, ὑπερφυῶς, μυηθεὶς ἀπεστάλης, ἀνακηρύττειν τὴν χάριν τὴν μέλλουσαν, ἡμέραν τε τὴν τοῦ Σταυροῦ, τὴν γνωστὴν τῷ Κυρίῳ Θεόληπτε.

Συνέσει πνευματικῇ κοσμούμενος, δωρεῶν τῶν ὑπὲρ νοῦν ἠξιώθης, ἀγγελικάς, ἐμφανείας καὶ τάξεις, καὶ ὁμιλίας καὶ δόξας θεώμενος, πανόλβιε τὰ θαυμαστά, διδάσκουσας καὶ θεῖα Μυστήρια.

Λαμπάδιον ἀρετῶν κτησάμενος, φωτισμὸν Θεογνωσίας πυρσεύεις, τὴν μυστικήν, προμηνύων λαμπάδα, τῆς ὑπὲρ λόγον τοῦ Λόγου σαρκώσεως, φανήσεσθαι θεοπρεπῶς, ἐκ Σιὼν Ζαχαρία Θεόληπτε. Θεοτοκίον.

Ὁ στήσας τὸν Οὐρανὸν ἀνέδειξεν, Οὐρανόν σε λογικὸν Θεοτόκε, τὴν καλλονήν, Ἰακὼβ ἀγαπήσας, καὶ ἐκ γαστρός σου Θεότητος Ἥλιος, ἀνέτειλε σωματικῶς, καὶ τὸν Κόσμον ἐφαίδρυνε χάριτι.

Ὁ Εἱρμός.

„Τὴν δέησιν ἐκχεῶ πρὸς Κύριον, καὶ „αὐτῷ ἀπαγγελῶ μου τὰς θλίψεις. „ὅτι κακῶν, ἡ ψυχή μου ἐπλήσθη, καὶ „ἡ ζωή μου τῷ ᾅδῃ προσήγγισε. καὶ δέο„μαι ὡς Ἰωνᾶς, ἐκ φθορᾶς ὁ Θεός με „ἀνάγαγε.

Κον-

Digitized by Google

κοντάκ. Ἦχος β΄. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Ἀνδρείᾳ ψυχῆς, τὴν πίστιν θωρακισάμενος, καὶ ῥῆμα Θεοῦ ὡς λόγχην χειρισάμενος, τὸν ἐχθρὸν κατέτρωσας, τῶν μαρτύρων μέγιστε Θεόδωρε. σὺν αὐτοῖς Χριστῷ τῷ Θεῷ, πρεσβεύων μὴ παύσῃ ὑπὲρ πάντων ἡμῶν.

Ὁ Οἶκος.

Τῶν ἀθλητῶν τὸ ἔκλαμπρον κάλλος, δεῦτε πάντες τοῖς ὕμνοις τῶν στεφάνων πιστοὶ Θεόδωρον καταστέψωμεν. δῶρον Θεοῦ γὰρ μέγα τῷ Κόσμῳ ἀναδέδεικται, λάμψεσι ταῖς τῶν θαυμάτων. τὸν γὰρ ἐχθρὸν ἐκνικήσας Βελίαρ, ἄθλοις σεπτοῖς ὀμβρίζει, ἀντὶ αἱμάτων, κρουνηδὸν ἰαμάτων τὰ ῥεύματα. σὺν τούτοις οὖν πᾶσι χαίρει Χριστῷ, καὶ δίδωσιν εἰρήνην ἀνέκλειπτον. διὸ βοῶμεν αὐτῷ· Πρεσβεύων μὴ παύσῃ ὑπὲρ πάντων ἡμῶν.

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ Η΄. Μνήμη τοῦ Ἁγίου ἐνδόξου Μεγαλομάρτυρος Θεοδώρου τοῦ Στρατηλάτου.

Στ. Ὢν Θεόδωρος ἀξίαν Στρατηλάτης,
Ὑπῆρξε τμηθεὶς τοῦ Θεοῦ Στρατηλάτης.
Ὄμβριμον ὀγδοάτῃ Θεοδώρου αὐχένα κόψαν.

Οὗτος κατὰ τοὺς χρόνους ἦν Λικινίου τοῦ βασιλέως, τὸ γένος ἕλκων ἐκ τῶν Εὐχαΐτων, τὴν δὲ οἴκησιν ποιούμενος ἐν τῇ πρὸς Πόντον Ἡρακλείᾳ. Κάλλει δὲ ψυχῆς, καὶ ὥρᾳ σώματος, καὶ κράτει λόγων τῶν πολλῶν ὑπερεῖχε. Πάντες δὲ ἐφιλοτιμοῦντο τὴν αὐτοῦ φιλίαν καρποῦσθαι. Ταύτῃ τοι καὶ Λικίνιος περὶ πολλοῦ ἐποιεῖτο συντυχεῖν αὐτῷ, καί περ ἀκούσας Χριστιανὸν αὐτὸν εἶναι, καὶ τοὺς λεγομένους θεοὺς βδελύττεσθαι. Διὸ καί τινας ἐκ Νικομηδείας τῆς αὐτοῦ τάξεως ἀποστείλας, ἐντίμως ἀγαγεῖν αὐτοῖς τὸν Μάρτυρα προσέταξεν. Ὡς δὲ ὑπέστρεψαν, τὸν μακάριον Θεόδωρον λέγοντες ἀνταπεῖν, ὡς χρὴ τὸν βασιλέα μᾶλλον παραγενέσθαι μετὰ τῶν μειζόνων αὐτοῦ θεῶν, αὐθὺς τὸν βασιλέα ἡ Ἡρακλεία ἔσχεν. Ὁ δὲ Ἅγιος Θεόδωρος ὄψεσι νυκτεριναῖς Θεόθεν αὐτῷ ἐκπεμφθείσαις προθυμοποιηθεὶς, ἐπεὶ τὸν Λικίνιον ἤδη πλησιάζοντα ἐπύθετο, ἐπικαθεσθεὶς ἵππῳ, ὑπήντησεν αὐτῷ, καὶ τὰ εἰκότα τοῦτον ἐτίμησεν. Ὁ δὲ δεξιὰν αὐτῷ δοὺς, καὶ κατασπασάμενος, εἰσελθὼν ἐν τῇ Πόλει, καὶ ἐφ᾽ ὑψηλοῦ βήματος προκαθίσας, τὸν μακάριον Θεόδωρον προετρέπετο τοῖς ἑαυτοῦ θεοῖς θυσίαν προσενεγκεῖν. Ὁ δὲ Ἅγιος τοὺς ἐπισημοτέρους θεοὺς ἐξαιτησάμενος, ὡς ἂν αὐτοὺς οἴκοι πρότερον θεραπεύσας, αὖθις δημοσίᾳ προσαγάγῃ αὐτοῖς σπονδὰς, ἐπειδὴ κελεύσαντος τοῦ Βασιλέως, τοὺς χρυσοῦς καὶ ἀργυροῦς ἔλαβε, κατὰ τὸ μέσον τῆς νυκτὸς συνέτριψεν αὐτοὺς, καὶ λεπτύνας, τοῖς ἐνδεέσι καὶ πένησι δέδωκε. Μεθ᾽ ἡμέραν δὲ Μαξεντίου τοῦ Κομενταρησίου εἰπόντος, ἰδεῖν τὴν κεφαλὴν τῆς μεγάλης θεᾶς Ἀρτέμιδος, ὑπὸ πτωχοῦ τινος περιφερομένην, εὐθέως ἀνάρπαστος ὑπὸ τῶν δορυφόρων ὁ Ἅγιος γίνεται, τοῦ Λικινίου ἐξειπόντος. Καὶ πρῶτον μὲν ἀποδυθεὶς, ἐκ τεσσάρων ὁ Ἅγιος τείνεται, καὶ νεύροις βοῶν κατὰ τὸν νῶτον πληγὰς ἑπτακοσίας δέχεται, καὶ πεντήκοντα κατὰ τῆς γαστρὸς, καὶ σφαίραις μολυβδίναις κατὰ τοῦ τένοντος τύπτεται. Εἶτα ξέεται, λαμπάσι καταφλέγεται, ὀστράκοις τὰς ἡλκωμένας καὶ κεκνισμένας πληγὰς ἀνατρίβεται, καὶ ἐν τῇ εἱρκτῇ ἀπορρίπτεται, τοὺς πόδας ἀσφαλισθεὶς ἐν τῷ ξύλῳ. Διαμείνας δὲ ἄσιτος ἐν αὐτῇ ἐπὶ ἡμέρας ἑπτὰ, αὖθις ἐξάγεται, καὶ Σταυρῷ καταπήγνυται χεῖρας καὶ πόδας, καὶ περόνην κατὰ τοῦ κρυφίου πόρου δέχεται, καὶ μέχρι τῶν ἐγκάτων ἐν τῷ διελαύνεσθαι φθάσασαν. Περιεστήκεισαν δὲ καὶ παῖδες τοξεύοντες τὸν Ἅγιον κατὰ τοῦ προσώπου, καὶ τῶν ὀφθαλμῶν αὐτοῦ. ταῖς δὲ βολίσι τῶν βελῶν τῶν κρουόντων κατὰ τῶν ὀφθαλμῶν, ἐξέπεσον αἱ κόραι τῶν ὀφθαλμῶν αὐτοῦ. Ἕτεροι δὲ ἐγκαρσίοις τομαῖς κατὰ τῶν κεκρυμμένων μορίων διελάσαντες, τὰ σπερμογόνα συνεξέτεμον μέλη. Ἐν δὲ τῷ Σταυρῷ τὴν νύκτα διαγαγόντος, ἐνόμισεν ὁ Λικίνιος ὅτι ἤδη τέθνηκεν· ἠπατᾶτο δέ· ὑπὸ γὰρ θείου Ἀγγέλου ἀπελύθη τῶν δεσμῶν, καὶ ὅλος γέγονεν ὑγιὴς, καὶ ἦν ψάλλων, καὶ ἀ-

λο-

Digitized by Google

λογῶν τὸν Θεόν. Ἤδη δὲ τῆς ἡμέρας διαφαινούσης, ἀπέστειλεν ὁ Λικίνιος τοῦ ἆραι τὸ τοῦ Μάρτυρος σῶμα, καὶ ῥίψαι ἐν τῇ θαλάσσῃ. Φθάσαντες οὖν οἱ σαλεύοντες, καὶ ὡς εἶδον τὸν Ἅγιον ἔτι ἐμπνέοντα, καὶ ὅλον ὑγιῆ, ἐπίστευσαν τῷ Χριστῷ, ἄνδρες ὄντες τὸν ἀριθμὸν ὡσεὶ πέντε καὶ ὀγδοήκοντα· καὶ μετ᾽ τούτους, ἕτεροι τριακόσιοι στρατιῶται, ὧν ἐξηγεῖτο ὁ ἀνθύπατος Κέστης, οἵτινες ἐπὶ τῇ ἀναιρέσει τῶν πρώτων σαλεύοντες, καὶ αὐτοὶ ἐπίστευσαν τῷ Χριστῷ. Ἰδὼν δὲ ὁ Λικίνιος τὴν Πόλιν θορυβουμένην, ἐκέλευσε τὴν κεφαλὴν τοῦ Ἁγίου ἀποτμηθῆναι. ἔνθα δὴ εἰσήκησαν τῶν Χριστιανῶν πλήθη πάμπολλα, καὶ διεκώλυον αὐτούς. Μόλις οὖν ὁ Ἅγιος καταπαύσας αὐτοὺς, καὶ τῷ Χριστῷ ἐπευξάμενος, τέμνεται τὴν κεφαλὴν, τὸν δρόμον τοῦ μαρτυρίου τελέσας· Μετετέθη δὲ ἀπὸ τῆς Ἡρακλείου ἐν τοῖς Εὐχαΐτοις ἐν τῷ γονικῷ αὐτοῦ οἰκήματι, καθὼς Αὐγάρῳ τῷ ταχυγράφῳ αὐτοῦ ὁ Μάρτυς διεκελεύσατο. Ὃς πᾶσαν αὐτοῦ τὴν ἄθλησιν συνὼν αὐτῷ, καὶ τὰς κατὰ μέρος πάσεις, καὶ ἀποκρίσεις, καὶ τὰ ποικίλα τῶν βασάνων εἴδη, καὶ τὰς Θεόθεν ἐπιστασίας. καὶ ἀντιλήψεις πλατύτερον διεχάραξεν ἐν τῷ Μαρτυρίῳ αὐτοῦ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Προφήτου Ζαχαρίου.

Στιχ. Ἵππους ἑώρας τοὺς νόας Ζαχαρία.
Δι᾽ ὧν πρὸς ὕψος Οὐρανῶν ἀφίπτασαι.

Οὗτος ἑρμηνεύεται μνήμη Θεοῦ. ὃς ἦν ἐκ γενεᾶς Ἰσραὴλ, φυλῆς Λευΐ. ἐγεννήθη δὲ ἐν Γαλαάδ, ἦλθε δὲ ἀπὸ τῆς Χαλδαίων γῆς, ἤδη προβεβηκὼς, καὶ ἐκεῖ ὢν, πολλὰ τῷ λαῷ προεφήτευσε, καὶ τέρατα πολλὰ εἰς ἀπόδειξιν ἔδωκεν. Οὗτος εἶπε τῷ Ἰωσεδὲκ, ὅτι γεννήσει Υἱὸν, καὶ ἐν Ἱερουσαλὴμ ἱερατεύσει τῷ Κυρίῳ. Οὗτος καὶ τὸν Σαλαθιὴλ ἐπὶ Υἱῷ εὐλόγησε, λέγων, ὅτι γεννήσεις Υἱὸν, καὶ καλέσεις τὸ ὄνομα αὐτοῦ Ζοροβάβελ. Καὶ ἐπὶ Κύρου τοῦ Βασιλέως Περσῶν τέρας δέδωκε περὶ Κροίσου τοῦ Λυδῶν Βασιλέως. Τὰ δὲ περὶ τῆς πορθήσεως Ἱερουσαλὴμ, καὶ περὶ τοῦ τέλους Ἰσραὴλ, καὶ ἀρχῆς Ἐθνῶν, καὶ τέλους τῆς τοῦ Ναοῦ ἕως τέλους καταστροφῆς, καὶ ἀργίας Προφητῶν, καὶ Ἱερέων, καὶ Σαββάτων, καὶ περὶ διπλῆς κρίσεως ἐξέθετο, καὶ ἕτερα πολλὰ προφητεύσας, ἐκοιμήθη ἐν γήρᾳ καλῷ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, Οἱ Ἅγιοι Μάρτυρες, Νικηφόρος καὶ Στέφανος, ξίφει τελειοῦνται.

Στιχ. Ζεῦγος θεῖον Νικηφόρῳ καὶ τῷ Στεφάνῳ.
Νικηφόρου στέφανος ἔπλακη τέλους.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, Αἱ Ἅγιαι Μάρθα καὶ Μαρία αἱ Ἀδελφαὶ, καὶ ὁ Ὅσιος Λυκαρίων ὁ Μάρτυς, ξίφει τελειοῦνται.

Στ. Ἃς περ παρῆξεν εἰς φῶς γαστὴρ μία.
Μάρθαν Μαρίαν, ἐν στερεῖ φωτὸς ξίφος.
Ἄφωνος ἥκει πρὸς ξίφος Λυκαρίων,
Ἔναντι τοῦ κείροντος οἷον ἀρνίον.

Αὗται αἱ Ἅγιαι, ἀδελφαὶ οὖσαι, καθ᾽ ἑαυτὰς ἔξω παρθενίαν ἤσκουν. Παρερχομένου δὲ τοῦ Ἡγεμόνος τῆς χώρας ἔνθα κατέμενον, προκύψασαι ἀπὸ τῆς θυρίδος, χριστιανὰς ἑαυτὰς ἐπεκάλεσαν. Καὶ οἰκτιζομένου τοῦ Ἡγεμόνος τὸν ἐν τῇ νεότητι αὐτῶν θάνατον, αὗται εἶπον, μὴ εἶναι θάνατον τὸν ὑπὲρ Χριστοῦ, ἀλλὰ ζωὴν πέρας οὐκ ἔχουσαν. Ὡσαύτως δὲ καὶ Λυκαρίων παιδὸς συντρόφου αὐτῶν ἐξειπόντος, προστάξει τοῦ Ἡγεμόνος ἐσταυρώθησαν. καὶ ὑπὸ τῶν δημίων ξίφει νυγεῖσαι, τὰς ἁγίας αὐτῶν ψυχὰς ἀφῆκαν εἰς χεῖρας Θεοῦ. Ταῖς αὐτῶν Ἁγίαις πρεσβείαις.

Ὠδὴ ζ´. Θεοῦ συγκατάβασιν.

Ὑψώμενον Κύριον, ἐπὶ τοῦ ξύλου καὶ καταρράξαντα, τὸν μεγάλαυχον ὄφιν, καταμονήσας συναμυνόθης αὐτῷ, χριστομιμήτως ἐν Σταυρῷ, καὶ θάνατον, ἐπενεγκὼν ἀθλητὰ, συνεξανέστης αὐτῷ.

Θεοῦσε Θεόδωρε, τῆς ἀκηράτου δόξης θερμὸν ἐραστὴν, ἐγνωκὼς τῷ σῷ πόθῳ, ὁλοκαρδίως ψυχὴν προσέδησα, τὴν προσδοκίαν πᾶσαν τῆς ἐλπίδος μου, ἀνατεθεὶς ἐπὶ σοί· μὴ ὑπερίδῃς με.

Ἐδόξασας Κύριον, τοὺς μελετῶντας συνδοξαζόμενον, ἐν βουλαῖς τῶν Ἁγίων, τὸν σὲ μεγάλως ἀντιδοξάσαντα, τερατουργίαις καὶ ποι-

Digitized by Google

ποικίλοις θαύμασι, καὶ περιόντα τῇ γῇ, καὶ μετὰ τέλος σοφέ. Θεοτοκίον.

Ἁγίων τὸν Ἅγιον, τέτοκας μόνη Θεοχαρίτωτε, ἀπορρήτῳ κυήσει. καὶ γὰρ Παρθένος ἔμεινας ἄχραντε, ὡς πρὸ τοῦ τόκου. διό σοι κραυγάζομεν, τὴν τῶν Ἀγγέλων φωνήν, Εὐλογημένη Ἁγνή.

Ἄλλος. Παῖδας Ἑβραίων.

Τὴν ἐπὶ πᾶσαν σοῦ Προφῆτα, διελήλυθεν ὁ φθόγγος ὁ θεόπνους, καὶ ῥημάτων τῶν σῶν ἡ δύναμις βοῶσα· εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ὅλος ταῖς ἄνω λαμπηδόσι, φωτιζόμενος τὰ μέλλοντα ἑώρας, ὡς παρόντα. διό, πανόλβιε, ἐβόας· εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας. Θεοτοκίον.

Ὕμνοις γεραίρω σε Παρθένε, τὴν τιμήσασαν τὸ γένος τῶν ἀνθρώπων, ἀτιμίᾳ δεινῇ, τὸ πρὶν κατακριθεῖσαν· εὐλογημένος πάναγνε, ὁ καρπὸς τῆς σῆς κοιλίας.

Ὠδὴ η. Ἑπταπλασίως κάμινον.

Ὁ λυμεὼν Λικίνιος, ὁ λυσσώδης καὶ βέβηλος, ὅλον ἑαυτόν, ὁλοτελῶς τοῖς Δαίμοσι, ἐκδὺς ὑποβάλλει σε. τιμωριῶν ποικίλων ποιναῖς, νῶτον καὶ τὸ στῆθος, τοῖς βουνεύροις συγκόπτων, ἐν σφαίραις μολυβδίναις, τὸν αὐχένα συντρίβων, πλευρὰς ὄνυξι ξαίνων, καὶ φλέγων ταῖς λαμπάσιν.

Ὑπομονὴν ἀνένδοτον, καρτερίαν ἀνάλωτον, καὶ ὑπερφυῆ ἀνδρείαν ἐνδειξάμενος, ποικίλαις κολάσεσι, καὶ χαλεπαῖς στρεβλώσεσι, πάντων τῶν Μαρτύρων, ὑπερέβης τοὺς ἄθλους· Παθῶν Δεσποτικῶν δέ, τῷ Σταυρῷ κοινωνήσας, καὶ πλέον ὑπομείνας, μειζόνως ἐδοξάσθης.

Σταυρῷ παθεὶς Θεόδωρε, τὰ Χριστοῦ ὑστερήματα, ἐν σαρκὶ οἰκείᾳ, ἐκπληροῖς τῶν θλίψεων. οὐ χεῖρας καὶ πόδας γάρ, μόνον προσηλωθεὶς καρτερεῖς. ἀλλὰ καὶ περόνῃ, σιδηρᾷ διεπάρης, τὸ κρύφιόν σου μέλος, ἐκτμηθεὶς τοὺς διδύμους, καὶ βέλεσιν ὀμμάτων, ἐξορυχθεὶς τὰς κόρας. Θεοτοκίον.

Οὐρανομήκη κλίμακα, νοητήν σε γινώσκομεν. δι' ἧς καταβάς, μετὰ σαρκὸς ὁ Ὕψιστος, ἀνθρώποις ὡμίλησε, καὶ ταπεινοὺς ἀνύψωσε, πρὸς τὴν ὑψηλήν, τῶν Οὐρανῶν πολιτείαν. ἐντεῦθεν ἀνωτέραν, Οὐρανῶν καὶ Ἀγγέλων, καὶ πάντων ποιημάτων, τιμῶμέν σε Παρθένε,

Ἄλλος. Τὸν ἐν ὄρει ἁγίῳ δοξασθέντα.

Σιὼν ὄρος ἡ Πόλις ἡ ἁγία, χαῖρε σφόδρα ὁ θεῖος Ζαχαρίας, Ἀγγέλων ὁ συνόμιλος προτρέπεται. καὶ σὺ δὲ ἀγάλλου, Ἱερουσαλήμ, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ζαχαρία Προφῆτα κατατέρπου, πληρωθέντας θεώμενος τοὺς λόγους, οὓς προηγόρευσας τῷ Πνεύματι λαμπόμενος. Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ἀναμέσον ὀρέων κατασκίων, ἐθεώρεις ἑστῶτας τοὺς Ἀγγέλους, τὴν ἐπὶ πάντων πρόνοιαν μυοῦντάς σε, ἔνδοξε Προφῆτα, ἀνυμνολογοῦντας, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας. Θεοτοκίον.

Χαῖρε Θρόνε πυρίμορφε Κυρίου, χαῖρε Πύλη, αὔλου φρυκτωρίας, χαῖρε Νεφέλη κούφη ἡ τὸν Ἥλιον, τῆς δικαιοσύνης, λάμψασα τῷ Κόσμῳ, ἁγνὴ Θεοκυῆτορ. Ὁ Εἱρμός.

„ Τὸν ἐν Ὄρει ἁγίῳ δοξασθέντα, καὶ ἐν „ Βάτῳ πυρὶ τὸ τῆς ἀειπαρθένου, „ τῷ Μωϋσῇ Μυστήριον γνωρίσαντα, Κύ„ριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας „ τοὺς αἰῶνας.

Ὠδὴ θ. Ἐξέστη ἐπὶ τούτῳ.

Ἐξέστη τῶν Ἀγγέλων δῆμος τὴν σήν, Στρατηλάτα τηρῶν γενναιότητα. πᾶς ὁ παρών, ὄχλος κατεπλάγη τότε τὰς σάς, ἀνδραγαθίας ἔνδοξε· ἔφριξε δαιμόνων ἡ στρατιά, τὰ σὰ τρόπαια. νῦν δέ, κροτεῖ Κόσμος τὰ γέρα, καὶ πᾶς πιστὸς ὑμνεῖ τὰ θαύματα.

Βοᾶται παρὰ πάσης σχεδὸν πνοῆς, τὰ πολλά σου καὶ μέγιστα τρόπαια, τὰ ἐπὶ σοί, τέρατα δειχθέντα καὶ διὰ σοῦ, ἡ ἐκ νεκρῶν ἀνέγερσις, ἡ ὁλοκληρία ἐκ συντριβῆς, ἡ ῥῶσις τῶν νοσούντων, ἡ λύσις τῶν δεσμίων, καὶ τῶν ἐν θλίψει ἡ παράκλησις.

Ὡς ἔχων παῤῥησίαν πρὸς τὸν Χριστόν, ὑπὲρ οὗ ποινὰς πάσας ὑπήνεγκας, με-

Digitized by Google

μέχρι τομῆς, καύσεως θανάτου τε καὶ Σταυροῦ, ἐγκαρτερῶν Θεόδωρε, αἴτησαι συγγνώμην ἡμῖν κακῶν, τῷ κόσμῳ τὴν εἰρήνην, νίκας τοῖς Βασιλεῦσι, καὶ σωτηρίαν τοῖς τιμῶσί σε. Θεοτοκίον.

Υψώθη ἐδοξάσθη γένος βροτῶν, καὶ τιμῆς ἠξιώθη τῆς κρείττονος, διὰ τῆς σῆς, Κόρη συγγενείας καὶ θεϊκῆς, Υἱοθεσίας ἔτυχε, τῇ σῇ μεσιτείᾳ. καὶ γὰρ Θεός, ὡράθη σαρκοφόρος, ἐκ σοῦ ἀρρήτῳ τρόπῳ, ἄτρεπτος μείνας τῇ Θεότητι.

Ἄλλος. Σὲ τὴν ἀπειρόγαμον.

Ἅπασαν τὴν αἴσθησιν, καταλιπὼν μόνῳ τῷ θείῳ, καὶ καθαρωτάτῳ πάνσοφε, φωτοφόρος παρέστασαι, τὰς ὑπὲρ τοῦ κόσμου ἱκεσίας ποιούμενος, ὅθεν πάντες σε Ζαχαρία μεγαλύνομεν.

Ρήσεσιν ἑπόμενοι, τῶν σῶν χειλέων θεοφάντορ, Κύριον ἐπικαλούμεθα. δι' αὐτοῦ σωζόμενοι, ὡς τῆς ἀληθείας σε Προφήτην, καὶ κήρυκα Ζαχαρία, τῆς εὐσεβείας μακαρίζομεν.

Ἵλεων ἀπέργασαι, ταῖς σαῖς πρεσβείαις τὸν Δεσπότην, τοῖς τὴν ἱερὰν καὶ εὔσημον, ἑορτὴν σου Θεόπνευστε, πίστει ἐκτελοῦσι, καὶ πόθῳ γεραίρουσιν ὡς Προφήτην καὶ θεηγόρον ἀληθέστατον. Θεοτοκ.

Ἄβυσσον θαυμάτων σε, καὶ χαρισμάτων Θεοτόκε, πέλαγος ἁγνὴ γινώσκοντες, καὶ σαφῶς ἐπιστάμενοι, τῇ σῇ προστασίᾳ πεποιθότες προστρέχομεν, καὶ συντόμως πρὸς τὴν σὴν σκέπην καταφεύγομεν.

Ὁ Εἱρμός.

„Σὲ τὴν ἀπειρόγαμον, Θεοῦ Μητέρα τοῦ
„ὑψίστου, σὲ τὴν ὑπὲρ νοῦν κυήσασαν
„διὰ λόγου τὸν ὄντως Θεόν, τὴν ὑψηλο-
„τέραν τῶν ἀχράντων Δυνάμεων, ἀσιγή-
„τοις εὐλογίαις μεγαλύνομεν.

Ἐξαπ. Τοῖς Μαθηταῖς συνέλθωμεν.

Μεγαλομάρτυς ἔνδοξε, τοῦ Χριστοῦ Στρατηλάτα, καὶ θεῖον ἐγκαλλώπισμα, τῶν σεπτῶν Ἀθλοφόρων, Θεόδωρε γενναιόφρον, μὴ ἐλλείπῃς πρεσβεύειν, τῷ Βασιλεῖ τὰ τρόπαια, καὶ εἰρήνην τῷ κόσμῳ, καὶ ἱλασμόν, τῶν ἁμαρτημάτων καὶ σωτηρίαν, τοῖς ἐκτελοῦσι πάνσοφε, τὴν φωσφόρον σου μνήμην.

Ἕτερον τῆς Ἑορτῆς.

Ἐν πνεύματι τῷ ἱερῷ, παραστὰς ὁ Πρεσβύτης, ἀγκάλαις ὑπεδέξατο, τὸν τοῦ νόμου Δεσπότην, κραυγάζων· νῦν τοῦ δεσμοῦ με, τῆς σαρκὸς ἀπόλυσον, ὡς εἴρηκας ἐν εἰρήνῃ. εἶδον γὰρ τοῖς ὀφθαλμοῖς, ἀποκάλυψιν Ἐθνῶν, καὶ Ἰσραὴλ σωτηρίαν.

Εἰς τοὺς Αἴνους ἱστῶμεν στίχους δ'. καὶ ψάλλομεν γ'. προσόμοια. Ἦχος δ'.

Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Ἀθλητὴς γενναιότατος, στρατιώτης ἀήττητος, ἐν Ἁγίῳ Πνεύματι ἀναδέδειξαι, καταβαλὼν τὸν πολέμιον, σοφίᾳ τῶν λόγων σου, καὶ τῶν ἔργων σου σοφέ, καρτεραῖς ἐπιδείξεσιν. ὅθεν εἴληφας, τοὺς στεφάνους τῆς νίκης, καὶ ταῖς ἄνω, ὁμηγύρεσι συνήφθης, κλέος Μαρτύρων Θεόδωρε.

Καὶ Σταυρῷ ἀναρτώμενος, καὶ τὰς σάρκας τυπτόμενος, ὀξυτάτοις βέλεσι τιτρωσκόμενος, καὶ ἐπὶ ξύλου τεινόμενος, καὶ πλευρὰς ξεόμενος, καὶ παντοίαις χαλεπαῖς, ἀλγηδόσι κυκλούμενος, ἀπαράτρωτος, καὶ ἀήττητος ὤφθης τῇ δυνάμει, τοῦ Σταυρῷ προσηλωθέντος, κλέος Μαρτύρων Θεόδωρε.

Θεῖον ἄγαλμα γέγονας, εὐσεβείας παμόλβιε, δυσσεβῶν ἀγάλματα βδελυξάμενος, καὶ ἱερεῖον ὁλόκληρον, καὶ θῦμα εὐπρόσδεκτον, τῷ τυθέντι διὰ σέ, καθαρῶς προσαγόμενος, τῷ δοξάσαντι, τὴν ἁγίαν σου μνήμην καὶ θαυμάτων, θησαυρόν σε τοῖς ἐν κόσμῳ, δωρησαμένῳ Θεόδωρε.

Δόξα. Ἦχος Πλ. δ'.

Ἀθλητικὴν ἀνδρείαν, καὶ λογικὴν λατρείαν εὐσεβῶς, καθοπλισθεὶς ἀθλοφόρε Χριστοῦ, μυστικῶς ὑπερμαχῶν τῇ δυνάμει αὐτοῦ, τῶν εἰδώλων τὸ ἀσεβές, καὶ τῶν Τυράννων τὸ ἀπηνές, ἀθεμὲς ἀπέδειξας, καταφρονῶν τῶν βασάνων, καὶ τοῦ προσκαίρου πυρός· ἀλλ' ὦ θείων δωρεῶν καὶ πρᾶγμα καὶ ὄνομα, ἀπὸ πάσης περιστάσεως, τῇ πρεσβείᾳ σου σῶζε, τοὺς τελοῦντας τὴν μνήμην σου.

Καὶ

Digitized by Google

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον, ἢ τῆς Ἑορτῆς.
Εἰς τὸν Στίχον Στιχηρὰ προσόμοια.
Ἦχος β΄. Οἶκος τοῦ Ἐφραθᾶ.

Ὁ τὰ πάντα τῇ χειρί, περιέχων ὡς Κτίστης, καὶ δεσπόζων ἁπάντων, ὑπὸ χειρῶν Πρεσβύτου, ἐν τῷ Ναῷ προσάγεται.

Στίχος. Νῦν ἀπολύεις τὸν δοῦλόν σου.

Ἀγάλλου Συμεὼν, καὶ ἡ Ἄννα εὐφραίνου· ἰδοὺ γὰρ ἐπεφάνη, ὁ Λυτρωτὴς τοῦ Κόσμου, ὡς βρέφος προσαγόμενος.

Στίχος. Φῶς εἰς ἀποκάλυψιν Ἐθνῶν.

Λέλυσαι τῆς φθορᾶς, Συμεὼν θεοφόρε, ἐν χερσὶ τὸν τὰ πάντα, κατέχοντα βαστάζων· εἶδες γὰρ τὸ σωτήριον.

Δόξα. Ἦχος Πλ. δ΄.

Ἀθλητικὸν συστησάμενος στάδιον, κατὰ τῆς πλάνης, ἠνδραγάθησας Θεόδωρε, τῇ πυριφθόγγῳ γλώττῃ σου καταισχύνας Λικίνιον τὸν ἀπάνθρωπον· διὸ καὶ σὺν Ἀγγέλοις χορεύων μακάριε, αἴτησαι Χριστῷ τῷ Θεῷ, ὅπως ἵλεως γενήσεται ἡμῖν, ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῆς κρίσεως.

Καὶ νῦν. Ἦχος Βαρύς.

Φῶς εἰς ἀποκάλυψιν Ἐθνῶν, ἦλθες ἐξ Οὐρανοῦ Σωτὴρ ἡμῶν· καὶ προελθὼν ἐκ τῆς Παρθένου, ἐπανεπαύσω ἐν ἀγκάλαις τοῦ δικαίου Συμεὼν· ἔδει γάρ σε ζωοδότα τῶν ἁπάντων, ὑπὸ τοῦ Πρεσβύτου γνωρισθῆναι, ὅτι παρεγένου ἀπολῦσαι αὐτὸν κατὰ τὸ ῥῆμά σου, ὁ ἔχων τὸ μέγα ἔλεος.

Ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία τοῦ Ὄρθρου, ὡς σύνηθες, καὶ Ἀπόλυσις.
Εἰς τὴν Λειτουργίαν. Ζήτει εἰς Μεγαλομ.

---

9. Τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Νικηφόρου.

Ἐν ταύτῃ τῇ ἡμέρᾳ ἀποδίδοται ἡ Ἑορτὴ, ἐὰν οὐκ ἔστι Τεσσαρακοστή, καὶ ψάλλομεν πάντα τῆς Ἑορτῆς, ὁ δὲ Ἅγιος ψάλλεται ἐν τοῖς Ἀποδείπνοις. Εἰ δ' οὔ. Εἰς τό, Κύριε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν Στίχους ς΄. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια τοῦ Ἁγίου.

Ἦχος β΄. Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου σε νεκρόν.

Νόμοις πειθαρχῶν τοῦ δι' ἡμᾶς, σάρκα ἐπὶ γῆς εἰληφότος, καὶ Πάθος τίμιον, Μάρτυς ὑπομείναντος, θεομακάριστε, τὴν ἀγάπην ἐτήρησας, τὴν πρὸς τὸν πλησίον, μόνου τὸ κεφάλαιον, οὖσαν καὶ τῶν Προφητῶν· ὅθεν καὶ μακάριον τέλος, εἴληφας πηγὴ τῆς ἀγάπης, νῦν ὦ Νικηφόρε παριστάμενος.

Κλίνεις τὸν αὐχένα τῷ Θεῷ, ᾧ τὰ πάντα κλίνει τὸ γόνυ, Μάρτυς θαυμάσιε, κάραν ἐκτεμνόμενος, καὶ χωριζόμενος, τοῦ γενναίου σου σώματος, Χριστῷ δὲ τῇ πάντων, κεφαλῇ ἑνούμενος, καθαρωτάτῳ μοί· οὗ νῦν τῷ φωτὶ πλησιάζων, αἴτησαι ἡμῖν Νικηφόρε, πᾶσι φωτισμὸν τοῖς εὐφημοῦσί σε.

Ῥείθροις τῶν αἱμάτων σου σοφὲ, τῶν ὑπὲρ Χριστοῦ κενωθέντων, τὴν γῆν ἡγίασας, Πνεύματι δὲ πνεύματα, ἐχαροποίησας, ἀσωμάτων Δυνάμεων, Μαρτύρων ἀγέλας, πάσας δὲ ἐφαίδρυνας, ταύταις ἑνούμενος, Μάκαρ ὡς γενναῖος ὁπλίτης, ὡς ἀκαταγώνιστος Μάρτυς, καὶ ὑπὲρ ἡμῶν Θεοῦ δεόμενος.

Ἦχος Πλ. β΄. Ἰωάννου Μοναχοῦ.

Ἔδειξας πᾶσιν ἐμφανῶς, Ἀθλητὰ Νικηφόρε, ὅτι τὸν πλησίον ὁ μὴ φιλῶν, οὔτε τὸν Δεσπότην ἀγαπῆσαι δύναται· διόπερ, αὐτὸν μὲν εἰλικρινῶς ἀγαπήσας, Σαπρίκιον τὸν ὁμόδουλον, ἐντεῦθεν καὶ πρὸς τὸν θεῖον ἀνεπτερώθης ἔρωτα, καὶ τὴν ψυχήν σου τέθεικας ὑπὲρ τῆς εἰς Χριστὸν ὁμολογίας καὶ πίστεως. Σαπρίκιος δὲ ὁ δυσώνυμος, ἄσπονδον πρὸς σὲ τὸ μῖσος κτησάμενος, ἀρνητὴς ἐδείχθη καὶ τοῦ Δεσπότου Χριστοῦ· ᾧ νῦν αὐτὸς παρεστὼς καθικέτευε τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ὅλην ἀποθέμενοι.

Τετραυματισμένον με, ταῖς λῃστρικαῖς τῶν δαιμόνων, ἐφόδοις καὶ κείμενον, ὅλον ἀνενέργητον παναμώμητε, ἐν ὁδῷ πάντοτε τοῦ ἀστάτου βίου, καὶ ἐλέους προσδεόμενον, τάχος ἐπίσκεψαι, οἶνον ἐπιθεῖσα καὶ ἔλαιον, τοῖς ἀνιάτοις μώλωψι, καὶ πρὸς εὐρωστίαν εἰσάγαγε· ὅπως σὲ δοξάζω, καὶ πόθῳ κατανύξεως ἀνυμνῶ, τὰ μεγαλεῖά σου ἄχραντε, Μήτηρ ἀειπάρθενε.

Σταυ.

Digitized by Google

Σταυροθεοτοκίον. Ὅμοιον.

Ῥομφαία ὡς ἔφησεν, ὁ Συμεὼν τὴν καρδίαν, τὴν σὴν διελήλυθε, Παναγία Δέσποινα ὅτε ἔβλεψας, τὸν ἐκ σοῦ λάμψαντα, ἀπορρήτῳ λόγῳ, ὑπ' ἀνόμων ὡς κατάκριτον, Σταυρῷ ὑψούμενον, ὄξος καὶ χολήν τε γευόμενον, πλευρὰν δὲ ὀρυττόμενον, χεῖράς τε, καὶ πόδας ἡλούμενον· καὶ ὀδυρομένη, ἠλάλαξες βοῶσα μητρικῶς· τί τοῦτο τέκνον γλυκύτατον· τὸ καινὸν μυστήριον;

Ἀπολυτίκιον. Ὁ Μάρτυς σου Κύριε.

Εἰς τὸν Ὄρθρον, μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν, ὁ Κανών, οὗ ἡ ἀκροστιχίς· Κλεινὸν ἐν Ἀθλοφόροις Νικηφόρον ᾄσμασι μέλπω. Θεοφάνους.

Ὠδὴ α'. Ἦχος πλ. δ'. Ἁρματηλάτην Φαραώ.

Κορυφουμένην τὴν τοῦ βίου θάλασσαν, καὶ κυματοῦσαν δεινῶς, τὸ τῆς ψυχῆς σκάφος, πειρασμοῖς καὶ πάθεσιν, ὁ τῆς εἰρήνης αἴτιος· πρὸς γαλήνην βαθεῖαν, ὡς εὐεργέτης μετάβαλε, Μάρτυρος Χριστὲ ταῖς ἐντεύξεσι.

Λελογισμένῃ διανοίᾳ Πάνσοφε, τῷ νοερῷ τῆς ψυχῆς, τὸ τῆς ὀργῆς πάθος, εὐσεβῶς ὑπέταξας· καὶ τῷ πλησίον ἔδραμες, Σαπρικίῳ σπουδάζων, διαλλαγῆναι θεσπέσιε, νόμοις τοῦ Σωτῆρος πειθόμενος.

Ἐνδεδυμένος τοῦ Σταυροῦ τὴν δύναμιν, ἐρρωμενέστερον, τῷ δυσμενεῖ Μάρτυς, συμπλακεὶς κατέρραξας, καὶ νικηφόρος γέγονας, προκληθεὶς φερωνύμως, ὦ Νικηφόρε πανεύφημε, Μάρτυς τοῦ Χριστοῦ παναοίδιμε.

Δόξα Πατρί.

Ἰσοσθενῆ ὁμοφυῆ καὶ σύνθρονον, καὶ ὁμοούσιον, τὴν τρισφεγγῆ αἴγλην, τῆς μιᾶς Θεότητος, ὁμολογοῦντες σέβομεν, ἐν τρισὶ τοῖς προσώποις, ἀδιαιρέτως κηρύττοντες, Λόγον σὺν Πατρὶ καὶ τῷ Πνεύματι.

Θεοτοκίον.

Νοῦς οὐδ' οὐράνιος τὸ σὸν μυστήριον, τὸ ἀκατάληπτον, κατανοεῖν ὄντως, ἀτονεῖ Πανύμνητε· τοῦ Πατρὸς γὰρ ὁ σύνθρονος, ἐν γαστρί σου σκηνώσας, ἐκ σοῦ τεχθῆναι εὐδόκησε, φύσεσι διτταῖς γνωριζόμενος.

Ὠδὴ γ'. Ὁ στερεώσας κατ' ἀρχάς.

Ὁ Νικηφόρος προκληθεὶς ἐπὶ τῶν ἔργων ἐδείχθη, νικηφόρος· τῆς γὰρ πλάνης τὸν ζόφον, τῷ τῆς χάριτος φωτί, διασκεδάσας ἔλυσε, κράζων· οὐκ ἔστι πλήν σου, Ἅγιος μόνε φιλάνθρωπε.

Νενεκρωμένον διὰ σέ, πεπιστευκὼς τὸν Δεσπότην, αὐθαιρέτως τῷ θανάτῳ προστρέχεις, τὴν ἑκούσιον αὐτοῦ, ἐπιποθήσας νέκρωσιν, ὡς νικηφόρος Μάρτυς, θείᾳ δυνάμει ῥωννύμενος.

Ἐπὶ τῆς γῆς ἀγωνιστής, ἐν Οὐρανοῖς στεφανίτης, ὁ θεράπων τοῦ Χριστοῦ Νικηφόρος, ἀναδέδεικται σαφῶς, σὺν Ἀσωμάτων τάξεσι, κράζων· οὐκ ἔστι πλήν σου, Ἅγιος μόνε φιλάνθρωπε. Δόξα Πατρί.

Νοῦ ἐκ μεγάλου τοῦ Πατρός, ἐξορμηθέντα τὸν Λόγον, ἐκπορευθὲν δὲ καὶ τὸ ἅγιον Πνεῦμα, φωτιζόμενοι πιστῶς, τοῖς θεοπνεύστοις δόγμασιν, ὁμολογοῦμεν πάντες, ἄκτιστον μίαν Θεότητα. Θεοτ.

Ἀπειρογάμως ἐκ Πατρός, τὸν πρὸ αἰώνων τεχθέντα, ἐν γαστρί σου συλλαβοῦσα Παρθένε, ἀπεγέννησας ἡμῖν, Θεὸν ὁμοῦ καὶ Ἄνθρωπον, καὶ ἑκατέρᾳ φύσει, τέλειον οὐ διαιρούμενον. Ὁ Εἱρμός.

„Ὁ στερεώσας κατ' ἀρχάς, τοὺς Οὐρανοὺς ἐν συνέσει, καὶ τὴν γῆν ἐπὶ ὑδάτων ἑδράσας, ἐν τῇ πέτρᾳ με Χριστέ, τῶν ἐντολῶν σου στήριξον· ὅτι οὐκ ἔστι πλήν σου, Ἅγιος μόνε Φιλάνθρωπε.

Κάθ. Ἦχος πλ. δ'. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Ἐντολῶν τοῦ Κυρίου ἐκπληρωτής, πεφηνὼς κατηλλάγης τῷ δυσμενεῖ, πρὸς σὲ τὴν διάνοιαν, τοῦ αὐτοῦ Μάρτυς ἔχοντι, καὶ τὴν διὰ τοῦ ξίφους, τελείωσιν εἴληφας, ἀντ' ἐκείνου Μάκαρ, Θεοῦ σε καλέσαντος, ὅθεν νικηφόρον, φερωνύμως δειχθέντα, αὐτὸς ἐστεφάνωσεν, ὡς Δεσπότης ἀξίως σε, Ἀθλοφόρε ἀήττητε· πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἑορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἁγίαν μνήμην σου.

Δό-

Digitized by Google

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Χαριστήριον αἶνον χρεωστικῶς, ὡς ἡ χήρα ἐκείνη δύο λεπτὰ, προσφέρω σοι Δέσποινα, ὑπὲρ πασῶν τῶν χαρίτων σου· σὺ γὰρ ὤφθης σκέπη, ὁμοῦ καὶ βοήθεια, πειρασμῶν καὶ θλίψεων, ἀεί με ἐξαίρουσα· ὅθεν ὡς ἐκ μέσου, φλογιζούσης καμίνου, ῥυσθεὶς τῶν θλιβόντων με, ἐκ καρδίας κραυγάζω σοι· Θεοτόκε βοήθει μοι, πρεσβεύουσα τῷ σῷ Υἱῷ καὶ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δοθῆναί μοι· σὲ γὰρ ἔχω ἐλπίδα, ὁ ἀνάξιος δοῦλός σου.

Σταυροθεοτοκίον. Ὅμοιον.

Τὸν ἀμνὸν καὶ ποιμένα καὶ Λυτρωτὴν, ἡ ἀμνὰς θεωροῦσα ἐν τῷ Σταυρῷ, ἠλάλαζε δακρύουσα, καὶ πικρῶς ἀνεκραύγαζεν· ὁ μὲν Κόσμος ἀγάλλεται, δεχόμενος τὴν λύτρωσιν, τὰ δὲ σπλάγχνά μου φλέγονται, ὁρώσης σου τὴν Σταύρωσιν· ἣν περ ὑπομένεις, διὰ σπλάγχνα ἐλέους, Θεὲ ὑπεράγαθε, ἀνεξίκακε Κύριε· ἡ πιστῶς ἐκβοήσωμεν· σπλαγχνίσθητι Παρθένε ἐφ' ἡμᾶς, καὶ πταισμάτων δώρησαι τὴν ἄφεσιν, τοῖς προσκυνοῦσιν αὐτοῦ τὰ Παθήματα.

Ὠδὴ δ΄. Σύ μου ἰσχὺς Κύριε.

Θείας ζωῆς, ὦ Νικηφόρε τετύχηκας, θείας αἴγλης, μάκαρ κατηξίωσαι, θείου φωτὸς, ἀκτινοειδῶς, νῦν ἀνταπαυγάσεις, τοῖς ἐκτελοῦσι τὴν μνήμην σου, θεόφρον ἀντιπέμπεις, τοῖς ἐν πίστει βοῶσι· τῇ δυνάμει σου δόξα φιλάνθρωπε.

Λάμπεις Χριστοῦ, Μάρτυσι συναριθμούμενος· ἔλυσας γὰρ, πλάνην τὴν πολύθεον, ξίφει τμηθεὶς, σοῦ τὴν κεφαλήν· καὶ ταῖς τῶν αἱμάτων, ῥοαῖς σου πᾶσαν κατέλυσας, εἰδώλων τὴν ἀπάτην, τῷ Δεσπότῃ κραυγάζων· τῇ δυνάμει σου δόξα φιλάνθρωπε.

Ὁ τοὺς θεσμοὺς, σοῦ μὴ φυλάξας Σαπρίκιος, σῆς γυμνοῦται, Σῶτερ θείας χάριτος· καὶ τοῖς ἐχθροῖς νῶτα δεδωκὼς, τῆς τῶν σῶν Μαρτύρων, στερεῖται δόξης ὁ δείλαιος· διό σου τῆς δικαίας, ἐκπλαγέντες προνοίας, τῇ δυνάμει σου δόξα κραυγάζομεν.

Δόξα Πατρί.

Φῶς ὁ Πατὴρ, ἄναρχος καὶ πάντων αἴτιος, φῶς ὁ Λόγος, φῶς Πνεῦμα τὸ ἅγιον, ἐκ τοῦ Πατρὸς, ὥσπερ ἐκ πηγῆς, πρὸ πάντων αἰώνων, ἀφράστως καταυγαζόμενα· τρισήλιος Θεότης, ἐν μιᾷ τῇ οὐσίᾳ, καὶ δυνάμει καὶ δόξῃ γνωρίζεται. Θεοτ.

Ὅλον ἐν σοὶ, ἀνακαινίζει τὸν ἄνθρωπον, ὅλος ὅλῃ Πάναγνε ἑνούμενος, ὁ πατρικοὺς κόλπους μὴ λιπὼν, καὶ τὴν σὴν γαστέρα, οἰκῆσαι καταδεξάμενος, ὁ πλούτῳ εὐσπλαγχνίας, ἑκουσίως πτωχεύσας, καὶ πλουτήσας τὸν Κόσμον Θεότητι.

Ὠδὴ έ. Ἵνα τί με ἀπώσω.

Ῥοῇ τῶν σῶν αἱμάτων, τὸν τῆς Ἐκκλησίας Παράδεισον ἤρδευσας, ἀφοριζομένη, εἰς ἀρχὰς τετραείδμους μακάριε, ἀρετῶν ἐνθέων· ἐξ ὧν ψυχῶν ὦ Νικηφόρε, ἀρυόμεθα θεῖα χαρίσματα.

Ὁ σπορεὺς τῆς κακίας, τῇ μνησικακίᾳ τὸν δείλαιον ἥρπασε· τῆς χρηστότητος δὲ, καὶ εἰρήνης ὁ αἴτιος εἵλκυσεν, ἀντ' ἐκείνου θεῖον, φωτοειδῆ ἠγλαϊσμένον, Νικηφόρον θεόφρονα Μάρτυρα.

Ἱερεύεται Σῶτερ, τὸ σὸν ἐθελούσιον Πάθος μιμούμενος· ταῖς γὰρ ἐκ πλευρᾶς σου, ὁ Θεόφρων ῥανίσι σταζόμενος, τῶν ἀπὸ τοῦ αἱμάτων, σοὶ τοὺς κρουνοὺς ἀντικομίζει, διὰ ξίφους πρὸς σὲ πορθμευόμενος.

Δόξα Πατρί.

Σωτηρίας κρηπῖδα, τὴν ὀρθοδοξίαν εἰδότες συνάναρχον, τῷ Πατρὶ τὸν Λόγον, καὶ τὸ ἅγιον Πνεῦμα κηρύττομεν, τρισὶν ἐν προσώποις, μίαν ἀρχὴν, μίαν οὐσίαν, μίαν θέλησιν, μίαν ἐνέργειαν.

Θεοτοκίον.

Νοερῶς ἐμυήθη, Προφητῶν ὁ σύλλογος τὰ σὰ Μυστήρια. Οὐρανοῦ γὰρ πύλην, ἐπὶ γῆς ὁ Δεσπότης σε ἔδειξε, καὶ ἐκ σοῦ Παρθένε, σωματωθεὶς δικαιοσύνης, τοῖς ἐν σκότει ὡς Ἥλιος ἔλαμψεν.

Ὠδὴ ς΄. Ἄβυσσος ἁμαρτιῶν.

Ἴασαι τὴν συντριβὴν, τῆς ψυχῆς μου Νικηφόρε θεόφρον, καὶ τῶν παθῶν τὸν ζόφον, διαλύσας ἀπέλασον, λαμπηδόσι τῆς

Digitized by Google

τῆς ἐν σοί, θείας λαμπρότητος, ἱκετεύων, τὸν λυτρωτὴν Χριστὸν μακάριε.

Κλύδωνος εἰδωλικοῦ, τρικυμίαν Ἀθλητὰ Νικηφόρε, τῷ τοῦ Σταυροῦ ἱστίῳ, καὶ ταῖς αὔραις τοῦ Πνεύματος, ἀσφαλῶς διαπερῶν, Μάρτυς ἀήττητε, τῷ λιμένι, τῷ γαληνῷ, Χριστῷ προσώρμισαι.

Ἤθλησας μαρτυρικῶς, καὶ τῷ ὄντι Νικηφόρος ἐγένου, τὰς μηχανὰς ἀνδρείως, διαλύσας τοῦ δράκοντος· καὶ παθῶν ὡς κοινωνός, μάκαρ γενόμενος, τοῦ Δεσπότου, νῦν ἐπαξίως συνδεδόξασαι.

Θεοτοκίον.

Φρίττουσιν αἱ νοεραί, τῶν Ἀγγέλων ἐκπληττόμεναι τάξεις, τὸν τῷ Πατρὶ συνόντα, πρὸ αἰώνων καὶ Πνεύματι, ἐκ γαστρός σου σαρκικῶς, βρέφος τικτόμενον καθορῶσαι, Θεογεννῆτορ πανσεβάσμιε.

Ὁ Εἱρμός.

„Ἄβυσσος ἁμαρτιῶν, καὶ πταισμάτων „καταιγίς με ταράττει, καὶ πρὸς βυθὸν „βιαίως συνωθεῖ ἀπογνώσεως, ἀλλ' αὐ„τὸς τὴν κραταιάν, χεῖρά μοι ἔκτεινον ὡς „τῷ Πέτρῳ, καὶ ἐκ φθορᾶς με ἀνακάλεσαι.

Κοντάκ. Ἦχος γ'. Ἡ παρθένος σήμερον.

Πτερωθεὶς ἀοίδιμε, τῇ τοῦ Κυρίου ἀγάπῃ, καὶ τὸν τούτου ἔνδοξε, Σταυρὸν ἐπ' ὤμων βαστάσας, ᾔσχυνας τοῦ διαβόλου τὰς μεθοδείας, ἤθλησας μέχρι θανάτου καὶ ἀληθείας· διὰ τοῦτο ἀνεδείχθης, Νικηφόρος καὶ τῇ κλήσει, ὁπλίτης μύστης Θεοῦ τῆς χάριτος.

Ὁ Οἶκος.

Ἣν ὁ τοῦ Παύλου σαφῶς διδασκαλίαν ἐπόθησας, καὶ τοῖς στέρνοις τοῖς σοῖς ἔνδοξε κατεφύτευσας βοῶν· ἡ ἀγάπη οὐκ ἀσχημονεῖ· αὕτη τὸν Κτίστην, ἄνθρωπον τέλειον ἡμῖν ἐχαρίσατο· δι' ἀγάπην πάντα ὑπέμεινεν, ἥλους καὶ Σταυρόν, ὄξος ἐμπτύσματα, λόγχῃ ἐπάρη πλευρὰν ἁγίαν, δι' ἧς ἀνέβλυσεν ἡμῖν αἷμα καὶ ὕδωρ θεουργόν· ὃν ποθήσας ἐφάνης, Νικηφόρος καὶ τῇ κλήσει, ὁπλίτης, μύστης Θεοῦ τῆς χάριτος.

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ Θ'. Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Νικηφόρου.

Στίχ. Τὸν ἐκ παλαιοῦ κλητικὸν Νικηφόρον, Τμηθέντα γνῶθι πρακτικὸν Νικηφόρον.

Φασγάνῳ ἀμφ' ἐνάτῃ Νικηφόρε δειροτομήθης.

Οὗτος ἦν κατὰ τοὺς χρόνους Οὐαλεριανοῦ καὶ Γαλιήνου τῶν Βασιλέων, ἰδιώτης τὴν τύχην. Εἶχε δὲ φίλον Πρεσβύτερον τῆς Ἐκκλησίας Χριστιανόν, ὀνόματι Σαπρίκιον· ὃς ἐκ διαβολικῆς ἐνεργείας, ἐμίσησε τὸν Ἅγιον Νικηφόρον, καὶ ἐμνησικάκει αὐτῷ. Συλληφθέντος δὲ τοῦ Σαπρικίου παρὰ τῶν εἰδωλολατρῶν, καὶ πολλὰ βασανιζομένου, ὁ Ἅγιος Νικηφόρος μεσίτας πρὸς αὐτὸν ἔπεμψε συγχώρησιν ἐξαιτούμενος, ὁ δὲ οὐκ ἤκουσεν. Ἰδὼν δὲ ὁ Ἅγιος Νικηφόρος, ὅτι ἀπάγεται Σαπρίκιος εἰς τὸ ἀποκεφαλισθῆναι, ἔδραμε καὶ ἔπεσε παρὰ τοὺς πόδας αὐτοῦ, συγχώρησιν αἰτῶν· καὶ τῶν τοῦ Χριστοῦ νόμων περὶ τῆς καταλλαγῆς ὑπομιμνήσκοντος, αὐτὸς οὐχ ὑπεῖξε· διὰ πολλῶν δὲ βασάνων διελθών, καὶ ἐγγὺς τοῦ στέφους γενόμενος καὶ τῶν βραβείων, παρ' ὅσον ἔμελλεν ἀποτμηθῆναι, τὴν συγχώρησιν οὐ προσήκατο, τῆς τοῦ Θεοῦ βοηθείας γυμνωθείς, εἶπε τοῖς δημίοις· ἄφετέ με, καὶ θύσω τοῖς Θεοῖς. Ὅπερ ἰδὼν ὁ Ἅγιος Νικηφόρος, παρέδωκεν ἑαυτὸν τοῖς δημίοις, καὶ τὸν Χριστὸν ὡμολόγησε παρρησίᾳ. Προστάξει δὲ τοῦ Τυράννου, τὴν κεφαλὴν ἀπετμήθη, τάχιον εἰληφὼς τὰ γέρα τῆς ἀγάπης, ἣν καὶ ἔσπευδεν ἐκπληροῦν, διὰ τὸν τῆς ἀγάπης δοτῆρα Χριστόν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ῥωμανοῦ Κίλικος.

Στίχ. Λήθην βαθεῖαν εἶχε καὶ ζῶν τοῦ Βίου, Ῥωμανὸς οὗτος, ὃς μετέστη τοῦ Βίου.

Οὗτος ὁ Ὅσιος Ῥωμανός, Κίλιξ ὑπάρχων τὸ γένος, ἐκ Πόλεως τῆς Ῥωσοῦ, ἐν Ἀντιοχείᾳ τοὺς ὑπὲρ ἀρετῆς ἐπεδείξατο ἄθλους· ἔξω μὲν τῶν τῆς Πόλεως τειχῶν παρὰ τὴν ὑπώρειαν δειμάμενος οἰκίδιον, ἐν αὐτῷ ἀσκητικῶς ἠγωνίζετο, μὴ πυρὶ χρησάμενος, μὴ λυχνιαῖον φῶς. Τροφὴ

δὲ

Digitized by Google

δὲ ἦν αὐτῷ ἄρτος, καὶ ἅλας. ποτὸν δὲ, τὸ κρηναῖον νᾶμα, ἐσθὴς, ἐκ τριχῶν, κόμη δὲ, μέχρι ποδῶν διήκουσα· τῷ τραχήλῳ δὲ, καὶ ταῖς χερσὶ καὶ τῇ ὀσφύϊ, σιδήρου βαρύτης περιέκειτο. Πολλὴ δὲ αὐτῷ ἐδόθη χάρις παρὰ Θεοῦ. πολλῶν μὲν γὰρ πολλάκις χαλεπὰς ἀπήλασε νόσους· πολλαῖς δὲ στείραις γυναιξὶ δι᾽ εὐχῆς ἐχαρίσατο παῖδας. Οὕτω καλῶς ἀγωνισάμενος, ἐν εἰρήνῃ ἐκοιμήθη.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων, Μαρκέλλου Ἐπισκόπου Σικελίας, Φιλαγρίου Ἐπισκόπου Κύπρου, καὶ Παγκρατίου Ἐπισκόπου Ταυρομενίου.

Στίχ. Λυθέντες ἄνδρες σαρκικῶν τρεῖς αἱμάτων,
Τῶν τῆς Ἐδὲμ μετέσχον ἐντρυφημάτων.

Οὗτοι μαθηταὶ ἐγένοντο τοῦ Ἁγίου Ἀποστόλου Πέτρου. ἔτι τοῦ Χριστοῦ περιπατοῦντος σωματικῶς ἐπὶ τῆς γῆς, καὶ θαυματουργοῦντος, ὁ Μάρκελλος ἀκούσας, ἀπῆλθεν ἀπὸ Ἀντιοχείας εἰς Ἱερουσαλὴμ μετὰ Παγκρατίου ἰδεῖν αὐτόν. Ὁ οὖν Παγκράτιος ἔκτοτε γενόμενος γνώριμος τῷ ἁγίῳ Πέτρῳ, μετὰ τὴν ἀνάληψιν τοῦ Χριστοῦ ἠκολούθει αὐτῷ. Καὶ προχειρισθεὶς ὑπ᾽ αὐτοῦ Ἐπίσκοπος Ταυρομενίου, καὶ Διάκονος ἐπὶ τῷ ὀνόματι τοῦ Χριστοῦ, ἐφονεύθη κρυφῇ ὑπὸ τῶν Ἑλλήνων. Ὁ δὲ Μάρκελλος ὁμοίως χειροτονηθεὶς Ἐπίσκοπος Σικελίας, καὶ πολλοὺς τῶν ἀπίστων ἐπιστρέψας πρὸς Κύριον, ἐτελειώθη. Ὡσαύτως καὶ Φιλάγριος τῆς Κυπρίων ἀρχιερατεύσας, καὶ διδάσκων καὶ αὐτὸς ἐπὶ τῷ ὀνόματι τοῦ Χριστοῦ, καὶ πολλοὺς πειρασμοὺς ὑπομείνας ὑπὲρ τῆς ἀληθοῦς πίστεως, πρὸς Κύριον ἐξεδήμησε.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Ὁ Ἅγιος Ἱερομάρτυς Πέτρος ὁ Δαμασκηνὸς, ξίφει τελειοῦται.

Στίχ. Ὁ διελέγξας τοὺς παραπλῆγας Πέτρος,
Θνήσκει μονόπληξ, τῷ διὰ ξίφους τέλει.

Ταῖς αὐτῶν Ἁγίαις πρεσβείαις.

Ὠδὴ ζ´. Θεοῦ συγκατάβασιν.

Ὁ θάνατος γέγονε, σοὶ Νικηφόρε διαβατήριον, ἐκ τῶν ἐντεῦθεν μάκαρ, πρὸς Οὐρανόν τε καὶ τὰ οὐράνια, διαβιβάζων Ἀγγέλοις συμψάλλοντα· εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ἐρρωμμένος πάθεσι, τῆς ἀθεμίας τοῦ παντοκράτορος, τὸ μετέωρον ὄμμα, καὶ ἐπηρμένην ὀφρὺν κατέβαλες, εἰς γῆν θεόφρον κραυγάζων τῷ κτίστῃ σου· εὐλογητὸς ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ὁδὸν μαρτυρίου σου, ὁ Νικηφόρος τρέχων διήνυσε, πλατυνθεὶς τὴν καρδίαν, τῇ ἐνεργείᾳ τοῦ θείου Πνεύματος. καὶ νῦν προθύμως κραυγάζει σοι Δέσποτα· εὐλογητὸς ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Τριαδικόν.

Νοοῦ πρῶτον καὶ ἄναρχον, γεγεννηκότα Λόγον συνάναρχον, ἀπαθῶς καὶ ἀχρόνως, καὶ προβαλόντα Πνεῦμα Πανάγιον, σὲ τὸν Πατέρα εἰδότες κραυγάζομεν· εὐλογητὸς ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Ἀμφότερα πέφυκας, Παρθενομήτορ Θεοκυήτωρ Ἁγνὴ, ἐν γαστρὶ συλλαβοῦσα, Θεὸν ἀφράστως ἐκ σοῦ σαρκούμενον, ἐν ἑκατέρᾳ μορφῇ γνωριζόμενον, Θεανδρικῶς ἐπὶ γῆς πολιτευσάμενον.

Ὠδὴ η´. Ἑπταπλασίως κάμινον.

Σημειωθεὶς τῇ χάριτι, τοῦ Σωτῆρος αὐτόκλητος, σὺ πρὸς τοὺς ἀγῶνας ἀνδρείως ἐχώρησας· καὶ νίκην ἀράμενος, κατ᾽ ἀντιπάλων Μάρτυς Χριστοῦ, τοῖς νικητικοῖς κατεκοσμήθης στεφάνοις, ἐνθέως ἀναμέλπων. Ἱερεῖς εὐλογεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Μυστικωτέρᾳ κλίμακι, κεχρημένος τῷ αἵματι, πρὸς τὸν ὑπὲρ σοῦ διὰ Σταυροῦ ἐκχέαντα, τὸ αἷμα τὸ ἴδιον, σφαγιασθεὶς ἀνῆλθες φαιδρῶς, τὰς τῶν δυσμενῶν διεκριζῶν μεθοδείας, καὶ χαίρων ἀνακράζεις· Ἱερεῖς εὐλογεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ἁγιασθεὶς δι᾽ ὕδατος, Νικηφόρε καὶ Πνεύματος, καὶ μαρτυρικοῖς πεφοινιγμένος

αἵμασιν, ἐκτήσω τοὺς Μάρτυρας, τοὺς ἀληθεῖς Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, τῆς φωτοειδοῦς λαμπρότητός σου παμμάκαρ, ἐν ᾗ νῦν ἀνακράζεις· Ἱερεῖς εὐλογεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας. Δόξα.

Ἐν ἀσωμάτοις Τάξεσιν, ἐν τρισὶν Ὑποστάσεσι, μίαν ἀγαθότητος πηγὴν ἀέναον, ἀγέννητον ἄναρχον, ὑπερτελῆ Θεότητα, δημιουργικὴν, καὶ Βασιλίδα τῶν ὅλων, οἱ παῖδες εὐλογεῖτε, Ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Ἱερωτέρα πέφηνας, Θεοτόκε πανύμνητε, τῆς ὑπερκοσμίου τῶν Ἀγγέλων τάξεως· τὸν τούτων γὰρ τέτοκας, δημιουργὸν καὶ Κύριον, ἐκ παρθενικῆς, ἀπειρογάμου νηδύος, ἐν δυσὶ ταῖς οὐσίαις, ἀσυγχύτως ἀτρέπτως, μιᾷ δὲ ὑποστάσει, Θεὸν σεσαρκωμένον. Ὁ Εἱρμός.

„Ἑπταπλασίως κάμινον, τῶν Χαλδαίων ὁ τύραννος, τοῖς θεοσεβέσιν ἐμμανῶς ἐξέκαυσε. δυνάμει δὲ κρείττονι, περισωθέντας τούτους ἰδὼν, τῷ δημιουργῷ καὶ λυτρωτῇ ἀνεβόα· οἱ παῖδες εὐλογεῖτε, Ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, λαὸν ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὠδὴ θ΄. Ἐξέστη ἐπὶ τούτῳ.

Μετέστης ὡς νυμφίος ὡραϊσθεὶς, ἐν στολαῖς ὑφανθείσαις ἐξ αἵματος, μαρτυρικαῖς, θείας ἀγλαΐας πρὸς μετοχὴν, τοῦ κοσμηθέντος ἔνδοξε, καὶ καλλωπισθέντος ἐν τῷ Σταυρῷ, τῷ πάθει τῷ τιμίῳ, τοῦ πάντων εὐεργέτου, ὦ Νικηφόρε παμμακάριστε.

Ἐθέλχθης τοῦ Δεσπότου ταῖς καλλοναῖς, ἐξ ὧν οὐδὲν ὡραιότερον ἔνδοξε. καὶ τῆς αὐτοῦ, σπεύδων ἀπολαύειν διηνεκοῦς, καὶ εὐπρεποῦς λαμπρότητος, ξίφει ἐκτεμεῖν σου τὴν κεφαλὴν, ἠρέθισας τυράννους, πυρούμενος τῷ πόθῳ, ὦ Νικηφόρε τοῦ Κυρίου σου.

Λαμπρῶς κατὰ τῆς πλάνης Μάρτυς Χριστοῦ, ἀριστεύσας καὶ ταύτην τρεψάμενος, ὡς νικητὴς, στέφος ἐκόμισω σῇ κορυφῇ, τῇ τῶν χαρίτων ἔνδοξε, καὶ νῦν συγχορεύεις μαρτυρικῶς, Μαρτύρων ταῖς χορείαις, παμμάκαρ Νικηφόρε, περὶ τὸν θρόνον τοῦ παντάνακτος. Δόξα.

Πατρὸς ἐξ ἀγεννήτου θεοπρεπῶς, τὸν Υἱὸν γεννηθέντα δοξάζοντες, καὶ τὸ εὐθὲς, Πνεῦμα πρὸ αἰώνων ἐκπορευθὲν, τρεῖς ὑποστάσεις σέβομεν, τῆς ὑπερουσίου καὶ ἀρχικῆς, Τριάδος ἡνωμένας, ἑνώσει ἀσυγχύτῳ, θεολογοῦντες μεγαλύνομεν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ὡράθης ὦ Παρθένε Μήτηρ Θεοῦ, ὑπὲρ φύσιν τεκοῦσα ἐν σώματι, τὸν ἀγαθὸν, Λόγον ἐκ καρδίας τῆς ἑαυτοῦ· ὃν ὁ Πατὴρ ἠρεύξατο, πάντων πρὸ αἰώνων ὡς ἀγαθός· ὃν νῦν καὶ τῶν σωμάτων, ἐπέκεινα μονούμενον, εἰ καὶ τὸ σῶμα περιβέβληται.

Ὁ Εἱρμός.

„Ἐξέστη ἐπὶ τούτῳ ὁ Οὐρανὸς, καὶ τῆς γῆς
„κατεπλάγη τὰ πέρατα, ὅτι Θεὸς,
„ὤφθη τοῖς ἀνθρώποις σωματικῶς, καὶ ἡ
„γαστήρ σου γέγονεν, εὐρυχωροτέρα τῶν Οὐ-
„ρανῶν. διό σε Θεοτόκε, Ἀγγέλων καὶ
„ἀνθρώπων, ταξιαρχίαι μεγαλύνουσι.

Ἐξαποστειλάριον. Ὁ Οὐρανὸν τοῖς ἄστροις.

Φερώνυμος ἐδείχθης, τῆς νίκης ὦ Νικηφόρε, ἀγάπῃ καὶ μαρτυρίῳ, νενικηκὼς τοὺς Τυράννους. ὅθεν καὶ νίκης τὸ στέφος, ἐδέξω παρὰ Κυρίου.

Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Ἡ κραταιὰ σου σκέπη, ἀπὸ ἐχθρῶν ἐπιβουλῆς, ἡμᾶς ἁγνὴ τοὺς σοὺς δούλους, φύλαττε πάντας ἀβλαβεῖς. σὲ γὰρ κεκτήμεθα μόνην, καταφυγὴν ἐν ἀνάγκαις.

Εἰς τὸν στ. στ. τῆς Ὀκτωήχου.

Ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία τοῦ Ὄρθρου, ὡς σύνηθες, καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν, Ζήτει εἰς Μάρτυρας.

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ, Ι΄.

Τοῦ Ἁγίου Ἱερομάρτυρος Χαραλάμπους τοῦ Θαυματουργοῦ. Εἰ οὐκ ἔστι Τεσσαρακοστὴ, συμψάλλεται καὶ τοῦ ἁγίου Μάρτυρος Νικηφόρου. Ἐν τῷ μικρῷ Ἑσπερινῷ, μετὰ τὸν προοιμιακὸν ψαλμὸν, εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἵστωμεν στ. δ΄. καὶ ψάλλομεν στ. προσόμοια γ΄. δευτεροῦντες τὸ α΄. Ἦχος α΄.

Τῶν

Digitized by Google

Τῶν Οὐρανίων ταγμάτων.

Τῶν Οὐρανίων τὰ κάλλη ποθήσας ἔνδοξε, καὶ τῷ Χριστῷ συνεῖναι, μετ' Ἁγίων Ἀγγέλων, παντοίας τὰς βασάνους ὑπέστης στεῤῥῶς, καὶ τυράννων ὠμότητα, καὶ μαρτυρήσας γενναίως ὑπὲρ Χριστοῦ, συνευφραίνῃ τοῖς μαρτύρων χοροῖς.

Μαρμαρυγαῖς ἀκηράτοις καταστραπτόμενος, τοῦ νοητοῦ Ἡλίου, ὦ Χαράλαμπες μάκαρ, ὁλόφωτος ἐδείχθης μάρτυς Χριστοῦ, ἱερεύς τ' ἐννομώτατος. διὸ Χριστῷ συνυπάρχων ἐν Οὐρανοῖς, ὑπὲρ Κόσμου παντὸς πρέσβευε.

Τῶν Ἀθλοφόρων χορείαις συναυλιζόμενος, ἐν οὐρανοῖς τρισμάκαρ, παρεστὼς τε τῇ Θείᾳ, Τριάδι τῇ ἀνάρχῳ μνήμην ποιοῦ, τῶν τελούντων τὴν μνήμην σου, καὶ τὴν πανσέβαστον κάραν σου εὐλαβῶς, προσκυνούντων μετὰ πίστεως. Δόξα. Ἦχος β'.

Ἡ Ἐκκλησία σήμερον πανηγυρίζει μυστικῶς, νέαν στολὴν ἐνδυσαμένη, ὡς πορφύραν, καὶ βύσσον, τὸ αἷμα τοῦ ἀθλοφόρου Χαραλάμπους. τοῦτον γὰρ ἐν ἀσεβείᾳ ἐκθρεψαμένη, θυσίαν ἄμωμον δεκτὴν καὶ εὐάρεστον, Χριστῷ προσήγαγε, διὸ ὁ νικητὴν τοῦτον τῶν παρανόμων, ἀναδείξας Χριστὲ ὁ Θεὸς, καὶ στεφανώσας, καὶ δοξάσας, καὶ ἡμῖν κατάπεμψον ταῖς αὐτοῦ πρεσβείαις, τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν. Θεοτ. Εἰς τὸν ὅ. π. Προσόμ. Ἦχος β'.

Οἶκος τοῦ Εὐφραθᾶ.

Σύμπασα ἡ Ἑλλὰς, ἐνθέως νῦν ἀγάλλου, κατέχουσα ἐν κόλποις, τὴν σεβάσμιον κάραν, τὴν τοῦ Ἱερομάρτυρος.

Στίχ. Θαυμαστὸς ὁ Θεός.

Ὢ θαύματος φρικτοῦ. ὢ τεραστίου ξένου. ὅσα γὰρ τῶν Μαρτύρων, ἰάσεις ἐκτελοῦσι, καὶ θαύματα παράδοξα.

Στίχ. Δίκαιος ὡς φοῖνιξ.

Στίφη νῦν τῶν πιστῶν, καὶ τῆς Ἑλλάδος παῖδες, ἀσπάσασθε προθύμως, τοῦ θείου Χαραλάμπους, τὴν κάραν τὴν σεβάσμιον.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Πάγχρυσε κιβωτὲ, καὶ στάμνε μανναδόχε, Μαρία Θεοτόκε, τὸν σὸν Υἱὸν δυσώπει, τοῦ σῶσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἀπολυτίκιον. Ἦχος δ'.

Ὡς στῦλος ἀκλόνητος τῆς Ἐκκλησίας Χριστοῦ, καὶ λύχνος ἀείφωτος τῆς οἰκουμένης σοφὲ, ἐδείχθης Χαράλαμπες ἔλαμψας ἐν τῷ Κόσμῳ διὰ τοῦ μαρτυρίου, ἔλυσας τῶν εἰδώλων τὴν σκοτόμαιναν μάκαρ. διὸ ἐν παῤῥησίᾳ Χριστῷ πρέσβευε, σωθῆναι ἡμᾶς.

Ἐν τῷ Μεγάλῳ Ἑσπερινῷ.

Τὸ, Μακάριος ἀνὴρ, τὸ ά. Ἀντίφωνον, εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν στ. ή. καὶ ψάλλομεν γ'. προσόμοια. Ἦχος Πλ. β'.

Ὅλην ἀποθέμενοι.

Ὅλος ἐκ νεότητος, ἀνατεθεὶς τῷ Δεσπότῃ, τοῦτον ἐπεπόθησας, καὶ αὐτοῦ τοῖς ἴχνεσιν ἠκολούθησας. καθαρθεὶς πάσης δὲ, τῶν παθῶν κηλῖδος, θείαν χάριν κατεπλούτησας, τελεῖν ἰάματα, καὶ θαυματουργεῖν τὰ παράδοξα. καὶ Μάρτυς ἐχρημάτισας, πάσαις προσβολαῖς τῶν κολάσεων, ἀκλόνητος μείνας, δυνάμει τοῦ τυθέντος ἐν Σταυρῷ. ὃν ἐκτενῶς καθικέτευε ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ἥλοις προσηλούμενον, σοῦ τὸ σωτήριον σῶμα, τὸ καρτερικώτατον, ἀθλητὰ Χαράλαμπες, καὶ ἀήττητον, τὴν ψυχὴν ἄτρεπτον, καὶ τὸν νοῦν ἄσυλον, διετήρεις συντριβόμενος. θεῖος γὰρ ἔρως σε, ἔνδοθεν πλουσίως ἀνέφλεγε, καὶ φέρειν τῶν κολάσεων, ἅπασαν ἰδέαν ἠρέθιζε, μάρτυς ἀθλοφόρε, Χριστοῦ τῶν παθημάτων κοινωνὲ, ὃν παῤῥησίᾳ ἱκέτευε ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Χαρὰν τὴν ὑπέρλαμπρον, καὶ τὴν ὑπέρτιμον δόξαν, ἀθλήσας κεκλήρωσαι, καὶ τὴν αἰωνίζουσαν ἀγαλλίασιν, Ἱερεῦ ὅσιε, ἀθλητὰ τίμιε, Στρατιῶτα γενναιότατε, ὁ τὰ στρατεύματα, καὶ τὰς παρατάξεις τοῦ δράκοντος, αἱμάτων σου τοῖς ῥεύμασιν, ἄρδην κατακλύσας τῇ χάριτι, καὶ θείᾳ ἐντεύξει, νεκροὺς ἐξαναστήσας ἀληθῶς, καὶ παῤῥησίᾳ δεόμενος ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Digitized by Google

αἵμασιν, ἐκτήσω τοὺς Μάρτυρας, τοὺς ἀληθεῖς Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, τῆς φωτοειδοῦς λαμπρότητός σου παμμάκαρ, ἐν ᾗ νῦν ἀνακράζεις· Ἱερεῖς εὐλογεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας. Δόξα.

Ἐν ἀσωμάτοις Τάξεσιν, ἐν τρισὶν Ὑποστάσεσι, μίαν ἀγαθότητος πηγὴν ἄναρχον, ἀγέννητον ἄναρχον, ὑπερτελῆ Θεότητα, δημιουργικὴν, καὶ Βασιλίδα τῶν ὅλων, οἱ παῖδες εὐλογεῖτε, Ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Ἱερωτέρα πέφηνας, Θεοτόκε πανύμνητε, τῆς ὑπερκοσμίου τῶν Ἀγγέλων τάξεως· τὸν τούτων γὰρ τέτοκας, δημιουργὸν καὶ Κύριον, ἐκ παρθενικῆς, ἀπειρογάμου νηδύος, ἐν δύω ταῖς οὐσίαις, ἀσυγχύτως ἀτρέπτως, μιᾷ δὲ ὑποστάσει, Θεὸν σεσαρκωμένον. Ὁ Εἱρμός.

„ Ἑπταπλασίως κάμινον, τῶν Χαλ-
„ δαίων ὁ τύραννος, τοῖς θεοσεβέσιν
„ ἐμμανῶς ἐξέκαυσε. δυνάμει δὲ κρείττο-
„ νι, περισωθέντας τούτους ἰδὼν, τῷ δη-
„ μιουργῷ καὶ λυτρωτῇ ἀνεβόα· οἱ παῖδες
„ εὐλογεῖτε, Ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, λαὸν ὑπε-
„ ρυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὠδὴ θ´. Ἐξέστη ἐπὶ τούτῳ.

Μετέστης ὡς νυμφίος ὡραϊσθεὶς, ἐν στολαῖς ὑφανθείσαις ἐξ αἵματος, μαρτυρικαῖς, θείας ἀγλαΐας πρὸς μετοχὴν, τοῦ κοσμηθέντος ἔνδοξε, καὶ καλλωπισθέντος ἐν τῷ Σταυρῷ, τῷ πάθει τῷ τιμίῳ, τοῦ πάντων εὐεργέτου, ὦ Νικηφόρε παμμακάριστε.

Ἐθέλχθης τοῦ Δεσπότου ταῖς καλλοναῖς, ὧν οὐδὲν ὡραιότερον ἔνδοξε. καὶ τῆς αὐτοῦ, ἀπολαύειν διηνεκῶς, καὶ εὐπρεποῦς λαμπρότητος, ξίφει ἐκτεμεῖν σου τὴν κεφαλὴν, ἠρέθισας τυράννους, πυρούμενος τῷ πόθῳ, ὦ Νικηφόρε τοῦ Κυρίου σου.

Λαμπρῶς κατὰ τῆς πλάνης Μάρτυς Χριστοῦ, ἀριστεύσας καὶ ταύτην τρεψάμενος, ὡς νικητὴς, στέφος ἐκόμισω σῇ κορυφῇ, τῇ τῶν χαρίτων ἔνδοξε, καὶ νῦν συγχορεύεις μαρτυρικῶς, Μαρτύρων ταῖς χορείαις, παμμάκαρ Νικηφόρε, περὶ τὸν θρόνον τοῦ παντάνακτος. Δόξα.

Πατρὸς ἐξ ἀγεννήτου θεοπρεπῶς, τὸν Υἱὸν γεννηθέντα δοξάζοντες, καὶ τὸ αὐθὲς, Πνεῦμα πρὸ αἰώνων ἐκπορευθὲν, τρεῖς ὑποστάσεις σέβομεν, τῆς ὑπερουσίου καὶ ἀρχικῆς, Τριάδος ἡνωμένας, ἑνώσει ἀσυγχύτῳ, θεολογοῦντες μεγαλύνομεν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ὑπὲρ φύσιν τεκοῦσα ἐν σώματι, τὸν ἀγαθὸν, Λόγον ἐκ καρδίας τῆς ἑαυτοῦ· ὃν ὁ Πατὴρ ἠρεύξατο, πάντων πρὸ αἰώνων ὡς ἀγαθός· ὃν νῦν καὶ τῶν σωμάτων, ἐπέκεινα νοοῦμεν, εἰ καὶ τὸ σῶμα περιβέβληται.

Ὁ Εἱρμός.

„ Ἐξέστη ἐπὶ τούτῳ ὁ Οὐρανὸς, καὶ τῆς γῆς
„ κατεπλάγη τὰ πέρατα, ὅτι Θεὸς,
„ ὤφθη τοῖς ἀνθρώποις σωματικῶς, καὶ ἡ
„ γαστήρ σου γέγονεν, εὐρυχωροτέρα τῶν Οὐ-
„ ρανῶν. διό σε Θεοτόκε, Ἀγγέλων καὶ
„ ἀνθρώπων, ταξιαρχίαι μεγαλύνουσι.

Ἐξαποστ. Ὁ Οὐρανὸν τοῖς ἄστροις.

Φερώνυμος ἐδείχθης, τῆς νίκης ὦ Νικηφόρε, ἀγάπῃ καὶ μαρτυρίῳ, νενικηκὼς τοὺς Τυράννους. ὅθεν καὶ νίκης τὸ στέφος, ἐδέξω παρὰ Κυρίου.

Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Ἡ κραταιὰ σου σκέπη, ἀπὸ ἐχθρῶν ἐπιβουλῆς, ἡμᾶς ἁγνὴ τοὺς σοὺς δούλους, φύλαττε πάντας ἀβλαβεῖς. σὲ γὰρ κεκτήμεθα μόνην, καταφυγὴν ἐν ἀνάγκαις.

Εἰς τὸν α. π. τῆς Ὀκτωήχου.

Ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία τοῦ Ὄρθρου, ὡς σύνηθες, καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν, Ζήτει εἰς Μάρτυρας.

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ, Ι´.

Τοῦ Ἁγίου Ἱερομάρτυρος Χαραλάμπους τοῦ Θαυματουργοῦ. Εἰ οὐκ ἔστι Τεσσαρακοστὴ, συμψάλλεται καὶ τοῦ ἁγίου Μάρτυρος Νικηφόρου. Ἐν τῷ μικρῷ Ἑσπερινῷ, μετὰ τὸν προοιμιακὸν ψαλμὸν, εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἵστωμεν π. δ´. καὶ ψάλλομεν π. προσόμοια γ´. δευτεροῦντες τὸ α´. Ἦχος α´.

Τῶν

Digitized by Google

Τῶν Οὐρανίων ταγμάτων.

Τῶν Οὐρανίων τὰ κάλλη ποθήσας ἐνδοξε, καὶ τῷ Χριστῷ συνεῖναι, μετ' Ἁγίων Ἀγγέλων, παντοίας τὰς βασάνους ὑπέστης στεῤῥῶς, καὶ τυράννων ὠμότητα, καὶ μαρτυρήσας γενναίως ὑπὲρ Χριστοῦ, συνευφραίνῃ τοῖς μαρτύρων χοροῖς.

Μαρμαρυγαῖς ἀκηράτοις καταστραπτόμενος, τοῦ νοητοῦ Ἡλίου, ὦ Χαράλαμπες μάκαρ, ὁλόφωτος ἐδείχθης μάρτυς Χριστοῦ, ἱερεύς τ' ἐννομώτατος. διὸ Χριστῷ συνυπάρχων ἐν Οὐρανοῖς, ὑπὲρ Κόσμου παντὸς πρέσβευε.

Τῶν Ἀθλοφόρων χορείαις συναυλιζόμενος, ἐν οὐρανοῖς τρισμάκαρ, παρεστὼς τε τῇ θείᾳ, Τριάδι τῇ ἀνάρχῳ μνήμην ποιοῦ, τῶν τελούντων τὴν μνήμην σου, καὶ τὴν πανσέβαστον κάραν σου εὐλαβῶς, προσκυνούντων μετὰ πίστεως. Δόξα. Ἦχος β'.

Ἡ Ἐκκλησία σήμερον πανηγυρίζει μυστικῶς, νέαν στολὴν ἐνδυσαμένη, ὡς πορφύραν, καὶ βύσσον, τὸ αἷμα τοῦ ἀθλοφόρου Χαραλάμπους. τοῦτον γὰρ ἐν εὐσεβείᾳ ἐκθρεψαμένη, θυσίαν ἄμωμον δεκτὴν καὶ εὐάρεστον, Χριστῷ προσήγαγε, διὸ ὁ νικητὴν τοῦτον τῶν παρανόμων, ἀναδείξας Χριστὲ ὁ Θεός, καὶ στεφανώσας, καὶ δοξάσας, καὶ ἡμῖν καταπεμψον ταῖς αὐτοῦ πρεσβείαις, τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν. Θεοτ. Εἰς τὸν α. π. Προσόμ. Ἦχος β'.

Οἶκος τοῦ Εὐφραθᾶ.

Σύμπασα ἡ Ἑλλάς, ἐνθέως νῦν ἀγάλλου, κατέχουσα ἐν κόλποις, τὴν σεβάσμιον κάραν, τὴν τοῦ Ἱερομάρτυρος.

Στίχ. Θαυμαστὸς ὁ Θεός.

Ὢ θαύματος φρικτοῦ. ὢ τεραστίου ξένου. ὅσα γὰρ τῶν Μαρτύρων, ἰάσεις ἐκτελοῦσι, καὶ θαύματα παράδοξα.

Στίχ. Δίκαιος ὡς φοῖνιξ.

Στίφη νῦν τῶν πιστῶν, καὶ τῆς Ἑλλάδος παῖδες, ἀσπάσασθε προθύμως, τοῦ θείου Χαραλάμπους, τὴν κάραν τὴν σεβάσμιον.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Πάγχρυσε κιβωτέ, καὶ στάμνε μανναδόχε, Μαρία Θεοτόκε, τὸν σὸν Υἱὸν δυσώπει, τοῦ σῶσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἀπολυτίκιον. Ἦχος δ.

Ὡς στύλος ἀκλόνητος τῆς Ἐκκλησίας Χριστοῦ, καὶ λύχνος ἀείφωτος τῆς οἰκουμένης σοφέ, ἐδείχθης Χαράλαμπες ἔλαμψας ἐν τῷ Κόσμῳ διὰ τοῦ μαρτυρίου, ἔλυσας τῶν εἰδώλων τὴν σκοτόμαιναν μάκαρ. διὸ ἐν παῤῥησίᾳ Χριστῷ πρέσβευε, σωθῆναι ἡμᾶς.

Ἐν τῷ Μεγάλῳ Ἑσπερινῷ.

Τό, Μακάριος ἀνήρ, τὸ α'. Ἀντίφωνον, εἰς τό, Κύριε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν στ. η. καὶ ψάλλομεν γ. προσόμοια. Ἦχος Πλ. β'.

Ὅλην ἀποθέμενοι.

Ὅλος ἐκ νεότητος, ἀνατεθεὶς τῷ Δεσπότῃ, τοῦτον ἐπεπόθησας, καὶ αὐτοῦ τοῖς ἴχνεσιν ἠκολούθησας. καθαρθεὶς πάσης δέ, τῶν παθῶν κηλῖδος, θείαν χάριν κατεπλούτησας, τελεῖν ἰάματα, καὶ θαυματουργεῖν τὰ παράδοξα. καὶ Μάρτυς ἐχρημάτισας, πάσαις προσβολαῖς τῶν κολάσεων, ἀκλόνητος μείνας, δυνάμει τοῦ τυθέντος ἐν Σταυρῷ. ὃν ἐκτενῶς καθικέτευε ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ἥλοις προσηλούμενον, σοῦ τὸ σωτήριον σῶμα, τὸ καρτερικώτατον, ἀθλητὰ Χαράλαμπες, καὶ ἀήττητον, τὴν ψυχὴν ἄτρεπτον, καὶ τὸν νοῦν ἄσυλον, διετήρεις συντριβόμενος. θεῖος γὰρ ἔρως σε, ἔνδοθεν πλουσίως ἀνέφλεγε, καὶ φέρειν τῶν κολάσεων, ἅπασαν ἰδέαν ἠρέθιζε, μάρτυς ἀθλοφόρε, Χριστοῦ τῶν παθημάτων κοινωνέ, ὃν παῤῥησίᾳ ἱκέτευε ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Χάραν τὴν ὑπέρλαμπρον, καὶ τὴν ὑπέρτιμον δόξαν, ἀθλήσας κεκλήρωσαι, καὶ τὴν αἰωνίζουσαν ἀγαλλίασιν, Ἱερεῦ ὅσιε, ἀθλητὰ τίμιε, Στρατιῶτα γενναιότατε, ὁ τὰ στρατεύματα, καὶ τὰς παρατάξεις τοῦ δράκοντος, αἱμάτων σου τοῖς ῥεύμασιν, ἄρδην κατακλύσας τῇ χάριτι, καὶ θείᾳ ἐντάξει, μέχρις οὗ ἐξαναστήσας ἀληθῶς, καὶ παῤῥησίᾳ δεόμενος ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Digitized by Google

Ἕτερα προσ. Ἦχος δ'. Ἔδωκας σημείωσιν.

Ἔδωκας τὸ σῶμά σου, πρὸς τὰς βασάνους ἀοίδιμε, τὴν ψυχὴν δὲ ἐτήρησας, ἄμωμον ἀκίβδηλον, πάσης ἁμαρτίας καὶ τῆς δυσσεβείας τῶν παρανόμων αἰκιστῶν, καὶ ἀνυψώσας τὸν νοῦν μετάρσιον, πανόλβιε Χαράλαμπες, πρὸς τὸν Δεσπότην καὶ Πλάστην σου, κατοικεῖν κατηξίωσαι, εἰς παστάδα οὐράνιον.

Ἔδωκας τοῖς δούλοις σου, τὸν σὸν θεράποντα Κύριε, Χαραλάμπη τὸν ἔνδοξον, ἴασιν ἀλάθητον, νόσων πολυτρόπων, καὶ παραμυθίαν τῶν συμφορῶν καὶ λυπηρῶν, καὶ καθαιρέτην τῆς πλάνης μέγιστον. διό σου τὴν φιλάνθρωπον οἰκονομίαν δοξάζομεν, πολυεύσπλαγχνε Κύριε, καὶ Σωτὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Χάριν ἣνπερ εἴληφας, παρὰ Θεοῦ ὑπὲρ ἔννοιαν, ἀθλοφόρε Χαράλαμπες, χάρις τῶν ἰάσεων, πᾶσι παρεμφαίνει, καὶ τῶν θαυμασίων ἡ ἀναρίθμητος πληθὺς, τὰς δωρεάς σου κηρύττει Ἅγιε· ἃς ὄντως ὑπὲρ λόγον τε, καὶ νῦν ἀπείληφας ἔνδοξε, πρὸς Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, τῶν Μαρτύρων ἀγλάϊσμα. Δόξα. Ἦχος δ'.

Ἔθυσας τῷ Θεῷ θυσίαν αἰνέσεως, ἱερουργῶν τῷ Δεσπότῃ, καὶ Κτίστῃ σου, ὡς ἱερεὺς ἐννομώτατος, οὗ καὶ τοῦ πάθους γεγονὼς μιμητὴς Θεόφρον Χαράλαμπες σεαυτὸν γὰρ θυσίαν εὐπρόσδεκτον προσήγαγες, τῷ διὰ σὲ θυσίαν ἑαυτὸν, τῷ Θεῷ καὶ Πατρὶ προσαγαγόντι. διὸ συναγάλλῃ αὐτῷ εἰς οὐρανίους σκηνώσεις, ἐν Ἐκκλησίᾳ τῶν πρωτοτόκων. ᾧ καὶ πρεσβεύεις ἀδιαλείπτως, ἵνα ῥυσθῶμεν ὀργῆς καὶ θλίψεως, οἱ τιμῶντές σου τὴν πανέορτον μνήμην, καὶ πόθῳ ζέοντι προσκυνοῦντες τὴν σὴν κάραν, τὴν ἄπειρα θαύματα βρύουσαν, καὶ λοιμώδη νόσον ἐκ ποδῶν ποιουμένην, σωτηρίαν καὶ ἴασιν ἡμῖν βραβεύουσαν.

Καὶ νῦν.

Ὁ διὰ σὲ Θεοπάτωρ, Προφήτης Δαβίδ.

Εἴσοδος, τὸ, Φῶς ἱλαρὸν, τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας, καὶ τὰ, Ἀναγνώσματα.

Προφητείας Ἡσαΐου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κεφ. μγ'. 9. Τάδε λέγει Κύριος· πάντα τὰ ἔθνη συνήχθησαν ἅμα, καὶ συναχθήσονται ἄρχοντες ἐξ αὐτῶν. τίς ἀναγγελεῖ ταῦτα ἐν αὐτοῖς; ἢ τὰ ἐξ ἀρχῆς, τίς ἀκουστὰ ποιήσει ἡμῖν; ἀναγέτωσαν τοὺς μάρτυρας αὐτῶν, καὶ δικαιωθήτωσαν, καὶ εἰπάτωσαν ἀληθῆ. γίνεσθέ μοι μάρτυρες, κἀγὼ μάρτυς Κύριος ὁ Θεὸς, καὶ ὁ παῖς, ὃν ἐξελεξάμην. ἵνα γνῶτε καὶ πιστεύσητέ μοι, καὶ συνῆτε, ὅτι ἐγώ εἰμι. ἔμπροσθέν μου οὐκ ἐγένετο ἄλλος Θεὸς, καὶ μετ' ἐμὲ οὐκ ἔσται. ἐγὼ εἰμὶ ὁ Θεὸς, καὶ οὐκ ἔστι πάρεξ ἐμοῦ ὁ σώζων. ἐγὼ ἀνήγγειλα, καὶ ἔσωσα, ὠνείδισα, καὶ οὐκ ἦν ἐν ὑμῖν ἀλλότριος. ὑμεῖς ἐμοὶ μάρτυρες, κἀγὼ Κύριος ὁ Θεός. ὅτι ἀπ' ἀρχῆς ἐγώ εἰμι, καὶ οὐκ ἔστιν ὁ ἐκ τῶν χειρῶν μου ἐξαιρούμενος. ποιήσω καὶ τίς ἀποστρέψει αὐτό; οὕτω λέγει Κύριος ὁ Θεὸς, ὁ λυτρούμενος ἡμᾶς, ὁ ἅγιος Ἰσραήλ.

Σοφίας Σολομῶντος τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κεφ. γ'. α'. Δικαίων ψυχαὶ ἐν χειρὶ Θεοῦ, καὶ οὐ μὴ ἅψηται αὐτῶν βάσανος. ἔδοξαν ἐν ὀφθαλμοῖς ἀφρόνων τεθνάναι, καὶ ἐλογίσθη κάκωσις ἡ ἔξοδος αὐτῶν, καὶ ἡ ἀφ' ἡμῶν πορεία σύντριμμα, οἱ δὲ εἰσὶν ἐν εἰρήνῃ. καὶ γὰρ ἐν ὄψει ἀνθρώπων ἐὰν κολασθῶσιν, ἡ ἐλπὶς αὐτῶν ἀθανασίας πλήρης. καὶ ὀλίγα παιδευθέντες, μεγάλα εὐεργετηθήσονται· ὅτι ὁ Θεὸς ἐπείρασεν αὐτοὺς, καὶ εὗρεν αὐτοὺς ἀξίους ἑαυτοῦ. ὡς χρυσὸν ἐν χωνευτηρίῳ ἐδοκίμασεν αὐτοὺς, καὶ ὡς ὁλοκάρπωμα θυσίας προσεδέξατο αὐτούς. καὶ ἐν καιρῷ ἐπισκοπῆς αὐτῶν ἀναλάμψουσι, καὶ ὡς σπινθῆρες ἐν καλάμῃ διαδραμοῦνται· κρινοῦσιν ἔθνη, καὶ κρατήσουσι λαῶν, καὶ βασιλεύσει αὐτῶν Κύριος εἰς τοὺς αἰῶνας. οἱ πεποιθότες ἐπ' αὐτὸν, συνήσουσιν ἀλήθειαν, καὶ οἱ πιστοὶ ἐν ἀγάπῃ προσμενοῦσιν αὐτῷ. ὅτι χάρις καὶ ἔλεος ἐν τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ, καὶ ἐπισκοπὴ ἐν τοῖς ἐκλεκτοῖς αὐτοῦ.

Σοφίας Σολομῶντος τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κεφ. ε'. 15. Δίκαιοι εἰς τὸν αἰῶνα ζῶσι καὶ ἐν Κυρίῳ ὁ μισθὸς αὐτῶν, καὶ ἡ φροντὶς αὐτῶν παρὰ ὑψίστῳ. διὰ τοῦτο λήψονται

ται

Digitized by Google

ται τὸ βασίλειον τῆς εὐπρεπείας, καὶ τὸ διάδημα τοῦ κάλλους ἐκ χειρὸς Κυρίου, ὅτι τῇ δεξιᾷ αὐτοῦ σκεπάσει αὐτοὺς, καὶ τῷ βραχίονι ὑπερασπιεῖ αὐτῶν. λήψεται πανοπλίαν τὸν ζῆλον αὐτοῦ, καὶ ὁπλοποιήσει τὴν κτίσιν εἰς ἄμυναν ἐχθρῶν. ἐνδύσεται θώρακα δικαιοσύνης, καὶ περιθήσεται κόρυθα, κρίσιν ἀνυπόκριτον. λήψεται ἀσπίδα ἀκαταμάχητον, ὁσιότητα. ὀξυνεῖ δὲ ἀπότομον ὀργὴν εἰς ῥομφαίαν. συνεκπολεμήσει αὐτῷ ὁ Κόσμος ἐπὶ τοὺς παράφρονας, πορεύσονται εὔστοχοι βολίδες ἀστραπῶν, καὶ ὡς ἀπὸ εὐκύκλου τόξου τῶν νεφῶν ἐπὶ σκοπὸν ἁλοῦνται, καὶ ἐκ πετροβόλου θυμοῦ πλήρεις ῥιφήσονται χάλαζαι. ἀγανακτήσει κατ' αὐτῶν ὕδωρ θαλάσσης. ποταμοὶ δὲ συγκλείσουσιν ἀποτόμως. ἀντιστήσεται αὐτοῖς Πνεῦμα δυνάμεως, καὶ ὡς λαίλαψ ἐκλικμήσει αὐτοὺς, καὶ ἐρημώσει πᾶσαν τὴν γῆν ἀνομία, καὶ ἡ κακοπραγία περιτρέψει θρόνους δυναστῶν. ἀκούσατε οὖν βασιλεῖς καὶ συνέτε, μάθετε δικασταὶ περάτων γῆς, ἐνωτίσασθε οἱ κρατοῦντες πλήθους, καὶ γεγαυρωμένοι ἐπὶ ὄχλοις ἐθνῶν. ὅτι ἐδόθη παρὰ Κυρίου ἡ κράτησις ὑμῖν, καὶ ἡ δυναστεία παρὰ Ὑψίστου.

Καὶ γίνεται ἡ συνήθης ἐκτενής. εἰς τὴν Λιτὴν ψάλλομεν τὰ Ἰδιόμελα. Ἦχος α.

Εὐφράνθητε ἐν Κυρίῳ πόλεις τῆς Ἑλλάδος, καὶ σκιρτήσατε ἀγαλλόμεναι, τὴν χάραν τοῦ μεγαλομάρτυρος Χαραλάμπους ἐν κόλποις κατέχουσαι, ὡς θησαυρὸν βαθύπλουτον καὶ ἀνεξάλειπτον. μεθ' ὧν καὶ ἡμεῖς σήμερον, ἀπαρυόμενοι ἐξ αὐτῆς τὰ τῶν ἰάσεων ῥεῖθρα, τῆς πανωλεθρίου λοιμικῆς ἀπαλλαττόμεθα νόσου, εὐχαριστοῦντες Θεῷ, τῷ κηδεμόνι καὶ Σωτῆρι τῶν ψυχῶν, καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν.

Ὁ αὐτός.

Τὸν θεῖον ἀγῶνα καλῶς ἀγωνισάμενος Μάρτυς Χαράλαμπες, τῆς οὐρανῶν Βασιλείας οἰκήτωρ γέγονας, καὶ πρεσβεύεις ὑπὲρ τοῦ Κόσμου παναοίδιμε. τὸ δὲ καρτερικώτατόν σου σῶμα, ἐν τῇ γῇ κατέλιπες, ἴαμα σωτήριον τοῖς αὐτῷ προσιοῦσι, καὶ ἀπτομένοις μετὰ πόθου. τὴν δὲ πάντιμόν σου κάραν, ἡ Ἑλλὰς ἐκτήσατο πλοῦτον ἀδάπανον, καὶ θησαυρὸν πολύτιμον. δι' ἧς τῶν ὄντως ἐφετῶν τυγχάνει, καὶ τῶν ἐναντίων ἐκλυτροῦται, ἐπισκιάσει τῆς ἐν σοὶ θείας χάριτος.

Ὁ αὐτός.

Πίστει καὶ πόθῳ ἀναφλεχθεὶς τῷ πρὸς τὸν Δεσπότην συζέοντι, καὶ τῷ μαρτυρίῳ τῷ ὑπὲρ Χριστοῦ, ὥσπερ κλίμακι χρησάμενος, ἀνῆλθες πρὸς οὐρανίους λειμῶνας, κἀκεῖθεν τῇ θεόθεν δοθείσῃ σοι χάριτι, ἐποπτεύεις τοὺς τελοῦντας τὴν σεβάσμιον μνήμην σου, καὶ τοὺς σοὺς γεραίροντας ἀγῶνας, καὶ τὴν σὴν πάντιμον κάραν κατασπαζομένους, Μάρτυς Χαράλαμπες.

Ὁ αὐτός.

Τὰ τοῦ πονηροῦ ἠκονημένα βέλη, ἀπήμβλυνας Ἅγιε, τῇ τῶν σῶν ἄθλων ἀντιτυπίᾳ. καὶ κατήσχυνας ὄφιν τὸν ἀρχέκακον, καὶ τὸ τούτου ὄργανον Σεβῆρον τὸν ἀσεβέστατον. ἀκλινεῖ γὰρ διανοίᾳ τῇ πέτρᾳ ἐρηρεισμένος τῆς πίστεως, ἀδιάσειστος ἔμεινας. διὸ αἱ ἀντιφάσεις τῆς ἀσεβείας, οὐ κατίσχυσαν περιτρέψαι τὴν στερράν σου εὐσέβειαν. ἀνθ' ὧν ἐν οὐρανοῖς συγχορεύεις Ἀγγέλοις, καὶ πρεσβεύεις ἀδιαλείπτως, ὑπὲρ τῶν πίστει καὶ πόθῳ, τιμώντων ἐν ᾄσμασι τὴν πανσεβάσμιον κάραν σου.

Ὁ αὐτός.

Μεγαλομάρτυς ἀθλητὰ τοῦ Χριστοῦ Χαράλαμπες γενναιότατε, σὺ ῥωμαλέῳ φρονήματι, τὸν ὄντως Θεὸν μεγαλοφώνως ἐν σταδίῳ ἐκήρυξας, τῶν παρόντων καταφρονήσας ὡς προσκαίρων. καὶ νῦν ἐν οὐρανοῖς ἐπαγαλλόμενος σὺν τοῖς χοροῖς τῶν Ἀγγέλων, ἀπαύστως τὸν Χριστὸν, ὃν Υἱὸν Θεοῦ παρρησίᾳ ὡμολόγησας, ἱκέτευε εἰρηνεῦσαι τὸν Κόσμον, καὶ τὴν πανώλεθρον λοιμικὴν νόσον ἐξ ἀνθρώπων ποιῆσαι, ἐκ κινδύνων λυτρούμενον ἡμᾶς παντοίων ἀεὶ, τοὺς ἐν πίστει καὶ πόθῳ ἀσπαζομένους τὴν σεβάσμιον κάραν σου, καὶ τὴν ἁγίαν σου μνήμην ἑορτάζοντας.

Ὁ αὐτός.

Ῥωμαλεότητι φρενῶν ὠχυρωμένος Θεσπέσιε, τὰς βασάνους τῶν ἀθέων εἰς οὐδὲν

οὐδὲν ἐλογίσω, ἀλλ' ἀνδρείως ὥρμησας πρὸς τὰ σκάμματα. τῷ δὲ θείῳ Πνεύματι λαμπρυνθεὶς τὴν διάνοιαν, βασιλέα παρανομώτατον ἤλεγξας, καὶ τοὺς τιμωρουμένους σε ποιναῖς καθυπέβαλες, καὶ τὴν Ὀρθόδοξον πίστιν ἐκράτυνας, καὶ νῦν ἐν οὐρανοῖς τὰ γέρα τῶν σῶν πόνων κομισάμενος, ἀπαύστως δοξολογεῖς τὴν ἁγίαν Τριάδα, καὶ πρεσβεύεις ὑπὲρ τῶν πίστει, καὶ πόθῳ τιμώντων τὴν σεβάσμιον Κάραν σου.

Δόξα. Ἦχος Πλ. α'.

Δεῦτε φιλομάρτυρες πάντες, εὐωχηθῶμεν ἐν τῇ πανσέμνῳ πανηγύρει τοῦ ἀθλοφόρου, καὶ πνευματικῶς πανηγυρίσωμεν· σήμερον γὰρ συγκαλεῖται ἡμᾶς ἡ πανσεβάσμιος πανήγυρις Χαραλάμπους τοῦ Ἱερομάρτυρος, τράπεζαν ἡμῖν παρατιθεμένη τὰς ἀριστείας τῶν παλαισμάτων αὐτοῦ, καὶ τὴν πανεύφημον αὐτοῦ κεφαλήν, ἰάματα ὡς νάματα βλύζουσαν, πᾶσι τοῖς πιστῶς αὐτῇ προσιοῦσι, καὶ ἀρυομένοις ἐξ αὐτῆς ἴασιν ψυχῶν τε καὶ σωμάτων, καὶ δαιμόνων ἀπαλλαγήν, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Σὲ δυσωποῦμεν ὡς Θεοῦ Μητέρα, εὐλογημένη, πρέσβευε σωθῆναι ἡμᾶς.

Καὶ αἱ συνήθεις εὐχαί.

Εἰς τὰ Α. Π. προσόμοια. Ἦχος α'.

Πανεύφημοι Μάρτυρες.

Πανεύφημε Μάρτυς τοῦ Χριστοῦ, ἀθλητὰ Χαράλαμπες, σὺ τὸν Χριστὸν ἀνεκήρυξας, Θεὸν καὶ ἄνθρωπον, μέσον τοῦ σταδίου· διὸ καὶ ἠγώνισαι, κατὰ τῶν ἀντιπάλων ῥωννύμενος, σθένει τοῦ Πνεύματος, καὶ τὸν στέφανον ἀπείληφας. ὅθεν πάντες τὴν Κάραν σου σέβομεν.

Στίχ. Δίκαιος ὡς φοῖνιξ ἀνθήσει.

Ἀβρύνεται σήμερον Ἑλλάς, πᾶσα ἡ χριστώνυμος. κάραν τὴν σὴν γὰρ ἐκτήσατο, ὡς κρήνην βρύουσαν, ἰαμάτων ῥεῖθρα, καὶ πλοῦτον ἀδάπανον, καὶ χάριν κενουμένην μηδέποτε, νόσους τ' ἐλαύνουσαν, λοιμικήν τε τὴν πολύφθορον, ἐξ ἀνθρώπων τῶν μακαριζόντων σε.

Στίχ. Τοῖς Ἁγίοις τοῖς ἐν τῇ γῇ.

Νεκρὸν ἀναστήσας δι' εὐχῆς, ἀσεβεῖς κατέπτηξας, ἐξ ὧν καὶ πλείστους προσήγαγες, Χριστῷ πανόλβιε, καὶ τὸν δαιμονῶντα εὐθὺς ἰασάμενος, Γαλήνην βασιλίδα ἀνέλκυσας, τῆς πλάνης δαίμονος, καὶ Χριστῷ ταύτην προσήγαγες, ἐστεμμένην ὡς παρθενομάρτυρα. Δόξα. Ἦχος β'.

Τὸν νοερὸν ἀδάμαντα, τῆς ὑπομονῆς ἀδελφοί, τὸν γενναιότατον ἀθλητήν, τὸν δυσὶ στέμμασι κατεστεμμένον, Ἱερωσύνης, καὶ ἀθλήσεως, παρὰ τῆς δεξιᾶς τοῦ παντάνακτος Θεοῦ, Χαραλάμπη τὸν ἐν Μάρτυσι μέγιστον εὐφημήσωμεν. οὗτος γὰρ τὸν ἀλάστορα καταπαλαίσας, τρόπαιον μέγα κατὰ τῆς πλάνης ἀνεστήσατο. καὶ νῦν ἐν οὐρανοῖς τὸν Θεὸν ἐξαιτεῖται, ἄφεσιν ἁμαρτιῶν ἡμῖν παρασχεῖν, καὶ παντοίων νόσων ἀπαλλαγήν, τοῖς θερμῶς προστρέχουσιν αὐτῷ, καὶ τὴν ἁγίαν αὐτοῦ κάραν εὐλαβῶς ἀσπαζομένοις, καὶ τὴν ἐτήσιον αὐτοῦ μνήμην μετὰ πόθου τελοῦσι, καὶ αἰτουμένοις δι' αὐτοῦ τῷ Θεῷ ἱλασμόν, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἐκ παντοίων κινδύνων τοὺς δούλους σου.

Ἀπολυτίκιον. Ἦχος δ'.

Ὡς στῦλος ἀκλόνητος τῆς Ἐκκλησίας Χριστοῦ, καὶ λύχνος ἀείφωτος τῆς οἰκουμένης σοφέ, ἐδείχθης Χαράλαμπες. ἔλαμψας ἐν τῷ Κόσμῳ διὰ τοῦ μαρτυρίου, ἔλυσας τῶν εἰδώλων, τὴν σκοτόμαιναν μάκαρ. διὸ ἐν παρρησίᾳ Χριστῷ πρέσβευε σωθῆναι ἡμᾶς.

Εἶτα γίνεται ἡ συνήθης εὐλόγησις τῶν ἄρτων, καὶ μεταλαμβάνομεν ἐξ αὐτῶν πάντες οἱ ἀδελφοὶ εἰς ἁγιασμὸν ψυχῆς, καὶ σώματος.

Εἰς τὸν Ὄρθρον, μετὰ τὸν Ἑξάψαλμον, τό, Θεὸς Κύριος. τὸ Τροπάριον. Ὡς στῦλος ἀκλόνητος. Δόξα. τὸ αὐτό. Καὶ νῦν. Θεοτ. Τὸ ἀπ' αἰῶνος ἀπόκρυφον. Ἡ στιχ. Μετὰ τὴν α'. στιχολ. Κάθισμα. Ἦχος γ'.

Θείας Πίστεως.

Ἔργοις ἔλαμψας τῆς εὐσεβείας, πλάνην ἔσβεσας κακοδοξίας, ὡς τοῦ Χριστοῦ στρατιώτης Χαράλαμπες, καὶ παρανόμους

τοὺς

Digitized by Google

τὰς φάλαγγας ἤχμωσας, τροπαιοφόρος, παμμάκαρ γενόμενος. Μάρτυς ἔνδοξε, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἱκέτευε, δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος. Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Θαῦμα μέγιστον πῶς ἐν ἀγκάλαις, σὺ ἐβάστασας Παρθενομῆτορ, τὸν ἐν δρακὶ αὐτοῦ τὰ πάντα συνέχοντα, καὶ ἐκ μαζῶν σου ἐξέθρεψας γάλακτι, τὸν τροφοδότην καὶ πλάστην τῆς φύσεως; Κόρη πάναγνε, αὐτὸν ἐκτενῶς ἱκέτευε, δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Μετὰ τὴν β΄. Στιχολ. Κάθισμα. Ἦχος δ΄.

Ἐπεφάνης σήμερον.

Ὡς φωσφόρον ἀνέτειλας ἐκ τῆς ἑώας, καὶ πιστοὺς ἐφώτισας ταῖς τῶν θαυμάτων σου βολαῖς, Ἱερομάρτυς Χαράλαμπες. ὅθεν τιμῶμεν τὰ θεῖά σου λείψανα.

Ἕτερον. Ὅμοιον.

Ἱερὸν τὸ Πνεῦμά σε Ἱερομάρτυς, ἱερῶς ἀνέδειξε, τὸ ἱερὸν θῦμα σοφέ, προσενεχθὲν ἱερώτατε, τῷ θείῳ λόγῳ, ᾧ θείως δεδόξασαι. Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Μωϋσῆς ἑώρακε πυρφόρον βάτον, σὲ τὸ πῦρ βαστάσασαν, τὸ τὰς ψυχὰς φωταγωγοῦν, καὶ μὴ φλεχθεῖσαν Παναμώμε, δρόσου δὲ μᾶλλον πλησθεῖσαν τῆς χάριτος.

Μετὰ τὸν Πολυέλεον. Κάθισμα. Ἦχος γ΄.

Τὴν ὡραιότητα.

Τῇ καθαρότητι Μάρτυς τοῦ βίου σου, καὶ τὸ ὑπέρλαμπρον τοῦ μαρτυρίου σου, καταπλαγέντες αἱ Ἐλλὰς, βοᾷ σοι εὐφραινομένη. σήμερον τιμῶμέν σου κεφαλὴν τὴν σεβάσμιον, θραῦσον τὰ φρυάγματα τῶν ἐχθρῶν ἡμῶν Ἅγιε, καὶ λύτρωσαι ἡμᾶς ἐκ τῶν κινδύνων, καὶ νοσημάτων τοὺς ὑμνοῦντάς σε. Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Τὴν ἀπειρόγαμον Θεογεννήτριαν, τὴν τὸν ἀχώρητον γαστρὶ χωρήσασαν, καὶ τὸν τροφέα τοῦ παντὸς, τῷ γάλακτι θρεψαμένην, μόνην ἐξισχύσασαν, τὴν κατάραν λυτρώσασθαι, γένος τὸ ἀνθρώπινον, τὴν Παράκλητον Δέσποιναν, ὑμνήσωμεν συμφώνως βοῶντες, χαῖρε ἡ κεχαριτωμένη.

Οἱ Ἀναβαθμοὶ, τὸ α΄. Ἀντίφωνον τοῦ δ΄. ἤχου. Προκείμενον. Ἦχος δ΄.

Δίκαιος ὡς φοῖνιξ ἀνθήσει. Στ. Πεφυτευμένος ἐν τῷ οἴκῳ Κυρίου. Τό, Πᾶσα πνοή. Εὐαγγέλιον ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν.

Εἶπεν ὁ Κύριος τοῖς ἑαυτοῦ μαθηταῖς. προσέχετε ἀπὸ τῶν ἀνθρώπων ἐπιβαλοῦσι. Εἶτα τὸν Ν΄. Ψαλμόν. Δόξα. Ταῖς τοῦ Ἀθλοφόρου. Καὶ νῦν. Ταῖς τῆς Θεοτόκου.

Στίχ. Ἐλέησόν με ὁ Θεός.

Καὶ τὸ Ἰδιόμελον. Ἦχος Πλ. β΄.

Φάλαγγα θεοστεφῆ φωτοφανῆς μαρτύρων, ὑπὲρ Χριστοῦ τυθέντων προθύμως, τὸν ἁγιόλεκτον συναθροισμὸν τοῦ Ἱερομάρτυρος Χαραλάμπους, φιλομάρτυρες δεῦτε τιμήσωμεν, καὶ τὴν πανίερον μνήμην αὐτοῦ πνευματικῶς τελέσαντες, πρὸς αὐτὸν βοήσωμεν τῆς λοιμικῆς ἀπειλῆς τὸν εὐσεβόφρονα λαὸν σου ἐλευθέρωσον, καὶ λύτρωσον ἡμᾶς περιστάσεως.

Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν λαόν σου. Τό, Κύριε ἐλέησον, ιβ΄. Ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς.

Εἶτα ὁ Κανὼν τῆς Θεοτόκου μετὰ τῶν Εἱρμῶν εἰς ς΄. καὶ τοῦ Ἁγίου εἰς η΄. Ὁ Κανὼν τοῦ Ἁγίου.

Ὠδὴ α΄. Ἦχος Πλ. β΄.

Ὡς ἐν ἠπείρῳ πεζεύσας ὁ Ἰσραήλ.

Χορροβατῶν εὐφροσύνως τὰ νοητὰ, ὑραμῶν σκηνώματα, καὶ λαμπόμενος φωτὶ, ἀνεσπέρῳ ῥῦσαί με παθῶν, ταῖς πρεσβείαις σου σοφὲ, ὅπως ὑμνήσω σε.

Ἡ φωτοφόρος σου μνήμη ἡλιακὰς, ἀπαστράπτει χάριτας, καὶ φωτίζει τοὺς πιστοὺς, ἐν αὐτῇ τιμῶντας σε χαρᾶς, λαμπρότατε ἀληθῶς ταύτης ἐπώνυμε.

Ταῖς τῶν αἱμάτων ῥανίσι τὴν ἁλμυρὰν, ἀπιστίας θάλασσαν, κατακλύσας ποταμὸς, ἀσεβείας γέγονας Χριστοῦ, καταρδάνων ἀληθῶς τὴν Ἐκκλησίαν ἀεί.

Θεοτοκίον.

Ἁμαρτιῶν καταιγίδες, καὶ λογισμῶν, ἐναντία κύματα, καὶ παθῶν ἐπαγωγαὶ, ἐπ' ἐμὲ διῆλθοσαν τῇ σῇ, Θεοτόκε κραταιᾷ πρεσβείᾳ σῶσόν με.

Digitized by Google

Ἕτερος Κανὼν τοῦ Ἁγίου.

Ὠδὴ α΄. Ἦχος δ΄. Ἀνοίξω τὸ στόμα.

Τὴν κάραν τὴν πάνσεπτον, καὶ τὰ παλαίσματα Κύριε, ὑμνεῖν ἐφιέμενος τοῦ σοῦ θεράποντος, θείαν ἔλλαμψιν ἐξ ὕψους ἐξαιτοῦμαι, δι' ἧς ἀναμέλψασθαι ταῦτα δυνήσομαι.

Σεβῆρον τὸν ἄθεον, τὸν ὠρυόμενον λέοντα, καθεῖλες Χαραλάμπες σὺν Κρίσπῳ ἄφρονι, τὴν δυσσέβειαν τὴν τούτων ἀπελέγξας. ἀνθ' ὧν ἐστεφάνωσαι χειρὶ τοῦ Κτίσαντος.

Βασίλειον κόσμον σε, ἡ Ἐκκλησία ἐκτήσατο, δαιμόνων διώκτην τε, θεῖε Χαραλάμπες, νοσημάτων τε παντοίων ἐλατῆρα. διὸ ἑορτάζει σου τὴν μνήμην Ἅγιε.

Θεοτοκίον.

Μαρίαν τὴν ἄχραντον, καὶ Θεοτόκον ὑμνήσωμεν, τὸ ὄρος τὸ ἅγιον, στάμνον τὴν πάγχρυσον, τὴν βαστάσασαν τὸ φύσει θεῖον μάννα, τὸ τρέφον ἑκάστοτε πιστοὺς τῇ χάριτι.

Καταβασία. Ἀνοίξω τὸ στόμα μου.

Ὠδὴ γ΄. Οὐκ ἔστιν Ἅγιος ὡς σύ.

Οὐκ ἔστι μόλως ἐξειπεῖν, τῶν θαυμάτων τὰ πλήθη, ἅπερ ἔδρασας. ὅτε ἐν τῷ βίῳ περιῆς, καὶ πρὸς Θεὸν μετελθών, Ἀθλοφόρε Μάρτυς ἀξιάγαστε.

Δυνάμει θείᾳ κρατυνθείς, τὸ ἀνίσχυρον θράσος, τῶν ἀνόμων καθεῖλες, στρατιώτης ὡς στερρός, Χαραλάμπες ἀθλητά, ὡς πολίτης θείας παρατάξεως.

Αἱμάτων ῥεύσαντες κρουνοί, σοῦ τοῦ σώματος πᾶσαν, ἀσεβείας τὴν φλόγα καὶ δεινὴν πυρκαϊάν, κατέσβεσαν, τῆς τρυφῆς δέ, τὸν χειμάῤῥουν σοὶ δὲ προεξένησαν.

Θεοτοκίον.

Ἁγίων Ἅγιον Θεόν, τέτοκας Παναγία, ἁγιότητος οἶκος, δεδειγμένη καθαρός, καὶ πύλη μόνη Χριστός, ἣν διῆλθε, σώζων τὸ ἀνθρώπινον.

Ἄλλος. Τοὺς σοὺς ὑμνολόγους Θεοτόκε.

Τοὺς σοὺς ὑμνολόγους Θεοφόρε, πιστῶς συνελθόντες ἐν Ναῷ, τὴν κάραν προσκυνῆσαί σου, τὴν θείαν καὶ σεβάσμιον φρούρει καὶ διαφύλαττε, σκανδάλων τοῦ πολεμήτορος.

Νεκρὸν νεανίαν ἀναστήσας, δαιμόνων ὀφθείς τε ἐλατήρ, πλήθη βροτῶν ἐξέστησας, καὶ τῷ Χριστῷ προσήγαγες, μαρτυρικῷ ἐν αἵματι, χειρῶν ἁρπάσας τοῦ δράκοντος.

Δεῦτε ἡ πληθὺς τῶν χριστωνύμων, Κυρίου τὸν Μάρτυρα πιστῶς, ἀνυμνήσωμεν καὶ στέψωμεν, αὐτοῦ τὴν κάραν ἄσμασι, πνευματικοῖς τὴν πάνσεπτον, πταισμάτων λύσιν ὡς εὕρωμεν. Θεοτοκίον.

Υἱὸν τοῦ Θεοῦ τὸν Θεὸν Λόγον, τὸν Κόσμῳ ἀχώρητον παντί, ἐν τῇ γαστρὶ χωρήσασα, ἀγκάλαις σου ἐβάστασας, Παρθενομῆτορ ἄχραντε, χριστιανῶν καταφύγιον.

Καταβ. Τοὺς σοὺς ὑμνολόγους Θεοτόκε.

Κάθισμα. Ἦχος γ΄. Θείας Πίστεως.

Στῦλος ἄσειστος τῆς Ἐκκλησίας, λύχνος ἄσβεστος τῆς οἰκουμένης, ἀθλοφόρε ἀνεδείχθης Χαραλάμπες, καὶ ἀναλάμψας Ἡλίου φαιδρότερον, τὴν τῶν εἰδώλων ἐλαιμέας σκοτόμαιναν. Μάρτυς ἔνδοξε, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἱκέτευε, δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Ἕτερον. Ἦχος α΄. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Τὰ στίφη τῶν πιστῶν, εὐσεβῶς συνελθόντα, τὸν Μάρτυρα Χριστοῦ, Χαραλάμπη τὸν μέγαν, ἀξίως εὐφημήσωμεν, εὐσεβείας τὸν πρόμαχον, ἀδαμάντινον, καὶ δυσσεβῶν καθαιρέτην, τὸν κηρύξαντα Θεὸν τοῦ σύμπαντος Κόσμου, Χριστὸν τὸν θεάνθρωπον. Θεοτοκίον.

Μαρία τὸ σεπτόν, τοῦ Δεσπότου δοχεῖον, ἀνάστησον ἡμᾶς, πεπτωκότας εἰς χάος, δεινῆς ἀπογνώσεως, καὶ πταισμάτων καὶ θλίψεων· σὺ γὰρ πέφυκας ἁμαρτωλῶν σωτηρία, καὶ βοήθεια καὶ κραταιὰ προστασία, καὶ σώζεις τοὺς δούλους σου.

Ὠδὴ δ΄. Χριστός μου δύναμις.

Ὡραῖος γέγονας, χρισθεὶς ἐν αἵματι, τῆς σεπτῆς μαρτυρίας, καὶ καλλοναῖς, ταύτην κατηγλάϊσας, Χαραλάμπες τῶν ἀθλητῶν, ἐγκαλλώπισμα καὶ στήριγμα.

Δα

Digitized by Google

Δαιμόνων ξόανα, τῇ σῇ συνέτριψας, Ἀθλοφόρε ἀνδρείᾳ· Ναὸν σαυτὸν, τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, καὶ καρτερίας ἀψευδοῦς, στήλην δείξας καὶ ὑπόδειγμα.

Εἰς ὕψος αἴροντες, τὰς χεῖρας ἔνδοξε, οἱ τοῦ σκότους προστάται σοῦ τὰς πλευρὰς, ἔξεον τοῖς ὄνυξι, τὴν δι' αἰῶνος ἀληθῆ, προξενοῦντές σοι ἀπόλαυσιν. Θεοτοκ.

Ἰσχὺς καὶ ὕμνησις, Χριστὸς ὁ Κύριος, ὁ ἐκ σοῦ ἀνατείλας ὑπερβολῇ, πάναγνε χρηστότητος, καὶ λυτρωσάμενος ἡμᾶς, τῆς ἀρχαίας παραβάσεως.

Ἄλλος. Ὁ καθήμενος ἐν δόξῃ.

Ὁ καθήμενος ἐν δόξῃ, ἐπὶ θρόνου Θεότητος, ἀπεδέξατό σε, ὥσπερ χρυσοπτέρυγα πέλειαν, ὡς οὐρανίους σκηνώσεις ἀμειψάμενον, ὡς ἀντίτυπον, ἀθλητὴν καὶ παράδοξον.

Λαμπρυνόμενος τῷ φέγγει, τοῦ Θεοῦ Μάρτυς ἔνδοξε, πρὸ βημάτων ἔστης, τῶν παρανομούντων ἀδάμαντος, καὶ τὸν Χριστὸν ἐλευθέρως ἀνεκήρυξας, Θεὸν τέλειον, φύσιν βροτῶν ἀμφιασάμενον.

Μέγας ὄντως ἀνεδείχθη, θησαυρὸς καὶ πολύολβος, ἡ τιμία κάρα, σοῦ τοῦ ἀντιτύπου Χαράλαμπες, πολυποικίλους τὰς νόσους, τὴν πανώλην τε, ἀπελαύνουσα, μόνον δυνάμει τοῦ Πνεύματος. Θεοτ.

Τὴν πανάχραντον Μαρίαν, Θεοτόκον ὑμνήσωμεν, τὴν γεννησαμένην, τῆς δικαιοσύνης τὸν Ἥλιον, τὴν ἐπουράνιον πύλην τὴν εἰσάγουσαν, τοὺς δοξάζοντας ταύτην Θεοῦ εἰς βασιλείαν.

Καταβασία. Ὁ καθήμενος ἐν δόξῃ.

ᾨδὴ ε΄. Τῷ θείῳ φέγγει σου ἀγαθέ.

Τὸ θεῖον πάθος τὸ δι' ἡμᾶς, παθηυπομείναντος στεῤῥῶς, Μάρτυς Χριστοῦ μιμησάμενος, φέρεις τὰς ἐν ὅλῳ σώματι ἔνδοξε, τῶν ἥλων προσηλώσεις καρτερικώτατα.

Τὴν ἀλογίαν τῶν διωκτῶν, Λόγος ὁ συνάναρχος Πατρὶ, ἐπανορθούμενος πάνσοφε, λόγον τοῖς ἀλόγοις σαφῶς ἐντίθησι, λυθῆναι τῶν δεσμῶν σε διαγορεύουσι.

Τοῖς βελτίοσι πτερωθεὶς, ἔτρωσας καρδίαν τοῦ δεινοῦ, τῶν ἡγεμόνων πολεμήτορος, λόγχῃ τῆς ἀνδρείας καὶ καρτερίας σου, θεόφρον Ἀθλοφόρε ἀξιάγαστε. Θεοτ.

Τῷ θείῳ φέγγει σου ἀγαθὴ, τὴν ἐσκοτισμένην μου ψυχὴν ταῖς ἡδοναῖς φωταγώγησον, καὶ πρὸς σωτηρίας τρίβον ὁδήγησον, ἡ μόνη τὸν Σωτῆρα Χριστὸν κυήσασα.

Ἄλλος. Ἐξέστη τὰ σύμπαντα.

Ἐξίστανται σύμπαντες, ἐπὶ τῇ θείᾳ δόξῃ σου· σὺ γὰρ πανσεβάσμιος ἡ κάρα, νόσους ἐλαύνει, διώκει δαίμονας, καὶ τοῖς προστρέχουσι πιστοῖς, ἴασιν χαρίζεται, καὶ κακῶν ἀπολύτρωσιν.

Σωμάτων νοσήματα, καὶ τῶν ψυχῶν Χαράλαμπες, παύονται τῆς θείας κεφαλῆς σου, προσκυνουμένης, καὶ τιμωμένης σεπτῶς. Χριστὸς γὰρ δεδώρηται ἡμῖν, ταύτην ἰατρεῖον, καὶ δεινῶν ἀμυντήριον.

Ἐξέστησαν δαίμονες, καὶ Ἕλληνες οἱ ἄθεοι, βλέποντες τὰς χεῖρας κεκομμένας, καὶ κρεμαμένας τοῦ σώματός σου δεινῶς, [illegible]κος τοῦ παντόλμου ὑβριστοῦ, σὺ δ' ὡς Χριστομίμητος, τοῦτον αὖθις ὑγίακας.

Θεοτοκίον.

Ὁ Λόγος Πανάμωμε, Θεοῦ ὁ [illegible]τος, ὥσπερ ὑετὸς ἐπὶ τὸν πόκον, ἐν τῇ γαστρί σου κατῆλθεν ἄχραντε, καὶ πᾶσαν τὴν φύσιν τῶν βροτῶν, ἔσωσε τῷ καύσωνι ξηρανθεῖσαν τοῦ πτώματος.

Καταβασία. Ἐξέστη τὰ σύμπαντα.

ᾨδὴ ς΄. Τοῦ βίου τὴν θάλασσαν.

Λαμπτῆρ' ἐσχημάτισας, τῷ τῶν ἄθλων σου φωτὶ, φωταγωγῶν τὰ πέρατα. ὁμολογεῖς τὸ ὄνομα τοῦ Χριστοῦ, τυράννου ἐνώπιον, Ἀθλοφόρε Κυρίου ἀξιάγαστε.

Ἐρθεὶς πυρούμενος, ἀγαπήσεως πυρὶ, τῷ δροσισμῷ τῆς πίστεως, τῶν δυσσεβούντων ἔσβεσας τὴν πυρὰν, Χριστοῦ τὰ θαυμάσια, τοῖς ἀπίστοις δεικνύων ἀξιάγαστε.

Ζωῆς ἐφιέμενος, ἀθανάτου τῆς σαρκὸς, Χαράλαμπες ἀπέκρουσας, τὰς ἐμπαθεῖς κινήσεις, καὶ προσευχῇ, μέχρις ἐξαμέστησας, ἀνυμνῶν τὸν ἐν πᾶσι σε δοξάσαντα.

Θεοτοκίον.

Παθῶν με κλονούμενον, ἁμαρτίαις προσβολαῖς, Μῆτερ Θεοῦ στερέωσον, ὡς

ἀπα-

Digitized by Google

ἀπαθείας τέξασα τὴν πηγήν. πρὸς σὲ γὰρ κατέφυγον, τῶν ἀνθρώπων τὸ μέγα καταφύγιον.

Ἄλλος. Τὴν θείαν ταύτην καὶ πάντιμον.

Τὴν θείαν ταύτην καὶ πάντιμον, τελοῦντες ἑορτὴν τοῦ παμμάκαρος, δεῦτε τὴν πάντιμον, κάραν αὐτοῦ ἀσπασώμεθα, καὶ τῶν δεινῶν τὴν λύτρωσιν κομισώμεθα.

Πηγὴν ἰάσεων ἔχοντες, τὴν κάραν τὴν σεπτήν σου Χαράλαμπες, θερμῶς προστρέχομεν, ταύτῃ προσκύνησιν νέμοντες, καὶ τὸν Θεὸν ὑμνοῦντες τὸν σὲ δοξάσαντα.

Μεγίστην χάριν ἀπείληφας, θεόθεν ἀθλητὰ γενναιότατε, Μάρτυς Χαράλαμπες, κάραν τὴν σὴν γὰρ ὁ Κύριος, τῶν ἰαμάτων κρήνην σαφῶς εἰργάσατο.

Θεοτοκίον.

Τὸ πῦρ ἐν σοὶ τῆς Θεότητος, ἐσκήνωσεν Ἁγνὴ Θεονύμφευτε, καὶ οὐ κατέφλεξε, τὴν σὴν νηδὺν Παμμακάριστε. ἐδρόσισε δὲ μᾶλλον καὶ κατεφώτισε.

Καταβασία. Τὴν θείαν ταύτην.

Κοντ. Ἦχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Θησαυρὸν πολύτιμον ἡ Ἐκκλησία, τὴν σὴν κάραν κέκτηται, Ἱερομάρτυς Ἀθλητά, τροπαιοφόρε Χαράλαμπες. διὸ καὶ χαίρει τὸν Κτίστην δοξάζουσα.

Ὁ Οἶκος.

Τὸν στερρὸν ὁπλίτην, καὶ Χριστοῦ στρατιώτην, καὶ μέγαν ἐν Μάρτυσι, Χαράλαμπη τὸν πανένδοξον, συνελθόντες εὐφημήσωμεν. ὑπὲρ Χριστοῦ γάρ, καὶ τῆς ἀληθείας λαμπρῶς ἠγωνίσατο, καὶ τὴν Ὀρθόδοξον Πίστιν τρανῶς ἀνεκήρυξε. τὴν πλάνην τῶν εἰδώλων κατήργησε, βασιλέα παρανομώτατον ἤλεγξε, καὶ τὴν κάραν ἐτμήθη, χαίρων καὶ ἀγαλλόμενος. διὸ καὶ τὸν στέφανον εἴληφε παρὰ τῆς δεξιᾶς τοῦ Ὑψίστου, καὶ συμπολίτης Ἀγγέλων ἐγένετο. ὅθεν ἡ Ἐκκλησία τῶν Ὀρθοδόξων [illegible] τὴν πάντιμον κάραν κατασπαζομένη, καὶ εὐφημίαις καταστέφουσα, καὶ πολλῶν δαιμόνων, καὶ νόσων ἀπαλλαττομένη, χαίρει τὸν Κτίστην δοξάζουσα.

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ Ι'. Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Χαραλάμπους.

Στ. Κατηξιώθης Χαράλαμπες ἐν ξίφει.
Καὶ λαμπρότητος καὶ χαρᾶς τῶν Μαρτύρων.

Τῇ δεκάτῃ, Χαραλάμπεε ἐὸν τμήθη ἀπὸ λαιμόν.

Οὗτος ὁ Ἅγιος Χαράλαμπης ὑπῆρχεν ἐπὶ τῆς βασιλείας Σευήρου, καὶ Λουκιανοῦ ἡγεμονεύοντος ἐν Μαγνησίᾳ τῇ Πόλει. Τῶν Χριστιανῶν δὲ ὢν Ἱερεύς, καὶ τὴν ὁδὸν τῆς ἀληθείας διδάσκων, τὴν ἱερατικὴν στολὴν ἐξεδύθη, εἶτα ἐξεδάρη τὸ δέρμα ὅλου τοῦ σώματος. Ἐπεὶ δὲ ἔβλεπεν αὐτὸν ὁ Ἡγεμὼν καρτεροῦντα ταῖς βασάνοις, θυμωθείς, οἰκείαις χερσὶν ἐπεχείρησε ξέειν τὸν Ἅγιον. καὶ παραυτίκα ἐξεκόπησαν αἱ χεῖρες αὐτοῦ, καὶ ἀπωρήθησαν ἐν τῷ τοῦ Μαρτυρος σώματι. Καὶ προσευξάμενος ὁ Ἅγιος, ἐποίησεν αὐτὸν ὑγιῆ. Τότε ἰδόντες οἱ δήμιοι Πορφύριος καὶ Βάπτος, ὄντες καλύρεμοι, ἠρνήσαντο τὰ εἴδωλα, καὶ ἐπίστευσαν τῷ Χριστῷ. Ὁμοίως γυναῖκες τρεῖς τῶν παρισταμένων ἐκεῖσε, ἃς πάντας κρατήσας ὁ Ἡγεμών, καὶ βασάνοις καθυποβαλών, ἀνηλεῶς ἀπεκεφάλισεν. ὁ γὰρ καὶ ἰάθη, ἀλλ' ὅμως ἔμεινε τῇ ἀπιστίᾳ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Οἱ ἅγιοι Μάρτυρες, Βάπτος καὶ Πορφύριος, οἱ τιμωροῦντες τὸν Ἅγιον Χαράλαμπη, ξίφει τελειοῦνται.

Στ. Πορφύριος καὶ Βάπτος ἐκ κοινοῦ ξίφους,
Ἀθλήσεως βάπτουσι κοινὴν πορφύραν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Αἱ πιστόταται Ἅγιαι τρεῖς γυναῖκες ξίφει τελειοῦνται.

Στ. Τὰς τρεῖς γυναῖκας ἀρρενωπὰς [illegible],
Ἄρρην ἀριθμός, ὁ τρία πρὸς τὸ ξίφος.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων καὶ Παρθένων, Ἐμμαθᾶ, Οὐαλεντίνης, καὶ Παύλου.

Στ. Ὡς ἀρραβῶνα παρθένοις κάραις δύο,
Ὁ νυμφίος δίδωσι θράσος πρὸς φλόγα.
Ἐκεῖνος οὗτος Παῦλος ὁ Χριστοῦ φίλος,
Χριστοῦ πόθῳ τράχηλον ἐκτετμημένος.

Τούτων, ἡ μὲν Ἐμμαθᾶ ὥρμητο ἐκ τῆς Γαζέων χώρας. ἡ δὲ Οὐαλεντίνα ἐκ

τῆς

Digitized by Google

τῆς Καισαρείας. Φιρμιλιανοῦ δὲ τοῦ Ἡγεμόνος προκαθίσαντος, ἄγεται Ἐρμαθᾶ ἡ γενναιοτάτη παρθένος· καὶ ἐρωτηθεῖσα, καὶ τὸν Χριστὸν Θεὸν εἶναι ὁμολογήσασα, σφοδρῶς μαστίζεται, ξύλῳ ἀναρτᾶται, τὰς πλευρὰς καταξαίνεται πλήκτροις, οὐκ εἰς ἅπαξ, ἀλλὰ καὶ πολλάκις. Ἡ δὲ τιμία Οὐαλεντίνα, καὶ αὐτὴ παρθένος οὖσα, καὶ τῶν πραττομένων τὸ ὠμὸν καὶ ἀπάνθρωπον οὐκ ἐνεγκοῦσα, παῤῥησιάζεται. καὶ αὐτίκα θύειν κελεύεται, αὐτοῦ που πλησίον παρὰ τῷ δικαστηρίῳ βωμοῦ ἀντεπιτεθέντος. Ὡς δὲ παρὰ τὸν βωμὸν ἤχθη, λὰξ ἐπ᾽ αὐτὸν γενναίως ἐνάλλεται, καὶ σὺν τῇ ἐπικειμένῃ πυρᾷ καταστρέφει αὐτόν. Ὁ δὲ τύραννος θυμωθεὶς, τοσαύτας κατὰ τῶν πλευρῶν ἐπιτίθησι βασάνους, ὅσας οὐκ ἔστιν εἰπεῖν. Καὶ ἀπαγορεύσας ἀμφοτέρας, τὸν διὰ πυρὸς αὐταῖς ψηφίζεται θάνατον. Μετὰ ταῦτα, ἐπὶ τὸν ἀγῶνα παρήχθη Παῦλος, καὶ πολλαῖς βασάνοις προσομιλήσας, καὶ ὑπεράνω παθῶν τῇ τοῦ Χριστοῦ χάριτι γενόμενος, τῇ τοῦ ξίφους καταδικάζεται τιμωρίᾳ. Ὁ δὲ Θεῷ εὐχαριστήσας, καὶ τῶν ὁμοψύχων πιστῶν ὑπερευξάμενος, δέχεται τὴν τομὴν, παραθεὶς Θεῷ τὸ αὐτοῦ Πνεῦμα.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ ἐν Ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Ἀναστασίου Ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως.

Στίχ. Ἀναστάσιος τὸν δρόμον τείνων πρόσω.
Γῆς ἐξαναστὰς, πρὸς τὸν Ὕψιστον τρέχει.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ζήνωνος.

Στίχ. Ζήνων τὰ τερπνὰ τῆς Ἐδὲμ ζῇ τῶν μόνα.
Εἰς τέρψιν εἶχε τὴν λύσιν τοῦ σαρκίου.

Οὗτος ὁ Ὅσιος Ζήνων, Καισαρεὺς μὲν ἦν τὸ γένος, τῆς πρὸς Καππαδοκίαν κειμένης, γονέων πλουσίων καὶ περιφανῶν. Κατήλεκτο δὲ τοῖς στρατιώταις, τοῖς τὰ βασιλικὰ ὀξέως διακομίζουσι γράμματα. Διανοήσας δὲ τὸ ἄστατον καὶ ἐπίκηρον τοῦ βίου, τὴν στρατιωτικὴν ἀποθέμενος ζώνην, ἐν ἑνὶ τῶν πολυανδρείων (πολλὰ δὲ εἶχε τὸ τῆς Ἀντιόχου παρακείμενον ὄρος,) εἰσῆλθε, τὴν ψυχὴν ἐκκαθαίρων. οὐ λύχνον, οὐ κιβώτιον, οὐ τράπεζαν, οὐ στρωμνὴν ἔχων. ἡ στρωμνὴ δὲ ἦν αὐτοῦ στιβὰς χόρτων ἐκ λίθων ἐστρωμένη. ἐσθὴς δὲ, ῥάκος παλαιόν. τροφὴ δὲ, εἷς ἄρτος δύο χορηγούμενος ἡμέρας. τὸ δὲ ὕδωρ αὐτὸς ἑαυτῷ πόῤῥωθεν ὑπεκόμιζεν. Οὗτος ἐκ τούτων τῶν πόνων πολλὴν θέρμην ἐπεσπάσατο τὴν χάριν. ἡ γὰρ καταδρομὴ τῶν Ἰσαύρων, πολλὰς σφαγὰς εἰς τοὺς τὴν ἀσκητικὴν μετιόντας πολιτείαν ἐποίησεν. αὐτὸς δὲ εὐχῇ μόνῃ τὰς ἐκείνων ἀπημαύρωσεν ὄψεις. οὐ πολὺν δὲ μετὰ ταῦτα βιώσας χρόνον, ἀπὸ τῶν καμάτων πρὸς τὴν ἐπουράνιον ἀπῆρε λῆξιν.

Ταῖς αὐτῶν Ἁγίαις πρεσβείαις.

Ὠδὴ ζ'. Οἱ παῖδες ἐν Βαβυλῶνι.

Προσομιλῶν ταῖς βασάνοις, καὶ τῷ πυρὶ λιπαινόμενος, ἀθλοφόρε Χριστοῦ, ὡς χρυσίου ὀβρυζότερος γέγονας, καὶ ἱερὸν ἀνάθημα, ἀληθῶς ἐχρημάτισας.

Τῶν προσαχθῶν σου τῇ δρόσῳ, παραινούντων ἡ κάμινος, κατεσβέσθη σοφέ· καὶ ἐῤῥύσθης μελῳδῶν τῷ ποιήσαντι, εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Τῇ παρατάσει τῶν ἄθλων, δένδρον ἐφάνης ὑψίκομον, συσκιάζων πιστοὺς, ἐκ φλογώδους ἁμαρτίας κραυγάζοντας· εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Ἡ τὴν χαρὰν δεξαμένη, ἐν τῇ παραγγέλῳ ῥήσει σου, ἁγνὴ εὐφροσύνης τὴν καρδίαν μου πλήρωσον, τὸ κατηφὲς διώκουσα, τῶν παθῶν ἀειπάρθενε.

Ἄλλος. Οὐκ ἐλάτρευσαν τῇ Κτίσει.

Ἀνυμνοῦμέν σε βοῶντες, χαίροις ἔνδοξε, Μάρτυς Χαράλαμπες. τὴν θείαν χάριν σου γὰρ, ἡμῖν σὺ δεδώρησαι ὡς κρήνην βρύουσαν. πλοῦτον ἄσυλον, τὸν τὰς ψυχὰς εὐφραίνοντα, τῶν πιστῶς σε δοξαζόντων.

Μεγαλύνομεν τοὺς ἄθλους σου, Θεσπέσιε Μεγαλομάρτυς Χριστοῦ, καὶ τοὺς ἀγῶνας τοὺς σούς. εἰδώλων σεβάσματα γὰρ

κατα-

Digitized by Google

καταβέβληκας, καὶ κατήργησας, τὴν τῶν δαιμόνων ἔπαρσιν, πανοίδιμε γενναίως.

Ὡς φωστὴρ ἀειλαμπέστατος ἀνέτειλεν, ἡμῖν ἡ κάρα σου τῆς πλάνης τῆς ζοφερᾶς, κινδύνων καὶ θλίψεων ἡμᾶς ἐξαίρουσα, νοσημάτων τε, τῶν ὀλεθρίων ῥύεται, καὶ δωρεῖται τὴν ὑγείαν. Θεοτοκίον.

Ἀνατέταλκεν ὁ μέγας, καὶ ἀνέσπερος Ἥλιος πᾶσι βροτοῖς, ἐκ τῆς νηδύος τῆς σῆς, καὶ πάντας ἐφώτισε φωτὶ τῆς γνώσεως, τοὺς κραυγάζοντας· εὐλογημένος πάναγνε, ὁ καρπὸς τῆς σῆς κοιλίας.

Καταβασία. Οὐκ ἐλάτρευσαν.

Ὠδὴ η΄. Ἐκ φλογὸς τοῖς Ὁσίοις.

Ταῖς ῥοαῖς τῶν αἱμάτων ἐπισταζόμενος, τῶν στιγμάτων τῷ κάλλει ὡραϊζόμενος, τῷ νικητικῷ, εὐπρεπῶς διαδήματι, κεκαλλωπισμένος, Θεῷ παρέστης Μάρτυς.

Τῶν βασάνων τὰ πλήθη οὐ κατεκάμψαν, τὴν ἀνδρείαν σου Μάρτυς καὶ γενναιότητα, ἡ τῶν διωκτῶν, οὐκ ἠμαύρωσεν ἔνστασις, σοῦ τὴν λαμπροτάτην, Θεοφόρον καρτερίαν.

Ἱερεύς τε καὶ Μάρτυς ἀκαταγώνιστος, στρατιώτης γενναῖος, καὶ στύλος ἀσειστος, ἔρεισμα πιστῶν, ἀσεβείας ἀντίπαλος, ὄντως ἀνεδείχθης Θεόφρον Ἀθλοφόρε.

Ὁ τὰ πάντα ποιήσας θείῳ βουλήματι, κληθεὶς ἐν γαστρί σου ᾤκησεν ἄχραντε; ῥάσαντας ἡμᾶς, ἀναπλάσαι βουλόμενος. ὃν ὑπερυψοῦμεν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ἄλλος. Παῖδας εὐαγεῖς ἐν τῇ καμίνῳ.

Μέγας ἀρωγὸς τῶν Ὀρθοδόξων, [illegible]στης ἐκ τῶν κινδύνων ἀναδέδειξαι, πάνσοφε Χαράλαμπες. ῥύεσαι γὰρ πάντοτε, πάντας τοὺς προστρέχοντας τῇ σεπτῇ Κάρᾳ σου, καὶ λύσιν τῶν κακῶν αἰτουμένους, καὶ ὑπερυψοῦντας Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ἔστης ἐν σταδίῳ τοῦ Σευήρου, στερέμνιος οἷά περ ἀδάμας τις, στύλος τ' ἀπερίτρεπτος, ἔνδοξε Χαράλαμπες, καὶ τὸν Χριστὸν ἐκήρυξας Θεὸν καὶ ἄνθρωπον, καὶ οὐχ ὑπέκλινας μάκαρ, ταῖς τῶν παλαμναίων θωπείαις θυμοβόροις.

Ῥῦσον τῆς σειρᾶς με τῶν πταισμάτων, ὑμνοῦντας τὴν κάραν σου Χαράλαμπες, τὴν ἀεὶ πηγάζουσαν, νάματα ἰάσεως ἀμπλακημάτων ἄφεσιν ἐμοὶ δωρούμενος, δεινῆς τε ἀπολύτρωσαι νόσου, σὲ ὑμνολογοῦντι εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας. Θεοτ.

Ῥόδον ἐν ἀκάνθαις εὑρηκώς σε, καὶ ἄνθος ἐν ταῖς κοιλάσι τὸ παράσημον, κρίνον τε πανάσπιλον, Δέσποινα Θεόνυμφε, ὁ σὸς Νυμφίος ἄνωθεν ἐν σοὶ ἐσκήνωσε, καὶ Κόσμον εὐωδίασε πάντα, σὲ ὑπερυψοῦντα εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Καταβασία.

Παῖδας εὐαγεῖς ἐν τῇ καμίνῳ.

Ὠδὴ θ΄. Θεὸν ἀνθρώποις ἰδεῖν.

Οὐκ πῦρ, οὐ ξίφος, ἀλλ' οὐδὲ θάνατος, οὐ διωγμός, οὐ θλῖψις, οὐ λιμός, οὐδὲ κίνδυνος, οὐ βασάνων παντοίων ἐπίνοια, ἴσχυσε τῆς ἀγάπης, ὄντως χωρίσαι σε, τοῦ πεποιηκότος, ἀθλητὰ ἀξιοθαύμαστε.

Ζεσμοῖς ὀνύχων, τοὺς τῆς νεκρώσεως, ἀποβαλὼν χιτῶνας, ταῖς στολαῖς ταῖς ἐξ αἵματος, σεαυτὸν Ἀθλοφόρε ἐκόσμησας, ὅθεν σὺν παρρησίᾳ, Μάρτυς ἀήττητε, πάντων τῷ Δεσπότῃ καὶ Θεῷ χαίρων παρίστασαι.

Χαρᾶς καὶ πλήρης θείας λαμπρότητος, παρεκτικὴ ἡ μνήμη [illegible] Κόσμῳ ἀνέτειλε, τῶν παθῶν τὸν χειμῶνα διώκουσα, πάντας φωταγωγοῦσα, ἣν ἑορτάζοντες, σχοίημεν πταισμάτων ἱλασμὸν ταῖς ἱκεσίαις σου.

Θεοτοκίον.

Παθῶν κλυδώνιον συνταράττει με, καὶ τῶν κακῶν βυθίζει τρικυμία [illegible]μωμε, κυβερνήτην Χριστὸν ἡ κυήσασα, χεῖρά μοι βοηθείας, ἔκτεινον σῶσαί με, μόνη προστασία τῶν πιστῶς μακαριζόντων σε.

Ἄλλος. Ἅπας γηγενής.

Ἅπαντες πιστοί, τῇ Κάρᾳ προσέλθωμεν τοῦ σεπτοῦ Μάρτυρος. πάντων ὁ Δεσπόζων γὰρ, μεγίστην χάριν ταύτῃ παρέσχετο. ὅθεν ἐλαύνει δαίμονας, παύει νοσήματα, καὶ δωρεῖται πᾶσι τοῖς προσψαύουσιν, εὐεξίαν καὶ ῥῶσιν καὶ ἔλεος.

Digitized by Google

Τῇ καὶ Οὐρανὸς, ἐξίσταται σήμερον ἐπὶ τὰ Θαύματα, τοῦ Μεγαλομάρτυρος. δαιμόνων στῖφη γὰρ ἐκδιώκονται, καὶ τοῖς νοσοῦσι δέδοται ῥῶσις τοῦ σώματος, καὶ λοιμώδης νόσος καταπαύεται, τῇ προσψαύσει τῆς Κάρας σου ἔνδοξε.

Ἐστῶμεν εὐλαβῶς, ἐν οἴκῳ Θεοῦ ἡμῶν, καὶ προσκυνήσωμεν, κάραν τὴν σεβάσμιον, τὴν ὄντως θείαν καὶ ἀξιέπαινον, τὴν φοινιχθεῖσαν αἵματι τοῦ Θείου Μάρτυρος, καὶ τελοῦσαν θαύματα παράδοξα, ὡς στεφθεῖσαν χειρὶ Παντοκράτορος.

Θεοτοκίον.

Ὕμνους παρ' ἡμῶν, προσδέχου Θεόνυμφε Θεοχαρίτωτε, Μῆτερ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν. καὶ τὴν σὴν χάριν ἀντιδεδώρησαι, τοῖς εὐλαβῶς σε μέλπουσιν ἡμῖν τοῖς δούλοις σου· τὸν Χριστὸν δὲ, ὃν ἀρρήτως τέτοκας, ἡμῖν ἵλεων Κόρη ἀπέργασαι.

Καταβασία.

Ἅπας γηγενής.

Ἐξαποστ. Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Ἐνθέως πυρσευόμενος, τῷ πόθῳ τοῦ παντάνακτος, τὸν ὑπερήφανον ὄφιν, ἀνδρείως μάκαρ καθεῖλες, καὶ Τύραννον ἀπάνθρωπον, Σεβῆρον τὸν παράφρονα, ἤλεγξας ὦ Χαράλαμπες, καὶ μισθὸν ἐκομίσω, παρὰ τοῦ πάντων Δεσπότου.

Θεοτοκίον.

Μαρία καταφύγιον, Χριστιανῶν τὸ καύχημα, φύλαττε, σκέπε σοὺς δούλους, ἐκ πάσης βλάβης ἀτρώτους, κινδύνων τ' ἐξελοῦ ὑμᾶς, τοὺς πόθῳ εὐφημοῦντάς σε, καὶ πάσης περιστάσεως. ταῖς σαῖς πρεσβείαις χρωμένη, πρὸς τὸν Υἱόν καὶ Θεόν σου.

Εἰς τοὺς Αἴνους. Πᾶσα πνοή, ἱστῶμεν στίχ. δ'. καὶ ψάλλομεν στιχηρὰ προσόμοια, γ'. δευτεροῦντες τὸ α'. Ἦχος α'.

Τῶν Οὐρανίων ταγμάτων.

Οἱ τῆς Ἑλλάδος νῦν παῖδες δεῦτε συνδράμετε, καὶ τὴν τιμίαν Κάραν, κατασπάσασθε πάντες, τοῦ Θείου Χαραλάμπους τὴν τὸν Χριστόν, ἐν σταδίῳ κηρύξασαν, καὶ ἀπελέγξασαν πλάνην τῶν δυσσεβῶν, καὶ τὸν Κτίστην μεγαλύνασαν.

Τοῖς Οὐρανίοις Ἀγγέλοις νῦν συνηρίθμησαι, καὶ παρεστὼς Τριάδι, τῇ Ἁγίᾳ Τρισμάκαρ, αὐτὴν καθικέτευε ὑπὲρ ἡμῶν, τῶν ἐν Πίστει τιμώντων σου, τὴν πανσεβάσμιον κάραν, καὶ τῶν δεινῶν, αἰτουμένων ἀπολύτρωσιν.

Ἡ λαμπροφανὴς καὶ πανένδοξος ἀνατέταλκεν, ἐν τῇ Ἑλλάδι πάσῃ, ἡ πανέορτος μνήμη, τοῦ Θείου Χαραλάμπους, διὸ περιλαμπρῶς, ἑορτάζει κατέχουσα, τὴν πανσεβάσμιον κάραν, τὴν τὸν Χριστὸν, ὡς θεάνθρωπον κηρύξασαν.

Δόξα. Ἦχος Πλ. α'.

Ὥσπερ ἀλάβαστρον πλῆρες, ἡ τιμία σου κάρα Θεσπέσιε προχέει, οἷον τι μύρον πολύτιμον τὰ ἰάματα, τούς τε πιστοὺς εὐωδιάζει θαυμασίως, καὶ τοὺς μετὰ πίστεως αὐτῇ προσιόντας τῶν δεινῶν ἀπαλλάττεται. τὴν δυσώδη τε πλάνην καὶ νόσους παντοίας, καὶ τὴν πανώλη λοιμικὴν καταπαύουσα, εὐρωστίαν δωρεῖται πᾶσι, καὶ εἰρήνην καὶ μέγα ἔλεος. Καὶ νῦν. Θεοτοκ. Μακαρίζομέν σε Θεοτόκε Παρθένε.

Δοξολογία μεγάλη, καὶ ἀπόλυσις. Δίδοται δὲ καὶ ἅγιον Ἔλαιον τοῖς ἀδελφοῖς. Εἰς τὴν Λειτουργίαν Τυπικὰ, καὶ ἐκ τῶν Κανόνων. Ὠδὴ γ'. καὶ ϛ'.

Ὁ Ἀπόστολος. Προκείμενον. Ἦχος βαρύς. Εὐφρανθήσεται δίκαιος.

Στ. Εἰσάκουσον ὁ Θεὸς τῆς φωνῆς μου. Πρὸς Τιμόθεον β'. Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα. Τέκνον Τιμόθεε ἐνδυναμοῦ. Ἀλληλούϊα. Ἦχος δ'. στίχ. Δίκαιος ὡς φοῖνιξ. Εὐαγγέλιον ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην. Εἶπεν ὁ Κύριος, ταῦτα ἐντέλλομαι ὑμῖν, ἵνα ἀγαπᾶτε ἀλλήλους. Κοινωνικόν. Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον.

Τῷ αὐτῷ Μηνί, ΙΑ'.

Τοῦ Ἁγίου Ἱερομάρτυρος Βλασίου.

Ἑσπέρας. Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν στίχ. ϛ'. καὶ ψάλλομεν στιχηρὰ προσόμ. Ἦχος α'.

Τῶν Οὐρανίων Ταγμάτων.

Ἐν τῇ ἀσκήσει βλαστήσας Ὅσιε Βλάσιε, Ἱερωσύνης δόξῃ, ὥσπερ φοῖνιξ δικαίως, ἐξην-

Digitized by Google

ἠξιώθησας παμμάκαρ, καρποὺς θεϊκοὺς, μαρτυρίου προσάγων Θεῷ, τὴν τῶν Εἰδώλων κατάλυσιν ἐμφανῶς, καὶ ἀνθρώπων τὴν οἰκείωσιν.

Ποιμαντικῶς διαπρέψας, Ἱερομάρτυς Χριστοῦ, ἀθλητικοὺς ἀγῶνας, ὑπομείνας γενναίως, ἐν δι᾽ ἀμφοτέρων, στέφος λαβὼν, ἐν ἑκατέροις κοσμούμενος, δικαιοσύνῃ καὶ πόνοις ἀθλητικοῖς. διὸ πρέσβευε σωθῆναι ἡμᾶς.

Θείῳ ῥωσθεῖσαι γυναῖκες, ζήλῳ τῆς πίστεως, τοῖς ὑπερτίμοις ἄθλοις, τῆς καλῆς μαρτυρίας, ἐστέφθησαν σὺν τέκνοις. θαῦμα φρικτόν. τὴν κεφαλὴν γὰρ ποθοῦσαι Χριστὸν, καὶ ἐν αὐτῷ νυμφευθεῖσαι ὑπὲρ αὐτοῦ, τὰς κεφαλὰς ἐναπετμήθησαν.

Ὡς προμηθέας σε πάντων, ὑμνοῦμεν Βλάσιε, καὶ λογικῶν θρεμμάτων, καὶ ἀλόγων πασχόντων. πάντας γὰρ ἰσχύεις, θεράπων Χριστοῦ, εὐεργετεῖν καὶ ἰᾶσθαι πιστῶς. τὴν γὰρ τοῦ Πνεύματος χάριν πεπλουτηκὼς, δαψιλεύεις τὰ θαυμάσια.

Χριστὸς τὸ ζῆν σοι παμμάκαρ, καὶ τὸ θανεῖν ἀληθῶς, κέρδος ἐδείχθη πίστει, κατὰ Παῦλον τὸν μέγαν, Βλάσιε θεόφρον. ἐπεὶ δι᾽ αὐτὸν, προθυμότατα τέθνηκας. καὶ σὺν αὐτῷ βασιλεύεις διὰ παντὸς, εἰς ζωὴν τὴν ἀτελεύτητον.

Δόξα. Ἦχος Πλ. β΄. Τοῦ Στουδίτου.

Βλαστήσας ἐν τῇ ἀσκήσει τῶν θείων ἀρετῶν, φερωνύμως Βλάσιε, ἠξιώθησας Δαβιτικῶς, ὥσπερ φοῖνιξ ἐν ταῖς αὐλαῖς τοῦ Κυρίου. καὶ ὡσεὶ Κέδρος ἐπληθύνθης τοῖς κατορθώμασιν. ὡς ἄμπελος δὲ εὐθυνοῦσα ἐν οἴκῳ Θεοῦ, τῷ καιρῷ τοῦ μαρτυρίου τεμνόμενος βασάνων ποιναῖς, ἐκ καρποῦ τῶν ἀγώνων σου, ἔβλυσας ἡμῖν οἶνον νοητόν. ἐξ οὗ πιόντες, εὐφροσύνης ἔνθεου τὰς καρδίας πλησθέντες, καὶ συμφώνως συνελθόντες, ἐν τῇ σεβασμίᾳ μνήμῃ τῆς σῆς τελειώσεως, μακαρίζοντες εὐφημοῦμέν σε, αἰτούμενοι λαβεῖν διὰ σοῦ τὴν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Θεὸν ἐκ σοῦ σαρκωθέντα ἔγνωμεν, Θεοτόκε Παρθένε. αὐτὸν ἱκέτευε, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Σταυροθεοτοκίον. Ὅμοιον.

Ἡ Πανάγνος ὡς εἶδέ σε, ἐπὶ Σταυροῦ κρεμάμενον, θρηνῳδοῦσα, ἀνεβόα μητρικῶς. Υἱέ μου καὶ Θεέ μου, γλυκύτατόν μου τέκνον, πῶς φέρεις πάθος ἐπονείδιστον;

Εἰς τὸν Στ. Στ. τῆς Ὀκτωήχου.

Δόξα. Ἦχος δ΄.

Ὡς καλὸς παιδοτρίβης, καὶ Διδάσκαλος τῆς εὐσεβείας, τῇ ἐνεργείᾳ καὶ δυνάμει τῶν Θείων λόγων σου, γυναῖκας φιλοθέους ὑπήλειψας πρὸς ἀγῶνας μαρτυρικοὺς, τὸ ἀσθενὲς τῆς φύσεως αὐτῶν ῥωννύων ἐν Χριστῷ· μεθ᾽ ὧν τὸν δρόμον τῆς ἀσκήσεως καλῶς τελέσας, εἰς νυμφῶνα οὐράνιον φαιδρῶς συναγάλλῃ, διπλῷ στεφάνῳ τῆς θείας δόξης σεμνυνόμενος, καὶ ἐξαιτούμενος σὺν αὐταῖς, τὴν εἰρήνην ἡμῖν δοθῆναι, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Ἐπομβρίαις πνευματικαῖς ... τῆς τοῦ Πνεύματος χάριτος, τὴν ἐμὴν διάνοιαν καταγλύκανον, ἡ τὴν σταγόνα κυήσασα, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν, ἀνομίας τῶν βροτῶν, οἰκτιρμοῖς ἀποσμήχουσαν, καὶ κατάκλυσον, τὴν πηγὴν τῶν παθῶν μου καὶ χειμάρρου, καταξίωσον τρυφῆς με, τῆς ἀειζώου πρεσβείαις σου.

Σταυροθεοτοκ. Ὅμοιον.

Ὡς ἑώρακε Κύριε, ἡ Παρθένος καὶ Μήτηρ σου, ἐν Σταυρῷ κρεμάμενον ἐξεπλήττετο, καὶ ἀτενίζουσα ἔλεγε· τί σοι ἀνταπέδωκαν, οἱ πολλῶν σου δωρεῶν, ἀπολαύσαντες Δέσποτα; ἀλλὰ δέομαι, μή με μόνην ἐάσῃς ἐν τῷ Κόσμῳ, ἀλλὰ σπεῦσον ἀναστῆναι, συνανιστῶν τοὺς Προπάτορας.

Ἀπολυτίκιον. Ἦχος δ΄.

Καὶ τρόπων μέτοχος, καὶ θρόνων διάδοχος, τῶν Ἀποστόλων γενόμενος, τὴν πρᾶξιν εὗρες θεόπνευστε, εἰς θεωρίας ἐπίβασιν· διὰ τοῦτο τὸν λόγον τῆς ἀληθείας ὀρθοτομῶν, καὶ τῇ πίστει ἐνήθλησας μέχρις αἵματος, Ἱερομάρτυς Βλάσιε,

Digitized by Google

σιε, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Εἰς τὸν Ὄρθρον ὁ Κανών. οὗ ἡ ἀκροστ.
Ὕμνοις κροτῶ σε, Μάρτυς ἀσεβοφρόνως. Ἰωσήφ.

Ὠδὴ α΄. Ἦχος πλ. δ΄.
Ἆσμα ἀναπέμψωμεν.

Ὕμνοις τὴν φωσφόρον καὶ σεπτὴν, καὶ ἱερὰν σου ἄθλησιν, ἀνυμνοῦντα πιστῶς, Χριστοῦ Ἱερομάρτυς, τὸν νοῦν μου καταύγασον, αἴγλῃ φαεινοτάτῃ, παῤῥησίαν ἔχων πρὸς τὸν Κτίστην.

Μίαν χαρακτῆρσιν ἐν τρισὶν, ὁμολογῶν Θεότητα, πολυθείας ἀχλὺν, ἀπήλασας καὶ ὄρθρος, αὐγάζων ἀσέβειαν, ὤφθης Ἱερομάρτυς, τοῖς ἐν ζόφῳ πλάνης κρατουμένοις.

Νύκτα ἀθείας ἀστραπαῖς, τοῦ ἱεροῦ κηρύγματος, ἀπομειώσας φωστὴρ, κοσμούμενος ἐδείχθης, θαυμάτων λαμπρότησι, φέγγει τε μαρτυρίου, καὶ τὴν κτίσιν πᾶσαν καταυγάζεις.

Θεοτοκίον.

Ὅλην καθαράν σε εὑρηκὼς, ὁ καθαρὸς ἐσκήνωσεν, ἐν τῇ νηδύϊ σου, ἁγνὴ Παρθενομήτωρ, καὶ σὰρξ ἐσχημάτισε, δίχα τῆς ἁμαρτίας, ἵνα πλάνης ἡμᾶς ἀπαλλάξῃ.

Ὠδὴ γ΄. Ἐστερεώθη ἡ καρδία μου.

Οἱ ταῖς ἀκάνθαις συμπνιγόμενοι ταῖς τοῦ βίου, ἀπαύστως Βλάσιε συμπτωμάτων, σῆς πρεσβείας τῇ δρεπάνῃ καθαίρονται, προστάτην σε προσκαλούμενοι.

Τῇ πρὸς τὸ θεῖον, ἀνανεύσει ὁλικωτάτῃ, βασάνων ἤνεγκας τρικυμίαν, ξεομένης τῆς σαρκός σου, ὥσπερ πάσχοντος ἑτέρου, σοῦ διακείμενος.

Ὡς Ἱεράρχης, ὡς ἀήττητος ἀθλοφόρος, ὡς θεία δόξῃ ἠγλαϊσμένος, ἀκροτάτῳ ἀφετῷ νῦν παρέστασαι, πρεσβεύων ὑπὲρ τῆς Ποίμνης σου.

Θεοτοκίον.

Σὲ τὴν φανεῖσαν, ὑπερέχουσαν τῶν κτισμάτων, ὡς πάντων οὖσαν ἁγιωτέραν, ἐν αἰνέσει γενεαὶ μακαρίζουσιν, ἀνθρώπων Θεομακάριστε.

Ὁ Εἱρμός.

„Ἐστερεώθη ἡ καρδία μου ἐν Κυρίῳ, ὑψώθη κέρας μου ἐν Θεῷ μου. ἐπλατύνθη ἐπ' ἐχθρούς μου τὸ στόμα μου. εὐφράνθην ἐν σωτηρίῳ σου.

Κάθισμα. Ἦχος πλ. δ΄. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Ἐκβλαστήσας ὡς δένδρον παναθαλὲς, ἐν τῷ οἴκῳ Κυρίου Ἱερουργὲ, πολλοὺς κατεφύτευσας, πρὸς τὴν γῆν τὴν σωτήριον. καὶ ὡς κριὸς ποιμνίου, καλῶς ἡγησάμενος, δεσμευθεὶς ἐσφάγης, θυσία γενόμενος, τῷ δι' εὐσπλαγχνίαν, ὡς ἀρνίον σφαγέντι, καὶ χαίρων ἀνέδραμες, πρὸς αὐτὸν Πάτερ Βλάσιε. διὰ τοῦτο βοῶμέν σοι, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἑορτάζουσι πόθῳ, τὴν Ἁγίαν μνήμην σου.

Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Διὰ κόσμον Παρθένε τὸν κοσμικὸν, καὶ ταγμάτων τῶν ἄνω καλλωπισμὸν, ἐν Κόσμῳ ἐκύησας, τὸν τοῦ κόσμου Κοσμήτορα. πρὸ γὰρ τούτου Κόρη, ὑπῆρχον ἀκόσμητα, τῶν βροτῶν μὴ βλέπειν, δυναμένων τὸν Κύριον· ὅθεν ἀμφοτέρων, κοσμιότης κοσμία, ὡράθης μητρόθεε, κοσμιότητι τόκου σου. τὸν γὰρ κόσμον τῷ κόσμῳ, δι' αὐτοῦ τῷ ἀρχαίῳ κοσμεῖς, καὶ Ἀγγέλων πάντα τὸν διάκοσμον, ἐν σοὶ κατακοσμεῖς κοσμοσώτηρα.

Σταυροθεοτοκίον. Ὅμοιον.

Τὸν Ἀμνὸν καὶ Ποιμένα καὶ λυτρωτὴν, ἡ ἀμνὰς θεωροῦσα ἐν τῷ Σταυρῷ, ἠλάλαζε δακρύουσα, καὶ πικρῶς ἀνεκραύγαζεν· ὁ μὲν κόσμος ἀγάλλεται, δεχόμενος τὴν λύτρωσιν, τὰ δὲ σπλάγχνα μου φλέγονται, ὁρώσης σου τὴν σταύρωσιν, ἣν περ ὑπομένεις, διὰ σπλάγχνα ἐλέους, Θεὲ ὑπεράγαθε, ἀνεξίκακε Κύριε. ἡ πιστῶς ἐκβοήσωμεν· σπλαγχνίσθητι Παρθένε ἐφ' ἡμᾶς, καὶ πταισμάτων δώρησαι τὴν ἄφεσιν, τοῖς προσκυνοῦσιν ἐν πίστει αὐτοῦ τὰ παθήματα.

Ὠδὴ δ΄. Ἐξ ὄρους κατασκίου.

Ἔχων τὴν ψυχὴν, αὔλῳ φωταυγείᾳ, Μάρτυς καὶ ποιμὴν, φαιδρῶς αὐγαζομένην, δικαστικῶν πρὸ βημάτων ἔστης ἀνδρείως, ὁμολογῶν Θεοῦ τὴν σάρκωσιν.

Μύστης Ἱερὸς, καὶ Μάρτυς στεφηφόρος, στύλος ἀκλινὴς, καὶ βάσις εὐσεβείας,

καὶ

Digitized by Google

καὶ ἀληθείας ἑδραίωμα ἐγνωρίσθης τῇ Ἐκκλησίᾳ, Μάρτυς Βλάσιε.

Ἄρνας λογικὰς, ἐποίμανας ὁσίως, θῦμα δὲ δεκτὸν, προσήχθης τῷ Δεσπότῃ, ὁλοκαυτούμενον ἄνθραξι μαρτυρίου, ἱερομύστα πανσεβάσμιε.

Ῥήσεσι σου σοφῶν, χειλέων ἀπεφράγη, χείλη πονηρὰ, λαλοῦντα βλασφημίαν, εἰς τὸν τῶν ὅλων Δεσπότην καὶ Βασιλέα, ἱεροκήρυξ ἀξιάγαστε. Θεοτ.

Νόμον σε καινὸν, προεῖδεν ὁ Προφήτης, ἔχοντα Θεοῦ, τὸν Λόγον γεγραμμένον, τὸν διαῤῥήξαντα Κόρη τῆς ἁμαρτίας, τῶν προπατόρων τὸ χειρόγραφον.

Ὠδὴ η'. Τὸν ζόφον τῆς ψυχῆς μου.

Ὑπέμεινας ἀνδρείως, τῆς σαρκὸς τὰς αἰκίσεις ἀοίδιμε, ἐν τῷ δεινῶς τραυματίζεσθαι, τὴν πλάνην τραυματίζων, καὶ καταράσσων ἐχθροὺς, τῇ πρὸς Θεὸν ἀνυψώσει, Ποιμὴν ἀξιάγαστε.

Σταυρῷ τὸν προσπαγέντα, ἐν τῷ πάθει σου εἰκονίζων μακάριε, τὰς τῆς σαρκὸς ἀλγηδόνας, ὑπέφερες γενναίως, καὶ νικητὴς γεγονὼς, συνηριθμήθης ἀξίως, μαρτύρων στρατεύμασιν.

Ἐνθέῳ πεποιθήσει, προσευχῶν σου μάστιξι, θῆρα Πάτερ συνώθησας, ἀποβαλέσθαι τὴν θήραν, ἣν ἀδίκως συνεῖχε, πιστοῦ γυναίου πληρῶν, συμπαθεστάτῃ καρδίᾳ, τὴν αἴτησιν Βλάσιε. Θεοτ.

Ὑμνοῦμέν σε Μαρία, τὴν θεώσασαν τῶν ἀνθρώπων τὸ φύραμα, τῇ ὑπὲρ νοῦν σου λοχείᾳ, καὶ ἀναπλάσασαν καταφθαρέντας ἡμᾶς, καὶ συντριβέντας ἀπάτῃ τοῦ ὄφεως Πανάγνε.

Ὠδὴ θ'. Ἱλάσθητί μοι Σωτήρ.

Συνήθλησέ σοι χορὸς, σεπτῶν γυναίων ἀοίδιμε. ῥωσθεῖσαι γὰρ τοῦ Σταυροῦ, δυνάμει συνέτριψαν, ἐχθροῦ πολυμήχανον, κεφαλὴν καὶ νίκης, ἀνεπλέξαντο διάδημα.

Ἐῤῥώσθη τὸ ἀσθενὲς, Θεοῦ δυνάμει καὶ χάριτι. ἰδοὺ γὰρ νεανικῶς, γυναῖκες ἠρίστευσαν, τὸν ὄφιν πατήσασαι, τὸν ποτὲ τὴν Εὔαν, Παραδείσου ἐξωκίσαντα.

Ῥυσθεῖσαι πονηρῶν, δαιμόνων ἄψυχα ξόανα, ἐπουρανίου ναοῦ, κειμήλια ἔμψυχα, ἑαυτὰς προσήξατε, καὶ τῶν πρωτοτόκων, Ἐκκλησίαν ἐφαιδρύνατε.

Θεοτοκίον.

Ὁ θρόνος ὁ τοῦ Θεοῦ, τῶν Χερουβὶμ ὁ ὑπέρτερος, Νεφέλη ἡ τοῦ φωτὸς, ψυχῆς μου τὰ ὄμματα, Παναγία φώτισον, καὶ παθῶν ἀχλύος, τὴν καρδίαν μου καθάρισον.

Ὁ Εἱρμός.

„ Ἱλάσθητί μοι Σωτήρ· πολλαὶ γὰρ αἱ ἀνομίαι μου. καὶ ἐκ βυθοῦ τῶν κακῶν, ἀνάγαγε δέομαι. πρὸς σὲ γὰρ ἐβόησα, καὶ ἐπάκουσόν μου, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου.

Κοντάκ. Ἦχος β'. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Ὁ θεῖος βλαστὸς, τὸ ἄνθος τὸ ἀμάραντον, ἀμπέλου Χριστοῦ, τὸ κλῆμα τὸ πολύφορον, Θεοφόρε Βλάσιε, τοὺς ἐν πίστει τελοῦντας τὴν μνήμην σου. εὐφροσύνης τῆς σῆς πλήρωσον, πρεσβεύων ἀπαύστως ὑπὲρ πάντων ἡμῶν.

Ὁ Οἶκος.

Ῥώμῃ Θεοῦ χρηματισθεὶς ὦ θεόφρον, ὡς Ἱερὸς Ἱεράρχης, καὶ λειτουργὸς αὐτοῦ ἐν πράξεσι θείαις ἀναδέδειξαι, τῶν ἀθλοφόρων ἐν ταῖς χορείαις ἀθλοφόρος ὡράθης, καὶ στεφανίτης. Ἀαρὼν ὑπερήρθης θυσίας, ὡς μύστης Χριστοῦ. σὺν Ἄβελ αἷμα τὸ θεῖον ἀνακράζει Θεῷ τὴν σφαγήν σου. καὶ θρόνῳ θείῳ τοῦ κτίσαντος παρεστὼς σὺν Ἀγγέλων τοῖς τάγμασι, πρεσβεύεις ἀπαύστως ὑπὲρ πάντων ἡμῶν.

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ, ΙΑ'. Μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἱερομάρτυρος Βλασίου, Ἀρχιεπισκόπου Σεβαστείας.

Στίχ. Λαιμὸν Βλάσιος ἐκκοπεὶς διὰ ξίφους.
Ἀλγοῦσι λαιμοῖς ῥωμάτων εἴργει βλάβας.
Ἑνδεκάτῃ Βλασίου τάμεν αὐχένα χαλκὸς ἀτηρής.

Οὗτος ἦν κατὰ τοὺς χρόνους Λικινίου τοῦ Βασιλέως, Ἐπίσκοπος Σεβαστείας, οἰκῶν ἔν τινι τῶν κατ' ὄρος σπηλαίων. ἐν ᾧ τὰ ἄγρια τῶν ζώων ἐξημερούμενα, διὰ τῆς εὐλογίας τοῦ Ἁγίου, χειροήθη ἐφαίνοντο. Ὢν δὲ καὶ τῆς ἰατρικῆς ἐπιστήμης ἔμπειρος

Digitized by Google

ρος, πολλὰς ἰάσεις ἐπετέλει, τὴν τῶν θαυμάτων ἐνέργειαν παρὰ Κυρίου λαβών. Οὗτος κατασχεθεὶς, ἤχθη πρὸς τὸν Ἡγεμόνα Ἀγρικόλαον, καὶ ὁμολογήσας τὸ ὄνομα τοῦ Χριστοῦ, τύπτεται ῥάβδοις, καὶ ἀναρτηθεὶς ξέεται. Εἶτα ἀπαγόμενος ἐν τῇ φυλακῇ, ἠκολούθησαν αὐτῷ γυναῖκες ἑπτὰ, αἳ καὶ τὰς κεφαλὰς ἀπετμήθησαν, Θεὸν τὸν Χριστὸν εἶναι ὁμολογήσασαι. Ὁ δὲ Ἅγιος Βλάσιος, τῷ βυθῷ τῆς Λίμνης βληθεὶς, ξίφει τὴν κεφαλὴν ἀπετμήθη μετὰ τῶν δύο βρεφῶν, τῶν ὄντων ἐν τῇ φυλακῇ. Λέγεται δὲ, ὅτι οὗτος ἦν ὁ τῷ τοῦ Μεγαλομάρτυρος Εὐστρατίου διατάξει ἐπιστηρίσας κατὰ τὸν καιρὸν τῆς αὐτοῦ μαρτυρίας, καθάπερ καὶ ἐν παλαιῷ ὑφάσματι εὑρηται εἰκονισμένος ὁ Ἅγιος Βλάσιος, ἱστάμενος μέσον τῶν Ἁγίων πέντε Μαρτύρων, ἔγγιστα τοῦ Ἁγίου Εὐστρατίου, καὶ δεχόμενος ἐκ χειρὸς τούτου τὸν τόμον τῆς διατάξεως. Τελεῖται δὲ ἡ αὐτοῦ σύναξις ἐν τῷ ἁγιωτάτῳ αὐτοῦ μαρτυρίῳ τῷ ὄντι πλησίον τοῦ Ἁγίου Ἀποστόλου Φιλίππου, ἐν τοῖς Μελτιάδου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Οἱ Ἅγιοι δύο Παῖδες, οἱ συναθλήσαντες τῷ Ἁγίῳ Βλασίῳ μετὰ τῶν ἑπτὰ Γυναικῶν, ξίφει τελειοῦνται.

Στ. Βαβαὶ τοσαύτης Παιδίων ἀφθαρσίας.
Σπλάγχνα ἀμφῶ, παῖσιν ἐκτμηθῆ φθάσαν.

Κτείνει γυναῖκας ἑπτὰ σεπτὰς τὸ ξίφος.
Οὐ τῇ γυναικῶν συσχεθείσας δειλίᾳ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Ἡ εὕρεσις τοῦ Λειψάνου τοῦ Ἁγίου Ζαχαρίου τοῦ Προφήτου, τοῦ Πατρὸς τοῦ τιμίου Προδρόμου.

Στ. Φανεὶς ὁ νεκρὸς γῆθεν ὁ Ζαχαρίου,
Τοῖς ζῶσι πιστοῖς, ἄφθονον βλύζει χάριν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη Θεοδώρας τῆς Βασιλίσσης, τῆς ποιησάσης τὴν Ὀρθοδοξίαν.

Στ. Τὴν Θεοδώραν αὐγοῦσαν τιμῶ χαίρων.
Τὴν τιμήσασαν Χριστοῦ μου τὴν εἰκόνα.

Αὕτη ἐγένετο γυνὴ Θεοφίλου τοῦ βασιλέως τοῦ εἰκονομάχου. οὐκ ἦν δὲ αἱρετικὴ, ὥσπερ ὁ αὐτῆς ἀνήρ. Ἐκεῖνος μὲν γὰρ τὸν Ἅγιον Μεθόδιον τὸν Πατριάρχην Κωνσταντινουπόλεως ἐξώρισεν, ἀντ' ἐκείνου δὲ προεβάλετο Ἰωάννην τὸν Λεκανομάντην καὶ τὰς ἁγίας εἰκόνας κατέκαυσεν. Αὕτη δὲ, εἰ καὶ φανερῶς οὐκ ἐτόλμα προσκυνεῖν τὰς ἁγίας εἰκόνας, ὅμως εἶχεν αὐτὰς κεκρυμμένας εἰς τὴν κοιτῶνα αὐτῆς, καὶ τῇ νυκτὶ ἵστατο προσευχομένη, καὶ παρακαλοῦσα τὸν Θεὸν, ἵνα ποιήσῃ ἔλεος μετὰ τῶν ὀρθοδόξων. Ἐγέννησε δὲ Υἱὸν, ὀνόματι Μιχαὴλ, καὶ ἐδίδαξεν αὐτὸν τὴν ὀρθοδοξίαν. Μετὰ δὲ τὴν τελευτὴν τοῦ ἀνδρὸς αὐτῆς, εὐθέως ἤγαγε τὸν Ἅγιον Μεθόδιον, καὶ συνήθροισε τὴν ἱερὰν Σύνοδον, καὶ ἀνεθεμάτισε τοὺς εἰκονομάχους, καὶ τὸν Ἰωάννην κατεβίβασε τοῦ Θρόνου, καὶ τὰς ἁγίας εἰκόνας εἰσήγαγεν ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ. Εἶτα ἐτελεύτησε, καταλιποῦσα τὴν βασιλείαν τῷ Υἱῷ αὐτῆς Μιχαήλ.

Ταῖς αὐτῶν Ἁγίαις πρεσβείαις ὁ Θεός.

Ὠδὴ ζ'. Τῶν Χαλδαίων ἡ κάμινος.

Φωτισμοῦ θείου ἔμπλεων, κτησάμενος καρδίαν, ἀπροσκόπτως παρέδραμες, προσκόμματα τῆς πλάνης, ἐχθρῶν διαβήματα, ὑποσκελίσας σοφὲ τῇ παρρησίᾳ σου.

Ῥαντισμῷ τῶν αἱμάτων σου, πλάνης ἡ φλὸξ ἀπεσβέσθη, τῇ ἐλλάμψει τῶν λόγων σου, ἡ κτίσις ἐφωτίσθη κραυγάζουσα Βλάσιε· εὐλογητὸς ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Οὐ σκιαῖς οὐκ αἰνίγμασιν, ὃν ἐπόθησας βλέπεις, πρὸς δὲ πρόσωπον πρόσωπον, λυθέντων τῶν ἐσόπτρων, καὶ μέλπεις γηθόμενος· εὐλογητὸς ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Νυσταγμῷ κρατηθέντα με, Παρθένε ἀμελείας, ἁμαρτίας κατέλαβεν, ὕπνος θανατηφόρος· διὸ μετάνοιά με, πρὸς ζωηφόρον αὐγὴν, Ἁγνὴ ἐξέγειρον καὶ σῶσόν με.

Ὠδὴ η'. Ὁ στεγάζων ἐν ὕδασι.

Ὡς Κριὸς ἐθελόθυτος, ὡς Ἱερεῖον δεκτὸν, ὡς Ἀμνὸς ἄκακος, χαίρων προσηνέχθης, τῷ τυθέντι Ἀμνῷ, εἰς ἡμῶν λύ-

Digitized by Google

λύτρωσιν, καὶ Μαρτύρων συνήφθης ὁμηγύρει, μέλπων σὺν Ἀγγέλοις, τὴν ἱεροτάτην, παμμάκαρ ὑμνῳδίαν.

Σταλαγμοῖς τῶν αἱμάτων σου, ἀπεξήρανας βυθὸν, ἀθείας Μάρτυς, ἔβλυσας Κόσμῳ, ἰαμάτων κρουνοὺς, παύοντας καύσωνα, παθημάτων παντοίων, τῶν ἐν πίστει σοὶ καταφυγόντων, καὶ ὑπερυψούντων, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Οὐκ ἀρνούμεθα Κύριον, τὸν ἐπὶ πάντων Θεὸν, ἱερῶν γυναικῶν χορὸς, ἐβόα ὁ μακάριος· ὅθεν ξεόμεναι, καὶ πυρὶ ὁμιλοῦσαι, καὶ σιδήρῳ κάρας ἐκτμηθεῖσαι, ἔχαιρον ὑμνοῦσαι, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Ἱερῶς σε προηγγείλαν, Παρθενομῆτορ φωναὶ, ἐσομένην Κόρην τοῦ Ποιητοῦ σου, ὑπὲρ φύσιν τρόφον, γέννησιν ἄρρητον, ὡς καὶ σύλληψιν ξένην κεκτημένην· ὅθεν σε ὑμνοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὁ Εἱρμός.

„Ὃν στεγάζων ἐν ὕδασι, τὰ ὑπερῷα αὐτοῦ, „ὁ τιθεὶς θαλάσσῃ ὅριον ψάμμον, καὶ „συνέχων τὸ πᾶν, σὲ ὑμνεῖ Ἥλιος, σὲ „δοξάζει Σελήνη, σοὶ προσφέρει ὕμνον „πᾶσα ἡ Κτίσις, τῷ Δημιουργῷ, καὶ Κτί„στῃ εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ὠδὴ θ'. Τὸν προδηλωθέντα.

Ὡς ὑπερφυεῖ κλίμακι, τῷ αἵματι Μάρτυς, ἐπιβὰς τὰς ἄνω μονὰς, κατέλαβες ὡραῖος, ἀγλαΐαις ἀποδεχθεὶς τῶν ἀγάμων, καὶ τῷ στεφοδότῃ σου παρίστασαι.

Σὲ τὸν φωταυγῆ Ἥλιον, ποθοῦσαι γυναῖκες, καὶ τῶν ἡδυπνόων Χριστοῦ ὀσφρανθεῖσαι σου μύρων, διὰ πάθους τὸ σὸν εἰκόνισαν πάθος, καὶ τῆς ἀφθαρσίας ἠξιώθησαν.

Ἡμεροφανὴς ὡς ἀστὴρ, ταῖς σαῖς χορείαις, ἀυλιζόμενος Βλάσιε, τὴν φωσφόρον σου μνήμην, τοὺς γεραίροντας ἐκ φθορῶν ἐγκλημάτων, ῥῦσαι ταῖς πρεσβείαις σου δεόμεθα.

Θεοτοκίον.

Φέρεις ἐν ἀγκάλαις, Χριστὸν τὸν διακρατοῦντα, οἰκουμένην πᾶσαν, χειρὶ Ἁγνὴ Παρθενομῆτορ, ὃν ἱκέτευε ὡς Υἱὸν σου καὶ κτίστην, σῶσαι τὰς ψυχὰς τῶν ἀνυμνούντων σε.

Ὁ Εἱρμός.

„Τὸν προδηλωθέντα, ἐν ὄρει τῷ Νομο„θέτῃ, ἐν πυρὶ καὶ βάτῳ, τόκον τὸν „τῆς Ἀειπαρθένου, εἰς ἡμῶν τῶν πιστῶν „σωτηρίαν, ὕμνοις ἀσιγήτοις μεγαλύνο„μεν.

Ἐξαπος. Ἐν Πνεύματι τῷ Ἱερῷ.

Μαρτύρων σε ὡραίσμα, Ἱερέων τὸ κλέος γινώσκομεν παμόλβιε, Βλάσιε Ἱεράρχα, ὡς θῦμα γὰρ προσέφερες, σεαυτὸν καὶ τυθῆναι, τῷ διὰ σὲ εἰς θυσίαν, ἑκουσίως ἐλθόντι ἀγαθότητι, ἀφράστῳ, καὶ βουλήσει ἀρρήτῳ.

Ἕτερον. Τοῖς μαθηταῖς συνέλθωμεν.

Δεῦτε καὶ δῶμεν σήμερον, τῷ Χριστῷ δόξαν πάντες, αὐτὸς γὰρ ὁ Θεὸς ἡμῶν, τέρασι παραδόξοις, καὶ θαύμασι πολυειδοποιε, τὸν σοφὸν Ἱεράρχην, καὶ Μάρτυρα ἐδόξασε, Βλάσιον ὃν τιμῶντες, καὶ τὴν αὐτοῦ, ἱερὰν πανήγυριν ἐκτελοῦμεν, ἁμαρτιῶν λυτρούμεθα, ταῖς αὐτοῦ ἱκεσίαις.

Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Ζητῶν με τὸ πλανώμενον, πρόβατον παραβάσει, Θεὸς ὁ πλαστουργήσας με, οὐ τὴν ἄφθορον μήτραν, ὑπέδυ Ἄχραντε Κόρη. καὶ λαβών με ἐπ' ὤμων, εἰς Οὐρανοὺς ἀνύψωσε, συνεδρείᾳ τιμήσας, τῷ Πατρικῷ· ὢ τὴν ἀνυπέρβλητον εὐσπλαγχνίαν, καὶ σὲ τὴν Θεομήτορα, προσκυνῶ καὶ δοξάζω.

Εἰς τὸν Στ. τὰ τῆς Ὀκτωήχου.

Ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία τοῦ Ὄρθρου, ὡς σύνηθες, καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν. Ζήτει εἰς Ἱερομάρτυρ.

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ ΙΒ'.

Τοῦ ἐν Ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Μελετίου Ἀρχιεπισκόπου Ἀντιοχείας τῆς Μεγάλης.

Ἑσπέρας εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν Στίχ. ς'. καὶ ψάλλομεν τὰ προσόμοια.

Ἦχος δ'.

Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Μελετήσας μακάριε, Ἱεράρχα Μελέτιε, μόνον τὸν σωτήριον, καθὼς γέ-

γέγραπται, ξύλον ἐδείχθης ἐν ὕδατι, ἀσκήσεως κείμενον, ϗ καρποὺς τῶν ἀρετῶν, προβαλλόμενον χάριτι, τοῦ φωτίσαντος, τὴν ἁγίαν ψυχήν σου ϗ παντοίων, δεκτικὴν ἐργασαμένου, πνευματικῶν ἐπιλάμψεων.

Ὡραιώθησαν πάνσοφε, γραφικῶς σιαγόνες σου, ὡς τρυγόνες φέρουσαι τὴν ἐγκράτειαν, ϗ τὴν σοφίαν διαπτύσσαι. ἐφέσει Μελέτιε, τῆς τρυφῆς τῆς νοητῆς. ἣν Χριστός σοι χαρίζεται, προσδεξάμενος, τοὺς πολλούς σου ἀγῶνας ϗ τὸν ζῆλον, τὸν διάπυρον ὃν ἔσχες, προκινδυνεύων τῆς Πίστεως.

Ἐγκρατείᾳ ἐμάρανας, τῆς σαρκὸς τὰ σκιρτήματα, ϗ παθῶν Μελέτιε κατεκράτησας, ϗ ἀπαθείας λαμπρότητι, σεαυτὸν ἐφαίδρυνας, ϗ ἁγνῶς ϗ καθαρῶς τῷ Χριστῷ ἱερούργησας. ὃν ἱκέτευε, ἐκ φθορᾶς ϗ κινδύνων λυτρωθῆναι, τοὺς ἐν πίστει ἐκτελοῦντας, τὴν ἀεισέβαστον μνήμην σου.

Τῇ σαρκὶ καθ' ὑπόστασιν, ἑνωθέντα τὸν ἄσαρκον, ϗ Πατρὶ συνάναρχον, Λόγον πάνσοφε, δίχα τροπῆς ϗ συγχύσεως, σοφῶς ἐδογμάτισας, ἐνεργοῦντα δὲ διττῶς, καταλλήλως ταῖς φύσεσιν, ἐξ ὧν σύγκειται, ϗ ἐν αἷς θεωρεῖται εἷς ὑπάρχων, ἀδιαίρετος τῷ ὄντι, τοῦτο κἀκεῖνο νοούμενος.

Δόξα, ϗ νῦν. Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Ἐν θαλάσσῃ με πλέοντα, ἐν ὁδῷ με βαδίζοντα, ἐν νυκτὶ καθεύδοντα περιφρούρησον, ἐπαγρυπνοῦντα χαρίτωσον, τὸν νοῦν μου Πανάμωμε, ϗ εὐόδωσον ποιεῖν, τοῦ Κυρίου τὸ θέλημα, ὅπως εὕροιμι, ἐν ἡμέρᾳ τῆς δίκης τῶν ἐν βίῳ, πεπραγμένων μοι τὴν λύσιν, ὁ προσφυγὼν ἐν τῇ σκέπῃ σου.

Σταυροθεοτοκίον. Ὅμοιον.

Τὸν ἀμνὸν ϗ Ποιμένα σε, ἐπὶ ξύλου ὡς ἔβλεψεν, ἡ ἀμνὰς ἡ τεκοῦσα ἀπωδύρετο, ϗ μητρικῶς σοι ἐφθέγγετο. Υἱὲ ποθεινότατε, πῶς ἐν ξύλῳ τοῦ Σταυροῦ, ἀνηρτήθης Μακρόθυμε; πῶς τὰς χεῖράς σου, καὶ τοὺς πόδας σου Λόγε προσηλώθης, ὑπ' ἀνόμων ϗ τὸ αἷμα, τὸ σὸν ἐξέχεας Δέσποτα;

Εἰς τὸν Ὄρθρον, μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν.

Ὁ Κανών. Οὗ ἡ ἀκροστιχίς.

Τοὺς σοὺς ἐπαίνους ἐξυφαίνω παμμάκαρ.

Ὠδὴ α'. Ἦχος Πλ. δ'.

Ἁρματηλάτην Φαραώ.

Τῷ φωτοδότῃ παρεστὼς ὁλόφωτος, φωτὶ τῆς γνώσεως, τὸ ζοφερόν μου ὄμμα, τῆς ψυχῆς μου φώτισον, καὶ τὴν ἀχλὺν ἀπέλασον, τῶν παθῶν ταῖς πρεσβείαις, ὡς Ἱεράρχης γὰρ Ὅσιε, ἔχεις παρρησίαν Μελέτιε.

Ὁ ἐν τοῖς κόλποις τοῦ Πατρὸς καθήμενος, ὁ συναΐδιος, ϗ συμφυὴς Λόγος, τῷ τεκόντι κήρυκα, τῆς ἑαυτοῦ γεννήσεως, προχειρίζεται μόνος, ὡς Ἀποστόλων ὁμότροπον, σὲ νῦν θεοφόρε Μελέτιε.

Ὑπὸ τῆς θείας φωτισθεὶς ἐλλάμψεως, τὸν ἐξ ἀνάρχου Πατρὸς, μονογενῆ Λόγον, ἄκτιστον αἰώνιον, θεολογήσας Ὅσιε τοὺς Ἀρείους συμμάχους, ὁμόφρονάς τε συνέχας, θείᾳ πανταχοῦ φραξάμενος.

Θεοτοκίον.

Σεσαρκωμένον Παναγία τέτοκας, τὸν πρὶν ἀσώματον, Θεαρχικὸν Λόγον, μόνη ἐξ αἰῶνος γὰρ, ἀκτῖσι καθαρότητος, Παρθενίας τε κάλλει, ϗ παναμώμοις χαρίσμασι, πέφηνας ἀξίας Πανάμωμε.

Ὠδὴ γ'. Ὁ στερεώσας κατ' ἀρχάς.

Στερεωτέραν τὴν ψυχὴν, ἀδάμαντος κεκτημένος, τὸ σαθρὸν σὺ τῆς αἱρέσεως δόγμα, εὐσεβείᾳ πυρσωθεὶς, πανόλβιε κατέπαυσας. διὸ πιστοί σε πάντες, ὕμνοις Θεόφρον δοξάζομεν.

Ὁμοιωθεὶς δι' ἀρετῶν, τοῖς τοῦ Χριστοῦ Ἀποστόλοις, τὴν ἐκείνων αὐθεντείαν ϗ θρόνον ἐκληρώσω προφανῶς, Μελέτιε πανένδοξε, ὀρθοδοξίας στῦλος, ϗ εὐσεβείας γενόμενος.

Υἱοθετούμενος Θεῷ, τὸν ἐκ Θεοῦ Θεὸν Λόγον, οὐ κατήγαγες εἰς κτίσιν ἀφρόνως, ἀλλ' ἐδόξασας Πατρὶ, συνάναρχον ϗ σύνθρονον, δημιουργὸν καὶ κτίστην, τῶν γεγονότων Θεόληπτε.

Θεοτοκίον.

Σοῦ τὴν ἁγίαν ὁ Θεὸς, Γαστέρα κατασκηνώσας, ἐσαρκώθη Θεομῆτορ ὡς οἶδε, ϗ

διέσωσεν ἡμᾶς, τοῖς ζωηφόροις πάθεσιν. ὅθεν σε σωτηρίας, Πύλην Παρθένε γινώσκομεν.

Ὁ Εἱρμός.

„ Ὁ στερεώσας κατ᾽ ἀρχάς, τοὺς Οὐρανοὺς ἐν συνέσει, καὶ τὴν γῆν ἐπὶ ὑδάτων ἑδράσας, ἐν τῇ πέτρᾳ με Χριστέ, τῆς „ Ἐκκλησίας στήριξον. ὅτι οὐκ ἔστι πλὴν „ σοῦ, Ἅγιος μόνε Φιλάνθρωπε.

Κάθισμα. Ἦχος Πλ. δ΄. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Μελετήσας ἡμέρας τε καὶ νυκτός, ἐν τῷ νόμῳ Κυρίου Πάτερ σοφέ, ὡς ξύλον κατάκαρπον, ἐφ᾽ ὑδάτων τοῦ Πνεύματος, φυτευθεὶς ὡράθης. διὰ ἱερατεύσας, τῷ Θεῷ ἀμέμπτως, Ἀρείου τὸ ἄθεον, καὶ τοῦ Σαβελλίου, τὸν κακόδοξον τρόπον, σαφῶς βδελυξάμενος, ὀρθοδόξῳ φρονήματι, Ἱεράρχα Μελέτιε· πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἑορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἁγίαν μνήμην σου.

Δόξα. Ὅμοιον.

Τὴν σοφίαν τοῦ λόγου καταμαθών, καὶ τὸ γράμμα τοῦ Νόμου ἀποβαλών, πᾶσιν ἀνεκήρυξας, τὸν τῆς χάριτος λόγον. καὶ τῶν ψυχῶν τὰς πλάκας, λεξεύσας τῇ γλώττῃ σου, ἐν αὐταῖς ἐχάραξας, τὰ θεῖα διδάγματα. ὅθεν καὶ τοῦ γνόφου, διαβὰς τὴν νεφέλην, καλυπτόμενος σώματι, ἀνέλαμψας τῷ Πνεύματι, Ἱεράρχα Μελέτιε. πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἑορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἁγίαν μνήμην σου.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Ὁ τῶν ὅλων Δεσπότης καὶ Ποιητής, ἐκ γαστρὸς τῆς σου μήτρας σάρκα λαβών, προστάτιν σε ἔδειξε, τῶν ἀνθρώπων Παναμώμε. διὰ τοῦτο πάντες, πρὸς σὲ καταφεύγομεν, ἱλασμὸν πταισμάτων, αἰτούμενοι Δέσποινα, καὶ αἰωνιζούσης, λυτρωθῆναι βασάνου, καὶ πάσης κολάσεως, τῆς ἐκεῖσε δεόμεθα, ἵνα πίστει βοῶμέν σοι· πρέσβευε τῷ σῷ Υἱῷ, καὶ Θεῷ, τοῦ δοθῆναι πᾶσι Κόρη ἄφεσιν, τοῖς πιστῶς προσκυνοῦσι, τῇ θείᾳ σκέπῃ σου.

Σταυροθεοτοκίον. Ὅμοιον.

Ὁ σταυρὸν ὑπομείνας ὡς ἀγαθός, τοῦ Ἀδὰμ τὴν πτωχείαν ἀναλαβὼν μόνε ἀναμάρτητε, ὑπεράγαθε Κύριε, τοῦ θανάτου εὔσπλαγχνε, τὸ κράτος κατέλυσας, καὶ τῷ πάθει σου Δέσποτα, τὸν κόσμον διέσωσας. ὅθεν Ζωοδότα, τὴν πεσοῦσαν ψυχήν μου, οἰκτείρησον δέομαι, ὅταν κρίνῃς τὰ ἔργα μου, δικαιοκρίτα φιλάνθρωπε, καὶ δός μοι πανοικτίρμων ὁ Θεός, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν ὡς εὔσπλαγχνος. ὅτι μόνος ὑπάρχεις ἀναμάρτητος.

Ὠδὴ δ΄. Σύ μου Χριστὲ Κύριος.

Ἐπιφανῶς, ἱερουργίᾳ διέπρεψας, τὸν τοῦ Πέτρου, θρόνον κληρωσάμενος, τοῦ πρωτουργοῦ, παρὰ τοῦ Χριστοῦ, χειροτονηθέντος· οὗ καὶ τὸν τρόπον ἐζήλωσας, Υἱὸν Θεοῦ τοῦ ζῶντος, τὸν Σωτῆρα δοξάζων, διδαχαῖς ταῖς ἐκείνου ἑπόμενος.

Παντοδαποῖς, κεκοσμημένος χαρίσμασι, Μοναρχίας, κῆρυξ ἐχρημάτισας, τῆς ἐν Πατρί, καὶ μονογενεῖ, Λόγῳ νοουμένης, καὶ Θείῳ Πνεύματι πάνσοφε, Μονάδα κατ᾽ οὐσίαν, καὶ Τριάδα προσώπων, ὑφεστώτων ἐδίδαξας Ὅσιε.

Ἐμακρύνθης, κάλλει τῷ πρώτῳ Θεωρίας, καὶ τῇ αἴγλῃ, τούτου συμμορφούμενος, καὶ πυρωθείς, θείαις ἀστραπαῖς, καταυγάσας, τὴν Ἐκκλησίαν ἐφαίδρυνας, γενόμενος φωστὴρ μάκαρ, φωτισμὸν εὐσεβείας, ἀναφαίνων τοῖς πίστει προστρέχουσιν.

Ἵνα μορφὴν, τὴν κεχωσμένην τοῖς πάθεσιν, ἐκζητήσῃς, πλούτῳ ἀγαθότητι, Παρθενικήν, ᾤκησας νηδύν. ἧς ἡ Σοφία, Θεοῦ Ναὸν ᾠκοδόμησας. δι᾽ οὗ συναναστραφῆς, τοῖς ἀνθρώποις Οἰκτίρμον, καὶ διέσωσας Κόσμου τὰ πέρατα.

Ὠδὴ ε΄. Ἵνα τί με ἀπώσω.

Νεμομένης ἀτέπως, πάντας τῆς αἱρέσεως τῆς κακοδαίμονος, ὑπερῆρας Πάτερ, εὐγενείᾳ ψυχῆς καὶ φαιδρότητι, καὶ παναγίᾳ γνώμῃ, καὶ σταθηρᾷ θεοσεβείᾳ, Θεοφάντορ παμμάκαρ Μελέτιε.

Ὁλικαῖς προθυμίαις, τοὺς Ἀρειανόφρονας καταστρεψάμενος, ὀρθοδόξῳ πίστει, θεοφόρε τὸ κράτος ἐκύρωσας, ἐν Τριάδι μίᾳ Θεὸν ἡμῖν ἀνακηρύττων. Παμμακάριστε, Πάτερ Μελέτιε.

Ὑπερ-

Digitized by Google

Υπερθεν Τριάδος, μύστης ἐχρημάτισας παμαληθέστατος, τῷ Πατρὶ τὸν Λόγον, ὁμούσιον σέβων καὶ σύνθρονον, καὶ τὸ Θεῖον Πνεῦμα, ὁμοφυὲς Πατρὶ καὶ Λόγῳ, πανσεβάσμιε Πάτερ Μελέτιε. Θτ.

Στρατηγίαι τῶν ἄνω, Παμάγνε Δυνάμεων σὲ μακαρίζουσι, γενεαὶ δὲ πᾶσαι, τῶν ἀνθρώπων ἀξίως δοξάζουσι. διὰ σοῦ γὰρ μόνης, οἱ ἐπὶ γῆς τοῖς οὐρανίοις, συναφθέντες ὑμνοῦμεν τὸν τόκον σου.

Ὠδὴ ς'. Ἱλάσθητί μοι Σωτήρ.

Εξήρανας Ποταμοὺς, θεόφρων, τοὺς τῆς αἱρέσεως. ἠνέωξας δὲ πηγὰς, δογμάτων ὀρθότητος, ἀήττητος πρόμαχος, τῆς ὀρθοδοξίας, γεγονὼς ὦ παμμακάριστε.

Ζηράνας τὸ [illegible]ερὸν, Ἀρείου ῥεῖθρον, καὶ ἄθεον, κατηρδάσας δαψιλῶς, τῆς χάριτος νάμασι, πιστῶν τὰ συστήματα, καὶ τῆς Ἐκκλησίας, τὴν εὐπρέπειαν ἐκόσμησας.

Υπάρχων διαπρεπὴς, ἐν θέοις ἐπιτηδεύμασιν, ἐγένου περιφανὴς, Πάτερ πρακτικώτατος, ἀκλόνητος σύμμαχος, τῆς Θεοσεβείας, καὶ Ποιμένων προηγούμενος. Θτ.

Φωτίζουσι τὰς ψυχὰς, τῶν ὀρθοδόξως ὑμνούντων σε, αἱ ῥήσεις τῶν Προφητῶν, τὴν σὴν προμηνύουσαν, παναχραντον σύλληψιν, καὶ τὴν ὑπὲρ λόγον, Θεονύμφευτον σου γέννησιν. Ὁ Εἱρμός.

„ Ἱλάσθητί μοι Σωτήρ. πολλαὶ γὰρ αἱ ἀ-
„ νομίαι μου. καὶ ἐκ βυθοῦ τῶν κακῶν, ἀ-
„ νάγαγε δέομαι. πρὸς σὲ γὰρ ἐβόησα, καὶ ἐ-
„ πάκουσόν μου, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου.

Κοντάκιον. Ἦχος β'.

Τοῖς τῶν αἱμάτων σου ῥείθροις.

Ορθοδοξίας τοῖς τρόποις κοσμούμενος, τῆς Ἐκκλησίας προστάτης καὶ πρόβολος, ἐδείχθης Μελέτιε ἀοίδιμε, καταπυρσεύων τοῖς δόγμασι τὰ πέρατα, λαμπτὴρ τῆς Ἐκκλησίας φαεινότατε. Ὁ Οἶκος.

Των Ἀποστόλων ὁμότροπόν σε καὶ ὁμόδοξον πάντες ἐγνωκότες πιστοὶ, καὶ σύνθρονον Πάτερ ὅσιε, καὶ τῆς Τριάδος μύστην καὶ λάτριν, καὶ Διδάσκαλον μέγαν τῆς Ἐκκλησίας, ὑπὲρ αὐτῆς τὴν ψυχήν σου τρισμάκαρ προθέμενον, τῷ ζήλῳ τῆς ἀσεβείας πυρσούμενον, θεόφρον Μελέτιε, συμφώνως πάντες ἀνυμνοῦμέν σε, τὴν σεπτήν σου καὶ ἔνθεον γεραίροντες κοίμησιν, Λαμπτὴρ τῆς Ἐκκλησίας φαεινότατε.

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ ΙΒ'. Μνήμη τοῦ ἐν Ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Μελετίου Ἀρχιεπισκόπου Ἀντιοχείας τῆς μεγάλης.

Σ. Τὰς χεῖρας αἴρων Μελέτιος Κυρίῳ.
Ταῖς χερσί σου τίθημι, τὴν ψυχὴν λέγει.
Δωδεκάτῃ Μελέτιος ἔδυ χθόνα πολυβότειραν.

Οὗτος διὰ τὴν ὑπερβάλλουσαν αὐτοῦ ἀρετὴν, καὶ τὴν εἰς Χριστὸν καθαρὰν ἀγάπην, ζηλωτὴς ἐγένετο πολλοῖς ἐπὶ τοσοῦτον, ὥς τε καὶ παρὰ τὴν ἀρχὴν αὐτοῦ ἐπὶ τὴν πόλιν εἰσελθόντα, ὅτε καὶ χειροτονίας αὐτοῦ ἡ κυρία ἡμέρα παρῆν, πόθῳ τῷ εἰς αὐτὸν ἑλκόμενος ἕκαστος, εἰς τὴν ἑαυτοῦ οἰκίαν ἐκάλει τὸν Ἅγιον, ἁγιασθήσεσθαι αὐτὸν τῇ εἰσόδῳ οἰόμενος. Τριάκοντα δὲ οὐδὲ ὅλας ἡμέρας ἐν τῇ Πόλει πληρώσας, παρὰ τῶν τῆς ἀληθείας ἐχθρῶν ἐξεβλήθη, τότε τοῦ Βασιλέως παραπεισθέντος, καὶ τοῦ Θεοῦ ταῦτα συγχωροῦντος. Μετὰ δὲ τὴν παράνομον ἐκείνην δίωξιν ἐπανελθὼν, πλεῖον τῶν δύω ἐνιαυτῶν ἐν Κωνσταντινουπόλει διέτριβε. Καὶ πάλιν καλεῖ μὲν αὐτὸν τὰ τοῦ Βασιλέως γράμματα, οὐκ ἐγγύς που, ἀλλ' εἰς τὴν Θρᾴκην. ὡσαύτως καὶ ἕτεροι Ἐπίσκοποι πολλαχόθεν τῆς Οἰκουμένης ἐκεῖσε συνέρρευσαν, βασιλικοῖς κληθέντες καὶ αὐτοὶ γράμμασι, διὰ τὸ τὰς Ἐκκλησίας ἐκ μακροῦ χειμῶνος ἀνενεγκούσας, ἀρχὴν εἰρήνης καὶ γαλήνης λαμβάνειν. Τότε δὲ θαυμασθεὶς ὁ μέγας οὗτος παρὰ πᾶσι, τὴν ψυχὴν ἀφῆκεν εἰς χεῖρας Θεοῦ, ἀναπαυσάμενος μετ' εἰρήνης ἐπὶ γῆς ἀλλοτρίας. Τοῦτον τὸν Μακάριον καὶ ὁ τίμιος Χρυσόστομος, καὶ Γρηγόριος ὁ Νύσσης, ἐγκωμίοις ἐτίμησαν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῆς Ὁσίας Μαρίας τῆς μετονομασθείσης Μαρίνος.

Στ. Στολὴ Μαρῖνον μαρτυρεῖ τὴν Μαρίαν.
Ταφὴ Μαρίαν δεικνύει τὸν Μαρῖνον.

Digitized by Google

Αὕτη τὴν γυναικείαν ἀλλαξαμένη στολὴν, μετὰ τοῦ ἰδίου Πατρὸς κατὰ σάρκα Εὐγενίου, εἰσῆλθεν ἐν τῷ Μοναστηρίῳ. καὶ ἀπεκείρατο, καὶ διηκόνει μετὰ τῶν νεωτέρων ἀδελφῶν, ἀγνοουμένη ὅτι γυνὴ ἦν. Ἐν μιᾷ οὖν καταλύσασα μεθ' ἑτέρων ἐν πανδοχείῳ, ὡς διαφθείρασα τὴν τοῦ Πανδοχέως θυγατέρα διαβάλλεται, καὶ καταδέχεται τὸ ὄνειδος, καὶ ἣν οὐκ ἐνήργησεν ἁμαρτίαν ὁμολογεῖ. ὅθεν τοῦ πυλῶνος ἐκβάλλεται τῆς Μονῆς, καὶ τρισὶ χρόνοις ἔξω ταλαιπωρεῖ, ὅπερ οὐκ ὠδίνησεν ἐκτρέφουσα νήπιον. Ἐπεὶ δὲ εἰσεδέχθη ποτὲ τῆς Μονῆς ἐντὸς, συνῆν αὐτῇ τὸ παιδάριον ἄῤῥεν ὄν. ἀπεκαλύφθη δὲ τὰ κατ' αὐτὴν μετὰ τὴν αὐτῆς τελευτήν. Αὕτη μὲν γὰρ ἐν τῷ κηδεύεσθαι γυνὴ φανεῖσα, ἐξέπληξεν ἅπαντας. ἡ δὲ τοῦ Πανδοχέως θυγάτηρ, πονηρῷ πνεύματι ληφθεῖσα, ὑπὸ στρατιώτου τινὸς ἔφη διαφθαρῆναι. Καὶ οὕτως, ὅ,τε Ἡγούμενος καὶ οἱ Μοναχοὶ, ἣν πρὸς ὀλίγον ἀθλίαν ἐκάλουν, μακαρισμῶν μεγάλων ἠξίωσαν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ἀντωνίου, Ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως.

Στ. Οὐδέν τι προὔχων Ἀντώνιος τοῖς κάτω,
Καλῶν δικαίως ἠξιώθη τῶν ἄνω.

Οὗτος τὸ γένος ἕλκων, τὸ μὲν ἐκ τῆς Ἀσίας, τὸ δὲ ἐκ τῆς Εὐρώπης, ἡ τρίτη Πατρὶς ἦν αὐτῷ ἡ Βασιλὶς τῶν Πόλεων, ἥτις καὶ ἐθρέψατο, καὶ τῶν παιδικῶν σπαργάνων ἀπεβάλλετο, καὶ εἰς μέτρον ἡλικίας ἤνεγκε, καὶ γράμμασιν ἐξεπαίδευσε, καὶ μετὰ ταῦτα, Ποιμενία ἐκτήσατο. Ἐπειδὴ δὲ τὰ ἐσύστερον συμβήσεσθαι μέλλοντα, ἡ τοῦ Πνεύματος χάρις ἐν πολλοῖς πολλάκις προετύπωσεν, αὐτὸν τοῦτον τὸν θαυμάσιον, κομιδῇ νήπιον ὄντα, ἄρτον, προτιθέναι, καὶ θυμιατήριον ἐγχειρίζεσθαι, καὶ καθὼς καὶ ἐν ταῖς Ἐκκλησίαις τὴν Θείαν Λειτουργίαν τελεῖσθαι ἑώρα, καὶ αὐτὸν ταύτην τελεῖν ἐν ἀώρῳ τῆς ἡλικίας ᾠκονόμησεν. Ἐπεὶ δὲ τοῦ καιροῦ προβάντος. τὸν μοναστὴν ὑπέδυ βίον, καὶ τὴν πρακτικὴν σοφίαν ἀνδρικώτερον μετήρχετο, καὶ μὴ βουλόμενος εἰς τὸ τοῦ πρεσβυτερίου ἀνάγεται ἀξίωμα, καὶ τοῦ Μοναστηρίου Ἡγούμενος γίνεται. Ἐντεῦθεν ἡ ἀγρυπνία, καὶ τὸ ἐν προσευχαῖς ἀνένδοτον ἐπηκολούθει. Τότε καὶ ὁ Πατὴρ αὐτοῦ τὸ μοναδικὸν σχῆμα ἐνδύεται, καὶ οὕτω καιροῦ λαβόμενος, ἀμφοτέραις χερσὶν, ὃ δὴ λέγεται, τὴν ἐλεημοσύνην εἰργάζετο. Ὅθεν τῷ μεγάλῳ τούτῳ διὰ στενωποῦ παρειόντι, καὶ τὴν Ἐλεημοσύνην ἐργαζομένῳ, ἀπόδεσμόν τις ἐγχειρίζει χρυσίου, λάβε τοῦτο εἰπὼν εἰς ἀνάλωσιν τῶν πτωχῶν. Καὶ ἡ μὲν χεὶρ εἶχε τὸν χρυσὸν, τοῖς δὲ ὀφθαλμοῖς ἄληπτος ἦν ὁ παρασχών. Ἐπὶ τούτοις ὁ μέγας ἄχθεται τοῖς καλοῖς. διὰ ταῦτα καιροῦ ἐπιστάντος, καὶ Ἀρχιερέως ζητουμένου, ψήφῳ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου καὶ τοῦ Βασιλέως, ἐπὶ τὸν θρόνον Κωνσταντινουπόλεως ἀνάγεται. Καὶ καθάπερ ὑπόπτερος τῇ τοῦ Πνεύματος δυνάμει ἐν γηραιῷ τῷ σώματι, πάσας διατρέχει τὰς Ἐκκλησίας, λιταῖς τὸ Θεῖον ἐξευμενιζόμενος, καὶ τὰς χρόνῳ πεπονηκυίας κατὰ τὸ δυνατὸν ἀνακτώμενος, καὶ τοῖς ἀπορίᾳ συνεχομένοις τῶν Κληρικῶν, καὶ τῶν ἀναγκαίων ἐνδεῶς ἔχουσιν, ἀφθόνῳ τῶν χρημάτων χορηγίᾳ, τὴν παροῦσαν ἀπορίαν διέλυε, καὶ τὰς τῶν πενήτων μυριάδας ἐν ταῖς προσόδοις δι' ἐλεημοσύνης παρεμυθεῖτο. Πολλοῖς δὲ καλῶν αἴτιος γενόμενος, καὶ θαύματα μέγιστα κατεργασάμενος, ἐν γήρᾳ βαθεῖ πρὸς Κύριον ἐξεδήμησε. Τελεῖται δὲ ἡ αὐτοῦ σύναξις ἐν τῇ αὐτοῦ Μονῇ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Οἱ Ἅγιοι Σατορνῖνος καὶ Πλουτῖνος, ξίφει τελειοῦνται.

Στ. Τὰ θρησιμαῖα ταῦτα τῶν τετμημένων,
Σατορνίνου πέφυκε καὶ τοῦ Πλουτίνου.

Ταῖς αὐτῶν Ἁγίαις πρεσβείαις ὁ Θεὸς ἐλέησον, καὶ σῶσον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὠδὴ ζ'. Θεοῦ συγκατάβασιν.

Ἁγίασε Σύνοδος, πρωτοστατοῦντα εἶχε Θεόληπτε. ἣν τὸ Ἅγιον Πνεῦμα, ἐκ τῶν περάτων εἰς ἓν συνήθροισεν, ὑμνολογοῦσαν αὐτοῦ τὴν Θεότητα· Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ἰσότι-

Digitized by Google

Ἰσότιμον ἔλαχες, τὴν προεδρείαν τοῖς Ἀποστόλοις Χριστοῦ, καὶ τὴν ἔνθεον τούτων, διδασκαλίαν ἐκληρονόμησας, καὶ πολιτείαν μιμούμενος ἔψαλλες· εὐλογητὸς ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Νοῦν ἔχων ὀξύτατον, πρὸς θεοπτίαν ἀνατεινόμενος, τὴν τῶν αἱρετιζόντων ἀμβλυωπίαν ἐξεμυκτήρισας, τοὺς εὐσεβεῖς δὲ διδάσκων ἐκραύγαζες· εὐλογητὸς ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν. Θεοτοκίον.

Ὡς ἔσοπτρον ἄχραντε, σὺ τῆς ἁγίας στίλβουσα χάριτος, φωτοτόκος Παρθένε, καὶ Θεοτόκος Πάναγνε γέγονας. διὸ συμφώνως τῷ τόκῳ σου ψάλλομεν· εὐλογητὸς ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ὠδὴ η΄. Ἑπταπλασίως κάμινον.

Περιφανῶς ἐδίδαξας, μίαν σέβειν Θεότητα, τὴν ἐν τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ Πνεύματι, καὶ δύναμιν ἄπειρον, καὶ Βασιλείαν μίαν σαφῶς, καὶ ἰδιωμάτων, ἀσφαλῶς τηρουμένων, ἑκάστῃ ὑποστάσει. ᾗ καὶ ψάλλων ἐβόας· Λαὸς ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ἁγιωσύνης τέμενος, Ἱεράρχα γενόμενος, πάντας ἁγιάζεις, τοὺς τῷ σῷ ὀνόματι, καλεῖσθαι σπουδάζοντας, καὶ τὴν εἰκόνα Πάτερ τὴν σήν, σχέσει τῇ πρὸς σέ, διαχαράττοντας πόθῳ, καὶ πίστει μελῳδοῦντας· Ἱερεῖς εὐλογεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Μυσταγωγίαις ἄριστα, τὴν σὴν μνήμην ἐφώτισας· νῦν δὲ πρωτοτόκων, Ἐκκλησίαν ηὔξησας, προσθήκη γενόμενος, τοῖς ἀπ᾽ αἰῶνος λάμψασιν, ἱεραρχικαῖς, καὶ μυστικαῖς λειτουργίαις, μεθ᾽ ὧν βοᾷς ἀπαύστως· Ἱερεῖς εὐλογεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Μεμυημένοι Πάναγνε, τὸ ἐπὶ σοὶ Μυστήριον, καὶ τὴν γενομένην, διὰ σοῦ δρεπόμενοι, ψυχῶν ἀπολύτρωσιν, καὶ σωτηρίαν κράζομεν, σὺν τῷ Γαβριήλ, τῷ Ἀρχαγγέλῳ τὸ χαῖρε, βοῶντες Θεοτόκε, καὶ πιστῶς μελῳδοῦντες· λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ὁ Εἱρμός.

„Ἑπταπλασίως κάμινον, τῶν Χαλδαίων „ὁ Τύραννος, τοῖς Θεοσεβέσιν, ἐμμα„νῶς ἐξέκαυσε. δυνάμει δὲ κρείττονι, πε„ρισωθέντας τούτους ἰδών, τῷ Δημιουργῷ, „καὶ Λυτρωτῇ ἀνεβόα· οἱ παῖδες εὐλογεῖ„τε, Ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦ„τε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὠδὴ θ΄. Ἐξέστη ἐπὶ τούτῳ ὁ Οὐρανός.

Στῦλος τῷ ἀΰλῳ παρεστηκώς, ὃν καὶ κτίστην τῶν ὅλων καὶ Κύριον, καὶ τοῦ Πατρός, Λόγον καὶ σοφίαν οὐσιωδῶς, καὶ συμφυῶς ὑπάρχοντα, σὺ ἐθεολόγεις εἰλικρινῶς, αἰτούμενος μὴ παύσῃ, σωθῆναι τοὺς ἐν πίστει, σὲ Θεηγόρε μακαρίζοντας.

Καμάτοις ἐνιδρῶντα Πνευματικοῖς, καὶ προθύμως εἰς ἔτι μαχόμενον, ὑπὲρ αὐτοῦ, τοῖς Πνευματομάχοις σὲ καθορῶν, τὸ καθαρὸν καὶ Ἅγιον, Πνεῦμα στεφανῶσαν ὡς νικητήν, προσέλαβεν ἀξίως, τυχεῖν ἄνω σε παμμάκαρ, χοροστασίαις συνηρίθμησεν.

Ἀγῶνας διανύσας τοὺς εὐαγεῖς, καὶ τὸν δρόμον τελέσας τὸν κάλλιστον, καὶ τὴν ὀρθήν, πίστιν ἐκδιδάξας πανευσεβῶς, δικαιοσύνης στέφανον, παρὰ τοῦ τῶν πάντων Δημιουργοῦ, ἐδέξω Θεηγόρε, Συνόδῳ Διδασκάλων, ὕμνοις ἐξ ὕμνων προπεμπόμενος. Θεοτοκίον.

Ῥαδίως Θεοτόκε διαπερᾶν, τὸν τοῦ βίου παράσχου μοι κλύδωνα, τῶν πειρασμῶν, τὰς ἐπαναστάσεις καὶ τῶν παθῶν, ὡς Ἀγαθὴ πραΰνουσα, καὶ καθοδηγοῦσα πρὸς ἀρετήν, οὐράνιον πορείαν, ὅπως ὡς εὐεργέτιν, ἀκαταπαύστως μεγαλύνω σε.

Ὁ Εἱρμός.

„Ἐξέστη ἐπὶ τούτῳ ὁ Οὐρανός, καὶ τῆς γῆς „κατεπλάγη τὰ πέρατα, ὅτι Θεός, „ὤφθη τοῖς ἀνθρώποις σωματικῶς, καὶ ἡ „γαστήρ σου γέγονεν, εὐρυχωροτέρα τῶν Οὐ„ρανῶν. διό σε Θεοτόκε, Ἀγγέλων καὶ „ἀνθρώπων, ταξιαρχίαι μεγαλύνουσι.

Ἐξαπος. Ὁ Οὐρανὸν τοῖς ἄστροις.

Ἡ πανφαὴς ἐπέστη, τοῦ Ἱεράρχου ἑορτή. δεῦτε προθύμως ἐν ταύτῃ, ἀνυ-

φημήσωμεν Χριστὸν, τὸν θαυμαστὸν ἐν Ἁγίοις, καὶ μόνον Κύριον ὄντα. Θεοτ.

Ἐλπὶς τῶν ἀπηλπισμένων, καταφυγὴ Χριστιανῶν, σὺν Ἀποστόλοις Προφήταις, καὶ Μάρτυσι τὸν σὸν Υἱὸν, ἱκέτευε ὑπὲρ πάντων, καὶ σὲ πιστῶς προσκυνούντων.

Εἰς τὸν στ. στ. τῆς Ὀκτωήχου.

Ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία τοῦ Ὄρθρου ὡς σύνηθες, καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν. Ζήτει εἰς Ἱεράρχας.

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ ΙΓ'.

Τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Μαρτινιανοῦ.

Ἑσπέρας, εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν στ. ς'. καὶ ψάλλομεν γ'. προσόμοια.

Ἦχος δ'.

Ἔδωκας σημείωσιν.

Ἄσκησιν ἑλόμενος, καὶ ἡσυχίαν μακάριε, ἐν σπηλαίοις καὶ ὄρεσι, σεαυτὸν ἀπεμάκρυνας, φυγαδεύων Πάτερ, καὶ ταῖς θεωρίαις, καὶ ἀναβάσεσι τὸν νοῦν, ἀποκαθαίρων καὶ καλλυνόμενος· ἐντεῦθεν ἐχρημάτισας, θεῖον δοχεῖον τοῦ Πνεύματος, θεοφόρε πανόλβιε, μοναζόντων τὸ καύχημα.

Μάρτυς ἐθελούσιος, καὶ δικαστὴς καὶ κατήγορος, σεαυτοῦ ἐχρημάτισας. πυρὶ γὰρ φλεγόμενος, ἡδονῆς ἀτόπου, πυρὰν λαβροτάτην, Πάτερ ἀνάψας σεαυτὸν, μέσον εἰσήξας κατακαιόμενος. ἡ δρόσος δὲ τοῦ Πνεύματος, ὡς Οὐρανοῦ σε ἀνέψυξε, καὶ τὸν σάλον τὸν ἄπειρον, εἰς γαλήνην μετήγαγε.

Μέσον κατεσκήνωσας, Θαλάσσης Πάτερ τὰ κύματα, ἀποφεύγων τοῦ ὄφεως, κἀκεῖ δέ σοι θήρατρα, ὁ ἐχθρὸς προσάγει, τὴν διασωθεῖσαν, ἐκ τρικυμίας χαλεπῆς. θηρσὶ δὲ αὖθις προσεπτοχούμενος, τῇ χέρσῳ προσεπέλασας, καὶ τὸν ἀγῶνα ἐτέλεσας, ξενιτεύων θλιβόμενος, Θεοφόρε πανόλβιε. Δόξα. Ἦχος β'.

Χαίροις ἔντιμον καὶ πολυθαύμαστον, Παλαιστινῶν τὸ κῦδος. ἀνέτειλας γὰρ ἡμῖν ὡς φαεινότατος Ἥλιος. καὶ τὴν τοῦ ἐχθροῦ καταφλέξας ἅπασαν δυναστείαν, τῶν μελῶν σου ἧψω πυρὶ μακάριε. ἐν ὄρεσι γὰρ καὶ ἐρήμοις, καὶ νήσοις, πάντα πειρασμὸν σοι προσήγαγε. τὸ μὲν, ἐν ἐρήμῳ γυναῖκα σοι παρεστήσατο. τὸ δὲ, ἐν βραχεῖ θαλαττίῳ, καὶ πειράζων πειράζων σε, ἐπειρᾶτο σοφέ. ἀλλ' ὦ Μαρτινιανὲ τρισόλβιε, Χριστὸν ἀπαύστως ὑπὲρ ἡμῶν ἱκετεύων μὴ παύσῃ, τῶν ἐκτελούντων σου πιστῶς τὸ μνημόσυνον.

Καὶ νῦν. Θεοτ. Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου σε.

Σὺ εἶ τῶν Ἀγγέλων ἡ χαρὰ, σὺ εἶ τῶν ἀνθρώπων ἡ δόξα, σὺ τῶν πιστῶν ἡ ἐλπὶς, Δέσποινα πανάμωμε, καὶ προστασία ἡμῶν. καὶ πρὸς σὲ καταφεύγοντες, ἐν πίστει βοῶμεν, ὅπως ταῖς πρεσβείαις σου, ἐκ τῶν βελῶν τοῦ ἐχθροῦ, λύπης ψυχοφθόρου καὶ πάσης, θλίψεως ῥυσθείημεν πάντες, οἱ ἀνυμνοῦντές σε Θεόνυμφε.

Σταυροθεοτοκίον. Ὅμοιον.

Ὅτε ἐν Σταυρῷ σε ἡ Ἀμνὰς, Ἄρνα τὸν οἰκεῖον ἑώρα, κατακεντούμενον, ἥλοις ὠλοφύρετο, ἐκπληττομένη σφοδρῶς. καὶ δακρύουσα ἔλεγε· πῶς θνήσκεις Υἱέ μου, θέλων τὸ χειρόγραφον, τοῦ πρωτοπλάστου Ἀδὰμ, ῥῆξαι καὶ θανάτου λυτρῶσαι, ἅπαν τὸ ἀνθρώπινον. δόξα, τῇ οἰκονομίᾳ σου Μακρόθυμε.

Εἰς τὸν στ. στ. τῆς Ὀκτωήχου.

Δόξα. Ἦχος β'.

Πεποικιλμένος στολὴν ἁγνείας, καὶ πεπυρσωμένος ἐν τάξει θείᾳ, ἔνοικόν τε ἔχων Χριστὸν τὸν ἐκ Παρθένου τεχθέντα, γυναικείᾳ στολῇ συνηρπάγης, οὐδὲ ἡδονὰς κατεδέξω, ἀλλ' ἐπέβης προθύμως τῷ ὁμοδούλῳ πυρὶ, τὸ θεῖον πῦρ ἐγκάρδιον ἔχων. καὶ διὰ τοῦ αἰσθητοῦ καὶ προσκαίρου πυρὸς, τὸ ἐμπαθὲς πῦρ κατέφλεξας, καὶ τῆς γεέννης τὴν φλόγα κατέσβεσας. διὸ πρέσβευε, Μαρτινιανὲ τρισόλβιε, καὶ ἡμᾶς τοῦ ὀλεθρίου καὶ αἰωνίου λυτρωθῆναι πυρός.

Καὶ νῦν. Θεοτ. Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου σε.

Νεῦσον ταῖς δεήσεσιν Ἁγνὴ, τῶν σῶν οἰκετῶν καὶ παράσχου, πηγὰς δακρύων ἡμῖν, ἵνα ἀποπλύνωμεν, τῶν ἐγκλημάτων

ἡμῶν,

Digitized by Google

ἡμῶν, τὰς κηλῖδας Παμμάκαρ, καὶ σβέσωμεν φλόγα, τοῦ διαιωνίζοντος καὶ πικροτάτου πυρός. σὺ γὰρ, τὴν ἐξ ὅλης καρδίας, σὲ τὴν τοῦ Δεσπότου Μητέρα, ἐπικαλουμένων τὰς δεήσεις πληροῖς.

Σταυροθεοτοκίον. Ὅμοιον.

Ὢ τῆς ἀγαθότητος τῆς σῆς. ὢ τῆς ὑπὲρ νοῦν εὐσπλαγχνίας. ὢ τῆς πολλῆς ἀνοχῆς, καὶ μακροθυμίας σου, Λόγε προάναρχε, ἡ Παρθένος ἐκραύγαζεν, ὀλοφυρομένη· πῶς ὁ ὢν ἀθάνατος, θανεῖν ἠγάπησας; μέγα τὸ μυστήριον βλέπω. ὅμως προσκυνῶ σου τὰ Πάθη, ἅπερ ἑκουσίως καθυπέμεινας.

Ἀπολυτίκιον. Ἦχος Πλ. δ´.

Τὴν φλόγα τῶν πειρασμῶν, δακρύων τοῖς ὀχετοῖς, ἐναπέσβεσας μακάριε, καὶ τῆς Θαλάσσης τὰ κύματα, καὶ τῶν θηρῶν τὰ ὁρμήματα, χαλινώσας ἐκραύγαζες· δεδοξασμένος εἶ παντοδύναμε, πυρὸς καὶ ζάλης ὁ σώσας με.

Εἰς τὸν Ὄρθρον μετὰ τὴν συνήθη στιχολογίαν.

Ὁ Κανών. Οὗ ἡ ἀκροστιχίς.

Μέλπω μάκαρ σοῦ τοὺς δρόμους θείοις λόγοις. Θεοφάνους.

Ὠδὴ α´. Ἦχος δ´. Θαλάσσης τὸ Ἐρυθραῖον.

Μισήσας καὶ τὸν Σταυρόν σου Ὅσιε, ἀναλαβόμενος, τῷ διὰ σὲ ἑκούσιον Σταυρὸν, καὶ ταφὴν ὑπομείναντι, ἀκολουθεῖν ἐπόθησας, πάθη νεκρώσας τὰ τοῦ σώματος.

Ἐν ὄρει τῆς ἀπαθείας Ὅσιε, μένειν ἐλόμενος, ταῖς πρὸς τὸ θεῖον νεύσεσι νυκτὸς, καὶ ἡμέρας ἐσχόλασας, διὰ νηστείας πάνσοφε, καὶ ἐγκρατείας καὶ δεήσεως.

Λαμπτῆρα τῆς Ἐκκλησίας ἔνδοξε, Χριστός σε ἔδειξε, φωτοβολοῦντα Πάτερ ἀρεταῖς, τῶν πιστῶν τὰ συστήματα, καὶ τῶν ψυχῶν σκοτόμαιναν, πολυσχεδῶς ἀποδιώκοντα.

Θεοτοκίον.

Παρθένον καὶ μετὰ τόκον μόνην σε, μείνασαν ἔγνωμεν· τὸν πλαστουργὸν γὰρ ἔτεκες Θεὸν, καὶ σαρκὶ ἐξαστράψαντα, τὸν θεϊκαῖς δυνάμεσι, τὴν γῆν ὁμίχλης ἀπαλλάξαντα.

Ὠδὴ γ´. Εὐφραίνεται ἐπὶ σοί.

Ἀμύσακτον τὸν πυρσὸν, τὸν τῆς ψυχῆς διατηρῶν Πνεύματι, τῆς νοητῆς ἔνδοθεν, Ὅσιε παστάδος ἐσκήνωσας.

Τὰς ἑορτῶν παραδραμὼν, δυσσεβόφρονας τὰ τερπνὰ ἔσπευσας, τὰ μηδαμῶς ῥέοντα, Μαρτινιανὲ ἐγκολπώσασθαι.

Ἐκτεμνόμενος πλατυσμῷ, ἀσκητικῆς διαγωγῆς Ὅσιε, πλάτος τερπνὸν ἔφθασας, τὸ τοῦ Παραδείσου γηθόμενος.

Θεοτοκίον.

Οἰκήσας σου τὴν νηδὺν, ὁ κατοικῶν τὸν Οὐρανὸν ἄλλον σε, Μήτηρ Θεοῦ ἔμψυχον, ὄντως Οὐρανὸν ἀπειργάσατο.

Ὁ Εἱρμός.

„Εὐφραίνεται ἐπὶ σοὶ, ἡ Ἐκκλησία σου
„Χριστὲ κράζουσα· σύ μου ἰσχὺς Κύριε,
„καὶ καταφυγὴ καὶ στερέωμα.

Κάθισμα. Ἦχος α´. Τοῦ λίθου σφραγισθέντος.

Ἐν πέτρᾳ εὐσεβείας, προσερείσας τὸν πόδα σου, ἐχθροῦ ταῖς μεθοδείαις ἀπερίτρεπτος ἔμεινας. πυρὶ δὲ θερμανθεὶς τῶν ἡδονῶν, εἰς τὸ πῦρ σαυτὸν ἐνέβαλες δοιχθεὶς, ἐθελούσιος Μάρτυς, ἐπισκοπῇ τῇ θείᾳ δροσιζόμενος, δόξα τῷ δεδωκότι σοι ἰσχύν· δόξα τῷ σὲ στεφανώσαντι· δόξα τῷ ἐνεργοῦντι διὰ σοῦ πᾶσιν ἰάματα.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Τὰς χεῖράς σου τὰς θείας, αἷς τὸν Κτίστην ἐβάστασας, Παρθένε Παναγία, σαρκωθέντα χρηστότητι, προτείνουσα δυσώπησον Χριστὸν, λυτρώσασθαι ἡμᾶς ἐκ πειρασμῶν, καὶ παθῶν καὶ τῶν κινδύνων, τοὺς εὐφημοῦντάς σε πόθῳ καὶ βοῶντάς σοι· δόξα τῷ προελθόντι ἐκ σοῦ· δόξα τῷ ἐνοικήσαντι ἐν σοί· δόξα τῷ ἐλευθερώσαντι ἡμᾶς διὰ τοῦ τόκου σου.

Σταυροθεοτοκίον. Ὅμοιον.

Ἐν σταυρῷ σου προσπαγέντος, ὑπὸ τῶν παρανόμων, καὶ στρατιωτῶν Σῶτερ λόγχῃ τὴν πλευρὰν ὀρυγέντος, ἡ πάναγνος ὠδύρετο πικρῶς, καὶ τὸ πολύ σου καὶ φρικτὸν, τῆς ἀνοχῆς ἐξίστατο βοῶσα· δόξα σου τῇ χρηστότητι· δόξα σου τῇ Θεότητι· δόξα τῷ ἐν θανάτῳ σου, βροτοὺς ἀθανατίζοντι.

Ὠδὴ

Digitized by Google

Ὠδὴ δ΄. Ἐπαρθέντα σε ἰδοῦσα.

Ὑποπιάσας τὴν σάρκα σκληραγωγίαις, τῇ καθαρᾷ καρδίᾳ σου, φέγγος ὑπεδέξω, Πάτερ τὸ τοῦ Πνεύματος, καὶ χαίρων ἐκραύγαζες· δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Ταῖς τοῦ Πνεύματος λαμπόμενος φωταυγείαις, τὸ σκοτεινὸν παρέδραμες νέφος τῶν δαιμόνων, μέλπων ἐμμελέστατα, τῷ σὲ δυναμώσαντι· δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Οὐκ ἐσάλευσε τὸν πύργον τῆς σῆς καρδίας, ὁ δυσμενὴς προσρήξας σοι, κύματα κακίας. πέτρᾳ γὰρ ἐστήρικτο, Θεοῦ ἀγαπήσεως, Μαρτινιανὲ ἀξιάγαστε. Θτ.

Ὑπερτέρα τῶν Ἀγγέλων ἐδείχθης μόνη, βουλῆς μεγάλης Ἄγγελον, τετοκας γὰρ Λόγον, πάντας τὸν φωτίζοντα, Παρθένε τοὺς κράζοντας· δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Ὠδὴ, ε΄. Σὺ Κύριέ μου φῶς.

Τίς δυνάται τὰ σὰ, ἐξειπεῖν κατορθώματα; ἰσάγγελον πολιτείαν, ἐπὶ γῆς γὰρ ἀσκήσας, ὁσίως ὑπερήθλησας.

Ὄργανον τῆς φθορᾶς, σχηματίσας ὁ τύραννος, προσβάλλει σοι δελεάσαι, ἡδονῇ ἀλλ' ἡττήθη, ταῖς σαῖς Πάτερ ἐμφάσεσιν.

Ὑπῆρξας σεαυτοῦ, δικαστὴς ἐθελούσιος, τὴν φλόγα γὰρ ὑπεισδύνων, τῶν παθῶν τὰς καμίνους, μακάριε κατέσβεσας.

Θεοτοκίον.

Σὲ ὅπλον ἄρραγὲς, κατ' ἐχθρῶν προβαλλόμεθα· σὲ ἄγκυραν καὶ ἐλπίδα, τῆς ἡμῶν σωτηρίας, Θεόνυμφε κεκτήμεθα.

Ὠδὴ ς΄. Θύσω σοι, μετὰ φωνῆς.

Δολίαις, γυναικὸς λαλιαῖς σοι προσέβαλεν, ὡς τῷ Προπάτορι πάλαι, δυσμενὴς ὁ ὄφις. ἀλλ' ἐπινοίᾳ, τῇ σοφῇ σου, κατηργήθη αὐτοῦ τὰ σοφίσματα.

Ῥαδίως, διοδεύσας τὴν τρίβον τὴν φέρουσαν, πρὸς τὰς ἐκεῖ καταπαύσεις, οὐκ ἐπαύσω Πάτερ διέρχεσθαι, τὰς ἐρήμους, καὶ τὰς Πόλεις πολλοῖς ἀγωνίσμασιν.

Ὄρεσι, καὶ θαλάσσαις σαυτὸν ἀπεμάκρυνας, τὸ τῆς ἁγνείας καλόν σου, ἱεραῖς μελέταις καρπούμενος, καὶ στεφάνων, λαμπροτάτων σοφὲ ἀξιούμενος.

Μέλει σου, τῇ πυρᾷ καταφλέγεσθαι δέδωκας, τὰς ὑπεκκαύσεις σβεννύειν, ἡδονῶν τῇ δρόσῳ τοῦ Πνεύματος, Θεοφόρε, Μοναστῶν ἀκλινέστατον ἔρεισμα. Θτ.

Ὅλως σε, καθηγίασε Λόγος ὁ Ἅγιος, σοῦ κατοικήσας τὴν μήτραν, τὴν ἡγιασμένην ἀρρήτῳ λόγῳ· ὃν δυσώπει, ἐκτενῶς τοῦ σωθῆναι τοὺς δούλους σου. Ὁ Εἱρμός.

„ Θύσω σοι, μετὰ φωνῆς αἰνέσεως Κύριε,
„ ἡ Ἐκκλησία βοᾷ σοι, ἐκ δαιμόνων
„ λύθρου κεκαθαρμένη, τῷ δι' οἶκτον, ἐκ
„ τῆς πλευρᾶς σου, ῥεύσαντι Αἵματι.

Κοντάκ. Ἦχος β΄. Τοὺς ἀσφαλεῖς.

Ὡς ἀσκητὴν τῆς εὐσεβείας δόκιμον, καὶ ἀθλητὴν τῇ προαιρέσει τίμιον, καὶ τῆς ἐρήμου πολιστὴν καὶ συνίστορα, ἐν ὕμνοις ἐπαξίως εὐφημήσωμεν, Μαρτινιανὸν τὸν ἀεισέβαστον. αὐτὸς γὰρ τὸν ὄφιν κατεπάτησεν.

Ὁ Οἶκος.

Ἀπὸ περάτων ἕως περάτων, διεξῆλθεν ὁ φθόγγος τῶν τερπνῶν ἀρετῶν, καὶ τῶν ἐνθέων ἀγώνων σου. νέος γὰρ ὑπάρχων τῇ ἡλικίᾳ, ἐν ἐρήμοις ἐπόθησας συνδιαιτᾶσθαι, ὕμνους Χριστῷ, ψαλμῳδίας, εὐχὰς ἀναπέμπων ἀεί. ἡμέραν τε καὶ νύκτα συναύξων ἐν τε πόνοις καὶ δάκρυσιν, ἁγνῶς τὸν βίον ἐτέλεσας, καὶ σαφῶς τὸν ἀρχέκακον ᾔχμασας. Αὐτὸς γὰρ τὸν ὄφιν κατεπάτησας.

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ, ΙΓ΄. Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Μαρτινιανοῦ.

Στ. Μαρτινιανὸς σαρκικὴν σβέσας φλόγα,
Φλύγει τελευτῶν μὴ τελευτῶσαν φλόγα.
Ἐν τριτάτῃ δεκάτῃ δέμας ἐξέδυ Μαρτινιανός.

Οὗτος γέγονεν ἀπὸ Καισαρείας τῆς κατὰ Παλαιστίνην. ἀπήρξατο δὲ τῆς ἀσκητικῆς ἀγωγῆς, ὀκτωκαιδέκατον χρόνον ἄγων τῆς ἡλικίας, ἐν ἐρημίαις καὶ ὄρεσι διαιτώμενος. Ἐκτελέσας δὲ τῇ ἀναχωρήσει ἔτη πέντε καὶ εἴκοσι, μετὰ πολλοὺς ἑτέρους, καὶ τοιούτῳ τινὶ πειρασμῷ πονηροῦ ὑποβάλλεται. Ἑταίρα τις περιστείλασα ἑαυτὴν πρὸς

Digitized by Google

τὸ παμίχρον, τὸ ὄρος κατέλαβεν ἔνθα διῆγεν ὁ Ἅγιος. Καὶ γενομένης ἑσπέρας, ἀπωλοφύρετο, ὡς δῆθεν τῆς ὁδοῦ πλανηθεῖσα, καὶ θηρίοις ἐσομένη τροφή, καὶ τὸν Ὅσιον παρεκάλει ἔσω δεχθῆναι, καὶ μὴ τοῖς ὀδοῦσιν αὐτῶν διασπαραχθῆναι. ὁ δὲ (καὶ γὰρ ἦν ἀδύνατον παριδεῖν αὐτήν) ἔντος ταύτην ποιήσας εἰσελθεῖν, εἰς τὸ ἐνδότερον αὐτοῦ κελλίον ἐχώρησε. Τὴν δὲ μεταβολὴν τοῦ σχήματος αὐτῆς τὸ πρωῒ ὁ Ὅσιος θεασάμενος, (ἐπεφέρετο γὰρ ἱμάτια οἷς ἑαυτὴν νυκτὸς ἐπεκόσμησεν) ἐπυνθάνετο ταύτης, τίς τε ἦν, καὶ τίνος ἕνεκεν παραγένετο; Ἡ δὲ ὑπ' ἀναιδείας εἰποῦσα, σοῦ ἕνεκα, καὶ τὸν ἀσκητικὸν βίον κακίσασα, καὶ πάντας τοὺς ἐπὶ τοῦ Νόμου Δικαίους γυναιξὶν ὁμιλῆσαι προθεῖσα, ἐξεκαλεῖτο πρὸς μίξιν αὐτόν. Ὁ δὲ ἠρέμα παρακινούμενος, καὶ χειροήθης ἤδη γεγονὼς καὶ κατήκοος, καὶ σκοπῶν πῶς ἂν λάθοι τοῦτο διαπραξάμενος, ὑπὸ τῆς θείας χάριτος πρὶν πεσεῖν ἀνεκλήθη τοῦ πτώματος. Ὅθεν φρυγάνων πλῆθος ἐξάψας, μέσον εἰσήλατο, ἑαυτὸν νουθετῶν καὶ λέγων· Εἰ δυνατὸν τὸ τῆς γεέννης πῦρ ὑπενεγκεῖν ἡδονῆς αἰσχρᾶς ἐφιέμενος, πέπεισο τῇ γυναικί. οὕτω τε καταφλέξας ἑαυτόν, καὶ τῆς σαρκὸς ταπεινώσας τὴν ὕβριν, τήν τε γυναῖκα ἐφ' οἷς εἶδε σωφρονισθεῖσαν, ἐν Μοναστηρίῳ ἐξέπεμψε. Καὶ αὐτὸς τῶν ἐκ τῆς φλογὸς πληγῶν ἰαθείς, ὁδηγήσαντος τινὸς Ναυκλήρου, πέτραν τῶν ἐπιθαλασσίων κατέλαβεν, ἀπέχουσαν τῆς γῆς ἡμέρας ὁδόν. Ἐφ' ἧς ἐπὶ δέκα χρόνους διαρκέσας, ἦν παρὰ τοῦ Ναυκλήρου τρεφόμενος. Πάλιν ἐκεῖθεν ἀπανέστη, διὰ τὸ κόρην τινὰ ναυαγήσασαν ἐπὶ σανίδος αὐτῷ προσβαλεῖν, καὶ ἀναχθῆναι μὲν ὑπὸ τοῦ Ὁσίου, αὐτὸν δὲ κἀκεῖθεν ἐξελθεῖν ἐπει- π…ιτα, ὡς οὐ συμφωνεῖ χόρτος μετὰ πυρός. Ἐπ… νώτων δὲ Δελφίνων ὀχούμενος, τῇ γῇ προ…πέλασεν· εἶτα ἐκεῖ…εν Χώρας καὶ Πόλεις …άβων, καὶ τό, φεῦγε Μαρτινιανέ, μή σε κ…λάβῃ πειρασμὸς ἐπιφθεγγόμενος, (οὕτω … ἔγνω καὶ τὸ λειπόμενον τοῦ βίου διατελέσαι,) τὰς Ἀθήνας κατέλαβεν. ἔνθα γενόμενος, πρὸς Κύριον ἐξεδήμησεν, ἐνδόξου ταφῆς παρὰ τοῦ Ἐπισκόπου καὶ παντὸς τοῦ πλήθους ἀξιωθείς. Λέγεται δὲ καὶ τὰς γυναῖκας, τὴν μὲν ἀπὸ τοῦ ὄρους παραγενομένην ἐν Μοναστηρίῳ καὶ ὁσίως βιώσασαν, θαυματουργιῶν ἀξιωθῆναι, τὴν δὲ ἐπὶ τῇ τῆς θαλάσσης πέτρᾳ μέχρι τέλους τοῦ βίου αὐτῆς προσκαρτερῆσαι, ἀνδρικοῖς ἱματίοις παρὰ τοῦ ναυκλήρου κομισθεῖσι περιβληθεῖσαν. Τελεῖται δὲ ἡ αὐτοῦ σύναξις ἐν τῷ σεπτῷ Ἀποστολείῳ τοῦ ἁγίου καὶ κορυφαίου τῶν Ἀποστόλων Πέτρου, τῷ συγκειμένῳ τῇ ἁγιωτάτῃ μεγάλῃ Ἐκκλησίᾳ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Τῶν Ἁγίων Ἀποστόλων καὶ Μαρτύρων, Ἀκύλα καὶ Πρισκίλλης.

Στ. Τμηθὲν γυναῖον Ἀκύλας φησὶ βλέπων.
Οὐκ ἀνδρειοῦμαι πρὸς τομὴν ἀνὴρ κάρας.

Ἅγιος Ἀκύλας σκυτοτόμος ἦν τὴν τέχνην, καὶ περὶ τοῦ Ἁγίου Ἀποστόλου Παύλου ἀκούσας, ἀπῆλθε πρὸς αὐτὸν μετὰ τῆς συμβίου αὐτοῦ Πρισκίλλης, καὶ βαπτισθέντες ἀμφότεροι ὑπ' αὐτοῦ, ἦσαν αὐτῷ καθυπηρετούμενοι, κατὰ πᾶσαν Πόλιν καὶ Χώραν ἀκολουθοῦντες, καὶ συγκινδυνεύοντες ἐν πᾶσι τοῖς πειρασμοῖς. Τοσοῦτον δὲ ἠγάπησεν αὐτοὺς ὁ μέγας Ἀπόστολος Παῦλος διὰ τὴν ἀρετὴν αὐτῶν, καὶ τὴν εἰς Χριστὸν πίστιν. ὡς καὶ μνημονεύειν αὐτῶν ἐν ταῖς ἐπιστολαῖς αὐτοῦ. Οὕτω δὲ τῷ Ἀποστόλῳ εὐαρεστήσαντες, πολλὰ τελέσαντες θαύματα, ὕστερον κρατηθέντες ὑπὸ τῶν ἀπίστων, τὰς κεφαλὰς ἀπετμήθησαν. Καὶ οὕτω μεταστάντες τῶν ἐπὶ γῆς, κατοικοῦσι τοὺς Οὐρανούς.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Εὐλογίου, Ἀρχιεπισκόπου Ἀλεξανδρείας.

Στ. Ψυχὴν δίδωσιν Εὐλόγιος Κυρίῳ.
Βοῶν πρὸς αὐτήν, Κύριον σὺ εὐλόγει.

Οὗτος ἦν ἐπὶ τῆς Βασιλείας Ἡρακλείου, Ἀρχιεπίσκοπος Ἀλεξανδρείας, πρὸ τοῦ ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Ἐλεήμονος. Ἐποίησε

δὲ

Digitized by Google

δὲ θαύματα πολλὰ, ἐξ ὧν ἐστι καὶ τοῦτο. Τοῦ Ὁσιωτάτου Ἐπισκόπου Λέοντος γράψαντος διὰ τὴν ἐν Χαλκηδόνι Σύνοδον ἐπιστολὴν ὀρθοδοξίας, ἐνταγμῆς αὐτὴν ὁ Ὅσιος Εὐλόγιος, οὐ μόνον ἐπήνεσε καὶ ἀπεδέξατο, ἀλλὰ καὶ τοῖς πᾶσιν ἐκήρυξεν. Ὁ οὖν Θεὸς θέλων ἀμφοτέρους θεραπεῦσαι, ἔπεμψεν Ἄγγελον ἐν σχήματι τοῦ Ἀρχιδιακόνου Λέοντος, εὐχαριστοῦντα τῷ ἁγίῳ Εὐλογίῳ ὑπὲρ οὗ ἀπεδέξατο τὴν δηλωθεῖσαν ἐπιστολήν. Ὁ δὲ Εὐλόγιος, τῷ τοῦ Θεοῦ Ἀγγέλῳ, ὡς ἀνθρώπῳ καὶ ἀρχιδιακόνῳ τοῦ Πάπα διελέγετο. Καὶ ὡς ἄφαντος ἐγένετο ἀπ' αὐτοῦ, οὗτος τῷ Θεῷ εὐχαριστήσας, εἰς χεῖρας αὐτοῦ τὴν ψυχὴν ἐναπέθετο.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Οἱ Ἅγιοι Πατὴρ καὶ Υἱὸς σταυρωθέντες τελειοῦνται.

Στ. Πατὴρ σὺν Υἱῷ, σταυρικὸν πάσχει πάθος.

Ὑπὲρ Πατρὸς τοῦ δόντος Υἱὸν εἰς πάθος.

Ταῖς αὐτῶν Ἁγίαις πρεσβείαις.

Ὠδὴ ζ'. Ἐν τῇ καμίνῳ.

Ὑπὸ τῆς Θείας, κυβερνώμενος Πάτερ χειρὸς, ὥσπερ Ἰωνᾶς ἀπέρριψας σεαυτὸν, εἰς βυθὸν Θαλάσσης Ὅσιε, θηρσὶν ὀχούμενος, καὶ τῇ χέρσῳ λαμπρὸς ἐνδιδόμενος.

Συμπαθεστάτῃ, προαιρέσει Πάτερ σώζεις σαφῶς, κόρην πικροτάτης ζάλης καὶ ἀκλιμῆ, ἐπὶ πέτραν Θείας γνώσεως, στηρίζεις ψάλλουσαν, καὶ Θεῷ εὐαρέστως λατρεύουσαν.

Θεοῦ προστάξει, θαλαττίου ῥυσθεὶς ἐκ κλύδωνος, ταύτην μακαρίαν δέδωκας ἀμοιβὴν, τὴν τοῦ σώματός σου νέκρωσιν, καὶ τὴν ὁλόκληρον, πρὸς τὸν πάντων Δεσπότην διάθεσιν.

Θεοτοκίον.

Ἐκ σοῦ τῆς δόξης, Θεογεννῆτορ λάμψας Ἥλιος, πάντων τῶν πιστῶν ἐφώτισε τὰς ψυχὰς, μελῳδούντων θείῳ Πνεύματι· εὐλογημένος εἶ ἐν τῷ Ναῷ, τῆς δόξης σου Κύριε.

Ὠδὴ η'. Χεῖρας ἐκπετάσας Δανιήλ.

Ἰσχύς μου καὶ ὕμνησις αὐτὸς, ὑπάρχεις Κύριε, μερὶς καὶ κλῆρός μου. σοῦ τὴν ἐκούσιον νέκρωσιν, περιφέρων περιέρχομαι, Πόλεις καὶ Χώρας ἐμμελῶς, Πάτερ ἐκραύγαζες· εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Οὐ ψύχει χαυνούμενος τὸν νοῦν, ἀλλ' οὐδὲ καύσωνι, ψυχὴν φλεγόμενος, ὅλως ἐνέδωκας θλίβειν σου, τὸ σαρκίον. ἀλλ' ὑπέφερες, τὴν τοῖς δικαίοις ἐννοῶν μακαριότητα, καὶ κραυγάζων· πάντα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Ἰσχίῳ πτερούμενος σοφὲ, τοῦ θείου Πνεύματος, κοῦφος διέπλευσας, βίου τὴν θάλασσαν Ὅσιε, καὶ λιμένι προσεπέλασας, τῆς Βασιλείας τοῦ Θεοῦ, μέλπων γηθόμενος· εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Ἀκλιναῖς ἐναυλίζῃ φωτειναῖς, ἀποδυσάμενος, νέφος τοῦ σώματος, σταλαῖς φαιδρύνῃ δὲ Ὅσιε, ἐξ ἱδρώτων ὑφανθείσαις σου ἀσκητικῶν, καὶ μελῳδεῖς καθαρωτάτῃ ψυχῇ· εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Θεοτοκίον.

Λυτρούμενος Κόσμον τῆς φθορᾶς, ἐκ σοῦ σεσάρκωται ὁ ὑπερούσιος, Θεοχαρίτωτε Δέσποινα, ἐνεργείαις καὶ θελήσεσι, διπλοῦς ὁρώμενος, μιᾷ τῇ ὑποστάσει δέ. ᾧ βοῶμεν· εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Ὁ Εἱρμός.

„ Χεῖρας ἐκπετάσας Δανιὴλ, λεόντων „ χάσματα, ἐν λάκκῳ ἔφραξε, πυ„ ρὸς δὲ δύναμιν ἔσβεσαν, ἀρετὴν περι„ ζωσάμενοι, οἱ εὐσεβείας ἐρασταὶ, παῖδες „ κραυγάζοντες· εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔρ„ γα Κυρίου τὸν Κύριον.

Ὠδὴ θ'. Λίθος ἀχειρότμητος.

Ὅλην τὴν τοῦ Πνεύματος αἴγλην, καθαρωτάτῃ διανοίᾳ, Μαρτινιανὲ εἰσεδέξω, καὶ φῶς ὡράθης καὶ στύλος Ὅσιε. ἀπὸ τῆς γῆς αἰρόμενος, καὶ μοναζόντων προηγούμενος.

Ἱερὰ σοι τῶν πόνων παρέχει, ὁ ἀθλοθέτης σου παμμάκαρ. οὗ τιμὰς τοὺς νόμους φυλάττων, ἀνεπιστρόφως, τῆς συνειδήσεως τὸ καθαρὸν διήνυσας, Πάτερ ἀοίδιμε μαρτύριον.

Οἱ

Οἰκεῖς ἐν φωτὶ μετ' Ἀγγέλων, βίον ἰσάγγελον βιώσας, θείας ἡδονῆς ἀπολαύων, καὶ θεωρίας καὶ καθαρότητος, ὡς καθαρὸς τῷ πνεύματι, γεγενημένος ἀξιάγαστε.

Τηρήσας τὸ σῶμα θεόφρον, τὸν λογισμὸν καὶ τὴν καρδίαν, Μαρτινιανὲ τῷ Κυρίῳ. καὶ θῦμα ὤφθης πυρὶ ἀσκήσεως, περιφανῶς ὀπτώμενον, καὶ εὐωδίᾳ συντηρούμενον. Θεοτοκίον.

Ἐκ τῆς τοῦ Ἡλίου τῆς δόξης, κούφην Νεφέλην Θεοτόκε, ἐξ ἧς ὑπὲρ νοῦν ἀνατείλας, τὴν κτίσιν πᾶσαν ἐφωταγώγησεν, εὐσεβοφρόνως ᾄσμασι, Παρθενομῆτορ μεγαλύνομεν.

Ὁ Εἱρμός.

„Λίθος ἀχειρότμητος ὄρους, ἐξ ἀλαξεύτου σοῦ Παρθένε, ἀκρογωνιαῖος „ἐτμήθη, Χριστὸς συνάψας τὰς διεστώσας „φύσεις. διὸ ἐπαγαλλόμενοι, σὲ „Θεοτόκε μεγαλύνομεν.

Ἐξαποστειλ. Ὁ Οὐρανὸν τοῖς ἄστροις.

Τῆς φύσεως βιαστής τε, καὶ Μάρτυς Μαρτινιανὲ, σὺ ἐθελούσιος ὤφθης, καὶ ὁδηγὸς ταῖς γυναιξί. μεθ' ὧν τὸν ἐχθρὸν νικήσας, ὑπὲρ ἡμῶν νῦν πρεσβεύεις.

Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Χαιρετισμοῖς σε ὕμνοις, ὑμνοῦμεν, πόθῳ Παρθένε, σὺν τῷ Ἀγγέλῳ τὸ χαῖρε, βοῶντές σοι Θεοτόκε· Χαῖρε ἀνύμφευτε Μήτηρ, τοῦ Βασιλέως τῆς δόξης.

Εἰς τὴν ῆ. ἆ. τῆς Ὀκτωήχου.

Ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία τοῦ Ὄρθρου, ὡς σύνηθες, καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν. Ζήτει εἰς Ὁσίους.

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ ΙΔ.

Τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Αὐξεντίου.

Ἑσπέρας εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν στίχ. ς. καὶ ψάλλομεν γ. προσόμοια. Ἦχος δ'.

Ἔδωκας σημείωσιν.

Αὔξησιν ἀσκήσεως, ἐπιδεικνύων Αὐξέντιε, χαρισμάτων τὴν αὔξησιν, Θεόθεν ἀπείληφας, θεραπεύειν νόσους, δαίμονας ἐλαύνειν, τῇ ἐπικλήσει τοῦ Χριστοῦ, πεπιστευμένος καὶ τῆς τοῦ Πνεύματος, παμμάκαρ θείας χάριτος, ἐμφορηθεὶς καὶ δυνάμεως, καὶ σαφῶς κυβερνώμενος, πρὸς γαλήνην προσώρμισας.

Χάριν τῶν ἰάσεων, καὶ τῶν θαυμάτων ἐπλούτησας, καθαρθεὶς τὴν διάνοιαν, παθῶν γὰρ νοσήματα, καὶ σαρκὸς τὸν ζόφον, καὶ τὴν τρικυμίαν, ἀπετινάξω καὶ φαιδρὰν, τὴν τῆς ψυχῆς εἰργάσω κατάστασιν. ἐντεῦθεν καὶ διέλαμψας, ἐν μοναστῶν ὁμηγύρεσι, δυσωπῶν τὸν φιλάνθρωπον, ὑπὲρ τῶν εὐφημούντων σε.

Αὐξήσας τὸ τάλαντον, τὸ πιστευθέν σοι μακάριε, δαψιλῶς ἐργασάμενος, καὶ σπείρας ἐν δάκρυσιν, ἐν ἀγαλλιάσει, Πάτερ νῦν θερίζεις, πολυπλασίονα χαρὰν, καὶ θυμηδίαν ὄντως δρεπόμενος. ὡς ἔχων παρρησίαν οὖν, πρὸς τὸν Δεσπότην δυσώπησον, ὑπὲρ τῶν ἀνυμνούντων σε, Θεοφόρε Αὐξέντιε.

Δόξα. Ἦχος Πλ. δ'. Ἀνατολίου.

Ἡ καθαρὰ τοῦ Πνεύματος τοῦ Ἁγίου σοφία, σκηνώσασα ἐν τῇ καθαρᾷ καρδίᾳ σου, παμμακάριστε Αὐξέντιε Ὅσιε Πάτερ, κατὰ τῶν πνευμάτων τῆς πονηρίας φοβερόν σε διώκτην ἀνέδειξε. καὶ οὐ μόνον φοβερὸν, ἀλλὰ καὶ κρυπτῶν νοσημάτων ἰατρόν. διὸ παρρησίαν κεκτημένος πρὸς τὸν φιλάνθρωπον Θεὸν, τῇ ἀπαύστῳ πρεσβείᾳ σου, τῶν ψυχικῶν ἡμᾶς παθῶν, καὶ σωματικῶν ἐλευθέρωσον. Καὶ νῦν. Θεοτ.

Ὢ τοῦ παραδόξου θαύματος.

Χαῖρε Ἀγγέλων ἐγκώμιον. Χαῖρε βροτῶν καλλονή. Χαῖρε δόξα τοῦ γένους ἡμῶν. Χαῖρε θεία εἴσοδος, πρὸς βασιλείαν Θεοῦ. Χαῖρε μεσίτρια, πρὸς τὸν πλάσαντα. Χαῖρε λυτήριον, τὸ τῆς ἀρχαίας ἀρᾶς. σοὶ πάντες ᾄδομεν, αἶνον χαριστήριον χρεωστικῶς, οἱ καταπολαύοντες, ἀεὶ τῶν σῶν ἀγαθῶν.

Σταυροθεοτοκίον. Ὅμοιον.

Ἥλιος ἰδών σε ἔφριξεν, ἐπὶ Σταυροῦ Ἰησοῦ, ἡπλωμένον θελήματι, καὶ ἡ γῆ ἐσείετο, καὶ αἱ πέτραι ἐρρήγνυντο, καὶ τὰ

Digitized by Google

τὰ μνημεῖα φόβῳ ἠνοίγοντο, καὶ αἱ δυνάμεις πᾶσαι ἐξίσταντο. σὲ ὡς ἑώρακεν, ἡ Παρθένος Δέσποινα ὀλολυγμῷ, οἴμοι ἀνεκραύγαζε, τί τὸ ὁρώμενον;

Εἰς τὸν Ὄρθρον ὁ Κανών.

Οὗ ἡ ἀκροστιχίς.

Αὐξέντιον τὸν θεῖον ὑμνῶ προφρόνως.

Ὠδὴ α'. Ἦχος δ'. Θαλάσσης.

Αὐξήσας, τὴν πρὸς Θεὸν ἀγάπησιν, Πάτερ Αὐξέντιε, καὶ κοσμικὴν στοργὴν καταλιπών, Θεοφόρε κειμήλιον, χωρητικὸν τοῦ Πνεύματος, τῶν χαρισμάτων ἀναδέδειξαι.

Ὑπῆλθες ἐθελουσίοις νεύμασι, Πάτερ Αὐξέντιε, σὺ τὸν ζυγὸν Κυρίου τὸν χρηστόν, καὶ τὴν γῆν ἐκαινούργησας, τῶν ἀρετῶν τοῖς δάκρυσι, καταπιαίνων ταύτην ἔνδοξε.

Ξενώσας βιωτικῆς συγχύσεως, τὴν σὴν ψυχὴν καὶ τὸν νοῦν, καὶ πρὸς Θεὸν συνάψας ἐμμελῶς, ἐν συντόνοις ἀσκήσεσιν, ἐπὶ τῆς γῆς ὡς ἄσαρκος, ἐπολιτεύσω παμμακάριστε.

Θεοτοκίον.

Ἐν σοὶ νῦν ἐθεωρήθη Δέσποινα, ἡ ἀκατάληπτος, θεανδρικὴ πορεία τοῦ Χριστοῦ, ὡς Θεός τε καὶ ἄνθρωπος, ἐκ σοῦ Ἁγνὴ γεγέννηται, ἀνακαινίζων τὴν οὐσίαν μου.

Ὠδὴ γ'. Οὐκ ἐν σοφίᾳ.

Νευρούμενος, τοῦ Σταυροῦ τῇ δυνάμει κατήργησας, τῶν δαιμόνων τὰς ὁρμάς, καὶ μεθοδείας διέλυσας, ἀσκήσει τετονωμένος, τὴν τούτων ἔφοδον.

Τὴν τῶν Ἀγγέλων, ἐπὶ γῆς πολιτείαν μιμούμενος, τὸ καθαρὸν ἐν προσευχαῖς, ἐν ἀγρυπνίαις τὸ εὔτονον, προθύμως διήθλησας, Πάτερ Αὐξέντιε.

Τὸν θανάτου, ταῖς ψυχαῖς προξενοῦσαν Αὐξέντιε, ἐπιγνοὺς τὴν ἡδονήν, διʼ ἐγκρατείας ἀνέκρωσας, αὐτῆς τὰ κινήματα, Θεόφρον Ὅσιε.

Θεοτοκίον.

Ὁ διαπλάσας, κατʼ ἀρχὰς ἐκ χοὸς με τὸν ἄνθρωπον, πλαστουργεῖται διʼ ἐμέ, ἐν τῇ γαστρί σου Πανάμωμε, τὴν πάλαι κατάπαυσιν ἐπανορθούμενος.

Ὁ Εἱρμός.

„ Οὐκ ἐν σοφίᾳ, καὶ δυνάμει καὶ πλούτῳ καυχώμεθα, ἀλλʼ ἐν σοὶ τῇ τοῦ Πατρὸς, ἐνυποστάτῳ Σοφίᾳ Θεοῦ, οὐ γάρ ἐστιν Ἅγιος, πλήν σου φιλάνθρωπε.

Κάθισμ. Ἦχος α'. Τὸν τάφον σου.

Εἰς ὄρος ἀνελθών, θεωρίας παμμάκαρ, καὶ πράξεως σαφῶς, ἀστραπαῖς τῶν θαυμάτων, ὡς Ἥλιος ἔλαμψας, καταυγάζων τὰ πέρατα. ὅθεν σήμερον, τὴν παναγίαν σου μνήμην, ἑορτάζομεν, ὑμνολογοῦντές σε πίστει, καὶ πόθῳ γεραίρομεν.

Δόξα. Ἦχος πλ. δ'. Τὴν Σοφίαν.

Ἀνελθὼν ἐν τῷ ὄρει τῶν ἀρετῶν, βραχυτάτῳ κελλίῳ μάκαρ σαυτὸν, συγκλείσας στενούμενος, ἐπὶ γῆς διʼ ἀσκήσεως, καὶ πρὸς πλάτος θεῖον, πανσόφως περιερχόμενος, λογισμῷ τελείῳ, ἀνῆλθες μακάριε. ὅθεν τοὺς εἰς βάθη, πειρασμῶν ἐκπεσόντας, ἀνείλκυσας Ὅσιε, ἐνεργῶν τὰ τεράστια. Θεοφόρε Αὐξέντιε, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Ὡς Παρθένον καὶ μόνην ἐν γυναιξί, σὲ ἀσπόρως τεκοῦσαν Θεὸν σαρκί, πᾶσαι μακαρίζομεν, γενεαὶ τῶν ἀνθρώπων. τὸ γὰρ πῦρ ἐσκήνωσεν, ἐν σοὶ τῆς Θεότητος, καὶ ὡς βρέφος θηλάζεις, τὸν Κτίστην καὶ Κύριον. ὅθεν τῶν Ἀγγέλων, καὶ ἀνθρώπων τὸ γένος, ἀξίως δοξάζομεν, τὸν πανάγιον τόκον σου, καὶ συμφώνως βοῶμέν σοι, πρέσβευε τῷ σῷ Υἱῷ καὶ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἀνυμνοῦσιν ἀξίως τὴν δόξαν σου Δέσποινα.

Σταυροθεοτοκίον. Ὅμοιον.

Τὸν ἀμνὸν καὶ Ποιμένα καὶ Λυτρωτήν, ἡ Ἀμνὰς θεωροῦσα ἐν τῷ Σταυρῷ, ἠλάλαζε δακρύουσα, καὶ πικρῶς ἐκβοῶσα. ὁ μὲν κόσμος ἀγάλλεται, δεχόμενος τὴν λύτρωσιν, τὰ δὲ σπλάγχνα μου φλέγονται, ὁρώσης σου τὴν σταύρωσιν, ἥν περ ὑπομένεις, διὰ σπλάγχνα ἐλέους, μακρόθυμε Κύριε, τοῦ ἐλέους ἡ ἄβυσσος, καὶ πηγὴ ἀνεξάντλητος, σπλαγχνίσθητι καὶ δώρησαι,

τῶν

Digitized by Google

τῶν πταισμάτων ἄφεσιν τοῖς πίστει σου, ἀμιμούμενος τὰ θεῖα παθήματα.

Ὠδὴ δ΄. Ἐπαρθέντα σε.

Νικητὴς κατὰ πνευμάτων τῆς πονηρίας, τῇ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, Πάτερ συνεργείᾳ, ὤφθης καὶ τῇ χάριτι, κραυγάζων Αὐξέντιε· δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Τῶν χειμάῤῥων Θεοφόρε τῆς ἀνομίας, τῇ προσοχῇ παμμάκαρ, ἔφυγες τὸν τάραχον· τρυφῆς τὸν χείμαῤῥον δὲ, πέπωκας ἀξίως παμόλβιε.

Ὁ Θεοφόρος τὴν πίστιν καὶ τὴν ἀγάπην, τὴν πρὸς Θεὸν αὐξήσας, πρὸς μετάρσιον ὕψος, θείας οἰκειώσεως, ὑψώθης κραυγάζων σύ· δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Νυμφικῶς Πάτερ προκείμενος τῆς τῶν προσκαίρων, χαμαιπετοῦς καρδίας, τὴν μὴ σαλευομένην, θείαν ὡραιότητα, προθύμως ἐκραύγαζες· δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Θεοτοκίον.

Θεὸν Λόγον σε τεκοῦσαν σαφῶς εἰδότες, σωματικῶς κυρίως, οἱ πιστοὶ Θεοτόκον, πάντες ὀνομάζομεν, τὴν κλῆσιν κατάλληλον, φύσει τῶν πραγμάτων προσάγοντες.

Ὠδὴ ε΄. Σὺ Κύριέ μου φῶς.

Ἐχόμενα τῆς σῆς, ὁδοῦ Πάτερ τὰ σκάνδαλα, ὀξύτητι διανοίας, ἀλωβήτως διῆλθες, καὶ ψυχῆς καθαρότητι.

Ἰσότητι φρενῶν, τὴν ζωὴν διελήλυθας, τὰ πρόσκαιρα παρατρέχων, αἰωνίοις δὲ Πάτερ εἰς ἀεὶ προστιθέμενος.

Ὁ βίος σου λαμπρὸς, καὶ ἡ πίστις ὀρθόδοξος, ἡ ἄσκησις θαυμασία, ἠρτυμένος ὁ λόγος, τῇ χάριτι Αὐξέντιε.

Θεοτοκίον.

Νοῦν ἔχοντες ὀρθὸν, διδαγμάτων ἀπλανῶν, σὲ παρθένε Θεοτόκον, ὀνομάζομεν πάντες, καὶ πόθῳ μακαρίζομεν.

Ὠδὴ ς΄. Θύσω σοι, μετὰ φωνῆς.

Υἱόν σε, καὶ φωτὸς καὶ ἡμέρας ἀνέδειξεν ἡ πολιτεία σου μάκαρ, εὐσχημόνως Πάτερ περιπατοῦντα, καὶ φωστῆρα, ζωῆς ἐν Κόσμῳ λόγον ἐπέχοντα.

Μελέτην, τῷ θανάτῳ τὸν βίον σου θέμενος, διαφερόντως τὸν ὅρον, τῆς σοφίας Πάτερ καταμονήσας, μετετέθης. πρὸς τὴν σοφίαν τὴν ἐνυπόστατον.

Ναόν σε, τοῦ Θεοῦ καὶ Παστάδα γινώσκομεν, Στάμνον Λυχνίαν καὶ Πλάκα, κεκτημένην ἔνδον ἐγγεγραμμένον, τὸν δι' οἶκτον, σωματωθέντα Λόγον Πανάμωμε.

Ὁ Εἱρμός.

„Θύσω σοι, μετὰ φωνῆς αἰνέσεως Κύριε,
„ἡ Ἐκκλησία βοᾷ σοι, ἐκ δαιμόνων
„λύθρου κεκαθαρμένη, τῷ δι' οἶκτον, ἐκ
„τῆς πλευρᾶς σου ῥεύσαντι αἵματι.

Κοντάκ. Ἦχος β΄. Τὴν ἐν πρεσβείαις.

Κατατρυφήσας θεόφρον τῇ ἐγκρατείᾳ, καὶ τὰς ὀρέξεις τῆς σαρκὸς χαλινώσας, ὤφθης τῇ πίστει σου αὐξανόμενος, καὶ ὡς φυτὸν ἐν μέσῳ τοῦ Παραδείσου ἐξήνθησας, Αὐξέντιε Πάτερ ἱερώτατε.

Ὁ Οἶκος.

Τίς τοὺς ἀγῶνας σου μὴ ἐξείποι, ἢ τοὺς πόνους Πάτερ; ἀπὸ βρέφους ὤφθης, διὰ τὴν θείαν ἀπόλαυσιν, μόνοις Κυρίου ἀκολουθήσας, προστάγμασι τούτου ὑπηρετήσας, νέος ἡμῖν ἀνεδείχθης Ἰὼβ τοῖς παλαίσμασι, τοῦ Κόσμου πάροικος ὤφθης, καὶ τῆς γῆς ἁπάσης ἀλλότριος. νηστείᾳ, πίστει ἐξήνθησας, ἀγρυπνίαν, ἁγνείαν ἐξήσκησας, Αὐξέντιε Πάτερ Ἱερώτατε.

Τῇ αὐτῇ Μηνὶ ΙΔ΄. Τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Αὐξεντίου τοῦ ἐν τῷ Βουνῷ,

Στ. Ὁ Βουνὸς ὡς Κάρμηλος ἦν Αὐξεντίῳ, Θανόντι, τῷ καὶ πρὶν τελευτῆς Ἠλίᾳ.
Λεῖψε Βίον δεκάτῃ Αὐξέντιος ἤδη τετάρτῃ.

Οὗτος ἦν ἐπὶ τῆς Βασιλείας Θεοδοσίου τοῦ μικροῦ, ὁρμώμενος τῶν ἀφ' Ἡλίου ἀνατολῶν, σχολαστικὸς γεγονώς. μετῆλθε δὲ τὸν μονήρη βίον, καὶ εἰς τὸ ὄρος ἀνελθὼν, τὸ κατ' ἀντικρὺ τῆς Ὀξείας κείμενον, ἦν τὴν ἄσκησιν καρτερικώτατος, τὴν πίστιν ὀρθοδοξότατος. Πολλὰ δὲ φαυλίσας τὴν Εὐτυχοῦς, καὶ Νεστορίου κακοδοξίαν, καὶ ἀποδεξάμενος τὴν ἐν Χαλκηδόνι τετάρτην Σύνοδον, γέγονε καὶ Βασιλεῦσιν αἰδέσιμος, καὶ πᾶσι τοῖς ἐντυγχάνουσι, θείᾳ χάριτι τὴν ὄψιν ἠγλαϊσμένος, καὶ πηγὰς θαυμάτων καὶ ἰάσεων τοῖς προσιοῦσι βρύων ἑκάστο-

τε

Digitized by Google

τε. Ἐν εἰρήνῃ δὲ ἀναπαυσάμενος, κατετέθη ἐν τῷ αὐτῷ ἀνοικοδομηθέντι Εὐκτηρίῳ. Τελεῖται δὲ ἡ αὐτοῦ σύναξις ἐν τῇ Μονῇ τοῦ Καλλιστράτου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Μάρωνος.

Στίχ. Λύσει μαρανθεὶς σαρκίου θάλλει Μάρων.
Μετεμφυτευθεὶς τῆς Ἐδὲμ τῷ χωρίῳ.

Οὗτος ὁ Ὅσιος, τὸν ὕπαιθρον ἀσπασάμενος βίον, κορυφήν τινα κατέλαβεν Ὄρους, ὑπὸ τῶν πάλαι δυσσεβῶν τιμωμένην, καὶ τὸ ἐν ταύτῃ τῶν δαιμόνων τέμενος τῷ Θεῷ καθιερώσας, ἐν αὐτῷ διέτριβε, σκηνήν τινα βραχεῖαν πηξάμενος. Πόνοις δὲ οὐ τοῖς τυχοῦσιν ἐκέχρητο μόνοις, ἀλλὰ καὶ ἐπενόει ἑτέροις· Ὁ δὲ ἀγωνοθέτης τοῖς πόνοις τὴν χάριν ἐπεμέτρησεν, ὥστε γὰρ ἰδεῖν καὶ πυρετοὺς σβεννυμένους τῇ τούτου προσευχῇ, καὶ φρίκην παυομένην, καὶ δαίμονας δραπετεύοντας, καὶ παντοδαπὰ καὶ ποικίλα νοσήματα εὐχῇ μόνῃ θεραπευόμενα. Ἀλλὰ καὶ πολλὰ κατασκευάσας Μοναστήρια, πολλοὺς δι᾽ ἀσκήσεως τῷ Θεῷ προσήγαγεν. Οὕτω δὲ τῆς θείας γεωργίας ἐπιμελούμενος, καὶ ψυχὰς ὁμοῦ θεραπεύων καὶ σώματα, καὶ ἀρρωστίαν ὑπομείνας βραχεῖαν, ὑπεξῆλθε τὸν βίον ἐν εἰρήνῃ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ἀβραάμ.

Στίχ. Πράξει τὸ ταυτὸν, εὗρε κλήσει τὸ πλέον.
Πρὸς τὸν σύνοικον Ἀβραὰμ Ἀβραάμης.

Οὗτος ἦν ἐπὶ τῆς Βασιλείας Θεοδοσίου τοῦ Μεγάλου, ἐκ Πόλεως Κύρου, ἐν ᾗ καὶ τεχθεὶς, τῆς ἀσκητικῆς ἀρετῆς τὸν πλοῦτον συνελέξατο. Τοσαύτῃ γὰρ ἀγρυπνίᾳ καὶ στάσει τὸ σῶμα κατεδάμασεν, ὡς ἀκίνητος ἐπὶ πλεῖστον διαμεῖναι χρόνον, μηδαμῶς βαδίζειν δυνάμενος. Μεμαθηκὼς δὲ Κώμην τινὰ πρὸς τῷ ὄρει τῷ Λιβάνῳ κειμένην κατάδουλον εἶναι, ταύτην καταλαμβάνει. Καὶ οἰκίαν μισθωσάμενος, ἐπὶ τρεῖς μὲν ἡμέρας διετέλεσεν ἡσυχάζων· ἐπὶ δὲ τῇ τετάρτῃ ἡσύχως προσερχόμενος, πρῶτον μὲν ὑπ᾽ αὐτῶν τῶν δυσσεβῶν χοῒ πολλῷ καταχώννυται· εἶτα πόῤῥω αὐτῶν ἐκελεύετο ἀναγκαστικῶς ἀπιέναι. Ἀλλὰ πράκτορες εὐθὺς ἀφικόμενοι, τοὺς ἐν τῇ Κώμῃ δεινῶς ᾔκιζον, τὰς εἰσφορὰς ἀπαιτοῦντες. Ὁ δὲ θεῖος οὗτος τὰς ὑπὲρ αὐτῶν εἰσφορὰς τοῖς πράκτορσι δεδωκὼς, τοὺς ὑβριστὰς τῶν βασάνων ἠλευθέρωσεν. Οἱ δὲ, τὴν τοῦ Ὁσίου φιλανθρωπίαν ὑπερθαυμάσαντες, Ἐκκλησίαν ἐδομήσαντο Χριστιανοὶ γεγονότες, καὶ αὐτὸν Ἱερέα γενέσθαι καταναγκάζουσιν. Ὁ δὲ τρία συγγενόμενος αὐτοῖς ἔτη, καὶ καλῶς πρὸς τὴν εὐσέβειαν αὐτοὺς ὁδηγήσας, πάλιν τὸ μοναχικὸν κατέλαβε καταγώγιον, ἕτερον αὐτοῖς ἀντ᾽ αὐτοῦ Ἱερέα καταλιπών. Ἐν τούτοις διαλάμψας, τὴν Καρρῶν ὑποδέχεται προεδρείαν. Πόλις δὲ αὕτη τῆς Παλαιστίνης κατάδουλος. Ἀλλὰ καὶ ταύτην πόνοις μυρίοις, καὶ θεοπνεύστοις διδασκαλίαις Θεῷ ἐν ὀλίγῳ χρόνῳ παρέστησεν. Οὔτε γὰρ ἄρτου μετὰ τὸν τῆς ἱερωσύνης χρόνον μετέλαβεν, οὔτε σιτείων, οὔτε λαχάνων ὁμιλησάντων πυρὶ, οὐχ ὕδατος, ἀλλὰ θριδακίνας καὶ σέρρεις, καὶ ὅσα τοιαῦτα, τροφὴν ἅμα καὶ ποτὸν ἐποιεῖτο· Τούτου τὴν φήμην καὶ ὁ Βασιλεὺς ἀκούσας, πρὸς ἑαυτὸν μετεκαλέσατο, καὶ ὀλίγον χρόνον ἔκτοτε ἐπιβιοὺς ἐν τῇ βασιλίδι ταύτῃ τῶν Πόλεων, τὴν ψυχὴν τῷ Θεῷ παρέθετο. Τὸ δὲ σῶμα αὐτοῦ, ὁ εὐσεβέστατος καὶ μέγας Βασιλεὺς Θεοδόσιος, ἐν Κάρραις μετὰ τιμῆς ὅτι πλείστης παρέπεμψεν.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις.

Ὠδὴ ζ΄. Ἐν τῇ καμίνῳ.

Ὡς τετρωμένος, τῇ τοῦ Δεσπότου Πάτερ θείᾳ στοργῇ, πᾶσαν πρὸς αὐτὸν ἀμετάδοτον τὴν ῥοπὴν, τῆς καρδίας σου ἐκέκτησο, εὐλογημένος εἶ, ὁ Θεὸς μου κραυγάζων καὶ Κύριος.

Πεφωτισμένος, τῇ τοῦ Σωτῆρος αἴγλῃ πάνσοφε, σκότους τὸν προστάτην ἤλεγξας κραταιῶς, κοσμοκράτορας καθεῖλες δὲ, εὐλογημένος εἶ, ὁ Θεὸς μου κραυγάζων καὶ Κύριος.

Θεο-

Digitized by Google

Θεοτοκίον.

Ρεύσασαν πάλαι, τῆς πρὸς τὸ κρεῖττον ἀμαρτίσεως, φύσιν τῶν ἀνθρώπων Παραγγεβουληθεὶς, ἀναπλάσαι κατεσκήνωσεν, ὁ πλαστουργὸς Θεὸς, ἐν τῇ γαστρί σου μόνη Παμύμνητε.

Ὠδὴ η'. Λυτρωτὰ τοῦ παντός.

Ὁλικῶς πρὸς Θεὸν μετατεθέμενος, ἀπεσείσω σαρκὸς τὴν ἐπάθειαν, καὶ τῶν θαυμάτων εἴληφας, τὴν ἐνέργειαν μέλπων· πάντα τὰ ἔργα, εὐλογεῖτε ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Φοβερὸς ἐπεφάνθης τοῖς δαίμοσι, τὸν Χριστὸν κεκτημένος συλλήπτορα... τὸν Σταυρὸν ἀράμενος, ἠκολούθησας μέλπων· πάντα τὰ ἔργα, εὐλογεῖτε ὑμνεῖτε τὸν Κύριον. Θεοτοκίον.

Ῥητορεύει φανεὶς ὁ Ἀρχάγγελος, ἐκ μήνυσει τοῦ τόκου σου Πανάγνε, τὴν ὑπὲρ λόγον σύλληψιν, καὶ σωτήριον Κόσμῳ, πάντα τὰ ἔργα, εὐλογεῖτε ὑμνεῖτε τὸν Κύριον. Ὁ Εἱρμός.

„ Λυτρωτὰ τοῦ παντὸς Παντοδύναμε, „ τοὺς ἐν μέσῳ φλογὸς εὐσεβήσαν„ τας, συγκαταβὰς ἐδρόσισας, καὶ ἐδίδαξας „ μέλπειν· πάντα τὰ ἔργα, εὐλογεῖτε „ ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Ὠδὴ θ'. Λίθος ἀχειρότμητος.

Ὅλη τῇ Θεότητι Πάτερ, τῷ βαπτισμῷ σου συνετάξω, καὶ διατηρήσας ἀκραιφνῶς, τὸ τῆς εἰκόνος μάκαρ ἀξίωμα, τρισσοφεγγεῖ λαμπρότητι, μετ' εὐφροσύνης προσεχώρησας.

Νῦν οὐκ ἐν αἰνίγματι Πάτερ, οὐδ' ἐν ἐσόπτρῳ κατοπτεύεις, τὸν τῆς Θεαρχίας φωτισμόν. πρὸς πρόσωπον δὲ πάνσοφε πρόσωπον, τῆς ὑπὲρ νοῦν λαμπρότητος, καὶ Θεοπτίας ἀξιούμενος.

Ὡς ἔχων πολλὴν παρρησίαν, πρὸς τὸν ἁπάντων Βασιλέα, Πάτερ λυτρωθῆναι δυσώπει, τοὺς τὴν σὴν μνήμην ἐπιτελοῦντας πιστῶς, ἐκ πάσης περιστάσεως, ἵνα σε πάντες μακαρίζομεν. Θεοτ.

Σειρὰς τῶν ἐμῶν μου πταισμάτων, λῦσον Παρθένε Θεοτόκε, ἡ τῆς εὐσπλαγχνίας τὴν πηγὴν, τεκοῦσα μόνη Θεομακάριστε, καὶ θυμηδίας ἔμπλησον, ὅπως ἀξίως μεγαλύνω σε. Ὁ Εἱρμός.

„ Λίθος ἀχειρότμητος Ὄρους, ἐξ ἀλα„ ξεύτου σου Παρθένε, ἀκρογωνιαῖος „ ἐτμήθη, Χριστὸς συνάψας τὰς διεστώ„ σας φύσεις. διὸ ἐπαγαλλόμενοι, σὲ Θεο„ τόκε μεγαλύνομεν.

Ἐξαποστ. Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Αὐξήσει τῶν ἀγώνων σου, ἐπηύξησας τὰ τάλαντα, ἃ ἐπιστεύθης καὶ ταῦτα, τῷ σῷ προσῆξας Δεσπότῃ. καὶ τὸ εὖ δοῦλε ἤκουσας, καὶ τὰ τούτοις ἀκόλουθα. πρὸς ὃν ἀεὶ μνημόνευε, τῶν σὲ τιμώντων ἐκ πόθου, Αὐξέντιε θεοφόρε. Θ. Ὅμοιον.

Καὶ σχετικῶς ἀσπάζομαι, καὶ πόθῳ τὴν προσκυνῶ, προσμένω πίστει καὶ πόθῳ, τῇ παμαχράντῳ καὶ θεία, Εἰκόνι σου πανάμωμε. ἀφ' ἧς ψυχῶν ἐκβλύζουσι, καὶ τῶν σωμάτων Δέσποινα, ἰάματα τοῖς ὑμνοῦσι, σὲ Θεοτόκον κυρίως.

Εἰς τὸν α. π. τῆς Ὀκτωήχου.

Ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία τοῦ Ὄρθρου, ὡς σύνηθες, καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν ὡς σύνηθες.

Ζήτει εἰς Ὅσιος.

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ ΙΕ'.

Τοῦ Ἁγίου Ἀποστόλου Ὀνησίμου.

Ἑσπέρας εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν Στ. ς'. καὶ ψάλλομεν Γ. προσόμ. Ἦχ. δ'.

Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Ποταμοὺς τὰ ὁρμήματα, τοῦ τῆς χάριτος Κήρυκος, ὡς Θεοῦ φανέντα σε Πόλιν ἔμψυχον, διαφερόντως εὐφραίνουσι, τὰ ἄρρητα ῥήματα, ἐπὶ γῆς τοῦ τῆς τρυφῆς, Παραδείσου πλουτήσαντος. οὗ καὶ γέγονας, δραστικὸς ὑπηρέτης ἐκμανθάνων, τὰ οὐράνια παμμάκαρ, ἃ οὐκ ἐξὸν βροτοῖς φθέγξασθαι.

Μετὰ τῆς γνώμης ἐλεύθερον, καὶ ψυχῆς αὐτεξούσιον, ἐνεργείᾳ Πίστεως κατελάμπρυνας. τῆς ἐπιγείου δὲ πάνσοφε, δουλείας ἀπήλλαξαι, καὶ τῇ ζεύγλῃ τοῦ Χριστοῦ,

τὸ μυχέμα ὑπέκλιμας. ὅθεν ἔδραμες, μονῆς τῆς ἐκδουλείας τοὺς ἀνθρώπους, ἀπαλλάττων καὶ προσάγων, ἐλευθερίᾳ τῆς χάριτος.

Ὡς ἀκτῖνά σε πάνσοφε, φεγγοβόλον ἐξήστραψεν, ὁ τοῦ Κόσμου Ἥλιος καὶ Διδάσκαλος, τὴν Οἰκουμένην λαμπρύνουσαν, φωτὶ τοῦ κηρύγματος, καὶ ταῖς θείαις ἀστραπαῖς, τὴν τῆς πλάνης σκοτίσασαν, ἀφανίζουσαν, καὶ ποικίλων θαυμάτων ἐνεργείαις, τῶν πιστῶν τὰς διανοίας, καταφαιδρύνουσαν ἔνδοξε.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Κατακρίσεως λύτρωσαι, Παναγία Θεόνυμφε, καὶ δεινῶν πταισμάτων τὴν ταπεινήν μου ψυχήν, καὶ τοῦ θανάτου ἀπάλλαξον, εὐχαῖς σου καὶ δώρησαι, δικαιώσεως τυχεῖν, ἐν ἡμέρᾳ ἐτάσεως. ἧς ἐπέτυχον, τῶν Ἁγίων οἱ δῆμοι μετανοίᾳ, καθαρθέντα με πρὸ τέλους, καὶ τῶν δακρύων ταῖς χύσεσιν.

Σταυροθεοτοκίον. Ὅμοιον.

Ὡς ἑώρακε Κύριε, ἡ Παρθένος καὶ Μήτηρ σου, ἐν Σταυρῷ κρεμάμενον ἐξεπλήττετο, καὶ ἀνακράζουσα ἔλεγε· τί σοι ἀνταπέδωκαν, οἱ πολλῶν σου δωρεῶν, ἀπολαύσαντες Δέσποτα; ἀλλὰ δέομαι, μή με μόνην ἐάσῃς ἐν τῷ Κόσμῳ, ἀλλὰ σπεῦσον ἀνάστηθι, συνανιστῶν τοὺς Προπάτορας.

Ἀπολυτίκιον. Ἦχος γ.

Ἀπόστολε Ἅγιε, πρέσβευε.

Εἰς τὸν Ὄρθρον, μετὰ τὴν συνήθη στιχολ. ὁ Κανών. Οὗ ἡ ἀκροστ.

Παθῶν με δοῦλον ὄντα λύτρωσαι μάκαρ. Θεοφάνους.

Ὠδὴ α. Ἦχος Πλ. δ. Ὡς ἐν ἠπείρῳ πεζεύσας.

Πεφωτισμένος τῇ θείᾳ καὶ φωταυγεῖ, τοῦ Σωτῆρος χάριτι, τὴν ζοφώδη μου ψυχήν, δυσωπῶν Ὀνήσιμε Χριστὸν, τὸν φιλάνθρωπον Θεὸν μάκαρ διάσωσον.

Ἀκτινοβόλοις τοῦ Παύλου καταυγασθεὶς, λαμπηδόσιν ἔνδοξε, τῆς ἀγνοίας τὴν ἀχλὺν, ἀχέρως διέφυγες Χριστῷ, χαριστήριον ᾠδὴν βοῶν πανόλβιε.

Θεῖος ἐδείχθης παμμάκαρ ἱερουργὸς, καὶ τῷ θείῳ Πνεύματι, διαλάμπων τηλαυγῶς, πανταχοῦ διέδραμες Χριστὸν, ἀναγγέλλων εὐσεβῶς Θεομακάριστε. Θεοτ.

Ὡραϊσμένη τῷ κάλλει τῶν ἀρετῶν, ἡ σεπτὴ Βασίλισσα, τὸν Θεὸν τὸν ἀληθῆ, ἀρετῇ συνέλαβες ἡμᾶς, τὸν ταῖς θείαις ἀρεταῖς καταφαιδρύναντα.

Ὠδὴ γ. Οὐκ ἔστιν ἅγιος ὡς σύ.

Ναμάτων θείων τῇ πηγῇ, προσπελάσας τὸ στόμα, καὶ τρυφῆς τὸν χειμάρρουν, ἐξ αὐτῆς ἀναλαβὼν, τὸ πρόσωπον τῆς σεπτῆς, Ἐκκλησίας, ἔνδοξε κατηρδεύσας.

Μεθέξει φέγγους νοητοῦ, φαεινότατος ὤφθης, εὐσεβείας λαμπὰς, τὰς καρδίας τῶν πιστῶν, καταφωτίζων λαμπρῶς, τῇ φωσφόρῳ αἴγλῃ τοῦ κηρύγματος.

Ἐλύθης Παῦλε τοῖς δεσμοῖς, ἐκ δουλείας τῆς πλάνης, καὶ τῇ ἐλευθερίᾳ, τῆς χάριτος τιμηθεὶς, Υἱὸς Θεοῦ γεγονὼς, κληρονόμος, θεῖος ἀναδέδειξαι. Θεοτ.

Δολίως ὄφις με τὸ πρὶν, ὡς αἰχμάλωτον εἷλε, δι' ἀπάτης ἑρπύσας. διὰ σοῦ δὲ τῆς αὐτοῦ, δουλείας ἀπαλλαγεὶς, Θεομῆτορ, ὕμνοις μακαρίζω σε.

Ὁ Εἱρμός.

„ Οὐκ ἔστιν ἅγιος ὡς σὺ, Κύριε ὁ Θεός „ μου, ὁ ὑψώσας τὸ κέρας, τῶν πιστῶν „ σου ἀγαθὲ, καὶ στερεώσας ἡμᾶς, ἐπὶ τῇ πέ„ τρα, τῆς ὁμολογίας σου.

Κα. Ἦχος Πλ. δ. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Ἐκ δουλείας τῆς πλάνης ἀπαλλαγεὶς, ἀπελεύθερος ὤφθης ἐν τῷ Θεῷ, αὐτοῦ δοῦλος γνήσιος, χρηματίσας ἐν χάριτι. κοινωνὸς δεσμῶν δὲ, τοῦ Παύλου γενόμενος, διὰ Χριστὸν ἐκτμηθεὶς, ἀδίκως Ἀπόστολε. ὅθεν ἠξιώθης, μαρτυρήσας ὁμοτίμως, τῆς αὐτοῦ λαμπρότητος, Ἱεράρχα Ὀνήσιμε. διὰ τοῦτο βοῶμέν σοι· πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἑορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἁγίαν μνήμην σου. Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτ. Ὅμοιον.

Ὡς Παρθένον σε μόνην ἐν γυναιξὶ, σὲ ἀσπόρως τεκοῦσαν Θεὸν σαρκὶ, πᾶσαι μακαρίζουσι, γενεαὶ τῶν ἀνθρώπων. τὸ γὰρ πῦρ ἐσκήνωσεν, ἐν σοὶ τῆς Θεότητος. καὶ ὡς

Digitized by Google

Βρέφος θηλάζεις, τὸν Κτίστην καὶ Κύριον, ὅθεν τῶν Ἀγγέλων, καὶ ἀνθρώπων τὸ γένος, ἀξίως δοξάζομεν, τὸν πανάγιον τόκον σου, καὶ συμφώνως βοῶμέν σοι· πρέσβευε τῷ σῷ Υἱῷ καὶ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἀνυμνοῦσιν ἀξίως, τὴν δόξαν σου Δέσποινα. Σταυροθεοτ. Ὅμοιον.

Τὸν Ἀμνὸν καὶ Ποιμένα καὶ Λυτρωτήν, ἡ Ἀμνὰς θεωροῦσα ἐν τῷ Σταυρῷ, ἠλάλαζε δακρύουσα, καὶ πικρῶς ἐκβοῶσα· ὁ μὲν κόσμος ἀγάλλεται, δεχόμενος τὴν λύτρωσιν, τὰ δὲ σπλάγχνα μου φλέγονται, ὁρώσης σου τὴν σταύρωσιν, ἣν περ ὑπομένεις, διὰ σπλάγχνα ἐλέους, μακρόθυμε Κύριε, τοῦ ἐλέους ἡ ἄβυσσος, καὶ πηγὴ ἀνεξάντλητος. σπλαγχνίσθητι καὶ δώρησαι, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν τοῖς πίστει σου, ἀνυμνοῦσι τὰ θεῖα Παθήματα.

Ὠδὴ δ'. Χριστός μου δύναμις.

Ὁ θέλων ἅπαντας, σωθῆναι Κύριος, ἐκ ζυγοῦ σε δουλείας ἱερουργόν, μάκαρ προχειρίζεται, ἱερουργοῦντα τὸ σεπτόν, Θεοφάντορ Εὐαγγέλιον.

Υἱός σου γέγονας, Θεοῦ τῇ χάριτι, τὸν αὐτοῦ καταγγέλλων μονογενῆ, Λόγον τὸν ἀΐδιον, μετὰ σαρκὸς τοῖς ἐπὶ γῆς, παραδόξως ὁμιλήσαντα.

Λογίῳ κρίσεως, καὶ θείῳ χρίσματι, τῷ τῆς ἱερωσύνης ὡς Ἱερεύς, πάνσοφε διέπρεψας, καὶ καρτερίᾳ τῶν δεσμῶν, Μάρτυς θεῖος ἐχρημάτισας. Θεοτοκίον.

Ὁ φύσει ἄναρχος, Υἱὸς καὶ ἄχρονος, χρονικὴν ἐκ Παρθένου Κόρης ἀρχήν, θέλων καταδέχεται, τοὺς ὑπὸ χρόνον ἐκ φθορᾶς, ἀναπλάσαι προμηθούμενος.

Ὠδὴ ε'. Τῷ θείῳ φέγγει σου ἀγαθέ.

Νοὸς ὀξύτητι καὶ ψυχῆς, μάκαρ καθαρότητι σαρκός, τοῦ δυσμενοῦς ὑπεριπτάμενος, βρόχους ἀνυψώθης πρὸς οὐρανίους σκηνάς, πτεροῖς θεογνωσίας ἀναφερόμενος.

Ὁ νέος Ἀπόστολος ἀγαθέ, τὴν διὰ σαρκός σου παρουσίαν, πρὸς ἀνθρώπους ἐκήρυξε, τοὺς πεπλανημένους πρὸς σὴν ἐπίγνωσιν, ὁδηγῶν καὶ φωτίζων, αὐγῇ τῆς Πίστεως.

Φωτί.

Ναὸς ἐδείχθης παναπρεπής, ἔνδον κεκτημένος ὡς λυχνίαν, τὸ φέγγος τῆς χάριτος. τῇ οἰκοδομίᾳ τοῦ θείου Πνεύματος, τεθεμελιωμένος, μάκαρ Ὀνήσιμε.

Θεοτοκίον.

Τῆς ἁμαρτίας μου τὰς σειράς, τῇ σῇ μεσιτείᾳ καὶ προστασίᾳ, Παρθένε διάρρηξον· τῶν ἀπεγνωσμένων σὺ γὰρ ὑπάρχεις ἐλπίς, τῶν πίστει προστρεχόντων, τῇ θείᾳ σκέπῃ σου.

Ὠδὴ ς'. Τοῦ βίου τὴν θάλασσαν.

Ἀστράψας ὡς Ἥλιος, οὐρανόθεν ὁ κληθείς, τῷ φωτισμῷ τῆς χάριτος, ἐπαφῆκεν ἀκτῖνά σε τηλαυγῆ, αὐτόμως ἐλαύνουσαν, τῆς ἀγνοίας τὸν ζόφον παμμακάριστε.

Λαμπρῶς ἐστηλίτευσας, τῶν ἀνόμων τὰ σαθρά, καὶ δυσσεβῆ φρυάγματα, ἀσεβείας φθεγγόμενος ἀσεβῶς, τὰ θεῖα διδάγματα, Ἱεράρχα Κυρίου πανσεβάσμιε.

Θεοτοκίον.

Ὑπάρχων ὑπεύθυνος, ἁμαρτίαις καὶ δεινῶς, τραυματισθεὶς ὁ δείλαιος, ἐπὶ σὲ Θεομῆτορ τὴν συμπαθῆ, προσφεύγω δεόμενος, τὰς οὐλὰς ἐξαλεῖψαι τῶν πταισμάτων μου. Ὁ Εἱρμός.

„Τοῦ βίου τὴν θάλασσαν, ὑψουμένην καθορῶν, τῶν πειρασμῶν τῷ κλύδωνι, τῷ εὐδίῳ λιμένι σου προσδραμών, βοῶ σοι, ἀνάγαγε, ἐκ φθορᾶς τὴν ζωήν μου Πολυέλεε.

Κοντάκ. Ἦχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Ὡς ἀκτῖς ἐξέλαμψας, τῇ οἰκουμένῃ. ταῖς βολαῖς λαμπόμενος, ἡλίου μάκαρ παμφαοῦς, Παύλου τὸν κόσμον φωτίσαντος. διό σε πάντες τιμῶμεν Ὀνήσιμε.

Ὁ Οἶκος.

Σὺ ὑπὸ Παύλου τοῦ σοφοῦ, τῆς σάλπιγγος τῆς θείας, τῇ πίστει προσαχθέντα, καὶ λόγῳ φωτισθέντα τῆς ἀληθείας μυστικῶς, καὶ μαρτυρηθέντα ἐπ' ἐργασίᾳ ἀρετῆς, καὶ πίστεως στεῤῥότητι, τίς ἐγκωμιάσαι ἰσχύσει ὡς ὄντως κατ' ἀξίαν; ἢ τοὺς πόνους ἀφημνῆσαι, ἐν οἷς στεῤῥῶς ἔπαυσας τὴν πλάνην; χρισθεὶς γὰρ ἱερεὺς ἐν πνεύματι θείῳ ἐκ δουλείας κοσμικῆς, καὶ Ἀποστόλων

κήρυγμα λαβὼν, μετέσχες καὶ τῶν Στεφάνων. Διό σε πάντες τιμῶμεν Ὀνήσιμε.

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ ΙΕ΄. Μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἀποστόλου Ὀνησίμου, μαθητοῦ τοῦ Ἁγίου Ἀποστόλου Παύλου.

Στίχ. Ἥπλωσεν Ὀνήσιμος εἰς θλάσιν σκέλη.
Παύλου σκελῶν δραμόντα γενναίους δρόμους.
Πέμπτῃ Ὀνησίμου σκέλεα θραῦσαν δεκάτῃ τε.

Οὗτος, οἰκέτης ὑπῆρχε Φιλήμονος, ἀνδρὸς Ῥωμαίου, πρὸς ὃν γράφει ὁ ἅγιος Ἀπόστολος Παῦλος. ᾧ καὶ μαθητευθεὶς Ὀνήσιμος, καὶ διακονήσας, μετὰ τὴν αὐτοῦ τελείωσιν συλληφθεὶς, προσήχθη Τερτύλλῳ τῷ τῆς χώρας Ἐπάρχῳ, καὶ παρ' αὐτοῦ ἐν Ποτιόλοις ἐκπέμπεται. ἔνθα παραγενόμενος ὁ Τέρτυλλος, τὸν Ὀνήσιμον ἐπιμένοντα τῇ εἰς Χριστὸν πίστει ὁρῶν, πρῶτον μὲν ῥάβδοις τύπτει σφοδρῶς. εἶτα τὰ σκέλη κατεάξας, τῆς προσκαίρου ζωῆς μεθιστᾶ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Ὁ Ἅγιος Μάρτυς Μαίωρ, αἰκιζόμενος τελευτᾷ.

Στίχ. Μάστιξι πλησθεὶς τὰς ψόας ἐμπαιγμάτων,
Δαβὶδ τὸ ῥηθὲν φάσκε Μάρτυς Μαίωρ.

Οὗτος ἦν ἐπὶ Μαξιμιανοῦ καὶ Διοκλητιανοῦ τῶν βασιλέων, στρατευόμενος ὑπὸ τὸ τάγμα τῶν Μαύρων. Ἐν τῇ Γαζέων δὲ διαβληθεὶς τοῖς κρατοῦσι, καὶ ἐρωτηθεὶς, καὶ Χριστιανὸν ἑαυτὸν ἀνακηρύξας, μαστίζεται σφοδρῶς, ἅπαν τὸ σῶμα καταξανθείς. Τριάκοντα δὲ ἐν τῷ μαστίζεσθαι αὐτὸν ἀλλαγέντων στρατιωτῶν, ἔρρει μὲν αὐτοῦ τὸ αἷμα, καὶ τὴν γῆν ἐφοίνισσεν, ἰχῶρσι καὶ λύθρῳ ἐκ τῆς διασήψεως προσεοικός. γενναίως δὲ ἐπὶ ἑπτὰ ἡμέρας τὰ ἀλγεινὰ ἐνεγκὼν, τελευτᾷ πορευθεὶς ἐκ δυνάμεως στρατιωτικῆς εἰς δύναμιν Θεοῦ στρατιᾶς.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Εὐσεβίου.

Στίχ. Ἀνθρώπινον παρῆλθεν ἀσμένως βίον.
Εὐσέβιος τὸ θαῦμα καὶ τῶν Ἀγγέλων.

Οὗτος ὁ Ὅσιος, ὅθεν ἦν, καὶ ἐκ τίνων ἔφυ γονέων, ἢ κατ' αὐτὸν Ἱστορία οὐκ ἐδήλωσεν. ὅπερ δὲ ἴσμεν, τοῦτο καὶ λέγομεν. Τὸν γὰρ Οὐρανὸν ἐκ τῶν ἀσκητικῶν πόνων ἐκτήσατο πατρίδα. Καὶ πρῶτον μὲν ἔν τινι μοναστηρίῳ ἀπετάξατο. εἶτα δὲ ῥαχίαν Ὄρους καταλαβὼν, ἐν Κώμῃ Ἀσιχᾷ λεγομένῃ, θριγγίον μόνον ἐκτήσατο ἐκ ξηρολίθων. Ὑπαίθριος δὲ ταλαιπωρῶν, τὸν λοιπὸν διετέλεσε βίον. ἐσθῆτι μὲν δερματίνῃ καλυπτόμενος. ἐρεβίνθοις δὲ καὶ κυάμοις βεβρεγμένοις τρεφόμενος. ποτὲ δὲ καὶ ἰσχάδων μετελάμβανεν, ὑπερειδὼν τοῦ σώματος τὴν ἀσθένειαν. Εἰς γῆρας δὲ ἐλάσας βαθὺ, ὡς καὶ τῶν ὀδόντων τοὺς πλείονας ἀποβαλεῖν, οὔτε τὴν τροφὴν, οὔτε τὴν οἴκησιν ἤμειψε, φέρων καρτερῶς τὰς ἐναντίας τοῦ ἀέρος ποιότητος, ἐρικνωμένον ἔχων τὸ πρόσωπον, τεταριχευμένα δὲ πάντα τὰ μέλη τοῦ σώματος, ὡς μηδὲ τὴν ζώνην δύνασθαι ἐπὶ τῆς ὀσφύος μένειν. κατηνάλωτο γὰρ τὰ γλουτὰ καὶ ἰσχία. Πολλῶν δὲ πρὸς αὐτὸν ἀφικομένων, τὸν θόρυβον δυσχεράνας, τὸ πλησιάζον Μοναστήριον καταλαμβάνει, καὶ θριγγίῳ μικρῷ παρὰ τὴν τούτου γωνίαν χρησάμενος, μετὰ τῶν συνήθων ἠγωνίζετο πόνων. Λέγεται δὲ, τὰς ἑπτὰ ἑβδομάδας τῆς ἁγίας Νηστείας, δεκαπέντε χρᾶσθαι ἰσχάδας εἰς τροφήν. Τούτοις τοῖς ἱδρῶσι περιρρεόμενος ἐπὶ ἐνενήκοντα βεβιωκὼς, ἢ καὶ πλείω ἔτη, ἀσθενείᾳ περιπεσὼν δυσδιηγήτῳ, πρὸς Κύριον ἐξεδήμησε.

Ταῖς αὐτῶν Ἁγίαις πρεσβείαις ὁ Θεός.

Ὠδὴ ζ΄. Δροσοβόλον μέν.

Τὸ μακάριον ἀπείληφας Ὀνήσιμε τέλος καὶ τὴν ἀνώλεθρον, ἀθανασίαν δι' ἐλπίδος μάκαρ καθορᾷς, καὶ μέλπεις γηθόμενος Χριστῷ· εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ῥωμαλέῳ συμφρονήματι Ὀνήσιμε, πλάνης τὰ μηχανήματα κατεπάτησας, ἀσεβείας ταῦτα καθελὼν, ὀργάνοις Θεόσοφε βοῶν· εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Θεο-

Digitized by Google

Θεοτοκίον.

Ὡς ὑπάρχουσα Παμάμωμος Θεόνυμφε, Λόγον Θεοῦ συνέλαβες, τὸν ἀχωρήτως ἐν τοῖς κόλποις ὄντα τοῦ Πατρὸς, χερσί τε κρατούμενον ταῖς σαῖς, εὐλογημένη Παναγία, Θεομήτωρ Ἁγνή.

Ὠδὴ η'. Ἐκ φλογὸς τοῖς Ὁσίοις.

Σὺν Ἀγγέλοις χορεύων μάκαρ Ὀνήσιμε, μαρτυρίου στεφάνῳ κατακοσμούμενος, θρόνῳ τε φαιδρῶς τοῦ Δεσπότου παρίστασαι. ὃν ὑπερυψοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ἀποστόλῳ τῷ θείῳ διακονούμενος, ἀπορρήτων τῶν θείων ἔσχες ἐνέργειαν, κήρυξ ἀληθὴς Χριστοῦ μάκαρ γενόμενος. ὃν ὑπερυψοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ἰαμάτων τὴν χάριν ἐκ τῆς ἀφθόνου πηγῆς, τοῦ Σωτῆρος πλουτήσας πᾶσι μετέδωκας, τούτου πειθαρχεῖν, μάκαρ θείοις προστάγμασιν. ὃν ὑπερυψοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Μυηθέντες τὸ θαῦμα τῆς σῆς γεννήσεως, ἀνυμνοῦμεν τὸ μέγα καὶ ὑπὲρ ἔννοιαν, Πάναγνε σεμνὴ, Θεομῆτορ Μυστήριον, καὶ ὑπερυψοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὁ Εἱρμός.

„ Ἐκ φλογὸς τοῖς Ὁσίοις δρόσον ἐπήγασας, καὶ δικαίου θυσίαν, ὕδατι ἔφλεξας. ἅπαντα γὰρ δρᾷς Χριστὲ, μόνῳ τῷ βούλεσθαι, σὲ ὑπερυψοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὠδὴ θ'. Θεὸν ἀνθρώποις ἰδεῖν.

Ἀστὴρ ὑπέρλαμπρος ἀναδέδειξαι, φωτιστικαῖς ἀκτῖσι διαλάμπων τοῦ Πνεύματος, τὰ τοῦ Κόσμου πέρατα λαμπρύνων φωτὶ, τῷ τῆς Θεογνωσίας, μάκαρ Ὀνήσιμε. ὅθεν Ἀποστόλων σὺν χοροῖς, σὲ μεγαλύνομεν.

Καρποῖς τοῦ Πνεύματος ὢν κατάκοσμος, εἰς Οὐρανοὺς ἐπήρθης θεοφόρος γενόμενος. τοῦ Χριστοῦ Ἀπόστολος ὤφθης σεπτὸς, πάνσοφος Ἱεράρχης, Μάρτυς ἀήττητος, Κήρυξ ἀληθὴς, τῶν ὑπὲρ νοῦν Θεομακάριστε.

Ἀεὶ προΐστασο τῶν ὑμνούντων σε, διὰ παντὸς καὶ τὴν σὴν ἀνυμνούντων πανήγυριν, τῷ Δεσπότῃ παρεστὼς Ὀνήσιμε, ὅλος πεφωτισμένος, ὅλος ὑπέρλαμπρος, ὅλος ταῖς ἐκεῖθεν ἀστραπαῖς, καταλαμπόμενος.

Θεοτοκίον.

Ῥυσθεὶς τῷ τόκῳ σου παναμώμητε, Μήτηρ Θεοῦ, τῆς πάλαι δερματίνης νεκρώσεως, καὶ κατάραν καὶ φθορὰν καὶ θάνατον, τὸν ἐκ τῆς ἁμαρτίας, ἀποσεισάμενος, σὺν ταῖς Οὐρανίαις Στρατιαῖς, νῦν μεγαλύνω σε.

Ὁ Εἱρμός.

„ Θεὸν ἀνθρώποις ἰδεῖν ἀδύνατον, ὃν οὐ τολμᾷ Ἀγγέλων ἀτενίσαι τὰ Τάγματα, διὰ σοῦ δὲ Πάναγνε ὡράθη βροτοῖς, Λόγος σεσαρκωμένος. ὃν μεγαλύνοντες, σὺν ταῖς οὐρανίαις Στρατιαῖς, σὲ μακαρίζομεν.

Ἐξαποστειλάριον. Τοῖς Μαθηταῖς.

Μαθητευθεὶς πανόλβιε, Παύλῳ τῷ Κορυφαίῳ, τῶν Ἀποστόλων πάνσοφε, σὺν αὐτῷ περιῆλθες, τὴν γῆν στηρίζων τῷ λόγῳ, παρειμένας καρδίας, τῇ πλάνῃ τοῦ ἀλάστορος. καὶ τελέσας τὸν δρόμον, ἐν οὐρανοῖς, τῷ Χριστῷ παρίστασαι σὺν Ἀγγέλοις, Ἀπόστολε Ὀνήσιμε, ὑπὲρ Κόσμου πρεσβεύων.

Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Τῆς ὑπὲρ νοῦν λοχείας σου, τὸ παράδοξον θαῦμα, νοῦς οὐκ Ἀγγέλων δύναται, οὐ βροτῶν ἑρμηνεῦσαι, ἢ ἐννοῆσαι Παρθένε. τίκτεις γὰρ ἀπορρήτως, Θεὸν τὸν ὑπερούσιον. ὃν ὑμνεῖ πᾶσα κτίσις, ὡς ποιητὴν. σὺν Πατρὶ καὶ Πνεύματι τῷ Ἁγίῳ, οὗ τῆς χαρᾶς ἀξίωσον, καὶ ἡμᾶς Θεοτόκε.

Εἰς τὸν ς. π. τῆς Ὀκτωήχου.

Ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία τοῦ Ὄρθρου, ὡς σύνηθες, καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰς τὴν Λειτουρ. τὰ Τυπικὰ, καὶ ἐκ τοῦ Κανόνος, Ὠδὴ γ'. καὶ ς'. Ἀπόστολον, Εὐαγγέλιον, καὶ Κοινωνικόν.

Ζήτει εἰς Ἀποστόλους.

Digitized by Google

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ ΙϚ΄.

Τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Παμφίλου, καὶ τῶν σὺν αὐτῷ.

Ἑσπέρας εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἱστῶμ. ϛ΄. καὶ ψάλλομεν τὰ προσόμοια. Ἦχος δ΄. Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Ἀποστόλων ἰσάριθμοι, ἀθλοφόροι γενόμενοι, λογισμὸν ὁμόζηλον ἀνελάβετε, μὴ πτοηθέντες τὴν ἄθεον, Τυράννων ὠμότητα. ἀλλ' ἀνδρείως καὶ στερρῶς, τὸν Σωτῆρα κηρύξαντες, ὑπεμείνατε, τῶν μελῶν τὰς στρεβλώσεις τῇ ἐλπίδι, τὰς μελλούσας ἀπολαύσεις, ἤδη καρπούμενοι πάνσοφοι.

Καρτερίᾳ νικήσαντες, τῶν ἀθέων τὴν ἔνστασιν, καὶ ποικίλοις εἴδεσι προσπαλαίσαντες, κολαστηρίων τὸν στέφανον, ἀξίως ἐδέξασθε, ἐκ χειρὸς ζωαρχικῆς, κληρουχίαν ἀνώλεθρον, νῦν πλουτήσαντες, ἐν σκηναῖς αἰωνίοις τῷ Σωτῆρι, καὶ Δεσπότῃ τῶν ἁπάντων, συμβασιλεύοντες ἔνδοξοι.

Σὺν Παμφίλῳ θεόφρονι, καὶ Οὐάλεντι Σέλευκος, Δανιὴλ Θεόδουλος, Ἡσαΐας τε, Ἱερεμίας Ἡλίας τε, καὶ θεῖος Πορφύριος, Παῦλος Ἰουλιανὸς, Σαμουὴλ ὁ θαυμάσιος, νῦν τιμᾶσθωσαν, ὑμνῳδίαις ᾀσμάτων καὶ ποικίλοις, ἐγκωμίοις οἱ γενναῖοι, καὶ ἀεισέβαστοι Μάρτυρες.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτ. Ὅμοιον.

Ἐπομβρείαις παράσχαντε, τῇ τοῦ Πνεύματος χάριτι, τὴν ἐμὴν διάνοιαν καταλάμπρυνον, ἡ τὴν σταγόνα κυήσασα, Χριστὸν τὴν ἀμέτρητον, ἀνομίας τῶν βροτῶν, οἰκτιρμοῖς ἀποσμήχουσαν. καὶ κατάκλυσον, τὴν πηγὴν τῶν παθῶν μου καὶ χειμάρρου, καταξίωσον τρυφῆς με, τῇ ἀενάῳ πρεσβείᾳ σου.

Σταυροθεοτοκίον. Ὅμοιον.

Τὸν ἀμνὸν καὶ ποιμένα σε, ἐπὶ ξύλου ὡς ἔβλεψεν, ἡ Ἀμνὰς ἡ τέξασα ἐπωδύρετο, καὶ μητρικῶς σοι ἐφθέγγετο· Υἱὲ ποθεινότατε, πῶς ἐν ξύλῳ τοῦ Σταυροῦ, ἀνηρτήθης μακρόθυμε; πῶς τὰς χεῖρας σου, καὶ τοὺς πόδας σου Λόγε προσηλώθης, ὑπ' ἀνόμων καὶ τὸ αἷμα, τὸ σὸν ἐξέχεας Δέσποτα;

Εἰς τὸν Ὄρθρον, μετὰ τὴν συνήθη στιχολ. Ὁ Κανών. Οὗ ἡ ἀκροστιχίς.

Δῆμον δωδεκάριθμον ἀθλοφόρων σὺν ἀμέλπω.

Ὠδὴ α΄. Ἦχος δ΄. Θαλάσσης.

Δυνάμει τοῦ Παναγίου Πνεύματος, ἡ δωδεκάριθμος, συγκροτηθεῖσα φάλαγξ καρτερῶς, δυσσεβούντων τὴν ἄθεον, καὶ πονηρὰν παράταξιν, ὡς νικηφόρος ἐτροπώσατο.

Ἡττήθη τοῖς ἀθλοφόροις Μάρτυσιν, ὁ δυσμενὴς προσβαλών. τὴν γὰρ αὐτοῦ φαρέτραν ὁ δεινὸς, ἐκκενώσας πικρότατα, καταβαλεῖν οὐκ ἴσχυσε, τῶν ἀριστέων τὴν στερρότητα.

Μανίας ἑλληνικῆς τὸ φρύαγμα, κατεπατήσατε, θείᾳ συνέσει Μάρτυρες Χριστοῦ, καὶ σοφίᾳ κοσμούμενοι, ἣ ἀντειπεῖν οὐκ ἴσχυσαν, οἱ ἀσεβεῖς ἀντικείμενοι.

Ὁ θεῖος καὶ θηγόρος Πάμφιλος, ἐναθλήσας, πεπλουτηκὼς τὴν κλῆσιν ἀληθῶς, τῆς φιλίας τὸν σύνδεσμον, πρὸς τὸν Χριστὸν ἐτήρησε, μέχρι θανάτου ἀδιάρρηκτον.

Θεοτοκίον.

Νεφέλην δικαιοσύνης Ἥλιον, ἡμῖν ἐκλάμψασαν, τὸν τοῦ Πατρὸς Υἱὸν μονογενῆ, Θεοτόκε Πανύμνητε, πανευσεβῶς δοξάζοντες, διαπαντὸς σε μακαρίζομεν.

Ὠδὴ γ΄. Εὐφραίνεται ἐπὶ σοί.

Διέπρεψας εὐσεβῶς, ἔργῳ καὶ λόγῳ καὶ σεπτῷ χρίσματι, Μάρτυς Χριστοῦ Πάμφιλε, τῆς ἱερωσύνης θεόσοφε.

Ὡς λύρα παναπρεπὴς, ὁμολογίας ἐμμελῶς ᾄδουσα, φθόγγους Χριστοῦ Μάρτυρες, συγκεκροτημένοι γεγόνατε.

Δραμόντες πρὸς τὸν σκοπὸν, τῆς Οὐρανίου καὶ σεπτῆς κλήσεως, ὡς νικηταὶ στέφανον, παρὰ τοῦ Δεσπότου εἰλήφατε.

Θεοτοκίον.

Ἐσκήνωσεν ἐν ἡμῖν, ὁ ἐν ὑψίστοις κατοικῶν Πάναγνε. ὑπερφυῶς σάρκα γὰρ, ἐκ σοῦ προσλαβὼν ἠμφιάσατο.

Ὁ

Ὁ Εἱρμός.

„Εὐφραίνεται ἐπὶ σοί, ἡ Ἐκκλησία σου
„Χριστὲ κράζουσα· σύ μου ἰσχὺς Κύριε,
„καὶ καταφυγὴ καὶ στερέωμα.

Ἄλλος. Ἦχος δʹ. Ὁ Ὑψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Κολαστηρίων φοβερῶν προκειμένων, οἱ τοῦ Κυρίου ἀθληταὶ οἱ γενναῖοι, ἐν ἀπτοήτῳ χαίροντες φρονήματι· τούτοις προσωμίλησαν, τῆς σαρκὸς ἀλογοῦντες· ὅθεν ἐκληρώσαντο, αἰωνίζουσαν δόξαν, ὑπὲρ ἡμῶν πρεσβεύοντες ἀεί, τῶν εὐφημούντων αὐτῶν τὰ παλαίσματα.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Οὐ σιωπήσομεν ποτὲ Θεοτόκε, τοῦ ἀχρείως ἀνυμνεῖν ἐκ καρδίας, τὰ σὰ ἐλέη Δέσποινα οἱ δοῦλοί σου, κράζοντες, καὶ λέγοντες, Παναγία Παρθένε, πρόφθασον καὶ λύτρωσαι, ἐξ ἐχθρῶν ἀοράτων, καὶ ἀναγκῶν καὶ πάσης ἀπειλῆς· σὺ γὰρ ὑπάρχεις, ἡμῶν ἡ ἀντίληψις. Σταυροθεοτοκίον. Ὅμοιον.

Τὸν ἐξ ἀρχῆς τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα, ἡ ἐπ᾽ ἐσχάτων σε σαρκὶ τετοκυῖα, ἐπὶ Σταυροῦ κρεμάμενον ὁρῶσά σε Χριστέ, οἴμοι ποθεινότατε, Ἰησοῦ ἀνεβόα· πῶς ὁ δοξαζόμενος, ὡς Θεὸς ὑπ᾽ Ἀγγέλων, ὑπὸ ἀνόμων νῦν βροτῶν Υἱέ, θέλων σταυροῦσαι; ὑμνῶ σε μακρόθυμε.

Ὠδὴ δʹ. Ἐπαρθέντα σε ἰδοῦσα.

Κεκοσμημένη τοῖς θείοις τῶν Ἀποστόλων, καὶ Προφητῶν χαρίσμασιν ἡ χοροστασία, ὤφθη τῶν Μαρτύρων σου, ἡ τούτων ἰσάριθμος, Δέσποτα φανεῖσα προνοίᾳ σου.

Ἀπὸ ποικίλων ἀχθέντες πολιτευμάτων, ὡς ἐν βραχεῖ ὁλόκληρον, πύργον Ἐκκλησίας, σώζειν ἠξιώθητε, συμφώνως κραυγάζοντες· δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Ῥαδιουργίαι Τυράννων καὶ μεθοδεῖαι, τοὺς ἀθλητὰς οὐκ ἔκαμψαν, οὐδὲ τῶν βασάνων, πόνοι ἐμαλάκισαν, προθύμως κραυγάζοντας· δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Ἡδυνόμενος παλάμῃ τῇ τοῦ Δεσπότου, τὸν δι᾽ αὐτὸν ἑκούσιον θάνατον ὑπέστη, δῆμος ὁ πανεύφημος, Μαρτύρων κραυγάζοντες· δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Θεοτοκίον.

Θεηγορίαις ἐσμὲν χρώμενοι Θεοτόκε, ταῖς περὶ σοῦ καὶ βλέποντες, τούτων τὰς ἐκβάσεις, χαῖρέ σοι κραυγάζομεν, Παρθένε Πανάμωμε, οἱ λελυτρωμένοι τῷ τόκῳ σου.

Ὠδὴ εʹ. Σὺ Κύριέ μου φῶς.

Μὴ φέρων τοῖς ἐν γῇ, προσανέχειν ὦ Πάμφιλε, τὴν ἔνθεον πολιτείαν, ἣν ἐκ βρέφους μετῆλθες, ἀθλήσει κατελάμπρυνας.

Ὁ θεία πολιᾷ, καὶ συνέσει κοσμούμενος, τῆς Πόλεως τῆς ἁγίας, ὡρμημένος Οὐάλης, ὡς Μάρτυς ἐστεφάνωται.

Νοῦν ἔχων τοῦ Χριστοῦ, ὡς τοῦ Παύλου ὁμώνυμος, Πανεύφημε τῶν Μαρτύρων, τῷ στεφάνῳ μονίμως, ἀθλήσας κατηγλάϊσαι. Θεοτοκίον.

Ἐπηνώρθωσας Ἁγνή, τὸ τῆς Εὔας ὀλίσθημα, κυήσασα Θεὸν Λόγον, τὸν τῶν κατερραγμένων, τὴν πτῶσιν ἀνορθώσαντα.

Ὠδὴ ϛʹ. Θύσω σοι μετὰ φωνῆς.

Ἐλπίσιν, αἰωνίου ζωῆς στηριζόμενοι, τὰς τῶν σωμάτων στρεβλώσεις, γεγηθότες ἔφερον οἱ γενναῖοι, οἱ τῶν θείων, ὑποφητῶν σου Σῶτερ ὁμώνυμοι.

Θανάτῳ, τὴν ζωὴν τὴν ἀμείνω ὠνήσαντο, ὁ Σαμουὴλ καὶ Ἠλίας, Δανιὴλ καὶ θεῖος Ἱερεμίας, καὶ πρὸς τούτοις, ὁ Ἡσαΐας ὁ μεγαλώνυμος.

Λαμπτῆρας, τῷ Θεῷ φαεινοὺς νῦν ἡ Αἴγυπτος, ἐξαποστέλλει ἡ πάλαι, βαθυτάτῳ σκότει καλυπτομένη, τῆς ἀγνοίας, Θεογνωσίας φέγγος πλουτίσασα.

Θεοτοκίον.

Ὄρος σε, Δανιὴλ ἐθεώρει Πανάμωμε· ἐξ οὗ ἐτμήθη ὁ λίθος, ὁ συντρίψας πᾶσαν πλάνης εἰκόνα, καὶ πληρώσας, θεογνωσίας πάντα τὰ πέρατα. Ὁ Εἱρμός.

„Θύσω σοι, μετὰ φωνῆς αἰνέσεως Κύριε,
„ἡ Ἐκκλησία βοᾷ σοι, ἐκ δαιμόνων
„λύθρου κεκαθαρμένη, τῷ δι᾽ οἶκτον, ἐκ
„τῆς πλευρᾶς σου ῥεύσαντι Αἵματι.

Κοντάκιον. Ἦχος βʹ. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Φιλήσας Χριστῷ, τὰ θεῖα θελήματα, ἐδείχθης πιστῶν, ἀκέστωρ φιλόχρι-

Digitized by Google

ςος, γενναιόφρον Πάμφιλε. διὰ τοῦτο καὶ μακαρίζομεν, τὴν σεπτὴν σου πανήγυριν, πρεσβεύων μὴ παύσῃ ὑπὲρ πάντων ἡμῶν.

Ὁ Οἶκος.

Ἴδου ἐξέλαμψεν ἡ φωσφόρος, καὶ φωταυγὴς θεία μνήμη τοῦ στεῤῥοῦ ἀθλητοῦ Παμφίλου τοῦ Θεοκήρυκος, πάντων τὰς ὄψεις, καὶ τὰς καρδίας καταυγάζουσα φέγγει τῷ ἀνεσπέρῳ. περιχαρῶς ὦ φιλέορτοι δεῦτε συνδράμωμεν, τὴν τούτου θείαν ἡμέραν, ὡς καλὴν ἑορτὴν ἐνιαύσιον, τοῖς ᾄσμασι καταστέψωμεν, εὐλογοῦντες ὑμνοῦντες τὸν Κύριον, τὸν τοῦτον ἀξίως στεφανώσαντα. Πρεσβεύει γὰρ ἀπαύστως, ὑπὲρ πάντων ἡμῶν.

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ ΙϚ΄. Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων, Παμφίλου, Οὐάλεντος, Παύλου, Σελεύκου, Πορφυρίου, Ἰουλιανοῦ, Θεοδούλου, Ἠλία, Ἱερεμίου, Ἡσαΐου, Σαμουήλ, καὶ Δανιήλ.

Στίχ. Ὑπὲρ τοῦ πάν σε Πάμφιλος φιλῶν Λόγε,
Καὶ τὴν τομὴν ἡγεῖτο τῆς χαρᾶς φίλην.
Παῦλον Σέλευκος, καὶ Σέλευκον Οὐάλης,
Βλέπων τομὴν χαίροντας, τὴν τομὴν φέρει.
Ἥλωντο πρὸς πῦρ, Μάρτυρες θεῖοι δύω,
Θείου πόθου πῦρ, ἐν τρέφοντες οἱ δύω.
Σταυροῦσι δοῦλοι τῆς πλάνης ἐπὶ ξύλου
Καὶ Θεόδουλον, δοῦλον Ἐσταυρωμένου.
Κλήσεις Προφητῶν καὶ τελευτὰς Μαρτύρων,
Αὐχοῦσι πέντε Μάρτυρες τετμημένοι.
Ἕκτῃ καὶ δεκάτῃ ξίφος τάμε Πάμφιλον ἀκμή.

Οὗτοι οἱ ἔνδοξοι Μάρτυρες, ἐν τῷ ἕκτῳ ἔτει τοῦ κατὰ Διοκλητιανὸν διωγμοῦ, εἰς τὸ Μαρτύριον ἤχθησαν ἐκ διαφόρων ἅμα Πόλεων, καὶ ἐπιτηδευμάτων, καὶ ἀξιωμάτων, εἰς μίαν τὴν ἐν Χριστῷ Πίστιν συνενωθέντες. Ὁ δὲ τρόπος τῆς συλλήψεως αὐτῶν γέγονεν οὕτως. Ἐν τῷ μέλλειν αὐτοὺς τὰς πύλας τῆς Πόλεως Καισαρείας παριέναι, τῶν φυλάκων πυνθανομένων, τίνες τε εἶεν, καὶ ὅθεν ὥρμηντο; Χριστιανοὺς ἑαυτοὺς ἀπεκάλεσαν, καὶ πατρίδα τὴν ἄνω ἔχειν Ἱερουσαλήμ. Ὅθεν κατασχεθέντες Φιρμιλιανῷ τῷ Ἡγεμόνι παρέστησαν. καὶ ὁ μὲν Ἠλίας καὶ οἱ σὺν αὐτῷ τέσσαρες Αἰγύπτιοι, μετὰ πολλὰς βασάνους, τὴν διὰ ξίφους ἀπόφασιν ἔλαβον, συναποτμηθέντων αὐτοῖς Παμφίλου καὶ τῶν λοιπῶν. Ὁ δὲ Πορφύριος, τοῦ Κυρίου αὐτοῦ Παμφίλου τὸ σῶμα ἐπιζητῶν, κατεσχέθη, καὶ παρεδόθη πυρί. Ὡσαύτως δὲ καὶ Ἰουλιανὸς, τὰ τῶν Ἁγίων ἀσπαζόμενος σώματα, τῇ φλογὶ ὑπεβλήθη. Ὁ δὲ Θεόδουλος, ἐπὶ ξύλου σταυρωθεὶς, διήνυσε τὸ μαρτύριον. Τελεῖται δὲ ἡ αὐτῶν σύναξις ἐν τῇ ἁγιωτάτῃ μεγάλῃ Ἐκκλησίᾳ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων τῶν ἐν Μαρτυροπόλει, καὶ τοῦ Ὁσίου Μαρουθᾶ, τοῦ ἀνεγείραντος τὴν Πόλιν ἐπ' ὀνόματι τῶν Μαρτύρων.

Στ. Ἡ κλῆσις ἔργον μαρτυρωνύμῳ Πόλει,
Πολλῶν ἐν αὐτῇ μαρτυρησάντων ξίφει.
Στέρξας Μαρουθᾶς, τὸν Θεὸν σφόδρα σφόδρα,
Θεῷ παραστὰς, τέρπεται σφόδρα σφόδρα.

Οὗτος ὁ Ὅσιος Μαρουθᾶς, Ἐπίσκοπος γέγονεν· ἀπεστάλη δὲ παρὰ Θεοδοσίου τοῦ μεγάλου Βασιλέως Ῥωμαίων Πρεσβευτὴς πρὸς τὸν Βασιλέα Περσῶν. Διὰ δὲ τὴν προσοῦσαν αὐτῷ ἀρετὴν, μεγάλης τιμῆς παρὰ τοῖς Πέρσαις ἀξιωθεὶς, μάλιστα ὅτι τὴν τοῦ Βασιλέως θυγατέρα ὑπὸ πνεύματος πονηροῦ συνεχομένην ἀπήλλαξεν, ἐξαιτήσας τὰ τῶν ἐν Περσίδι ἀθλησάντων λείψανα, καὶ ἐπ' ὀνόματι αὐτῶν Πόλιν δειμάμενος, ἐν αὐτῇ ταῦτα κατέθετο, καὶ χρόνοις ὕστερον ἐκοιμήθη, κατὰ τὴν ἡμέραν, ἐν ᾗ τὴν Πόλιν ἐνεκαίνισεν. ὅθεν καὶ ἡ αὐτοῦ μνήμη συμπανηγυρίζεται τοῖς Μάρτυσι.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Φλαβιανοῦ.

Στ. Ζωῆς ματαίας ἐκπεραιώσας δρόμον,
Ζῇ Φλαβιανὸς εἰς τὸν αἰῶνα χρόνον.

Οὗτος ὁ Ὅσιος Πατὴρ ἡμῶν, ὄρους τινὸς καταλαβὼν κορυφὴν, καὶ οἰκίσκον μικρὸν δειμάμενος, καθεῖρξεν ἑαυτόν. Καὶ

ἐξή-

Digitized by Google

ἑξήκοντα διατελέσας ἔτη ἐν αὐτῷ, μήτε ὁρώμενος, μήτε φθεγγόμενος, ἀλλ' εἰς ἑαυτὸν μόνον, καὶ τὸν Θεὸν φανταζόμενος, πᾶσαν ἐκεῖθεν ψυχαγωγίαν ἐδέχετο, κατὰ τὴν προφητείαν τὴν λέγουσαν· Κατατρύφησον τοῦ Κυρίου, καὶ δώῃ σοι τὰ αἰτήματα τῆς καρδίας σου. Διὰ δή τινος βραχέος ὀρύγματος τὴν χεῖρα προτείνων, τὴν κομιζομένην τροφὴν εἰσεδέχετο. ἵνα δὲ μὴ πρόκηται τοῖς ὁρᾶν βουλομένοις ὡς ἔτυχεν, ἐγκάρσιον αὐτὸ ἑλικοειδῶς εἶχε κατεσκευασμένον. Τροφὴ δὲ αὐτῷ ἐκομίζετο, διάβροχα ὕδατι ὄσπρια, καὶ αὐτὰ ἅπαξ τῆς ἑβδομάδος σιτούμενα. Οὗτος οὖν ὁ Ὅσιος ἐπιβιοὺς ἐν ὅλοις ἑξήκοντα ἔτεσι, μὴ παραμείψας αὐτοῦ τὸ σύνολον, μήτε τὴν τροφὴν μήτε τὴν ὑψηλὴν ταύτην διαγωγὴν, ἐκ τούτου θαυμάτων δωρεαῖς ἐκ Θεοῦ ἐπεπλούτιστο. καὶ δράκοντα παμμεγέθη διὰ προσευχῆς ἐθανάτωσε, καὶ ἀσπίδα ἀπέκτεινεν. ἀκρίδων πλῆθος τὴν χώραν καταβλάψαι ἐπειγομένων, διὰ προσευχῆς ἐδίωξεν. ἀπὸ νεανίσκου τινὸς δαίμονα ἀπήλασε, καὶ καρκινωθέντα μαστὸν τινὸς γυναικὸς ἐναρέτου σφραγῖδι μόνῃ ἰάσατο· ὑπὸ κεράστου κρουσθέντα τινὰ, καὶ ἀποψύξαντα διὰ προσευχῆς ἀνέστησεν. Οὕτως οὖν βιώσας ὁ Ὅσιος, καὶ οὕτω πολιτευσάμενος, βίου βίον ἠλλάξατο, καὶ τὸν ἀγήρω καὶ ἄλυπον, ἀντὶ τῆς πολυφρόντιδος ἔλαβεν, εὐφραινόμενος ἐν αὐτῷ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ ἐν ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Φλαβιανοῦ, Πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως.

Οὗτος ὑπῆρχε τῆς ἐν Κωνσταντινουπόλει ἁγίας τοῦ Θεοῦ Ἐκκλησίας Πρεσβύτερος. καὶ διὰ τὴν πολλὴν αὐτοῦ ἐγκράτειαν καὶ ἐνάρετον πολιτείαν, εὐδοκίᾳ Θεοῦ, καὶ ψήφῳ τοῦ Βασιλέως, καὶ τῆς Συγκλήτου, καὶ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου, χειροτονεῖται Πατριάρχης τῆς αὐτῆς Ἐκκλησίας. Συγχωρήσει Θεοῦ, ἐκβάλλεται παρὰ τοῦ αἱρετικοῦ Διοσκόρου, καὶ τῶν ὁμοφρόνων αὐτοῦ, κρατήσας τῆς Πατριαρχείας χρόνον ἕνα, καὶ μῆνας δέκα, καὶ εἰς ἐξορίαν παραπέμπεται. Ἔνθα θλίψεις πολλὰς ὑπὲρ τῆς ὀρθοδόξου Πίστεως ὑποστὰς, καὶ ἀθεμείᾳ περιπεσὼν, πρὸς Κύριον ἐξεδήμησεν.

Ταῖς αὐτοῦ Ἁγίαις πρεσβείαις.

Ὠδὴ ζ΄. Ἐν τῇ καμίνῳ.

Φαιδρῷ προσώπῳ, καὶ διανοίας καθαρότητι, Μάρτυς προορῶν τὴν μένουσάν σε χαρὰν, τῶν βασάνων κατεφρόνησας, καταξεόμενος ἀνηλεῶς, παμμάκαρ Πορφύριε, νεανίας, τρεῖς ἐν καμίνῳ σώσας Θεός.

Οὗτος ἀθλοφόρε μάκαρ σε δι' αὐτὸν, ἐν πυρὶ ὁλοκαυτούμενον, σαφῶς προσδέχεται, ὡς εὐωδέστατον θῦμα Πορφύριε.

Ῥώμῃ ψυχῆς τε, κεκοσμημένος καὶ τοῦ σώματος πᾶσαν, τοῦ Τυράννου Σέλευκε τὴν ἰσχὺν, καταβέβληκας πανεύφημε, εὐλογημένος εἶ, ὁ Θεός μου κραυγάζων καὶ Κύριος.

Θεοτοκίον.

Ὡς Θεοτόκος, ὡραιοτέρα πάσης κτίσεως ἔφυς, τοῦ Θεοῦ γὰρ γέγονας ἀληθῶς, ἐνδιαίτημα πανάγιον. εὐλογημένη σὺ ἐν γυναιξὶν, ὑπάρχεις Παναμώμε Δέσποινα.

Ὠδὴ η΄. Χεῖρας ἐκπετάσας Δανιήλ.

Νόμοις σοῦ πειθόμενος Χριστοῦ, ἀπέθου ἅπαντα, πάνσοφε Σέλευκε. ὡς στρατιώτης δὲ γέγονας, εὐσεβείας καὶ διδάσκαλος, καὶ τῶν χηρῶν καὶ ὀρφανῶν, ἐπιμελούμενος, καὶ κραυγάζων· πάντα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Αἴγλῃ ἀναλάμπων νοητῇ, Πρεσβύτα ἔνδοξε, Μάρτυς Θεόδουλε, καὶ δοῦλος γνήσιος γέγονας, τὸν Δεσπότην ἐκμιμούμενος. οὗ τὸν Σταυρὸν ἐπιποθῶν, χαίρων ὑπέμεινας· εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα κραυγάζων τὸν Κύριον.

Ναὸς φανεὶς Ἰουλιανὲ, τοῦ Θείου Πνεύματος, τρόπων χρηστότητι κατακεκόσμησαι. πλήρης μὲν εὐσεβείας καὶ πραότητος, πλήρης δὲ πίστεως ὀφθεὶς ὁλοκαυτούμενος· εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα κραυγάζων τὸν Κύριον.

Ἀμήτωρ ὁ Λόγος ἐκ Πατρὸς, ὑπάρχων πρότερον, Ἀπάτωρ γέγονεν, ἐκ σοῦ τὸ δεύτερον Πανάγνε, σαρκωθεὶς ὁ πρὶν ἀσώ-

Digitized by Google

ἀσώματος, δι' εὐσπλαγχνίαν βουληθεὶς, σῶσαι τοὺς ψάλλοντας, εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Ὁ Εἱρμός.

„ Χεῖρας ἐκπετάσας Δανιὴλ, λεόντων „ χάσματα, ἐν λάκκῳ ἔφραξε. πυ„ ρὸς δὲ δύναμιν ἔσβεσαν, ἀρετὴν περι„ ζωσάμενοι, οἱ εὐσεβείας ἐρασταὶ, Παῖδες „ κραυγάζοντες· εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔρ„ γα Κυρίου τὸν Κύριον.

Ὠδὴ θ΄. Λίθος ἀχειρότμητος.

Νόμῳ τὴν Οὐράνιον ἔχειν, ζωὴν ποθοῦντες ἀθλοφόροι, τῆς τε ἐπικήρου ἐ φθαρτῆς, μεγαλοφρόνως κατεφρονήσατε, ἐ νῦν τρυφῆς τῆς κρείττονος, καὶ μακαρίας ἀπολαύετε.

Ἔνδον νῦν τοῦ θείου λειμῶνος, περιχορεύετε προθύμως, τῶν ἀπαυγασμάτων τῇ πηγῇ, παρεστηκότες Μάρτυρες ἔνδοξοι. ἀφ' ἧς ἀπαρυόμενοι, τὰς λαμπηδόνας καταλάμπεσθε.

Λόγῳ καθηράμενοι θείῳ, τὰς τῶν ψυχῶν ὑμῶν κηλῖδας, ἐ τοὺς δερματίνους χιτῶνας, διὰ βασάνων ἀποδυσάμενοι, παμπρεπὲς ἱμάτιον, τοῦ σωτηρίου ἠμφιάσασθε.

Πάντων τῶν ἐν πίστει τελούντων, τὴν παναοίδιμόν σου μνήμην, τῆς δωδεκαρίθμου χορείας, νῦν μεμνημένος, πρὸς τὸν Δεσπότην Χριστὸν, τῆς μὴ τοῦ αἰῶνος σκηνώσεως, ἀξιωθῆναι καθικέτευσον. Θτ.

Ὡς Μήτηρ τοῦ μόνου Δεσπότου, πάντων κτισμάτων ὑπερτέρα, πέφηνας Παρθένε Μαρία. διὸ πιστοί σε πάντες γεραίρομεν, ἀεὶ ἐπαγαλλόμενοι, ἐν ὑμνῳδίαις μεγαλύνομεν.

Ὁ Εἱρμός.

„ Λίθος ἀχειρότμητος ὄρους, ἐξ ἀλα„ ξεύτου σου Παρθένε, ἀκρογωνιαῖος „ ἐτμήθη, Χριστὸς συνάψας τὰς διεστώ„ σας φύσεις. διὸ ἐπαγαλλόμενοι, σὲ „ Θεοτόκε μεγαλύνομεν.

Ἀπ' ἐμμάτης τὰ Ἐξαποστειλάρια.

Εἰς τὸν σ. σ. τῆς Ὀκτωήχου

Ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία τοῦ Ὄρθρου, ὡς σύνηθες, καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν, ὡς σύνηθες, Ζήτει εἰς Μάρτυρας.

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ ΙΗ΄.

Τοῦ Ἁγίου Μεγαλομάρτυρος Θεοδώρου τοῦ Τύρωνος.

Ἑσπέρας εἰς τό, Κύριε ἐκέκραξα, ἱστῶμ. σ. ς΄. ἐ ψάλλομεν σ. προσόμοια. Ἦχος β΄.

Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου σε νεκρόν.

Δῶρον, ὁ Χριστὸς πλουτοποιόν, σὲ τῇ οἰκουμένῃ παρέσχεν, ὡς εὐεργέτης Θεὸς, δῶρόν σοι τὸ τίμιον αἷμα Θεόδωρε, δι' αὐτὸν ἐκχεόμενον, ἐ Θεοσεβείας, ζήλῳ προσφερόμενον, αὐτῷ δεξάμενος. ᾧ νῦν εὐσεβεῖ παῤῥησίᾳ, Μάρτυς παριστάμενος πάντας, τοὺς εἰς σὲ προστρέχοντας διάσωσον.

Πύργος, χρηματίζεις ἀσφαλὴς, τὰς τῶν ἐναντίων ἐφόδους ἀποκρουόμενος, πρόμαχος ἀήττητος τῶν εὐφημούντων σε, ὀξυτάτη ἀντίληψις, θερμὴ προστασία, σωτηρία τε λυτρώσεως, κοινὴ βοήθεια, πρέσβυς δυσωπώτατος μάκαρ, ῥύστης ἑτοιμότατος πάντων, τῶν πιστῶς αἰτούντων σε Θεόδωρε.

Ἔχων, τὸν χειμάῤῥουν τῆς τρυφῆς, καὶ τὸ τῆς ἀφθάρσεως ὕδωρ, Χριστὸν ἀείλατον, Μάρτυς ἀληθέστατος, αὐτοῦ γενόμενος, τῶν χειμάῤῥων με λύτρωσαι, τῶν τῆς ἀνομίας, ὕδωρ μοι κατάπασον, τὸ ἀμυπόστατον, παῦσον, πειρασμῶν καταιγίδας, σῶζον πρὸς τὴν ἄνω γαλήνην, ἀξιομακάριστε Θεόδωρε.

Δόξα. Ἦχος β΄.

Θείων δωρεῶν ἐπώνυμον σε γεραίρω, τρισμάκαρ Θεόδωρε. τοῦ φωτὸς γὰρ τοῦ θείου, ὕδατος φωστὴρ ἀναδειχθεὶς, κατέλαμψας ἄθλοις σου τὴν σύμπασαν κτίσιν. τοῦ πυρὸς ἀκμαιότερος φανεὶς, τὴν φλόγα κατέσβεσας, ἐ τοῦ δολίου δράκοντος, τὴν κάραν συνέτριψας. διὸ ἐν τοῖς ἄθλοις σου, Χριστὸς ἐπικαμφθεὶς, ἐστεφάνωσε τὴν θείαν κάραν σου, μεγαλομάρτυς Ἀθλητά. ὡς ἔχων παῤῥησίαν πρὸς Θεὸν, ἐκτενῶς ἱκέτευε, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ

Digitized by Google

Καὶ νῦν. Στ. Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου σε.

Δέξαι, τὴν οἰκέσιον ᾠδήν, τῶν σῶν οἰκετῶν Θεοτόκε, ἣν σοι προσάγομεν. Δέσποινα διάσωσον, ἀπορουμένους ἡμᾶς, καὶ κινδύνων ἐξάγαγε, τὴν ποίμνην σου ταύτην, πίστει σοι προσπίπτουσαν, ἐν τῷ σεπτῷ σου Ναῷ. σὺ γὰρ τὸν Σωτῆρα τεκοῦσα, ἔχεις παρρησίαν ὡς Μήτηρ, ἐκτενῶς πρεσβεύειν τοῦ σωθῆναι ἡμᾶς.

Σταυροθεοτοκίον. Ὅμοιον.

Ὅτε, ἡ ἀμίαντος Ἀμνάς, ἔβλεψε τὸν ἴδιον ἄρνα, ἐπὶ σφαγὴν ὡς κριὸν, θέλοντα ἑλκόμενον, θρηνοῦσα ἔλεγεν· ἀτεκνῶσαι νῦν σπεύδεις με, Χριστὲ τὴν τεκοῦσάν σε. τί τοῦτο πεποίηκας, ὁ λυτρωτὴς τοῦ παντός; ὅμως, ἀνυμνῶ καὶ δοξάζω, σοῦ τὴν ὑπὲρ νοῦν τε καὶ λόγον, ἄκραν συγκατάβασιν Φιλάνθρωπε.

Ἀπόστ. στιχηρὰ τῆς Ὀκτωήχου.

Δόξα. Ἦχος β΄.

Τὴν θεοδώρητον χάριν, τῶν θαυμάτων σου Μάρτυς Θεόδωρε, πᾶσιν ἐφαπλεῖ τοῖς πίστει σοι προστρέχουσι. δι᾽ ἧς εὐφημοῦμέν σε λέγοντες· αἰχμαλώτους λυτροῦσαι, θεραπεύεις νοσοῦντας, πενομένους πλουτίζεις, καὶ διασώζεις πλέοντας. μάταιον δρασμὸν ἐπέχεις οἰκετῶν, καὶ ζημίας φανέρωσιν ποιεῖς, τοῖς συνελθοῦσιν Ἀθλητά. καὶ στρατιώτας παιδεύεις, τῆς ἁρπαγῆς ἀπέχεσθαι. νηπίοις χαρίζῃ συμπαθῶς τὰ αἰτήματα. θερμὸς εὑρίσκῃ προστάτης τοῖς ἐπιτελοῦσι σου τὸ ἱερὸν μνημόσυνον. μεθ᾽ ὧν καὶ ἡμῖν, Ἀθλητὰ Ἱερώτατε, τοῖς ἀνυμνοῦσί σου τὸ μαρτύριον αἴτησαι παρὰ Χριστοῦ τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου σε.

Νέον, Οὐρανὸν καινοφανῆ, οἱ τοῦ Οὐρανοῦ αὐτόπται, σὲ καθορῶντες Θεοῦ, δόξαν διηγοῦνταί σοι, οὐρανομήκη πρὸς γῆν, καὶ χειρῶν τῶν σῶν ποίησιν, ἀγγέλλουσι Κόσμῳ, ἔχοντες στερέωμα, τοῦ σαρκωθέντος ἐκ σοῦ. φθόγγος γὰρ ὁ τούτων ἐξῆλθε, μέχρι γῆς περάτων Παρθένε, Τόκον κηρυττόντων σὸν τοῖς Ἔθνεσι.

Σταυροθεοτοκίον. Ὅμοιον.

Ὅτε, ἐν Σταυρῷ σε ἡ Ἀμνάς, Ἀρνὰ τὸν οἰκεῖον ἑώρα, κατακεντούμενον, ἥλοις ὠλοφύρετο, ἐκπληττομένη σφοδρῶς, καὶ δακρύουσα ἔλεγε· πῶς θνήσκεις Υἱέ μου, θέλων τὸ χειρόγραφον τοῦ πρωτοπλάστου Ἀδὰμ, ῥῆξαι καὶ θανάτου λυτρῶσαι, ἄπαν τὸ ἀνθρώπινον; δόξα, τῇ οἰκονομίᾳ σου Μακρόθυμε. Ἀπολυτ. Ἦχος β΄.

Μεγάλα τὰ τῆς Πίστεως κατορθώματα. ἐν τῇ πηγῇ τῆς φλογὸς, ὡς ἐπὶ ὕδατος ἀναπαύσεως, ὁ ἅγιος Μάρτυς Θεόδωρος ἠγάλλετο. πυρὶ γὰρ ὁλοκαυτωθεὶς, ὡς ἄρτος ἡδὺς, τῇ Τριάδι προσήνεκται, ταῖς αὐτοῦ ἱκεσίαις Χριστὲ ὁ Θεὸς, ἐλέησον ἡμᾶς.

Εἰς τὸν Ὄρθρον, μετὰ τὴν συνήθη στιχολ.

Ὁ Κανών. Οὗ ἡ ἀκροστιχίς.

Τοὺς προσκαλουμένους σε σῶζε παμμάκαρ.

Ὠδὴ α΄. Ἦχος Πλ. δ΄.

Ὑγρὰν διοδεύσας.

Τὸν θεῖον ἀγῶνα Μάρτυς Χριστοῦ, διηγωνισμένος, καὶ τὸν δρόμον τετελεκὼς, τὴν πίστιν τηρήσας τῆς ἐνθέου, δικαιοσύνης εὗρες Στέφανον.

Οὐράνιος ἔνδοξε χορευτὴς, σὺν τοῖς Ἀσωμάτοις, χρηματίζων τοὺς ἐπὶ γῆς, σὲ προσκαλουμένους ἐκ κινδύνων, καὶ περιστάσεων ἐκλύτρωσαι.

Ὑπερφυῆ δόξαν παρὰ Χριστοῦ, λαβὼν Ἀθλοφόρε, τὴν γῆν πᾶσαν περιπολεῖς, ῥυόμενος πάντας τοὺς ἐν πίστει, μετ᾽ εὐλαβείας ἀνυμνοῦντάς σε,

Θεοτοκίον

Σοφίαν καὶ Λόγον ἡ τοῦ Πατρὸς, ἀφράστως τεκοῦσα, τῆς ψυχῆς μου τὸ χαλεπὸν, θεράπευσον τραῦμα καὶ καρδίας, τὴν ἀλγηδόνα κατάπραϋνον.

Ὠδὴ γ΄. Σὺ εἶ τὸ στερέωμα.

Πῦρ τὸ τῶν βασάνων σε, οὐ κατεπτόησεν, ὅθεν πῦρ, τῶν ἡδονῶν, τῶν σοι προσφερόντων, καταπαύεις Θεόδωρε.

Ῥῦσαι ταῖς πρεσβείαις σου, τῆς κατεχούσης με θλίψεως, Μάρτυς Χριστοῦ, πᾶσαν ὁμαλίζων, τὴν τοῦ βίου τραχύτητα.

Ὅλην

Digitized by Google

Ὅλην τὴν καρδίαν μου, καὶ τὴν διάνοιαν τείνω σοι, καὶ τὴν ψυχήν, τῆς σῆς ἀθλοφόρε, βοηθείας δεόμενος. Θτ.

Στῆσόν μου τὸν ἄστατον, τῶν λογισμῶν Ἁγνὴ τάραχον, Μήτηρ Θεοῦ, τὴν πρὸς τὸν Υἱόν σου, κατευθύνουσα κίνησιν.

Ὁ Εἱρμός.

„Σὺ εἶ τὸ στερέωμα, τῶν προστρεχόντων „σοι Κύριε· σὺ εἶ τὸ φῶς, τῶν ἐσκο„τισμένων, καὶ ὑμνεῖ σε τὸ πνεῦμά μου.

Κάθισμα. Ἦχος πλ. δ΄.

Θεϊκὴν παντευχίαν ἀναλαβών, καὶ εἰδώλων τὴν πλάνην καταβαλών, Ἀγγέλους διήγειρας, εὐφημεῖν τοὺς ἀγῶνάς σου. τῷ γὰρ θείῳ πόθῳ, τὸν νοῦν πυρπολούμενος, τοῦ ἐν πυρὶ θανάτου, γενναίως κατετόλμησας. ὅθεν φερωνύμως, τοῖς αἰτοῦσί σε νέμεις, τὰ θεῖα δωρήματα, ἀθλοφόρε Θεόδωρε. πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἑορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἁγίαν μνήμην σου.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ὅμοιον

Παναγία Παρθένε Μήτηρ Θεοῦ, τῆς ψυχῆς μου τὰ πάθη τὰ χαλεπά, ἴασαι δέομαι, καὶ συγγνώμην παράσχου μοι, τῶν ἐμῶν πταισμάτων, ἀφρόνως ὧν ἔπραξα, τὴν ψυχὴν καὶ τὸ σῶμα, μολύνας ὁ ἄθλιος, οἴμοι τί ποιήσω, ἐν ἐκείνῃ τῇ ὥρᾳ, ἡνίκα οἱ Ἄγγελοι, τὴν ψυχήν μου χωρίζουσιν, ἐκ τοῦ ἀθλίου μου σώματος; τότε Δέσποινα βοήθειά μοι γενοῦ, καὶ προστάτις θερμότατος. σὲ γὰρ ἔχω ἐλπίδα, ὁ ἀνάξιος δοῦλός σου.

Σταυροθεοτοκίον. Ὅμοιον.

Τὸν ἀμνὸν καὶ Ποιμένα καὶ Λυτρωτήν, ἡ Ἀμνὰς θεωροῦσα ἐν τῷ Σταυρῷ, ἠλάλαζε δακρύουσα, καὶ πικρῶς ἐκβοῶσα, ὁ μὲν κόσμος ἀγάλλεται, δεχόμενος τὴν λύτρωσιν, τὰ δὲ σπλάγχνα μου φλέγονται, ὁρώσης σου τὴν σταύρωσιν. ἣν περ ὑπομένεις, διὰ σπλάγχνα ἐλέους, μακρόθυμε Κύριε, τοῦ ἐλέους ἡ ἄβυσσος, καὶ πηγὴ ἀνεξάντλητος. σπλαγχνίσθητι καὶ δώρησαι, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν τοῖς πίστει σου, ἀνυμνοῦσι τὰ Θεῖα Παθήματα.

Ὠδὴ δ΄. Εἰσακήκοα Κύριε.

Κυβερνήτην προβάλλομαι, σὲ Θεοῦ θεράπων, σύ με κυβέρνησον, τῷ ἱστίῳ τῷ τοῦ Πνεύματος, καὶ ταῖς θείαις αὔραις πανοίδιμε.

Ἀπὸ πάσης δεόμεθα, ῥῦσαι ἀπειλῆς παμμάκαρ Θεόδωρε, τοὺς ἐν πίστει μακαρίζοντας, καὶ τὴν θείαν μνήμην σου γεραίροντας.

Λιτανεύων Θεόδωρε, τὸν ἀγαθοδότην καὶ μεγαλόδωρον, τοὺς ἐν τόπῳ τῆς κακώσεως, τεταπεινωμένους ἐπανώρθωσας.

Θεοτοκίον.

Ὑπὸ χρόνον γενόμενον, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς ἀχρόνως ἐκλάμψαντα, Θεομήτωρ ἡμῖν τέτοκας· ὃν δυσώπει σῶσαι τοὺς ὑμνοῦντάς σε.

Ὠδὴ ε΄. Ὀρθρίζοντες βοῶμέν σοι.

Μαρτύρων πεφηνὼς ἐγκαλλώπισμα, Μάρτυς Χριστοῦ, τῶν πιστῶν βοήθεια, γενοῦ καὶ τεῖχος ἀκράδαντον.

Ἑνώσει ἀπολαύων τῇ κρείττονι, τῶν ὑπὲρ νοῦν, ἀγαθῶν Θεόδωρε, τοὺς σὲ τιμῶντας διάσωσον.

Νυττόμενος τῷ φίλτρῳ τοῦ κτίσαντος, τὴν τῶν κτιστῶν, ἀπώσω προσπάθειαν, καὶ τῷ Θεῷ εὐηρέστησας.

Ὃν ἔτεκες Παρθένε Πανάμωμε, Θεὸν Λόγον, ἐκτενῶς ἱκέτευε, ὑπὲρ τῶν πίστει ὑμνούντων σε.

Ὠδὴ ϛ΄. Ἱλάσθητί μοι Σωτήρ.

Ὑπέρμαχος πεφυκώς, τῆς εὐσεβείας θερμότατος, καὶ πλάνης στηλιτευτής, εἰδώλων γενόμενος, δαιμόνων φαντάσματα, καὶ παθῶν εἰκόνας, τῆς ψυχῆς μου ἐξαφάνισον.

Στερέωμά μου γενοῦ, καὶ τεῖχος Μάρτυς ἀσάλευτον, τὸ ἀσθενὲς καὶ σαθρόν, τὸ τῆς διανοίας μου, στηρίζων Θεόδωρε, ταῖς σαῖς προστασίαις, καὶ φυλάττων ἀδιάπτωτον.

Στρατείας φθοροποιοῦ, καὶ φθειρομένης ἠλόγησας· στρατείαν δὲ τῆς ζωῆς παμμάκαρ Θεόδωρε, τελείως ἠγάπησας· ἐν ᾗ νικηφόρος, ἀνεδείχθης ἀξιάγαστε. Θτ.

Ἐξέ-

Digitized by Google

Ἐξέλαμψεν ἐκ Σιὼν, ἡ τοῦ Ὑψίστου ἀπρέπεια, τὸ πρόσλημμα τῆς σαρκὸς, καθ᾽ ἕνωσιν ἄφραστον, ἐκ σοῦ Ἀειπάρθενε, περιβεβλημένη, καὶ τὸν Κόσμον, κατεφώτισεν. Ὁ Εἱρμός.

„ Ἱλάσθητί μοι Σωτήρ· πολλαὶ γὰρ αἱ ἀ„ νομίαι μου, καὶ ἐκ βυθοῦ τῶν κακῶν, ἀ„ νάγαγε δέομαι. πρὸς σὲ γὰρ ἐβόησα, καὶ „ ἐπάκουσόν μου, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου.

Κοντάκιον. Ἦχος β΄.

Πίστιν Χριστοῦ ὡσεὶ θώρακα, ἔνδον λαβὼν ἐν καρδίᾳ σου, τὰς ἐναντίας δυνάμεις κατεπάτησας πολυάθλε, καὶ στέφει οὐρανίῳ ἐστέφθης, αἰωνίως ὡς ἀήττητος.

Ὁ Οἶκος.

Τὸν ἐν θρόνῳ φωτὸς ἐποχούμενον, ἀχαρίστως ἐν πίστει ὑμνοῦμέν σε, ὅτι δώρημα θεῖον δεδώρησαι, τὸν γενναῖον τοῖς ἄθλοις Θεόδωρον, τὸν ἐν τῷ βίῳ τρισμακάριον, ὡς ὑπέρμαχον ὄντα τῆς ἀληθείας, καὶ λαμπρὸν στεφανίτην σου Χριστὲ ὁ Θεός. Ὑπὲρ οὗ μέχρι τέλους ἀντέσχεν, ἀθλῶν ὡς ἀήττητος.

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ ΙΖ. Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μεγαλομάρτυρος Θεοδώρου τοῦ Τύρωνος.

Στίχος. Τύρων ὁ δηλῶν ἀντίλεκτον ὁπλίτην.

Θεῷ πρόσεισιν ἀρτίκυστος ὁπλίτης.
Ἑβδομάτῃ δεκάτῃ, πυρὶ Τύρωνα φλέγουσιν.

Οὗτος ὁ Ἅγιος Μάρτυς κατὰ τοὺς χρόνους τῶν Μαξιμιανοῦ καὶ Μαξίμου τῶν βασιλέων, ἐκ τῆς Μητροπόλεως Ἀμασείας ὁρμώμενος, ἐκ χωρίου λεγομένου Χοιμιάλων. Ἄρτι δὲ τῇ στρατείᾳ τῶν Τυρώνων καταλεγεὶς, καὶ ὑπὸ τὴν τάξιν τοῦ Πραιποσίτου Βρύγκα τυγχάνων, παρ᾽ αὐτοῦ εἰς ἐξέτασιν κατέστη, τὸν Χριστὸν Θεὸν εἶναι ὁμολογήσας, καὶ τὰ σεβάσματα τῶν Ἑλλήνων ὡς ἄψυχα ξόανα, καὶ ἔργα χειρῶν ἀνθρώπων καταχλευάσας. Καὶ καιροῦ δοθέντος αὐτῷ εἰς διάσκεψιν, οὐκ ἐν ἀπραξίᾳ τοῦτον, ἀλλὰ τὴν μεγίστην τῶν πραγματειῶν ἐξετέλεσε. Τὸ γὰρ εἴδωλον τῆς τῶν θεῶν μητρὸς, ὡς Ἕλληνες ληρωδοῦσι, κατέφλεξεν. Ὅθεν συσχεθεὶς, καὶ αὐτουργὸς γενέσθαι ὁμολογήσας τοῦ ἐμπρησμοῦ, πρῶτον μὲν κρεμασθεὶς ξέεται, εἶτα εἰς κάμινον πυρὸς ἐμβάλλεται, καὶ ἐν αὐτῇ τελειοῦται. Τελεῖται δὲ ἡ αὐτοῦ σύναξις ἐν τῷ ἁγιωτάτῳ αὐτοῦ Μαρτυρίῳ, τῷ ὄντι ἐν τοῖς Φωρακίου, ἐν τῷ Σαββάτῳ τῆς πρώτης τῶν Νηστειῶν Ἑβδομάδος, ὅτε καὶ τὸ θαῦμα γέγονε παρ᾽ αὐτοῦ τῶν κολύβων, ῥυσαμένου τὸν ὀρθόδοξον λαὸν ἐκ τῆς μεμιασμένης βρώσεως τῶν εἰδωλοθύτων.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῆς Ἁγίας Μαριάμμης, ἀδελφῆς τοῦ Ἁγίου Φιλίππου.

Στίχος. Ἀφεῖσα τὴν γῆν Μαριάμμη Παρθένος.
Τὸν ἐκ Μαρίας Παρθένου Χριστὸν βλέπει.

Μετὰ τὴν ἀνάληψιν τοῦ Χριστοῦ, παραγενόμενος ὁ Ἅγιος Φίλιππος, μετὰ καὶ τοῦ Βαρθολομαίου, καὶ Μαριάμμης τῆς ἀδελφῆς αὐτοῦ εἰς Ἱεράπολιν, καὶ διὰ τὸ κηρύξαι τὸν λόγον τοῦ Χριστοῦ, κρεμασθεὶς καὶ τελειωθεὶς, ηὔξατο πρὸς τὸν Θεὸν, καὶ κατεχώσθησαν εἰς τὴν γῆν, ὅ,τε Ἀνθύπατος, καὶ ὁ ὑπ᾽ αὐτὸν λαός· οἱ δὲ λοιποὶ φοβηθέντες, παρεκάλεσαν, τὸν Ἅγιον Βαρθολομαῖον καὶ τὴν Ἁγίαν Μαριάμμην, κρεμαμένους καὶ αὐτοὺς ὄντας, ἵνα μὴ καὶ αὐτοὶ καταποντισθῶσι. Καὶ ἐδυσώπησαν αὐτοὶ τὸν Ἅγιον Φίλιππον, καὶ οὐ κατεπόντισεν αὐτοὺς, ἀλλὰ καὶ τοὺς καταποντισθέντας ἐξήγαγε. Τὸν δὲ Ἀνθύπατον καὶ τὴν Ἔχιδναν ἀφῆκε κάτω. Τότε ἀπελύθησαν ὁ Βαρθολομαῖος καὶ ἡ Μαριάμμη. Καὶ ὁ μὲν Βαρθολομαῖος, ἀπελθὼν εἰς Ἰνδίαν τὴν εὐδαίμονα, σταυρωθεὶς τελειοῦται. Ἡ δὲ Μαριάμμη, ἀπελθοῦσα εἰς Λυκαονίαν, καὶ κηρύττουσα τὸν λόγον τοῦ Χριστοῦ, καὶ πολλοὺς βαπτίσασα, ἐτελειώθη ἐν εἰρήνῃ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Αὐξιβίου.

Στίχ. Τὸν Αὐξίβιον οὐ παρόψεται λόγος,
Φανέντα ληξίβιον ἐξ αὐτοῦ βίου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς

ἡμῶν

ἡμῶν Θεοστηρίκτου. καὶ ἡ εὕρεσις τῶν λειψάνων τοῦ Ἁγίου Μηνᾶ τοῦ Καλλικελάδου.

Δ. Τὴν γῆν ὀρύξας ὡς δικέλλῃ τῷ λόγῳ, Μηνᾶν ἐκεῖθεν ἐκφέρω κεκρυμμένον.

Ἐπὶ τῆς Βασιλείας Βασιλείου τοῦ φιλοχρίστου Βασιλέως, ὁ Μακάριος Μηνᾶς μιᾷ τῶν νυκτῶν ἐπιστὰς τινὶ ἀνδρὶ Φιλομμάτῃ λεγομένῳ, καὶ τῇ τῶν Καματηρῶν καταλεγμένῳ σχολῇ, ὡς αὐτὸς εἴη Μηνᾶς ὁ Καλλικέλαδος ὁ ὑπὸ γῆν κρυπτόμενος, ἐν τῷ κατὰ τὴν ἀκρόπολιν αἰγιαλῷ κατομηνύει, καὶ τὸν τόπον ὑποδεικνύει δακτύλῳ, καθ' ὃν ἦν κείμενος. Ὁ δὲ Φιλόθεος οὗτος ἀνὴρ ὀρθριώτερον ἀναστὰς, καὶ Μαρκιανῷ τῷ Νουμερίῳ φίλῳ αὐτοῦ ὑπάρχοντι, τὰ ὁραθέντα μηνύει ἀκριβῶς. Οὗτος δὲ πάλιν τὰ ἀκουσθέντα δῆλα ποιεῖ τῷ Βασιλεῖ, καὶ αὐτίκα κατὰ τὸν δηλωθέντα τόπον στρατιῶται ἐξαποστέλλονται. Οἵτινες διασκάψαντες τάχιον, εὗρον χαλκῆν λάρνακα, ἐν ᾗ ἦν τὸ μαρτυρικὸν σῶμα. Ἀλλὰ καὶ γραφὴν σὺν αὐτῇ ἐπὶ πλακὸς ἐγκεκολαμμένην, καὶ δηλοῦσαν ἐκεῖ κατατεθεῖσθαι τὸν Μάρτυρα, ἐν ᾧ ἠρετίσατο τόπῳ. Ψηφίσαντες οὖν κατὰ τῆς πλακὸς γραφὴν, εὗρον παρῳχηκότας χρόνους τετρακοσίους· ὅθεν καὶ τῷ Θεῷ εὐχαριστίαν πανδημεὶ ἐξέπεμψαν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Σαλαμάνου.

Οὗτος ἦν ἐκ Πόλεως Περσαμᾶ καλουμένης, πρὸς ἑσπέραν τοῦ Εὐφράτου Ποταμοῦ, ἐν αὐτῇ ἐπικειμένης τῇ ὄχθῃ, καὶ τὸν ἡσύχιον ἀσπασάμενος βίον, ἐν τῇ ἀντίπεραν Κώμῃ οἰκίσκον μικρὸν εὑρὼν, ἑαυτὸν ἐν αὐτῷ καθεῖρξεν, οὔτε θύραν, οὔτε θυρίδα καταλιπών. Ἅπαξ δὲ τοῦ ἔτους παρὰ τὴν γῆν ὀρύττων, ὑπεδέχετο τὴν τροφήν· οὐδεμίποτε τῶν ἀνθρώπων διαλεγόμενος, ἀλλὰ τῷ Θεῷ ζῶν μόνῳ, καὶ ἑαυτῷ. Ὅθεν οἱ ἐκ τῆς Κώμης, ἀφ' ἧς ὥρμητο, τὸν ποταμὸν νύκτωρ διαπεράσαντες, πρὸς ἑαυτοὺς εἰς τὴν Κώμην ἀπήνεγκαν, οὔτε ἀντιτείνοντα, οὔτε προστρεπόμενον. Μετ' ὀλίγας δὲ ἡμέρας, οἱ τῆς ἀντιπέραθεν Κώμης νύκτωρ πάλιν ἐπαφικόμενοι, τὸ οἴκημα διορύξαντες, εἰς τὴν ἑαυτῶν Κώμην ἀπήγαγον οὐκ ἀντιλέγοντα, οὐδ' αὖ πάλιν προθύμως ἀπαιροῦντα. Καὶ ὁ τῆς Πόλεως δὲ Ἐπίσκοπος, εἰς ἣν ἀφίκετο, τῆς Ἱερωσύνης αὐτῷ τὸ δῶρον δοῦναι θελήσας, καὶ διορύξας μέρος τι τοῦ οἰκίσκου, εἰσεληλυθεν. Ὡς δὲ πρεσβύτερον αὐτὸν κεχειροτόνηκε, τοῦ Ἁγίου μήτε φθεγγομένου, μήτε ὅλως ἀντιλέγοντος, ἀπῆλθεν οἰκοδομηθῆναι, κελεύσας ἀποκαταστῆναι καὶ φραγῆναι τὸ ὄρυγμα. Ἐν πάσῃ δὲ ἐγκρατείᾳ καὶ ἀσκήσει, ἀπραγμοσύνῃ τε καὶ σιωπῇ θεαρέστως ὁ Ὅσιος βεβιωκὼς, ἐν εἰρήνῃ ἐτελειώθη, πολλῶν θαυμάτων πηγὰς μετὰ θάνατον ἀναδιδοὺς τῆς αὐτοῦ Σορῷ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν ἐν εὐσεβείᾳ μνήμῃ γενομένων Βασιλέων Μαρκιανοῦ καὶ Πουλχερίας. Τελεῖται δὲ ἡ αὐτῶν σύναξις ἐν τῇ μεγάλῃ Ἐκκλησίᾳ.

Ταῖς αὐτῶν Ἁγίαις πρεσβείαις.

Ὠδὴ ζ'. Οἱ ἐκ τῆς Ἰουδαίας.

Βιαζωνὲς μου προστάτην, καὶ συλλήπτορα φέρω τῆς σωτηρίας μου, καὶ φύλακα Θεόφρων, ἀσφάλειαν διδόντα, τοῖς ἐν πίστει κραυγάζουσιν· ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ὡς τερπνότατον θῦμα, σεαυτὸν τῷ Κυρίῳ καὶ ἱερώτατον, προσήνεγκας παμμάκαρ, καὶ πυρὶ τῶν βασάνων, ὡλοκαύτωσας ἔνδοξε· ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ζωτικῆς ἐπιπνοίας, ἐμφορούμενος μάκαρ τοῦ Θείου Πνεύματος τὰ πνεύματα διώκεις, τὰς νόσους θεραπεύεις, καὶ κραυγάζεις γηθόμενος· ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ. Θεοτοκίον.

Ἐκ γαστρός σου προῆλθε, σαρκωθεὶς ὁ τῶν ὅλων Παρθένε Κύριος. διό σε Θεοτόκον, φρονοῦντες ὀρθοδόξως, τῷ Υἱῷ σου κραυγάζομεν· ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ὠδὴ η'. Ἑπταπλασίως κάμινον.

Παντοδαπαῖς παναοίδιμε, τρικυμίαις κυκλούμενοι, καὶ ταῖς συμφοραῖς τοῦ βίου

συνε-

Digitized by Google

συνεχόμενοι, πρὸς σὲ τὸν ὀξύτατον, καὶ συνεργὸν καὶ σύμμαχον, πάντες οἱ πιστοί σε πρεσβευτὴν τῷ Δεσπότῃ, προσάγομεν βοῶντες· μὴ ἐλλίπῃς πρεσβεύειν, ὑπὲρ τῶν ἀνυμνούντων, τὴν πανσέπτον σου μνήμην.

Ἁμαρτιῶν ἁλύσεσι, δεδεμένος πανόλβιε, καὶ ταῖς τῶν πταισμάτων μου σειραῖς πεδούμενος, προσφεύγω τῇ σκέπῃ σου, στεφανηφόρε λῦσαι αὐτῶν. ἀλλ' ὡς θαυμαστὴν πρὸς τὸν τῶν ὅλων Δεσπότην, Θεόδωρον παρρησίαν κεκτημένος δυσώπει, σωθῆναι τοὺς ὑμνοῦντας, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Μαρτυρικαῖς λαμπόμενος, ἀγλαΐαις πανεύφημε, ταῖς Ἀγγελικαῖς συναριθμηθεὶς τάξεσι μεθ' ὧν ἀγαλλόμενος, καὶ συγχορεύων Μάρτυς ἀεὶ, θαυματοποιΐαις, ἰαμάτων φαιδρύνεις, τοὺς πόθῳ σε τιμῶντας, καὶ πιστῶς μελῳδοῦντας· Λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Μετὰ σαρκὸς ὡμίλησε τοῖς ἀνθρώποις ὁ πολυεύσπλαγχνος, ὡς δημιουργὸς καὶ λυτρωτὴς τῆς κτίσεως, ἐκ σοῦ ἀπειρόγαμε, Θεογεννήτορ ταύτην λαβών. ὅθεν Θεοτόκον, οἱ πιστοί σε κυρίως, δοξάζομεν βοῶντες, καὶ πιστῶς μελῳδοῦντες· Λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὁ Εἱρμός.

„Ἑπταπλασίως κάμινον, τῶν Χαλδαίων
„ὁ τύραννος, τοῖς θεοσεβέσιν ἐμμα-
„νῶς ἐξέκαυσε. δυνάμει δὲ κρείττονι, πε-
„ρισωθέντας τούτους ἰδὼν, τῷ Δημιουργῷ
„καὶ Λυτρωτῇ ἀνεβόα· οἱ παῖδες εὐλογεῖ-
„τε, Ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦ-
„τε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὠδὴ θ'. Σὲ τὴν ἀπειρόγαμον.

Ἄγρυπνόν σε φύλακα, μεγαλομάρτυς κεκτημένοι, τῶν δυσμενῶν κακόνοιαν, διχερῶς ἀπελαύνοντα, καὶ ταῖς Ἐκκλησίαις, τὴν εἰρήνην βραβεύοντα, ἀθλοφόρε ἀκαταπαύστως μεγαλύνομεν.

Κράτος σοι δεδώρηται, κατὰ δαιμόνων ὁ Δεσπότης, πάθη δὲ ψυχῆς καὶ σώματος, θεραπεύειν Μακάριε, πανσεβέστατε παρρησίᾳ, δεόμενος τοῦ Σωτῆρος. ὅθεν σε πάντες μεγαλύνομεν.

Αἴγλην τὴν τρισήλιον, καὶ ἑνιαίαν ἐποπτεύων, μίαν ἐν τρισὶ Θεότητα, καὶ ἀρχὴν ὑπεράρχιον, πηγὴν ἀγαθότητος ἀθλοφόρε, τοὺς σὲ ὑμνοῦντας περιφρούρησον.

Θεοτοκίον.

Ῥῦσαί με Παναμώμε, τῆς νοητῆς αἰχμαλωσίας, λύτρον αὐτὴ δοῦσα Δέσποινα, τοῦ Υἱοῦ σου τὴν σταύρωσιν, τὴν ὑπὲρ τῆς πάντων γενομένην λυτρώσεως, καὶ [illegible]ρίους καὶ σωτηρίας τῶν ὑμνούντων σε.

Ὁ Εἱρμός.

„Σὲ τὴν ἀπειρόγαμον, Θεοῦ Μητέρα καὶ
„Παρθένον, σὲ τὴν ὑπὲρ νοῦν κυή-
„σασαν, διὰ λόγου τὸν ὄντως Θεὸν, τὴν
„ὑψηλοτέραν τῶν ἀχράντων Δυνάμεων,
„ἀσιγήτοις δοξολογίαις μεγαλύνομεν.

Ἐξαπος. Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Τοῖς πᾶσι τὰ χαρίσματα, τῶν ἰαμάτων Ἅγιε, σὺ δαψιλῶς παρέχεις, Θεόδωρε ἀθλοφόρε, ὡς ἔχων πρὸς τὸν Κύριον, τὴν παρρησίαν πάντοτε, τοὺς ἐκ θερμῆς σε πίστεως, προσκαλουμένους προφθάνων, καὶ διασώζων Παμμάκαρ. Θεοτ.

Ταῖς σαῖς ἀγκάλαις ἄχραντε, βαστάσασα τὸν Κύριον, τὸν τῇ ἀχράντῳ παλάμῃ, διακρατοῦντα τὰ πάντα, αὐτὸν Θεομακάριστε, ἱκέτευε ῥυσθῆναί με, χειρὸς δολίου δράκοντος, τοῦ ἀναιδῶς σπαράττοντος, τὴν ταπεινήν μου καρδίαν, εἰς ἡδονὰς ψυχοφθόρους.

Εἰς τοὺς Αἴνους, ἱστῶμεν στ. δ'. καὶ ψάλλομεν γ'. προσόμοια. Ἦχος α'.

Τῶν Οὐρανίων ταγμάτων.

Τῇ παμφαεῖ πανηγύρει, τοῦ θείου Μάρτυρος, εὐωχηθῶμεν πάντες, καὶ πιστῶς εὐφρανθῶμεν, φιλέορτοι τιμῶντες, φαιδρὰν ἑορτὴν, τῆς αὐτοῦ τελειώσεως, ᾀσματικῶς ἀνυμνοῦντες τὸν Ἰησοῦν, τὸν δοξάσαντα τὴν μνήμην αὐτοῦ.

Τὸν ἀριστέα τῆς ἄνω, στρατολογίας πιστοὶ, ὡς καρτερὸν ὁπλίτην, τῆς ἡμῶν πολιτείας, συμφώνως συνελθόντες,

ᾠδαῖς

Digitized by Google

τὸν αὐχένα ὑπέκλινας. ὅθεν ἔδραμες, μόνης τῆς ἐκ δουλείας τοὺς ἀνθρώπους, ἀπαλλάττων καὶ προσάγων, ἐλευθερίᾳ τῆς χάριτος.

Ὡς ἀκτῖνά σε πάνσοφε, φεγγοβόλον ἐξήστραψεν, ὁ τοῦ Κόσμου Ἥλιος καὶ Διδάσκαλος, τὴν Οἰκουμένην λαμπρύνουσαν, φωτὶ τοῦ κηρύγματος, καὶ ταῖς θείαις ἀστραπαῖς, τὴν τῆς πλάνης σκοτόμαιναν, ἀφανίζουσαν, καὶ ποικίλων θαυμάτων ἐνεργείαις, τῶν πιστῶν τὰς διανοίας, καταφαιδρύνουσαν ἔνδοξε.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Κατακρίσεως λύτρωσαι, Παναγία Θεόνυμφε, καὶ δεινῶν πταισμάτων τὴν ταπεινήν μου ψυχήν, καὶ τοῦ θανάτου ἀπάλλαξον, εὐχαῖς σου καὶ δώρησαι, δικαιώσεως τυχεῖν, ἐν ἡμέρᾳ ἐτάσεως. ἧς ἐπέτυχον, τῶν Ἁγίων οἱ δῆμοι μετανοίᾳ, καθαρθέντα με πρὸ τέλους, καὶ τῶν δακρύων ταῖς χύσεσιν.

Σταυροθεοτοκίον. Ὅμοιον.

Ὡς ἑώρακε Κύριε, ἡ Παρθένος καὶ Μήτηρ σου, ἐν Σταυρῷ κρεμάμενον ἐξεπλήττετο, καὶ ἀνακράζουσα ἔλεγε· τί σοι ἀνταπέδωκαν, οἱ πολλῶν σου δωρεῶν, ἀπολαύσαντες Δέσποτα; ἀλλὰ δέομαι, μή με μόνην ἐάσῃς ἐν τῷ Κόσμῳ, ἀλλὰ σπεῦσον ἀνάστηθι, συνανιστῶν τοὺς Προπάτορας.

Ἀπολυτίκιον. Ἦχος γ'.

Ἀπόστολε Ἅγιε, πρέσβευε.

Εἰς τὸν Ὄρθρον, μετὰ τὴν συνήθη στιχ. ὁ Κανών. Οὗ ἡ ἀκροστ.

Παθῶν με δοῦλον ὄντα λύτρωσαι μάκαρ. Θεοφάνους.

Ὠδὴ α'. Ἦχος Πλ. β'.

Ὡς ἐν ἠπείρῳ πεζεύσας.

Πεφωτισμένος τῇ θείᾳ καὶ φωταυγεῖ, τοῦ Σωτῆρος χάριτι, τὴν ζοφώδη μου ψυχήν, δυσωπῶν Ὀνήσιμε Χριστόν, τὸν φιλάνθρωπον Θεὸν μάκαρ διάσωσον.

Ἀκτινοβόλοις τοῦ Παύλου καταυγασθείς, λαμπηδόσιν ἔνδοξε, τῆς ἀγνοίας τὴν ἀχλύν, εὐχερῶς διέφυγες Χριστῷ, χαριστήριον ᾠδὴν βοῶν παμμόλβιε.

Θεῖος ἐδείχθης παμμάκαρ ἱερουργός, καὶ τῷ θείῳ Πνεύματι, διαλάμπων τηλαυγῶς, πανταχοῦ διέδραμες Χριστόν, ἀπαγγέλλων εὐσεβῶς Θεομακάριστε. Θεοτ.

Ὡραϊσμένη τῷ κάλλει τῶν ἀρετῶν, ἡ σεπτὴ Βασίλισσα, τὸν Θεὸν τὸν ἀληθῆ, ἀρετῇ συνέλαβες ἡμᾶς, τὸν ταῖς θείαις ἀρεταῖς καταφαιδρύνοντα.

Ὠδὴ γ'. Οὐκ ἔστιν ἅγιος ὡς σύ.

Ναμάτων θείων τῇ πηγῇ, προσπελάσας τὸ στόμα, καὶ τρυφῆς τὸν χείμαρρον, ἐξ αὐτῆς ἀναλαβών, τὸ πρόσωπον τῆς σεπτῆς, Ἐκκλησίας, ἔνδοξε κατήρδευσας.

Μετέσχες φέγγους νοητοῦ, φαεινότατος ὤφθης, εὐσεβείας λαμπάς, τὰς καρδίας τῶν πιστῶν, καταφωτίζων λαμπρῶς, τῇ φωσφόρῳ αἴγλῃ τοῦ κηρύγματος.

Ἐλύθης Παύλου τοῖς δεσμοῖς, ἐκ δουλείας τῆς πλάνης, καὶ τῇ ἐλευθερίᾳ, τῆς χάριτος τιμηθείς, Υἱὸς Θεοῦ γεγονώς, κληρονόμος, θεῖος ἀναδέδειξαι. Θεοτ.

Δολίως ὄφις με τὸ πρίν, ὡς αἰχμάλωτον εἷλε, δι' ἀπάτης ἑρπύσας. διὰ σοῦ δὲ τῆς αὐτοῦ, δουλείας ἀπαλλαγείς, Θεομῆτορ, ὕμνοις μακαρίζω σε.

Ὁ Εἱρμός.

„ Οὐκ ἔστιν ἅγιος ὡς σύ, Κύριε ὁ Θεός
„ μου, ὁ ὑψώσας τὸ κέρας, τῶν πιστῶν
„ σου ἀγαθέ, καὶ στερεώσας ἡμᾶς, ἐν τῇ πέ-
„ τρᾳ, τῆς ὁμολογίας σου.

Κάθ. Ἦχος Πλ. δ'. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Ἐκ δουλείας τῆς πλάνης ἀπαλλαγείς, ἀπελεύθερος ὤφθης ἐν τῷ Θεῷ, αὐτοῦ δοῦλος γνήσιος, χρηματίσας ἐν χάριτι. κοινωνὸς δεσμῶν δέ, τοῦ Παύλου γενόμενος, διὰ Χριστὸν ἐκτάνθης, ἀδίκως Ἀπόστολε. ὅθεν ἠξιώθης, μαρτυρήσας ὁμοτίμως, τῆς αὐτοῦ λαμπρότητος, Ἱεράρχα Ὀνήσιμε. διὰ τοῦτο βοῶμέν σοι· πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἑορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἁγίαν μνήμην σου. Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτ. Ὅμοιον.

Ὡς Παρθένον σε μόνην ἐν γυναιξί, σὲ ἀσπόρως τεκοῦσαν Θεὸν σαρκί, πᾶσαι μακαρίζουσι, γενεαὶ τῶν ἀνθρώπων. τὸ γὰρ πῦρ ἐσκήνωσεν, ἐν σοὶ τῆς Θεότητος. καὶ ὡς

βρέ-

Digitized by Google

Βρέφος θηλάζεις, τὸν Κτίστην καὶ Κύριον, ὅθεν τῶν Ἀγγέλων, καὶ ἀνθρώπων τὸ γένος, ἀξίως δοξάζομεν, τὸν πανάγιον τόκον σου, καὶ συμφώνως βοῶμέν σοι· πρέσβευε τῷ σῷ Υἱῷ καὶ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἀνυμνοῦσιν ἀξίως, τὴν δόξαν σου Δέσποινα. Σταυροθεοτοκίον. Ὅμοιον.

Τὸν Ἀμνὸν καὶ Ποιμένα καὶ Λυτρωτὴν, ἡ Ἀμνὰς θεωροῦσα ἐν τῷ Σταυρῷ, ἠλάλαζε δακρύουσα, καὶ πικρῶς ἐκβοῶσα· ὁ μὲν κόσμος ἀγάλλεται, δεχόμενος τὴν λύτρωσιν, τὰ δὲ σπλάγχνα μου φλέγονται, ὁρώσης σου τὴν σταύρωσιν, ἣν περ ὑπομένεις, διὰ σπλάγχνα ἐλέους, μακρόθυμε Κύριε, τὸ ἐλέους ἡ ἄβυσσος, καὶ πηγὴ ἀνεξάντλητος. σπλαγχνίσθητι καὶ δώρησαι, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν τοῖς πίστει σου, ἀνυμνοῦσι τὰ θεῖα Παθήματα.

Ὠδὴ δ'. Χριστός μου δύναμις.

Ὁ θέλων ἅπαντας, σωθῆναι Κύριος, ἐκ ζυγοῦ σε δουλείας ἱερουργὸν, μάκαρ προχειρίζεται, ἱερουργοῦντα τὸ σεπτὸν, Θεοφάντορ Εὐαγγέλιον.

Υἱός σὺ γέγονας, Θεοῦ τῇ χάριτι, τὸν αὐτοῦ καταγγέλλων μονογενῆ, Λόγον τὸν ἀΐδιον, μετὰ σαρκὸς τοῖς ἐπὶ γῆς, παραδόξως ὁμιλήσαντα.

Λογίῳ κρίσεως, καὶ θείῳ χρίσματι, τῷ τῆς ἱερωσύνης ὡς Ἱερεὺς, πάνσοφε διέπρεψας, καὶ καρτερίᾳ τῶν δεινῶν, Μάρτυς θεῖος ἐχρημάτισας. Θεοτοκίον.

Ὁ φύσει ἄναρχος, Υἱὸς καὶ ἄχρονος, χρονικὴν ἐκ Παρθένου Κόρης ἀρχὴν, θέλων καταδέχεται, τοὺς ὑπὸ χρόνον ἐκ φθορᾶς, ἀναπλάσαι προμηθούμενος.

Ὠδὴ ε'. Τῷ θείῳ φέγγει σου ἀγαθέ.

Νοὸς ὀξύτητι καὶ ψυχῆς, μάκαρ καθαρότητι σαρκὸς, τὰ δυσμενοῦς ὑπεριπτάμενος, βρόχους ἀνύψωθης πρὸς οὐρανίους σκηνὰς, πτεροῖς θεογνωσίας ἀναφερόμενος.

Θεῖος Ἀπόστολος ἀγαθὲ, τὴν διὰ σαρκὸς σου παρουσίαν, πρὸς ἀνθρώπους ἐκήρυξε, τοὺς πεπλανημένους πρὸς σὴν ἐπίγνωσιν, ὁδηγῶν καὶ φωτίζων, αἴγλῃ τῆς Πίστεως.

Ναὸς ἐδείχθης παμπρεπὴς, ἔνδον κεκτημένος ὡς λυχνίαν, τὸ φέγγος τῆς χάριτος. τῇ οἰκοδομίᾳ τοῦ θείου Πνεύματος, τεθεμελιωμένος, μάκαρ Ὀνήσιμε.

Θεοτοκίον.

Τῆς ἁμαρτίας μου τὰς σειρὰς, τῇ σῇ μεσιτείᾳ καὶ προστασίᾳ, Παρθένε διάῤῥηξον· τῶν ἀπεγνωσμένων σὺ γὰρ ὑπάρχεις ἐλπὶς, τῶν πίστει προστρεχόντων, τῇ θείᾳ σκέπῃ σου.

Ὠδὴ ς'. Τοῦ βίου τὴν θάλασσαν.

Ἀστράψας ὡς Ἥλιος, οὐρανόθεν ὁ κληθεὶς, τῷ φωτισμῷ τῆς χάριτος, ἐπαφῆκεν ἀκτῖνά σε τηλαυγῆ, αὐτόμως ἐλαύνουσαν, τῆς ἀγνοίας τὸν ζόφον παμμακάριστε.

Λαμπρῶς ἐστηλίτευσας, τῶν ἀνόμων τὰ σαθρὰ, καὶ δυσσεβῆ φρυάγματα, ἀσεβείας φθεγγόμενος εὐσεβῶς, τὰ θεῖα διδάγματα, Ἱεράρχα Κυρίου πανσεβάσμιε.

Θεοτοκίον.

Ὑπάρχων ὑπεύθυνος, ἁμαρτίαις καὶ δεινῶς, τραυματισθεὶς ὁ δείλαιος, ἐπὶ σὲ Θεομῆτορ τὴν συμπαθῆ, προσφεύγω δεόμενος, τὰς οὐλὰς ἐξαλεῖψαι τῶν πταισμάτων μου. Ὁ Εἱρμός.

„Τοῦ βίου τὴν θάλασσαν, ὑψουμένην καθορῶν, τῶν πειρασμῶν τῷ κλύδωνι, τῷ εὐδίῳ λιμένι σου προσδραμὼν, „βοῶ σοι, ἀνάγαγε, ἐκ φθορᾶς τὴν ζωήν „μου Πολυέλεε.

Κοντάκ. Ἦχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Ὡς ἀκτὶς ἐξέφανας, τῇ οἰκουμένῃ. ταῖς βολαῖς λαμπόμενος, ἡλίου μάκαρ παμφαοῦς, Παύλου τὸν κόσμον φωτίσαντος. διό σε πάντες τιμῶμεν Ὀνήσιμε.

Ὁ Οἶκος.

Σὲ ὑπὸ Παύλου τοῦ σοφοῦ, τῆς σάλπιγγος τῆς θείας, τῇ πίστει προσαχθέντα, καὶ λόγῳ φωτισθέντα τῆς ἀληθείας μυστικῶς, καὶ μαρτυρηθέντα ἐπ' ἐργασίᾳ ἀρετῆς, καὶ πίστεως στεῤῥότητι, τίς ἐγκωμιάσαι ἰσχύσει ὡς ὄντως κατ' ἀξίαν; ἢ τὰς πόνους ἀφηγήσαι, ἐν οἷς στεῤῥῶς ἔπαυσας τὴν πλάνην; χρισθεὶς γὰρ ἱερεὺς ἐν Πνεύματι θείῳ ἐκ δουλείας κοσμικῆς, καὶ Ἀποστόλων

κήρυγμα λαβὼν, μετέσχες καὶ τῶν Στεφάνων. Διό σε πάντες τιμῶμεν Ὀνήσιμε.

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ ΙΕ'. Μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἀποστόλου Ὀνησίμου, μαθητοῦ τοῦ Ἁγίου Ἀποστόλου Παύλου.

Στίχ. Ἤπλωσαν Ὀνήσιμος εἰς θλάσιν σκέλη.
Παύλου σκελῶν δραμόντα γενναίους δρόμους.
Πέμπτῃ Ὀνησίμου σκέλεα θραῦσαν δεκάτῃ τε.

Οὗτος, οἰκέτης ὑπῆρχε Φιλήμονος, ἀνδρὸς Ῥωμαίου, πρὸς ὃν γράφει ὁ ἅγιος Ἀπόστολος Παῦλος. ᾧ καὶ μαθητευθεὶς Ὀνήσιμος, καὶ διακονήσας, μετὰ τὴν αὐτοῦ τελείωσιν συλληφθεὶς, προσήχθη Τερτύλλῳ τῷ τῆς χώρας Ἐπάρχῳ, καὶ παρ' αὐτοῦ ἐν Ποτιόλοις ἐκπέμπεται. ἔνθα παραγενόμενος ὁ Τέρτυλλος, τὸν Ὀνήσιμον ἐπιμένοντα τῇ εἰς Χριστὸν πίστει ὁρῶν, πρῶτον μὲν ῥάβδοις τύπτει σφοδρῶς. εἶτα τὰ σκέλη κατεάξας, τῆς προσκαίρου ζωῆς μεθιστᾷ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Ὁ Ἅγιος Μάρτυς Μαίωρ, αἰκιζόμενος τελευτᾷ.

Στίχ. Μάστιξι πληγεὶς τὰς ψόας ἐμπαιγμάτων.
Δαβὶδ τὸ ῥηθὲν φάσκε Μάρτυς Μαίωρ.

Οὗτος ἦν ἐπὶ Μαξιμιανοῦ καὶ Διοκλητιανοῦ τῶν βασιλέων, στρατευόμενος ὑπὸ τὸ τάγμα τῶν Μαύρων. Ἐν τῇ Γαζαίων δὲ διαβληθεὶς τοῖς κρατοῦσι, καὶ ἐρωτηθεὶς, καὶ Χριστιανὸν ἑαυτὸν ἀνακηρύξας, μαστίζεται σφοδρῶς, ἅπαν τὸ σῶμα καταξανθείς. Τριάκοντα δὲ ἐν τῷ μαστίζεσθαι αὐτὸν ἀλλαγέντων στρατιωτῶν, ἔῤῥει μὲν αὐτοῦ τὸ αἷμα, καὶ τὴν γῆν ἐφοίνισσεν, ἰχῶρσι καὶ λύθρῳ ἐκ τῆς διασήψεως προσεοικός. γενναίως δὲ ἐπὶ ἑπτὰ ἡμέρας τὰ ἀλγεινὰ ἐνεγκὼν, τελευτᾷ πορευθεὶς ἐκ δυνάμεως στρατιωτικῆς εἰς δύναμιν Θεοῦ στρατιᾶς.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Εὐσεβίου.

Στίχ. Ἀνθρώπινον παρῆλθεν ἀσμένως βίον.
Εὐσέβιος τὸ θαῦμα καὶ τῶν Ἀγγέλων.

Οὗτος ὁ Ὅσιος, ὅθεν ἦν, καὶ ἐκ τίνων ἔφυ γονέων, ἡ κατ' αὐτὸν Ἱστορία οὐκ ἐδήλωσεν. ὅπερ δὲ ἴσμεν, τοῦτο καὶ λέγομεν. Τὸν γὰρ Οὐρανὸν ἐκ τῶν ἀσκητικῶν πόνων ἐκτήσατο πατρίδα. Καὶ πρῶτον μὲν ἔν τινι μοναστηρίῳ ἀπετάξατο. ἔπειτα δὲ ῥαχίαν Ὄρους καταλαβὼν, ἐν Κώμῃ Ἀσιχᾶ λεγομένῃ, θριγγίον μόνον ἐκτήσατο ἐκ ξηρολίθων. Ὑπαίθριος δὲ ταλαιπωρῶν, τὸν λοιπὸν διετέλεσε βίον. ἐσθῆτι μὲν δερματίνῃ καλυπτόμενος. ἐρεβίνθοις δὲ καὶ κυάμοις βεβρεγμένοις τρεφόμενος. ποτὲ δὲ καὶ ἰσχάδων μετελάμβανεν, ὑπερείδων τοῦ σώματος τὴν ἀσθένειαν. Εἰς γῆρας δὲ ἐλάσας βαθὺ, ὡς καὶ τῶν ὀδόντων τοὺς πλείονας ἀποβαλεῖν, οὔτε τὴν τροφὴν, οὔτε τὴν οἴκησιν ἤμειψε, φέρων καρτερῶς τὰς ἐναντίας τοῦ ἀέρος ποιότητος, ἐρρικνωμένον ἔχων τὸ πρόσωπον, τεταριχευμένα δὲ πάντα τὰ μέλη τοῦ σώματος, ὡς μηδὲ τὴν ζώνην δύνασθαι ἐπὶ τῆς ὀσφύος μένειν. κατηνάλωτο γὰρ τὰ γλουτὰ καὶ ἰσχία. Πολλῶν δὲ πρὸς αὐτὸν ἀφικνουμένων, τὸν θόρυβον δυσχεράνας, τὸ πλησιάζον Μοναστήριον καταλαμβάνει, καὶ θριγγίῳ μικρῷ παρὰ τὴν τοῦ τοίχου γωνίαν χρησάμενος, μετὰ τῶν συνήθων ἠγωνίζετο πόνων. Λέγεται δὲ, τὰς ἑπτὰ ἑβδομάδας τῆς ἁγίας Νηστείας, δεκαπέντε χρᾶσθαι ἰσχάδας εἰς τροφήν. Τούτοις τοῖς ἱδρῶσι περιῤῥεόμενος. ἐπὶ ἐνενήκοντα βεβιωκὼς, ἢ καὶ πλείω ἔτη, ἀσθενείᾳ περιπεσὼν δυσδιηγήτῳ, πρὸς Κύριον ἐξεδήμησε.

Ταῖς αὐτῶν Ἁγίαις πρεσβείαις ὁ Θεός.

Ὠδὴ ζ'. Δροσοβόλον μέν.

Τὸ μακάριον ἀπείληφας Ὀνήσιμε τέλος καὶ τὴν ἀνώλεθρον, ἀθανασίας δι' ἐλπίδος μάκαρ καθορᾷς, καὶ μέλπεις γηθόμενος Χριστῷ· Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Τῷ ὠμαλέῳ σου φρονήματι Ὀνήσιμε, πλάνης τὰ μηχανήματα κατεπάτησας, ἀσεβείας ταῦτα καθελὼν, ὀργάνοις Θεόσοφε βοῶν· Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Θεο-

Digitized by Google

Θεοτοκίον.

Ὡς ὑπάρχουσα Παναμώμος Θεόνυμφε, Λόγον Θεοῦ συνέλαβες, τὸν ἀχωρήτως ἐν τοῖς κόλποις ὄντα τοῦ Πατρὸς, χερσί τε κρατούμενον ταῖς σαῖς, εὐλογημένη Παναγία, Θεομήτωρ Ἁγνή.

Ὠδὴ η'. Ἐκ φλογὸς τοῖς Ὁσίοις.

Σὺν Ἀγγέλοις χορεύων μάκαρ Ὀνήσιμε, μαρτυρίου στεφάνῳ κατακοσμούμενος, θρόνῳ τε φαιδρῶς τοῦ Δεσπότου παρίστασαι. ὃν ὑπερυψοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ἀποστόλῳ τῷ θείῳ διακονούμενος, ἀπορρήτων τῶν θείων ἔσχες ἐνέργειαν, κήρυξ ἀληθὴς Χριστοῦ μάκαρ γενόμενος. ὃν ὑπερυψοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ἰαμάτων τὴν χάριν ἐκ τῆς ἀφθόνου πηγῆς, τοῦ Σωτῆρος πλουτήσας πᾶσι μετέδωκας, τούτου πειθαρχεῖν, μάκαρ θείοις προστάγμασιν. ὃν ὑπερυψοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Μυηθέντες τὸ θαῦμα τῆς σῆς γεννήσεως, ἀνυμνοῦμεν τὸ μέγα καὶ ὑπὲρ ἔννοιαν, Πάναγνε σεμνὴ, Θεομῆτερ Μυστήριον, καὶ ὑπερυψοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὁ Εἱρμός.

„ Ἐκ φλογὸς τοῖς Ὁσίοις δρόσον ἐπήγασας, καὶ δικαίου θυσίαν, ὕδατι ἔφλεξας. ἅπαντα γὰρ δρᾷς Χριστὲ, μόνῳ τῷ βούλεσθαι, σὲ ὑπερυψοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὠδὴ θ'. Θεὸν ἀνθρώποις ἰδεῖν.

Ἀστὴρ ὑπέρλαμπρος ἀναδέδειξαι, φωτιστικαῖς ἀκτῖσι διαλάμπων τοῦ Πνεύματος, τὰ τοῦ Κόσμου πέρατα λαμπρύνων φωτὶ, τῷ τῆς Θεογνωσίας, μάκαρ Ὀνήσιμε. ὅθεν Ἀποστόλων σὺν χοροῖς, σὲ μεγαλύνομεν.

Καρποῖς τοῦ Πνεύματος ὢν κατάκοσμος, εἰς Οὐρανοὺς ἐπήρθης θεοφόρος γενόμενος. τοῦ Χριστοῦ Ἀπόστολος ὤφθης σεπτὸς, πάνσοφος Ἱεράρχης, Μάρτυς ἀήττητος, Κήρυξ ἀληθὴς, τῶν ὑπὲρ νοῦν Θεομακάριστε.

Ἀεὶ προΐστασο τῶν ὑμνούντων σε, διὰ παντὸς καὶ τὴν σὴν ἀνευφημούντων πανήγυριν, τῷ Δεσπότῃ παρεστὼς Ὀνήσιμε, ὅλος πεφωτισμένος, ὅλος ὑπέρλαμπρος, ὅλος ταῖς ἐκεῖθεν ἀστραπαῖς, καταλαμπόμενος.

Θεοτοκίον.

Ῥυσθεὶς τῷ τόκῳ σου παναμώμητε, Μήτηρ Θεοῦ, τῆς πάλαι δερματίνης νεκρώσεως, καὶ κατάραν καὶ φθορὰν καὶ θάνατον, τὸν ἐκ τῆς ἁμαρτίας, ἀποσεισάμενος, σὺν ταῖς Οὐρανίαις Στρατιαῖς, νῦν μεγαλύνω σε.

Ὁ Εἱρμός.

„ Θεὸν ἀνθρώποις ἰδεῖν ἀδύνατον, ὃν οὐ τολμᾷ Ἀγγέλων ἀτενίσαι τὰ Τάγματα, διὰ σοῦ δὲ Πάναγνε ὡράθη βροτοῖς, Λόγος σεσαρκωμένος. ὃν μεγαλύνοντες, σὺν ταῖς οὐρανίαις Στρατιαῖς, σὲ μακαρίζομεν.

Ἐξαποστ. Τοῖς Μαθηταῖς.

Μαθητευθεὶς πανόλβιε, Παύλῳ τῷ Κορυφαίῳ, τῶν Ἀποστόλων πάνσοφε, σὺν αὐτῷ περιῆλθες, τὴν γῆν στηρίζων τῷ λόγῳ, παρειμένας καρδίας, τῇ πλάνῃ τοῦ ἀλάστορος. καὶ τελέσας τὸν δρόμον, ἐν οὐρανοῖς, τῷ Χριστῷ παρίστασαι σὺν Ἀγγέλοις, Ἀπόστολε Ὀνήσιμε, ὑπὲρ Κόσμου πρεσβεύων.

Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Τῆς ὑπὲρ νοῦν λοχείας σου, τὸ παράδοξον θαῦμα, νοῦς οὐκ Ἀγγέλων δύναται, οὐ βροτῶν ἑρμηνεῦσαι, ἢ ἐννοῆσαι Παρθένε. τίκτεις γὰρ ἀπορρήτως, Θεὸν τὸν ὑπερούσιον. ὃν ὑμνεῖ πᾶσα κτίσις, ὡς ποιητὴν. σὺν Πατρὶ καὶ Πνεύματι τῷ Ἁγίῳ, οὗ τῆς χαρᾶς ἀξίωσον, καὶ ἡμᾶς Θεοτόκε.

Εἰς τὸν ϛ. ἦχ. τῆς Ὀκτωήχου.

Ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία τοῦ Ὄρθρου, ὡς σύνηθες, καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰς τὴν Λειτουρ. τὰ Τυπικὰ, καὶ ἐκ τοῦ Κανόνος, Ὠδὴ γ'. καὶ ϛ'. Ἀπόστολον, Εὐαγγέλιον, καὶ Κοινωνικόν.

Ζήτει εἰς Ἀποστόλους.

Digitized by Google

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ ΙϚ´.

Τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Παμφίλου, καὶ τῶν σὺν αὐτῷ.

Ἑσπέρας εἰς τό, Κύριε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν Στίχ. ς´. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια. Ἦχος δ´.

Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Ἀποστόλων ἰσάριθμοι, ἀθλοφόροι γενόμενοι, λογισμὸν ὁμόζηλον ἀνελάβετε, μὴ πτοηθέντες τὴν ἄθεον, Τυράννων ὠμότητα. ἀλλ᾽ ἀνδρείως καὶ στερρῶς, τὸν Σωτῆρα κηρύξαντες, ὑπεμείνατε, τῶν μελῶν τὰς στρεβλώσεις τῇ ἐλπίδι, τὰς μελλούσας ἀπολαύσεις, ἤδη καρπούμενοι πάνσοφοι.

Καρτερίᾳ νικήσαντες, τῶν ἀθέων τὴν κένωσιν, καὶ ποικίλοις εἴδεσι προσπαλαίσαντες, κολαστηρίων τὸν στέφανον, ἀξίως ἐδέξασθε, ἐκ χειρὸς ζωαρχικῆς, κληρουχίαν ἀνώλεθρον, νῦν πλουτήσαντες, ἐν σκηναῖς αἰωνίοις τῷ Σωτῆρι, καὶ Δεσπότῃ τῶν ἁπάντων, συμβασιλεύοντες ἔνδοξοι.

Σὺν Παμφίλῳ θεόφρονι, καὶ Οὐάλεντι Σέλευκος, Δανιὴλ Θεόδουλος, Ἡσαΐας τε, Ἱερεμίας Ἠλίας τε, καὶ θεῖος Πορφύριος, Παῦλος Ἰουλιανός, Σαμουὴλ ὁ θαυμάσιος, νῦν τιμάσθωσαν, ὑμνῳδίαις ᾀσμάτων καὶ ποικίλοις, ἐγκωμίοις οἱ γενναῖοι, καὶ ἀοίδιμοι Μάρτυρες.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτ. Ὅμοιον.

Ἐν πομπείαις παράχωντε, τῇ τοῦ Πνεύματος χάριτι, τὴν ἐμὴν διάνοιαν καταλάμπρυνον, ἡ τὴν σταγόνα κυήσασα, Χριστὸν τὴν ἀμέτρητον, ἀνομίας τῶν βροτῶν, οἰκτιρμοῖς ἀποσμήχουσαν. καὶ κατάκλυσον, τὴν πηγὴν τῶν παθῶν μου καὶ χειμάρρου, καταξίωσον τρυφῆς με, τῇ ἀειζώῳ πρεσβείᾳ σου.

Σταυροθεοτοκίον. Ὅμοιον.

Τὸν ἀμνὸν καὶ ποιμένα σε, ἐπὶ ξύλου ὡς ἔβλεψεν, ἡ Ἀμνὰς ἡ τέξασα ἐπωδύρετο, καὶ μητρικῶς σοι ἐφθέγγετο· Υἱὲ ποθεινότατε, πῶς ἐν ξύλῳ τοῦ Σταυροῦ, ἀνηρτήθης μακρόθυμε; πῶς τὰς χεῖρας σου, καὶ τοὺς πόδας σου Λόγε προσηλώθης, ὑπ᾽ ἀνόμων καὶ τὸ αἷμα, τὸ σὸν ἐξέχεας Δέσποτα;

Εἰς τὸν Ὄρθρον, μετὰ τὴν συνήθη στιχολογίαν.

Ὁ Κανών. Οὗ ἡ ἀκροστιχίς.

Δῆμον δωδεκάριθμον ἀθλοφόρων ἀναμέλπω.

Ὠδὴ α´. Ἦχος δ´. Θαλάσσης.

Δυνάμει τοῦ Παναγίου Πνεύματος, ἡ δωδεκάριθμος, συγκροτηθεῖσα φάλαγξ καρτερῶς, δυσσεβούντων τὴν ἄθεον, καὶ πονηρὰν παράταξιν, ὡς νικηφόρος ἐτροπώσατο.

Ἡσχύνθη τοῖς ἀθλοφόροις Μάρτυσιν, ὁ δυσμενὴς προσβαλών. τὴν γὰρ αὐτῶν φαρέτραν ὁ δεινός, ἐκκενώσας πικρότατα, καταβαλεῖν οὐκ ἴσχυσε, τῶν ἀριστέων τὴν στερρότητα.

Μανίας ἑλληνικῆς τὸ φρύαγμα, κατεπατήσατε, θείᾳ συνέσει Μάρτυρες Χριστοῦ, καὶ σοφίᾳ κοσμούμενοι, ἣν ἀντειπεῖν οὐκ ἴσχυσαν, οἱ δυσσεβεῖς ἀντικείμενοι.

Ὁ θεῖος καὶ θεηγόρος Πάμφιλος, ἐπαληθεύσας, πεπλουτηκὼς τὴν κλῆσιν ἀληθῶς, τῆς φιλίας τὸν σύνδεσμον, πρὸς τὸν Χριστὸν ἐτήρησε, μέχρι θανάτου ἀδιάρρηκτον.

Θεοτοκίον.

Νεφέλην δικαιοσύνης Ἥλιον, ἡμῖν ἐκλάμψασαν, τὸν τοῦ Πατρὸς Υἱὸν μονογενῆ, Θεοτόκε Πανύμνητε, πανευσεβῶς δοξάζοντες, διαπαντός σε μακαρίζομεν.

Ὠδὴ γ´. Εὐφραίνεται ἐπὶ σοί.

Διέπρεψας εὐσεβῶς, ἔργῳ καὶ λόγῳ καὶ σεπτῷ χρίσματι, Μάρτυς Χριστοῦ Πάμφιλε, τῆς ἱερωσύνης θεόσοφε.

Ὡς λύρα παναπρεπής, ὁμολογίας ἐμμελῶς ᾄδουσα, φθόγγους Χριστοῦ Μάρτυρες, συγκεκροτημένοι γεγόνατε.

Δραμόντες πρὸς τὸν σκοπόν, τῆς Οὐρανίου καὶ σεπτῆς κλήσεως, ὡς νικηταὶ στέφανον, παρὰ τοῦ Δεσπότου εἰλήφατε.

Θεοτοκίον.

Ἐσκήνωσεν ἐν ἡμῖν, ὁ ἐν ὑψίστοις κατοικῶν Πανάγνε. ὑπερφυῶς σάρκα γάρ, ἐκ σοῦ προσλαβὼν ἠμφιάσατο.

Ὁ

Digitized by Google

Ὁ Εἱρμός.

„Εὐφραίνεται ἐπὶ σοί, ἡ Ἐκκλησία σου
„Χριστὲ κράζουσα· σύ μου ἰσχὺς Κύριε,
„καὶ καταφυγὴ καὶ στερέωμα.

καʹ. Ἦχος δʹ. Ὁ Ὑψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Κολαστηρίων φοβερῶν προκειμένων, οἱ τοῦ Κυρίου ἀθληταὶ οἱ γενναῖοι, ἐν ἀπτοήτῳ χαίροντες φρονήματι, τούτοις προσωμίλησαν, τῆς σαρκὸς ἀλογοῦντες. ὅθεν ἐκληρώσαντο, αἰωνίζουσαν δόξαν, ὑπὲρ ἡμῶν πρεσβεύοντες ἀεί, τῶν εὐφημούντων αὐτῶν τὰ παλαίσματα.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Οὐ σιωπήσομέν ποτε Θεοτόκε, τοῦ ἀχαρίστως ἀνυμνεῖν ἐκ καρδίας, τὰ σὰ ἐλέη Δέσποινα οἱ δοῦλοί σου, κράζοντες, καὶ λέγοντες, Παναγία Παρθένε, πρόφθασον καὶ λύτρωσαι, ἐξ ἐχθρῶν ἀοράτων, καὶ ἀναγκῶν καὶ πάσης ἀπειλῆς. σὺ γὰρ ὑπάρχεις, ἡμῶν ἡ ἀντίληψις. Σταυροθτ. Ὅμοιον.

Τὸν ἐξάρχου τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα, ἡ ἐπ' ἐσχάτων σε σαρκὶ τετοκυῖα, ἐπὶ Σταυροῦ κρεμάμενον ὁρῶσά σε Χριστέ, οἴ μοι ποθεινότατε, Ἰησοῦ ἀνεβόα· πῶς ὁ δοξαζόμενος, ὡς Θεὸς ὑπ' Ἀγγέλων, ὑπὸ ἀνόμων νῦν βροτῶν Υἱέ, θέλων σταυροῦσαι; ὑμνῶ σε μακρόθυμε.

Ὠδὴ δʹ. Ἐπαρθέντα σε ἰδοῦσα.

Κεκοσμημένη τοῖς θείοις τῶν Ἀποστόλων, καὶ Προφητῶν χαρίσμασιν ἡ χοροστασία, ὤφθη τῶν Μαρτύρων σου, ἡ τούτων ἰσάριθμος, Δέσποτα φανεῖσα προνοίᾳ σου.

Ἀπὸ ποικίλων ἀχθέντες πολιτευμάτων, ὡς ἐν βραχεῖ ὁλόκληρον, πύργον Ἐκκλησίας, σώζειν ἠξιώθητε, συμφώνως κραυγάζοντες· δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Ῥᾳδιουργίαι Τυράννων καὶ μεθοδεῖαι, τοὺς ἀθλητὰς οὐκ ἔκαμψαν, οὐδὲ τῶν βασάνων, πόνοι ἐμαλάκισαν, προθύμως κραυγάζοντας· δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Ἰθυνόμενος παλάμῃ τῇ τοῦ Δεσπότου, τὸν δι' αὐτὸν ἑκούσιον θάνατον ὑπέστη, δῆμος ὁ πανεύφημος, Μαρτύρων κραυγάζοντες· δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Θεοτοκίον.

Θεηγορίαις ἐνηχούμενοι Θεοτόκε, ταῖς περὶ σοῦ καὶ βλέποντες, τούτων τὰς ἐκβάσεις, χαῖρέ σοι κραυγάζομεν, Παρθένε Πανάμωμε, οἱ λελυτρωμένοι τῷ τόκῳ σου.

Ὠδὴ εʹ. Σὺ Κύριε μου φῶς.

Μὴ φέρων τοῖς ἐν γῇ, προσανέχειν ὦ Πάμφιλε, τὴν ἔνθεον πολιτείαν, ἣν ἐκ βρέφους μετῆλθες, ἀθλήσει κατελάμπρυνας.

Ὁ θείᾳ πολιᾷ, καὶ συνέσει κοσμούμενος, τῆς Πόλεως τῆς ἁγίας, ὡρμημένος Οὐάλης, ὡς Μάρτυς ἐστεφάνωται.

Νοῦν ἔχων τοῦ Χριστοῦ, ὡς τοῦ Παύλου ὁμώνυμος, Πανεύφημε τῶν Μαρτύρων, τῷ στεφάνῳ νομίμως, ἀθλήσας κατηγλάϊσαι. Θεοτοκίον.

Ἀνώρθωσας Ἁγνή, τὸ τῆς Εὔας ὀλίσθημα, κυήσασα Θεὸν Λόγον, τὸν τῶν κατερραγμένων, τὴν πτῶσιν ἀνορθώσαντα.

Ὠδὴ ϛʹ. Θύσω σοι μετὰ φωνῆς.

Ἐλπίδων, αἰωνίου ζωῆς στηριζόμενοι, τὰς τῶν σωμάτων στρεβλώσεις, γεγηθότες ἔφερον οἱ γενναῖοι, οἱ τῶν θείων, ὑποφητῶν σου Σῶτερ ὁμώνυμοι.

Θανάτῳ, τὴν ζωὴν τὴν ἀμείνω ὠνήσαντο, ὁ Σαμουὴλ καὶ Ἠλίας, Δανιὴλ καὶ θεῖος Ἱερεμίας, καὶ πρὸς τούτοις, ὁ Ἡσαΐας ὁ μεγαλώνυμος.

Λαμπτῆρας, τῷ Θεῷ φανεροὺς νῦν ἡ Αἴγυπτος, ἐξαποστέλλει ἡ πάλαι, βαθυτάτῳ σκότει καλυπτομένη, τῆς ἀγνοίας, Θεογνωσίας φέγγος πλουτήσασα.

Θεοτοκίον.

Ὄρος σε, Δανιὴλ ἐθεώρει Πανάμωμε. ἐξ οὗ ἐτμήθη ὁ λίθος, ὁ συντρίψας πᾶσαν πλάνης εἰκόνα, καὶ πληρώσας, θεογνωσίας πάντα τὰ πέρατα. Ὁ Εἱρμός.

„Θύσω σοι, μετὰ φωνῆς αἰνέσεως Κύριε,
„ἡ Ἐκκλησία βοᾷ σοι, ἐκ δαιμόνων
„λύθρου κεκαθαρμένη, τῷ δι' οἶκτον, ἐκ
„τῆς πλευρᾶς σου ῥεύσαντι Αἵματι.

Κοντάκ. Ἦχος βʹ. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Φιλήσας Χριστῷ, τὰ θεῖα θελήματα, ἐδείχθης πιστῶν, ἀκέστωρ φιλόχρι-

Digitized by Google

ςος, γεννιαιόφρον Πάμφιλε. διὰ τοῦτο καὶ μακαρίζομεν, τὴν σεπτὴν σου πανήγυριν, πρεσβεύων μὴ παύσῃ ὑπὲρ πάντων ἡμῶν.

Ὁ Οἶκος.

Τ' δὲ ἐξέλαμψεν ἡ φωσφόρος, καὶ φωταυγὴς θεία μνήμη τοῦ στεῤῥοῦ ἀθλητοῦ Παμφίλου τοῦ Θεοκήρυκος, πάντων τὰς ὄψεις, καὶ τὰς καρδίας καταυγάζουσα φέγγει τῷ ἀνεσπέρῳ. περιχαρῶς ὦ φιλέορτοι δεῦτε συνδράμωμεν, τὴν ταύτης θείαν ἡμέραν, ὡς καλὴν ἑορτὴν ἐνιαύσιον, τοῖς ᾄσμασι καταστέψωμεν, εὐλογοῦντες ὑμνοῦντες τὸν Κύριον, τὸν τοῦτον ἀξίως στεφανώσαντα. Πρεσβεύει γὰρ ἀπαύστως, ὑπὲρ πάντων ἡμῶν.

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ ΙϚ´. Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων, Παμφίλου, Οὐάλεντος, Παύλου, Σελεύκου, Πορφυρίου, Ἰουλιανοῦ, Θεοδούλου, Ἠλία, Ἱερεμίου, Ἡσαΐου, Σαμουὴλ, καὶ Δανιήλ.

Στίχ. Ὑπὲρ τὸ πᾶν σε Πάμφιλος φιλῶν Λόγε,
Καὶ τὴν τομὴν ἡγεῖτο τῆς χαρᾶς φίλην.
Παῦλον Σέλευκος, καὶ Σέλευκον Οὐάλης,
Βλέπων τομὴν χαίροντας, τὴν τομὴν φέρει.
Ἥλωντο πρὸς πῦρ, Μάρτυρες θεῖοι δύω,
Θείου πόθου πῦρ, ἐν τρέφοντες οἱ δύω.
Σταυροῦσι δοῦλοι τῆς πλάνης ἐπὶ ξύλου
Καὶ Θεόδουλον, δοῦλον Ἐσταυρωμένου.
Κλήσεις Προφητῶν καὶ τελοῦντας Μαρτύρων,
Αὐχοῦσι πέντε Μάρτυρες τετμημένοι.
Ἕκτῃ καὶ δεκάτῃ ξίφους τάμε Πάμφιλον ἀκμή.

Οὗτοι οἱ ἔνδοξοι Μάρτυρες, ἐν τῷ ἕκτῳ ἔτει τοῦ κατὰ Διοκλητιανὸν διωγμοῦ, εἰς τὸ Μαρτύριον ἤχθησαν ἐκ διαφόρων ἅμα Πόλεων, καὶ ἐπιτηδευμάτων, καὶ ἀξιωμάτων, εἰς μίαν τὴν ἐν Χριστῷ Πίστιν συνενωθέντες. Ὁ δὲ τρόπος τῆς συλλήψεως αὐτῶν γέγονεν οὕτως. Ἐν τῷ μέλλειν αὐτοὺς τὰς πύλας τῆς Πόλεως Καισαρείας παριέναι, τῶν φυλάκων πυνθανομένων, τίνες τε εἶεν, καὶ ὅθεν ὥρμηντο; Χριστιανοὺς ἑαυτοὺς ἀπεκάλεσαν, καὶ πατρίδα τὴν ἄνω ἔχειν Ἱερουσαλήμ. Ὅθεν καταχεθέντες Φιρμιλιανῷ τῷ Ἡγεμόνι παρέστησαν. Καὶ ὁ μὲν Ἠλίας καὶ οἱ σὺν αὐτῷ τέσσαρες Αἰγύπτιοι, μετὰ πολλὰς βασάνους, τὴν διὰ ξίφους ἀπόφασιν ἔλαβον, συναποτμηθέντων αὐτοῖς Παμφίλου καὶ τῶν λοιπῶν. Ὁ δὲ Πορφύριος, τοῦ Κυρίου αὐτοῦ Παμφίλου τὸ σῶμα ἐπιζητῶν, κατεσχέθη, καὶ παρεδόθη πυρί. Ὡσαύτως δὲ καὶ Ἰουλιανὸς, τὰ τῶν Ἁγίων ἀσπαζόμενος σώματα, τῇ φλογὶ ὑπεβλήθη. Ὁ δὲ Θεόδουλος, ἐπὶ ξύλου σταυρωθεὶς, διήνυσε τὸ μαρτύριον. Τελεῖται δὲ ἡ αὐτῶν σύναξις ἐν τῇ ἁγιωτάτῃ μεγάλῃ Ἐκκλησίᾳ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων τῶν ἐν Μαρτυροπόλει, καὶ τοῦ Ὁσίου Μαρουθᾶ, τοῦ ἀνεγείραντος τὴν Πόλιν ἐπ' ὀνόματι τῶν Μαρτύρων.

Στ. Ἡ κλῆσις ἔργον μαρτυρωνύμῳ Πόλει,
Πολλῶν ἐν αὐτῇ μαρτυρησάντων ξίφει.
Στέρξας Μαρουθᾶς, τὸν Θεὸν σφόδρα σφόδρα,
Θεῷ παραστὰς, τέρπεται σφόδρα σφόδρα.

Οὗτος ὁ Ὅσιος Μαρουθᾶς, Ἐπίσκοπος γέγονεν· ἀπεστάλη δὲ παρὰ Θεοδοσίου τοῦ μεγάλου Βασιλέως Ῥωμαίων Πρεσβευτὴς πρὸς τὸν Βασιλέα Περσῶν. Διὰ δὲ τὴν προσοῦσαν αὐτῷ ἀρετὴν, μεγάλης τιμῆς παρὰ τοῖς Πέρσαις ἀξιωθεὶς, μάλιστα ὅτι τὴν τοῦ Βασιλέως Θυγατέρα ὑπὸ πνεύματος πονηροῦ συνεχομένην ἀπήλλαξεν, ἐξαιτήσας τὰ τῶν ἐν Περσίδι ἀθλησάντων Λείψανα, καὶ ἐπ' ὀνόματι αὐτῶν Πόλιν δειμάμενος, ἐν αὐτῇ ταῦτα κατέθετο, καὶ χρόνοις ὕστερον ἐκοιμήθη, κατὰ τὴν ἡμέραν, ἐν ᾗ τὴν Πόλιν ἀνεκαίνισεν. ὅθεν καὶ ἡ αὐτοῦ μνήμη συμπανηγυρίζεται τοῖς Μάρτυσι.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Φλαβιανοῦ.

Στ. Ζωῆς ματαίας ἐκπεραιώσας δρόμον,
Ζῇ Φλαβιανὸς εἰς τὸν αἰῶνα δρόμον.

Οὗτος ὁ Ὅσιος Πατὴρ ἡμῶν, ὄρους τινὸς καταλαβὼν κορυφὴν, καὶ οἰκίσκον μικρὸν δειμάμενος, καθεῖρξεν ἑαυτόν. Καὶ ἐξή-

Digitized by Google

ἑξήκοντα διατελέσας ἔτη ἐν αὐτῷ, μήτε ὁρώμενος, μήτε φθεγγόμενος, ἀλλ' εἰς ἑαυτὸν μόνον, καὶ τὸν Θεὸν φανταζόμενος, πᾶσαν ἐκεῖθεν ψυχαγωγίαν ἐδέχετο, κατὰ τὴν προφητείαν τὴν λέγουσαν· Κατατρύφησον τοῦ Κυρίου, καὶ δώῃ σοι τὰ αἰτήματα τῆς καρδίας σου. Διὰ δή τινος βραχέος ὀρύγματος τὴν χεῖρα προτείνων, τὴν κομιζομένην τροφὴν εἰσεδέχετο. ἵνα δὲ μὴ πρόκηται τοῖς ὁρᾷν βουλομένοις ὡς ἔτυχεν, ἐγκάρσιον αὐτὸ ἑλικοειδῶς εἶχε κατεσκευασμένον. Τροφὴ δὲ αὐτῷ ἐκομίζετο, διάβροχα ὕδατι ὄσπρια, καὶ αὐτὰ ἅπαξ τῆς ἑβδομάδος σιτούμενα. Οὗτος οὖν ὁ Ὅσιος ἐπιβιοὺς ἐν ὅλοις ἑξήκοντα ἔτεσι, μὴ παραμείψας αὐτοῦ τὸ σύνολον, μήτε τὴν τροφὴν μήτε τὴν ὑψηλὴν ταύτην διαγωγὴν, ἐκ τούτου θαυμάτων δωρεαῖς ἐκ Θεοῦ ἐπεπλούτιστο. καὶ δράκοντα παμμεγέθη διὰ προσευχῆς ἐθανάτωσε, καὶ ἀσπίδα ἀπέκτεινεν. ἀκρίδων πλῆθος τὴν χώραν καταβλάψαι ἐπειγομένων, διὰ προσευχῆς ἐδίωξεν. ἀπὸ νεανίσκου τινὸς δαίμονα ἀπήλασε, καὶ καρκινωθέντα μαστὸν τινὸς γυναικὸς ἐναρέτου σφραγῖδι μόνῃ ἰάσατο· ὑπὸ κεράστου κρουσθέντα τινὰ, καὶ ἀποψύξαντα διὰ προσευχῆς ἀνέστησεν. Οὕτως οὖν βιώσας ὁ Ὅσιος, καὶ οὕτω πολιτευσάμενος, βίου βίον ἠλλάξατο, καὶ τὴν ἀγήρω καὶ ἄλυπον, ἀντὶ τῆς πολυφρόντιδος ἔλαβεν, εὐφραινόμενος ἐν αὐτῇ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ ἐν ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Φλαβιανοῦ, Πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως.

Οὗτος ὑπῆρχε τῆς ἐν Κωνσταντινουπόλει ἁγίας τοῦ Θεοῦ Ἐκκλησίας Πρεσβύτερος. καὶ διὰ τὴν πολλὴν αὐτοῦ ἐγκράτειαν καὶ ἐνάρετον πολιτείαν, εὐδοκίᾳ Θεοῦ, καὶ ψήφῳ τοῦ Βασιλέως, καὶ τῆς Συγκλήτου, καὶ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου, χειροτονεῖται Πατριάρχης τῆς αὐτῆς Ἐκκλησίας. Συγχωρήσει Θεοῦ, ἐκβάλλεται παρὰ τοῦ αἱρετικοῦ Διοσκόρου, καὶ τῶν ὁμοφρόνων αὐτοῦ, κρατήσας τῆς Πατριαρχείας χρόνον ἕνα, καὶ μῆνας δέκα, καὶ εἰς ἐξορίαν παραπέμπεται. Ἔνθα θλίψεις πολλὰς ὑπὲρ τῆς ὀρθοδόξου Πίστεως ὑποστὰς, καὶ ἀσθενείᾳ περιπεσὼν, πρὸς Κύριον ἐξεδήμησεν.

Ταῖς αὐτοῦ Ἁγίαις πρεσβείαις.

Ὠδὴ ζʹ. Ἐν τῇ καμίνῳ.

Φαιδρῷ προσώπῳ, καὶ διανοίας καθαρότητι, Μάρτυς προορῶν τὴν μέλλουσάν σε χαρὰν, τῶν βασάνων κατεφρόνησας, καταξεόμενος ἀνηλεῶς, παμμάκαρ Πορφύριε, νεανίας, τρεῖς ἐν καμίνῳ σώσας Θεός.

Οὗτος ἀθλοφόρε μάκαρ σὲ δι' αὐτὸν, ἐν πυρὶ ὁλοκαυτούμενον, σαφῶς προσδέχεται, ὡς εὐωδέστατον θῦμα Πορφύριε.

Ῥώμῃ ψυχῆς τε, κεκοσμημένος καὶ τοῦ σώματος πᾶσαν, τοῦ Τυράννου Σέλευκε τὴν ἰσχὺν, καταβέβληκας πανεύφημε, εὐλογημένος εἶ, ὁ Θεός μου κραυγάζων καὶ Κύριος.

Θεοτοκίον.

Ὡς Θεοτόκος, ὡραιοτέρα πάσης κτίσεως ἔφυς, τοῦ Θεοῦ γὰρ γέγονας ἀληθῶς, ἐνδιαίτημα πανάγιον. εὐλογημένη σὺ ἐν γυναιξὶν, ὑπάρχεις Παναμώμε Δέσποινα.

Ὠδὴ ηʹ. Χεῖρας ἐκπετάσας Δανιήλ.

Νόμοις σὺ πειθόμενος Χριστοῦ, ἀπέθου ἅπαντα, πάνσοφε Σέλευκε. ὡς στρατιώτης δὲ γέγονας, εὐσεβείας καὶ διδάσκαλος, καὶ τῶν χηρῶν καὶ ὀρφανῶν, ἐπιμελούμενος, καὶ κραυγάζων· πάντα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Αἴγλῃ ἀναλάμπων νοητῇ, Πρεσβύτα ἔνδοξε, Μάρτυς Θεόδουλε, καὶ δοῦλος γνήσιος γέγονας, τὸν Δεσπότην ἐκμιμούμενος. οὗ τὸν Σταυρὸν ἐπιποθῶν, χαίρων ὑπέμεινας· εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα κραυγάζων τὸν Κύριον.

Ναὸς φανεὶς Ἰουλιανὲ, τοῦ Θείου Πνεύματος, τρόπων χρηστότητι κατακεκόσμησαι. πλήρης μὲν εὐσεβείας καὶ πρᾳότητος, πλήρης δὲ πίστεως ὀφθεὶς ὁλοκαυτούμενος· εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα κραυγάζων τὸν Κύριον.

Ἀμήτωρ ὁ Λόγος ἐκ Πατρὸς, ὑπάρχων πρότερον, Ἀπάτωρ γέγονεν, ἐκ σοῦ τὸ δεύτερον πάναγνε, σαρκωθεὶς ὁ πρὶν

ἀσώ-

Digitized by Google

ἀσώματος, δι' εὐσπλαγχνίαν βουληθεὶς, σῶσαι τοὺς ψάλλοντας, εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Ὁ Εἱρμός.

„Χεῖρας ἐκπετάσας Δανιὴλ, λεόντων „χάσματα, ἐν λάκκῳ ἔφραξε. πυ„ρὸς δὲ δύναμιν ἔσβεσαν, ἀρετὴν περι„ζωσάμενοι, οἱ εὐσεβείας ἐρασταὶ, Παῖδες „κραυγάζοντες· εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔρ„γα Κυρίου τὸν Κύριον.

Ὠδὴ θ'. Λίθος ἀχειρότμητος.

Μόνην τὴν Οὐράνιον ἔχειν, ζωὴν ποθοῦντες ἀθλοφόροι, τῆς τε ἐπικήρου καὶ φθαρτῆς, μεγαλοφρόνως κατεφρονήσατε, καὶ νῦν τρυφῆς τῆς κρείττονος, καὶ μακαρίας ἀπολαύετε.

Ἔνδον νῦν τοῦ θείου λειμῶνος, περιχορεύετε προθύμως, τῶν ἀπαυγασμάτων τῇ πηγῇ, παρεστηκότες Μάρτυρες ἔνδοξοι. ἀφ' ἧς ἀπαρυόμενοι, τὰς λαμπηδόνας καταλάμπεσθε.

Λόγῳ καθηράμενοι θείῳ, τὰς τῶν ψυχῶν ὑμῶν κηλίδας, καὶ τοὺς δερματίνους χιτῶνας, διὰ βασάνων ἀποδυσάμενοι, παναπρεπὲς ἱμάτιον, τοῦ σωτηρίου ἠμφιάσασθε.

Πάντων τῶν ἐν πίστει τελούντων, τὴν πανασοίδιμόν σου μνήμην, τῆς δωδεκαρίθμου χορείας, νῦν μεμνημένος, πρὸς τὸν Δεσπότην Χριστὸν, τῆς μετ' αὐτῶν σκηνώσεως, ἀξιωθῆναι καθικέτευσον. Θεοτ.

Ὡς Μήτηρ τοῦ μόνου Δεσπότου, πάντων κτισμάτων ὑπερτέρα, πέφηνας Παρθένε Μαρία. διὸ πιστοί σε πάντες πανάμωμε, ἀεὶ ἐπαγαλλόμενοι, ἐν ὑμνῳδίαις μεγαλύνομεν. Ὁ Εἱρμός.

„Λίθος ἀχειρότμητος ὄρους, ἐξ ἀλαξεύτου σου Παρθένε, ἀκρογωνιαῖος „ἐτμήθη, Χριστὸς συνάψας τὰς διεστώ„σας φύσεις. διὸ ἐπαγαλλόμενοι, σὲ „Θεοτόκε μεγαλύνομεν.

Ἀπ' ἐμμάτης τὰ Ἐξαποστειλάρια.

Εἰς τὸν π. π. τῆς Ὀκτωήχου

Ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία τοῦ Ὄρθρου, ὡς σύνηθες, καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν, ὡς σύνηθες, Ζήτει εἰς Μάρτυρας.

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ ΙΗ'.

Τοῦ Ἁγίου Μεγαλομάρτυρος Θεοδώρου τοῦ Τύρωνος.

Ἑσπέρας εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν στίχ. ς'. καὶ ψάλλομεν τὰ προσόμοια. Ἦχος β'.

Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου σε νεκρόν.

Δῶρον, ὁ Χριστὸς πλουτοποιὸν, σὲ τῇ οἰκουμένῃ παρέσχεν, ὡς εὐεργέτης Θεὸς, δῶρόν σου τὸ τίμιον αἷμα Θεόδωρε, δι' αὐτὸν ἐκχεόμενον, καὶ θεοσεβείας, ζήλῳ προσφερόμενον, αὐτῷ δεξάμενος. ᾧ νῦν εὐσεβεῖ παῤῥησίᾳ, Μάρτυς παριστάμενος πάντας, τοὺς εἰς σὲ προστρέχοντας διάσωσον.

Πύργος, χρηματίζεις ἀσφαλὴς, τὰς τῶν ἐναντίων ἐφόδους ἀποκρουόμενος, πρόμαχος ἀήττητος τῶν εὐφημούντων σε, ὀξυτάτη ἀντίληψις, θερμὴ προστασία, σύντομός τε λύτρωσις, κοινὴ βοήθεια, πρέσβυς δυνατώτατος μάκαρ, ῥύστης ἑτοιμότατος πάντων, τῶν πιστῶς αἰτούντων σε Θεόδωρε.

Ἔχων, τὸν χειμάῤῥουν τῆς τρυφῆς, καὶ τὸ τῆς ἀφέσεως ὕδωρ, Χριστὸν εὐίλατον, Μάρτυς ἀληθέστατος, αὐτοῦ γενόμενος, τῶν χειμάῤῥων με λύτρωσαι, τῶν τῆς ἀνομίας, ὕδωρ μοι κατεύνασον, τὸ ἀνυπόστατον, παῦσον, πειρασμῶν καταιγίδας, σῶζον πρὸς τὴν ἄνω γαλήνην, ἀξιομακάριστε Θεόδωρε.

Δόξα. Ἦχος β'.

Θείων δωρεῶν ἐπώνυμόν σε γεραίρω, τρισμάκαρ Θεόδωρε. τοῦ φωτὸς γὰρ τοῦ θείου, ὕδατος φωστὴρ ἀναδειχθεὶς, κατέλαμψας ἄθλοις σου τὴν σύμπασαν κτίσιν. τοῦ πυρὸς ἀκμαιότερος φανεὶς, τὴν φλόγα κατέσβεσας, καὶ τοῦ δολίου δράκοντος, τὴν κάραν συνέτριψας. διὸ ἐν τοῖς ἄθλοις σου, Χριστὸς ἐπικαμφθεὶς, ἐστεφάνωσε τὴν θείαν κάραν σου, μεγαλομάρτυς Ἀθλητά. ὡς ἔχων παῤῥησίαν πρὸς Θεὸν, ἐκτενῶς ἱκέτευε, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ

Digitized by Google

Καὶ νῦν. Θτ. Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου σε.

Δέξαι, τὴν οἰκέσιον φιδὴν, τῶν σῶν οἰκετῶν Θεοτόκε, ἣν σοι προσάγομεν. Δέσποινα διάσωσον, ἀποσωζομένους ἡμᾶς, καὶ κινδύνων ἐξάγαγε, τὴν ποίμνην σου ταύτην, πίστει σοι προσπίπτουσαν, ἐν τῷ σεπτῷ σου Ναῷ. σὺ γὰρ τὸν Σωτῆρα τεκοῦσα, ἔχεις παῤῥησίαν ὡς Μήτηρ, ἐντεῦθεν πρεσβεύειν τοῦ σωθῆναι ἡμᾶς.

Σταυροθεοτοκίον. Ὅμοιον.

Ὅτε, ἡ ἄμωμος Ἀμνὰς, ἔβλεψε τὸν ἴδιον ἄρνα, ἐπὶ σφαγὴν ὡς κτίον, θέλοντα ἑλκόμενον, θρηνοῦσα ἔλεγεν· ἀτεκνῶσαι μὲ νῦν σπεύδεις με, Χριστὲ τὴν τεκοῦσαν. τί τοῦτο πεποίηκας, ὁ λυτρωτὴς τοῦ παντός; ὅμως, ἀνυμνῶ καὶ δοξάζω, σοῦ τὴν ὑπὲρ νοῦν τε καὶ λόγον, ἄκραν συγκατάβασιν Φιλάνθρωπε.

Ἀπόστ. σιχηρὰ τῆς Ὀκτωήχου.

Δόξα. Ἦχος β'.

Τὴν θεοδώρητον χάριν, τῶν θαυμάτων σου Μάρτυς Θεόδωρε, πᾶσιν ἐφαπλεῖ τοῖς πίστει σοι προστρέχουσι. δι' ἧς εὐφημοῦμέν σε λέγοντες· αἰχμαλώτους λυτρῶσαι, θεραπεύεις νοσοῦντας, πενομένους πλουτίζεις, καὶ διασώζεις πλέοντας. μάταιον δρασμὸν ἐπέχεις οἰκετῶν, καὶ ζημίας φανέρωσιν ποιεῖς, τοῖς συλληθεῖσιν ἀθλητά. καὶ στρατιώτας παιδεύεις, τῆς ἁρπαγῆς ἀπέχεσθαι. νηπίοις χαρίζῃ συμπαθῶς τὰ αἰτήματα. θερμὸς εὑρίσκῃ προστάτης τοῖς ἐπιτελοῦσι σου τὸ ἱερὸν μνημόσυνον. μεθ' ὧν καὶ ἡμῖν, Ἀθλητὰ Ἱερώτατε, τοῖς ἀνυμνοῦσι σου τὸ μαρτύριον αἴτησαι παρὰ Χριστοῦ τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου σε.

Νέον, Οὐρανὸν καινοφανῆ, οἱ τοῦ Οὐρανίου αὐτόπται, σὲ καθορῶντες Θεοῦ, δόξαν διηγοῦνταί σοι, οὐρανομήκη πρὸς γῆν, καὶ χειρῶν τῶν σῶν ποίησιν, ἀγγέλλουσι Κόσμῳ, ἔχοντες σερέωμα, τοῦ σαρκωθέντος ἐκ σοῦ. φθόγγος γὰρ ὁ τούτων ἐξῆλθε, μέχρι γῆς περάτων Παρθένε, Τόκον κηρύττοντων σὸν τοῖς Ἔθνεσι.

Σταυροθεοτοκίον. Ὅμοιον.

Ὅτε, ἐν Σταυρῷ σε ἡ Ἀμνὰς, Ἄρνα τὸν οἰκεῖον ἑώρα, κατακεντούμενον, ἥλοις ὠλοφύρετο, ἐκπληττομένη σφοδρῶς, καὶ δακρύουσα ἔλεγε· πῶς θνήσκεις Υἱέ μου, θέλων τὸ χειρόγραφον τοῦ πρωτοπλάστου Ἀδὰμ, ῥῆξαι καὶ θανάτου λυτρῶσαι, ἅπαν τὸ ἀνθρώπινον; δόξα, τῇ οἰκονομίᾳ σου Μακρόθυμε. Ἀπολυτ. Ἦχ. β'.

Μεγάλα τὰ τῆς Πίστεως κατορθώματα. ἐν τῇ πηγῇ τῆς φλογὸς, ὡς ἐπὶ ὕδατος ἀναπαύσεως, ὁ ἅγιος Μάρτυς Θεόδωρος ἠγάλλετο. πυρὶ γὰρ ὁλοκαυτωθεὶς, ὡς ἄρτος ἡδὺς, τῇ Τριάδι προσενήνεκται, ταῖς αὐτοῦ ἱκεσίαις Χριστὲ ὁ Θεὸς, ἐλέησον ἡμᾶς.

Εἰς τὸν Ὄρθρον, μετὰ τὴν συνήθη στιχολ.

Ὁ Κανών. Οὗ ἡ ἀκροστιχίς.

Τοὺς προσκαλουμένους σε σῶζε παμμάκαρ.

Ὠδὴ α'. Ἦχος Πλ. δ'.

Ὑγρὰν διοδεύσας.

Τὸν θεῖον ἀγῶνα Μάρτυς Χριστοῦ, διηγωνισμένος, καὶ τὸν δρόμον τετελεκὼς, τὴν πίστιν τηρήσας τῆς ἄνωθεν, δικαιοσύνης εὗρες Στέφανον.

Οὐράνιος ἔνδοξε χορευτὴς, σὺν τοῖς Ἀσωμάτοις, χρηματίζων τοὺς ἐπὶ γῆς, σὲ προσκαλουμένους ἐκ κινδύνων, καὶ περιστάσεων ἐκλύτρωσαι.

Ὑπερφυῆ δόξαν παρὰ Χριστοῦ, λαβὼν ἀθλοφόρε, τὴν γῆν πᾶσαν περιπολεῖς, ῥυόμενος πάντας τοὺς ἐν πίστει, μετ' εὐλαβείας ἀνυμνοῦντάς σε,

Θεοτοκίον

Σοφίαν καὶ Λόγον ἡ τοῦ Πατρὸς, ἀφράστως τεκοῦσα, τῆς ψυχῆς μου τὸ χαλεπὸν, θεράπευσον τραῦμα καὶ καρδίας, τὴν ἀλγηδόνα καταπραΰνον.

Ὠδὴ γ'. Σὺ εἶ τὸ σερέωμα.

Πῦρ τὸ τῶν βασάνων σε, οὐ κατεπτόησεν, ὅθεν πῦρ, τῶν ἡδονῶν, τῶν σοὶ προσφερόντων, καταπαύεις Θεόδωρε.

Ῥῦσαι ταῖς πρεσβείαις σου, τῆς κατεχούσης με θλίψεως, Μάρτυς Χριστοῦ, πᾶσαν ὁμαλίζων, τὴν τοῦ βίου τραχύτητα.

Ὅλων

Digitized by Google

Ὅλην τὴν καρδίαν μου, καὶ τὴν διάνοιαν τείνω σοι, καὶ τὴν ψυχὴν, τῆς σῆς ἀθλοφόρε, βοηθείας δεόμενος. Θτ.

Ἐπίσχες μου τὸν ἄστατον, τῶν λογισμῶν Ἁγνὴ τάραχον, Μήτηρ Θεοῦ, τὴν πρὸς τὸν Υἱόν σου, κατευθύνουσα κίνησιν.

Ὁ Εἱρμός.

„ Σὺ εἶ τὸ στερέωμα, τῶν προστρεχόντων „ σοι Κύριε· σὺ εἶ τὸ φῶς, τῶν ἐσκο„ τισμένων, καὶ ὑμνεῖσε τὸ πνεῦμά μου.

Κάθισμα. Ἦχος πλ. δ'.

Θείαν παντευχίαν ἀναλαβὼν, καὶ εἰδώλων τὴν πλάνην καταβαλὼν, Ἀγγέλους διήγειρας, εὐφημεῖν τοὺς ἀγῶνάς σου. τῷ γὰρ θείῳ πόθῳ, τὸν νοῦν πυρπολούμενος, τοῦ ἐν πυρὶ θανάτου, γενναίως κατετόλμησας. ὅθεν φερωνύμως, τοῖς αἰτοῦσι σε νέμεις, τὰ θεῖα δωρήματα, ἀθλοφόρε Θεόδωρε. πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἑορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἁγίαν μνήμην σου.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Παναγία Παρθένε Μήτηρ Θεοῦ, τῆς ψυχῆς μου τὰ πάθη τὰ χαλεπὰ, ἴασαι δέομαι, καὶ συγχώρησιν παράσχου μοι, τῶν ἐμῶν πταισμάτων, ἀφρόνως ὧν ἔπραξα, τὴν ψυχὴν καὶ τὸ σῶμα, μολύνας ὁ ἄθλιος, οἴμοι τί ποιήσω, ἐν ἐκείνῃ τῇ ὥρᾳ, ἡνίκα οἱ Ἄγγελοι, τὴν ψυχήν μου χωρίζουσιν, ἐκ τοῦ ἀθλίου μου σώματος; τότε Δέσποινα βοήθειά μοι γενοῦ, καὶ προστάτις θερμότατος. σὲ γὰρ ἔχω ἐλπίδα, ὁ ἀνάξιος δοῦλός σου.

Σταυροθεοτοκίον. Ὅμοιον.

Τὸν ἀμνὸν καὶ Ποιμένα καὶ Λυτρωτὴν, ἡ Ἀμνὰς θεωροῦσα ἐν τῷ Σταυρῷ, ἠλάλαζε δακρύουσα, καὶ πικρῶς ἐκβοῶσα, ὁ μὲν κόσμος ἀγάλλεται, δεχόμενος τὴν λύτρωσιν, τὰ δὲ σπλάγχνα μου φλέγονται, ὁρώσης σου τὴν σταύρωσιν. ἣν περ ὑπομένεις, διὰ σπλάγχνα ἐλέους, μακρόθυμε Κύριε, τοῦ ἐλέους ἡ ἄβυσσος, καὶ πηγὴ ἀνεξάντλητος. σπλαγχνίσθητι καὶ δώρησαι, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν τοῖς πίστει σου, ἀνυμνοῦσι τὰ Θεῖα Παθήματα.

Ὠδὴ δ'. Εἰσακήκοα Κύριε.

Κυβερνήτην προβάλλομαι, σὲ Θεοῦ θεράπων, σύ με κυβέρνησον, τῷ ἱστίῳ τῷ τοῦ Πνεύματος, καὶ ταῖς θείαις αὔραις παναοίδιμε.

Ἀπὸ πάσης δεόμεθα, ῥῦσαι ἀπειλῆς παμμάκαρ Θεόδωρε, τοὺς ἐν πίστει μακαρίζοντας, καὶ τὴν θείαν μνήμην σου γεραίροντας.

Ἐπιφανῶν Θεόδωρε, τὸν ἀγαθοδότην καὶ μεγαλόδωρον, τοὺς ἐν τόπῳ τῆς κακώσεως, τεταπεινωμένους ἐπανώρθωσας.

Θεοτοκίον.

Ὑπὸ χρόνον γενόμενον, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς ἀχρόνως ἐκλάμψαντα, Θεομήτωρ ἡμῖν τέτοκας· ὃν δυσώπει σῶσαι τοὺς ὑμνοῦντάς σε.

Ὠδὴ ε'. Ὀρθρίζοντες βοῶμέν σοι.

Μαρτύρων πεφηνὼς ἐγκαλλώπισμα, Μάρτυς Χριστοῦ, τῶν πιστῶν βοήθεια, γενοῦ καὶ τεῖχος ἀκράδαντον.

Ἐν ὥσει ἀπολαύων τῇ κρείττονι, τῶν ὑπὲρ νοῦν, ἀγαθῶν Θεόδωρε, τοὺς σὲ τιμῶντας διάσωσον.

Νυττόμενος τῷ φίλτρῳ τοῦ κτίσαντος, τὴν τῶν κτιστῶν, ἀπώσω προσπάθειαν, καὶ τῷ Θεῷ εὐηρέστησας. Θτ.

Ὃν ἔτεκες Παρθένε Παναμώμε, Θεὸν Λόγον, ἐκτενῶς ἱκέτευε, ὑπὲρ τῶν πίστει ὑμνούντων σε.

Ὠδὴ ϛ'. Ἱλάσθητί μοι Σωτήρ.

Ὑπέρμαχος πεφυκὼς, τῆς εὐσεβείας θερμότατος, καὶ πλάνης στηλιτευτὴς, εἰδώλων γενόμενος, δαιμόνων φαντάσματα, καὶ παθῶν εἰκόνας, τῆς ψυχῆς μου ἐξαφάνισον.

Στερέωμά μου γενοῦ, καὶ τεῖχος Μάρτυς ἀσάλευτον, τὸ ἀσθενὲς καὶ σαθρὸν, τὸ τῆς διανοίας μου, στηρίζων Θεόδωρε, ταῖς σαῖς προστασίαις, καὶ φυλάττων ἀδιάπτωτον.

Στρατείας φθοροποιοῦ, καὶ φθειρομένης ἠλόγησας· στρατείαν δὲ τῆς ζωῆς παμμάκαρ Θεόδωρε, τελείως ἠγάπησας· ἐν ᾗ νικηφόρος, ἀνεδείχθης ἀξιάγαστε. Θτ.

Digitized by Google

Ἐξέλαμψεν ἐκ Σιὼν, ἡ τοῦ Ὑψίστου ἀπρέπεια, τὸ πρόσλημμα τῆς σαρκὸς, καθ' ἕνωσιν ἄφραστον, ἐκ σοῦ Ἀειπάρθενε, περιβεβλημένη, καὶ τὸν Κόσμον, κατεφώτισεν. Ὁ Εἱρμός.

„ Ἱλάσθητί μοι Σωτὴρ· πολλαὶ γὰρ αἱ ἀνομίαι μου, καὶ ἐκ βυθοῦ τῶν κακῶν, ἀνάγαγε δέομαι. πρὸς σὲ γὰρ ἐβόησα, καὶ ἐπάκουσόν μου, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου.

Κοντάκιον. Ἦχος β'.

Πίστιν Χριστοῦ ὡσεὶ θώρακα, ἔνδον λαβὼν ἐν καρδίᾳ σου, τὰς ἐναντίας δυνάμεις κατεπάτησας πολύαθλε, καὶ στέφει οὐρανίῳ ἐστέφθης, αἰωνίως ὡς ἀήττητος.

Ὁ Οἶκος.

Τὸν ἐν θρόνῳ φωτὸς ἐποχούμενον, ἀκαρίστως ἐν πίστει ὑμνοῦμεν σε, ὅτι δώρημα θεῖον δεδώρησαι, τὸν γενναῖον τοῖς ἄθλοις Θεόδωρον, τὸν ἐν τῷ βίῳ τρισμακάριον, ὡς ὑπέρμαχον ὄντα τῆς ἀληθείας, καὶ λαμπρὸν στεφανίτην σου Χριστὲ ὁ Θεός. Ὑπὲρ οὗ μέχρι τέλους ἀντέσχεν, ἀθλῶν ὡς ἀήττητος.

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ ΙΖ΄. Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μεγαλομάρτυρος Θεοδώρου τοῦ Τύρωνος.

Στίχος. Τύρων ὁ δηλῶν ἀντίλεκτον ὁπλίτην.

Θεῷ πρόσεισιν ἀρτίκουστος ὁπλίτης
Ἑβδομάτῃ δεκάτῃ, πυρὶ Τύρωνα φλέγουσιν.

Οὗτος ὁ Ἅγιος Μάρτυς κατὰ τοὺς χρόνους τῶν Μαξιμιανοῦ καὶ Μαξίμου τῶν βασιλέων, ἐκ τῆς Μητροπόλεως Ἀμασείας ὁρμώμενος, ἐκ χωρίου λεγομένου Χουμιάλων. Ἄρτι δὲ τῇ στρατείᾳ τῶν Τυρώνων καταλεγεὶς, καὶ ὑπὸ τὴν τάξιν τοῦ Πραιποσίτου Βρίγκα τυγχάνων, παρ' αὐτοῦ εἰς ἐξέτασιν κατέστη, τὸν Χριστὸν Θεὸν εἶναι ὁμολογήσας, καὶ τὰ σεβάσματα τῶν Ἑλλήνων ὡς ἄψυχα ξόανα, καὶ ἔργα χειρῶν ἀνθρώπων καταχλευάσας. Καὶ καιροῦ δοθέντος αὐτῷ εἰς διάσκεψιν, οὐκ ἐν ἀπραξίᾳ τοῦτον, ἀλλὰ τὴν μεγίστην τῶν πραγματειῶν ἐξετέλεσε. Τὸ γὰρ εἴδωλον τῆς τῶν θεῶν μητρὸς, ὡς Ἕλληνες ληρῳδοῦσι, κατέφλεξεν. Ὅθεν συσχεθεὶς, καὶ αὐτουργὸς γενέσθαι ὁμολογήσας τοῦ ἐμπρησμοῦ, πρῶτον μὲν κρεμασθεὶς ξέεται, εἶτα εἰς κάμινον πυρὸς ἐμβάλλεται, καὶ ἐν αὐτῇ τελειοῦται. Τελεῖται δὲ ἡ αὐτοῦ σύναξις ἐν τῷ ἁγιωτάτῳ αὐτοῦ Μαρτυρείῳ, τῷ ὄντι ἐν τοῖς Φωρακίου, ἐν τῷ Σαββάτῳ τῆς πρώτης τῶν Νηστειῶν Ἑβδομάδος, ὅτε καὶ τὸ θαῦμα γέγονε παρ' αὐτοῦ τῶν κολύβων, ῥυσαμένου τὸν ὀρθόδοξον λαὸν ἐκ τῆς μεμιασμένης βρώσεως τῶν εἰδωλοθύτων.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῆς Ἁγίας Μαριάμμης, ἀδελφῆς τοῦ Ἁγίου Φιλίππου.

Στίχος. Ἀφεῖσα τὴν γῆν Μαριάμνη Παρθένος.
Τὸν ἐκ Μαρίας Παρθένου Χριστὸν βλέπει.

Μετὰ τὴν ἀνάληψιν τοῦ Χριστοῦ, παραγενόμενος ὁ Ἅγιος Φίλιππος, μετὰ καὶ τοῦ Βαρθολομαίου, καὶ Μαριάμμης τῆς ἀδελφῆς αὐτοῦ εἰς Ἱεράπολιν, καὶ διὰ τὸ κηρύξαι τὸν λόγον τοῦ Χριστοῦ, κρεμασθεὶς καὶ τελειωθεὶς, ηὔξατο πρὸς τὸν Θεὸν, καὶ κατεχώσθησαν εἰς τὴν γῆν, ὅ,τε Ἀνθύπατος, καὶ ὁ ὑπ' αὐτὸν λαός· οἱ δὲ λοιποὶ φοβηθέντες, παρεκάλεσαν, τὸν Ἅγιον Βαρθολομαῖον καὶ τὴν Ἁγίαν Μαριάμμην, κρεμαμένους καὶ αὐτοὺς ὄντας, ἵνα μὴ καὶ αὐτοὶ καταποντισθῶσι. Καὶ ἐδυσώπησαν αὐτοὶ τὸν Ἅγιον Φίλιππον, καὶ οὐ κατεπόντισεν αὐτοὺς, ἀλλὰ καὶ τοὺς καταποντισθέντας ἐξήγαγε. Τὸν δὲ Ἀνθύπατον καὶ τὴν Ἔχιδναν ἀφῆκε κάτω. Τότε ἀπελύθησαν ὁ Βαρθολομαῖος καὶ ἡ Μαριάμμη. Καὶ ὁ μὲν Βαρθολομαῖος, ἀπελθὼν εἰς Ἰνδίαν τὴν εὐδαίμονα, σταυρωθεὶς τελειοῦται. Ἡ δὲ Μαριάμμη, ἀπελθοῦσα εἰς Λυκαονίαν, καὶ κηρύττουσα τὸν λόγον τοῦ Χριστοῦ, καὶ πολλοὺς βαπτίσασα, ἐτελειώθη ἐν εἰρήνῃ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Αὐξιβίου.

Στίχ. Τὸν Αὐξίβιον οὐ παρόψεται λόγος,
Φανέντα ληξίβιον ἐξ αὐτοῦ Βίου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς

Digitized by Google

ἡμῶν Θεοςηρίκτε. Καὶ ἡ εὕρεσις τῶν λειψάνων τοῦ Ἁγίου Μηνᾶ τοῦ Καλλικελάδου.

Στ. Τὴν γῆν ὀρύξας ὡς δικέλλῃ τῷ λόγῳ,
Μηνᾶν ἐκεῖθεν ἐκφέρω κεκρυμμένον.

Ἐπὶ τῆς Βασιλείας Βασιλείου τοῦ φιλοχρίστου Βασιλέως, ὁ Μακάριος Μηνᾶς μιᾷ τῶν νυκτῶν ἐπιςὰς τινὶ ἀνδρὶ Φιλομμάτῃ λεγομένῳ, καὶ τῇ τῶν Καμάτων καταλεγμένῳ σχολῇ, ὡς αὐτὸς εἴη Μηνᾶς ὁ Καλλικέλαδος ὁ ὑπὸ γῆν κρυπτόμενος, ἐν τῷ κατὰ τὴν ἀκρόπολιν αἰγιαλῷ καταμηνύει, καὶ τὸν τόπον ὑποδείκνυσι δακτύλῳ, καθ' ὃν ἦν κείμενος. Ὁ δὲ φιλόθεος οὗτος ἀνὴρ ὀρθριώτερον ἀναςὰς, καὶ Μαριανῷ τῷ Νουμερίῳ φίλῳ αὐτοῦ ὑπάρχοντι, τὰ ὁραθέντα μηνύει ἀκριβῶς. Οὗτος δὲ πάλιν τὰ ἀκουσθέντα δῆλα ποιεῖ τῷ Βασιλεῖ, καὶ αὐτίκα κατὰ τὸν δηλωθέντα τόπον ςρατιῶται ἐξαποςέλλονται. Οἵτινες διασκάψαντες τάχιον, εὗρον σορὸν λάρνακα, ἐν ᾗ ἦν τὸ μαρτυρικὸν σῶμα. Ἀλλὰ καὶ γραφὴν σὺν αὐτῇ ἐπὶ πλακὸς ἐγκεκολαμμένην, καὶ δηλοῦσαν ἐκεῖ κατατεθεῖσθαι τὸν Μάρτυρα, ἐν ᾧ ἠρετίσατο τόπῳ. Ψηφίσαντες οὖν κατὰ τὴν πλακὸς γραφὴν, εὗρον παρῳχηκότας χρόνους τετρακοσίους· ὅθεν καὶ τῷ Θεῷ εὐχαριςίαν πανδημεὶ ἐξέπεμψαν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Σαλαμάνου.

Οὗτος ἦν ἐκ Πόλεως Περσαμᾶ καλουμένης, πρὸς ἑσπέραν τοῦ Εὐφράτου Ποταμοῦ, ἐν αὐτῇ ἐπικειμένης τῇ ὄχθῃ, καὶ τὸν ἡσύχιον ἀσπασάμενος βίον, ἐν τῇ ἀντίπεραν Κώμῃ οἰκίσκον μικρὸν εὑρὼν, ἑαυτὸν ἐν αὐτῷ καθεῖρξεν, οὔτε θύραν, οὔτε θυρίδα καταλιπών. Ἅπαξ δὲ τοῦ ἔτους παρὰ τὴν γῆν ὀρύττων, ὑπεδέχετο τὴν τροφὴν· οὐδεμίποτε τῶν ἀνθρώπων διαλεγόμενος, ἀλλὰ τῷ Θεῷ ζῶν μόνῳ, καὶ ἑαυτῷ. Ὅθεν οἱ ἐκ τῆς Κώμης, ἀφ' ἧς ὥρμηντο, τὸν ποταμὸν νύκτωρ διαπεράσαντες, πρὸς ἑαυτοὺς εἰς τὴν Κώμην ἀπήνεγκαν, οὔτε ἀντιτείνοντα, οὔτε προτρεπόμενον. Μετ' ὀλίγας δὲ ἡμέρας, οἱ τῆς ἀντιπέραθεν Κώμης νύκτωρ πάλιν ἐπανελθόντες, τὸ οἴκημα διορύξαντες, εἰς τὴν ἑαυτῶν Κώμην ἀπήγαγον οὐκ ἀντιλέγοντα, οὐδ' αὖ πάλιν προθύμως ἀπαίροντα. Καὶ ὁ τῆς Πόλεως δὲ Ἐπίσκοπος, εἰς ἣν ἀφίκετο, τῆς Ἱερωσύνης αὐτῷ τὸ δῶρον δοῦναι θελήσας, καὶ διορύξας μέρος τι τοῦ οἰκίσκου, εἰσελήλυθεν. Ὡς δὲ πρεσβύτερον αὐτὸν κεχειροτόνηκε, τοῦ Ἁγίου μήτε φθεγγομένου, μήτε ὅλως ἀντικείμενου ὄντος, ἀπῆλθεν οἰκοδομηθῆναι, κελεύσας ἀναπληρωθῆναι καὶ φραγῆναι τὸ ὄρυγμα. Ἐν πάσῃ δὲ ἐγκρατείᾳ καὶ ἀσκήσει, ἀπραγμοσύνῃ τε καὶ σιωπῇ θεαρέςως ὁ Ὅσιος βεβιωκὼς, ἐν εἰρήνῃ ἐτελειώθη, πολλῶν θαυμάτων πηγὰς μετὰ θάνατον ἀναδιδούσης τῆς αὐτοῦ Σοροῦ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν ἐν εὐσεβεῖ μνήμῃ γενομένων Βασιλέων Μαρκιανοῦ καὶ Πουλχερίας. Τελεῖται δὲ ἡ αὐτῶν σύναξις ἐν τῇ μεγάλῃ Ἐκκλησίᾳ.

Ταῖς αὐτῶν Ἁγίαις πρεσβείαις.

Ὠδὴ ζ΄. Οἱ ἐκ τῆς Ἰουδαίας.

Θείᾳ ζώνῃ μου προςάτην, καὶ συλλήπτορα φέρω τῆς σωτηρίας μου καὶ φύλακα Θεόφρων, ἀσφάλειαν διδόντα, τοῖς ἐν πίςει κραυγάζουσιν· ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ὡς τερπνότατον θῦμα, σεαυτὸν τῷ Κυρίῳ καὶ ἱερώτατον, προσήνεγκας παμμάκαρ, καὶ πυρὶ τῶν βασάνων, ὁλοκαυτώσας ἔνδοξε· ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ζωτικῆς ἐπιπνοίας, ἐμφορούμενος μάκαρ τοῦ θείου Πνεύματος τὰ πνεύματα διώκεις, τὰς νόσους θεραπεύεις, καὶ κραυγάζεις γηθόμενος· ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ. Θεοτοκίον.

Ἐκ γαςρός σου προῆλθε, σαρκωθεὶς ὁ τῶν ὅλων Παρθένε Κύριος. διό σε Θεοτόκον, φρονοῦντες ὀρθοδόξως, τῷ Υἱῷ σου κραυγάζομεν· ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ὠδὴ η΄. Ἑπταπλασίως κάμινον.

Παντοδαπαῖς πανεύφημε, τρικυμίαις κυκλούμενοι, καὶ ταῖς συμφοραῖς τοῦ βίου

συνε-

Digitized by Google

συνεχόμεναι, προστάτιω ὀξύτατον, καὶ συνεργὸν καὶ σύμμαχον, πάντες οἱ πιστοί σε πρεσβευτίω τῷ Δεσπότῃ, προσάγομεν βοῶντες· μὴ ἐλλίπῃς πρεσβεύειν, ὑπὲρ τῶν ἀνυμνούντων, τίω πανσέβαστον σου μνήμίω.

Ἁμαρτιῶν ἀλύσεσι, δεδεμένος παμόλβιε, ἢ ταῖς τῶν πταισμάτων μυσεραῖς πεδούμενος, προσφεύγω τῇ σκέπῃ σου, στεφανηφόρε λύσιν αἰτῶν. ἀλλ᾽ ὡς θαυμαστίω πρὸς τὸν τῶν ὅλων Δεσπότίω, Θεόδωρε παῤῥησίαν, κεκτημένος δυσώπει, σωθίωαι τοὺς ὑμνοῦντας, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Μαρτυρικαῖς λαμπόμενος, ἀγλαΐαις παναοίδιμε, ταῖς Ἀγγελικαῖς συμμιχθεὶς τάξεσι μεθ᾽ ὧν ἀγαλλόμενος, καὶ συγχορεύων Μάρτυς ἀεὶ, θαυματοποιεῖς, ἰαμάτων φαιδρύνας, τοὺς πόθῳ σε τιμῶντας, ἢ πιστῶς μελῳδοῦντας· Λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας. Η

Θεοτοκίον.

Μετὰ σαρκὸς ὡμίλησε, τοῖς ἀνθρώποις ὁ ἐκ σπλάγχνων, φιλανθρωπίας καὶ λυτρωτὴς τῆς κτίσεως, ἐκ σοῦ ἀπειρόγαμε, Θεογεννήτωρ ταύτίω λαβών. ὅθεν Θεοτόκον, οἱ πιστοί σε κυρίως, δοξάζομεν βοῶντες, καὶ πιστῶς μελῳδοῦντες· Λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὁ Εἱρμός.

„ Ἑπταπλασίως κάμινον, τῶν Χαλδαίων „ ὁ τύραννος, τοῖς Θεοσεβέσιν ἐμμανῶς ἐξέκαυσε. δυνάμει δὲ κρείττονι, περισωθέντας τούτους ἰδὼν, τῷ Δημιουργῷ „ ἢ Λυτρωτῇ ἀνεβόα· οἱ παῖδες εὐλογεῖ„ τε, Ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦ„ τε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὠδὴ θ΄. Σὲ τίω ἀπειρόγαμον.

Ἀκρυπνόν σε φύλακα, μεγαλομάρτυς κεκτημένοι, τῶν δυσμενῶν κακόνοιαν, ἀνύχρεως ἀπελαύνοντα, ἢ ταῖς Ἐκκλησίαις, τίω εἰρίωίω βραβεύοντα, ἀθλοφόρε ἀναπαύστως μεγαλιώομεν.

Κράτος σοι δεδώρηται, κατὰ δαιμόνων ὁ Δεσπότης, πάθη δὲ ψυχῆς ἢ σώματος, θεραπεύεις Μακάριε, πανσεβεστάτῃ παῤῥησίᾳ, δεόμενος τοῦ Σωτῆρος. ὅθεν σε πάντες μεγαλιώομεν.

Αἴγλίω τίω τρισήλιον, ἢ ἑνιαίαν ἐποπτεύων, μίαν ἐν τρισὶ Θεότητα, ἢ ἀρχίω ὑπεράρχιον, πηγίω ἀγαθότητος ἀθλοφόρε, τοὺς σὲ ὑμνοῦντας περιφρούρησον. Θεοτοκίον.

Ῥῦσαί με Παναμωμε, τῆς νοητῆς αἰχμαλωσίας, λύτρον αὐτέδωκα Δέσποινα, τοῦ Υἱοῦ σου τίω σταύρωσιν, τίω ὑπὲρ τῆς πάντων γενομένίω λυτρώσεως, ἢ ζωῆς ἢ σωτηρίας τῶν ὑμνούντων σε.

Ὁ Εἱρμός.

„ Σὲ τίω ἀπειρόγαμον, Θεοῦ Μητέρα ἢ „ Παρθένον, σὲ τίω ὑπὲρ νοῦν κυήσασαν, διὰ λόγου τὸν ὄντως Θεὸν, τίω „ ὑψηλοτέραν τῶν ἀχράντων Δυνάμεων „ ἀσιγήτοις δοξολογίαις μεγαλιώομεν.

Ἐξαπος. Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Τοῖς πᾶσι τὰ χαρίσματα, τῶν ἰαμάτων Ἅγιε, σὺ δαψιλῶς παρέχεις, Θεόδωρε ἀθλοφόρε, ὡς ἔχων πρὸς τὸν Κύριον, τίω παῤῥησίαν πάντοτε, τοὺς ἐκ θερμῆς σε πίστεως, προσκαλουμένους προφθάνων, ἢ διασώζων Παμμάκαρ. Θεοτ.

Ταῖς σαῖς ἀγκάλαις ἄχραντε, βαστάσασα τὸν Κύριον, τὸν τῇ ἀχράντῳ παλάμῃ, διακρατοῦντα τὰ πάντα, αὐτὸν Θεομακάριστε, ἱκέτευε ῥυσθίωαί με, χειρὸς δολίου δράκοντος, τοῦ ἀναιδῶς σπαράττοντος, τίω ταπεινίω μου καρδίαν, εἰς ἥδονὰς ψυχοφθόρους.

Εἰς τοὺς Αἴνους, ἱςῶμεν ϛ΄. δ΄. καὶ ψάλλομεν ἢ. προσόμοια. Ἦχος α΄.

Τῶν Οὐρανίων ταγμάτων.

Τῇ παμφαεῖ πανηγύρει, τοῦ θείου Μάρτυρος, εὐωχηθῶμεν πάντες ἢ πιστῶς εὐφρανθῶμεν, φιλέορτοι τιμῶντες, φαιδρὰν ἑορτίω, τῆς αὐτοῦ τελειώσεως, ᾀσματικῶς ἀνυμνοῦντες τὸν Ἰησοῦν, τὸν δοξάσαντα τίω μνήμίω αὐτοῦ.

Τὸν ἀριςέα τῆς ἄνω, ςρατολογίας πιςοὶ, ὡς καρτερὸν ὁπλίτίω, τῆς ἡμῶν πολιτείας, συμφώνως συνελθόντες, ᾠδαῖς

ᾠδαῖς

Digitized by Google

ᾠδαῖς μυστικαῖς, εὐφημήσωμεν λέγοντες ἀξιοθαύμαστε Μάρτυς τοῦ Ἰησοῦ, ὑπεράϊχε τῶν ὑμνούντων σε.

Τῆς ἀσεβείας τὸν πλοῦτον, καὶ τὴν λαμπρότητα, ἀθλητικοῖς καμάτοις, ἐν τῷ θησαυρίσας, πᾶσαν τὴν ἰσχύν σου, δῶρον δεκτὸν, σεαυτὸν προσενήνοχας, ἀναπληρῶν ἐν τοῖς ἔργοις μετὰ σπουδῆς τὴν θεοδώρητόν σου πρόσκλησιν.

Δεύτερον μὲν τὸ Δόξα. Ἦχος Πλ. β΄.

Ἁγιωσύνης δωρεὰ, καὶ πλοῦτος θείας ζωῆς, πεφανέρωσαι τῷ Κόσμῳ Θεόδωρε. Χριστὸς γάρ σου σοφὲ, τὴν μνήμην ἐδόξασεν. ἐν ᾗ συμφώνως οἱ πιστοὶ, γεγηθότες ὑμνοῦμεν, τοὺς ἀγῶνας τῶν ἄθλων σου.

Καὶ νῦν. Θεοτ. Ὅλην ἀποθέμενοι.

Τετραυματισμένον με, ταῖς ληστρικαῖς τῶν δαιμόνων, ἐφόδοις καὶ κείμενον, ὅλον ἀνενέργητον Παναμώμητε, ἐν ὁδῷ πάντοτε, τοῦ ἀγαθοῦ βίου, σοῦ ἐλέους προσδεόμενον, τάχος ἐπίσκεψαι, ἡ τῶν πεπτωκότων ἀνόρθωσις, καὶ δώρησαι τὴν ἴασιν, καὶ τὴν σωτηρίαν μοι Δέσποινα, ἵνα σε δοξάζω, καὶ πόθῳ κατὰ χρέος ἀνυμνῶ, τὰ μεγαλεῖά σου ἄχραντε, μόνη Μητροπάρθενε.

Σταυροθεοτοκίον. Ὅμοιον.

Τὸν Ἄρνα τὸν ἴδιον, Ἀμνὰς ἡ ἄσπιλος πάλαι, καὶ ἄμωμος Δέσποινα ἐν Σταυρῷ ὑψούμενον ὡς ἑώρακε, μητρικῶς ὠλόλυζε, καὶ ἐκπληττομένη, ἀνεβόα τί τὸ ὅραμα, τέκνον γλυκύτατον, τοῦτο τὸ καινὸν καὶ παράδοξον; πῶς δῆμος ὁ ἀχάριστος, βήματι Πιλάτου παρέδωκε, καὶ κατακρίνει, θανάτῳ τοῦ ἀπάντων σε ζωήν; ἀλλ᾽ ἀνυμνῶ σου τὴν ἄφατον, Λόγε συγκατάβασιν.

Εἰς τὸν Στίχ. Δόξα. Ἦχος Πλ. Δ΄.

Ἀθλητικὴν ἀνδρείαν, εὐσεβῶς καθοπλισθεὶς, ἀθλοφόρε Χριστοῦ, καὶ λογικὴν λατρείαν, μυστικῶς ὑπερμαχῶν τῇ δυνάμει αὐτοῦ, τῶν εἰδώλων τὸ δυσσεβὲς, καὶ τῶν τυράννων τὸ ἀπηνὲς, ἀθεμὲς ἀπέδειξας, καταφρονῶν τῶν βασάνων, καὶ τοῦ προσκαίρου πυρός. ἀλλ᾽ ὢ θείων δωρεῶν, καὶ πρᾶγμα καὶ ὄνομα, ἀπὸ πάσης περιστάσεως, τῇ πρεσβείᾳ σου σῶζε, τοὺς ἐκτελοῦντας τὴν μνήμην σου.

Καὶ νῦν. Θεοτ. Ὢ τοῦ παραδόξου θαύματος.

Ὅλος ὁ βίος μου ἄσωτος, ἡ δὲ ψυχὴ ἀσελγὴς, καὶ τὸ σῶμα παμμίαρον, καὶ ὁ νοῦς ἀκάθαρτος; καὶ τὰ ἔργα παμβέβηλα, καὶ ὅλος ὄντως εἰμὶ ὑπεύθυνος, τῆς καταδίκης καὶ κατακρίσεως. ποῦ νῦν πορεύσομαι; καὶ πρὸς τίνα φεύξομαι, εἰ μὴ πρὸς σέ; Δέσποινα σπλαγχνίσθητι, καὶ δεῦρο σῶσόν με.

Σταυροθεοτοκίον. Ὅμοιον.

Ὢ τοῦ παραδόξου θαύματος. ὢ μυστηρίου φρικτοῦ. ὢ φρικτῆς ἐγχειρήσεως. ἡ Παρθένος ἔλεγεν, ἐν Σταυρῷ ὡς ἑώρακεν, ἐν μέσῳ δύω λῃστῶν κρεμάμενον, ὃν ἀνωδίνως φρικτῶς ἐκύησε. κλαίουσα ἔλεγεν· οἴμοι τέκνον φίλτατον, πῶς ὁ δεινὸς, δῆμος καὶ ἀχάριστος, Σταυρῷ προσήλωσε;

Ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία τοῦ Ὄρθρου, ὡς σύνηθες, καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν, Ζήτει εἰς τὸ Τριῴδιον, Σαββάτῳ πρώτῳ τῶν Νηστειῶν.

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ ΙΗ΄.

Τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Λέοντος Πάπα Ῥώμης.

Ἑσπέρας εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν στ΄. καὶ ψάλλομεν στ. προσόμοια. Ἦχος α΄.

Πανεύφημοι Μάρτυρες ἡμᾶς.

Ἐμφιλοσοφώτατα τὸν νοῦν, Λέων παμμακάριστε, σὺ τῶν παθῶν αὐτοκράτορα, ἀπεργασάμενος, ἀρετῶν ἰδέαις, καὶ ἠθῶν σεμνότητι, εἰκόνα τῶν ψυχῶν ἐζωγράφησας. διό σοι τιμὴν σε, ὡς Ποιμένα καὶ Διδάσκαλον, τὴν εἰρήνην, τῷ κόσμῳ αἰτήσασθαι.

Θρασύτητα Λέοντος Χριστοῦ, δυνάμει ταπώλεσας, δυναμωθεὶς οὐ κατέπτηξας, ἀλλ᾽ ἐξεφαύλισας, Ἱεράρχα πυρὸς, τῆς ψυχῆς τὸ ἄγαθον, καὶ γνώμην ἀληθῶς τὴν ἀγνώμονα, καὶ τῆς αἱρέσεως τὴν τελείαν ἀθεότητα μετὰ τῶν τρόπων, τὸ δόλιον φρόνημα.

Digitized by Google

Προθήκη γενόμενος πιστοῖς, Ἱερεῦ παμμόλβιε, τοῖς Ἱεράρχαις καὶ Μάρτυσι. καὶ γὰρ ἀήττητος, ἐν ἀγῶσιν ὤφθης, ἀρραγὴς ἀκλόνητος, ὡς πύργος εὐσεβείας καὶ πρόβολος, ὀρθοδοξότατος, δογματίζων δὲ σαφέστατα, τοῦ Κυρίου, τὴν ἄφραστον Γέννησιν. Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτ. Ὅμοιον.

Πηγὴν σε γινώσκομεν ζωῆς, ἀϊδίου Δέσποινα. τὴν ξηρανθεῖσαν οὖν πάθεσι, ψυχήν μου ζώωσον, ἐν τῇ χάριτί σου, καὶ πηγάζειν νάματα, σωτηρίας ἀεὶ παρασκεύασον. καὶ νῦν μοι στάλαξον, τῇ πρεσβείᾳ σου τὴν ἄφεσιν, τῶν πταισμάτων, καὶ κάθαρον δέομαι. Σταυροθεοτοκ. Ὅμοιον.

Ῥομφαία διῆλθεν ὦ Υἱὲ, ἡ Παρθένος ἔλεγεν, ἐπὶ τοῦ ξύλου ὡς ἔβλεψε, Χριστὸν κρεμάμενον, τὴν ἐμὴν καρδίαν καὶ ταράττει Δέσποτα, ὡς πάλαι Συμεὼν μοι προεφήτευσεν. ἀλλὰ ἀνάστηθι, καὶ συνδόξασον ἀθάνατε, τὴν Μητέρα, καὶ δούλην σου δέομαι.

Ἀπολυτίκιον. Ἦχος Πλ. δ'.

Ὀρθοδοξίας ὁδηγὲ, εὐσεβείας Διδάσκαλε, καὶ σεμνότητος, τῆς Οἰκουμένης ὁ Φωστὴρ, τῶν Ὀρθοδόξων θεόπνευστον ἐγκαλλώπισμα, Λέων σοφὲ ταῖς διδαχαῖς σου πάντας ἐφώτισας, Λύρα τοῦ Πνεύματος, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Εἰς τὸν Ὄρθρον μετὰ τὴν συνήθη στιχολ.

ὁ Κανών, Οὗ ἡ ἀκρος.

Τῷ πανσόφῳ Λέοντι τοὺς ὕμνους πλέκω. Θεοφάνους. Ὠδὴ α'. Ἦχος πλ. δ'.

Ἄσωμεν τῷ Κυρίῳ.

Μύρῳ τῆς Ἱερωσύνης, χρίσματι παμμάκαρ σεμνυνόμενος, κατεκόσμησας ταύτην, ἀρετῶν ταῖς ἰδέαις παμόλβιε.

Ὥριμον ὥσπερ βότρυν, Πάτερ ἀποθλίψας τὴν διάνοιαν, εὐφροσύνης κρατῆρα, τῆς σοφίας σου ἅπασι προτέθεικας.

Πέτρου τοῦ κορυφαίου, θρόνου κληρονόμος ἐχρημάτισας, τὴν αὐτοῦ ἔχων γνώμην, καὶ τὸν ζῆλον Θεόφρον τῆς Πίστεως.

Ἴλην τῶν σῶν δογμάτων. τῶν αἱρετικῶν τὸν σκοτεινότατον, διεσκέδασας γνόφον. Ἱεράρχα Κυρίου Θεόληπτε.

Θεοτοκίον.

Νόμου τῇ παραβάσει, κατακεκριμμένον τὸν πρωτόπλαστον, τὸν Σωτῆρα τεκοῦσα, Θεομῆτορ Ἁγνὴ ἠλευθέρωσας.

Ὠδὴ γ'. Οὐρανίας ἁψῖδος.

Στήλην ὀρθοδοξίας, τῇ τοῦ Χριστοῦ πάνσοφε, Λέων Ἐκκλησίᾳ, προθύμως φέρων ἀνέστησας, ἣν περ κατέχουσα, αἱρετικῶν τὰς ἀθέους, διαλύει φάλαγγας καὶ τὰ συστήματα.

Οὐρανίου καὶ θείας, ἐμφορηθεὶς χάριτος, τῶν τῆς Ἐκκλησίας, δογμάτων Πάτερ προΐστασο, πάσαις μαχόμενος. αἱρετικῶν ταῖς ἀθέοις, γλωσσαλγίαις ἔνδοξε, Λέων παμόλβιε.

Φωτὶ τῷ λαμπροτάτῳ, καταυγασθεὶς Ὅσιε, τὸν τῆς ἀπορρήτου, καὶ θείας ἐνανθρωπήσεως, λόγον ἐτράνωσας, διπλοῦν εἰπὼν τὴν οὐσίαν, καὶ διπλῆν ἐνέργειαν τοῦ σαρκωθέντος Θεοῦ.

Θεοτοκίον.

Ὡραιώθης ὡς Νύμφη, παρθενικοῖς κάλλεσι, Κεχαριτωμένη, Παρθένε Μήτηρ ἀνύμφευτε. πάσης γὰρ κτίσεως, σὺ κεχαρίτωσαι πλέον, ὡς τὸν πάντων αἴτιον Λόγον κυήσασα. Ὁ Εἱρμός.

„Οὐρανίας ἁψῖδος, ὀροφουργὲ Κύριε, καὶ
„τῆς Ἐκκλησίας δομῆτορ, σύ με στε-
„ρέωσον, ἐν τῇ ἀγάπῃ τῇ σῇ, τῶν ἐφετῶν
„ἡ ἀκρότης, τῶν πιστῶν τὸ στήριγμα. μό-
„νε φιλάνθρωπε.

Κάθισμα. Ἦχος γ'. Θείας πίστεως.

Θείοις δόγμασι περιαστράπτων, φέγγος ἔλαμψας ὀρθοδοξίας, τῶν αἱρέσεων τὸ σκότος ἐμείωσας. καὶ μεταστὰς ἐκ τοῦ βίου παμόλβιε, πρὸς τὸ ἀνέσπερον φῶς κατεσκήνωσας. Λέων Ὅσιε, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἱκέτευε, δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Θεία γέγονας σκηνὴ τοῦ Λόγου, μόνη Πάναγνε Παρθενομῆτορ, τῇ καθαρότητι Ἀγγέλους ὑπερέχουσα. τὸν ὑπὲρ πάντας ἐμὲ χεῖρον γενόμενον, ῥερυπωμένον σαρκὸς πλημμελήμασιν, ἀποκάθαρον πρεσβείαις

Digitized by Google

σου τοῖς ἐνθέοις νάμασι, παρέχουσα Σεμνὴ τὸ μέγα ἔλεος.

Σταυροθεοτοκίον. Ὅμοιον.

Ἡ ἀμίαντος Ἀμνὰς τοῦ Λόγου, ἡ ἀκήρατος Παρθενομήτωρ, ἐν τῷ Σταυρῷ θεασαμένη κρεμάμενον, τὸν ἐξ αὐτῆς ἀνωδίνως βλαστήσαντα, μητροπρεπῶς θρηνῳδοῦσα ἐκραύγαζεν· οἴ μοι τέκνον μου, πῶς πάσχεις θέλων ῥύσασθαι, παθῶν τῆς ἀτιμίας τὸν ἄνθρωπον.

Ὠδὴ δ'. Ἐξ ὄρους κατασκίου.

Λέων σὺ ὡς ἀληθῶς, παμμάκαρ ὤφθης, τὰς συγχυτικάς, ἀλώπεκας διώκων, βασιλικῷ τῷ βρυχήματι καταπλήττων, καὶ ἀσεβούντων τὰ νοήματα.

Ἐκρυψας τῇ προσβολῇ, τῶν σῶν δογμάτων, τῶν θεοστυγῶν αἱρέσεων τὰ ἴχνη, τὴν κεκρυμμένην ἀλήθειαν ἀνιχνεύσας, Ἱερομύστα πανσεβάσμιε.

Ὄρθρος ἐκ δυσμῶν, ἀνέτειλας τρισμάκαρ, τόμον ἀσεβῶν, δογμάτων ὡς ἀκτῖνας, τῇ Ἐκκλησίᾳ Θεόφρον ἐξαποστέλλων· καὶ καταυγάζων τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Νέκρωσον ὁρμάς, Παρθένε τῶν παθῶν μου, παῦσον ἀγαθή, τὸν σάλον τῶν πταισμάτων, τῆς ἁμαρτίας τὸν κλύδωνα σῇ γαλήνῃ, Θεογεννῆτορ ἀφανίζουσα.

Ὠδὴ ε'. Ἵνα τί με ἀπώσω.

Τῆς διπλῆς ἐνεργείας, κήρυξ ἐχρημάτισας τῆς τοῦ Σωτῆρος Χριστοῦ. ἐνεργεῖν γὰρ ἔφης, ἑκατέρᾳ μορφῇ ὅπερ ἔσχηκε, μετὰ τῆς θατέρου, καὶ συγκειμένης κοινωνίας, Ἱεράρχα θεόφρον μακάριε.

Ἰσοδύναμον ὄντα, τῷ γεγεννηκότι τὸν Λόγον ἐγνώρισας. ὡς δὲ σάρκα τοῦτον, γεγονότα τρισμάκαρ ἐπίστευσας. καταλλήλως ἔφης, τὰ τῆς σαρκὸς ἴδια πράττειν, ἀσυγχύτως ἀτρέπτως ἀμφότερα. Θε.

Τὸ πρὸ πάντων αἰώνων, μόνῳ γινωσκόμενον, Θεῷ Μυστήριον, τὸ βροτὸν γενέσθαι, τὸν τῶν ὅλων κτισμάτων δεσπόζοντα, καὶ σαρκὶ πλακῆναι, δίχα τροπῆς ἐκ σοῦ Παρθένε, καθωράθη τὸ πέρας δεξάμενον.

Ὠδὴ ϛ'. Τὴν δέησιν ἐκχεῶ.

Ὁ Πέτρου μὲν τοῦ σεπτοῦ διάδοχος, καὶ τὴν τούτου προεδρείαν πλουτήσας. καὶ γὰρ θερμόν, κεκτημένος τὸν ζῆλον, θεοκινήτως τὸν τόμον ἐκτίθεται, αἱρέσεων συγχυτικῶν, τὸν φυρμὸν καὶ τὴν κρᾶσιν συγχέοντα.

Υἱὸν ἕνα Χριστὸν καὶ Κύριον, πρὸ αἰώνων ἐκ Πατρὸς γεννηθέντα, καὶ δι' ἡμᾶς, ἐκ Παρθένου τεχθέντα, καὶ πεφηνότα ἡμῖν ὁμούσιον, ἐκήρυξας ὑπερφυῶς, λειτουργὲ τῶν ἀρρήτων Θεόληπτε. Θεοτ.

Σὲ Παράγγελε σωτηρίας πρόξενον, οἱ πιστοὶ ὁμολογοῦντες βοῶμεν· χαῖρε σεμνή. χαῖρε Νύμφη Παρθένε. χαῖρε τὸ Ὄρος Θεοῦ τὸ κατάσκιον. τῷ κόσμῳ γὰρ σὺ τὴν χαράν, τὴν ἀκλόνητον ὄντως ἐπήγασας.

Ὁ Εἱρμός.

„Τὴν δέησιν ἐκχεῶ πρὸς Κύριον, καὶ „αὐτῷ ἀπαγγελῶ μου τὰς θλίψεις. „ὅτι κακῶν, ἡ ψυχή μου ἐπλήσθη, καὶ ἡ „ζωή μου τῷ ᾅδῃ προσήγγισε. καὶ δέομαι ὡς „Ἰωνᾶς, ἐκ φθορᾶς ὁ Θεός με ἀνάγαγε.

Κοντ. Ἦχος γ'. Ἡ Παρθένος σήμερον.

Ἐπὶ θρόνου ἔνδοξε, Ἱερωσύνης καθίσας, καὶ λεόντων στόματα, τῶν λογικῶν ἀποφράξας, δόγμασιν ἐν θεοπνεύστοις σεπτῆς Τριάδος, ηὔγασας φῶς τῇ σῇ ποίμνῃ θεογνωσίας. διὰ τοῦτο ἐδοξάσθης, ὡς θεῖος μύστης Θεοῦ τῆς χάριτος.

Ὁ Οἶκος.

Τὸν Πατέρα, καὶ Υἱόν, καὶ τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον, τὸ τρισήλιον φῶς, τὴν τρισαγίαν δύναμιν, Θεότητα μίαν, καὶ μίαν Οὐσίαν, ταύτην κηρύξας, χείλη τὰ δόλια εἰς τέλος ἐνέφραξας, αἱρετιζόντων Λέων Θεόσοφε. ὅθεν τὴν Ἁγνὴν Χριστοῦ λοχεύτριαν, Θεοτόκον ὁμολογήσας, τοῦ Νεστορίου τὴν ὀφρὺν καὶ φλυαρίαν καθεῖλες. Διὰ τοῦτο ἐγνώσθης ἐν τῷ Κόσμῳ καὶ ἐν Ῥώμῃ, ὡς θεῖος μύστης Θεοῦ τῆς χάριτος.

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ ΙΗ'. Μνήμη τοῦ ἐν Ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Λέοντος Πάπα Ῥώμης.

Στίχ. Ψυχὴν ὁ θεῖος ἐξεραύγεται Λέων,
Καὶ δαιμόνων φάλαγξιν ἐμβάλλει φόβον.

Ὀγ-

Digitized by Google

Ὀγδοάτῃ δεκάτῃ τε Λέων ἠράξατο θυμόν.

Οὗτος ὁ θαυμάσιος Πατὴρ ἡμῶν Λέων, διὰ τὴν ὑπερβάλλουσαν αὐτοῦ σωφροσύνην καὶ καθαρότητα, καὶ τὸ τοῦ Βίου εἰλικρινές, Πρόεδρος τῆς Πρεσβυτέρας Ῥώμης παρὰ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος προχειρίζεται. Ὃς βίον θεάρεστον καὶ ἀκίβδηλον ἐπιδειξάμενος, καὶ τὸ ὑπ' αὐτὸν ποίμνιον ὁσίως ποιμάνας, ἔτι καὶ τὰς τῶν αἱρετικῶν βλασφημίας ἠφάνισε τέλεον, κατὰ τὸν καιρὸν ἐκεῖνον τῆς ἁγίας καὶ οἰκουμενικῆς τετάρτης Συνόδου τῶν ἑξακοσίων τριάκοντα Πατέρων ἐν Χαλκηδόνι συγκροτηθείσης, καὶ πολλὰ περὶ τῆς ὀρθοδόξου Πίστεως ἐκτιθεμένης, καὶ τὴν μίαν ἐνέργειαν καὶ θέλησιν ἐπὶ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν φλυαρούντων αἱρετικῶν ἀνατρεπούσης τὰ δόγματα. Ἔτι δὲ τῶν θεοστυγῶν ἐκείνων μαχομένων τῇ ἀληθείᾳ, καὶ ἀνασκευάζειν πειρωμένων τὰ τῶν θείων Πατέρων θεόπνευστα δόγματα, ὁ Μακάριος οὗτος ἱκεσίᾳ τῆς Συνόδου πάσης ἐπικαμφθείς, καὶ ἐν πολλαῖς ἡμέραις, νηστείᾳ καὶ ἀγρυπνίᾳ καὶ προσευχῇ συντόνῳ πρὸς Κύριον χρησάμενος, καὶ παρὰ τοῦ ζωοποιοῦ Πνεύματος ἐμπνευσθείς, ἐγγράφως περὶ τῶν τοιαῦτα ζητούντων ἐξέθετο, διπλῆν ἐνέργειαν, καὶ δύο θελήματα ἐπὶ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν διαῤῥήδην ἀνακηρύξας, καὶ ταῦτα δι' ἐπιστολῆς ἐκπέμψας εἰς τὴν Σύνοδον. Ἥνπερ ἡ πληθὺς τῶν Ὁσίων Πατέρων δεξαμένη, καὶ ταύτην ὀρθοδοξίας στήλην ἡγησαμένη, καὶ ὡς ἀπὸ στόματος Θεοῦ τὴν γραφὴν ἐξενεχθεῖσαν πιστώσασα, καὶ ταύτῃ οἷον ἐπαναπαυσαμένη, θαρσαλαιότερον κατὰ τοῦ ξίφους αὐτέστη τῶν αἱρετικῶν, καὶ τούτων τὰς πολυπλόκους μηχανὰς ἐτρέψατο. Καὶ ἐπὶ τούτοις ὁ Ἱερώτατος διελύετο σύλλογος. Ὁ δὲ θεσπέσιος Λέων ἔτι διαρκέσας τῷ βίῳ, καὶ ὡς φωστὴρ ταῖς ἀρεταῖς διαλάμψας, ἐν βαθεῖ γήρᾳ πρὸς Κύριον ἐξεδήμησε. Τελεῖται δὲ ἡ αὐτοῦ σύναξις ἐν τῇ ἁγιωτάτῃ μεγάλῃ Ἐκκλησίᾳ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων, Λέοντος, καὶ Παρηγορίου, ἀθλησάντων ἐν Πατάροις τῆς Λυκίας.

Στίχ. Παρηγόριος σάρκα δοὺς εἰς αἰκίας,
Ἔχει παρηγόρημα τὰ στέφη μέγα.
Ἕλκων ἄνωθεν ἰσχὺν ἐκ Θεοῦ Λέων.
Ἕλξεις βιαίας ὡς Λέων ἐκαρτέρει.

Τούτων, ὁ μὲν Μακάριος Παρηγόριος, πολλαῖς τιμωριῶν ἰδέαις τὸν τῆς ἀφθαρσίας στέφανον ἐκομίσατο, καὶ ἐν Χριστῷ ἐτελειώθη. Ὁ δὲ ἀοίδιμος Λέων, μόνος ἀπολειφθείς, καὶ τὸν χωρισμὸν τοῦ Μάρτυρος ἐννοῶν, ἔστενε καὶ ἀπωλοφύρετο, ὡς μὴ τῶν αὐτῶν τετυχηκὼς στεφάνων, κοινῆς αὐτοῖς προκειμένης τῆς ὁδοῦ. Ὅθεν ἐξελθὼν ἐπὶ τὸν τόπον, ἐν ᾧ ἐῤῥιμμένον ἦν τὸ τοῦ Μάρτυρος Παρηγορίου σῶμα, τὴν καρδίαν ἐφλέχθη, τούτῳ ἐπιδακρύσας. Εἶτα ἐκεῖθεν ἐκκλίνας, ἔρχεται ἐν ᾧ ἡ πανήγυρις ἐτελεῖτο τῶν Εἰδωλολατρῶν. Οὗτος δὲ ἀσκητικὸν βίον μετελθών, πολὺς ἦν τὸν ζῆλον. Καὶ ἰδὼν τοὺς λύχνους καὶ τοὺς κηροάπτας διακαιομένους, ταῖς χερσὶ συνέτριψε καὶ κατεπάτησαν. Ἐκ τούτου κρατηθεὶς τῷ τῆς Πόλεως Ἐπιτρόπῳ παρέστη. Καὶ ἐρωτηθείς, καὶ τὸν Χριστὸν Θεὸν ἀληθινὸν κηρύξας, μαστίζεται βουνεύροις ὠμοῖς, σφοδρῶς καὶ ἀμέτρως. Ὁ δὲ ταῖς βασάνοις ὡς ἄλλου πάσχοντος ἐνεκαρτέρει. Εἶτα, παραδοθεὶς τοῖς δημίοις, ἕλκεται τυπτόμενος, καὶ συρόμενος ἐπί τινος χειμάρρου ὑψηλοῦ καὶ κρημνώδους. Συγχωρηθεὶς δὲ τὴν εὐχὴν αὐτοῦ τελέσαι, τὸ πνεῦμα τῷ Θεῷ παρέθετο. Εὐθὺς δὲ οἱ δήμιοι, λαβόμενοι τοῦ τιμίου αὐτοῦ λειψάνου, ἄνωθεν ἀφέντες κατὰ τῆς φάραγγος ἠκόντισαν, καὶ οὕτως ἐτελειώθη αὐτοῦ ἡ μαρτυρία.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ἀγαπητοῦ, Ἐπισκόπου Σιναοῦ, Ὁμολογητοῦ καὶ Θαυματουργοῦ.

Στίχ. Ὃν ἠγάπησας Ἀγαπητὲ Δεσπότην,
Οὗτος καλεῖ σε πρὸς τόπους, οὓς ἠγάπας.

Οὗτος ἦν ἐπὶ Διοκλητιανοῦ καὶ Μαξιμιανοῦ, ἐκ Καππαδοκίας ἕλκων τὸ γένος, καὶ Χριστιανῶν γονέων Υἱός. Ἔτι δὲ νέαν ἄγων τὴν ἡλικίαν, ἔν τινι τῶν ἐκεῖσε Μοναστηρίων πλῆθος ἔχοντι, περὶ τοὺς χι-

Digitized by Google

λίους ἀσκητὰς, εἰσέρχεται. Ἐξ ὧν τὰ κάλλιςα συλλεξάμενος, ἐργάτης δόκιμος τῶν ἐντολῶν τοῦ Κυρίου, νηςείᾳ, καὶ ἀγρυπνίᾳ, καὶ τῇ λοιπῇ ἐγκρατείᾳ σχολάζων, κατέςη. Ὅθεν καὶ παρὰ πάντων ἠγαπᾶτο καὶ ἐθαυμάζετο. φλοιοῖς γὰρ θερμίων μόνοις κεχρημένοις ἐχρῆτο. καὶ ἀντὶ ἄρτου, ἐφ' ὅλας ὀγδοήκοντα ἡμέρας ἐσθίων διήρκεσε, καὶ τοῦ ὕπνου περιεγένετο, καὶ εὔχρηςος ἐν ταῖς διακονίαις τῆς Μονῆς καὶ τῶν ἀδελφῶν ἐξεγένετο. Ἅπαντας ὡς Δεσπότας ὠνόμαζε καὶ ἐκέκτητο. Δράκοντα ἐθανάτωσε, καὶ Παρθένον τινὰ νόσῳ δεδαπανωμένην ἰάσατο. Περὶ τούτου μαθὼν ὁ Λικίνιος, ὅτι περισχυρὸς ἐστὶ σώματι, ςρατιωτικοῖς αὐτὸν καταλόγοις καὶ μὴ βουλόμενον συναριθμεῖ ὁ κατάρατος. Ὁ δὲ οὐδὲ οὕτως κατημέλει τῶν ἀσκητικῶν ἀγώνων, ἀλλὰ καὶ τὰ τῆς ςρατιωτικῆς ὑπηρεσίας ἀπένεμε, καὶ νόσους χαλεπὰς καὶ ἀνιάτους διὰ μόνης ἐπιφανείας ἐθεράπευεν, οὐκ ἀνθρώπων μόνον, ἀλλὰ καὶ ἵππων, καὶ βοῶν, καὶ παντοίων ἄλλων θρεμμάτων ἀρρωςήματα. Κατὰ δὲ τὸν καιρὸν ἐκεῖνον, Βικτωρίνου, καὶ Δωροθέου, Θεοδούλου τε, καὶ Ἀγρίππα τῶν καλλινίκων Μαρτύρων, καὶ ἑτέρων πλειόνων ὑπὲρ τῆς εἰς Χριστὸν πίστεως αἰκιζομένων σφοδρῶς, κοινωνὸς αὐτοῖς ᾑρετίσατο γενέσθαι καὶ ὁ μακάριος. Ἐκείνων δὲ ἐν Χριςῷ τελειωθέντων διὰ τοῦ ξίφους, οὗτος διεσώθη δόρατι πληγεὶς τάχα εἰς πολλῶν σωτηρίαν περισωθείς. Εἶτα τοῦ Λικινίου ἐκ ποδῶν γενομένου, καὶ τοῦ μεγάλου Κωνςαντίνου τὴν Ῥωμαίων ἀρχὴν ὅλην ὑποζωσαμένου, τοιοῦτόν τι γίνεται. Παῖς γὰρ εὔχρηστος αὐτῷ δαίμονι ληφθεὶς ἀκαθάρτῳ, τὸν Ἅγιον ἐπεκαλεῖτο. Ὅθεν ὁ Βασιλεὺς πρὸς ἑαυτὸν ἠγάγετο. Καὶ δεξαμένου, αὐτίκα τὴν ἴασιν ἔλαβεν. Αἰτεῖ δὲ χάριν οὐδεμίαν ἄλλην, ἢ τὴν ςρατείαν καταλιπεῖν, καὶ τὴν φίλην ἡσυχίαν ἀσπάσασθαι. Διὸ καὶ τὸν Βασιλέα πρὸς τοῦτο ἐπινεύοντα ἔσχεν, Μετὰ δὲ τὸ ὑποςρέψαι αὐτὸν οἴκοι, μετακαλεσάμενος αὐτὸν ὁ τῆς Πόλεως Σινάου Ἀρχιερεὺς, καὶ μὴ βουλόμενον, Ἱερέα χειροτονεῖ. Καὶ μετ' οὐ πολὺ τὸν βίον ἀπολιπόντος ἐκείνου, ὁ μέγας οὗτος, ψήφῳ Θεοῦ καὶ πάντος τοῦ Λαοῦ, Ἀρχιερεὺς Σινάου ἀναδείκνυται. Καὶ αὐτίκα παντοίων θαυμάτων αὐτουργὸς γίνεται, καὶ προφητικοῦ χαρίσματος ἀξιοῦται, ὧν εἰς ἀπόδειξιν ἐναργῆ, προφητειῶν τινων ἐπιμνησθῆναι τοῦ Ἁγίου, καὶ μεγαλουργιῶν προσήκει. Γυνὴ γάρ τις περὶ αὐτοῦ ἀκούσασα, καὶ εὐλογηθῆναι παρ' αὐτοῦ γλιχομένη, παρεγένετο. Ἐπεὶ δὲ εἰς ὄψιν αὐτῷ κατέςη, ἅπαντα τὰ πραχθέντα αὐτῇ παιδιόθεν ἐξεῖπε· καὶ νουθετήσας ἀπέςειλεν οἰκοδομηθεῖσαν. Καὶ Διάκονον δέ τινα πρὸς τὴν Θρᾴκην Ἡρακλείας, πρὸς αὐτὸν παραγενόμενον εὐλογίας χάριν, παρθένον διαφθεῖραι διήλεγξε. Καὶ Δαμιανοῦ τοῦ ὁσιωτάτου Ἐπισκόπου Σιλανδέων χωρία τινὰ ὁ παραῤῥέων Ποταμὸς ἐν τῷ χειμῶνι ὀγκούμενος ἠφάνιζεν. ὃν εἰς ἑτέραν κοίτην καὶ ὁδὸν εὐχῇ μόνῃ κατήνεγκε. Καὶ ἕτερα πολλὰ εἰργάσατο θαύματα, ὧν τὸν ἀριθμὸν περὶ τὰ ἑκατὸν καὶ πλείονα, ὡς ἡ κατ' αὐτὸν ἱςορία δηλοῖ. Οὕτως οὖν καλῶς καὶ θεοφιλῶς πολιτευσάμενος, καὶ ἀφῇ χειρὸς, σκιᾷ σώματος, καὶ λόγῳ μόνῳ ἀνίατα νοσήματα θεραπεύσας, καὶ πλήρης ἡμερῶν γενόμενος, ἀνεπαύσατο ἐν Κυρίῳ.

Ταῖς αὐτοῦ Ἁγίαις πρεσβείαις.

Ὠδὴ ζ'. Παῖδες Ἑβραίων ἐν καμίνῳ.

Ὕπνον οὐκ ἔδωκας βλεφάροις, ἕως πρόῤῥιζον ἀνέσπασας τὴν πλάνην, Εὐτυχοῦς τοῦ παραφρονήσαντος κραυγάζων· εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Μίαν ὑπόστασιν ἐν δύο, ταῖς οὐσίαις τὸν Χριςὸν ὁμολογήσας, ἐνεργοῦντα διττῶς, καὶ θέλοντα μυςικῶς ψάλλεις· εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Νῦν σοι προσφεύγω Θεομῆτορ, τῶν πταισμάτων ταῖς σειραῖς κατεσφιγμένος, διὰ σπλάγχνα ἐλέους, ῥῦσαί με

βοῶν-

Digitized by Google

βοῶντα, εὐφημημένος Παμάγγε, ὁ καρπὸς τῆς σῆς κοιλίας.

Ὠδὴ η. Ἑπταπλασίως κάμινον.

Ὁλολαμπὴς ὡς Ἥλιος, ἐκ δυσμῶν ἀνατέταλκας, θαῦμα Θεορρῆμον, ἐμφανὲς παράδοξον, τὴν κρᾶσιν καὶ σύγχυσιν, τοῦ Εὐτυχοῦς ξηράνας σαφῶς, καὶ τοῦ Νεστορίου, τὴν διαίρεσιν τέμνων, διδάσκων σέβειν, τὸν Χριστὸν ἐν οὐσίαις, δυσὶν ἀδιαιρέτως, ἀτρέπτως ἀσυγχύτως.

Ὑπὸ Θεοῦ κινούμενος, ἀσεβείας διδάγματα, ὡς θεοχαράκτοις, ἐν πλαξὶν ἐτύπωσας, Μωσῆς οἷα δεύτερος, ἀναφανεὶς τῷ θείῳ λαῷ, καὶ τῇ ὁμηγύρει, τῶν σεπτῶν Διδασκάλων, κραυγάζων· ἀνυμνεῖτε, Ἱερεῖς εὐλογεῖτε, Λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Σεσαρκωμένον Ὅσιε, τὸν πρὶν ἄσαρκον ἔγνωκας, Λόγον τοῦ Πατρὸς, μονογενῆ συνάναρχον, ἐν χρόνῳ τὸν ἄχρονον, περιγραπτὸν μὲν σώματι, ὡς δὲ ποιητὴν, περιγραφὴν οὐκ εἰδότα, διδάσκεις ἀνακράζων· Ἱερεῖς εὐλογεῖτε, Λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Περιβολὴν τοῦ σώματος, περιέθετο Πάναγνε, ἐκ τῶν σῶν αἱμάτων, ὁ Φωστήρων κάλλεσιν, Ἡλίῳ Σελήνῃ τε, τὸν Οὐρανὸν φαιδρύνας Θεὸς, ἔμψυχόν σε ἄλλον, Οὐρανὸν ἀναδείξας· ὃν Παῖδες εὐλογοῦσιν, Ἱερεῖς ἀνυμνοῦσι, Λαοὶ ὑπερυψοῦσιν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὁ Εἱρμός.

„ Ἑπταπλασίως κάμινον, τῶν Χαλδαίων „ ὁ τύραννος, τοῖς Θεοσεβέσιν ἐμμανῶς „ ἐξέκαυσε. δυνάμει δὲ κρείττονι, περισωθέντας „ τούτους ἰδὼν, τῷ Δημιουργῷ „ καὶ λυτρωτῇ ἀνεβόα· οἱ Παῖδες εὐλογεῖ„ τε, Ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε. Λαὸς ὑπερυψοῦ„ τε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὠδὴ θ. Ἔφριξε πᾶσα ἀκοή.

Λάμπεις νῦν Μύστα τοῦ Χριστοῦ, εὐπρεπείας ἐν στεφάνῳ κοσμούμενος, καὶ ὡς πιστὸς Ἱερεὺς, δικαιοσύνην ὄντως ἐνδέδυσαι, ἐν Παραδείσῳ τῆς τρυφῆς, χορῶν Θεσπέσιε. ὑπὲρ τῆς ποίμνης σου, τὸν Δεσπότην ἐκτενῶς καθικέτευε.

Ἔνθα νῦν τῶν Πατριαρχῶν, προεδρεῖαι τε καὶ Θρόνοι καὶ Τάγματα, Λέων πανόλβιε, σὺ ἐπαξίως Πάτερ ἐσκήνωσας, ὡς Πατριάρχης ἀληθὴς, καὶ πίστει καὶ χάριτι, καταλαμπόμενος. διὸ πάντες σε ἀεὶ μακαρίζομεν.

Κλύδωνος ἐκ βιωτικοῦ, ἀποστὰς σὺ τῷ Χριστῷ προσεπέλασας, Λέων παμάριστε, ἐν τόπῳ χλόης ἀναπαυόμενος. ἔνθα χειμάρρους τῆς τρυφῆς, καὶ φῶς τὸ ἀνέσπερον, καὶ ἡ ἀνέκφραστος, εὐφροσύνη καὶ χαρὰ διαμένουσα.

Θεοτοκίον.

Ὤ τρέμον δρέπομαι ζωὴν, μὴ βλαπτόμενος τῷ ξύλῳ τῆς γνώσεως. σὺ γὰρ πανάμωμε, ζωῆς τὸ ξύλον, Χριστὸν ἐβλάστησας, τὸν τὰς εἰσόδους τῆς ζωῆς, τοῖς πᾶσι γνωρίσαντα. διό σε Πάναγνε, Θεοτόκον οἱ πιστοὶ μεγαλύνομεν.

Ὁ Εἱρμός.

„ Ἔφριξε πᾶσα ἀκοὴ, τὴν ἀπόρρητον „ Θεοῦ συγκατάβασιν. ὅπως ὁ ὕψιστος „ ἑκὼν, κατῆλθεν μέχρι καὶ σώματος, παρ„ θενικῆς ἀπὸ γαστρὸς, γενόμενος ἄνθρω„ πος. διὸ τὴν ἄχραντον, Θεοτόκον οἱ „ πιστοὶ μεγαλύνομεν.

Ἐξαποστ. Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Ὡς Λέων ἀναδέδειξαι, καὶ ῥήμασι, καὶ πράγμασι, βασιλικῶς καταπλήττων, βρυχήματι τῶν δογμάτων, τὰ ἀσεβῆ βουλεύματα, ὡς ἀλώπεκος πάνσοφε, δαιμόνων μηχανουργήματα, καὶ τὴν ὁμήγυριν τέρπων, τῶν Θεολέκτων Πατέρων.

Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Ὁ πάλαι μοι τὴν οἴκησιν, τῆς ἐν Ἐδὲμ βιώσεως, φθονήσας δόλιος ὄφις, καὶ ἐξ αὐτῆς ἐκβαλών με, διὰ τοῦ σοῦ θείου τόκου, Ἁγία Μητροπάρθενε, καταπεσὼν νενέκρωται. ἐγὼ δὲ αὖθις ἀνῆλθον, πρὸς ἣν ἀπώλεσα δόξαν.

Εἰς τὸν σ. σ. τῆς Ὀκτωήχου.

Ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία τοῦ Ὄρθρου, ὡς σύνηθες, καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν, ὡς σύνηθες. Ζήτει εἰς Ἱεράρχας.

Digitized by Google

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ ΙΘ΄.

Τοῦ Ἁγίου Ἀποστόλου Ἀρχίππου.

Ἑσπέρας, εἰς τό, Κύριε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν ἄ. ϛ΄. καὶ ψάλλομεν ἄ. προσόμ. ἦχος πλ. δ΄.

Οἱ Μάρτυρές σου Κύριε.

Φωτὶ τῷ λόγων Ἄρχιππος, λαοὺς ἐφώτισε, καὶ ἀγνωσίας σκότους ἐῤῥύσατο, καὶ ἀθλήσας, καὶ συμπατήσας τὸν ἐχθρόν, φέγγος πρὸς ἀνέσπερον ἀνέδραμε, καὶ σὺν τοῖς Ἀγγέλοις νῦν εὐφραίνεται. αὐτοῦ ταῖς ἱκεσίαις, Δέσποτα δίδου πᾶσι τὸ μέγα ἔλεος.

Συρόμενος μακάριε, καὶ ἐκκεντούμενος, καὶ πάσαις ἄλλαις περικυκλούμενος, δειναῖς ἰδέαις, οὐκ ἐξηρνήσω τὸν Χριστόν, οὐδὲ τοῖς γλυπτοῖς σέβας ἀπένειμας. ὅθεν στεφανίτης ἐχρημάτισας, ἀεὶ καθικετεύων. ἅπασι δωρηθῆναι τὸ μέγα ἔλεος.

Ῥημάτων θείοις ῥεύμασι, Μάρτυς ἡγίασας, τὴν γῆν Θεόφρον καὶ ἐτραυμάτισας, τοῖς τραύμασί σου, πληθὺν Δαιμόνων πονηράν. βλύζων δὲ ἀπαύστως τὰ ἰάματα, πάθη ἰατρεύεις χαλεπώτατα, διὸ ταῖς σαῖς πρεσβείαις, αἴτησαι πᾶσι μάκαρ τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Οἱ λογισμοὶ ἀκάθαρτοι, τὰ χείλη δόλια, τὰ ἔργα δέ μου εἰσὶ παμμίαρα. καὶ τί ποιήσω; πῶς ὑπαντήσω τῷ Κριτῇ; Δέσποινα Παρθένε καθικέτευσον, τὸν Υἱὸν καὶ πλάστην σου καὶ Κύριον, ὅπως ἐν μετανοίᾳ, δέξηταί μου τὸ πνεῦμα, ὡς μόνος εὔσπλαγχνος.

Σταυροθεοτοκ. Ὅμοιον.

Ἡ δάμαλις ἡ ἄσπιλος, τὸν μόσχον βλέπουσα, ἐπὶ τοῦ ξύλου προσαναρτώμενον ἐθελουσίως, ὀδυρομένη γοερῶς, οἴμοι ἀνεβόα ποθεινότατον, Τέκνον τί σοι δῆμος ἀνταπέδωκεν, ἀχάριστος Ἑβραίων, θέλων με ἀτεκνῶσαι, ἐκ σοῦ παμφίλτατε;

Εἰς τὸν Ὄρθρον μετὰ τὴν συνήθη στιχολ.

Ὁ Κανών. Οὗ ἡ ἀκροστ.

Ἄρχιππον ὕμνῶ, τὸν σοφὸν θεηγόρον. Ἰωσήφ.

Ὠδὴ ά. Ἦχος δ΄.

Θαλάσσης τὸ ἐρυθραῖον πέλαγος.

Ἀστράψας τῷ φωτισμῷ τῆς χάριτος, Παῦλος ὁ πάνσοφος, ὥσπερ ἀκτῖνα Μάκαρ σε φαιδράν, ἐπαφῆκε· ἐλάμπρυνας, πολυθείας Ἄρχιππε, σκότος βαθύτατον ἐν Πνεύματι.

Ῥημάτων θείαις πλοκαῖς ἡλίευται, Παύλου τοῦ κήρυκος, καὶ ἐκ βυθοῦ κακίας τοὺς λαούς, παραδόξως ἐζώγρησας, καὶ λογικὸν ὄψώνιον, θείᾳ Τραπέζῃ προσενήνοχας.

Χιτῶνα ἐνδεδυμένος Ἄρχιππε, ἔνθεν χάριτος, τοὺς γυμνωθέντας δόξης Θεϊκῆς, ἀφθαρσίας ἱμάτιον, καὶ σωτήριον ἔνδοξε, κατασολὴν θείαν ἐνέδυσας.

Θεοτ.

Ἰδόντες προφητικοῖς ἐν ὄμμασι, πόῤῥωθεν Πάναγνε, τοῦ ὑπὲρ νοῦν σου θείου τοκετοῦ, τὸ φρικῶδες Μυστήριον, οἱ Θεηγόροι Ἄχραντε, ποικιλοτρόπως κατετράνωσαν.

Ὠδὴ γ΄. Εὐφραίνεται ἐπὶ σοί.

Πυρούμενος νοητῶς, τῷ Παρακλήτου τῷ πυρὶ ἔφλεξας, ὕλην πικρὰν Ἄρχιππε, εἰδωλομανίας παμμάκαρ.

Προσόμοσε δοῦλον Χριστοῦ, Παῦλος ὁ θεῖος μαρτυρεῖ Ἄρχιππε, καὶ ἱερὸν Κήρυκα, καὶ νικητικὸν Στρατιώτην τε.

Ὁ βίος σου φωταυγής, ταῖς ἀρετοῖς ἀστραπαῖς ἔλαμψε, φωταγωγῶν Ἄρχιππε, τοὺς εἰλικρινῶς σε γεραίροντας.

Θεοτοκίον.

Ναὸς ἐδείχθης Θεοῦ, χωρητικὸς περιφανῶς Πάναγνε, καὶ καθαρὸν σκήνωμα, καὶ θεοπρεπὲς ἐνδιαίτημα.

Ὁ Εἱρμός.

„ Εὐφραίνεται ἐπὶ σοί, ἡ Ἐκκλησία σου Χριστὲ κράζουσα· σύ μου ἰσχὺς Κύριε, καὶ καταφυγὴ καὶ στερέωμα.

Κάθισμα. Ἦχος ά. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Τοῦ Παύλου μαθητής, γεγονὼς Θεοφόρε, ἐφώτισας λαούς, ἀνυμνεῖν τὴν Τριάδα. ναοὺς δὲ κατέστρεψας, ἀπωλείας ἐν χάριτι. ἐναθλήσας δέ, καρτερικῶς τοὺς στεφάνους, χαίρων εἴληφας, ὑπὲρ ἡμῶν ἱκετεύων, Χριστὸν Μάρτυς Ἄρχιππε.

Δόξα,

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Ὁδήγησον ἡμᾶς, ἐν ὁδῷ μετανοίας, ἐκκλίνοντας ἀεὶ, πρὸς κακῶν ἀνοδίας, καὶ τὸν ὑπεράγαθον, παροργίζοντας Κύριον, ἀπειρόγαμε, εὐλογημένη Μαρία, καταφύγιον, ἀπεγνωσμένων ἀνθρώπων, Θεοῦ ἐνδιαίτημα. Σταυροθεοτ. Ὅμοιον.

Ἡ ἄσπιλος Ἀμνὰς, τὸν Ἀμνὸν καὶ Ποιμένα, κρεμάμενον νεκρὸν, ἐπὶ ξύλου ὁρῶσα, θρηνοῦσα ἐφθέγγετο, μητρικῶς ἀλαλάζουσα· πῶς ἐνέγκω σου, τὴν ὑπὲρ λόγον Υἱέ μου, συγκατάβασιν, καὶ τὰ ἑκούσια Πάθη, Θεὲ ὑπεράγαθε;

Ὠδὴ δ'. Ἐπαρθέντα σε ἰδοῦσα.

Ὑφηγούμενον τὰ θεῖα καὶ τοὺς ἀθέους, περιφανῶς ἐλέγχοντα, ἄνομος διώκτης, πόνοις καθυπέβαλε, καὶ μάστιξιν Ἄρχιππε, καὶ ποικιλοτρόποις κολάσεσι.

Μακαρίως διανύων τὸν βίον μάκαρ, τέλος εὗρες μακάριον, ὄντως ἠξιώθης. Μάρτυς γὰρ γεγένησαι, Χριστοῦ γενναιότατος, πόνους καρτερήσας τοῦ σώματος.

Νεμομένην ἀθείας τὴν σηπεδόνα, τῶν ἀσεβῶν τὸ πλήρωμα, ἔστησας μονίμως, ἅλατι τῶν λόγων σου, καὶ χαίρων ἐκραύγαζες· δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε. Θεοτ.

Ὡς κατάσκιον προβλέπει σε πάλαι Ὄρος, ὁ Ἀββακοὺμ Πανάμωμε, φέρουσαν τὸν Λόγον πάντας συσκιάζοντα, φλογμῷ παραπτώσεων, καὶ ἁμαρτιῶν Κόρη καύσωνος.

Ὠδὴ ε'. Σὺ Κύριέ μου φῶς.

Ταῖς θείαις ἀστραπαῖς, τοῦ πανσόφου κηρύγματος, ἐφώτισας ἀγνωσίας, τοὺς νυκτὶ συσχεθέντας, Θεόφρον παμμακάριστε.

Ὁ θεῖος Ποταμὸς, προελθὼν ἐκ καρδίας σου, κατέκλυσε τοὺς χειμάρρους, τῆς ἀπάτης καὶ φρένας, πιστῶν καρδίας ἤρδευσε.

Νευρούμενος χρησταῖς, ταῖς ἐλπίσιν ὑπέμεινας, συρόμενος ἐκ τεσσάρων, καὶ τὴν γῆν ἁγιάζων, τοῖς αἵμασι Θεόληπτε. Θεοτ.

Σὲ μόνην ἐκ πασῶν, γενεῶν ἐξελέξατο, ὁ Κύριος Θεοτόκε, καὶ ἐκ σοῦ ἐσαρκώθη, θεώσας τὸ ἀνθρώπινον.

Ὠδὴ ϛ'. Θύσω σοι μετὰ φωνῆς.

Οὐδ' ὅλως, ἀπειλαῖς χαυνωθέντα ὁ δόλιος, ἀνηλεῶς σε συγκόπτει, ταῖς πληγαῖς Θεόφρον ἀποσκοποῦντα, πρὸς τὴν δόξαν, ἣν Χριστός σοι παρέχει δοξάζων σε.

Φάλαγγας, δυσμενῶν ἀοράτων τοῖς τραύμασι, κατετραυμάτισας μάκαρ, τῆς σαρκός σου Ἄρχιππε καὶ ἐλέγχων, τὴν καρδίαν, σπαραγμοῖς τοῦ Τυράννου κατέξανας.

Οἱ λίθοις, ἀναισθήτῳ καρδίᾳ θρησκεύοντες, λιθολευστοῦσι σε μάκαρ, τῆς ζωῆς τὴν πέτραν ὁμολογοῦντα, καὶ τῆς πλάνης, τὸ ὀχύρωμα Μάρτυς συντρίβοντα. Θεοτ.

Νέκρωσιν, τὴν ζωὴν ἐκδυθεὶς ἐνεδύσατο, ἐν Παραδείσῳ Παρθένε, ὁ Ἀδὰμ· τῷ σῷ δὲ ἀθανατίσθη, ζωηφόρῳ, τοκετῷ Παναγία Θεόνυμφε. Ὁ Εἱρμός.

„Θύσω σοι, μετὰ φωνῆς αἰνέσεως Κύριε,
„ἡ Ἐκκλησία βοᾷ σοι, ἐκ δαιμόνων λύ-
„θρου κεκαθαρμένη, τῷ διʼ οἶκτον, ἐκ τῆς
„πλευρᾶς σου ῥεύσαντι Αἵματι.

Κοντ. Ἦχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Ὡς ἀστέρα μέγαν σε ἡ Ἐκκλησία, κεκτημένη Ἄρχιππε, ταῖς τῶν θαυμάτων σου βολαῖς, φωτιζομένη κραυγάζει σοι· σῶσον τοὺς πίστει τιμῶντας τὴν μνήμην σου.

Ὁ Οἶκος.

Πιστόν σε δοῦλον τοῦ Χριστοῦ ὁ κορυφαῖος Παῦλος Ἄρχιππε ἐκθειάζων, συγγράφει τοῖς ἐπαίνοις, καὶ μαρτυρεῖ περιφανῶς πληρωτὴν τοῦ λόγου, καὶ ἱερὸν ὑφηγητὴν, καὶ κήρυκα σοφώτατον. Ἡμεῖς δὲ λύχνον σήμερον ἄσβεστον βλέπομέν σε πάντες, καταλάμποντα τῷ Κόσμῳ Ἀπόστολε. ὃν καὶ ἡ Ἀπφία ἐγνώρισε καλῶς ἐκ τοῦ φωτὸς τοῦ πρώτου τηλαυγέστατον πυρσὸν, φαεσφόρον δαδουχητικῶς, φωτίζοντα τοὺς βοῶντας· Σῶσον τοὺς πίστει τιμῶντας τὴν μνήμην σου.

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ ΙΘ'. Μνήμη τῶν Ἁγίων Ἀποστόλων, Ἀρχίππου, Φιλήμονος, καὶ Ἀπφίας.

Στίχ. Ποθῶν τὸν ἀκρόγωνον Ἄρχιππος λίθον,
Κατηκολούθει τῷ πόθῳ τούτου λίθοις.

Χώραν φιλοῦντα τὸν Φιλήμονα χλόης,
Χλωροῖς λίθοις τύπτουσιν ἠκανθωμένοις.
Ἡπλωμένην παίουσιν εἰς γῆν Ἀπφίαν,
Εἰς Οὐρανοὺς ἔχουσαν ὄμμα καρδίας.

Οὗτοι ὑπῆρχον ἐπὶ τῆς βασιλείας Νέρωνος, μαθηταὶ χρηματίσαντες Παύλου τοῦ Ἀποστόλου. Ἑορτῆς δὲ τῆς Ἀρτέμιδος ἀγομένης ἐν Κολασσαῖς, ἥτις ἐστὶ Πόλις Φρυγίας, καὶ αὐτῶν τῷ Θεῷ τὴν δοξολογίαν ἀναφερόντων τῇ Ἐκκλησίᾳ, ἐπιθέμενοι αὐτοῖς οἱ Εἰδωλολάτραι, τῶν ἄλλων φυγόντων, μόνων δὲ αὐτῶν ὑπομεινάντων, συνέσχον αὐτοὺς, καὶ ἤγαγον παρὰ Ἀνδροκλεῖ. Τύπτεται οὖν παραυτίκα ὁ Ἄρχιππος, καὶ μὴ πεισθεὶς θῦσαι τοῖς εἰδώλοις, εἰς βόθρον ἐμβάλλεται μέχρις ὀσφύος, καὶ οὕτω λιθολευστεῖται, πρότερον ὑπὸ παίδων ῥαφίσι κεντηθείς. Ὁ δὲ Ἅγιος Φιλήμων, καὶ Ἀπφία διαφόρως βασανισθέντες, τέλει βίου ἐχρήσαντο.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν ἁγίων Μαρτύρων, Μαξίμου, Θεοδότου, Ἡσυχίου, καὶ Ἀσκληπιοδότης.

Στ. Ἀνδρῶν τριὰς συνάθλος εὐθυμεστάτη,
Ἀνδρίζεταί σοι καὶ τομῆς Τριὰς μέχρι.
Ἔστεψε Χριστὸς τὴν Ἀσκληπιοδότην,
Ὡς ἐξέκοψε τὴν κεφαλὴν τὸ ξίφος.

Οὗτοι παραστάντες τῷ ἄρχοντι, καὶ μὴ πεισθέντες τὸν Χριστὸν ἐξομόσασθαι, πολλαῖς αἰκίαις ὑπεβλήθησαν βασάνων. πρότερον μὲν ἐπὶ ξύλου ἀναρτηθέντες, καὶ ξεσθέντες σιδηροῖς ὄνυξιν, εἶτα ἐκ πόλεως εἰς πόλιν μεταφερόμενοι, καὶ περιελκόμενοι, θηρίοις ὠμοτάτοις ἐκδίδονται. Ἡ δὲ Ἀσκληπιοδότη πτερνισθεῖσα, καὶ ἐπὶ ξύλου ταθεῖσα, ὑπεράνω τῶν βασάνων ἐγένετο. Ὅθεν ἀμφότεροι λίθοις βάλλονται, καὶ ἐν ἀλσώδεσι τόποις συρέντες, ξίφει τελειοῦνται.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ῥαβουλᾶ.

Στίχ. Βουλὰς Ῥαβουλᾶς θεὶς ἀπράκτους δαιμόνων,
Ἀπῆλθε βουλῇ τοῦ Θεοῦ τῶν ἐνθένδε.

Οὗτος ἐν Ἁγίοις Πατὴρ ἡμῶν Ῥαβουλᾶς, ἐν τῇ Πόλει Σαμωσατέων γεννᾶται, παράτιμος Βαρσαβᾶ παιδευθεὶς, ἀνδρὸς ἐνδοξοτάτου. Ὃς τῇ Σύρων γλώττῃ διαλεγόμενος, καὶ ἐκ νεαρᾶς ἡλικίας πᾶσαν ἀρετὴν μετερχόμενος, τὸν μονήρη βίον ὑποδύεται, καὶ μονωθεὶς ἐν ὄρεσι καὶ σπηλαίοις, κατὰ τὸν μέγαν Ἠλίαν καὶ Ἰωάννην τὸν Βαπτιστὴν διῆγε. Μετὰ δέ τινας χρόνους γενόμενος ἐν Φοινίκῃ μεθ' ἑτέρου τινὸς, ταῖς ἀρεταῖς διαυγέστερον λάμψας, καὶ μὴ βουλόμενος, ἐμφανὴς τοῖς μεγάλοις γίνεται. Διὸ καὶ τῇ συμμαχίᾳ Ζήνωνος τοῦ Βασιλέως, συνεργείᾳ Ἰωάννου Προέδρου τῆς Βυρητοῦ, μέσον τοῦ ὄρους Μοναστήριον μέγα πεποίηκε. Τότε δὴ καθάπερ Παῦλος καὶ Βαρνάβας, ἢ εἰπεῖν Πέτρος καὶ Ἰωάννης, Ῥαβουλᾶς καὶ οἱ σὺν αὐτῷ, μέσον τῶν εἰδωλομανούντων ἐλογίζοντο, πῆ μὲν ἐλέγχοντες, πῆ δὲ νουθετοῦντες, μικροῦ δεῖν πάντας τοὺς ἐκεῖσε κατοικοῦντας πρὸς Θεογνωσίαν μετέβαλον. Τοῦτο δὴ πρῶτον ἔργον τοῦ μακαρίου ἐξαίρετον. Μετὰ δὲ Ζήνωνα, διαδέχεται τὰ σκῆπτρα τῆς Βασιλείας Ἀναστάσιος. Τῇ οὖν τούτου πάλιν συνεργείᾳ ἕτερον Μοναστήριον κατεσκεύασε, τὸ Ῥαβουλᾶ προσαγορευόμενον, καὶ τοῦτο ἐν τῷ Βυζαντίῳ. Μετὰ δὲ τοῦτον, καὶ ἕτερα πολλὰ Μοναστήρια συνεστήσατο ἐν διαφόροις τόποις. Ἦν δὲ ὁ Μακάριος ἐν πᾶσι νηφάλιος, κόσμιος, ἐπιεικὴς, ἱκέσιος, διδακτικὸς, ἀόργητος, συμπαθὴς, φιλάδελφος, καὶ πρὸς πάντας εὔσπλαγχνος. οἷῳ δὲ πάλιν ὁ πονηρὸς αὐτῷ ἐνοχλῶν ὑπεισήρχετο, αὐτὸς δὲ πεπυκνωμένος ὢν ὑπὸ τῆς παλαιᾶς καὶ νέας γραφῆς, τὸ ἀντίρροπον ἐπιλέγων καὶ ἐργαζόμενος, ἐφυγάδευε τὸ ὄχλον αὐτῷ. τοιοῦτος γὰρ ἦν ὁ Μακάριος, Ἔζησε δὲ μέχρις Ἰουστινιανοῦ τοῦ Βασιλέως, τοῦ μετ' Ἰουστῖνον, ἤγουν τοῦ μεγάλου, τοῦ τὴν Ἁγίαν Σοφίαν οἰκοδομήσαντος. Καὶ γενόμενος ἐτῶν ὀγδοήκοντα, καὶ μικρόν τι προσβιοὺς, ἤκουσε φωνῆς ἄνωθεν λεγούσης αὐτῷ· Δεῦτε πρός με πάντες οἱ κοπιῶντες καὶ πεφορτισμένοι, κἀγὼ ἀναπαύσω ὑμᾶς. Ταύτης ὑπακούσας, καὶ μικρὸν νοσήσας, ἀπῆλθε πρὸς Κύριον.

Τῇ

Digitized by Google

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ὁσίων Πατέρων ἡμῶν καὶ Ὁμολογητῶν, Εὐγενίου καὶ Μακαρίου.

Στίχ. Ὡς εὐγενεῖς ὄρτυγες ἐν γῇ Μακάρων, Οἰκοῦσιν Εὐγένιος σὺν Μακαρίῳ.

Ἰουλιανοῦ κατὰ συγχώρησιν Θεοῦ βασιλεύσαντος ἐν Βυζαντίῳ, οἱ Χριστιανοὶ πάντες περιέκρυπτον ἑαυτοὺς, διὰ τὰς μυσαρὰς αὐτοῦ καὶ σφαγὰς θυσίας. Οἱ δὲ ὁμόφρονες αὐτῷ Ἕλληνες, τὸ μᾶλλον ἀσελγοῦντες, σὺν αὐτῷ τοῦ αἰωνίου πυρὸς ὑπέκκαυμα ἑαυτοὺς παρεσκεύαζον, ἀλλὰ καὶ τοὺς Χριστιανοὺς τοῦτο ποιεῖν κατηνάγκαζον, καὶ μὴ θέλοντας. Τότε ὁ Μακάριος καὶ ὁ Εὐγένιος, οἱ τοῦ Χριστοῦ θεράποντες κρατηθέντες, ὡμολόγησαν τὸν Χριστὸν ἐνώπιον αὐτοῦ, Θεὸν εἶναι ἀληθινόν. αὐτὸν δὲ τὸν ἀσεβῆ καὶ ἀλάστορα ἤλεγξαν, ὡς παραβάντα τὴν ἐντολὴν τοῦ Θεοῦ, καὶ Ἕλληνα καὶ Εἰδωλολάτρην γεγονότα. Διὸ καὶ εἰς ὀργὴν τραπεὶς, ἱμᾶσι λεπτοῖς προστάξας δεθῆναι τούτους, ἐκρέμασε κατὰ κεφαλῆς· καὶ ἐπὶ πολλὰς ὥρας ἐκάπνιζεν αὐτοὺς δριμεῖαν κόπρον ὁ ἄθλιος. Εἶθ' οὕτως ἐσχάραν σφοδρῶς ἐκπυρώσας, ἐκεῖσε τοὺς Ἁγίους γυμνοὺς ἁπλωθῆναι ἐκέλευσεν. Οἱ δὲ Μακάριοι τὰ ὄμματα πρὸς οὐρανὸν ἄραντες, καὶ ὑπὸ θείας δυνάμεως φυλαττόμενοι, ἤλεγχον τὴν κακόνοιαν αὐτοῦ, ἀβλαβεῖς διαμένοντες. Τότε σιδηρώσας αὐτοὺς, ἐν Μαυριτανίᾳ εἰς ἐξορίαν ἀπέστειλεν. Οἱ δὲ Μάρτυρες πορευόμενοι ἐν τῇ ἐξορίᾳ, ἔχαιρον ὑπὲρ Χριστοῦ διωκόμενοι, καὶ ψάλλοντες ὁμοῦ τό, Μακάριοι οἱ ἄμωμοι ἐν ὁδῷ, οἱ πορευόμενοι ἐν νόμῳ Κυρίου, ἠγαλλιῶντο τῷ πράγματι. Φθάσαντες δὲ ἐκεῖσε, εἰς ὑψηλὸν τόπον ἀνῆλθον μόνοι διάγοντες. Οἱ δὲ ἐγχώριοι ἔλεγον αὐτοῖς· ἐξέλθετε ἀδελφοὶ μακρὰν τῆς δε τῆς γῆς, ὅτι δράκων πονηρὸς οἰκεῖ ἐν αὐτῇ, τοῖς πλησιάζουσιν ὀλέθριος. Καὶ τῶν Ἁγίων, ὑποδείξατε ἡμῖν, εἰπόντων, τὸ σπήλαιον, ἐν ᾧ τὴν οἴκησιν κέκτηται τὸ θηρίον· καὶ ἀπαγαγόντες αὐτοὺς, ὑπέδειξαν μακρόθεν τὸ σπήλαιον. Καὶ κλίναντες τὰ γόνατα ἐπ' ἐδάφους, προσηύξαντο οἱ Μακάριοι. Καὶ εὐθέως ἀστραπῆς ἄνωθεν κατελθούσης, ἐνέπρησεν αὐτὸν, προσφάτως τοῦ δράκοντος ἐκπηδήσαντος, ὥστε καὶ τὸν χοῦν τῆς γῆς σὺν αὐτῷ κατακαυθῆναι, καὶ τὸν ἀέρα βιαίας πνοῆς λυμαντικῆς ἐμφορηθῆναι. Τοῦτο τὸ θαῦμα οἱ ἐγχώριοι θεασάμενοι, Ἕλληνες ὄντες, ἐπίστευσαν ἐπὶ τὸν Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστόν. Καὶ εἰσελθόντες οἱ Ἅγιοι εἰς τὸ σπήλαιον τοῦ δράκοντος, προσηύχοντο ἐφ' ὅλαις ἡμέραις τριάκοντα, μὴ ἔχοντές τι πρὸς βρῶσιν καὶ πόσιν. Ἀλλ' ἦλθε μετὰ ταῦτα φωνὴ λέγουσα· Δοῦλοι τοῦ ἀληθινοῦ Θεοῦ καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, προσέλθετε ταύτῃ τῇ πλησίον ἡμῶν πέτρᾳ. Οἱ δὲ προσελθόντες, εἶδον φῶς ἐν αὐτῇ, καὶ ἐσχίσθη εἰς δύο μέρη, καὶ ἐξῆλθεν ὕδωρ πολύ. Ἐξ οὗ ἀρυσάμενοι οἱ Ἅγιοι, καὶ εἰς κόρον ἐμφορηθέντες, τῆς τε πείνης καὶ δίψης ἐκουφίσθησαν εὐθέως. Καὶ τῇ τριακοστῇ ἡμέρᾳ, ᾐτήσαντο διὰ προσευχῆς οἱ Μακάριοι ἀναλῦσαι, καὶ σὺν Χριστῷ εἶναι, καὶ τῆς δεήσεως αὐτῶν ἐπακούσας ὁ Κύριος, μετέστησεν ἀμφοτέρους, δοξάζοντας καὶ εὐλογοῦντας αὐτόν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Κόνωνος.

Οὗτος ἦν Κίλιξ τὸ γένος· ἀπετάξατο δὲ ἔτι νέος ὢν ἐν τῇ Μονῇ τοῦ Πενθουκλᾶ, τῇ οὔσῃ πλησίον τοῦ Ἰορδάνου, Πρεσβύτερος γεγονὼς, καὶ εἰς αὐτὸ τὸ ἄκρον τῆς ἀσκήσεως φθάσας. Ἐπεὶ δὲ ἐγνώσθη τὰ περὶ τῆς αὐτοῦ θαυμαστῆς ἀρετῆς τῷ τότε Ἀρχιεπισκόπῳ Πέτρῳ, ἐτάχθη παρ' αὐτοῦ βαπτίζειν πάντας τοὺς ἐν τῷ Ἰορδάνῃ προσερχομένους. Ἔχριεν οὖν αὐτοὺς καὶ ἐβάπτιζε. Καθότι οὖν ἔχριε γυναῖκα ἐσκανδαλίζετο, καὶ διὰ τοῦτο ἐβούλετο ἀναχωρῆσαι τοῦ Κοινοβίου. Ὁσάκις οὖν εἶχε λογισμὸν ἀναχωρῆσαι, ἐφίστατο αὐτῷ ὁ Μακάριος Ἰωάννης ὁ Βαπτιστὴς καὶ Πρόδρομος τοῦ Κυρίου, λέγων· Καρτέρησον γέρων, καὶ κουφίζω σε τοῦ πολέμου. Ἐν μιᾷ οὖν τῶν ἡμερῶν ἦλθε κόρη Πέρσισσα, τοῦ βαπτισθῆναι, ἦν δὲ εὐειδὴς σφόδρα, καὶ τοσοῦτον ἦν

ὡραία

Digitized by Google

ὡραία, ὥστε μὴ δυνηθῆναι τὸν Ἅγιον γυμνὴν χρῖσαι αὐτὴν τὸ ἔλαιον. Ποιήσαντες οὖν δύο ἡμέρας, ἤκουσεν ὁ Ἀρχιεπίσκοπος περὶ τούτου, καὶ ἐξεπλάγη ἐπὶ τῷ Γέροντι, καὶ ἠθέλησεν ἀφορίσαι γυναῖκα ἐπὶ τούτῳ, ἀλλ' οὐκ ἦν δυνατὸν, διὰ τὸ μὴ δέχεσθαι τὸν τόπον. Ὁ δὲ Γέρων, λαβὼν τὸ μηλωτάριον αὐτοῦ, ἀνεχώρησεν εἰπών· ὅτι οὐκ ἔτι μενῶ ἐν τῷ τόπῳ τούτῳ. Ὑπαντᾷ δὲ αὐτῷ ὁ τίμιος Πρόδρομος ἔξωθεν τοῦ Κοινοβίου, καὶ λέγει αὐτῷ πραείᾳ τῇ φωνῇ· Ὑπόστρεψον εἰς τὸ Μοναστήριόν σου, καὶ κουφίζω σε τοῦ πολέμου. Τότε ὁ Ἀββᾶς Κόνων λέγει αὐτῷ μετ' ὀργῆς. Πίστευε, οὐχ ὑποστρέφω· πολλάκις γὰρ ὑπέσχου, καὶ οὐδὲν ἐποίησας. Κρατήσας οὖν αὐτὸν ὁ Θεῖος Πρόδρομος, καὶ ἀναμοχλεύσας τὰ ἱμάτια αὐτοῦ, ἐσφράγισε τῷ σημείῳ τοῦ Σταυροῦ ὑποκάτω τοῦ ὀμφαλοῦ αὐτοῦ, καὶ εἶπεν αὐτῷ· πίστευσόν μοι Ἀββᾶ Κόνων, ἤθελόν σε ἔχειν μισθὸν ὑπὲρ τοῦ πολέμου, νῦν δὲ ὑπόστρεψε μηδὲν ἐνδοιάζων ἕνεκεν τούτου. Ὁ Γέρων οὖν ὑποστρέψας εἰς τὸ Κοινόβιον, τῇ ἐπαύριον χρίσας ἐβάπτισε τὴν Περσίδα, μὴ θεωρήσας ὅτι γυνὴ ὑπῆρχεν. Ἐπιζήσας οὖν ὁ Ὅσιος ἄλλα εἴκοσιν ἔτη, καὶ εἰς ἄκρον ἀπαθείας ἐλάσας, ὥστε νομίζεσθαι αὐτὸν ὑπὲρ ἄνθρωπον εἶναι, ἐν εἰρήνῃ ἐκοιμήθη.

Ταῖς αὐτοῦ Ἁγίαις πρεσβείαις ὁ Θεός.

ᾨδὴ ζ΄. Ἐν τῇ καμίνῳ.

Θεηγορίαις, θεοσόφοις παμμάκαρ χρησάμενος, γνώσει ἀληθεῖ τὸ σκότος ἐκ τῶν ψυχῶν, τῆς ἀγνοίας ἀπεδίωξας, σοφίας χάριτι, τοὺς τῷ σεπτῷ πεισθήσαντας λόγῳ σου.

Ἐν λάκκῳ Μάρτυς, σὲ κατωτάτῳ χωννύουσι, δῆμοι δυσσεβῶν καὶ λίθοις ἀνηλεῶς, θανατοῦσιν ἀναμέλποντα· εὐλογημένος εἶ ἐν τῷ Ναῷ, τῆς δόξης σου Κύριε.

Ἡ γῆ τὸ αἷμα, τὸ ἐκχυθὲν Μάρτυς δέδεται, βρύον ἰαμάτων νάματα τοῖς πιστοῖς. Οὐρανὸς δὲ τὸ μακάριον, Ἄρχιππε πνεῦμά σου, ἀθλοφόρων ψυχαῖς ἀριθμήμενον. Θεοτοκίον.

Τὴν μὲν ὁμίχλη, τὸν Οὐρανὸν νεφέλαις δὲ Κύριος, Κόρη περιβάλλων σάρκα θέλων θνητὴν, ἐξ αἱμάτων σου ἐνδύεται, καταστολὴν δόξης, ἀθανάτου ἐνδύων τὸν ἄνθρωπον.

ᾨδὴ η΄. Χεῖρας ἐκπετάσας Δανιήλ.

Ὁ Παῦλος ἐπαίνοις ἱεροῖς, ἐγκωμιάζων σε, Ἄρχιππε ἔνδοξε, συστρατιώτην σε ἔγραψε, πληρωτὴν ἐνθέων πράξεων, διακονούμενον αὐτῷ, καὶ πίστει μέλποντα· εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Ῥήμασιν ἐπήλειψε σεπτοῖς, πρὸς τὸ μαρτύριον, ἡ ἀξιάγαστος, Ἀπφία σύνεργος ἔνδοξε, ὡς Υἱόν σε γνησιώτατον, μεθ' ἧς τὸ ἄνω κατοικεῖς ὄντως βασίλεια· εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα βοῶντες τὸν Κύριον.

Οἱ νήπιοι ὄντες ταῖς φρεσὶ, σὲ τὸν ἐχέφρονα, νηπίοις παίγνιον, παραδιδόασιν Ἄρχιππε, ἐναθλοῦντα καρτερώτατα, καὶ ὑπ' αὐτῶν ἀνηλεῶς κατακεντούμενον, καὶ βοῶντα πάντα τὰ ἔργα, ὑμνεῖτε τὸν Κύριον. Θεοτοκίον.

Νεκρὸς διὰ βρώσεως μιᾶς, Ἀδὰμ γεγένηται, τρυγήσας θάνατον, φυτοῦ τῆς γνώσεως Ἄχραντε. διὰ σοῦ δὲ ἀνεζώωται, καὶ Παραδείσου τὴν τρυφὴν, πάλιν ἀπέλαβεν· εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα, κραυγάζων τὸν Κύριον. Ὁ Εἱρμός.

„Χεῖρας ἐκπετάσας Δανιὴλ, Λεόντων „χάσματα, ἐν λάκκῳ ἔφραξε. πυ„ρὸς δὲ δύναμιν ἔσβεσαν, ἀρετὴν περι„ζωσάμενοι, οἱ εὐσεβείας ἐρασταὶ, Παῖ„δες κραυγάζοντες· εὐλογεῖτε, πάντα „τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

ᾨδὴ θ΄. Λίθος ἀχειρότμητος.

Ἵνα τὴν αἰώνιον δόξαν, κληρονομήσῃς Ἀθλοφόρε, δόξης ἐπιγείου παρεῖδες, τὸ ἄστατόν τε καὶ παρερχόμενον, καὶ πρὸς Χριστὸν ἐχώρησας, δόξῃ πρὸς τοῦτο κλεϊζόμενος.

Ὡς τῷ Κορυφαίῳ παμμάκαρ, τῶν Ἀποστόλων μαθητεύσας, Παύλῳ τῷ σοφῷ θεηγόρῳ, σὺν τούτῳ χαίρων τὴν αἰωνίζουσαν, κληρονομεῖς ἀπόλαυσιν, Κολασσαέων ἐγκαλλώπισμα.

Στέ-

Digitized by Google

Στέφος ἀμάραντον θεόφρον, ἱερατικὸν τῇ σῇ κορυφῇ σου, καὶ περιεβάλου πορφύραν, τῶν σῶν αἱμάτων βαφεῖσαν Ἄρχιππε, καὶ τῷ Χριστῷ γηθόμενος, συμβασιλεύεις παμμακάριστε.

Ηὐφραίνεται λαὸς ἐν τῇ μνήμῃ, τῇ φαιδροφόρῳ σου ὑμνῆσαι, τὸν ἀγαθοδότην Σωτῆρα, καὶ τοὺς γενναίους Ἄρχιππε πόνους, οὓς ἀνδρείως ὑπέμεινας, καταβαλὼν τὸν πολυμήχανον. Θεοτοκίον.

Φέρουσα Χριστὸν ἐν ἀγκάλαις, ῥεύματι τὸν φέροντα τὰ πάντα· τοῦτον ὡς Υἱόν σου δυσώπει, ἐχθρῶν χειρῶν με Παναγνὲ ῥύσασθαι, καὶ δι' ἔλεος ἄβυσσον, ἐναγκαλίσασθαι καὶ σῶσαί με. Ὁ Εἱρμός.

„ Λίθος ἀχειρότμητος ὄρους, ἐξ ἀλαξεύτου σοῦ Παρθένε, ἀκρογωνιαῖος ἐτμήθη, Χριστὸς συνάψας τὰς διεστώσας φύσεις. διὸ ἐπαγαλλόμενοι, σὲ Θεοτόκε μεγαλύνομεν.

Εἰς τὴν θ'. ᾠ. τῆς Ὀκτωήχου.

Ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία τοῦ Ὄρθρου, ὡς σύνηθες, καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν, Ζήτει εἰς Ἀποστόλ.

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ Κ'.

Τοῦ ἐν Ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Λέοντος, Ἐπισκόπου Κατάνης.

Ἑσπέρας εἰς τό, Κύριε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν στίχ. ϛ'. Ψάλλομεν στιχ. προσόμ. Ἦχος Πλ. δ'.

Ὢ τοῦ παραδόξου θαύματος.

Λέων θεόφρων πανόλβιε, ἀσκητικαῖς ἀγωγαῖς, καὶ τελείαις καθάρσεσι, τῷ Θεῷ καὶ κτίσῃ σου, καθαρῶς προσκολλώμενος, φωτὸς ἐνθέου ἔμπλεως γέγονας, καὶ χαρισμάτων θείων τετύχηκας, πάθη ἀνίατα, θεραπεύειν πάντοτε, καὶ προσευχῶν, μάστιγι ἀκάθαρτα, διώκειν πνεύματα.

Λέων τῷ ὄντι μακάριος, Ἀρχιερεὺς γεγονώς, ἐπὶ χλόην ἐξέθρεψας, ῥάβδῳ θείας Πίστεως, ὡς Ποιμὴν ἀληθέστατος, ὀρθοδοξίας καὶ τελειότητος, τὴν σὴν ἀγέλην ἐν θείᾳ τοῦ Πνεύματος, ἧς κατενώπιον, ἐκτελῶν τεράστια, θεοπρεπῶς, κλέος ἀναφαίρετον, ἐκληρονόμησας.

Ἔλαιον θεῖον ἀρύσασθε, ὡς ἐκ πηγῆς προϊὸν, βλυστανούσης ἄμβρασον, τῆς τιμίας λάρνακος, τοῦ σοφοῦ Ἀρχιποίμενος, καὶ τῷ τῶν ὅλων, Θεῷ βοήσατε· ὁ ἐν Ἁγίοις σου θαυμαζόμενος, τούτου δεήσεσι, σῶσον ἡμᾶς οἰκτείρων, ὡς ἀγαθὸς, πίστει ἑορτάζοντας, τὴν θείαν μνήμην αὐτοῦ.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Δεῦρο ψυχή μου στενάζουσα, καὶ τῶν δακρύων κρουνοὺς, ἐκ καρδίας πηγάζουσα, τῇ Παρθένῳ βόησον, καὶ Μητρὶ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν· διὰ τὸ πλῆθος, τῶν οἰκτιρμῶν σου Ἁγνή, τῆς φοβερᾶς με, ῥῦσαι κολάσεως, καὶ κατασκήνωσον, ἔνθα ἡ ἀνάπαυσις, καὶ ἡ χαρὰ, ἡ διαιωνίζουσα, καὶ ἡ ἀπόλαυσις.

Σταυροθεοτοκίον. Ὅμοιον.

Ἥλιος τέκνον ἠμαύρωται, καὶ ἡ Σελήνη τὸ φῶς, εἰς ζοφῶδες ἱμάτιον, γνοφερῶς μετέβαλε· Γῆ κλονεῖται καὶ ῥήγνυται, τὸ τοῦ Ναοῦ σου δὴ καταπέτασμα· κἀγὼ πῶς Τέκνον, οὐ διαῤῥήξομαι, σπλάγχνα καὶ ὄμματα, παρειὰς γλυκύτατε καταξαίνω, ἀδίκως σε θνήσκοντα, βλέπουσα Σῶτέρ μου;

Εἰς τὸν Ὄρθρον, μετὰ τὴν συνήθη στιχ.

Ὁ Κανών. Οὗ ἡ ἀκροστιχίς.

Λέοντα πηγὴν ὄντα θαυμάτων σέβω.

Ἰωσήφ. Ὠδὴ α'. Ἦχος Πλ. δ'.

Ὑγρὰν διοδεύσας ὡσεὶ ξηράν.

Λαμπτῆρα σε θεῖον ἡ τοῦ Χριστοῦ, φαιδρὰ Ἐκκλησία, κεκτημένη Λέων σοφὲ, ταῖς τῶν ἀρετῶν σου φρυκτωρίαις, καὶ τῶν θαυμάτων πλουσίως φωτίζεται.

Ἐκ βρέφους ἀνέθηκας σεαυτὸν, τῷ πάντων Δεσπότῃ, καὶ τῇ θλίψει τῶν ἡδονῶν, ζῶσα τούτου γέγονας θυσία, θύων σαυτὸν ἀναιμάκτως Μακάριε.

Ὁ βίος σου φέγγει τῶν ἀρετῶν, καταγλαϊζόμενος, καὶ θαυμάτων ταῖς ἀστραπαῖς, καθωραϊσμένος Θεοφόρε, περιφανῆ σε τοῖς πᾶσιν εἰργάσατο. Θεοτοκίον.

Ναὸς ἐχρημάτισας τοῦ Θεοῦ, ἀμόλυντε Κόρη, τοῦ οἰκήσαντος ὑπὲρ νοῦν, ἐν σοὶ Θεοτόκε καὶ τὴν πλάνην, ἐκ τῶν ψυχῶν τῶν βροτῶν ἐξοικίσαντος.

Digitized by Google

Ὠδὴ γ'. Οὐρανίας ἁψῖδος.

Τὰ σωτήρια Πάτερ, καὶ εὐσεβῆ δόγματα, τῆς ὀρθοδοξίας φυλάττων ἀδιαλώβητα, ποίμνην ἐξέθρεψας, ἐπὶ νομὰς ζωηφόρους, καὶ πρὸς ἐπουράνιον μάνδραν εἰσήλασας.

Ἀνελθὼν ἐν τῷ ὕψει, τῶν ἀρετῶν Ὅσιε, χρῖσμα ἱερὸν ὑπεδέξω καὶ τὸν πανύψιστον, πανσόφως ᾔνεσας, ὑψηλοτάτῃ καθέδρᾳ, λειτουργήσας χάριτι, τούτῳ ὡς Ἄγγελος.

Πειρασμοὺς ὑπομείνας, διὰ Χριστὸν Ὅσιε, τῆς ἀθανασίας μετέσχες καὶ τῆς θεώσεως. μύρον εὐῶδες δέ, διηνεκῶς ἀναβλύζων, ἁγιάζεις πίστει σοι, τοὺς προσπελάζοντας. Θεοτοκίον.

Ἡ λαβὶς ἡ τοῦ Θείου, καὶ φωταυγοῦς ἄνθρακος, βάτος ἡ πυρὶ μὴ φλεχθεῖσα τῷ τῆς Θεότητος, τὰ φρυγανώδη μου, πάντα κατάφλεξον πάθη, καὶ πυρὸς ἐξάρπασον, διαιωνίζοντος. Ὁ Εἱρμός.

» Οὐρανίας ἁψῖδος, ὀροφουργὲ Κύριε, καὶ τῆς Ἐκκλησίας δομῆτορ, σύ με στερέωσον, ἐν τῇ ἀγάπῃ τῇ σῇ, τῶν ἐφετῶν ἡ ἀκρότης, τῶν πιστῶν τὸ στήριγμα, μόνε Φιλάνθρωπε.

Κάθισμα. Ἦχος γ'. Θείας πίστεως.

Μέγας Ἥλιος τῇ Οἰκουμένῃ, ἀνατέταλκας τῶν ἀρετῶν σου, ἀναλάμψει καὶ θαυμάτων λαμπρότητι, φωταγωγήσας πιστῶν τὰ συστήματα, καὶ ἀφανίσας παθῶν ἀμαυρότητα, Λέων Ὅσιε, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἱκέτευε, δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος. Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκ. Ὅμοιον.

Θείας φύσεως οὐκ ἐχωρίσθη, σὰρξ γενόμενος ἐν τῇ γαστρί σου, ἀλλὰ Θεὸς ἐνανθρωπήσας μεμένηκεν, ὁ μετὰ τόκον Μητέρα Παρθένον σε, ὡς πρὸ τοῦ τόκου φυλάξας Πανάμωμον, μόνος Κύριος. Αὐτὸν ἐκτενῶς ἱκέτευε, δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Σταυροθεοτοκίον. Τὴν ὡραιότητα.

Χαρὰν ἡ σύμπασα, κτίσις ὁρῶσά σε, χαίρει μακρόθυμε, Σταυρῷ ὑψούμενον, ἡ πανακήρατος Ἀμνάς, ἐβόα καὶ πανάμωμος. λύτρωσιν γὰρ εὕρατο, διὰ σοῦ Φιλάνθρωπε. ξύλῳ γὰρ ἰάτρευσας, τὴν τοῦ ξύλου κατάκρισιν. ἀλλ' ἐγὼ τὰ σπλάγχνα δονοῦμαι, μὴ φέρουσα ὁρᾶν σε θανατούμενον.

Ὠδὴ δ'. Εἰσακήκοα Κύριε.

Γηπονήσας τὴν ἄρουραν, σοῦ τῆς διανοίας, ἑκατοστεύοντα, στάχυν ἤνεγκας πανόλβιε, ἀρετῶν ἐνθέων καὶ ἰάσεων.

Ἡ ἁγία σου Ἅγιε, θήκη ἀενάως ἔλαιον ἅγιον, ἀναβλύζει ἁγιάζουσα, τὰς ψυχὰς τῶν πίστει προστρεχόντων σοι.

Νοσημάτων καθάρσιον, πονηρῶν δαιμόνων φυγαδευτήριον, Ἱεράρχα ἐχρημάτισας, καὶ πιστῶν ἀνθρώπων καταφύγιον. Θεοτοκίον.

Ὁ τοῖς πᾶσιν ἀχώρητος, Παρθένε χωρεῖται ἐν τῇ νηδύϊ σου, διασώζων με χρηστότητι, τὸν βεβυθισμένον ἁμαρτήμασιν.

Ὠδὴ ε'. Ἵνα τί με ἀπώσω.

Νοῒ καθαρωτάτῳ, νῦν τὸν πάντων αἴτιον ἐνοπτριζόμενος, παρ' αὐτοῦ ἐδέξω, χαρισμάτων τὴν αἴγλην Θεόπνευστε, καὶ τῶν ἰαμάτων, τὰς ἱερὰς φωτοχυσίας δι' ὧν λύεις παθῶν τὴν σκοτόμαιναν.

Τὸν ἀπάταις δαιμόνων, πάντας τοὺς πιστεύοντας Χριστῷ μωραίνοντα, τῷ πυρὶ δικαίᾳ, παραδέδωκας ψήφῳ μακάριε, καὶ ψυχὰς ἐρρύσω, τῆς ὀλεθρίου τούτου βλάβης, ὡς Ποιμὴν ἀληθὴς καὶ σωτήριος.

Ἀναφθείσης ἐν μέσῳ, ἔσωθεν ἀκατάφλεκτος πυρᾶς ἀοίδιμε, ἡ γὰρ θεία δρόσος τοῦ ἁγίου ἐκύκλου σε Πνεύματος, ὡς ἱερομύστην, ὡς λειτουργὸν τῆς Θείας δόξης, ὡς τῆς ἄνω λαμπρότητος μέτοχον. Θεοτ.

Θεωρήσαντες πάλαι, ἐνθεαστικώτατα Θεοχαρίτωτε, οἱ σεπτοὶ Προφῆται, Μυστηρίου τὸ βάθος τὸ ἄφραστον, τῆς σεπτῆς λοχείας, σοῦ τῆς ἁγνῆς ποικιλοτρόπως, ὡς ἐχώρησαν τοῦτο προήγγειλαν.

Ὠδὴ ς'. Τὴν δέησιν ἐκχεῶ.

Ἀόμματοι τῇ ἐντεύξει σου Πάτερ, ἐκομίσαντο τὸ βλέπειν Θεόφρον· τὸν γὰρ Χριστόν, συνεργὸν κεκτημένος, καὶ πρὸς αὐτὸν τῆς ψυχῆς σου τὰ ὄμματα, κτησάμε.

Digitized by Google

σάμενος διηνεκῶς, τὰς αἰτήσεις πλουσίας ἐλάμβανες.

Υπῆρξας τῷ Βασιλεῖ θαυμάσιε, φοβερώτατος ἡνίκα προβαίνων, ἐν ταῖς αὐλαῖς, ταῖς αὐτοῦ ἐπεφέρου, τῷ ἱματίῳ τοὺς ἅπτοντας ἄνθρακας. ἐδόξασε γάρ σε Χριστὸς, ὃν τῷ βίῳ σου Λέων ἐδόξαζες.

Μυρίζει σου ἡ σορὸς τῶν λειψάνων, καὶ προχέει ἀενάως παμμάκαρ, ὥσπερ πηγὴ, καθαρὰ καὶ εὐώδης, ἔλαιον θεῖον δι' οὗ φυγαδεύονται, νοσήματα ἐκ τῶν πιστῶν, καὶ ὑγεία τοῖς χρήζουσι δίδοται. Θτ.

Αγίασον τὴν ψυχήν μου Παρθένε, ἡ τὸν ἅγιον κυήσασα Λόγον, τὸν ἀληθῶς, ἐν ἁγίοις ὡς θέμις, ἀναπαυόμενον μόνον Θεὸν ἡμῶν, καὶ δίδου μοι ὡς ἀληθῶς, κατανύξεως ὄμβρους Παναμώμε.

Ὁ Εἱρμός.

„ Τὴν δέησιν ἐκχεῶ πρὸς Κύριον, καὶ „ αὐτῷ ἀπαγγελῶ μου τὰς θλίψεις, „ ὅτι κακῶν, ἡ ψυχή μου ἐπλήσθη, καὶ ἡ „ ζωή μου τῷ ᾅδῃ προσήγγισε, καὶ δέομαι ὡς „ Ἰωνᾶς· ἐκ φθορᾶς ὁ Θεός με ἀνάγαγε.

Κοντάκ. Ἦχος β'. Τὴν ἐν πρεσβείαις.

Τὸν ἀπὸ βρέφους Κυρίῳ ἀνατεθέντα, καὶ ἐκ σπαργάνων τὴν χάριν ἀνειληφότα, πάντες τοῖς ᾄσμασι στεφανώσωμεν, Λέοντα τὸν φωστῆρα τῆς Ἐκκλησίας καὶ πρόμαχον· αὐτῆς γὰρ ὑπάρχει τὸ στήριγμα.

Ὁ Οἶκος.

Τράνωσόν μου τὴν γλῶτταν Χριστέ μου, καὶ παράσχου μοι λόγον ὁ τῶν λόγων δοτὴρ, καὶ παροχεὺς τῆς ζωῆς ἡμῶν, ἵνα ἰσχύσω ἐγκωμιάσαι τοῦ σοφοῦ Ἱερέως τὸν βίον ὅλον, ὃν ἐν τῇ γῇ δι' ἀπείρῳ ἀγάπῃ ἐτέλεσε, καὶ εἴληφεν οὐρανόθεν, τῶν ἀπείρων θαυμάτων τὸ πέλαγος, καὶ τῶν δογμάτων τὴν δύναμιν. δι' ὧν τὴν Ἐκκλησίαν κατηύγασεν. Αὐτῆς γὰρ ὑπάρχει τὸ στήριγμα.

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ Κ'. Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν καὶ Θαυματουργοῦ Λέοντος, Ἐπισκόπου Καταναίας.

Στ. Ὁ μὲν νεκρὸς, Λέοντος εἶδ' οἶκου πύθη· Πάντως ἐροῦμεν, τοῦ Προέδρου Καταναίας.

Οὗτος ὁ ἅγιος ἐκ Ῥαβέννης εἷλκε τὸ γένος, εὐγενῶν καὶ εὐσεβῶν γονέων ὑπάρχων Υἱός. Διὰ δὲ βίου καθαρότητα καὶ ἐπιμέλειαν λογισμῶν, πάντας τοὺς Ἱεροὺς βαθμοὺς ἐννόμως διαμείψας, θείᾳ ψήφῳ, Πρόεδρος τῆς Καταναίων Μητροπόλεως ἀναδείκνυται. Ἥτις κατὰ τὴν περιώνυμον κεῖται Σικελίαν. ἐν ᾗ τὸ Αἰτναῖον πῦρ εἰσέτι καὶ νῦν καταῤῥεῖ. Οὗτος οὖν φερωνύμως ὡς Λέων πεποιθὼς, καὶ Φωστὴρ δίκην λάμπων, κατεφώτισεν ἅπαντας, ψυχῶν ἐπιμελούμενος, χηρῶν προϊστάμενος, καὶ πενήτων προμηθούμενος. Ὅθεν διὰ μόνης προσευχῆς εἰδωλικὸν ἄγαλμα εἰς γῆν κατέῤῥαξε. καὶ μέγιστον τῷ καλλινίκῳ Μάρτυρι Λουκίᾳ Ναὸν τοῖς αὐτοῦ φιλοτεχνήμασιν ἀνεστήσατο. καὶ τὸν ἐν μαγγανείαις τερατοποιὸν Ἡλιόδωρον ἀπετέφρωσεν. Οὗτος γὰρ δι' ὄχλου πᾶσι γινόμενος, τερατοποιῶν, καὶ φαντασιοσκοπῶν, ἐπεὶ καὶ κατὰ τῆς τοῦ Θεοῦ Ἐκκλησίας τοῖς ἑαυτοῦ κακοτεχνήμασιν ἐπιχειρεῖν ὁ μυσαρὸς κατετόλμησεν, ὁ Μακάριος τοῦτον σπουδῇ χειρωσάμενος, καὶ τῷ αὐτοῦ Ἱερῷ Ἐπιτραχηλίῳ δήσας, κελεύει γενέσθαι μεγίστην πυρκαϊὰν μέσον τῆς Πόλεως, καὶ δημοσιεύσας αὐτοῦ πᾶσαν μαγγανείαν, καὶ συνδεδεμένον ἔχων τῷ τραχήλῳ, εἰσῆλθε μέσον τῆς καμίνου. καὶ οὐ πρότερον ἐξῆλθε, μέχρις οὗ εἰς τέλος ἀπετεφρώθη ὁ δείλαιος. Τοῦτο ἐξέστησεν ἅπαντας. οὐ μόνον γὰρ ἄφλεκτος ἔμεινεν ὁ μέγας, ἀλλ' οὐδὲ τῶν Ἱερῶν ἐνδυμάτων αὐτοῦ τὸ καθ' ὅλου ἡ φλὸξ καθήψατο. Τούτου τοῦ θαύματος τὰ πέρατα καταλαβόντος, καὶ οἱ Αὐτοκράτορες Λέων καὶ Κωνσταντῖνος αὐτήκοοι γεγονότες, πρὸς ἑαυτοὺς τὸν Ἅγιον μετεστείλαντο, καὶ τῶν ποδῶν αὐτοῦ ἥπτοντο, καὶ εὔχεσθαι ὑπὲρ αὐτῶν ἐλιπάρουν. Οὗτος, οὐ μόνον ζῶν μέγιστος ἦν ἐν τοῖς θαύμασιν, ἀλλὰ καὶ τῇ γῇ παραδοθεὶς, πλεῖονα ἐκτελεῖ θαυμάσια.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Σαδὼκ Ἐπισκόπου, καὶ τῶν σὺν αὐτῷ τελειωθέντων, τὸν ἀριθμὸν ἑκατὸν εἰκοσιοκτώ.

Στ.

Digitized by Google

Ὠδὴ γ΄. Οὐρανίας ἁψῖδος.

Τὰ σωτήρια Πάτερ, καὶ ἀσεβῆ δόγματα, τῆς ὀρθοδοξίας φυλάττων ἀδιαλώβητα, ποίμνην ἐξέθρεψας, ἐπὶ νομὰς ζωηφόρους, καὶ πρὸς ἐπουράνιον μάνδραν εἰσήλασας.

Ἐμμελετῶν ἐν τῷ ὕψει, τῶν ἀρετῶν Ὅσιε, ἀξίωμα ἱερὸν ὑπεδέξω καὶ τὸν πανύψιστον, πανσόφως ἤνεσας, ὑψηλοτάτη καθέδρα, λειτουργήσας χάριτι, τούτῳ ὡς Ἄγγελος.

Πειρασμοὺς ὑπομείνας, διὰ Χριστὸν Ὅσιε, τῆς ἀθανασίας μετέσχες καὶ τῆς θεώσεως. μῦρον ἀώδες δὲ, διηνεκῶς ἀναβλύζων, ἁγιάζεις πίστει σοι, τοὺς προσπελάζοντας. Θεοτοκίον.

Ἡ λαβὶς ἡ τοῦ Θείου, καὶ φωταυγοῦς ἄνθρακος, βάτος ἡ πυρὶ μὴ φλεχθεῖσα τῷ τῆς Θεότητος, τὰ φρυγανώδη μου, πάντα καταφλέξον πάθη, καὶ πυρὸς ἐξάρπασον, διαιωνίζοντος. Ὁ Εἱρμός.

„ Οὐρανίας ἁψῖδος, ὀροφουργὲ Κύριε, καὶ
„ τῆς Ἐκκλησίας δομήτωρ, σύ με στε-
„ ρέωσον, ἐν τῇ ἀγάπῃ τῇ σῇ, τῶν ἐφετῶν
„ ἡ ἀκρότης, τῶν πιστῶν τὸ στήριγμα, μόνε
„ Φιλάνθρωπε.

Κάθισμα. Ἦχος γ΄. Θείας πίστεως.

Μέγας Ἥλιος τῇ Οἰκουμένῃ, ἀνατέταλκας τῶν ἀρετῶν σου, ἀναλάμψει καὶ θαυμάτων λαμπρότητι, φωταγωγήσας πιστῶν τὰ συστήματα, καὶ ἀφανίσας παθῶν ἀμαυρότητα, Λέων Ὅσιε, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἱκέτευε, δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος. Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκ. Ὅμοιον.

Θείας φύσεως οὐκ ἐχωρίσθη, σὰρξ γενόμενος ἐν τῇ γαστρί σου, ἀλλὰ Θεὸς ἐνανθρωπήσας μεμένηκεν, ὁ μετὰ τόκον Μητέρα Παρθένον σε, ὡς πρὸ τοῦ τόκου φυλάξας Παναμώμητον, μόνος Κύριος. Αὐτὸν ἐκτενῶς ἱκέτευε, δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Σταυροθεοτοκίον. Τὴν ὡραιότητα.

Χαρὰν ἡ σύμπασα, κτίσις ὁρῶσά σε, χαίρει μακρόθυμε, Σταυρῷ ὑψούμενον, ἡ πανακήρατος Ἀμνὰς, ἐβόα καὶ παναμώμος. λύτρωσιν γὰρ εὕρατο, διὰ σοῦ Φιλάνθρωπε. ξύλῳ γὰρ ἰατρεύσας, τὴν τοῦ ξύλου κατάκρισιν. ἀλλ᾽ ἐγὼ τὰ σπλάγχνα δονοῦμαι, μὴ φέρουσα ὁρᾷν σε θανατούμενον.

Ὠδὴ δ΄. Εἰσακήκοα Κύριε.

Ἐκπονήσας τὴν ἄρουραν, σοῦ τῆς διανοίας, ἑκατοστεύοντα, στάχυν ἤνεγκας πανόλβιε, ἀρετῶν ἐνθέων καὶ ἰάσεων.

Ἡ ἁγία σου Ἅγιε, θήκη ἀσμένως ἔλαιον ἅγιον, ἀναβλύζει ἁγιάζουσα, τὰς ψυχὰς τῶν πίστει προστρεχόντων σοι.

Νοσημάτων καθάρσιον, πονηρῶν δαιμόνων φυγαδευτήριον, Ἱεράρχα ἐχρημάτισας, καὶ πιστῶν ἀνθρώπων καταφύγιον. Θεοτοκίον.

Ὁ τοῖς πᾶσιν ἀχώρητος, Πάναγνε χωρεῖται ἐν τῇ νηδύϊ σου, διασώζων με χρηστότητι, τὸν βεβυθισμένον ἁμαρτήμασιν.

Ὠδὴ ε΄. Ἵνα τί με ἀπώσω.

Νοὶ καθαρωτάτῳ, νῦν τὸν πάντων αἴτιον ἐνοπτριζόμενος, παρ᾽ αὐτοῦ ἐδέξω, χαρισμάτων τὴν αἴγλην θεόπνευστε, καὶ τῶν ἰαμάτων, τὰς ἱερὰς φωτοχυσίας δι᾽ ὧν λύεις παθῶν τὴν σκοτόμαιναν.

Τὸν ἀπάταις δαιμόνων, πάντας τοὺς πιστεύοντας Χριστῷ μωραίνοντα, τῷ πυρὶ δικαίᾳ, παραδέδωκας ψήφῳ μακάριε, καὶ ψυχὰς ἐρρύσω, τῆς ὀλεθρίου τούτου βλάβης, ὡς Ποιμὴν ἀληθὴς καὶ σωτήριος.

Ἐμφανθείσης ἐν μέσῳ, ἔστης ἀκατάφλεκτος πυρᾶς ἀοίδιμε· ἡ γὰρ θεία δρόσος τοῦ ἁγίου ἐκύκλου σε Πνεύματος, ὡς ἱερομύστην, ὡς λειτουργὸν τῆς Θείας δόξης, ὡς τῆς ἄνω λαμπρότητος μέτοχον. Θτ.

Θεωρήσαντες πάλαι, ἐνθεαστικώτατα Θεοχαρίτωτε, οἱ σεπτοὶ Προφῆται, Μυστηρίου τὸ βάθος τὸ ἄφραστον, τῆς σεπτῆς λοχείας, σοῦ τῆς ἁγνῆς ποικιλοτρόπως, ὡς ἐχώρησαν τοῦτο προήγγειλαν.

Ὠδὴ ς΄. Τὴν δέησιν ἐκχεῶ.

Τοῖς ὄμμασι τῇ ἐντάξει σου Πάτερ, ἐκοιμίσαντο τὸ βλέπειν Θεόφρον· τὸν γὰρ Χριστὸν, συνεργὸν κεκτημένος, καὶ πρὸς αὐτὸν τῆς ψυχῆς σου τὰ ὄμματα, κτήσαμε.

Digitized by Google

σάμενος διηνεκῶς, τὰς αἰτήσεις πλουσίας ἐλάμβανες.

Ὑπῆρξας τῷ Βασιλεῖ θαυμάσιε, φοβερώτατος ἡνίκα προβαίνων, ἐν ταῖς αὐλαῖς, ταῖς αὐτοῦ ἐπεφέρου, τῷ ἱματίῳ τοὺς ἅπτοντας ἄνθρακας. ἐδόξασε γάρ σε Χριστὸς, ὃν τῷ βίῳ σου Λέων ἐδόξαζες.

Μυρίζει σου ἡ σορὸς τῶν λειψάνων, καὶ προχέει ἀενάως παμμάκαρ, ὥσπερ πηγὴ, καθαρὰ καὶ εὐώδης, ἔλαιον θεῖον δι' οὗ φυγαδεύονται, νοσήματα ἐκ τῶν πιστῶν, καὶ ὑγεία τοῖς χρῄζουσι δίδοται. Θτ.

Ἁγίασον τὴν ψυχήν μου Παρθένε, ἡ τὸν ἅγιον κυήσασα Λόγον, τὸν ἀληθῶς, ἐν ἁγίοις ὡς θέμις, ἀναπαυόμενον μόνον Θεὸν ἡμῶν, καὶ δίδου μοι ὡς ἀληθῶς, κατανύξεως ὄμβρους Πανάμωμε.

Ὁ Εἱρμός.

„Τὴν δέησιν ἐκχεῶ πρὸς Κύριον, καὶ „αὐτῷ ἀπαγγελῶ μου τὰς θλίψεις, „ὅτι κακῶν, ἡ ψυχή μου ἐπλήσθη, καὶ ἡ „ζωή μου τῷ ᾅδῃ προσήγγισε, καὶ δέομαι ὡς „Ἰωνᾶς· ἐκ φθορᾶς ὁ Θεός με ἀνάγαγε.

Κοντάκ. Ἦχος β'. Τὴν ἐν πρεσβείαις.

Τὸν ἀπὸ βρέφους Κυρίῳ ἀνατεθέντα, καὶ ἐκ σπαργάνων τὴν χάριν ἀνειληφότα, πάντες τοῖς ᾄσμασι στεφανώσωμεν, Λέοντα τὸν φωστῆρα τῆς Ἐκκλησίας καὶ πρόμαχον· αὐτῆς γὰρ ὑπάρχει τὸ στήριγμα.

Ὁ Οἶκος.

Τράνωσόν μου τὴν γλῶτταν Χριστέ μου, καὶ παράσχου μοι λόγον ὁ τῶν λόγων δοτὴρ, καὶ παροχεὺς τῆς ζωῆς ἡμῶν, ἵνα ἰσχύσω ἐγκωμιάσαι τοῦ σοφοῦ Ἱερέως τὸν βίον ὅλον, ὃν ἐν τῇ γῇ δι' ἀπείρου ἀγάπης ἐτέλεσε, καὶ εἴληφεν οὐρανόθεν, τῶν ἀπείρων θαυμάτων τὸ πέλαγος, καὶ τῶν δογμάτων τὴν δύναμιν. δι' ὧν τὴν Ἐκκλησίαν κατηύγασεν. Αὐτῆς γὰρ ὑπάρχει τὸ στήριγμα.

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ Κ'. Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν καὶ Θαυματουργοῦ Λέοντος, Ἐπισκόπου Καταάνης.

Στ. Ὁ μὲν νεκρὸς, Λέοντος εἰ δ' οὐ πύθῃ
Πάντως ἐροῦμεν, τοῦ Προέδρου Καταάνης.

Οὗτος ὁ ἅγιος ἐκ Ῥαβέννης εἷλκε τὸ γένος, ἀγαθῶν καὶ εὐσεβῶν γονέων ὑπάρχων Υἱός. Διὰ δὲ βίου καθαρότητα καὶ ἐπιμέλειαν λογισμῶν, πάντας τοὺς Ἱεροὺς βαθμοὺς ἐννόμως διαμείψας, θείᾳ ψήφῳ, Πρόεδρος τῆς Καταναίων Μητροπόλεως ἀναδείκνυται. Ἥτις κατὰ τὴν περιώνυμον κεῖται Σικελίαν. ἐν ᾗ τὸ Αἰτναῖον πῦρ εἰσέτι καὶ νῦν καταρρεῖ. Οὗτος οὖν φερωνύμως ὡς Λέων πεποιθὼς, καὶ Φωστῆρος δίκην λάμπων, κατεφώτισεν ἅπαντας, ψυχῶν ἐπιμελούμενος, χηρῶν προϊστάμενος, καὶ πενήτων προμηθούμενος. Ὅθεν διὰ μόνης προσευχῆς εἰδωλικὸν ἄγαλμα εἰς γῆν κατέρραξε. καὶ μέγιστον τῇ καλλινίκῳ Μάρτυρι Λουκίᾳ Ναὸν τοῖς αὐτοῦ φιλοτεχνήμασιν ἀνεστήσατο. καὶ τὸν ἐν μαγγανείαις τερατοποιὸν Ἡλιόδωρον ἀπετέφρωσεν. Οὗτος γὰρ δι' ὄχλου πᾶσι γινόμενος, τερατοποιῶν, καὶ φαντασιοσκοπῶν, ἐπεὶ καὶ κατὰ τῆς τοῦ Θεοῦ Ἐκκλησίας τοῖς ἑαυτοῦ κακοτεχνήμασιν ἐπιχειρεῖν ὁ μυσαρὸς κατετόλμησεν, ὁ Μακάριος τοῦτον σπουδῇ χειρωσάμενος, καὶ τῷ αὐτοῦ Ἱερῷ Ἐπιτραχηλίῳ δήσας, κελεύει γενέσθαι μεγίστην πυρκαϊὰν μέσον τῆς Πόλεως, καὶ δημοσιεύσας αὐτοῦ πᾶσαν μαγγανείαν, καὶ συνδεδεμένον ἔχων τῷ τραχήλῳ, εἰσῆλθε μέσον τῆς καμίνου. καὶ οὐ πρότερον ἐξῆλθε, μέχρις οὗ εἰς τέλος ἀπετεφρώθη ὁ δείλαιος. Τοῦτο ἐξέστησεν ἅπαντας. οὐ μόνον γὰρ ἄφλεκτος ἔμεινεν ὁ μέγας, ἀλλ' οὐδὲ τῶν Ἱερῶν ἐνδυμάτων αὐτοῦ τὸ καθ' ὅλου ἡ φλὸξ καθήψατο. Τούτου τοῦ θαύματος τὰ πέρατα καταλαβόντος, καὶ οἱ Αὐτοκράτορες Λέων καὶ Κωνσταντῖνος αὐτήκοοι γενόμενοι, πρὸς ἑαυτοὺς τὸν Ἅγιον μετεστείλαντο, καὶ τῶν ποδῶν αὐτοῦ ἥπτοντο, καὶ εὔχεσθαι ὑπὲρ αὐτῶν ἐλιπάρουν. Οὗτος, οὐ μόνον ζῶν μέγιστος ἦν ἐν τοῖς θαύμασιν, ἀλλὰ καὶ τῇ γῇ παραδοθεὶς, πλείονα ἐκτελεῖ θαυμάσια.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Σαδὼκ Ἐπισκόπου, καὶ τῶν σὺν αὐτῷ τελειωθέντων, τὸν ἀριθμὸν ἑκατὸν εἰκοσιοκτώ.

Στ.

Digitized by Google

Στίχ. Φέρει σὺν ὀκτὼ καὶ Σαδὼκ Ἐπισκόπῳ.
Ἡ δωδεκαπλῆ Μαρτύρων δεκὰς ξίφος.

Οὗτοι ἐμαρτύρησαν ἐν Περσίδι, ἐπὶ τοῦ βασιλέως Σαβωρίου, διὰ τὴν εἰς Χριστὸν πίστιν πάντες ἀποτμηθέντες τὰς κεφαλάς. Ἱστορεῖται δὲ ὁ ἅγιος Σαδὼκ, πρὸ τοῦ καταχεθῆναι αὐτὸν, ἰδεῖν καθ' ὕπνον τὸν πρὸ αὐτοῦ Ἱερομάρτυρα Συμεὼν, ἱστάμενον ἐπὶ κλίμακος ὑψηλῆς, καὶ τὴν ἄνοδον ἐκκαλούμενον, δηλοῦντα ὡς ἔοικε τὴν τοῦ Μαρτυρίου ἀνάβασιν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Βησσαρίωνος.

Στίχ. Πολλῶν ἱδρώτων, καὶ πόνων Βησσαρίων,
Πολλὰς θανὼν εὕρηκεν ἀντιμισθίας.

Οὗτος ἐγεννήθη σαρκικῶς ἐν Αἰγύπτῳ. Ἀπογαλακτισθέντος δὲ αὐτοῦ, καὶ ἐν τοῖς ἱεροῖς γράμμασιν ἐκπαιδευθέντος, φῶς τὸ ἅγιον ἔλαμψεν εἰς τὴν καρδίαν αὐτοῦ ἐκ νεαρᾶς ἡλικίας, καὶ ἠγάπησεν Ἰησοῦν Χριστὸν σφόδρα, μηδ' ὁπωσοῦν χράνας οἱῳδήποτε πράγματι τὸ δοθὲν αὐτῷ ἅγιον Βάπτισμα νηπιόθεν. Ἀπελθὼν δὲ εἰς τόπον ἔρημον, ὡς ἄσαρκος ἠγωνίσατο, καὶ τῆς σαρκὸς καταφρονήσας, ὡς φθειρομένης, τῷ κρείττονι τὸ χεῖρον ὑπέταξε, καὶ εὗρε τὸν Θεὸν βοηθὸν, ὃν ἐπόθησε. Τεσσαράκοντα γὰρ ἡμέρας, καὶ τεσσαράκοντα νύκτας ἔστη ἀκλόνητος, ὥσπερ στήλη ἄνω τὰς χεῖρας καὶ τὰ ὄμματα ἔχων, καὶ τὴν ψυχὴν ἀχώριστον ἐκ τοῦ Θεοῦ. Διὸ καὶ χάριτι ἀξιωθεὶς, οὐ τὰ τυχόντα σημεῖα ὁ Θεὸς ἐποίησε δι' αὐτοῦ, ἀλλὰ καὶ λίαν παράδοξα. Φυλάξας γὰρ τὸ κατ' εἰκόνα ὅσης δυνάμεως εἶχεν, ἐκεῖνα εἰργάσατο, οἷα καὶ οἱ Μεγάλοι Προφῆται, οἱ τῷ Θεῷ αὐτοφανῶς προσομιλήσαντες. Μωϋσῆς γὰρ ἡ ῥίζα τῶν Προφητῶν πάντων, τὰ πικρὰ ὕδατα εἰς γλυκύτητα μετεποίησε διὰ ξύλου, τὸν τοῦ Κυρίου Σταυρὸν εἰκονίζοντος, ἵνα τοὺς γογγύζοντας Ἰουδαίους κατασιγάσῃ. Οὗτος δὲ ὁ μακάριος, τοῦ Μαθητοῦ αὐτοῦ βαδίζοντος ποτὲ ἐν ὁδῷ ἀνύδρῳ, καὶ τῇ δίψῃ φλεγομένου, διὰ χαράγματος σταυροῦ ἐναερίου, τὴν ἁλμυρὰν καὶ ἄποτον θάλασσαν εἰς γλυκύτητα μετεποίησε, καὶ ψυχρὰν καὶ πότιμον εἰργάσατο. Διὸ καὶ ἐμπλησθέντες ἐξ αὐτῆς, σὺν ἑτέροις πολλοῖς, τῷ Θεῷ ηὐχαρίστησαν. Ὁ Ἰησοῦς ποτὲ τοῦ Ναυῆ, τὸν Ἀμαλὴκ συγκόπτων, τὸν Ἥλιον τοῦ ἰδίου δρόμου ἔστησεν, ἕως συνέκοψε ἅπαντας. Καὶ οὗτος ποτὲ ὁ μακάριος ἐν τόπῳ τινὶ εὑρεθεὶς, ὠφελείας ἕνεκεν πολλῶν, καὶ τῆς ὥρας λῃγούσης, τὸν Θεὸν αἰτησάμενος ἔστησεν, ἕως οὗ τὸ πᾶν τῆς ὁδοῦ διήνυσεν. Οὗτος ὡς Ἠλίας ὕδωρ ἐξ Οὐρανοῦ κατήγαγεν, οὐχ ἅπαξ καὶ δὶς, ἀλλὰ καὶ πολλάκις τοῦτο αἰτησαμένων αὐτῷ. Ἐλισσαῖος ποτὲ ὁ Προφήτης, τῇ μηλωτῇ Ἠλιοῦ, τὸν Ἰορδάνην ἀβρόχως ἐπέρασεν. Οὗτος δὲ, ἀντὶ μὲν Ἰορδάνου τὸν Νεῖλον ποταμὸν, ἀντὶ δὲ μηλωτῆς, τὸ σημεῖον τοῦ Σταυροῦ ὅπλον κραταιὸν χρησάμενος, τὸ ὕδωρ ἅπαν εἰς λιβάδος εὐθύτητα μετεποίησε, καὶ ἐπάνω τῶν τοσούτων ὑδάτων πεζοπορήσας, ὢ τοῦ θαύματος, μέχρις ἀστραγάλων ἐβάφησαν οἱ αὐτοῦ πόδες. Τί τούτων τῶν τεραστίων ἕτερον; τί θαυμασιώτερον; Οὕτω καὶ ἄλλα σημεῖα διάφορα ἐργασάμενος τῇ δυνάμει τοῦ Σταυροῦ, καὶ ἐν γήρᾳ πίονι τὸν Θεὸν θεραπεύσας, ἀπῆλθε πρὸς τὰς αἰωνίους μονάς.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ ἐν Ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Ἀγάθωνος Πάπα Ῥώμης.

Στίχ. Ῥώμης Ἀώμης οἴακας διευθύνας,
Πρύμναν ἐκρούσω πρὸς νοητοὺς λιμένας,

Οὗτος ὁ Ὅσιος Πατὴρ ἡμῶν καὶ Θαυματουργὸς Ἀγάθων ἐκ τῆς Ἰταλίας ἐγένετο, Υἱὸς Χριστιανῶν γονέων, εὐλαβῶν, καὶ εὐσεβῶν. Οἱ δὲ γονεῖς αὐτοῦ φιλοπονήσαντες, ἐδίδαξαν αὐτὸν πᾶσαν Γραφὴν θεόπνευστον καὶ ὠφέλιμον. τοσοῦτον γὰρ ὠφελήθη παρὰ τῆς θείας γραφῆς καὶ κατενύγη, ὡς μετὰ τὸ ἀποθανεῖν τοὺς γονεῖς αὐτοῦ, συναγεῖν πάντα τὸν πλοῦτον αὐτῶν, καὶ προσκαλεσάμενος πτωχοὺς, ἐν μιᾷ ἡμέρᾳ διασκορπίσαι αὐτὸν, καὶ ἀπελθεῖν εἰς μοναστήριον, καὶ μονάσαι, καὶ τὸ μοναχικὸν σχῆμα ὑποδύσασθαι, καὶ δουλεύειν τῷ Θεῷ νυκτὸς καὶ ἡμέρας, καὶ ὑπὲρ τοῦ Κόσμου προσεύχεσθαι. Εἰς ἀρετὴν δὲ τοσοῦτον ἠγωνίσατο,

Digitized by Google

σατο. ὡς καὶ χαρίσματα ἰαμάτων ποιεῖν, ἐπεὶ δὲ ἡ ἀρετὴ οὐ λανθάνει, Πάπας Ῥώμης ἐγένετο. καὶ καλῶς διαπρέψας ἐν τῷ ἐπισκοπικῷ ἀξιώματι, πρὸς Κύριον ἐξεδήμησε.

Ταῖς αὐτῶν Ἁγίαις πρεσβείαις ὁ Θεός.

Ὠδὴ ζ΄. Παῖδες Ἑβραίων ἐν καμίνῳ.

Πράξεις τῶν θείων Ἀσωμάτων, μετὰ σώματος μιμούμενος Θεόφρον, ἐλειτούργεις Θεῷ, ἀπαύστως ἀναμέλπων· εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ὦτα κωφεύοντα Παμμάκαρ, δι' ἐντεύξεως ἀνέῳξάς σου θείας, καὶ χωλοῖς προφανῶς, παρέχεις εὐδρομίαν. εὐλογητὸς εἶ κράζουσα, τῷ Χριστῷ εἰς τοὺς αἰῶνας.

Νεύματι θείῳ τοῦ Δεσπότου, ἀκατάφλεκτος διέμεινας ἐν μέσῳ, εἰσελθὼν τοῦ πυρὸς, ἀμέτοχος δὲ τούτου, κρίσει δικαίᾳ φλέγεται, Ἡλιόδωρος εὐχῇ σου. Θεοτ.

Ἐν οὗ τὴν νηδὺν μὴ καταφλέξαν, τῆς Θεοτόκου τὸ πῦρ Παρθενομήτωρ, σωματοῦται ἐκ σοῦ, τὰ πέρατα φωτίζον, ταῖς θεϊκαῖς λαμπρότησι, διὰ τοῦτό σε ὑμνοῦμεν.

Ὠδὴ η΄. Νικηταὶ Τυράννου.

Ἐξεχύθη χάρις, Πάτερ σου τοῖς χείλεσιν ἱερομύστα. διὰ τοῦτο Λέων, ὁ Θεὸς σε ἔχρισεν Ἀρχιερέα, τοῦ λαοῦ βοῶντα, ὑμνεῖτε τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Βασιλεῖ παμμάκαρ, τῷ διαιωνίζοντι εὐαρεστήσας, ἐπιγείῳ Λέων, Βασιλεῖ παρέστηκας ἄνθρακας φέρων, καὶ τὴν τούτου Πάτερ, καταπλήττων ἔννοιαν, ταῖς θαυματουργίαις, ταῖς λίαν παραδόξοις.

Ὡς ἐλαία Πάτερ, φυτευθεὶς κατάκαρπος οἴκῳ Κυρίου, φέρεις μετὰ τέλος, ἐκ τοῦ θείου σκήνους σου ἔλαιον θεῖον, πιστῶν πᾶσαν νόσον, ἀπελαύνων πάντοτε, τῶν εἰς σὲ μετὰ πόθου, σοφὲ προσπεφευγότων. Θεοτοκίον.

Ὁ βουλήσει πάντα, ἐκτελῶν παναμώμε εὐλογημένη, βουληθεὶς καὶ μήτραν, τὴν σὴν κατεσκήνωσε καὶ σὰρξ ὡράθη. καὶ ἐθέωσέ με, φθαρέντα τὸ πρότερον, τοῦ ἀπατεῶνος, κακίστου συμβουλίᾳ.

Ὁ Εἱρμός.

„ Νικηταὶ Τυράννου καὶ φλογὸς, τῇ χάριτός σου γεγονότες, οἱ τῶν ἐντολῶν σου σφόδρα ἀντεχόμενοι, Παῖδες ἐβόων· Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα, Κυρίου τὸν Κύριον.

Ὠδὴ θ΄. Ἔφριξε πᾶσα ἀκοή.

Ὕμνοις σε θείαις ἐν φωναῖς, μακαρίζομεν ὁσίως βιώσαντα, καὶ τὰ οὐράνια περιπολοῦντα καὶ ἀγαλλόμενον, παθῶν καὶ θλίψεων ἡμᾶς, εὐχαῖς σου διάσωζε, καὶ περιστάσεων, Ἱεράρχα καὶ Ποιμὴν ἀξιάγαστε.

Ὡς κλῆμα τῆς ἀληθινῆς, γεγονὼς Πάτερ ἀμπέλου ἐβλάστησας, ἀρετῶν βότρυας, Θαυμάτων γλεῦκος ἐναποστάζοντας. ἐξ οὗ πίνοντες πιστῶς, ὑγείαν κομίζονται, καὶ ἀγαλλίασιν, εὐφημοῦντές σε ἀεὶ Λέων Ὅσιε.

Σῶμά σου γέγονε Ναὸς, τοῦ Ἁγίου καὶ σεπτοῦ Πάτερ Πνεύματος. καὶ νῦν κατάκειται, τῷ θείῳ ἔνδον Ναῷ, οὗ ἤγειρας, εἰς δόξαν Λέων καὶ τιμὴν, Λουκίᾳ τῇ Μάρτυρι, θαυμάτων βρύων ἡμῖν, Ποταμοὺς τοῖς εὐσεβῶς σε γεραίρουσι.

Ἥλιος ὤφθης φωταυγὴς, ἀρετῶν λαμπαδουχίαις τὰ πέρατα, περιαυγάζων ἀεὶ, καὶ νῦν πρὸς φέγγος μετέβης τὸ ἄρρητον. τὴν φωτοφόρον σου διὸ, μνήμην ἑορτάζοντας, Λέων πανόλβιε, σκοτασμοῦ πάντας δεινοῦ ἀπολύτρωσαι. Θεοτ.

Φρίττω σου μόνε Βασιλεῦ, τὴν δευτέραν παρουσίαν καὶ δέδοικα, ἄμετρα πταίσας σοι, καὶ μεταγνώσει μὴ βελτιούμενος. ἀλλ' ὡς ὑπάρχων ἀγαθὸς, ἐπίστρεψον σῶσόν με, τῆς Κυησάσης σε, εὐπροσδέκτοις Ἰησοῦ παρακλήσεσι. Ὁ Εἱρμός.

„ Ἔφριξε πᾶσα ἀκοὴ, τὴν ἀπόρρητον Θεοῦ συγκατάβασιν. ὅπως ὁ Ὕψιστος ἑκὼν, κατῆλθε μέχρι καὶ σώματος, Παρθενικῆς ἀπὸ γαστρὸς, γενόμενος ἄνθρωπος. διὸ τὴν ἄχραντον, Θεοτόκον οἱ πιστοὶ μεγαλύνομεν.

Ἐξαποστ. Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Λαμπτῆρα καὶ Διδάσκαλον, καὶ Ἱεράρχην μέγιστον, ἡ τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησία, γνω-

Digitized by Google

γνωρίζει σε Ἱεράρχα. τὰ τέκνα ταύτης Ὅσιε, καλῶς Πάτερ ἐποίμανας, ἐπὶ νομὴν σωτήριον, Λέων θεόφρον ἅγιε, αἱρετικοὺς ἐκδιώξας, καθάπερ θῆρας ἀγρίους.

Θεοτοκίον.

Καταυγὴς ὁ πολύφωτος, Ἀστὴρ καὶ διαυγέστατος, τερατουργὸς Ἱεράρχης, Λέων ὁ μύστης Τριάδος, κυρίως Θεοτόκον σε, ἁγνὴ τρανῶς ἐκήρυξεν, μεθ' ἧς καὶ ψυχῇ καὶ σώματι. Ἣν καὶ ἡμεῖς ἀνυμνοῦμεν, σαφῶς Θεοῦ σε Μητέρα.

Εἰς τὸν Στ. Στ. τῆς Ὀκτωήχου.

Ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία τοῦ Ὄρθρου, ὡς σύνηθες, καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν. Ζήτει εἰς Ἱεράρχας.

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ ΚΑ΄.

Τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Τιμοθέου, τοῦ ἐν Συμβόλοις.

Ἑσπέρας εἰς τό, Κύριε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν στίχους ς΄. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια. Ἦχος πλ. δ΄.

Ὢ τοῦ παραδόξου θαύματος.

Πάτερ Θεόφρον Τιμόθεε, δι' ἐγκρατείας πολλῆς, καὶ συντόνου δεήσεως, τῶν παθῶν σκιρτήματα, παντελῶς ἐξηφάνισας. καὶ ἀπαθείας χάριν δεξάμενος, δοχεῖον ὤφθης τοῦ θείου Πνεύματος. ὅθεν τὰ πνεύματα, ἀπελαύνεις πάντοτε, τὰ πονηρά, ζῶν καὶ μετὰ θάνατον, Θεομακάριστε.

Πάτερ Θεόφρον Τιμόθεε, τοῦ Ἀβραὰμ μιμητής, ἀψευδὴς ἐσχημάτισας, θεραπεύων πάντοτε, τοὺς πρὸς σὲ καταφεύγοντας. Ἰὼβ ἐκτήσω τὸ ἐν τοῖς πόνοις στεῤῥόν. Δαβὶδ τὸ πρᾶον, ἀνατεινάμενος, βίον ἰσάγγελον, ἐπὶ γῆς διήνυσας. τῶν ὀρεκτῶν, ἔφθασας τὸ ἔσχατον, ὑπὲρ ἡμῶν δυσωπῶν.

Πάτερ Ἱερὲ Τιμόθεε, τῆς σωφροσύνης Εἰκών, ἐγκρατείας Ὑπόδειγμα, εὐσεβείας Ἴνδαλμα, καὶ Πηγὴ κατανύξεως, ὀρθοδοξίας ἔρεισμα ἄσειστον, τῶν ἰαμάτων Ῥεῖθρον ἀένναον, Ἥλιος ἄδυτος, Τέκνον θείας χάριτος, καὶ Μοναστῶν, ὤφθης ἐγκαλλώπισμα, σεβασμιώτατε.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Ὅλος ὁ βίος μου ἄσωτος, ἡ δὲ ψυχὴ ἀσελγής, καὶ τὸ σῶμα παμμίαρον, καὶ ὁ νοῦς ἀκάθαρτος, καὶ τὰ ἔργα παμβέβηλα, καὶ ὅλος ὄντως εἰμὶ ὑπόδικος, τῆς καταδίκης καὶ κατακρίσεως. ποῦ νῦν πορεύσομαι; καὶ πρὸς τίνα φεύξομαι; εἰμὶ πρὸς σέ. Δέσποινα σπλαγχνίσθητι, καὶ δεῦρο σῶσόν με.

Σταυροθεοτοκίον. Ὅμοιον.

Ὢ τοῦ παραδόξου θαύματος. ὢ μυστηρίου φρικτοῦ. ὢ φρικτῆς ἐγχειρήσεως. ἡ Παρθένος ἔλεγεν, ἐν Σταυρῷ ὡς ἑώρακεν, ἐν μέσῳ δύο λῃστῶν κρεμάμενον, ὃν ἀνωδίνως φρικτῶς ἐκύησεν. ἔκλαιε λέγουσα· οἴμοι Τέκνον φίλτατον, πῶς ὁ δεινός, δῆμος καὶ ἀχάριστος, Σταυρῷ προσήλωσε;

Εἰς τὸν Ὄρθρον μετὰ τὴν συνήθη στιχολογίαν.

Ὁ Κανών. Οὗ ἡ ἀκροστιχίς.

Ὠδὴ α΄. Ἦχος πλ. δ΄. Ἄσωμεν ᾠδήν.

Σὲ τὸν νοητὸν ἀστέρα, τὸν ἐν τῷ ὕψει Πάτερ, τῆς ἐγκρατείας ἀναλάμψαντα φαιδρῶς, καὶ τῶν πιστῶν καρδίας καταυγάζοντα, μάκαρ Τιμόθεε, ἀνευφημοῦμεν ἀεί.

Ἔχων πρὸς Θεὸν ἐκτενές, τῆς διανοίας ὄμμα, τῆς ἀμελείας τὸν ὕπνον, ἐκ ψυχῆς ἀπετινάξω Πάτερ, καὶ Ναὸς ἐγένου Θείου Πνεύματος, καὶ ἁγιάσματος τόπος Τιμόθεε.

Τὰς τοῦ πονηροῦ μηχανάς, τῇ ταπεινώσει Πάτερ, συμπεφραγμένος διῆλθες ἀβλαβῶς, καὶ πρὸς Θεὸν ὑψώθης, καὶ αὐτοῦ τῆς δόξης διὰ παντός, ἐντρυφᾷς Μάκαρ Τιμόθεε.

Θεοτοκίον.

Τὴν ἀνερμηνεύτως Θεόν, τὸν ποιητὴν τῶν ὅλων, ἐν τῇ γαστρὶ συλλαβοῦσαν ἀσπόρως, ἀληθῶς τεκοῦσαν Θεοτόκον Κόρην, καὶ παρθενεύουσαν, ὕμνοις τιμήσωμεν.

Ὠδὴ γ΄. Στερέωμά μου Σωτήρ.

Οἰκτείρων πάντας τῇ συμπαθείᾳ, ἄλλος Ἀβραὰμ ἐσχημάτισας, δεξιούμενος τοὺς πανταχόθεν, παραβαλόντας ὦ Τιμόθεε, καὶ δι' αὐτῶν τῶν πόνων, θεραπεύων Θεόν.

Νεκρώσας μέλη τὰ ἐπὶ γῆς σου, Πάτερ ὡς φησὶν ὁ Ἀπόστολος, τῆς ζωῆς τῆς αἰ-

Digitized by Google

ἀϊδίου, συμμέτοχος ἀναδέδειξαι, ἐν ᾗ τῶν τιμώντων σε, ἀεὶ μέμνησο.

Ἀνατολὴ σου τῶν ἔργων Πάτερ, Ἥλιος γεγένησαι ἄδυτος, ταῖς ἀκτῖσι τῶν ἀγώνων τὰ ἔπαθλα, εἰς τὰ πέρατα καταυγάζων ἀεί, καὶ τῶν δαιμόνων, λύων τὴν σκοτόμαιναν. Θεοτοκίον.

Ἁγνὴ Παρθένε τοῦ Βασιλέως, τῶν βασιλευόντων Γεννήτρια, τὰς σειράς μου τῶν πταισμάτων, διάρρηξον καὶ ὁδήγησον, πρὸς μετανοίας τρίβους ταῖς πρεσβείαις σου.

Ὁ Εἱρμός.

„Στερέωμά μου Σωτὴρ ὑπάρχεις, κατα-
„φυγή μου καὶ δύναμις. σαλευθεῖσαν τὴν
„καρδίαν μου, στερέωσον εἰς τὸν φόβον σου.
„ὅτι οὐκ ἔστιν ἅγιος, ὡς σὺ ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Κάθισμα. Ἦχος δ. Ταχὺ προκατάλαβε.

Παρθένος ἀναδέδειξαι, πιστῶς τῷ ποιήσαντι· τὸ σῶμα πεφανέρωσαι, Πατὴρ ἡμῶν Ὅσιε. ὅθεν καὶ συνευφραίνῃ, ταῖς φρονίμοις Παρθένοις. πίστει δὲ συγχορεύεις, τοῖς ὁσίοις Πατράσιν. ἡμῖν δὲ ἐπεφάνης βρύων τὰ θαύματα. Θεοτοκίον.

Ταχὺ προκατάλαβε, πρὶν δουλωθῆναι ἡμᾶς. ἐχθροῖς βλασφημοῦσί σε, καὶ ἀπειλοῦσιν ἡμῖν, Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἀνελε τῷ Σταυρῷ σου, τοὺς ἡμᾶς πολεμοῦντας. μάθοιεν πῶς ἰσχύει, ὀρθοδόξων ἡ Πίστις, πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου μόνε φιλάνθρωπε. Σταυροθεοτοκίον. Ὅμοιον.

Παρθένε πανάμωμε, Μῆτερ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, ῥομφαία διῆλθέ σου, τὴν παναγίαν ψυχήν, ἡνίκα σταυρούμενον, ἔβλεψας ἑκουσίως, τὸν Υἱόν καὶ Θεόν σου. ὅνπερ εὐλογημένη, δυσωποῦσα μὴ παύσῃ, συγχώρησιν πταισμάτων ἡμῖν δωρήσασθαι.

Ὠδὴ δ. Ἐξ ὄρους κατασκίου.

Ἐν ταῖς προσευχαῖς, ἀεὶ ὀχυρούμενος, τὰ τῶν νοητῶν, ἐχθρῶν τόξα καὶ βέλη· ὥσπερ νηπίων τοξεύματα ἐλογίσω, Πάτερ ἀοίδιμε Τιμόθεε.

Τὸν τῆς πρὸς ἡμᾶς, Χριστοῦ οἰκονομίας, σχέσει προσκυνῶν, Θεόφρων χαρακτῆρα, πεῖραν ὑπέστης μαστίγων ὑπὸ τῶν τοῦτον, ἀπαρνουμένων ὦ Τιμόθεε.

Ἔστης ἀνδρικῶς, ἀσάλευτος ὑπῆρξας, ἐν τῇ πρὸς Θεόν, ἀεὶ δοξολογίᾳ. μηδ' ὁπωσοῦν ἀναπαύσεως ἐν ταῖς ταύτης, ὥραις μετέχων ὦ Τιμόθεε. Θεοτοκίον.

Νέον ἐπὶ γῆς, ἐγέννησας Παιδίον, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς, πρὸ πάντων τῶν αἰώνων, γεγεννημένον ἀρρήτως, Μῆτερ ἁγία, Χριστιανῶν ἡ ἐπανόρθωσις.

Ὠδὴ ε. Τὸν ζόφον τῆς ψυχῆς μου.

Νοῒ κεκαθαρμένῳ, παρεστὼς τῇ Τριάδι μακάριε, καὶ ταῖς ἐκεῖθεν ἀκτῖσι πυρσευόμενος Πάτερ, τοὺς ἐν σκότει ἡμᾶς κινδυνεύοντας, τῶν ψυχικῶν παθημάτων, φωτίζεις ἑκάστοτε.

Τὴν σάρκα ἐγκρατείᾳ, τὴν ψυχὴν ἀπαθείᾳ κοσμούμενος τοῦ Βασιλέως τῶν ὅλων, θεράπων ἐγνωρίσθης, καὶ παρ' αὐτοῦ ἐναργεῖς, τὰς τῶν θαυμάτων ἐδέξω, Τιμόθεε χάριτας.

Οὐ γνώμῃ περιέργῳ, ἀλλ' ἀπλάστῳ καρδίᾳ αἰτήσασα, ἡ προσελθοῦσα σοι στεῖρα, διὰ πίστιν οἰκέτου, εὔτεκνος δείκνυται ἐξ ἀτεκνίας· ὑμνοῦσα Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν. Θεοτοκίον.

Οἰκήσας ἐν γαστρί σου, ὁ οἰκῶν ἐν ὑψίστοις σε ἀπειργάσατο, Οὐρανῶν πλατυτέραν, Μαρία Θεοτόκε. ὃν ὑπὲρ πάντων ἡμῶν ὡς ἀγαθὴ, μὴ ἐλλείπῃς πρεσβεύειν Θεόνυμφε.

Ὠδὴ ς. Ἱλάσθητί μοι Σωτήρ.

Καλῶς σοι διατηρῶν, τῆς παρθενίας τὸ ἀξίωμα, ἐν ὅλῃ σου τῇ ζωῇ, γυναικῶν οὐδέποτε κατ' ὄψιν συνέτυχες, τὴν ἐκ τούτου βλάβην, παντελῶς ἀποκρυψάμενος.

Λιμένι τῷ νοητῷ, ἐγκαθωρμίσθης τοῖς κύμασι, τῶν ἡδονῶν μὴ βραχεὶς, παμμάκαρ Τιμόθεε, ἀλλὰ ταῖς τοῦ Πνεύματος, ζωηφόροις αὔραις, ἀπλώσας παναοίδιμε.

Ἐμάκρυνας ψαλμικῶς, ἐν ὄρεσι διαιτώμενος, καὶ ταῖς ἐρήμοις ἀεὶ, σοφὲ αὐλιζόμενος, ἕως οὗ εἰσήλασας, εἰς Θεοῦ τὴν Πόλιν, τὴν Οὐράνιον Τιμόθεε.

Θεοτοκίον.

Ὁ μόνος τοῖς χερουβικοῖς, ἀπεριγράπτως καθήμενος, περιγραπτῶς ἐν τῇ σῇ, κοι-

Digitized by Google

λίᾳ ἐνῴκησε, σαρκὶ οὐ θεότητι, καὶ ἐκ σοῦ προῆλθε, διασώζων με Πανάμωμε.

Ὁ Εἱρμός.

„ Ἱλάσθητί μοι Σωτήρ. πολλαὶ γὰρ αἱ ἀνομίαι μου. καὶ ἐκ βυθοῦ τῶν κακῶν, ἀνάγαγε δέομαι. πρὸς σὲ γὰρ ἐβόησα, καὶ ἐπάκουσόν με, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου.

Κοντάκιον. Ἦχος δ΄. Ἐπεφάνης σήμερον.

Ὡς ἀστὴρ πολύφωτος ἐκ τῆς ἑώας, ἀναλάμψας ηὔγασας, ἐν ταῖς καρδίαις τῶν πιστῶν, τὰς ἀρετὰς τῶν θαυμάτων σου, θαυματοφόρε Θεόφρον Τιμόθεε.

Τῇ αὐτῇ Μηνὶ ΚΑ΄. Μνήμη τοῦ ἐν Ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Τιμοθέου τοῦ ἐν Συμβόλοις.

Στ. Καὶ ζῶντα Τιμόθεε καὶ τεθνηκότα,
Τιμᾷ Θεός σε ζώντων καὶ τεθνηκότων.
Εἰκάδι Τιμόθεον πρώτῃ κατὰ σῆμα κάλυψεν.

Οὗτος ὁ μακάριος ἐξ ἁπαλῶν τῶν ὀνύχων τὸν μονήρη βίον ὑποδύς, δι᾽ ἐγκρατείας πολλῆς καὶ συντόμου δεήσεως, τῶν παθῶν τὰ σκιρτήματα ἐξαφανίσας, καὶ ἀπαθὴς γενόμενος, δοχεῖον ὤφθη τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, παρθένος ἕως τέλους καὶ ψυχῇ καὶ σώματι διαμείνας. Γυναῖκα οὐδέποτε εἰς ὄψιν ἐλθεῖν ἠθέλησεν. Ἐν ὄρεσι διαιτώμενος, καὶ ἐν ἐρήμοις αὐλιζόμενος, τῶν δακρύων τῇ δρόσῳ τὴν ψυχὴν αὐτοῦ ἤρδευσεν· ὅθεν καὶ χαρίσματα ἰαμάτων ἔλαβε. Δαίμονας γὰρ ἐξ ἀνθρώπων ἀπήλασε, καὶ πᾶσαν ἄλλην νόσον ἐθεράπευσεν. οὕτω βεβιωκώς, ἐν γήρᾳ καλῷ καταλύει τὸν βίον, καὶ πρὸς Κύριον ἐκδημεῖ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ ἐν ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Εὐσταθίου, Πατριάρχου Ἀντιοχείας τῆς μεγάλης.

Οὗτος ἦν ἐπὶ Κωνσταντίνου τοῦ πρώτου ἐν Βασιλεῦσι Χριστιανοῦ, ὅς τις τῆς ὀρθοδοξίας τὰς ἀκτῖνας δεχόμενος, πάντας τοὺς ἐπὶ λόγῳ σοφίας ἁπανταχοῦ τῆς Οἰκουμένης ἐπισυνάξων ἐκπέμπει, ὧν εἷς ἦν καὶ οὗτος ὁ Ἅγιος. ὃς καὶ παρῆν ἐν τῇ κατὰ Νίκαιαν πρώτῃ Συνόδῳ, τῶν τριακοσίων δέκα καὶ ὀκτὼ θεοφόρων Πατέρων, καὶ τὸ δόγμα τῆς εὐσεβείας κρατύνων, ἐξελέγχων δὲ καὶ ἀνατρέπων τοὺς τῆς θείας φύσεως τὴν τομὴν ἐπεισάγοντας, καὶ τὸν Υἱὸν κτίσμα λέγοντας, καὶ τῆς Πατρικῆς τιμῆς ἀλλοτριοῦντας. Διὰ οὖν τὴν ἔνθεον αὐτοῦ παρρησίαν, καὶ τὸν ὑπὲρ τῆς Ὀρθοδόξου Πίστεως ζῆλον, φθόνον ὠδίνησαν κατ᾽ αὐτοῦ Εὐσέβιος ὁ Νικομηδείας, Θέογνις ὁ Νικαίας. καὶ Εὐσέβιος ὁ Καισαρείας, καὶ οἱ λοιποὶ ὅσοι τῆς ἀρειανικῆς βλασφημίας, ἢ μᾶλλον εἰπεῖν ἀθείας ἐτύγχανον κοινωνοί. καὶ ἐν σχήματι τῆς κατὰ πάροδον ἐπισκέψεως, (καὶ γὰρ τὴν ἐπὶ τὰ Ἱεροσόλυμα πορείαν ἐπλάσαντο) ἐν Ἀντιοχείᾳ παραγενόμενοι, τὴν τοῦ Ἁγίου καταψηφισάμενοι καθαίρεσιν, ὅτι δή φασι γυναῖκόν ἑταιρικόν, ὑπ᾽ αὐτῶν ἐπὶ μεγάλοις δώροις ἀναπεισθὲν, ἀρτιγενὲς παιδίον ἐπιφερόμενον, προσῆλθεν αὐτοῖς, ἐκ συνουσίας τοῦ Εὐσταθίου συνειληφέναι λέγον, καὶ τετοκέναι τὸ ἐπιφερόμενον βρέφος. καὶ γὰρ ἦσαν τοῦ τοιούτου δράματος αὐτουργοί. οἵτινες ὅρκῳ μόνῳ τὴν κατηγορίαν βεβαιῶσαι τὸ γύναιον ἀπαιτήσαντες, αὐθέωος τοῦ Ἁγίου τὴν καθαίρεσιν καταψηφίζονται, καὶ τὸν Βασιλέα πείθουσιν ἐξορίαν ἀποφήνασθαι κατ᾽ αὐτοῦ. καὶ ἐπέμφθη διὰ τῆς Θράκης εἰς Φιλίππους Πόλιν Μακεδονίας, ἔνθα καὶ τὸν βίον κατέλυσεν. Ἑκατὸν δὲ χρόνων διαγενομένων κατὰ τοὺς χρόνους τῆς Βασιλείας Ζήνωνος, ἀνήχθη τὸ Ἅγιον αὐτοῦ Λείψανον, καὶ παρεπέμφθη εἰς Ἀντιόχειαν, παντὸς τοῦ πλήθους προχυθέντος τοῦ ἄστεος ἀπὸ μιλίων δεκαοκτώ. καὶ μεθ᾽ ὕμνων καὶ φώτων καὶ θυμιαμάτων δεξαμένων αὐτό. Τοῦτον καὶ ὁ τίμιος Χρυσόστομος ἐγκωμίοις ἐτίμησε. Λέγεται δὲ, ὅτι τὸ συκοφαντῆσαν τὸν Ἅγιον Εὐστάθιον γύναιον, νόσῳ χαλεπῇ περιπεσὸν, τὴν κατ᾽ αὐτοῦ πᾶσαν ἐξαγορεῦσαι ἐπιβουλὴν, καὶ τῶν ὑποθεμένων ἕκαστον ἐξαγγεῖλαι. καὶ ὅτι ἐπὶ χρήμασιν ὑπ᾽ αὐτῶν ἐξαπατηθεῖσα, καὶ πεισθεῖσα, τὴν κατηγορίαν ἐξήνεγκε. Τὸν μέντοι ὅρκον παραλογίσασθαι, καὶ μὴ παντελῶς διαψεύσασθαι· ὑπό

τι-

Digitized by Google

τιμος γὰρ Εὐσταθίου χαλκέως συμφθαρέντος αὐτῇ γεννηθῆναι ἔφη τὸ βρέφος.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Τοῦ ἐν Ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Γεωργίου, Ἐπισκόπου Ἀμάστριδος.

Στ. Ὁ Γεώργιος καὶ λιπὼν τὸ σαρκίον,
Πολλοῖς γεωργεῖ ψυχικὴν σωτηρίαν.

Οὗτος εὐσεβῶν ἔφυ γονέων, Θεοδώρου καὶ Μυγεθοῦς προσαγορευομένων, τὴν Κρώμνην δὲ πατρίδα κεκτημένων· οἳ τὸν βίον ἐν ἀπαιδίᾳ διανύοντες, εὐχῇ καὶ νηστείᾳ τὸ Θεῖον ἐλιτάνευον, δοθῆναι αὐτοῖς τέκνον, ὃ καὶ γέγονε. Διὰ γὰρ θείας φωνῆς, τήν τε σύλληψιν, καὶ τὴν κλῆσιν, καὶ τὸ τῆς Ἱερωσύνης χάρισμα τοῦ μέλλοντος ἐξ αὐτῶν τεχθῆναι, πρὸς βαθὺ γῆρας ἐλάσαντες, ἐμυήθησαν. Τεχθέντος δὲ αὐτοῦ, καὶ τὰ τῆς νεότητος ἤθη ἀπωθουμένου, καὶ τῶν μενόντων ἀντιποιουμένου, καὶ τῶν μαθημάτων τῶν τε θείων, τῶν τε ἀνθρωπίνων οὐδ' ὅλως κατολιγωροῦντος. Θεωροῦντες οὖν οἱ γονεῖς αὐτοῦ τὸν καλὸν δρόμον τοῦ Παιδός, ἐδόξαζον τὸν Θεόν. Ἱκανῶς οὖν παιδευθεὶς, καὶ τῆς πατρίδος ἀπαναστὰς, καταλαμβάνει τὸ ὄρος τῆς Συρικῆς. καὶ εὑρὼν γέροντα ἐκεῖσε τίμιον, παρ' αὐτοῦ λαμβάνει τὸ Ἀγγελικὸν σχῆμα. Καὶ τὸν βίον ἐκείνου λιπόντος, τὴν Βόνυσσαν καταλαμβάνει, πάσῃ σκληραγωγίᾳ καὶ ἀσκήσει ἑαυτὸν καθυποβαλών. Ἐπεὶ δὲ ὁ τῆς Ἐκκλησίας Ἀμάστριδος Πρόεδρος ἀπεβίω, καὶ μὴ βουλόμενος, ἀνάγεται οὗτος ὁ Ἅγιος εἰς τὸν τῆς Ἀρχιερωσύνης Θρόνον, ὡς λύχνος ἐπὶ τὴν λυχνίαν, ψήφῳ θείᾳ καὶ συμφωνίᾳ Ἱερέων. Ἀπάραντος δὲ αὐτοῦ τῆς Βασιλευούσης, καὶ τὸν αὐτοῦ Θρόνον καταλαβόντος, ὁμοῦ πάντα ἐτελεῖτο, καὶ ἐσπουδάζοντο διατάξεις ἱεραί, εὐκοσμία τοῦ Βήματος, καταστάσεις τοῦ ἱερατικοῦ συστήματος, ὀρφανῶν καὶ χηρῶν προστασία καὶ πτωχοτροφία, χρεῶν ἀποκοπαί, καὶ ἡ πρὸς τὸ Θεῖον εὐσέβεια. πρὸς τούτοις δὲ καὶ θεοσημεῖαι, καὶ τεράστια παντοῖα τελούμενα δι' αὐτοῦ. Οὕτω καλῶς τὸν βίον περάνας, τῶν τῇδε μετέστη, ἐν εἰρήνῃ τὸ πνεῦμα τῷ Θεῷ ἀποδούς.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Ὁ ἐν Ἁγίοις Πατὴρ ἡμῶν, Ἰωάννης Πατριάρχης Κωνσταντινουπόλεως ἀπὸ Σχολαστικῶν. ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Στ. Χριστοῦ τέθνηκας ὁ σχολαστικὸς θύτης,
Καὶ τῶν μακρῶν σου νῦν σχολὴν ἄγεις πόνων.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Ὁ Ἅγιος Ζαχαρίας, Πατριάρχης Ἱεροσολύμων, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Στίχ. Μακάριος εἶ θανὼν Ζαχαρία.
Ζαχαρία πρόεδρε γῆς Μακαρίας.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Μαυρικίου, καὶ τῶν σὺν αὐτῷ Ἑβδομήκοντα Μαρτύρων.

Οὗτοι ὑπῆρχον ἐν ταῖς ἡμέραις Μαξιμιανοῦ τοῦ βασιλέως. Διερχομένου οὖν αὐτοῦ διὰ τῆς Ἀπαμέων Πόλεως, διεβλήθησαν οὗτοι τῷ βασιλεῖ ὡς Χριστιανοί. Καὶ παραστάντες, Χριστιανοὺς ἑαυτοὺς ἀποφήναντες, εὐθέως ἀφαιροῦνται τὰς ζώνας, καὶ τῇ φρουρᾷ ἐγκλείονται, καὶ μετὰ τρεῖς ἡμέρας προσκληθέντες, ἐρωτῶνται. Ὡς δὲ ἔμενον τῇ πίστει ἀκλόνητοι, τύπτονται σφοδρῶς, καὶ ἐπὶ πυρὰς ῥίπτονται. Εἶτα ξύλοις ἀναρτηθέντες, ξέονται τὰς πλευράς. Βουλόμενος δὲ ὁ Μαξιμιανὸς περισσοτέρως λυπῆσαι τὸν Ἅγιον Μαυρίκιον, Φωτεινὸν τὸν Υἱὸν αὐτοῦ ἀποτμηθῆναι προστάττει. Ἐπεὶ δὲ εἶδεν αὐτοὺς ἀκλινῆ τὴν πίστιν τηροῦντας, καὶ μὴ πειθαρχοῦντας, πέμπει αὐτοὺς ἔν τινι τόπῳ ἀλσώδει, μέσον δύο Ποταμῶν καὶ Λίμνης κειμένῳ, σφηκῶν τε καὶ μυιῶν, καὶ κωνώπων καὶ σκνιπῶν ὑπαρχόντων ἀναμέστῳ. Καταλαβόντες δὲ οἱ δήμιοι τὸν τόπον, καὶ γυμνώσαντες αὐτοὺς, καὶ δεσμήσαντες, καὶ πάλοις προσδήσαντες, καὶ μέλι περιχρίσαντες, καὶ μάλιστα τοῦ τοιούτου καιροῦ πρὸς τὴν τοιαύτην ἐπίνοιαν ἐπιτηδείου ὑπάρχοντος, καὶ τὸ τοῦ Ἁγίου Φωτεινοῦ σῶμα πρὸ προσώπου τοῦ Πατρὸς αὐτοῦ Μαυρικίου ἀκοντίσαντες, ἀπῆλθον. Οἱ δὲ μακάριοι καὶ γενναῖοι οὗτοι, δέκα νυχθημέροις ἀνυποίστῳ τοιαύτῃ βασάνῳ καὶ ταλαιπωρίᾳ προκαρτερήσαντες, καὶ τῷ Θεῷ προσευξάμενοι, ἐν εἰρήνῃ ἐτελειώθησαν.

Digitized by Google

Ταῖς αὐτοῦ Ἁγίαις πρεσβείαις ὁ Θεὸς ἐλέησον, καὶ σῶσον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὠδὴ ζ΄. Ὁ διʼ Ἀγγέλου παῖδας.

Ἐσβέσας παθῶν τὴν φλόγα, τῶν δακρύων τῇ δρόσῳ, χάριν θαυμάτων ἔβλυσας. διʼ ὧν ἀποκαθαίρεις τοὺς μολυσμοὺς, τῶν παθημάτων Τιμόθεε.

Μακαρισμοῦ τοῦ θείου, ἀψευδῶς τετύχηκας, τὴν τῶν πραέων Ὅσιε, κληρονομήσας χώραν καὶ τῆς χαρᾶς, τῶν ἐκλεκτῶν ἐμφορούμενος.

Λύσιν ἁμαρτημάτων, τοῖς τελοῦσιν ἐκ πόθου, τὸ ἱερόν μνημόσυνον, τῆς μεταστάσεώς σου ὡς παῤῥησίαν, εὑρηκὼς Παμμάκαρ αἴτησαι. Θεοτοκίον.

Λελυτρωμένοι πάντες, τῆς ἀρχαίας κατάρας, τῷ παναγίῳ τόκῳ σου, εὐλογημένη σὲ εὐλογοῦμεν, Θεοτόκε ἀμίαντε.

Ὠδὴ η΄. Ὁ στεγάζων ἐν ὕδασι.

Παθοκτόνος γεγένησαι, διʼ ἐγκρατείας πολλῆς, καὶ συντόμου Πάτερ, τῆς ἀκρυπτίας, ἀναβάσεις ἀεὶ, ἀρετῶν Ὅσιε, μελετῶν ἐν καρδίᾳ, καὶ ἐκ δόξης βαίνων ἐπὶ δόξαν, τῆς ἀτελευτήτου, ζωῆς καὶ ἀφθαρσίας.

Ὡς θυμίαμα Ὅσιε, τὰς προσευχάς σου Θεῷ, τῷ καθαρωτάτῳ, σὺ προσηγάγω, καθαρᾶς ἐκ ψυχῆς. θείαν ἐνέργειαν, παρʼ αὐτοῦ ἐκομίσω, τῶν θαυμάτων, δαίμονας ἐλαύνειν, καὶ τὰς τῶν ἀνθρώπων, ἰᾶσθαι ἀσθενείας.

Μισοπόνηρος ἄκακος, καὶ συμπαθὴς καὶ πραῢς, καὶ δικαιοσύνῃ κεκοσμημένος, Πάτερ γέγονας, Ὅσιος ἄμεμπτος, ἀπεχόμενος πάσης ἀδικίας, στύλος Μοναζόντων. ὅθεν σε τιμῶμεν, πιστοὶ εἰς τοὺς αἰῶνας. Θεοτοκίον.

Μόνην σε ἐξελέξατο, τὴν καλλονὴν Ἰακὼβ, τοῦ Πατρὸς ὁ Λόγος, καὶ σοῦ ἐν μήτρᾳ κατεσκήνωσεν, καὶ ὡς ηὐδόκησεν, ὑπὲρ πάντας ὡραίους, τοὺς ἀνθρώπους, Παναγνε προῆλθε, τὴν ἀμαυρωθεῖσαν, ἡμῖν καθαίρων φύσιν. Ὁ Εἱρμός.

„Ὁ στεγάζων ἐν ὕδασι. τὰ ὑπερῷα αὐτοῦ,
„ὁ τιθεὶς θαλάσσῃ, ὅριον ψάμμον,
„καὶ συνέχων τὸ πᾶν, σὲ ὑμνεῖ Ἥλιος:
„σὲ δοξάζει Σελήνη, σοὶ προσφέρει ὕμνον
„πᾶσα Κτίσις, τῷ Δημιουργῷ, καὶ Κτίστῃ
„εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ὠδὴ θ΄. Εὐλογητὸς Κύριος.

Ἁγιωσύνης Τέμενος, καταψύξεως Πηγὴ, συμπαθείας Ῥεῖθρον, ἀνεδείχθης σοφὲ, ἀγάπης τε ἄπειρον πέλαγος, Κυρίου θεράπων ἀψευδὴς, καὶ Οὐρανοπολίτης, καὶ Ἀγγέλων σύσκηνος, καὶ θαυμάτων Βρύσις.

Κατακαυχᾶσθαι ἔλεον, Πάτερ κρίσεως εἰδὼς, οὐ παρεῖδες ξένον, ἀλλὰ πᾶσι χρηστῶς, τὰ σπλάγχνα διήνοιξας Ὅσιε, Πατὴρ χρηματίσας ὀρφανῶν, καὶ τῶν χηρῶν προστάτης, καὶ γυμνῶν ἀμφίασις, καὶ τροφὴ πεινώντων.

Ἀπὸ τῆς γῆς ἐχώρησας, πρὸς αὐτὸν τὸν οὐρανόν. ἔνθα εἶχες ἔτι περιὼν ἐν σαρκὶ, καλῶς τὸ πολίτευμα Ὅσιε, ἡμῖν ἱλασμὸν ἁμαρτιῶν, πρεσβεύων δωρηθῆναι, τοῖς πιστῶς τιμῶσι σου, τὴν ἁγίαν μνήμην.

Ῥεῖθρον ἡμῖν ἑκάστοτε, ἡ τιμία σου σορὸς, ἰαμάτων Πάτερ ἀναβλύζει, παθῶν ἐκχύσεις παντοίων ξηραίνοντα, καὶ πᾶσαν ἀρδεύοντα ψυχὴν, πρὸς εὐκαρπίαν θείαν, Ἱερὲ Τιμόθεε, τοῦ Χριστοῦ θεράπων. Θεοτοκίον.

Ῥήμασι σοῖς ἑπόμεναι, γενεαὶ τῶν γενεῶν, Μαρία σὲ μακαρίζομεν ἀεί. Θεὸν γὰρ τὸν ὄντως μακάριον, ἐκύησας ἄχραντε ἁγνὴ, τὸν πάντας μακαρίους, τοὺς αὐτῷ δουλεύοντας, ἀψευδῶς ποιοῦντα.

Ὁ Εἱρμός.

„Εὐλογητὸς Κύριος, ὁ Θεὸς τοῦ Ἰσραὴλ,
„ὁ ἐγείρας κέρας σωτηρίας ἡμῖν, ἐν
„οἴκῳ Δαβὶδ τοῦ παιδὸς αὐτοῦ. ἐν οἷς ἐπεσκέψατο ἡμᾶς, ἀνατολὴ ἐξ ὕψους καὶ
„κατηύθυνεν ἡμᾶς, εἰς ὁδὸν εἰρήνης.

Εἰς τὸν ϛ΄. ϖ΄. τῆς Ὀκτωήχου.

Ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία τοῦ Ὄρθρου, ὡς σύνηθες, καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν. Ζήτει εἰς Ὁσίους.

Τῷ

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ ΚΒ'.

Ἡ εὕρεσις τῶν Λειψάνων τῶν Ἁγίων Μαρτύρων τῶν ἐν τοῖς Εὐγενίου.

Ἑσπέρας εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν. Στίχους ϛ'. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια. Ἦχος δ'.

Ὁ ἐξ ὑψίστου κληθείς.

Ταῖς πολυτρόποις ἰδέαις τῶν βασάνων, ἐναπεκδυσάμενοι τοὺς τῆς νεκρώσεως, χιτῶνας Μάρτυρες ἔνδοξοι, τῆς ἀφθαρσίας, θεῖον ἱμάτιον ἐπενδύσασθε, καὶ νῦν τὰ οὐράνια περιπολεύετε, τῷ θεϊκῷ Θρόνῳ πάντοτε, παρεστηκότες, λελαμπρυσμένοι Θεομακάριστοι. ὅθεν ἐν πίστει τὴν ὑπέρλαμπρον, μνήμην ὑμῶν ἑορτάζομεν, καὶ λειψάνων τὴν θήκην, ἱερῶς περιπτυσσόμεθα.

Ἐξ ἀσθενείας βροτῶν δυνάμει θείᾳ, ἰάσεως πρόεισι τοῖς προσπελάζουσι, κόνις βραχεῖα τοῦ σώματος, τῶν ἀθλοφόρων, πηγὰς θαυμάτων βρύει ἐν χάριτι. προσέλθωμεν ἄνθρωποι καὶ ἀρυσώμεθα, ῥῶσιν ψυχῆς ῥῶσιν σώματος, ἀναβοῶντες, χαριστηρίους φωνὰς καὶ λέγοντες· Σῶτερ τοῦ κόσμου, δι' ὃν ἤθλησαν, οἱ σεπτοὶ ἀθληταὶ καρτερώτατα, ταῖς αὐτῶν ἱκεσίαις, πάσης βλάβης ἐλευθέρωσον.

Οἱ ἐπὶ χρόνους μακροὺς ἐγκεκρυμμένοι, καλλίνικοι Μάρτυρες νῦν πεφανέρωνται, καθάπερ ὄλβος πολύτιμος, τὴν Βασιλίδα, καταπλουτίζοντες πασῶν τῶν Πόλεων, παλάμαις φερόμενοι, Ἀρχιερέως σοφοῦ, καὶ εἰς Ναὸν κομιζόμενοι, σεπτῶς τὸν θεῖον, καὶ τοῖς αἰτοῦσι διανεμόμενοι, εἰς πᾶσαν ῥῶσιν, εἰς ὠφέλειαν, εἰς φωτισμὸν εἰς ἀντίληψιν, τῶν ὑμᾶς δεχομένων, ὡς πιστοὺς Θεοῦ θεράποντας.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Ἐξαγορεύσω ἀγνὴ σοι Θεοτόκε, τὰ δεινά μου πταίσματα. εἰ γὰρ καὶ κρύψω αὐτά, ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῆς κρίσεως, ἀνοιγομένων, τῶν βίβλων πάντων φανερωθήσονται. ὄμματα ἐρρύπωσα, βλέπων τὰ ἄτοπα, χεῖρας ἀθέσμως ἐμόλυνα, ταῖς αἰσχρουργίαις. σῶμα ἠχρείωσα ὁ ταλαίπωρος. καὶ τὴν ψυχήν μου ἐτραυμάτισα, ἁμαρτίαις ἐλέησον οἴκτειρον, καὶ μερίδος με δεῖξον, σωζομένων ταῖς πρεσβείαις σου.

Σταυροθεοτοκίον. Ὅμοιον.

Μὴ ἐποδύρου μου Μῆτερ καθορῶσα, ἐν ξύλῳ κρεμάμενον τὸν σὸν Υἱὸν καὶ Θεόν, τὸν ἐφ' ὑδάτων κρεμάσαντα, τὴν Γῆν ἀσχέτως, καὶ πᾶσαν Κτίσιν δημιουργήσαντα. καὶ γὰρ ἀναστήσομαι, καὶ δοξασθήσομαι, καὶ τὰ τοῦ ᾅδου βασίλεια, συντρίψω σθένει, καὶ ἀφανίσω τούτου τὴν δύναμιν, καὶ τοὺς δεσμίους ἐκλυτρώσομαι, τῆς αὐτοῦ κακουργίας ὡς εὔσπλαγχνος, καὶ Πατρὶ τῷ ἰδίῳ, προσαγάγω ὡς φιλάνθρωπος.

Εἰς τὸν, Ὄρθρον, μετὰ τὴν συνήθη στιχολογίαν.

Ὁ Κανών. Ὠδὴ α'. Ἦχος πλ. δ'.

Ἁρματηλάτην Φαραώ.

Μαρτυρικαῖς ἠγλαϊσμένοι χάρισι, καὶ τῷ μεγάλῳ φωτὶ, ὁλολαμπεῖς πόθῳ, παρεστῶτες Μάρτυρες, τὰ ῥεύματα τῶν ψυχῶν ἡμῶν, καὶ παθῶν τὸν χειμῶνα, διασκεδάσατε χάριτι, τοῦ Παντοδυνάμου Θεοῦ ἡμῶν.

Στρατευθεὶς ὁ τῶν Μαρτύρων ὅμιλος, τῷ παντεπόπτῃ, Θεῷ καὶ τῷ αὐτοῦ πόθῳ, τὰς ψυχὰς προσδήσαντες, διέλυσαν τὸν σύνδεσμον, τῆς κακίας καὶ λύσιν, ἁμαρτημάτων βραβεύουσι, πίστει τοῖς αὐτοὺς μακαρίζουσιν.

Οἱ φανερῶς τὸν πονηρὸν συντρίψαντες, πόνοις ἀθλήσεως, καὶ φθονερῶς χρόνοις, πλείοσι κρυπτόμενοι, σήμερον πεφανέρωνται, καὶ χερσὶν Ἱερέως, θεόφρονος συγκομίζονται, Κόσμῳ σωτηρίαν βραβεύοντες.

Θεοτοκίον.

Ἐξ ὁρατῶν καὶ ἀοράτων ῥῦσαί με, Παρθενομήτωρ ἐχθρῶν, ἡ τὸν Θεὸν Λόγον, ὁρατὸν γεννήσασα, ἀόρατον ὑπάρχοντα, καὶ παθῶν μου τὸν σάλον, τῇ σῇ γαλήνῃ κατεύνασον, μόνη τῶν βροτῶν ἡ ἐπανόρθωσις.

Ὠδὴ γ'. Οὐρανίας ἁψῖδος.

Πυρωθέντες τῷ πόθῳ, τῷ Θεϊκῷ Μάρτυρες, πῦρ τῆς ἀθεΐας, αἱμάτων

Digitized by Google

των ῥείθροις ἐσβέσατε, καὶ ἀναλάμψαντες, φωτοειδεῖς ὡς Ἀστέρες, πᾶσαν τὴν ὑφήλιον κατεφαιδρύνατε.

Ἀπαστράπτει Μαρτύρων, τὰ φωταυγῆ λείψανα, φέγγος ἰαμάτων, τοῖς πίστει τούτοις προστρέχουσι. χάριν γὰρ ἐπλούτησαν, ἐκ τῆς πηγῆς τοῦ Σωτῆρος, τούτου τὸ ἑκούσιον, Πάθος ζηλώσαντες.

Οἱ τῆς Πίστεως πύργοι, τὰ τοῦ Χριστοῦ θύματα, χρόνον ἐπιμήκιστον, ὕδασι κρυπτόμενοι, νῦν πεφανέρωνται, Ἀρχιερέως παλάμῃ, εὐσεβῶς ὁσίως τε συγκομιζόμενοι. Θεοτοκίον.

Χαῖρε μόνη τεκοῦσα, τὸν τοῦ παντὸς Κύριον. Χαῖρε τὴν χαρὰν, τοῖς ἀνθρώποις ἡ προξενήσασα. Χαῖρε κατάσκιον, καὶ ἀλατόμητον Ὄρος, τῶν πιστῶν τὸ στήριγμα, χαῖρε Πανάμωμε.

Ὁ Εἱρμός.

„Οὐρανίας ἀψῖδος, ὀροφουργὲ Κύριε, καὶ „τῆς Ἐκκλησίας δομήτωρ, σύ με στε„ρέωσον, ἐν τῇ ἀγάπῃ τῇ σῇ, τῶν ἐφετῶν „ἡ ἀκρότης, τῶν πιστῶν τὸ στήριγμα, μό„νε Φιλάνθρωπε.

Κάθισμα. Ἦχος α΄. Τὸν τάφον σου.

Τὴν πλάνην τοῦ ἐχθροῦ, φανερῶς καθελόντες, ἐν ἔτεσι πολλοῖς, φθονερῶς κεκρυμμένοι, ἡμῖν πεφανέρωσθε, παναοίδιμοι Μάρτυρες, θεραπεύοντες, τὰ τῶν ψυχῶν ἡμῶν πάθη, καὶ ἰώμενοι, τὰς τῶν σωμάτων ὀδύνας, εἰς δόξαν Θεοῦ ἡμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Κυβέρνησον Ἁγνὴ, τὴν ἀθλίαν ψυχήν μου, καὶ οἴκτειρον αὐτὴν, ὑπὸ πλήθους πταισμάτων, βυθῷ ὀλισθαίνουσαν, ἀπωλείας Πανάμωμε. καὶ ἐν ὥρᾳ με, τῇ φοβερᾷ τοῦ θανάτου, ἐλευθέρωσον, κατηγορούντων δαιμόνων, καὶ πάσης κολάσεως.

Σταυροθεοτοκίον. Ὅμοιον.

Καὶ σοῦ τῆς καθαρᾶς, καὶ ἀμώμου Παρθένου, διῆλθεν ἀληθῶς, τὴν καρδίαν ῥομφαία, Σταυρῷ ὅτε ἑώρακας, τὸν Υἱόν σου ὑψούμενον, Παναμώμητε, εὐλογημένη Μαρία, τὸ προσφύγιον, ἁμαρτωλῶν Θεοτόκε, πιστῶν τὸ κραταίωμα.

Ὠδὴ δ΄. Σύ μου Χριστὲ Κύριος.

Ἐκ τῶν σφαγῶν, καὶ τὸν ἑκούσιον θάνατον, Ζωοδότα, δῆμος ἐπεπόθησε, τῶν ἀθλητῶν, καὶ πολυειδεῖς, πόνους ὑπομείνας, εἰς ἄπονον μεταβέβηκε, καὶ θείαν εὐφροσύνην, μελῳδῶν εὐχαρίστως· τῇ δυνάμει σου δόξα Φιλάνθρωπε.

Τῷ τοῦ Σταυροῦ, περιφραξάμενοι θώρακι, καὶ ἀγάπῃ, θείᾳ κρατυνόμενοι, συνασπισμὸν, ἔλυσαν ἐχθροῦ, καὶ τὰς παρατάξεις, τὰς τούτου πίστει ἠφάνισαν, οἱ Μάρτυρες οἱ θεῖοι, μελῳδοῦντες προθύμως· τῇ δυνάμει σου δόξα Φιλάνθρωπε.

Ταῖς καλλοναῖς, τῶν ἀρετῶν φαιδρυνόμενοι, ἐξ αἱμάτων, χλαῖναν ἐστολίσθητε, ἠρυθρωμένην μαρτυρικῶν. σκῆπτρον δὲ καθάπερ, Σταυροῦ τὸ τρόπαιον φέροντες, Χριστῷ συμβασιλεύειν, ἠξιώθητε ὄντως, μακαρίων ἐλπίδων λαβόμενοι. Θεοτοκίον.

Μήτηρ Θεοῦ, εὐλογημένη Πανάμωμε, Ἀθλοφόρων, θεῖον ἐγκαλλώπισμα, ἡ οὐρανώσασα τὴν ἡμῶν, φύσιν ἀπωσθεῖσαν, τῇ συμβουλίᾳ τοῦ ὄφεως, διάσωσόν με πάντων, τῶν τοῦ βίου σκανδάλων, καὶ τυχεῖν σωτηρίας ἀξίωσον.

Ὠδὴ ε΄. Ἵνα τί με ἀπώσω.

Τῶν Ἁγίων σου Σῶτερ, χρόνον ἐπιμήκιστον κατακρυπτόμενα, τὰ ὀστᾶ φυλάξας, ἐφανέρωσας νῦν ὡς ηὐδόκησας, τῷ λαῷ σου Λόγε, ἁγιασμὸν καὶ σωτηρίαν, καὶ αἰσχύνην ἐχθρῶν βλασφημούντων σε.

Τὸν κρυμὸν τῆς ἀπάτης, θέρμῃ διελύσατε Πίστεως ἔνδοξοι, καὶ πολλῶν βασάνων, ὑπερβάντες πολύπλοκα βάσανα, πρὸς τὴν ἄνω Πόλιν, ἐπτερωμένοι τῇ ἀγάπῃ, κατεπαύσατε δόξης πληρούμενοι.

Καρτερίᾳ μαστίγων, πᾶσαν ἀπεῤῥάπισαν ἐχθροῦ ἀπόνοιαν, οἱ στεῤῥοὶ ὁπλῖται, καὶ στρεβλούμενοι καὶ ἀναρτώμενοι, καὶ πυρὶ ἐνύλῳ, προσομιλοῦντες πᾶσαν ὕλην, ἀθείας ἐνέπρησαν χάριτι. Θεοτ.

Ὑπερτέρα τῶν ἄνω, πέφυκας Δυνάμεων Θεοχαρίτωτε, συλλαβοῦσα Λόγον, τὸν τὰ σύμπαντα λόγῳ ποιήσαντα, καὶ τε-

κοῦ-

Digitized by Google

κῦσα τοῦτον, τὸν ἐκ Πατρὸς πρὸ τῶν αἰώνων, γεννηθέντα ἀῤῥάςως ἀμόλυντε.

Ὠδὴ ϛ'. Ἱλάσθητί μοι Σωτήρ.

Ὡς χεῖμα ταῖς ῥοαῖς, κοιλάσιν ἀναβλαςήσαντες, ἐνθέως πάντας ὀσμῆς, πληροῦτε πανεύφημοι, καὶ ψυχῶν ἐλαύνετε, δυσωδίαν πᾶσαν, Ἀθλοφόροι ἀξιάγαςοι.

Ἰχῶρες μαρτυρικοὶ, ψυχῶν ἰῶνται τὰ τραύματα. ἐν τούτοις γὰρ τὸν ἐχθρὸν, ςεῤῥῶς τραυματίσαντες, ἰατρεῖον ἄμισθον, τοῖς θερμῶς αἰτοῦσι, θείῳ Πνεύματι γεγόνασι.

Τῷ Βασιλεῖ κατ' ἐχθρῶν, αἰτεῖσθε τὰ νικητήρια. Ἀρχιερεῖ δὲ θερμῶς, ὑμᾶς συγκομίσαντι, τὴν ἄνωθεν Μάρτυρες, παρὰ τοῦ Σωτῆρος, ἐξαιτήσασθε εὐμένειαν.

Θεοτοκίον.

Ἐκ σοῦ Θεὸς τοῖς θνητοῖς, σαρκὸς ἐφάνη προσλήμματι, ὁ πλάσας τὴν ἐμὴν, πτωχείαν Παναμώμε, ἐκ σοῦ ἀνελάβετο, τῆς ἀθανασίας, τὰς εἰσόδους μοι δωρούμενος.

Ὁ Εἱρμός.

„Ἱλάσθητί μοι Σωτὴρ, πολλαὶ γὰρ αἱ „ἀνομίαι μου. καὶ ἐκ βυθοῦ τῶν κακῶν, „ἀνάγαγε δέομαι. πρὸς σὲ γὰρ ἐβόησα, καὶ „ἐπάκουσόν μου, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου.

Κοντ. Ἦχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Ἐκ τῆς γῆς ἐκλάμψαντες, φωςῆρος δίκην, ἀσεβείας ἅπασαν, ἀπεμειώσατε ἀχλὺν, καὶ τοὺς πιςοὺς ἐφωτίσατε, Μάρτυρες θεῖοι, Τριάδος ὑπέρμαχοι.

Ὁ Οἶκος.

Ὡς ῥόδα μέσον ἀκανθῶν τὰ λείψανα ἀνθοῦντα, ὀσμὴν ὀρθοδοξίας πηγάζετε ἐν Κόσμῳ, Μάρτυρες ἔνδοξοι σεπτοί. ἐκόσμου τὰ ὡραῖα ἀρνησάμενοι καλῶς, ἀνθρώπους ὑπεμείνατε, βασιλεῖς ἀνομοῦντας ἠλέγξατε, τὸν Βασιλέα καὶ Δεσπότην τῶν ἁπάντων κηρύξαντες μετὰ παῤῥησίας. διὰ τοῦτο Οὐρανοῦ τὰ κάλλη ὁρῶντες, ἐκτενῶς ὑπὲρ ἡμῶν τὴν ἱκεσίαν τῷ Βασιλεῖ τῶν αἰώνων προσάγετε, τῶν τελούντων ὑμῶν τὰ μνημόσυνα, Μάρτυρες θεῖοι, Τριάδος ὑπέρμαχοι.

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ ΚΒ'. Μνήμη τῆς εὑρέσεως τῶν λειψάνων τῶν Ἁγίων Μαρτύρων τῶν ἐν τοῖς Εὐγενίου, ἅτινα εὑρέθησαν ἐν τοῖς χρόνοις Ἀρκαδίου τοῦ Βασιλέως.

Στίχ. Φανέντες ἐκ γῆς Μάρτυρες κεκρυμμένοι,

Αἴρουσι πᾶσαν ἐκ προσώπου γῆς βλάβην.

Θωμᾶ τοῦ Ἁγιωτάτου τὸν Θρόνον ἰθύνοντος Κωνςαντινουπόλεως, εὑρέθησαν τὰ ἅγια Λείψανα κείμενα ὑπὸ γῆν, καὶ ἀνελήφθησαν εὐθὺς σεβασμίως παρὰ τοῦ Ἀρχιερέως. συνδρομῆς οὐ τυχούσης ἐκεῖσε γενομένης, ὅτι καὶ νοσήματα ἐθεραπεύθησαν ἀνίατα. Μετὰ δὲ παρολκὴν πολλῶν χρόνων, ἐκ θείας τινὸς ἐπιφανείας, ἐπεκαλύφθησαν ἀνδρί τινι Νικολάῳ κληρικῷ καλλιγράφῳ, εἶναι τὰ λείψανα τινὰ ἐκ τῶν πολλῶν Ἀνδρονίκου καὶ Ἰουνίας. ὧν ὁ θεῖος Ἀπόςολος Παῦλος μέμνηται ἐν τῇ πρὸς Ῥωμαίους ἐπιςολῇ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν καὶ ὁμολογητοῦ Ἀθανασίου, τοῦ ἐν τῷ Παυλοπετρίῳ.

Στ. Ἀθανάσιος θρέμμα Παυλοπετρίου, Ἀποςόλοις σύνεςι, Παύλῳ καὶ Πέτρῳ.

Οὗτος ὁ Ὅσιος ἐγεννήθη ἐν Κωνςαντινουπόλει, γονέων εὐλαβῶν ὑπαρχόντων καὶ θεοσεβῶν, καὶ πλουσίων πάνυ. Γενόμενος οὖν εὐλαβὴς ἐξ ἁπαλῶν ὀνύχων, τὸ μοναχικὸν ἐπεπόθησεν ἀμφιάσασθαι σχῆμα. Καὶ δὴ ἀπελθὼν ἐν τοῖς μέρεσι τοῦ τῆς Νικομηδείας πορθμοῦ, τὴν κόμην ἀπεκείρατο. Τοσοῦτον δὲ ὑψώθη ταῖς ἀρεταῖς, ὡς καὶ Βασιλεῦσι γνώριμος γενέσθαι. Ἐπὶ δὲ τῆς βασιλείας Λέοντος τοῦ Εἰκονομάχου διαβληθεὶς, ὅτι σέβεται τὰς ἀχράντους Εἰκόνας, βασάνοις ὑπεβλήθη πολλαῖς, καὶ πικροτάταις ἐξορίαις καὶ θλίψεσιν. Ἀμέμπτος οὖν διαμείνας, καὶ τὴν ὀρθόδοξον πίςιν μέχρι τέλους διατηρήσας, πρὸς Κύριον ἐξεδήμησεν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Ἡ Ἁγία Ἀνθοῦσα, καὶ οἱ δώδεκα αὐτῆς Οἰκέται, ξίφει τελειοῦνται.

Στ. Εὔνους ἐφεῦρες, Ἀνθοῦσα τοὺς οἰκέτας. Ξίφει θανοῦσι συνθανόντας σοι ξίφει.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Ὁ Ἅγιος Μάρτυς Συνετὸς, ξίφει τελειοῦται.

Στ. Ψάλλει Συνετὸς, καίπερ ἐκθνήσκων ξίφει,
Βλέπων ἀσυνετοῦντας ἐξετηκόμην.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ὁσίων Πατέρων ἡμῶν, Θαλασσίου καὶ Λιμμαίου.

Στ. Λιμὴν Λιμμαῖον καὶ Θαλάσσιον φέρει.
Ὥσπερ θάλασσαν ἐκφυγόντας τὸν Βίον.

Τούτων ὁ μὲν Θαλάσσιος ἐν ὄρει τινὶ τὸ ἀσκητικὸν ἐπήξατο καταγώγιον, ἁπλότητι ἤθους, καὶ φρονήματος ταπεινότητι πάντας ὑπερβάλλων. Ὁ δέγε Λιμμαῖος, καὶ αὐτὸς τὸν ἀσκητικὸν βίον ὑπεραγαπηθεὶς, πρὸς αὐτὸν μὲν τὸν μέγαν ἀφίκετο Θαλάσσιον, νέος πάνυ ὑπάρχων. Καὶ ὑπ᾽ αὐτοῦ τὴν ἀσκητικὴν πολιτείαν ἐκδιδαχθεὶς, πρὸς τὸν ἀοίδιμον παρεγένετο Μάρωνα, οὗ τὸν βίον ζηλώσας, ἐν ὑπαίθρῳ βιοτεύειν ἠσπάσατο. Καὶ κορυφὴν ὄρους καταλαβὼν, κώμης τινὸς ὑπερκειμένην Γάλγαλα λεγομένης, ἐν ταύτῃ διετέλεσεν ἀσκητικῶς βιώσας· οὐ καλύβην πηξάμενος, οὐ σκηνὴν, οὐκ οἰκίσκον, ἀλλὰ θριγγίῳ μόνῳ ἐκ ξηρολίθου ἑαυτὸν περιφράξας, τὸν Οὐρανὸν εἶχεν ὄροφον. Ἐντεῦθεν καὶ θαυμάτων χάριν παρὰ Θεοῦ ἐκομίσατο, ὡς καὶ Δαίμονας ἀπελαύνειν, καὶ νόσους ἰᾶσθαι ἀποστολικῶς μιμούμενος. Βαδίζων ποτὲ ὁ Ἅγιος, ὑπὸ ὄφεως ἐδήχθη. ἀλλὰ προσευχῇ μόνῃ κρείττων ὤφθη θανάτου. Καὶ πάθει ποτὲ κοιλιακῷ περιπεπτωκὼς, (δεινὸν δὴ τοῦτο καὶ λίαν χαλεπὸν) τῇ τοῦ Θεοῦ ἐπικλήσει τὴν θεραπείαν ἐδέξατο. Τοὺς δὲ βλέπειν ἀφῃρημένους, καὶ προσαιτεῖν ἠναγκασμένους, συναγαγὼν, καὶ κελλία οἰκοδομήσας, ἀνάλογα τῆς τούτων πληθύος, ἐν τούτοις διάγειν ἐκέλευσε, τὴν ἀναγκαίαν αὐτοῖς τροφὴν παρὰ τῶν πρὸς αὐτὸν ἀφικνουμένων πορίζόμενος. ἐν ὅλοις δὲ τριάκοντα ὀκτὼ ἔτεσιν ὑπαίθριος βιοὺς, ἐν εἰρήνῃ τὸ Πνεῦμα τῷ Θεῷ παρέθετο.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Ὁ Ἅγιος Τελεσφόρος Ἐπίσκοπος Ῥώμης, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Στ. Ἤνεγκε καρπὸν τῇ τομῇ Τελεσφόρος,
Τελεσφορήσας εὐγενὴς οἷα σπόρος.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Βαραδάτου.

Στ. Ἐν γῇ νεκρώσας, ὡς λέγει Παῦλος μέλη,
Ζωῆς μετέσχεν ἐν Πόλῳ Βαραδάτος.

Οὗτος Πόλεως μὲν ἦν Ἀντιοχείας. τὸν φιλόσοφον δὲ καὶ ἐρημικὸν ἀσπασάμενος βίον, πρῶτον μὲν ἐν οἰκίσκῳ τινὶ ἑαυτὸν καθεῖρξεν. ἐκεῖθεν δὲ τὴν ὑποκειμένην λαβὼν ῥαχίαν, καὶ οὐδὲ τῷ σώματι σύμμετρον κατασκευάσας κελλίον, ἐν αὐτῷ διῆγε, κατακύπτειν διηνεκῶς ἠναγκασμένος. οὐδὲ εἶχεν ὕψος ἰσόμετρον τῷ μήκει τοῦ σώματος. οὐ σανὶς αὐτῇ συνείρμοστο. ἀλλὰ ταῖς κιγκλίσι παραπλησίως διήνοικτο, καὶ φωταγωγοῖς ἐῴκει τὰς εὐρυτέρας ἐχούσαις τοῦ φωτὸς εἰσόδους. Οὐ χάριν οὔτε τῆς τῶν ὑετῶν ἀπηλλάττετο βλάβης, οὔτε τῆς ἡλιακῆς ἠλευθεροῦτο φλογός. Πολὺν δὲ χρόνον ἐν τούτῳ τῷ τόπῳ διαρκέσας, ὕστερον ἐξελήλυθε, τοῦ Ἐπισκόπου Ἀντιοχέων Θεοδωρίτου εἴξας ταῖς παρακλήσεσιν. Ἵστατο μὲν οὖν διηνεκῶς εἰς Οὐρανὸν τὰς χεῖρας ἐκτείνων, καὶ τὸν τῶν ὅλων Θεὸν ἀνυμνῶν. τὸ σῶμα καλύπτων ἐν δερματίνῳ χιτῶνι, περὶ τὴν ῥῖνα καὶ τὸ στόμα, βραχεῖαν τῷ Πνεύματι παρείσδυσιν καταλέλοιπε, καὶ τοῦτον ἅπαντα τὸν πόνον ὑπέμεινεν, οὐδὲ σῶμα εὔρωστον ἔχων, ἀλλὰ καὶ λίαν πολλοῖς βαλλόμενον πάθεσι. Ζεούσῃ δὲ προθυμίᾳ πυρπολούμενος, πονεῖν ἐβιάζετο διὰ στεφάνων ἀντίδοσιν. Οὓς καὶ πρὸς Θεὸν ἐκδημήσας ἀναμένει λήψεσθαι.

Ταῖς αὐτῶν Ἁγίαις πρεσβείαις ὁ Θεός.

Ὠδὴ ζ'. Θεοῦ συγκατάβασιν.

Γνωστοὶ τῷ ποιήσαντι, τῷ μαρτυρίῳ πάλαι γενόμενοι, ἀφανῶς κεκρυμμένοι, ἡμῖν ἀρτίως νῦν ἐπεγνώσθητε, τοῖς μελῳδοῦσι πανεύφημοι Μάρτυρες· εὐλογητὸς ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ἀντλήσατε ἄνθρωποι, πηγῆς βρυούσης νάμα σωτήριον, ὀχετῶν ἐξ ἀΰλων, διὰ

Digitized by Google

διὰ λειψάνων Μαρτύρων σήμερον, καὶ μελῳδεῖτε τῷ τούτους δοξάσαντι· εὐλογητὸς ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Φωτὸς οἰκητήρια, ἀναδειχθέντες διὰ βασάνων πολλῶν, κατακρύψει ζοφώδει, ἐτῶν διαύλοις κατακρυπτόμενοι, ὡς ἐξ ἀδύτων φωστῆρες ἐξέλαμψαν, οἱ ἀθληταί σου Χριστὲ, φωταγωγοῦντες ἡμᾶς.

Θεοτοκίον.

Προφῆται προήγγειλαν, τὸ βάθος Κόρη τοῦ Μυστηρίου σου, ἐξ ἁγνῶν σου αἱμάτων, Θεὸν Παρθένε ἐκυοφόρησας, καὶ ἐν οὐσίαις δυσὶν ἀπεκύησας, εἰς σωτηρίαν ἡμῶν καὶ ἀπολύτρωσιν.

Ὠδὴ η'. Ἑπταπλασίως κάμινον.

Ὡς τῆς ἀμπέλου κλήματα, τῆς αὐλοῦ ὑπάρχοντες, βότρυας ἡμῖν θεογνωσίας ἤνθησαν, καὶ οἶνον ἐκέρασαν, ἀθανασίας πᾶσι σαφῶς, μέθην ψυχικῆς, ἀποκρουόμενον βλάβης, οἱ Μάρτυρες βοῶντες· Ἱερεῖς εὐλογεῖτε, Λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ῥοῖς ὀχετοῖς τοῦ αἵματος, ποταμοὺς ἀπεξήραναν, εἰδωλομανίας, καὶ πυρὰν ἐτέφρωσαν, ἀθέου προστάγματος, οἱ ἀθληταὶ τῆς δόξης Χριστοῦ. πᾶσαν δὲ πιστῶν ἀναβοῶσαν καρδίαν, κατήρδευσαν πλουσίως· Ἱερεῖς εὐλογεῖτε, Λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ἱεράρχων ὁ πρόκριτος, ἱερῶς συγκινούμενος, τὴν συγκομιδὴν τὴν ἱερὰν πεποίηται, ὑμῶν παμμακάριστοι, καὶ ἐτησίως ταύτην τιμᾷ, μέλπων σὺν παντὶ, τῷ ἱερῷ καταλόγῳ· οἱ Παῖδες εὐλογεῖτε, Ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, Λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας. **Θεοτοκίον.**

Ἁγιασθεῖσα Πνεύματι, Θεοτόκε παναμώμε, τὸν ἐν τοῖς Ἁγίοις, ἐπαναπαυόμενον, ἐκύησας Ἅγιον, καὶ εὐεργέτην μόνον Θεὸν, πάντας τοὺς βοῶντας, ἁγιάζοντα πίστει· οἱ Παῖδες εὐλογεῖτε, Ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, Λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας. **Ὁ Εἱρμός.**

„Ἑπταπλασίως κάμινον, τῶν Χαλ„δαίων ὁ Τύραννος, τοῖς θεοσεβέσιν „ἐμμανῶς ἐξέκαυσε. δυνάμει δὲ κρείττο„νι, περισωθέντας τούτους ἰδὼν, τῷ Δη„μιουργῷ καὶ λυτρωτῇ ἀνεβόα· οἱ Παῖδες „εὐλογεῖτε, Ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, Λαὸς ὑ„περυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὠδὴ θ'. Ἐξέστη ἐπὶ τούτῳ ὁ Οὐρανός.

Ἀλλήλους συνωθοῦντες πρὸς τὴν ζωὴν, καὶ θαρρεῖν ἑαυτοῖς ἐγκελευόμενοι, τοὺς αἰκισμοὺς, ἤνεγκαν βοῶντες οἱ ἀθληταί. ἴδε καιρὸς εὐπρόσδεκτος. στῶμεν καὶ νικήσωμεν τὸν ἐχθρόν. Χριστὸς γὰρ ἀθλοθέτης, προτείνει τοὺς στεφάνους, ὁ δι' ἡμᾶς παθῶν ἑλόμενος.

Ὑψώθης ἐπὶ ξύλου Λόγε Θεοῦ, καὶ Μαρτύρων ἀγέλας ἀνείλκυσας, πρὸς σεαυτὸν, πάθος εἰκονίσαντας καὶ σφαγήν. ἣν ἑκουσίως Δέσποτα, εἵλω εὐσπλαγχνίᾳ τῇ καθ' ἡμᾶς. διό σε οἱ γενναῖοι, ποθήσαντες ὁπλῖται, ὡς ἱερεῖα σφαγιάζονται.

Χριστῷ συμβασιλεύειν διαπαντὸς, ἀθλοφόροι πανεύφημοι Μάρτυρες, περιχαρῶς, καταξιωθέντες ἐν Οὐρανοῖς. τῷ Βασιλεῖ τὰ τρόπαια, καὶ τῷ Ποιμενάρχῃ τὴν ψυχικὴν, αἰτεῖσθε σωτηρίαν, καὶ πᾶσι τοῖς ἐν πίστει, ἀνευφημοῦσιν ὑμᾶς σήμερον. **Θεοτοκίον.**

Νεφέλη τοῦ Ἡλίου τοῦ νοητοῦ, τῆς ψυχῆς μου τὰ νέφη ἀπέλασον. Πύλη Θεοῦ, ἄνοιξόν μοι πύλας ἐκδυσωπῶ, δικαιοσύνης Δέσποινα, καὶ πρὸς τὰς εἰσόδους τὰς ἀγαθὰς, εἰσάγαγε Παρθένε, σκανδάλων πολυτρόπων, τοῦ πονηροῦ ἐκλυτρουμένη με.

Ὁ Εἱρμός.

„Ἐξέστη ἐπὶ τούτῳ ὁ Οὐρανὸς, καὶ τῆς γῆς „κατεπλάγη τὰ πέρατα, ὅτι Θεὸς, „ὤφθη τοῖς ἀνθρώποις σωματικῶς, καὶ ἡ „γαστήρ σου γέγονεν, εὐρυχωροτέρα τῶν „Οὐρανῶν. διό σε Θεοτόκε, Ἀγγέλων καὶ „ἀνθρώπων, ταξιαρχίαι μεγαλύνουσιν.

Εἰς τὸν ἤ. ἦ. τῆς Ὀκτωήχου. Ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία τοῦ Ὄρθρου, ὡς σύν[illegible] Ἀπόλ. Εἰς τὴν Λειτουργίαν [illegible] Μάρτυρας.

Τῷ

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ ΚΓ'.

Τοῦ Ἁγίου Ἱερομάρτυρος Πολυκάρπου, Ἐπισκόπου Σμύρνης.

Ἑσπέρας εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν στ. ς'. καὶ ψάλλομεν τὰ προσόμ. Ἦχος β'.

Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου σε νεκρόν.

Ὅτε, τῆς Παρθένου ὁ Καρπὸς, καὶ ζωαρχικώτατος σπόρος, εἰς γῆν ἐνέπεσε, τότε σε πολύκαρπον, στάχυν ἐβλάστησε, τοὺς πιστοὺς διατρέφοντα, τοῖς τῆς εὐσεβείας, λόγοις τε καὶ δόγμασι, καὶ τῆς ἀθλήσεως, τούτους ἁγιάζοντα θείῳ, αἵματι καὶ ἱερωσύνης, μύρῳ καθαγνίζοντα Πολύκαρπε.

Ἔνδυς, ἐκ τοῦ κόσμου πρὸς Θεὸν, τὰς μαρμαρυγὰς ἀποστίλβων τοῦ μαρτυρίου σου, ἔστης τῆς ἐφέσεως, ὡς τὸ ἀκρότατον, ὀρεκτῶν φθάσας Ὅσιε, καὶ τῆς μακαρίας, αἴγλης ἐμφορούμενος. ἧς νῦν ἱκέτευε, πάντας ἀξιοῦσθαι τοὺς πίστει, νῦν τὴν σὴν πανίερον μνήμην, Μάκαρ ἑορτάζοντας Πολύκαρπε.

Ὅτε, ἐπὶ ξύλου τοῦ Σταυροῦ, ἡ ἀληθινὴ κρεμασθεῖσα, ὑψώθη Ἄμπελος, τότε σε κατάκαρπον, κλῆμα ἐξέτεμε, τῇ δρεπάνῃ τεμνόμενον, σεπτοῦ μαρτυρίου, καὶ τοῖς τῶν κολάσεων, ληνοῖς πατούμενον. ὅθεν εὐφροσύνης κρατῆρα, πίστει συγκεράσαντες Πάτερ, τοὺς σεπτοὺς ἀγῶνάς σου δοξάζομεν.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτ. Ὅμοιον.

Πάντων, θλιβομένων ἡ Χαρὰ, καὶ ἀδικουμένων Προστάτις, καὶ πενομένων Τροφὴ, ξένων τε Παράκλησις, χειμαζομένων Λιμὴν, ἀσθενούντων Ἐπίσκεψις, καταπονουμένων, σκέπη καὶ ἀντίληψις, καὶ Βακτηρία τυφλῶν, Μῆτερ τοῦ Θεοῦ τοῦ ὑψίστου, σὺ ὑπάρχεις Ἄχραντε, σπεῦσον, δυσωποῦμεν σῶσον καὶ τοὺς δούλους σου.

Σταυροθεοτοκίον. Ὅμοιον.

Ὕβρεις, ὑπομείναντα πολλὰς, καὶ ἐπὶ Σταυροῦ ὑψωθέντα, τὸν τοῦ παντὸς Ποιητὴν, βλέψασα Πανάχραντε, ἔστενες λέγουσα· ὑπερύμνητε Κύριε, Υἱὲ καὶ Θεέ μου, πῶς τιμῆσαι θέλων σου, τὸ πλάσμα Δέσποτα, φέρεις ἐν σαρκὶ ἀτιμίαν; δόξα, τῇ πολλῇ εὐσπλαγχνίᾳ, καὶ συγκαταβάσει σου Φιλάνθρωπε.

Εἰς τὸν Ὄρθρον μετὰ τὴν συνήθη στιχολ.

Ὁ Κανών. Οὗ ἡ ἀκροστιχίς.

Τὸν θεῖον Πολύκαρπον ἐν ᾄσμασιν εὐφημήσω. Θεοφάνους.

Ὠδὴ α'. Ἦχος β'. Δεῦτε λαοὶ ᾄσωμεν.

Τῇ τοῦ Χριστοῦ, φωτοχυσίᾳ λαμπόμενος, καὶ τῆς αὐτοῦ ἐλλάμψεως, Πάτερ πληρούμενος, τὴν ζοφώδη ψυχήν μου, καταύγασον θεόφρον ταῖς ἱκεσίαις σου.

Ὁ φωτισμὸς, τοῦ σωτηρίου κηρύγματος, τὴν καθαρὰν καρδίαν σου, καθάπερ ἔσοπτρον, ἀκηλίδωτον Πάτερ, ἀστράψας τὰς ἀκτῖνας πᾶσιν ἐξέλαμψε.

Νόμου καινοῦ, στηλογραφία σὺ γέγονας, ἐγγεγραμμένον ἔχουσα, Πάτερ οὐ μέλανι, ἀλλὰ Πνεύματι θείῳ τῆς χάριτος τῆς θείας τὸ Εὐαγγέλιον. Θεοτ.

Θεὸν ἐκ σοῦ, σωματωθέντα γινώσκομεν, ἄνευ σαρκὸς θελήματος, τὸν πρὸ τῆς κτίσεως, καὶ πρὸ πάντων αἰώνων, κυρίως Θεοτόκον ὁμολογούντων σε.

Ὠδὴ γ'. Στερέωσον ἡμᾶς.

Ἐλαία ψαλμικῶς εἶπεν κατάκαρπος, ἐγένου Πολύκαρπε Θεοφάντορ, ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ Κυρίου σου, ἱλαρότητα φέρων τοῦ κηρύγματος.

Ἰθύνας ἐμμελῶς Θεομακάριστε, τὸν νοῦν σου προστάγμασι τοῦ Σωτῆρος, ἐπαξίως ἐχρημάτισας, τῆς αὐτοῦ Ἐκκλησίας Ποιμὴν ἄριστος.

Ὁλόκληρον σαυτὸν Χριστῷ προσήγαγες, ὡς ζῶσαν θυσίαν τῷ μαρτυρίῳ, συνειδήσεως μαρτύριον, προαθλήσας παμμάκαρ δι' ἀσκήσεως. Θεοτοκίον.

Νεκρώσεως ἡμῶν τὸν χοῦν ἐτίναξας, τεκοῦσα τὴν ὄντως ἀθανασίαν, καὶ στολὰς ἡμῖν ἐξύφανας, ἀφθαρσίας Παρθένε τῇ γεννήσει σου. Ὁ Εἱρμός.

„ Στερέωσον ἡμᾶς ἐν σοὶ Κύριε, ὁ ξύλῳ „ νεκρώσας τὴν ἁμαρτίαν, καὶ τὸν φό„ βον σου ἐμφύτευσον, εἰς τὰς καρδίας ἡ„ μῶν τῶν ὑμνούντων σε.

Digitized by Google

Ὠδὴ α΄. Ἦχος πλ. δ΄. Τὴν σοφίαν καὶ Λόγον.

Τὸν τῆς χάριτος βότρυν ἐν τῇ ψυχῇ, ἀληθῶς γεωργήσας Πάτερ σοφέ, ὡς οἶνον ἐξέβλυσας, τὸν τῆς Πίστεως λόγον, τὸν εὐφραίνοντα πάντων, πιστῶν τὴν διάνοιαν, καὶ θαυμάτων ὤφθης, ἀπέραντον Πέλαγος. ὅθεν καὶ Μαρτύρων, καλλονὴ ἀνεδείχθης, πυρὶ τελειούμενος, καὶ φωτὸς ἀξιούμενος, ἀϊδίου Πολύκαρπε. πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἑορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἁγίαν μνήμην σου. Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Τοῦ Ἡλίου Νεφέλη τοῦ νοητοῦ, θείου φέγγους Λυχνία χρυσοφαής, ἄσπιλε ἀμόλυντε, ὑπεράμωμε Δέσποινα, τὴν σκοτεινὴν ψυχήν μου, τυφλώττουσαν πάθεσι, τῆς ἀπαθείας αἴγλῃ, καταύγασον δέομαι, καὶ μεμολυσμένην, τὴν καρδίαν μου πλῦνον, ῥοαῖς κατανύξεως, μετανοίας καὶ δάκρυσι, καὶ τοῦ ῥύπου με κάθαρον τῶν ἔργων μου, ἵνα πόθῳ κραυγάζω σοι· Θεοτόκε Ἀειπάρθενε, πρέσβευε τῷ σῷ Υἱῷ καὶ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δοθῆναί μοι· σὲ γὰρ ἔχω ἐλπίδα, ὁ ἀνάξιος δοῦλός σου.

Σταυροθεοτοκίον. Ὅμοιον.

Τὸν Ἀμνὸν καὶ Ποιμένα καὶ Λυτρωτήν, ἡ Ἀμνὰς θεωροῦσα ἐν τῷ Σταυρῷ, ἠλάλαζε δακρύουσα, καὶ πικρῶς ἐκβοῶσα· ὁ μὲν κόσμος ἀγάλλεται, δεχόμενος τὴν λύτρωσιν, τὰ δὲ σπλάγχνα μου φλέγονται, ὁρώσης σου τὴν σταύρωσιν, ἣν περ ὑπομένεις, διὰ σπλάγχνα ἐλέους, μακρόθυμε Κύριε, τοῦ ἐλέους ἡ ἄβυσσος, καὶ πηγὴ ἀνεξάντλητος, σπλαγχνίσθητι καὶ δώρησαι, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν τοῖς πίστει σου, ἀνυμνοῦσι τὰ θεῖα παθήματα.

Ὠδὴ δ΄. Εἰσακήκοα Κύριε.

Πολυκαρπίαν φέρουσα, τῶν ἀρετῶν, Πολύκαρπος φυτεία, τῷ Δεσπότῃ ὤφθης Πάτερ Πολύκαρπε.

Ὁλοκαύτωμα τέλειον, καὶ καθαρὰ θυσία προσηνέχθης, τῷ Σωτῆρι πάντων Πάτερ Πολύκαρπε.

Λαὸν ἀσεβῶν Ὅσιε, καθοδηγῶν, πρὸς φῶς Θεογνωσίας, τὸν τῆς ἀθεΐας ζόφον ἀπήλασας.

Ὑμνολογοῦμεν ἐν δόξῃ, τὴν τῆς ψυχῆς στερρὰν σου καρτερίαν, καὶ τῶν σῶν ἀγώνων τὸ ἀκαθαίρετον. Θεοτοκίον.

Καταλάμπρυνον Ἄχραντε, τὴν ζοφερὰν, ψυχήν μου τῷ φωτί σου, ἡ τὸ φῶς τεκοῦσα τὸ ἐνυπόστατον.

Ὠδὴ ε΄. Ὁ τοῦ φωτὸς χορηγός.

Αἴγλῃ τῇ τοῦ Πνεύματος, καταλαμπόμενος τὸν νοῦν Ὅσιε, συμβολικῶς, πυρὶ φλεγομένῳ, τὸν νοῦν ἐμυήθης, τὴν διὰ πυρός σου, Θεόφρον τελείωσιν.

Ῥέεθρον ἐδέξω ζωῆς, ὡς ἐκ χειμάρρου τῆς τρυφῆς Ὅσιε, τῷ μαθητῇ, τῷ ἠγαπημένῳ, μεμαθητευμένος, τῷ ἀρυσαμένῳ, σοφίας τὴν ἄβυσσον.

Πλοῦτον καὶ δόξαν λαμπρὰν, καὶ μῆκος βίου, καὶ ζωὴν ἄφθαρτον, ἡ ἀληθὴς, σοφία Χριστός σοι, δεδώρηται Πάτερ, ὡς διαφερόντως, αὐτὸν ἀγαπήσαντι.

Θεοτοκίον.

Ὁ παλαιὸς ἡμερῶν, ὡς ἐπὶ πόκον ὑετὸς Πάναγνε, ἐπὶ τὴν σὴν, Γαστέρα κατῆλθε, τὴν Ἡγιασμένην, καὶ νέος ἐφάνη, Ἀδὰμ ὁ φιλάνθρωπος.

Ὠδὴ ς΄. Ἐν ἀβύσσῳ πταισμάτων.

Νεκρωθεὶς θεηγόρε τῷ Κόσμῳ παντὶ, μόνῳ δὲ Χριστῷ ζῶν καὶ πολιτευόμενος, πρὸς τὸν Χριστὸν μεθέστηκας, ζωτικὴν ἀφθαρσίαν καρπούμενος.

Εὐσχημόνως ὁδεύων μακάριε, τέκνον τε φωτὸς, καὶ εἰρήνης δεικνύμενος, τὸν τῆς νυκτὸς πρωτότοκον, καὶ πολέμιον ἔγνως Μαρκίωνα.

Νουθετούμενοι Πάτερ τοῖς λόγοις σου, πᾶσαν ἐκτρεπόμεθα βέβηλον αἵρεσιν, καὶ πονηρὰ συνέδρια, τῶν διττὰς πρεσβευόντων ἀρχὰς δυσσεβῶν. Θεοτοκίον.

Ἁμαρτίαν τοῦ Κόσμου τὸν αἴροντα, ἄχραντον Ἀμνὸν συλλαβοῦσα Πανάμωμε, ἁμαρτιῶν συγχώρησιν, ἐκδυσώπει δοθῆναι τοῖς δούλοις σου. Ὁ Εἱρμός.

„Ἐν ἀβύσσῳ πταισμάτων κυκλούμενος,
„τὴν ἀνεξιχνίαστον τῆς εὐσπλαγχνίας σου, ἐπικαλοῦμαι ἄβυσσον· ἐκ φθορᾶς ὁ Θεός με ἀνάγαγε.

Κον-

Digitized by Google

Κοντάκ. Ἦχος ά. Χορὸς Ἀγγελικός.

Καρποὺς τοὺς λογικοὺς, τῷ Κυρίῳ προσφέρων, Πολύκαρπε σοφὲ, ἀρετῶν δι' ἐνθέων, διὸ καὶ ἀξιόθεος, Ἱεράρχης δεδόξασαι. ὅθεν σήμερον, οἱ φωτισθέντες σοῖς λόγοις, ἀνυμνοῦμέν σου, τὴν ἀξιέπαινον μνήμην, δοξάζοντες Κύριον.

Ὁ Οἶκος.

Τὴν τῆς σοφίας χρηστότητα ἀρυσάμενος, καὶ αὐτῆς Πάτερ ἔπλησας θεογνωσίας τὴν ποίμνην σου, καὶ τῆς παναγίας καὶ ἀῤῥήτου Θεότητος τὸ τρισήλιον ἤστραψας, τοῦ Πατρὸς τὸ ἀγέννητον, Υἱοῦ δὲ τὴν γέννησιν, καὶ ἐκπόρευσιν Πνεύματος, μίαν Θεότητα, μίαν δόξαν τρανῶς ἐκδιδάξας, καὶ εἰδώλων ἀθείαν ἐκ ποδῶν ἀποποιήσας, καρποὺς δὲ ὡραίους ψυχὰς πιστευόντων προσάγων τούτῳ ἔνδοξε. ἐν ᾧ βεβαπτίσμεθα, εἰς ὃν καὶ πιστεύομεν, δοξάζοντες Κύριον.

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ, ΚΓ'. Μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἱερομάρτ. Πολυκάρπου, Ἐπισκ. Σμύρνης.

Στ. Σοὶ Πολύκαρπος ὡλοκαυτώθη Λόγε,
Καρπὸν πολὺν δοὺς ἐκ πυρὸς ξενοτρόπως,
Εἰκάδι ἐν τριτάτῃ κατὰ φλὸξ Πολύκαρπον ἔκαυσεν.

Οὗτος ἐμαθητεύθη τῷ Θεολόγῳ Ἰωάννῃ καὶ Εὐαγγελιστῇ σὺν Ἰγνατίῳ τῷ Θεοφόρῳ, καὶ μετὰ Βουκόλον τὸν ἁγιώτατον Ἐπίσκοπον Σμύρνης, χειροτονεῖται παρὰ τῶν Ἐπισκόπων, προθεσπίσαντος αὐτῷ τὴν Ἱερωσύνην τοῦ Μακαρίου Βουκόλου. Ἐν δὲ τῷ κατὰ Δέκιον διωγμῷ συλληφθεὶς, προσήχθη τῷ Ἀνθυπάτῳ, καὶ διὰ πυρὸς τὸν ἀγῶνα διήνυσε, καὶ θαυμάτων ἐξαισίων δημιουργὸς γέγονε. Πρὸ γὰρ τῆς Ἱερωσύνης, τῆς θρεψαμένης αὐτὸν γυναικὸς τὰς σιτῶνας ἐπλήρωσε δι' εὐχῆς, οὓς πρότερον εἰς τὴν δεομένων χρείαν ἐκένωσε. Καὶ πυρὸς καταφλέγοντος ἐπέσχεν ὁρμὴν, μετὰ τὴν τῆς Ἱερωσύνης ἀνάῤῥησιν. Καὶ δι' ἱκεσίας ὑετὸν αὐχμώσῃ τῇ γῇ κατήγαγε. καὶ πάλιν τούτου τὴν ἀμετρίαν ἀνέστειλε. Τελεῖται δὲ ἡ αὐτοῦ σύναξις ἐν τῇ ἁγιωτάτῃ μεγάλῃ Ἐκκλησίᾳ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ὁσίων Πατέρων ἡμῶν, Ἰωάννη, Μωϋσέως. Ἀντιόχου, καὶ Ἀντωνίνου.

Στ. Σύνταγμα τετράριθμον ἀνδρῶν τιμίων,
Συντάσσεταί σοι, καὶ μεθίσταται βίου.

Τούτων, ὁ μὲν Ὅσιος Ἰωάννης γνώριμος καὶ μαθητὴς γέγονε Λιμναίου, τοῦ ἐν τῷ ὄρει τῷ τῇ κώμῃ Γάλγαλα πελάζοντι ἀσκήσαντος. Ῥαχίαν δὲ καταλαβὼν πάνυ δυσχείμερον, καὶ προσάρκτιον, ἐνενήκοντα πέντε ἡμέρας ἐκεῖσε διετέλεσε. Κἀκεῖθεν μεταβὰς, πάλιν ὑπέστρεψε, καὶ πεποίηκε χρόνους εἰκοσιπέντε ὑπαίθριος. Τροφὴ δὲ ἦν αὐτῷ ἄρτος καὶ ἅλας, ἐσθὴς ἐκ τριχῶν, καὶ σιδήροις βαρυτάτοις ἅπαν τὸ σῶμα καθηλοῦτο. Ὑπὸ τούτων οὖν βαρυνόμενος, καὶ ὑπὸ τῶν ἡλιακῶν ἀκτίνων φλεγόμενος, οὐδὲ μιᾶς ἠθέλησε πώποτε παραψυχῆς μετασχεῖν. Ἐπειδὴ γὰρ τῶν συνήθων τις παρὰ τὴν στιβάδα Ἀμυγδαλῆν ἐφύτευσεν, εἶτα δένδρον τῷ χρόνῳ γενομένης, σκιὰν τῷ Ἁγίῳ παρεῖχεν, ἐκτμηθῆναι ταύτην προσέταξεν, ἵνα μηδεμιᾶς ἐκεῖθεν ἀπολαύσῃ παραψυχῆς. Ἐν τούτοις ἀγωνιζόμενος, πρὸς Κύριον ἐξεδήμησε. Καὶ ὁ πανοίδιμος Μωϋσῆς τὸν βίον τοῦτον ἠσπάσατο, ἐν ὑψηλῇ τῇ κορυφῇ Ῥαμᾶς ὑπερκειμένῃ τῆς Κώμης ἀγωνιζόμενος. Καὶ ὁ μέγας Ἀντίοχος, ἀνὴρ πρεσβύτης ἐν ἐρήμῳ τόπῳ τὸ θριγγίον δειμάμενος, καὶ ὁ τρισόλβιος ἐν γεγηρακότι σώματι Ἀντωνῖνος, τοῖς νέοις παραπλησίως ἀγωνιζόμενος. ἐσθὴς γὰρ ἦν ἡ αὐτὴ, καὶ τροφὴ, καὶ στάσις, καὶ προσευχαὶ παννύχιοι καὶ πανημέριοι. Καὶ οὔτε χρόνου μῆκος, ἢ γήρως, οὐκ ἀσθένεια φύσεως ἤλεγξεν αὐτῶν τὴν καρτερίαν. Ἀλλ' ὥσπερ ἀκμάζοντα ἐν αὐτοῖς ἔχοντες τὸν ἔρωτα τοῦ διὰ Χριστὸν πονεῖν, ἐν τοιαύτῃ πολιᾷ, ἐν εἰρήνῃ τὰς ἑαυτῶν ψυχὰς τῷ Θεῷ παρέθεντο. Τοσοῦτον ἀπώναντο τῆς βιωτῆς καὶ ἀσκήσεως τοῦ θείου Ἰωάννου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ. Ἡ Ἁγία Γοργονία, ἡ ἀδελφὴ τοῦ Ἁγίου Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Στ. Τιμῶ τελευτὴν σὺν σιγῇ Γοργονίας,

Digitized by Google

Γρηγορίου μέλψαντος αὐτὴν ἐκ λόγων.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Ὁ Ἅγιος Μάρτυς Κλήμης, ξίφει τελειοῦται.

Στ. Κλήμης τὸ κλῆμα τῆς νοητῆς ἀμπέλου,
Καινόν τι γλεῦκος, αἷμα τμηθεὶς ἐκχέει.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Ἡ Ἁγία Μάρτυς Θέη, ξίφει τελειοῦται.

Στ. Θέην ἀποσκώπτουσαν εἰς θεοὺς πλάνης,
Οἱ τῆς πλάνης κτείνουσι προστάται ξίφει.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ὁσίων Πατέρων ἡμῶν, Ζεβινᾶ, Πολυχρονίου, Μωσέως, καὶ Δαμιανοῦ.

Στ. Θεῖος Ζεβινᾶς λῆξιν εἰς θείαν φθάνει,
Λήξαντος αὐτῷ τοῦ παρ᾽ ἀνθρώποις βίου.
Πολυχρόνιος, καὶ συνασκηταὶ δύω,
Οἱ τρεῖς ὁμοῦ πληροῦσι τοὺς ζωῆς δρόμους.

Τούτων, ὁ μὲν θεῖος Ζεβινᾶς ἐν ὄρει τινὶ τὸ ἀσκητικὸν ἐπήξατο καταγώγιον, πόνους ἀσκητικοὺς μέχρι γήρως αὐτοῦ κεχρημένος· ἐπλεονέκτει δὲ τοὺς ἐπ᾽ αὐτοῦ ἀνθρώπους τῇ τῆς προσευχῆς προσεδρείᾳ. Ὅθεν ἐκ τοῦ γήρως φέρειν τὴν στάσιν μὴ δυνάμενος, τῇ βακτηρίᾳ προσκλινόμενος, ταῖς προσευχαῖς ἐσχόλαζε. Θαυμασίως δὲ βιώσας καὶ θεαρέστως, τῶν τῇδε μετέστη. Ὁ δὲ θεῖος Πολυχρόνιος, τούτου μαθητὴς γεγονώς, οὕτω τὴν τοῦ διδασκάλου ἀρετὴν ἀκριβῶς ἀνεμάξατο, ὡς οὐδὲ κηρὸς τῶν δακτυλίων τοὺς τύπους ἐκμάσσεται. Τῇ γὰρ αὐτῇ διηνεκεῖ στάσει καὶ καρτερίᾳ τῆς προσευχῆς καὶ οὗτος ἐχρῆτο. Σίδηρα μὲν οὐκ ἠνέσχετο φορέσαι, διὰ τὸ μή τινας ἀστηρίκτους ἐπ᾽ αὐτῷ βλαβῆναι. δρυὸς δὲ ῥίζαν βαρυτάτην τοῖς ὤμοις ἐπιφέρων, ὡς μὴ δύνασθαι δυσὶ χερσὶ ταύτην παρακινῆσαι, τὸ σῶμα κατεβάρυνεν. Ἐκ τούτων τῶν πόνων, καὶ θεόσδοτος αὐτῷ ἐπήνθει χάρις. καὶ διὰ προσευχῆς αὐχμὸν ἔλυσε, καὶ λυχνίνθιον κενὸν ὂν ἐλαίου, προσευχῇ πλῆρες πεποίηκε· πολλά τε τερατουργήματα ἕτερα πεποιηκώς, πρὸς Κύριον ἐκδημεῖ. Οἱ δὲ τούτου φοιτηταί, ὁ μὲν Μωϋσῆς ἐν τῷ τοῦ θείου Πολυχρονίου κελλίῳ παρῴκησεν, ὅλην τὴν αὐτοῦ ἐκμαξάμενος ἀρετήν. ὁ δὲ Δαμιανὸς Κώμην τινὰ καταλαβὼν Γέρα καλουμένην, καὶ παρὰ τὰς ἄλλας οἰκίσκον εὑρὼν ἐρημότατον, ἐν ἐκείνῳ διῆγε, τὴν αὐτὴν μετιὼν τῷ διδασκάλῳ πολιτείαν. Οὐδὲν γὰρ ἦν αὐτῷ ἐν τῷ κελλίῳ, εἰ μὴ μία πυξὶς τὴν φακὴν ἔχουσα, ἣν τροφὴν ἐποιεῖτο. Τοσαύτην ὠφέλειαν ἐκ τῆς τοῦ Πολυχρονίου συναυλίας οὗτοι εὕραντο, ὁσίως πολιτευσάμενοι.

Ταῖς αὐτῶν Ἁγίαις πρεσβείαις.

Ὠδὴ ζ΄. Εἰκόνος χρυσῆς.

Στερρῷ λογισμῷ, καιομένης τῆς φλογὸς ἐπέβης εὐδόξε, ὡς οἱ τρεῖς Παῖδες οἱ τὴν κάμινον, πυρὶ ἀΰλῳ δροσίσαντες. μέσον δὲ πυρὸς ἀνακράζων, ἀκατάφλεκτος ἔμεινας· εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Μακάριος εἶ, καὶ καλῶς σοι ἔσται νῦν κατασκηνώσαντι, ἔνθα Δικαίων τὰ σκηνώματα, ἔνθα Μαρτύρων στρατεύματα, ἔνθα τῶν σοφῶν Ἀποστόλων, αἱ χορεῖαι κραυγάζουσιν· εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Τοὺς καρποὺς τὸ πρίν, πολυκάρπους τῷ Χριστῷ ψυχὰς προσήνεγκας, τῇ γεωργίᾳ τῇ τοῦ Πνεύματος, καθομαλίσας καὶ εὔσταχυν, ταύταις καταθέμενος σπόρον, καὶ κραυγάζειν ἐπαιδεύσας· εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Σὺ μόνη Θεοῦ, τοῦ τὰ σύμπαντα σοφῶς δημιουργήσαντος, Μήτηρ ἐδείχθης ἀπειρόγαμος, Παρθενομήτωρ πανάχραντε. ὅθεν εὐσεβῶς σοι Παρθένε, ἀνακράζομεν λέγοντες· εὐλογημένη ἡ Θεὸν σαρκὶ κυήσασα.

Ὠδὴ η΄. Τὸν ἐν καμίνῳ τοῦ πυρός.

Ἱερουργήσας εὐσεβῶς, τοῦ Χριστοῦ τὴν μυστικὴν ἱερουργίαν, λογικὸν ἱερεῖον, αὐτὸς προσήχθης Θεῷ, θυσία δεκτὴ καὶ εὐάρεστος, ὁλοκαρπουμένη, Πολύκαρπε τρισμάκαρ.

Νεανικὴν ἐν πολιᾷ, καὶ βαθυτάτην ἀνδρείαν ἐπεδείξω, τοῦ Σταυροῦ τῇ δυνάμει, διαναστήσας σαυτοῦ, πρὸς θείους ἀγῶνας τὸ φρόνημα, Ἱερομαρτύρων, Χριστοῦ κλέος θεόφρον.

Ἐπε-

Digitized by Google

Ἐπερειδόμενος Σταυρῷ, καὶ τὸν ἱεραρχικὸν κόσμον ἀξίως, ἐνδυσάμενος Πάτερ, εἰς τὸν Ναὸν τοῦ Θεοῦ, εἰσῆλθες ἰδίῳ σου αἵματι, τῷ ἀρχιποίμενι, Χριστῷ ἐμφανισθῆναι.

Ὑπὲρ Χριστοῦ σφαγιασθείς, ὡς ἐπίσημος κριὸς ἱεροφάντωρ, μιμητὴς ἀνεδείχθης, τῶν παθημάτων αὐτοῦ, καὶ δόξης ἐγένου συμμέτοχος, καὶ τῆς Βασιλείας, αὐτοῦ συγκληρονόμος. Θεοτοκίον.

Φωτοειδὴς Στῦλος πυρός, καὶ Νεφέλη φωτεινὴ προηγουμένη, πρὸς οὐράνιον κλῆρον, Θεογεννῆτορ Ἁγνή, γενοῦ μοι Παρθένε Παναμώμε, τῷ ἐν τῇ ἐρήμῳ, τοῦ βίου πλανωμένῳ. Ὁ Εἱρμός.

„Τὸν ἐν καμίνῳ τοῦ πυρός, τῶν Ἑβραίων „τοῖς παισὶ συγκαταβάντα, καὶ τὴν „φλόγα εἰς δρόσον, μεταβαλόντα Θεόν, „ὑμνεῖτε τὰ ἔργα ὡς Κύριον, καὶ ὑπερυ„ψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὠδὴ θ΄. Τὸν ἐκ Θεοῦ Θεὸν Λόγον.

Ἡ φωτοφόρος σου μνήμη, ἀνατείλασα Πάτερ, φωτίζει τὰς ψυχὰς τῶν εὐσεβῶς, ταύτην τελούντων Θεσπέσιε, καὶ μετόχους τῆς θείας, φωτοφανείας. πάντας ἐντελεῖ. ἣν ἀξίως θεόφρων, ἐν ὕμνοις μεγαλύνομεν.

Μετὰ τῆς ἄνω χορείας, τῶν Ἁγίων Ἀγγέλων, τῷ θρόνῳ τοῦ Δεσπότου παρεστώς, τοῦτον δυσώπει τοῦ φθάσαι ἡμᾶς, τὸ σωτήριον Πάθος, καὶ τὴν αὐτοῦ ἀνάστασιν, φαιδρῶς ἀρετῆς πολυτρόπους, ἰδέας ἐκτελέσαντας.

Ἡ τῆς Ἁγίας Τριάδος, καταμόνας Πάτερ, τρανῶς οὐκ ἐν αἰνίγμασιν ὡς πρίν, ὡς καθαρῷ τὴν καρδίαν σοι, διασχόντι τῆς ὕλης. καὶ τῶν δεσμῶν λυθέντι τῆς φθορᾶς, κατοπτεύεται μάκαρ, Πολύκαρπε παμόλβιε.

Ἐστεφηφοροῦντά σε Πάτερ, καὶ βραβεῖον τῆς νίκης, δεξάμενον ἐκ θείας δεξιᾶς, καὶ τοὺς ἀγῶνας τελέσαντα, καὶ φωτὸς πληρωθέντα, πιστεύοντες Πολύκαρπε σοφέ, πρεσβευτὴν τῷ Χριστῷ σε, προθύμως προβαλλόμεθα.

Θεοτοκίον.

Ὡς Θεοτόκον σε Κόρη, καὶ Μητέρα τοῦ Λόγου, καὶ πρόξενον ὑπάρχουσαν ἡμῖν, τῆς ἀϊδίου καὶ θείας ζωῆς, ὡς τῆς δικαιοσύνης τὸν Ἥλιον, ἐκλάμψασαν ἡμῖν, οἱ πιστοὶ ὁμοφρόνως, ἐν ὕμνοις μεγαλύνομεν.

Ὁ Εἱρμός.

„Τὸν ἐκ Θεοῦ Θεὸν Λόγον, τὸν ἀῤῥή„τῳ σοφίᾳ, ἥκοντα καινουργῆσαι τὸν „Ἀδάμ, βρώσει φθορᾷ πεπτωκότα δει„νῶς, ἐξ Ἁγίας Παρθένου, ἀφράστως „σαρκωθέντα δι' ἡμᾶς, οἱ πιστοὶ ὁμοφρό„νως, ἐν ὕμνοις μεγαλύνομεν.

Ἐξαποστειλάριον. Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Πολλοὺς καρποὺς προσήνεγκας, Χριστῷ σοφὲ Πολύκαρπε, τοὺς διὰ σὲ σεσωσμένους, βροτοὺς ἐκ πλάνης Δαιμόνων, Ἱερομάρτυς ἔνδοξε, Ἀγγέλων ἰσοστάσιε, καὶ Ἀποστόλων σύσκηνε. μεθ' ὧν μνημόνευε Πάτερ, τῶν σὲ τιμώντων ἐκ πόθου.

Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Ἐῤῥάγη Μητροπάρθενε, τὸ τοῦ φραγμοῦ μεσότειχον, καὶ οἱ θνητοὶ τοῖς Ἀγγέλοις, τῷ σῷ συνήφθημεν τόκῳ. καὶ νῦν Θεογεννήτρια, μνησθεῖσα ἡμᾶς κράτυνον, καὶ φθάσαι τὴν τριήμερον, ἀνάστασιν τοῦ Υἱοῦ σου, „εἰλικρινῶς προσκυνῆσαι.

Εἰς τὸν π. ἦ. τῆς Ὀκτωήχου.

Ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία τοῦ Ὄρθρου, ὡς σύνηθες, καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν. Ζήτει εἰς Μάρτυρας.

ΤΥΠΙΚΟΝ.

Περὶ τῆς εὑρέσεως τῆς τιμίας Κεφαλῆς τοῦ Προδρόμου, εἰ τύχῃ τῇ Κυριακῇ τοῦ Φαρισαίου, ἢ τοῦ Ἀσώτου, ἢ τῆς Ἀποκρέω, ἢ τῆς Τυρινῆς.

Χρὴ εἰδέναι, ὅτι εἰ τύχῃ ἡ εὕρεσις τῆς τιμίας Κεφαλῆς τοῦ Προδρόμου τῇ Κυριακῇ τοῦ Τελώνου, ἢ τοῦ Ἀσώτου, ἢ τῆς Ἀποκρέω, ἢ τῆς Τυρινῆς, Ἐν τῷ μικρῷ Ἑσπερινῷ στ. ἀναστάσιμα, καὶ τῆς Θεοτόκου ὡς σύνηθες. Ἐν δὲ τῷ Μεγάλῳ Ἑσπερινῷ, μετὰ τὴν συνήθη στιχολ. εἰς τό, Κύριε ἐκέ-

κρα-

Digitized by Google

κραξα, ϛ. ἀναςάσ. γ΄. καὶ ἀνατολ. ἀπὸ. τοῦ Τριῳδίου, γ΄. καὶ τοῦ Προδρόμου, γ΄. Δόξα, τοῦ Τριῳδίου, καὶ νῦν, Θεοτ. τὸ α΄. τοῦ ἤχου. Εἰς τὴν Λιτὴν Ἰδ. τοῦ Ἁγίου τῆς μονῆς, καὶ τὰ ἰδιόμελα τοῦ Τριῳδίου, τὰ εἰς τοὺς αἴνους. Δόξα. Ἦχος β΄. Ἡ τῶν θείων ἐννοιῶν. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον, εἰς τὸν αὐτὸν ἦχον. Εἰς τὸν ϛ΄. ϛ. ἀναςάσιμα τοῦ ςίχου, καὶ ἐκ τοῦ κατ᾽ Ἀλφάβητον. Δόξα. Θησαυρὸς ἐν θείων δωρεῶν. Καὶ νῦν. τοῦ Τριῳδίου. Εἰς τὴν εὐλόγησιν τῶν ἄρτων. Θεοτόκε Παρθένε, ἐκ γ΄. Ἡ Ἀνάγνωσις εἰς τὰς ἐπιςολάς. αἱ δὲ ἕτεραι ἀναγνώσεις, ἐκ τοῦ βιβλίου τοῦ Χρυσοςόμου, τὸ ὑπόμνημα τοῦ Ἁγίου. Εἰς τὸν Ὄρθρον, εἰς τὸ, Θεὸς Κύριος, τροπάριον τὸ ἀναςάσιμον δίς. Δόξα, τοῦ Ἁγίου. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. τὸ εἰς τὸν αὐτὸν ἦχον. Εἰς τὰ καθ. τῆς ςιχολογίας. καθ. ἀναςάσιμα μετὰ τῶν Θεοτοκίων αὐτῶν. Ὁ Ἄμωμος, ἡ Ὑπακοὴ, οἱ Ἀναβαθμοὶ τοῦ ἤχου. Προκείμενον. Πᾶσα πνοή. Εὐαγγέλιον ἀναςάσιμον. τὸ Ἀνάςασιν Χριςοῦ. Ὁ Πεντηκοςός. τὸ ἀναςάσιμον ςιχηρόν. Οἱ Κανόνες, ὁ Ἀναςάσιμος εἰς δ΄. τῆς Θεοτόκου εἰς δύω. τοῦ Τριῳδίου εἰς δ΄. καὶ τοῦ Ἁγίου εἰς δ΄. Ἀπὸ τρίτης ᾠδῆς. Κοντάκιον τοῦ Ἁγίου, καὶ τὸν Οἶκον. εἶτα καθ. τοῦ Ἁγίου. Δόξα, καὶ νῦν, τοῦ Τριῳδίου. Ἀφ᾽ ἕκτης, Κοντάκιον τοῦ Τριῳδίου. Εἰς τοὺς Αἴνους, Πᾶσα πνοή, ϛ. ἀναςάσιμα δ΄. καὶ τοῦ Ἁγίου προσόμοια γ΄. καὶ ἰδιόμελον Ἦχος πλ. β΄. Τὴν πανσεβάσμιον κάραν, μετὰ τῶν ςίχων τοῦ Ἁγίου. ςίχ. α΄. Εὐφρανθήσεται Δίκαιος ἐν Κυρίῳ. ςίχ. β΄. Δίκαιος ὡς φοῖνιξ ἀνθήσει. Καὶ εἰ μὲν ἔςι Κυριακὴ τῆς Ἀποκρέω, ἢ τῆς Τυρινῆς, μετὰ ταῦτα λέγε ςίχ. Ἀνάςηθι Κύριε ὁ Θεός μου. καὶ εὐθὺς τὸ ἰδιόμελον τῆς ἡμέρας. Δόξα, τὸ αὐτό. καὶ νῦν. Ὑπερευλογημένη. Δοξολογία μεγάλη. Τροπάριον τὸ ἀναςάσιμον, Ἐκτενὴς, ἡ Κατήχησις, καὶ Ἀπόλυσις. Ἡ συνήθης λιτή. Δόξα, καὶ νῦν, τὸ ἑωθινόν, καὶ ἡ πρώτη ὥρα ἐν τῷ Νάρθηκι. Ἐν ταῖς ὥραις. Τροπάριον τὸ ἀναςάσιμον. Δόξα, τοῦ Ἁγίου. καὶ νῦν, Θεοτοκίον τῆς ὥρας. Κοντάκιον τοῦ Τριῳδίου. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, Τυπικὰ, οἱ Μακαρισμοὶ τοῦ ἤχου εἰς ϛ΄. καὶ τοῦ Ἁγίου εἰς δ΄. Τροπάριον ἀναςάσιμον. Δόξα, τοῦ Ἁγίου. Καὶ νῦν, τοῦ Τριῳδίου. Προκείμενον, ὁ Ἀπόςολος, Ἀλληλούϊα. Κοινωνικὸν, πρῶτον τῆς ἡμέρας, εἶτα τοῦ Ἁγίου.

Περὶ τῆς εὑρέσεως τῆς τιμίας Κεφαλῆς τοῦ Προδρόμου, εἰ τύχῃ τῇ Ἑβδομάδι τῆς Τυρινῆς.

Χρὴ εἰδέναι, ὅτι εἰ τύχῃ ἡ εὕρεσις τῆς τιμίας κεφαλῆς τοῦ Προδρόμου ἐν μιᾷ τῶν ἡμερῶν τῆς Τυρινῆς, Ἑσπέρας μετὰ τὴν συνήθη ςιχολογίαν. εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ϛ. τοῦ Προδρόμου εἰς ἕξ. Δόξα τοῦ Προδρόμου, καὶ νῦν, τῆς ἡμέρας, Θεοτοκίον. Προκείμενον τῆς ἡμέρας, καὶ ἡ Προφητεία. ὕςερον τὸ Προκείμενον. Ἦχος πλ. β΄. Ἐλπισάτω Ἰσραὴλ ἐπὶ τὸν Κύριον, μετὰ μέλους. Εἰς τὸν ςίχ. τὸ ἰδιόμελον τῆς ἡμέρας, δίς. καὶ τὸ Μαρτυρ. Δόξα τοῦ Προδρόμου, Ἡ τῶν θείων ἐννοιῶν. Καὶ νῦν, τῆς ἡμέρας. Ἡ ἐκτενής. Εἰ ἔςι τετάρτη, ἢ παρασκευὴ, αἱ γ΄. μεγάλαι μετάνοιαι μόνον. καὶ Ἀπόλυσις. Ἡ συνήθης λιτὴ ἐν τῷ Νάρθηκι. Εἰς τὸ Ἀποδειπνον, καὶ εἰς τὸ Μεσονυκτικὸν, εἰ ἔςι τετάρτη, ἢ παρασκευὴ, καὶ τῷ τέλει αἱ μεγάλαι γ΄. μετάνοιαι μόνον. Ἐν τῷ Ὄρθρῳ, εἰς τὸ, Θεὸς Κύριος. Τροπάριον τοῦ Ἁγίου. δίς. Δόξα. καὶ νῦν. Θεοτ. τῆς ἡμέρας. Ἡ συνήθης ςιχολογία. οἱ Ἀναβαθμοὶ, τὸ α΄. ἀντίφωνον τοῦ δ΄. ἤχου. Προκείμενον. Ἦχος δ΄. Ἐκεῖ ἐξανατελῶ κέρας. ςίχ. Μνήσθητι Κύριε τοῦ Δαβίδ. Πᾶσα πνοή. Εὐαγγέλιον κατὰ Λουκᾶν. Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ ἐξῆλθεν ὁ λόγος. Ζήτει τῇ ε΄. τῆς γ΄. Ἑβδομάδος. ὁ Πεντηκοςὸς, τὸ ςιχηρὸν τοῦ Ἁγίου. Τῷ Κυρίῳ ᾄσωμεν, οὐ λέγομεν. Οἱ Κανόνες. Ὁ Κανὼν τῆς Ὀκτωήχου, καὶ τοῦ Προδρόμου εἰς ἕξ. ἐνθάδε τύχῃ ἡ ᾠδὴ τοῦ Τριῳδίου, καταλιμπάνεται ὁ β΄. Κανὼν τῆς Ὀκτωήχου, καὶ λέγεται ὁ α΄. τῆς Ὀκτωήχου μετὰ τῶν εἱρμῶν εἰς δ΄. καὶ τοῦ Ἁγίου εἰς ἕξ. Ἀπὸ γ΄. ᾠδῆς καθ. τοῦ Ἁγίου. Δόξα,

καὶ

Digitized by Google

καὶ νῦν, τοῦ Τριῳδίου. Ἀφ' ἕκτης, Κοντάκιον τοῦ Ἁγίου. Ἐξαποστειλάριον τοῦ Ἁγίου, καὶ Θεοτ. Εἰς τοὺς Αἴνους, ἱστ. προσόμοια τοῦ Ἁγίου εἰς δ'. Δόξα. Ἦχος πλ. β'. Τὴν πανσεβάσμιον κάραν. Καὶ νῦν, Θεοτ. τῆς ἡμέρας. Εἰς τὸν στ. τὸ ἰδιόμελον τῆς ἡμέρας, καὶ τὸ Μαρτυρ. Δόξα. Ἦχος πλ. β'. Ἡ πρώην ἐπὶ πίνακος. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον τῆς ἡμέρας. Ἡ Ἐκτενής. Εἰ ἔστι Τετάρτη, ἢ Παρασκευὴ, αἱ μεγάλαι γ'. μετάνοιαι μόνον. Εἶτα ἡ α. ὥρα, ἐν ᾗ λέγεται τὸ Τροπάριον, καὶ τὸ Κοντάκιον τοῦ Ἁγίου. ἐν τῷ τέλει αὐτῆς, εἰ ἔστι Τετάρτη, ἢ Παρασκευὴ, αἱ μεγάλαι γ'. μετάνοιαι μόνον. καὶ ἀπόλυσις. Ἐν ταῖς ὥραις, Τροπάριον τοῦ Ἁγίου καὶ τὸ Κοντάκιον. ἐν τῷ τέλει αὐτῶν, εἰ ἔστι Τετάρτη, ἢ Παρασκευὴ, αἱ μεγάλαι γ'. μετάνοιαι μόναι. ὡσαύτως καὶ εἰς τὴν ϛ'. ἡ Προφητεία τῆς ἡμέρας. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, Τυπικὰ, οἱ Μακαρισμοὶ τῆς ἡμέρας εἰς ἕξ, καὶ τοῦ Ἁγίου ἡ γ'. ᾠδὴ εἰς δ'. Προκείμενον. Ὁ Ἀπόστολος καὶ τὸ Εὐαγγέλιον τῆς ἡμέρας. Κοινωνικὸν τοῦ Ἁγίου.

Περὶ τῆς εὑρέσεως τῆς τιμίας Κεφαλῆς τοῦ Προδρόμου, εἰ τύχῃ τῷ Σαββάτῳ τῶν Ψυχῶν.

Χρὴ εἰδέναι, ὅτι εἰ τύχῃ ἡ εὕρεσις τῆς τιμίας Κεφαλῆς τοῦ Προδρόμου τῷ Σαββάτῳ τῶν Ψυχῶν, ψάλλεται τῇ Παρασκευῇ τῆς Ἀποκρέω ἡ Ἑορτὴ τοῦ Προδρόμου.

Περὶ τῆς εὑρέσεως τῆς τιμίας Κεφαλῆς τοῦ Προδρόμου, εἰ τύχῃ τῷ Σαββάτῳ τῆς Τυροφάγου.

Χρὴ εἰδέναι, ὅτι εἰ τύχῃ ἡ εὕρεσις τῆς τιμίας Κεφαλῆς τοῦ Προδρόμου τῷ Σαββάτῳ τῆς Τυροφάγου, Ἐν τῷ Ἑσπερινῷ μετὰ τὴν συνήθη στιχολ. Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἱστ. προσόμοια τοῦ Προδρόμου γ'. καὶ τῶν Ἁγίων γ'. Δόξα τοῦ Προδρόμου. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον, τὸ α. τοῦ ἤχου. Προκείμενον τῆς ἡμέρας, καὶ ἡ Προφητεία. εἶτα τὸ προκείμενον. Ἦχος πλ. β'. Ἐλπισάτω Ἰσραὴλ ἐπὶ τὸν Κύριον, μετὰ μέλους. Εἰς τὸν στ. τὸ ἰδιόμελον τῆς ἡμέρας ἐκ δευτέρου. καὶ τὸ Μαρτυρικόν. εἶτα στ. Εὐφρανθήσεται δίκαιος ἐν Κυρίῳ. ἱστ. τοῦ Προδρόμου. Ἦχος πλ. β'. Ἡ πρώην ἐπὶ πίνακος. Δόξα, τῶν Ἁγίων. Ἦχος πλ. δ. Τῶν μοναστῶν τὰ πλήθη. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον, τῆς ἡμέρας. Ἀπολυτίκιον τοῦ Προδρόμου. Δόξα, τῶν Ἁγίων. Καὶ νῦν. Θεοτ. τοῦ αὐτοῦ ἤχου. Μετὰ τὸν ἑσπερινὸν ὁ νεκρώσιμος Κανὼν τοῦ ἤχου ἐν τῷ Νάρθηκι, ἢ εἰς τὰ Ἀπόδειπνα. Ἐν τῷ Ὄρθρῳ, εἰς τὸ Θεὸς Κύριος, Τροπάριον τοῦ Προδρόμου, δίς. Δόξα, τῶν Ἁγίων. Καὶ νῦν, Θεοτοκίον, τοῦ αὐτοῦ ἤχου. Εἰς τὰ καθίσματα τῆς στιχολογίας, καθίσματα τῶν Ἁγίων. καὶ Θεοτοκία τὰ πρῶτα, καὶ ἀνάγνωσις τοῦ Προδρόμου καὶ τῶν Ἁγίων. Οἱ Ἀναβαθμοὶ, τὸ α. Ἀντίφωνον τοῦ δ'. ἤχου. Προκείμενον. Πᾶσα πνοὴ, καὶ Εὐαγγέλιον τοῦ Προδρόμου. ὁ Ν'. τὸ στιχηρὸν τοῦ Προδρόμου. Τῷ Κυρίῳ ᾄσωμεν, οὐ στιχολογοῦμεν. Οἱ Κανόνες. Κανὼν τοῦ Προδρόμου μετὰ τοῦ εἱρμοῦ εἰς ἕξ, καὶ τῶν Ἁγίων εἰς η'. στιχολογοῦμεν δὲ καὶ τὴν δευτέραν ᾠδήν. Ἀπὸ τρίτης ᾠδῆς. Κοντάκιον τοῦ Προδρόμου, καὶ τὸν οἶκον. Εἶτα, καθίσματα τοῦ Προδρόμου. Δόξα, τῶν Ἁγίων. καὶ νῦν. Θεοτοκίον, τῆς ἡμέρας. Ἀφ' ἕκτης τὸ Κοντάκιον τῶν Ἁγίων. Ἐξαποστειλάριον τοῦ Προδρόμου, καὶ τῶν Ἁγίων, καὶ Θεοτοκίον. Εἰς τοὺς Αἴνους. Πᾶσα πνοὴ, ἱστῶμεν στ. ϛ'. καὶ ψάλλομεν ἱστ. προσόμοια, τοῦ Προδρόμου, γ'. καὶ τῶν Ἁγίων προσόμοια γ'. Δόξα, τῶν Ἁγίων. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον, τῆς ἡμέρας. Ἡ ἐκτενής, ἡ κατήχησις, καὶ ἀπόλυσις. Ἡ συνήθης λιτὴ, καὶ ἡ πρώτη ὥρα ἐν τῷ Νάρθηκι. Ἐν ταῖς ὥραις, Τροπάριον τοῦ Προδρόμου. Δόξα, τῶν Ἁγίων. Καὶ νῦν, Θεοτοκίον, τῶν ὡρῶν. Κοντάκιον τοῦ Προδρόμου. ἐν πάσαις γὰρ ταῖς ὥραις λέγονται τὰ Τροπάρια οὕτω, τὰ δὲ Κοντάκια ἐναλλάσσονται. Λέγονται δὲ ἐν τῇ μιᾷ τοῦ Προδρόμου ἐν δὲ τῇ ἑτέρᾳ τῶν Ἁγίων. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, Τυπικὰ, καὶ ἐκ τοῦ Κανόνος τοῦ Προδρόμου καὶ τῶν Ἁγίων.

Digitized by Google

γίων. Δόξα. τὸ Κοντάκιον, τῶν Ἁγίων. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Προκείμενον. Ἀπόστολον, Ἀλληλούϊα, Εὐαγγέλιον, καὶ Κοντάκιον, πρῶτον τοῦ Προδρόμου, εἶτα τῶν Ἁγίων.

Περὶ τῆς εὑρέσεως τῆς τιμίας Κεφαλῆς τοῦ Προδρόμου, εἰ τύχῃ τῇ πρώτῃ Ἑβδομάδι τῆς Τεσσαρακοστῆς.

Χρὴ εἰδέναι, ὅτι ἐν ᾗ ἂν ἡμέρᾳ τῆς πρώτης Ἑβδομάδος τύχῃ ἡ εὕρεσις τῆς τιμίας Κεφαλῆς τοῦ Προδρόμου, αὐτὰ τῆς β΄. καταλιμπάνονται αἱ μετάνοιαι, ὡς ἐν τῇ λοιπῇ Τεσσαρακοστῇ, αὐτὰ τῶν στιχῶν μεγάλων. εἰ γὰρ ἐν τῇ δευτέρᾳ ταύτης τῆς Ἑβδομάδος τύχῃ, ψάλλεται τῇ Κυριακῇ τῆς Τυρινῆς ὡς προδεδήλωται.

Περὶ τῆς εὑρέσεως τῆς τιμίας Κεφαλῆς τοῦ Προδρόμου, εἰ τύχῃ τῷ πρώτῳ Σαββάτῳ τῶν Νηστειῶν.

Χρὴ εἰδέναι, ὅτι εἰ τύχῃ ἡ εὕρεσις τῆς τιμίας Κεφαλῆς τοῦ Προδρόμου τῷ Σαββάτῳ τῆς α΄. Ἑβδομάδος, τῇ Παρασκευῇ ἑσπέρας ἐν τῷ Ἑσπερινῷ, μετὰ τὴν συνήθη στιχολογίαν. εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν στίχ. ι΄. καὶ ψάλλομεν τὸ ἰδιόμελον τῆς ἡμέρας, δίς. καὶ τὸ Μαρτυρικὸν τὸ ἐν. τοῦ Προδρόμου γ΄. καὶ τοῦ Ἁγίου Θεοδώρου ἰδιόμελα τὰς δ΄. δευτέρους. Δόξα. τοῦ Ἁγίου, Ἦχος πλ. β΄. Ὀργάνῳ χρησάμενος. Καὶ νῦν. Θεοτ. τὸ α΄. τοῦ ἤχου, καὶ ἡ Λειτουργία τῶν Προηγιασμένων. Αἱ μεγάλαι μετάνοιαι μετὰ τὸ, Κατευθυνθήτω, καὶ μετὰ τὸ, Νῦν αἱ δυνάμεις, καὶ εἰς τὸ, Εἴη τὸ ὄνομα Κυρίου εὐλογημένον. Μετὰ δὲ τὴν ἀπόλυσιν ὁ Κανὼν τοῦ Ἁγίου Θεοδώρου ὡς σύνηθες. Εἰς τὸ Ἀπόδειπνον, τροπάριον τῶν ἀμφοτέρων. Κοντάκιον τοῦ Προδρόμου. Ἐν τῷ Ὄρθρῳ, εἰς τὸ, Θεὸς Κύριος, τροπάριον τοῦ Προδρόμου, δίς. Δόξα. τοῦ Ἁγίου. Καὶ νῦν, Θεοτ. τοῦ αὐτοῦ ἤχου. Εἰς τὰ καθίσματα τῆς στιχολογίας. Μαρτυρικά, καὶ τοῦ Ἁγίου Θεοδώρου, καὶ ἀνάγνωσις τοῦ Προδρόμου, καὶ τοῦ Ἁγίου Θεοδώρου. Οἱ Ἀναβαθμοί. τὸ α΄. ἀντίφωνον τοῦ δ΄. ἤχου. Προκείμενον. Πᾶσα πνοή. καὶ Εὐαγγέλιον τοῦ Προδρόμου. Τῷ Κυρίῳ ᾄσωμεν, οὐ λέγομεν. Οἱ Κανόνες. Κανὼν τοῦ Ἁγίου τῆς μονῆς μετὰ τοῦ εἱρμοῦ εἰς δ΄. τοῦ Προδρόμου εἰς δ΄. καὶ τοῦ Ἁγίου εἰς ϛ΄. Ἀπὸ τρίτης ᾠδῆς, Κοντάκιον καὶ καθίσμα. τοῦ Προδρόμου. Δόξα. τοῦ Ἁγίου. Καὶ νῦν. Θεοτ. τὸ εἰς τὸν αὐτὸν Ἦχον. Ἀφ᾽ ϛ΄. Κοντάκιον τοῦ Ἁγίου. Ἐξαποστειλάριον τοῦ Προδρόμου, τοῦ Ἁγίου, καὶ Θεοτ. Εἰς τοὺς Αἴνους. Πᾶσα πνοή. ἱστῶμεν στίχ. ϛ΄. καὶ ψάλλομεν πρῶτον. προσόμοια τοῦ Προδρόμου, γ΄. καὶ τοῦ Ἁγίου Θεοδώρου προσόμοια, γ΄. στίχ. Εὐφρανθήσεται δίκαιος ἐν Κυρίῳ, καὶ τὸ ἰδιόμελον τοῦ Προδρόμου. Τὴν πανσεβάσμιον κάραν. Δόξα, τοῦ Ἁγίου, Ἦχος πλ. β΄. Ἁγιωσύνης δωρεά. Καὶ νῦν, Θεοτ. τῆς ἡμέρας. Ἡ Ἐκτενής, ἡ κατήχησις, καὶ ἡ πρώτη ὥρα ἐν τῷ Νάρθηκι. Ἐν ταῖς ὥραις, τροπάριον τοῦ Προδρόμου. Δόξα, τοῦ Ἁγίου. Καὶ νῦν, Θεοτ. τῶν ὡρῶν. Κοντάκιον τοῦ Προδρόμου. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, Τυπικά, καὶ ἐκ τοῦ κανόνος τοῦ Προδρόμου ᾠδὴ γ΄. εἰς δ΄. καὶ τοῦ Ἁγίου ἡ ϛ΄. ᾠδὴ εἰς δ΄. Τρισάγιον. τοῦ Προδρόμου, καὶ τοῦ Ἁγίου. Δόξα, Κοντάκιον τοῦ Προδρόμου. Καὶ νῦν. Θεοτ. προσόμοιον. Προκείμενον, Ἀλληλούϊα, τὸ Κοινωνικὸν τοῦ Προδρόμου, καὶ τοῦ Ἁγίου. Ἀπόστολον καὶ Εὐαγγέλιον πρῶτον τῆς ἡμέρας, εἶτα τοῦ Προδρόμου.

Περὶ τῆς εὑρέσεως τῆς τιμίας Κεφαλῆς τοῦ Προδρόμου, εἰ τύχῃ τῇ α΄. Κυριακῇ τῶν Νηστειῶν.

Χρὴ εἰδέναι, ὅτι εἰ τύχῃ ἡ εὕρεσις τῆς τιμίας Κεφαλῆς τοῦ Προδρόμου τῇ πρώτῃ Κυριακῇ τῶν νηστειῶν, ψάλλεται ἡ ἀκολουθία ὡς συνετέθη τῇ τρίτῃ Κυριακῇ τῶν Νηστειῶν.

Περὶ τῆς εὑρέσεως τῆς τιμίας Κεφαλῆς τοῦ Προδρόμου, εἰ τύχῃ τῇ Κυριακῇ τῆς Σταυροπροσκυνήσεως.

Χρὴ εἰδέναι, ὅτι εἰ τύχῃ ἡ εὕρεσις τῆς τιμίας Κεφαλῆς τοῦ Προδρόμου ἐν τῇ Κυριακῇ τῆς Σταυροπροσκυνήσεως. Ἐν τῷ μικρῷ ἑσπερινῷ, στίχ. Ἀναστάσιμα τῆς Θεοτόκου ὡς σύνηθες. Ἐν δὲ τῷ Μεγάλῳ Ἑσπε-

Digitized by Google

Ἑσπερινῷ, μετὰ τὴν συνήθη στιχολογίαν. εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν στίχ. ι΄. καὶ ψάλλομεν πρ. Ἀναστάσιμα γ΄. τοῦ Σταυροῦ, δ΄. καὶ τοῦ Προδρόμου, γ΄. Δόξα, τοῦ Σταυροῦ, καὶ νῦν. Θεοτ. τὸ α΄. τοῦ ἤχου. Εἰς τὴν λιτὴν, τὸ στιχηρὸν τοῦ Ἁγίου τῆς μονῆς, καὶ γ΄. ἰδιόμελα τοῦ Προδρόμου. Δόξα, καὶ νῦν. τῆς Ἑορτῆς, Ἦχος πλ. α΄. Ὁρῶσά σε ἡ κτίσις ἅπασα. Εἰς τὸν στ. πρ. Ἀναστάσιμα τοῦ στίχου, καὶ τοῦ ἀλφαβήτου, Δόξα, Ἦχος πλ. β΄. Θησαυρὸς ἐνθέων δωρεῶν. Καὶ νῦν. τῆς Ἑορτῆς, Ἦχος δ΄. Ὁ συμμαχήσας Κύριε. Εἰς τὴν εὐλόγησιν τῶν ἄρτων. Θεοτόκε Παρθένε, δίς. καὶ τὸ, Σῶσον Κύριε τὸν λαόν σου, ἅπαξ. Εἰς τὸ, Θεὸς Κύριος, Τροπάριον Ἀναστάσιμον, δίς. Δόξα τοῦ Ἁγίου, καὶ νῦν. τῆς Ἑορτῆς. Εἰς τὰ καθίσματα. τῆς στιχολογίας, καθίσματα. Ἀναστάσιμα μετὰ τῶν Θεοτοκίων αὐτῶν. Ὁ Ἄμωμος, ἡ Ὑπακοὴ, οἱ Ἀναβαθμοὶ τοῦ ἤχου. Προκείμενον, Πᾶσα πνοὴ καὶ Εὐαγγέλιον Ἀνάστασιμον. Οἱ Κανόνες, ὁ Ἀναστάσιμος εἰς δ΄. καὶ τοῦ Προδρόμου εἰς δ΄. καὶ τοῦ Σταυροῦ εἰς ἕξ. ἡ Καταβασία. Ὁ θειότατος προετύπωσε, ὁμοῦ οἱ δύω Χοροί. Ἀπὸ τρίτης ᾠδῆς, Κοντάκιον τοῦ Προδρόμου, καὶ καθίσματα. Δόξα, καὶ νῦν, τοῦ Σταυροῦ, Ἦχος Πλ. β΄. Σήμερον τὸ προφητικόν. Ἀφ᾽ ἕκτης, τὸ Κοντάκιον τοῦ Σταυροῦ. Ἐν τῇ θ΄. ᾠδῇ στιχολογεῖται ἡ Τιμιωτέρα. Ἐξαποστειλάριον τὸ ἀναστάσιμον, τοῦ Προδρόμου, καὶ τοῦ Σταυροῦ. Εἰς τοὺς αἴνους, τὸ, Πᾶσα πνοὴ, πρ. Ἀναστάσιμα, δ΄. καὶ τοῦ Προδρόμου, καὶ τοῦ Σταυροῦ, δ΄. μετὰ τῶν στίχ. αὐτῶν. Μνήσθητι τῆς συναγωγῆς σου. στίχ. Ὁ δὲ Θεὸς Βασιλεὺς ἡμῶν. στίχ. Ἀνάστηθι Κύριε ὁ Θεός μου. τὸ ἰδιόμελον τῆς ἡμέρας. Δόξα, τὸ αὐτό. Καὶ νῦν, Ὑπερευλογημένη. Δοξολογία Μεγάλη. Μετὰ τὸ Τρισάγιον, εἴσοδος μετὰ τοῦ Σταυροῦ. Τροπάριον, Σῶσον Κύριε τὸν λαόν σου, καὶ ἡ προσκύνησις τοῦ τιμίου Σταυροῦ ὡς σύνηθες. ἡ Ἐκτενὴς, ἡ Κατήχησις τοῦ Στουδίτου, καὶ ἀπόλυσις. Ἡ συνήθης λιτή. Δόξα, καὶ νῦν, τὸ Ἑωθινὸν, καὶ ἡ α΄. ὥρα ἐν τῷ Νάρθηκι. Ἐν ταῖς ὥραις, Τροπάριον. Ἐν μὲν τῇ μιᾷ τὸ Ἀναστάσιμον. Δόξα, τοῦ Σταυροῦ. Καὶ νῦν, Θεοτ. τῆς ὥρας. Ἐν δὲ τῇ ἑτέρᾳ, Τροπάριον τὸ Ἀναστάσιμον. Δόξα, τοῦ Ἁγίου. Καὶ νῦν. Θεοτ. τῶν ὡρῶν. Μετὰ τὸ Τρισάγιον, Κοντάκιον τοῦ Σταυροῦ. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, οἱ Μακαρισμοὶ τοῦ ἤχου εἰς δ΄. καὶ ἀπὸ τοῦ Κανόνος τοῦ Σταυροῦ ἡ γ΄. ᾠδὴ, εἰς δ΄. καὶ τοῦ Προδρόμου ἡ ς΄. ᾠδὴ, εἰς δ΄. Τροπάριον τοῦ Σταυροῦ, καὶ τοῦ Ἁγίου. Δόξα, Κοντάκιον τοῦ Ἁγίου. Καὶ νῦν, τοῦ Σταυροῦ Κοντάκιον. Προκείμενον, ὁ Ἀπόστολος. Ἀλληλούϊα, Εὐαγγέλιον καὶ Κοινωνικὸν, πρῶτον τοῦ Σταυροῦ, εἶτα τοῦ Ἁγίου.

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ, ΚΔ΄.

Ἡ Εὕρεσις τῆς τιμίας Κεφαλῆς τοῦ Ἁγίου Προφήτου Προδρόμου καὶ Βαπτιστοῦ Ἰωάννου. Εἰ μὲν οὐκ ἔστι Μ΄.

Ἑσπέρας, εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν στ. ς΄. καὶ ψάλλομεν πρ. προσόμοια τοῦ Προδρόμου γ΄. δευτεροῦντες αὐτά. Εἰ δὲ ἔστι Μ΄. ἱστῶμεν στ. ι΄. καὶ ψάλλομεν τὸ ἰδιόμελον τῆς ἡμέρας, δίς. Καὶ τὸ Μαρτυρικὸν, καὶ τὰ προσόμοια τοῦ Τριῳδίου. Ἔπειτα τοῦ Προδρόμου, γ΄. δευτεροῦντες τὸ α΄. Ἦχος πλ. α΄.

Χαίροις ἀσκητικῶν.

Χαίροις ἡ Ἱερὰ Κεφαλὴ, καὶ φωτοφόρος, καὶ Ἀγγέλοις αἰδέσιμος, ἡ ξίφει τμηθεῖσα πάλαι, καὶ τμητικοῖς ἐλέγμοις, ἀσελγείας αἶσχος διακόψασα. πηγὴ ἡ τοῖς θαύμασι, τοὺς πιστοὺς καταρδεύουσα, ἡ τοῦ Σωτῆρος τὴν σωτήριον ἔλευσιν, καταγγείλασα, καὶ τὴν πτῆσιν τοῦ Πνεύματος, πάλαι κατανοήσασα, πρὸς τοῦτον σκηνώσασα, τῆς παλαιᾶς τε καὶ νέας, ἡ μεσιτεύσασα χάριτι, Χριστὸν ἐκδυσώπει, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δοθῆναι τὸ μέγα ἔλεος.

Στάμνῳ ἐγκεκρυμμένη ποτὲ, ἡ τοῦ Προδρόμου Κεφαλὴ πεφανέρωται, λαγόνων ἀναδοθεῖσα, ἐκ τῶν τῆς γῆς ἐμφανῶς, καὶ θαυμάτων ῥεῖθρα ἀναβλύζουσα. καὶ γὰρ ἐν τοῖς ὕδασι, κεφαλὴν ἐναπέλυσε,

Digitized by Google

τοῦ ὑπερῴα, μικῷ ςεγάζοντος ὕδασι, καὶ ὀμβρίζοντος, τοῖς βροτοῖς θείαν ἄφεσιν. ταύτην οὖν μακαρίσωμεν, τὴν οὕτως ἀοίδιμον, καὶ ἐν τῇ ταύτης εὑρέσει, περιχαρῶς ἑορτάσωμεν, Χριςὸν δυσωποῦντες, τοῦ δωρήσασθαι τῷ Κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Κάρα ἡ τὸν Ἀμνὸν τοῦ Θεοῦ, ἀνακηρύξασα σαρκὶ φανερούμενον, καὶ πᾶσι τῆς μετανοίας, τὰς σωτηρίους ὁδοὺς, θείαις ὑποθήκαις βεβαιώσασα, ἡ πρὶν τοῦ Ἡρώδου, παρανομίαν ἐλέγξασα, καὶ διὰ τοῦτο, ἐκτμηθεῖσα τοῦ σώματος, καὶ τὴν χρόνιον, ὑποςᾶσα κατάκρυψιν. ὥσπερ φωτοφανὴς ἡμῖν, ἀνέτειλεν Ἥλιος, μετανοεῖτε βοῶσα, καὶ τῷ Κυρίῳ προτίθεσθε, ψυχῆς κατανύξει, τῷ παρέχοντι τῷ Κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος. Δόξα. Ἦχος Πλ. β΄.

Θησαυρὸς ἐνθέων δωρεῶν, ἡ θεοφρούρητος Κάρα σου Πρόδρομε, ἐκ τῶν τῆς γῆς λαγόνων ἀνέτειλεν. ἣν ἡμεῖς πιςῶς ἀρυσάμενοι, καὶ προσκυνοῦντες ἔνδοξε, πλουτοῦμεν διὰ σοῦ Χριςοῦ Βαπτιςὰ, θαυμάτων τὰ παράδοξα, καὶ τῶν πταισμάτων τὴν συγχώρησιν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Μεταβολὴ τῶν θλιβομένων, ἀπαλλαγὴ τῶν ἀσθενούντων, ὑπάρχουσα Θεοτόκε Παρθένε, σῶζε πόλιν καὶ λαὸν, τῶν πολεμουμένων ἡ εἰρήνη, τῶν χειμαζομένων ἡ γαλήνη, ἡ μόνη προστασία τῶν πιςῶν.

Σταυροθεοτοκίον. Ὅμοιον.

Ἐν ξύλῳ τὴν ζωὴν ἡμῶν, ὁρῶσα ἡ πανάμωμος, Θεοτόκος, κρεμαμένην μητρικῶς, ὠδύρετο βοῶσα, Υἱέ μου καὶ Θεέ μου, σῶσον τοὺς πόθῳ ἀνυμνοῦντάς σε.

Εἰ μὲν οὐκ ἔςι Μ΄. ψάλλομεν ἀπὸ ς΄. ς΄. προσόμοια, ζήτει τῇ ἐπαύριον εἰς τὸν Ἑσπερινὸν, ἢ τῆς Ὀκτωήχου. Εἰ δὲ τύχῃ ἡ Ἑβδομὰς τῆς Τυρινῆς, ψάλλομεν τὸ ἰδιόμελον τῆς ἡμέρας, καὶ τὸ Μαρτυρικὸν ἰδιόμελον. Ἦχος β΄.

Ἦχος β΄.

Ἡ τῶν θείων ἐννοιῶν, πανσεβάσμιος θήκη, καὶ τῆς ἀρρήτου οὐσίας, τρανῶς ἡ προβλέψασα. τὸ Μυςήριον Κάρα σου, ὡς ἐκ λαγόνων μητρικῶν, ἐκ τῶν ταμείων τῆς γῆς, σήμερον ἀνατέταλκεν, Ἰωάννη πανεύφημε, καὶ εὐωδίασε πᾶσαν τὴν ὑφήλιον, ἁγιασμοῦ προχέουσα μύρον, καὶ νοητῶς κηρύττουσα μετανοίας ὁδὸν, καὶ τῷ Σωτῆρι τῶν ὅλων πρεσβεύουσα, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Χαῖρε ἡ ἐλπὶς ἡμῶν Θεοτόκε ἄχραντε. χαῖρε ἡ δι' Ἀγγέλου δεξαμένη τὸ χαῖρε. χαῖρε ἡ τεκοῦσα Πατρὸς τὸ ἀπαύγασμα. εὐλογημένη χαῖρε σεμνὴ, Παναγία Παρθένε μόνη πανύμνητε. σὲ δοξάζει πᾶσα κτίσις τὴν Μητέρα τοῦ φωτός.

Σταυροθ. Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου σε.

Βότρυν, τὸν παμπέπειρον ἁγνὴ, ὃν ἀγεωργήτως, ἐν μήτρᾳ ἐκυοφόρησας, ξύλῳ ὡς ἑώρακας, τοῦτον κρεμάμενον, θρηνῳδοῦσα ἠλάλαζες, καὶ ἔκραζες· Τέκνον, γλεῦκος ἐναπόςαξον, δι' οὗ ἡ μέθη ἀρθῇ, πᾶσα τῶν παθῶν εὐεργέτα, δι' ἐμοῦ τῆς σὲ Τετοκυίας, θείαις παρακλήσεσιν ὡς εὔσπλαγχνος.

Ἀπολυτίκιον. Ἦχος δ΄.

Ἐκ γῆς ἀνατείλασα ἡ τοῦ Προδρόμου κεφαλὴ, ἀκτῖνας ἀφίησι τῆς ἀφθαρσίας, πιςοῖς τῶν ἰάσεων. ἄνωθεν συναθροίζει, τὴν πληθὺν τῶν Ἀγγέλων· κάτωθεν συγκαλεῖται, τῶν ἀνθρώπων τὸ γένος, ὁμόφωνον ἀναπέμψαι, δόξαν Χριςῷ τῷ Θεῷ.

Τὸ αὐτὸ καὶ εἰς τὸ, Θεὸς Κύριος. Εἰς τὸν Ὄρθρον μετὰ τὴν συνήθη ςιχολογίαν. Οἱ Ἀναβαθμοί. τὸ α΄. Ἀντίφωνον τοῦ δ΄. ἤχου.

Προκείμενον. Ἦχος δ΄.

Ἐκεῖ ἐξανατελῶ κέρας τῷ Δαβίδ.

ς΄. Μνήσθητι Κύριε τοῦ Δαβὶδ, καὶ πάσης τῆς πραότητος. τὸ, Πᾶσα πνοή.

Εὐαγγέλιον, ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ ἤκουσεν Ἡρώδης. Ὁ Ν΄. Δόξα. Ταῖς τοῦ σοῦ Προδρόμου.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ταῖς τῆς Θεοτόκου πρεσβείαις.

Εἶτα τὸ, Ἐλέησόν με ὁ Θεός.

Digitized by Google

Καὶ ψάλλομεν.

Ἡ τῶν θείων ἐννοιῶν πανσεβάσμιος θήκη.

Ζήτει εἰς τὸν Στίχον.

Ὁ Ἱερεύς. Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν λαόν σου. Καὶ ὁ Κανὼν τοῦ Προδρόμου μετὰ τῶν εἱρμῶν, εἰς ϛ΄. καὶ τὰ Τριῴδια τῆς ἡμέρας ὡς καθ᾽ ἑκάστην. Ὁ Κανὼν τοῦ Προδρόμου.

Ὠδὴ α΄. Ἦχος Πλ. β΄.

Ὡς ἐν ἠπείρῳ.

Δεῦτε εὐφήμῳ τῇ γλώττῃ καὶ πανσθενεῖ, κροτουμένῃ Πνεύματι, ἐκ χειλέων ῥυπαρῶν, τὴν τοῦ Λόγου Πρόδρομον φωνήν, ἐν ᾠδαῖς πνευματικαῖς, πιστοὶ δοξάσωμεν.

Εἰρηνικῇ καταστάσει γαληνιᾷ, καὶ ἀπείροις πλήθεσιν, Ἐκκλησία τοῦ Χριστοῦ, δωρεὰς βραβεύουσα τῶν σοί, τὴν ἐτήσιον ᾠδήν, βοώντων Πρόδρομε.

Τὴν πρὸς Θεοῦ δεδομένην ὡς θησαυρόν, ἡμῖν ἀναφαίρετον, Θεοφόρον κορυφήν, τοῦ Προδρόμου ἅπαντες ᾠδαῖς, ἐπαξίως πανδημεί, πιστοὶ τιμήσωμεν.

Θεοτοκίον.

Τὸν ἑαυτῆς δεξαμένη δημιουργόν, ὡς αὐτὸς ἠθέλησεν, ἐξ ἀσπόρου σου γαστρός, ὑπὲρ νοῦν σαρκούμενον Ἁγνή, τῶν κτισμάτων ἀληθῶς, ἐδείχθης Δέσποινα.

Ὠδὴ γ΄. Οὐκ ἔστιν ἅγιος ὡς σύ.

Γραῦς ἣν στειρεύουσα βλαστόν, σὲ προσήνεγκε θεῖον, τῆς ἐθνῶν Ἐκκλησίας, εὐκλεῆ Νυμφαγωγόν, Χριστοῦ τοῦ ὄντως Θεοῦ, καὶ Νυμφίου ταύτην μνηστευόμενον.

Τὴν σὴν θεόφθογγον φωνήν, Πρόδρομε Ἰωάννη, οὐδὲ ξίφει ἐπέσχεν, ἡ ἀθλία μοιχαλίς. τὴν θείαν γάρ σου ἡμῖν, ἐμφανίζεις, Κάραν τὴν ὑπόγαιον.

Πανηγυρίζουσα φαιδρῶς, ἡ ποθοῦσά σε Πόλις, εὐωχεῖται ὡς ὄλβον, εὑραμένη μυστικόν, καὶ κρήνην ἀνέλλιπῆ, ἰαμάτων, Πρόδρομε τὴν Κάραν σου.

Θεοτοκίον.

Τοῦ θείου Τόκου σου Ἁγνή, πᾶσαν φύσεως τάξιν, ὑπερβαίνει τὸ θαῦμα. Θεὸν γὰρ ὑπερφυῶς, συνέλαβες ἐν γαστρί, καὶ τεκοῦσα, μένεις Ἀειπάρθενος.

Ὁ Εἱρμός.

„Οὐκ ἔστιν Ἅγιος ὡς σύ, Κύριε ὁ Θεός „μου· ὁ ὑψώσας τὸ κέρας, τῶν πιστῶν „σου ἀγαθέ, καὶ στερεώσας αὐτούς, ἐν τῇ πέ„τρᾳ, τῆς ὁμολογίας σου.

Κάθισμα. Ἦχος πλ. δ΄. Τὸ προσταχθὲν μυστικῶς.

Ὡς ἐν ταμείῳ θησαυρὸς ἐναπόθετος, ἡ τοῦ Προδρόμου κεφαλὴ ἐφυλάττετο, ἐν ὑδρίᾳ κρυβεῖσα, ἡ φωνὴ τοῦ Λόγου, ὡς σῖτος καταχωσθεῖσα εἰς βάθος γῆς, ἐξήνθησε, καρποφοροῦσα θείαν ζωήν. ταύτης πάντες τιμήσωμεν τὴν εὕρεσιν, τὸν Χριστὸν δοξάζοντες, τὸν δόντα αὐτῇ, χάριν βρύειν ἰάματα.

Δόξα. Ὅμοιον.

Τοῦ Βαπτιστοῦ ἡ κεφαλὴ κατεκρύπτετο, ὡς μαργαρίτης ἐν τῇ γῇ ἐπὶ ὑδρίας. καὶ ὡς λύχνος θεόφωτος ἀγλαϊζομένη, ἐκλάμπει θαυματουργοῦσα Κόσμῳ παντί, ὡς ὄρθρος ἐξανατέλλων πανευπρεπής, τοῦ Ἡλίου ὁ Πρόδρομος, καὶ ἀνεσπέρῳ φωτί, μηνύων πάλαι ἡμῖν· Ἴδε κραυγάζει ὁ Ἀμνὸς τοῦ Θεοῦ.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τὸ προσταχθὲν μυστικῶς λαβὼν ἐν γνώσει, ἐν τῇ σκηνῇ τοῦ Ἰωσὴφ σπουδῇ ἐπέστη, ὁ Ἀσώματος λέγων τῇ ἀπειρογάμῳ· ὁ κλίνας τῇ καταβάσει τοὺς Οὐρανούς, χωρεῖται ἀναλλοιώτως ὅλος ἐν σοί. ὃν καὶ βλέπων ἐν μήτρᾳ σου, λαβόντα δούλου μορφήν, ἐξίσταμαι κραυγάζειν σοι· Χαῖρε Νύμφη Ἀνύμφευτε.

Ὠδὴ δ΄. Χριστός μου δύναμις.

Τῆς πάλαι γέγονας, σφραγὶς πανόλβιε, ἐμφανῶς Διαθήκης καὶ Προφητῶν, πέρας ἐχρημάτισας, καὶ νυμφοστόλος δὲ σεπτός, τῆς καινῆς ἐδείχθης Πρόδρομε.

Τριχίνοις ῥάκεσι, συνήθως Πρόδρομε, τὴν τιμίαν ἣν ἔσχου καὶ εὐκλεῆ, Κάραν σου καλύπτεσθαι, βασιλικῆς ἁλουργίδος, ὡς ἐσθῆτι ἀγαλλόμενος.

Τῇ αἴγλῃ Πρόδρομε, τοῦ Θείου Πνεύματος, τὴν τιμῶσάν σε Πόλιν διηνεκῶς, πρέσβευε φαιδρύνεσθαι, καὶ ἐν τῇ σῇ Σοφὲ μνήμῃ, σὺν Ἀγγέλοις ἐπαγάλλεσθαι.

Θεο-

Digitized by Google

Θεοτοκίον.

Νεκρόν με ἔδειξε, φυτοῦ ἀπογεύσεως. τῆς ζωῆς δὲ τὸ Ξύλον ἐκ σοῦ φανέν, Πάναγνε ἀνέστησε, καὶ Παραδείσου τῆς τρυφῆς, κληρονόμον με κατέστησε.

Ὠδὴ ε'. Τῷ θείῳ φέγγει σου ἀγαθέ.

Οὐκ ἔφυς κάλαμος Βαπτιστά, ταῖς πειρασμικαῖς τοῦ δυσμενοῦς, αὔραις ἀεὶ ῥιπιζόμενος, πύργος δὲ τοῦ θείου λαοῦ ἀκράδαντος. δυνάμει Ἠλιοῦ γὰρ ὤφθης καὶ Πνεύματι.

Ὁ τὴν Θεότητα ἀθετῶν, καὶ κατασμικρύνων τὴν δόξαν, τοῦ ὑπὸ σοῦ Βαπτισθέντος Χριστοῦ, τήν τε θείαν χάριν σου μυκτηριζόμενος, ἐνδίκως περιβόλων θείων ἀπείργεται.

Ἠρεύξας ἀφθόνους θείας πηγῆς, πύλην τοῖς ὑμνοῦσί σε, πόθῳ ἀοίδιμε Πρόδρομε, χάριτος τῆς θείας βλυζούσης νάματα, καὶ ῥεῖθρα ἰαμάτων πάντας εὐφραίνοντα.

Θεοτοκίον.

Φοροῦσα κάλλος τὸ νοητόν, τῆς ὡραιότητος σου ψυχῆς, Νύμφη Θεοῦ ἐχρημάτισας, κατεσφραγισμένη τῇ Παρθενίᾳ σεμνή, καὶ φέγγει τῆς ἁγνείας, Κόσμον φαιδρύνουσα.

Ὠδὴ ς'. Τὸν βίον τὴν θάλασσαν.

Προφήτην σε ἔφησεν, ἡ ἀλήθεια Χριστός, καὶ Προφητῶν ὑπέρτερον, Βαπτιστὰ καὶ Πρόδρομε τῆς ζωῆς. αὐτὸν γὰρ ἑώρακας, ὃν Προφῆται καὶ νόμος προκατήγγειλαν.

Οὐκ ἔφερε κρύπτεσθαι, τῶν θαυμάτων ἡ πηγή, ὁ θησαυρὸς τῆς χάριτος, ἡ ἀοίδιμος Κάρα σου Βαπτιστά, Προφῆτα καὶ Πρόδρομε, ἀλλ' ὀφθεῖσα προχέει ἰαμάτων πηγάς.

Πανόλβιον καύχημα, καὶ ἀγλάϊσμα φαιδρόν, καὶ θυρεὸν σωτήριον, ἡ φιλόχριστος αὕτη καὶ εὐκλεής, προβάλλεται Πόλις σου, τὴν σεπτήν σου καὶ θείαν Κάραν Πρόδρομε.

Θεοτοκίον.

Ὁ μέγας προέγραψεν, ἐν Προφήταις Μωϋσῆς, σὲ Κιβωτὸν καὶ τράπεζαν, καὶ λυχνίαν καὶ στάμνον συμβολικῶς, σημαίνων τὴν σάρκωσιν, τὴν ἐκ σοῦ τοῦ Ὑψίστου Μητροπάρθενε.

Ὁ Εἱρμός.

„Τὸν βίον τὴν θάλασσαν, ὑψουμένην καθορῶν, τῶν πειρασμῶν τῷ κλύδωνι, τῷ εὐδίῳ λιμένι σου προσδραμών, βοῶ σοι· ἀνάγαγε, ἐκ φθορᾶς τὴν ζωήν μου πολυέλεε.

Κοντάκιον. Ἦχος β'. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Προφῆτα Θεοῦ, καὶ Πρόδρομε τῆς χάριτος, τὴν Κάραν τὴν σήν, ὡς ῥόδον ἱερώτατον, ἐκ τῆς γῆς εὑράμενοι, τὰς ἰάσεις πάντοτε λαμβάνομεν. καὶ γὰρ πάλιν ὡς πρότερον, ἐν Κόσμῳ κηρύττεις τὴν μετάνοιαν.

Ὁ Οἶκος.

Ἐκ τοῦ Κυρίου τὴν μαρτυρίαν εἰληφὼς Ἰωάννη, ὑπὲρ πάντας βροτοὺς ὑπέρτερος ἐχρημάτισας. ὅθεν ἐπαίνους τῶν ἐγκωμίων προσενέγκαι σοι δέδοικα. ἀλλὰ πόθῳ ἐκβιασθείς, τὴν ᾠδὴν ἐγχειρῆσαι τετόλμηκα. διὸ μὴ ἀπαξιώσῃς συνεργός μοι γενέσθαι πανεύφημε, ἵνα ἰσχύσω στεφανῶσαι σου κορυφὴν τὴν ἁγίαν τρισόλβιε. καὶ γὰρ σὺ ἐν Κόσμῳ κηρύττεις τὴν μετάνοιαν.

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ ΚΔ'. Ἡ εὕρεσις τῆς τιμίας Κεφαλῆς τοῦ Ἁγίου Ἰωάννου Προφήτου Προδρόμου καὶ Βαπτιστοῦ.

Στίχ. Ἐκ γῆς προφαίνει Πρόδρομος σεπτὴν Κάραν.
Καρποὺς παραινῶν, ἀξίως ποιεῖν πάλιν.
Ὁ Βαπτίσας πρίν, ὑδάτων πηγαῖς ὄχλους.
Γῆθεν φανεὶς βάπτιζε, πηγαῖς θαυμάτων.
Εἰκοστῇ ἐν Προδρόμοιο φάνη Κάρη ἀμφὶ τετάρτῃ.

Ἡ τιμία αὕτη, καὶ Ἀγγέλοις αἰδέσιμος Κεφαλή, πρῶτον μὲν εὑρέθη κατ' εὐδοκίαν καὶ ἐπιφάνειαν τοῦ Ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Προδρόμου ὑπὸ δύο τιμίων μοναχῶν ἐν τῇ οἰκίᾳ Ἡρώδου, ἐλθόντων εἰς Ἱερουσαλήμ, εἰς προσκύνησιν τοῦ ζωηφόρου τάφου τοῦ Κυρίου καὶ Θεοῦ καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ. ἐκ δὲ τῶν Μοναχῶν τούτων λαβὼν αὐτὴν Κεραμεύς τις, εἰς τὴν Ἐμεσηνῶν ἤγα-

Digitized by Google

ἤγαγε Πόλιν. Αἰσθόμενος δὲ Εὐπραξίας τιμὰς δι' αὐτῆς ὁ Κεραμὰς, διαφερόντως ἐτίμα αὐτήν. Εἶτα μέλλων τελευτᾶν, τῇ ἰδίᾳ ταύτην κατέλιπεν ἀδελφῇ, ἐπειπὼν μὴ κινεῖν αὐτὴν, μηδὲ ἀνακαλύπτειν, ἀλλὰ μόνον τιμᾶν. Καὶ μετὰ τὴν τῆς γυναικὸς τελευτὴν, πολλοὶ ταύτην κατὰ διαδοχὴν ἐδέξαντο. Ἔσχατον δὲ εἰς Εὐστάθιον τινὰ Μοναχὸν καὶ Πρεσβύτερον περιῆλθε, τῆς τῶν Ἀρειανῶν ἀντε[illegible] κακοδοξίας· ὃς ἀπελαθεὶς τοῦ σπηλαίου, ἐν ᾧ κατῴκει, παρὰ τῶν Ὀρθοδόξων, διὰ τὸ καπηλεύειν τὰς ἐκ τῆς τιμίας Κάρας ἰάσεις, καὶ ἐπιγράφεσθαι αὐτὰς τῇ κακοδοξίᾳ αὐτοῦ, κατὰ θείαν οἰκονομίαν κατέλιπεν ἐν τῷ σπηλαίῳ τὴν τοῦ Θείου Προδρόμου Κάραν. Καὶ ἦν ἐν αὐτῷ κρυπτομένη μέχρι τῶν Μαρκέλλου χρόνων, ὄντος Ἀρχιμανδρίτου ἐπὶ τῆς Βασιλείας Οὐαλεντιανοῦ τοῦ Νέου, καὶ Οὐρανίου Ἐπισκόπου Ἐμέσης. Τότε δὴ πολλῶν ἀποκαλυφθέντων περὶ αὐτὴν, εὑρέθη οὖσα ἐν ὑδρίᾳ, καὶ παρὰ τοῦ Ἐπισκόπου Οὐρανίου εἰσήχθη ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ, πολλὰς ἰάσεις καὶ θαύματα ἐνεργήσασα. Τελεῖται δὲ ἡ τοιαύτη σύναξις ἐν τῷ ἁγιωτάτῳ αὐτοῦ Προφητείῳ, τῷ ὄντι ἐν τοῖς Φωρακίου. Ταῖς τοῦ σοῦ Προδρόμου πρεσβείαις.

Ὠδὴ ζ΄. Δροσοβόλον μὲν τὴν κάμινον.

Ὁ τῆς Παρθένου βλαστὸς σε ὑπὲρ ἅπαντας, ἔφυ ἐν γεννητοῖς γυναικῶν, ὡς γὰρ ἄσαρκος, καὶ ἰσάγγελος ἐπὶ τῆς γῆς, αὐτῷ πεπολίτευσαι βοῶν· εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Τὸν ἐν νηδύϊ Παρθενικῇ σκηνώσαντα, ἔγνως στειρωτικῆς ἐκ γαστρὸς, καὶ χρησάμενον, τῇ μητρῴᾳ Πρόδρομε φωνῇ, σκιρτῶν ἀνεκραύγαζες αὐτῷ· εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Μεμακάρισαι ὡς ἀληθῶς ἐν πόλεσιν, αὕτη μόνη παναοίδιμε, κτησαμένη σε, πολιοῦχον Πρόδρομε Χριστοῦ. διὸ ἑορτάζουσα βοᾷ· εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Διὰ σοῦ Μῆτερ Παρθένε φῶς ἀνέτειλε, πάσῃ τῇ οἰκουμένῃ φαιδρόν. τὸν γὰρ Κτίστην σὺ τῶν ἁπάντων τέτοκας Θεόν. ὃν αἴτησαι Πάναγνε ἡμῖν, καταπεμφθῆναι τοῖς πιστοῖς, τὸ μέγα ἔλεος.

Ὠδὴ η΄. Ἐκ φλογὸς τοῖς Ὁσίοις.

Ἀπεστάλη βοῶντος, φωνὴ ὁ Πρόδρομος, ταῖς ἐρήμοις καρδίαις, τὴν τοῦ Υἱοῦ τοῦ Θεοῦ, πίστιν εὐσεβῆ, ἐγκεντρίζων τοῦ ὄντως Θεοῦ· ὃν ὑπερυψοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ἑτοιμάσατε φάσκει, καὶ νῦν ὁ Πρόδρομος, τοῦ Κυρίου τὴν τρίβον δι' ἁγιότητα. οὗτος γὰρ ἐλθὼν, σὺν Πατρὶ καὶ τῷ Πνεύματι, ταῖς ἡμῶν καρδίαις, οἰκήσει εἰς αἰῶνας.

Τῇ φωνῇ ἀκοὴν μὲν, τὴν τοῦ Γεννήτορος ὀφθαλμοὺς δὲ τῇ θείᾳ, τοῦ Θείου Πνεύματος. ὅλως δὲ ἀφῇ, Ἰωάννης ὁ Πρόδρομος, σὲ χειροθετήσας, Χριστὲ θεοφορεῖται.

Θεοτοκίον.

Χρυσαυγῆ σε λυχνίαν, προδιετύπωσε, δεξαμένην ἀφράστως, φῶς τὸ ἀπρόσιτον, γνώσει τῇ αὐτοῦ, καταυγάζων τὰ σύμπαντα· ὃν ὑπερυψοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὁ Εἱρμός.

„Ἐκ φλογὸς τοῖς ὁσίοις, δρόσον ἐπήγασας, καὶ δικαίου θυσίαν, ὕδατι ἔφλεξας. ἅπαντα γὰρ δρᾷς Χριστὲ, μόνῳ τῷ βούλεσθαι. σὲ ὑπερυψοῦμεν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὠδὴ θ΄. Θεὸν ἀνθρώποις ἰδεῖν.

Σαφῶς τῆς πλήρους δεκάδος Πρόδρομε, τῶν ἐντολῶν σὺ φύλαξ ἐνισχύων γενόμενος, καταλλήλως πρὸς Χριστοῦ τετίμησαι, χαρισμάτων δεκάδι. ὅθεν τοῦ Πνεύματος, μύστην τε καὶ φίλον εἰδότες, σὲ μακαρίζομεν.

Χριστοῦ Προφήτης τε καὶ Ἀπόστολος, Ἄγγελός τε, καὶ Πρόδρομος τῆς θείας σαρκώσεως, Βαπτιστὴς καὶ Ἱερεὺς καὶ Μάρτυς πιστὸς, κήρυξ τε τοῖς ἐν ᾅδου, σὺ ἐχρημάτισας, καὶ τοῖς παρθενεύουσι Κανὼν, καὶ τῆς ἐρήμου Βλαστός.

Ψυχῆς τὸ ἄπιστον δογματίζεται, ἱερουργοῦ χειρὸς νενεκρωμένης τῷ θαύματι, βλαστησάσης αὖθις δὲ τῆς πίστεως, καὶ

τῆς

τῆς σῆς ἐκφανθείσης, Κάρας Μακάριε, ἡ κατὰ πόθον ἅψασα παλάμη ἀνακαινίζεται.

Θεοτοκίον.

Παθῶν ἰάματα ἀρυσώμεθα, τῷ ἀκλεεῖ τεμένει τοῦ Προδρόμου προστρέχοντες. ἐν αὐτῷ γὰρ, πάρεισιν Ἀγγέλων χοροὶ, πνεύματά τε Δικαίων, πάντων ἡ Δέσποινα, σὺν τῷ Βαπτιστῇ Ἰωάννῃ ἰάσεις νέμουσα.

„Θεὸν ἀνθρώποις ἰδεῖν ἀδύνατον· ὃν οὐ „τολμᾷ Ἀγγέλων ἀτενίσαι τὰ τάγ„ματα. διὰ σοῦ δὲ Πάναγνε, ὠράθη βρο„τοῖς, Λόγος σεσαρκωμένος, ὃν μεγαλύ„νοντες, σὺν ταῖς οὐρανίαις στρατιαῖς σὲ „μακαρίζομεν.

Ἐξαποστειλάριον. Τοῖς μαθηταῖς.

Πανπροφανὴς ἀνέτειλεν, ἡ τιμία σου Κάρα, ἐκ τῶν ἀδύτων κόλπων γῆς, Πρόδρομε Ἰωάννη, λύχνε φωτὸς τοῦ ἀΰλου. ἧς τὴν εὕρεσιν πόθῳ, τελοῦντες δυσωποῦμέν σε, τῶν δεινῶν ἄρειν λύσιν, καὶ τὸν καιρὸν, ἀμαρῶς ἀνύσαι τῆς ἐγκρατείας, πρεσβείαις σου πανάφημε, Βαπτιστὰ τοῦ Σωτῆρος. Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Ψυχαγωγεῖται Πάναγνε, τῶν πιστῶν ἡ θεόφρων, ὁμήγυρις λατρεύουσα, καὶ πιστῶς ἀνυμνοῦσα, σὲ Θεοτόκον Κυρίως. ταῖς πρεσβείαις σου ὅθεν, τῶν νηστειῶν τὸν δίαυλον, δὸς ἡμῖν ἐκτελέσαι, θεοπρεπῶς καὶ Σταυρὸν τὸν τίμιον προσκυνῆσαι, καὶ πάθη τὰ σωτήρια, τοῦ Υἱοῦ καὶ Θεοῦ σου.

Εἰς τοὺς Αἴνους, ἱστῶμεν στίχ. δ΄. καὶ ψάλλομεν στιχ. προσόμοια. Ἦχος δ΄.

Ἔδωκας σημείωσιν.

Ἤνοιξε προπύλαια, τῆς ἐγκρατείας ἡ πάνσεμνος, Κεφαλή σου πανάφημε, καὶ τροφὴν προέθηκεν, ἡδυτάτην πᾶσι, θείων χαρισμάτων. ὧν περ μετέχοντες πιστῶς, τὸ τῆς νηστείας τραχὺ γλυκαίνομεν, καὶ πίστει εὐφημοῦμέν σε, καὶ ἐκβοῶμεν Χριστῷ τῷ Θεῷ· Ἰησοῦ παντοδύναμε, ὁ Σωτὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Μύρα ὥσπερ νάματα, ἡ κεφαλὴ ἀποστάζουσα, τοῦ Προδρόμου ἄρρητα, καὶ κατεπέζη σήμερον, ἀποτεθειμένη, μυστικῇ θεία εὐωδιάζει νοῦν τε, καὶ ἀηδίαν ἐλαύνει θλίψεων, καὶ εὐφροσύνης ἅπαντας, πληροῖ τοὺς πόθῳ κραυγάζοντας· Ἰησοῦ Παντοδύναμε, ὁ Σωτὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ἔτεμεν ἡ Κάρα σου, καθάπερ ξίφος τομώτερον, κεφαλὰς ἀνομούντων ἐχθρῶν, καὶ ἴαμα ἔβλυσεν, εὐνομοῦσι πᾶσι, τῶν θείων χαρίτων. καὶ διὰ τοῦτό σε πιστῶς, ἀνευφημοῦμεν φίλον καὶ Πρόδρομον, Ἰωάννη τοῦ κτίσαντος, καὶ ἐκβοῶμεν αὐτῷ ἐκτενῶς· Ἰησοῦ παντοδύναμε, ὁ Σωτὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Δευτεροῦμεν τὸ α΄. Δόξα. Ἦχος Πλ. β΄.

Τὴν πανσεβάσμιον Κάραν, τοῦ Βαπτιστοῦ σου Κύριε, φανερωθεῖσαν σήμερον ἐκ γῆς, μετὰ φωνῆς αἰνέσεως, ἀρυσάμενοι πιστῶς, εἰς πρεσβείαν φιλάνθρωπε, οἱ ἐπταικότες δοῦλοί σου, προσάγοντες αἰτούμεθα, δι' αὐτῆς ἐπιτυχεῖν ἐν ἡμέρᾳ κρίσεως, παρὰ σοῦ τὸν ἱλασμὸν καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τεκμερὸς ἀνέστης Χριστέ.

Φιλάγαθε Θεὲ καὶ Σωτὴρ, τοὺς δούλους σου περίσωζε, ἀπὸ πάσης, περιστάσεως δεινῆς, πρεσβείαις τοῦ Προδρόμου, καὶ πάντων τῶν Ἁγίων, καὶ τῆς Μητρός σου ταῖς ἐντεύξεσιν.

Ἀπόστ. τὸ ἰδιόμελ. τῆς ἡμέρας. εἶτα τοῦ Ἁγίου. Δόξα. Ἦχος Πλ. β΄.

Ἡ πρώην ἐπὶ πίνακι, τοῦ Ἡρώδου ἄθεσμον μῖσος ἐλέγξασα, τὴν δὲ μετάνοιαν πᾶσι κηρύξασα πιστοῖς, τιμία κεφαλὴ τοῦ Βαπτιστοῦ σε Κύριε, ἐκ τῶν ταμείων τῆς γῆς, ἀναφανεῖσα πρόκειται, τοῖς πιστοῖς προσιοῦσιν αὐτῇ, καὶ ἀπτομένοις ἐν φόβῳ, καὶ προσκυνοῦσι πόθῳ ψυχῆς, βραβευομένη λύσιν πταισμάτων, τῶν αἰτημάτων παρέχει τὰ ἐπίπομα, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Θεοτόκε σὺ εἶ ἡ ἄμπελος ἡ ἀληθινή. τὸ, Ἀγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι τῷ Κυρίῳ. Ποιοῦμεν δὲ καὶ μετανοίας μεγάλας τρεῖς. Συνάπτομεν δὲ καὶ τὴν πρώτην ὥραν, καὶ

Digitized by Google

στιχολογοῦμεν ἀνὰ μετανοιῶν, καὶ ποιοῦμεν μετανοίας μεγάλας γ΄. Οὕτως οὖν γίνεται, ἐὰν ἔστι Τεσσαρακοστή. Εἰ δ' οὐκ ἔστι Τεσσαρακοστή, Εἰς τοὺς αἴνους τὸ Δοξαστικόν, καὶ τὸ Θεοτοκίον.

Δοξολογία Μεγάλη, καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν Τυπικά, καὶ ἐκ τοῦ Κανόνος τοῦ Ἁγίου, Ὠδὴ γ΄. καὶ ς΄.

Κοινωνικόν. Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον.

Εἰ δὲ ἔστι μνεία, προκομιδὴ οὐ γίνεται, ἀλλὰ μετὰ τό, Κύριε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν στ. ι. καὶ ψάλλομεν τὸ ἰδιόμελον τῆς ἡμέρας δίς, καὶ τὸ Μαρτυρικόν, καὶ τὰ προσόμοια τοῦ Τριῳδίου, καὶ εὐθὺς τοῦ Ἁγίου στ. προσόμοια γ΄. δευτεροῦντες τὸ πρῶτον. Ἦχος β΄.

Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου σε νεκρόν.

Δεῦτε τὴν τιμίαν Κεφαλὴν, τὴν ἀποτμηθεῖσαν τῷ ξίφει, τοῦ Βαπτιστοῦ οἱ πιστοί, σήμερον τιμήσωμεν ἐν τῇ εὑρέσει αὐτῆς, ὑπαντῶντες ἐν ᾄσμασι, τιμῶντες ἐκ πόθου, χάριτας προχέουσαν, τῶν ἰαμάτων ἡμῖν. ἣν περ, ὁ ληρώδης Ἡρώδης, πάλαι προαπέτεμεν οἴστρῳ, τῇ Ἡρωδιάδι συμπλεκόμενος.

Ὥσπερ, ἐκ μετάλλων ὁ χρυσός, οὕτως ἐκ τῆς γῆς τοῦ Προδρόμου, ἡ Κεφαλὴ δαδουχεῖ, στάμνῳ διαλάμπουσα, καὶ φθεγγομένη τρανῶς, τοῦ Ἡρώδου ἐλέγχουσα, μοιχείαν καὶ φόνον, αἴγλη τε φωτίζουσα, τὰς διανοίας ἡμῶν. ἣν περ, ἀσπαζόμενοι πίστει, σήμερον τιμήσωμεν ὕμνοις, ὡς ὑπὲρ ἡμῶν Θεῷ πρεσβεύουσαν.

Πάλαι, ὥσπερ θεῖος θησαυρός, στάμνῳ κεκρυμμένη ἡ Κάρα, τοῦ Βαπτιστοῦ ἐν τῇ γῇ, σήμερον τοῖς πέρασιν, ἀποκαλύπτεται. ὥσπερ πλοῦτος προχέουσα, πηγὰς ἰαμάτων, νόσους θεραπεύουσα, ψυχὰς φωτίζουσα. ὅθεν, θυμηδίας ἁπάσης, χάριν ἀπολαύοντες ὕμνοις, ταύτην ἀξίως ἐγκωμιάσωμεν. Δόξα. Ἦχος β΄.

Τῶν θείων ἐννοιῶν, πανσεβάσμιος θήκη, καὶ τῆς ἀρρήτου οὐσίας, τρανῶς ἡ προβλέψασα, τὸ μυστήριον Κάρα σου, ὡς ἐκ λαγόνων μητρικῶν, ἐκ τῶν ταμείων τῆς γῆς, σήμερον ἀνατέταλκεν Ἰωάννη πανεύφημε, καὶ εὐωδίασε πᾶσαν τὴν ὑφήλιον, ἁγιασμοῦ προχέουσα μύρον, καὶ μόνη τοῖς κηρύττουσα μετανοίας ὁδόν, καὶ τῷ σωτῆρι τῶν ὅλων πρεσβεύουσα, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Στ. Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου σε.

Φόβος, πολυτρόπων πειρασμῶν, καὶ τῶν ἀναγκῶν καταιγίδες, νῦν με χειμάζουσι, καὶ βυθὸς καλύπτει με, τῆς ἀπογνώσεως. ὁ χειμὼν τῶν πταισμάτων μου, δεινῶς με ταράττει. πρόφθασον καὶ λύτρωσαι κλυδωνιζόμενον, μόνη τῶν πιστῶν ἡ γαλήνη, καὶ πρὸς τὸν λιμένα τῆς ἄνω, θείας κληρουχίας με εἰσάγαγε.

Σταυροθεοτοκίον. Ὅμοιον.

Πάθους, ὑπομείνασα πολλοῦ, ἐν τῇ τοῦ Υἱοῦ καὶ Θεοῦ σου, σταυρώσει ἄχραντε, ἔστενες δακρύουσα, καὶ ἀλαλάζουσα. οἴμοι τέκνον γλυκύτατον, ἀδίκως πῶς πάσχεις; πῶς τῷ ξύλῳ κρέμασαι, ὁ πᾶσαν γῆν ἐκπληρῶν; ὅθεν, Παναγία Παρθένε, σὲ παρακαλοῦμεν ἐν πίστει, ἵλεων ἡμῖν τοῦτον ἀπέργασαι.

Εἴσοδος μετὰ τοῦ Εὐαγγελίου. τό, Φῶς ἱλαρόν. τὸ Προκείμενον, καὶ τὰ Ἀναγνώσματα τῆς ἡμέρας. τό, Κατευθυνθήτω, καὶ εὐθὺς τὸ Προκείμενον τοῦ Ἀποστόλου, τὸ Ἀλληλούϊα, καὶ τὸ Εὐαγγέλιον, καὶ καθεξῆς ἡ Θεία Λειτουργία τῶν Προηγιασμένων, καὶ εἰσερχόμεθα εἰς τὴν Τράπεζαν, καὶ καταλύομεν ἔλαιον καὶ οἶνον, ἅμα τῆς πρώτης Ἑβδομάδος.

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ ΚΕ΄.

Τοῦ ἐν Ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Ταρασίου Ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως.

Ἑσπέρας εἰς τό, Κύριε ἐκέκραξα, στιχηρὰ προσόμοια. Ἦχος α΄.

Τῶν Οὐρανίων Ταγμάτων.

Ὑπὲρ τοῦ ζῆσαι τὸ θρηνῆσαι Πάτερ προθέμενος, τὴν τοῦ Χριστοῦ εἰκόνα, ἀναστηλῶσαι προστάττεις, καὶ πάντων τῶν Ἁγίων. ὅθεν λοιπόν, αἱρετιζόντων τὰ στόματα, Δαβιτικῶς ἐνεφράγη κατὰ Θεοῦ, τῶν λαλούντων ἀδικίαν πολλήν.

Φιλαθ-

Digitized by Google

Φιλαργυρίας τὴν νόσον ἀποσεισάμενος, τὸν θησαυρὸν τῆς ἄνω, βασιλείας ἐκτήσω, Ὅσιε θεόφρον. ὅθεν πιστῶς, ἡ σορὸς τῶν λειψάνων σου, τοῖς προσιοῦσι παρέχει θεοπρεπῶς, τὰ ἰάματα ἀοίδιμε.

Ταῖς ἐντολαῖς τοῦ Κυρίου πολιτευόμενος, ὑπογραμμὸς ἐδείχθης, τοῦ ποιμνίου σου Πάτερ, Ταράσιε τρισμάκαρ. ὅθεν καὶ νῦν, ταῖς διδαχαῖς σου φρουρούμεθα. ἀλλὰ μὴ παύσῃ πρεσβεύων ὑπὲρ ἡμῶν, τῶν τὴν μνήμην σου τελούντων φαιδρῶς.

Τὸν ἀληθῆ Ἱεράρχην, καὶ λειτουργὸν τοῦ Χριστοῦ, ὡς παρ' αὐτοῦ λαβόντα, τὴν τοῦ Πνεύματος χάριν, τιμήσωμεν ἀξίως, Ταράσιον νῦν, τὸν σοφὸν ἀρχιποίμενα. ὡς παρρησίαν γὰρ ἔχων πρὸς τὸν Θεὸν, ἱκετεύει τοῦ σωθῆναι ἡμᾶς.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Ἐπὶ τὴν σὴν εὐσπλαγχνίαν, προστρέχω πάντοτε. ἐπὶ τοὺς σοὺς προσφεύγω, οἰκτιρμοὺς καθ' ἑκάστην, ὑμνῶν καὶ εὐλογῶν σε, καὶ τὴν πολλὴν, ἀνοχὴν ἐκπληττόμενος, τοῦ σοῦ Υἱοῦ ἐπὶ πᾶσι μου τοῖς κακοῖς, ἣν ἐνδείκνυσι Θεόνυμφε.

Σταυροθεοτοκίον. Ὅμοιον.

Ἀναρτηθέντα ὡς οἶδεν, ἐπὶ Σταυροῦ τὸν Ἀμνὸν, ἡ ἄμωμος Παρθένος, θρηνῳδοῦσα ἐβόα· γλυκύτατόν μου Τέκνον, τί τὸ καινὸν, καὶ παράδοξον θέαμα; πῶς ὁ κατέχων τὰ πάντα ἐν τῇ χειρὶ, ἐπὶ ξύλου προσηλώθης σαρκί;

Εἰς τὸν Ὄρθρον, μετὰ τὴν συνήθη στιχολογίαν Ὁ Κανών. Οὗ ἡ ἀκροστιχίς.

Ἄνευ τῶν Θεοτοκίων.

Χαίρων γεραίρω Ταράσιον τὸν μέγαν.

Ὠδὴ α΄. Ἦχος δ΄.

Ἀνοίξω τὸ στόμα μου.

Χαρίτων τοῦ Πνεύματος, οἱ Ποταμοὶ προχεόμενοι, ἐν τῇ μνήμῃ σήμερον, τοῦ Ἱεράρχου Χριστοῦ, καταρδεύουσι, πιστῶν τὰς διανοίας, καὶ πάθη ἐκπλύνουσι, καὶ μολυσμοὺς τῶν ψυχῶν.

Ἄνωθεν δεξάμενος, Ἱερωσύνης τὸ ἔνδυμα, ἀρεταῖς ἐφαίδρυνας, τοῦτο Ταράσιε, καὶ ὑπέρλαμπρος, Φωστὴρ ἐν Ἱερεῦσιν, ἐδείχθης ἐν Πνεύματι, ἱερουργῶν τῷ Χριστῷ.

Ἵδρυσας Ταράσιε, ὀρθοδοξίας ὡς ἄσειστον, πέτραν τὴν διάνοιαν, σαλευομένην βροτῶν, καὶ ἐδόμησας, θεμέλια τῆς πλάνης, καὶ τὰς τῶν αἱρέσεων, βάσεις κατέβαλες.

Θεοτοκίον.

Γαλήνης ἐπλήρωσε, τῆς νοητῆς Θεονύμφευτε, τὴν κτίσιν ὁ ἀρρήτως, ἐκ σοῦ τεχθεὶς ἐν σαρκὶ, καὶ κατηύγασε, τὸν κλύδωνα τῆς πλάνης, καὶ εἰς ὅρμον ἴθυνεν, ἡμᾶς οὐράνιον.

Ὠδὴ γ΄. Τοὺς σοὺς ὑμνολόγους Θεοτόκε.

Γραφῆς εἰς βυθὸν τῆς θεοπνεύστου, εἰσδύσας Ταράσιε σοφὲ, ἐντεῦθεν τὸν πολύτιμον, μαργαρίτην ἀνείλκυσας. ὃν μεταδοὺς τῇ ποίμνῃ σου, ταύτην ἐνθέως κατεπλούτισας.

Ἔσβεσας τοῖς ὄμβροις τῶν δακρύων, τὸ πῦρ ἡδονῶν τῶν σαρκικῶν, καὶ διανήψας Ὅσιε, τὴν ψυχικὴν λαμπάδα σου, ἐλαίῳ καθαρότητος, καὶ ἀπονίας κοσμηθεῖσαν φαιδρῶς.

Ῥάβδῳ τῶν ἐνθέων σου δογμάτων, τοὺς θῆρας σοφὲ τῆς τοῦ Χριστοῦ, ἀπήλασας μακάριε, ποίμνης ταύτην ἀλώβητον, διατηρῶν Ταράσιε, τὸν Ἀρχιποίμενα δοξάζουσαν.

Θεοτοκίον.

Ὡς κλίμακα γῆθεν σε Παρθένε, ὁ κτίστης προθέμενος βροτοῖς, ἐκ κατωτάτων θλίψεων, καὶ ἐκ φθορᾶς πρὸς ἄφθαρτον, ζωὴν ταῖς ἱκεσίαις σου, ἀναβιβάζει τοὺς ὑμνοῦντάς σε.

Ὁ Εἱρμός.

„ Τοὺς σοὺς ὑμνολόγους Θεοτόκε, ὡς ζῶσα καὶ ἄφθονος πηγὴ, θίασον συγκροτήσαντας, πνευματικὸν στερέωσον, καὶ ἐν τῇ θείᾳ δόξῃ σου, στεφάνων δόξης ἀξίωσον.

Κάθισμα. Ἦχος πλ. δ΄.

Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Κατὰ παθῶν βασιλεύσας τῶν τῆς σαρκὸς, Ἱεράρχης ἐχρίσθης θεοπρεπῶς, καὶ τὴν βασιλεύουσαν, ὀρθοδόξως ἐποίμανας, ἀπελάσας θῆρας, αἱρέσεων Θεόπνευ-

στε.

Digitized by Google

στε. Ὅθεν μετὰ τέλος, ἀτελεύτητον χάριν, ἀξίως κεκλήρωσαι, Ἱεράρχα Ταράσιε. διὰ τοῦτο βοῶμέν σοι· πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἑορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἁγίαν μνήμην σου.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Ὡς Παρθένον καὶ μόνην ἐν γυναιξὶ, σὲ ἀσπόρως τεκοῦσαν Θεὸν σαρκὶ, πᾶσαι μακαρίζομεν, γενεαὶ τῶν ἀνθρώπων. τὸ γὰρ πῦρ ἐσκήνωσεν, ἐν σοὶ τῆς Θεότητος, καὶ ὡς βρέφος θηλάζεις, τὸν Κτίστην καὶ Κύριον. ὅθεν τῶν Ἀγγέλων, καὶ ἀνθρώπων τὸ γένος, ἀξίως δοξάζομεν, τὸν παμάγιον Τόκον σου, καὶ συμφώνως βοῶμέν σοι· πρέσβευε τῷ σῷ Υἱῷ καὶ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἀνυμνοῦσιν ἀξίως τὴν δόξαν σου.

Σταυροθεοτοκίον. Ὅμοιον.

Τὸν Ἀμνὸν καὶ Ποιμένα καὶ Λυτρωτὴν, ἡ Ἀμνὰς θεωροῦσα ἐν τῷ Σταυρῷ, ἠλάλαζε δακρύουσα, καὶ πικρῶς ἐκβοῶσα. ὁ μὲν κόσμος ἀγάλλεται, δεχόμενον τὴν λύτρωσιν. τὰ δὲ σπλάγχνα μου φλέγονται, ὁρώσης σου τὴν σταύρωσιν. ἣν περ ὑπομένεις, διὰ σπλάγχνα ἐλέους, μακρόθυμε Κύριε, τὸ ἐλέους ἡ ἄβυσσος, καὶ πηγὴ ἀγαθότητος. σπλαγχνίσθητι καὶ δώρησαι, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν τοῖς πίστει σου, ἀνυμνοῦσι τὰ θεῖα Παθήματα.

Ὠδὴ δ'. Τὴν ἀνεξιχνίαστον θείαν.

Ἄρτον προβαλλόμενος τὸν ψυχικὸν, ἔθρεψας πεινῶντας Ταράσιε, λόγιος ἐνθέοις, καὶ προτέθεικας σαυτὸν, τοῖς δεομένοις τράπεζαν, ἄφθονον τροφὴν ἐπιφέρουσαν.

Ὕλην ἀποθέμενος Πάτερ σοφὲ, τὴν ἐπιπροσθοῦσαν τοῖς ὄμμασι, τῆς διανοίας, ταῖς ἀγρύπνοις προσευχαῖς, τῆς νοητῆς ἐπέτυχες, Θεοῦ θεωρίας Ταράσιε.

Ῥώμῃ τῶν δογμάτων σου Πάτερ σοφὲ, ὄρη ἐσαλεύθη αἱρέσεων, καὶ ἀσεβείας, κατεβλήθησαν βωμοὶ, καὶ ἀσαλεύτως ἵδρυνται, οἱ τῆς Ἐκκλησίας θεμέλιοι.

Θεοτοκίον.

Ῥώμην περιβέβληται ἡ τῶν βροτῶν, φύσις ἀσθενήσασα πρότερον, τῇ παραβάσει, ἐν τῷ τόκῳ σου Ἁγνὴ, καὶ τοῦ ἐχθροῦ ἡ τύραννος, δύναμις εἰς τέλος ἠθέτησεν.

Ὠδὴ ε'. Ἐξέστη τὰ σύμπαντα.

Τοῦ λόγου τῇ συνεργίᾳ, τὴν ποίμνην σου Ταράσιε, ἐπὶ τὰς νομὰς τῆς εὐσεβείας, καὶ ἐπὶ ὕδωρ τῆς θείας γνώσεως, καὶ εἰς τὰς ἐπαύλεις τοῦ Χριστοῦ, ἴθυνας ἀλώβητον, ταύτην τηρῶν πρεσβείαις σου.

Ἅρματι χρησάμενος, τῶν ἀρετῶν Ταράσιε, δι' αὐτῶν πρὸς ὕψος θεωρίας, ἀνεβιβάσθης καὶ τὰ ἀθέατα, εἶδες διανοίας ὀφθαλμοῖς, κάλλη τοῦ Δεσπότου σου· ἐξ ὧν νοητῶς ἐτρύφησας.

Ῥεῖθρον τὴν προαίρεσιν, ἐλαίου ἀνεξάντλητον, ἔχων Ἱεράρχα δεομένοις, τῆς εὐποιΐας τοὺς ἀενάους κρουνοὺς, ἔβλυσας. διό σε ὁ Χριστὸς, πρὸς ὕδωρ ἀείζωον, καὶ τρυφὴν κατεσκήνωσε.

Θεοτοκίον.

Γένος τὸ ἀνθρώπινον, τὴν πρώτην ὡραιότητα, καὶ τὸ εὐπρεπὲς καὶ κατ' εἰκόνα, δι' ἁμαρτίαν ἀπεκδυσάμενον, ταύτην περιβάλλεται Ἁγνὴ, διὰ τῆς κυήσεως, τῆς σῆς θεοειδέστερα.

Ὠδὴ ς'. Ἦλθον εἰς τὰ βάθη.

Ἄπαρας τὸ κάλυμμα Θεόφρον, αἱρετικῶν καρδίας, τὸ ἐγκείμενον τῆς ἀγνωσίας, τὴν ἀληθῆ, τῶν δογμάτων Ὅσιε, πᾶσι γνῶσιν ἐφανέρωσας.

Ἐν πορφόροις λόγοις Ἱεράρχα, τὰς ἀκανθώδεις φλέξας, δυσφημίας τῶν αἱρετιζόντων, τὸν φωτισμὸν, τῶν ὀρθῶν δογμάτων σου, ἐν τοῖς πέρασιν ἐφήπλωσας.

Ἰσχὺν ἐκ Θεοῦ διεζωσμένος, τῇ νοητῇ μαχαίρᾳ, τῶν δογμάτων σου Ἱερομύστα, τὰς κεφαλὰς, τὰς τοῦ ψεύδους ἔτεμες, διαγγέλλων τὴν ἀλήθειαν.

Θεοτοκίον.

Ἰδεῖν ὀφθαλμοῖς τῆς διανοίας, τὴν νοητὴν σου δόξαν, καταξίωσον Θεογεννή-

τορ.

των, τὰ σὰ σεπτὰ, προσκυνοῦμεν τὰ σύμβολα, τῆς ἀφθάρτου σου κινήσεως.

Ὁ Εἱρμός.

„Ἦλθον εἰς τὰ βάθη τῆς θαλάσσης, „καὶ κατεπόντισέ με, καταιγὶς πολ„λῶν ἁμαρτημάτων. ἀλλ᾽ ὡς Θεὸς ἐκ βυ„θοῦ ἀνάγαγε, τὴν ζωήν μου πολυέλεε.

Κοντάκιον. Ἦχος δ΄. Ἐπεφάνης σήμερον.

Ὥσπερ μέγας Ἥλιος, ταῖς τῶν δογμάτων, καὶ θαυμάτων λάμψεσι, φωταγωγεῖς διαπαντὸς, τῆς Οἰκουμένης τὸ πλήρωμα, οὐρανομύστα παμμάκαρ Ταράσιε.

Ὁ Οἶκος.

Τὴν σκοτισθεῖσάν μου ψυχὴν τῷ σκότει τῶν πταισμάτων, φωτὶ τοῦ σοῦ ἐλέους καταύγασον Σωτήρ μου, καὶ λογισμὸν ἐπ᾽ ἀγαθοῖς δώρησαί μοι Χριστέ μου, ἐκκαθάρας τὴν ἀχλὺν τῶν φαύλων ἐνθυμήσεων, ἵν᾽ ὅπως κατ᾽ ἀξίαν ἰσχύσω τὸν σὸν Ἱεράρχην ἀνυμνῆσαι, καὶ φράσαι τὸν βίον, καὶ τὰς πράξεις τὰς λαμπρὰς, καὶ τὴν ἔνθεον πίστιν, καὶ τὸν ζῆλον, ὃν ὑπὲρ τῆς σῆς ἐκτήσατο Ἐκκλησίας, ἥτις κατάχρεος αὐτὸν εὐφημοῦσα κραυγάζει· Οὐρανομύστα παμμάκαρ Ταράσιε.

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ ΚΕ΄. Μνήμη τοῦ ἐν Ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Ταρασίου, Ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως.

Στ. Ἄκλυστος ὅρμος, Ταράσιον λαμβάνει,
Κόσμου ταραχῆς, καὶ ζάλης σεσωσμένον.
Εἰκάδι ἐκ ταράχου Ταράσιος ἔπτατο πέμπτῃ.

Οὗτος τὴν τῶν σεπτῶν καὶ Ἁγίων εἰκόνων προσκύνησιν ἐδογμάτισε, καὶ δι᾽ αὐτοῦ ἡ Βασίλειος ἀρχὴ, καὶ Ῥωμαϊκὴ ἐξουσία πρὸς τὰς σεπτὰς παραδόσεις τῶν Ἁγίων Ἀποστόλων, καὶ Οἰκουμενικῶν Συνόδων ἐπανῆλθε, καὶ ἡ Ἁγία Ἐκκλησία τοῖς Πατριαρχείοις ἥνωται. Ζήσας δὲ οὗτος εὐσεβῶς, τοῖς Βασιλεῦσι τίμιος γενόμενος, καὶ ἱερὸν Μοναστήριον πέραν τοῦ στενοῦ οἰκοδομήσας, καὶ πλήθη Μοναστῶν συστησάμενος, καὶ τοὺς πτωχοὺς ἐλεήσας, καὶ καλῶς κυβερνήσας τὴν Ἐκκλησίαν ἐπὶ ἔτη εἴκοσι καὶ δύο, καὶ μῆνας δύο, ἐν εἰρήνῃ ἐτελειώθη, καὶ κατετέθη ἐν τῷ ὑπ᾽ αὐτοῦ κτισθέντι Μοναστηρίῳ. Ἦν δὲ κατὰ πάντα ὅμοιον τὸν σωματικὸν χαρακτῆρα, τῷ Θεολόγῳ Γρηγορίῳ, πλὴν τοῦ πολιοῦ καὶ τοῦ ὑπτίου ὀφθαλμοῦ. οὐ δὲ γὰρ ἦν παντελῶς οὗτος πολιός. Ἡ δὲ αὐτοῦ σύναξις τελεῖται ἐν τῇ Ἁγιωτάτῃ μεγάλῃ Ἐκκλησίᾳ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Ὁ Ἅγιος Ἀλέξανδρος ξίφει τελειοῦται.

Στ. Τὸν Ἀλέξανδρον δίσκος εἶδεν Ἡλίου,
Ὑπὲρ Χριστοῦ τμηθέντα δόξης Ἡλίου.

Οὗτος ἦν ἐκ Πόλεως τῆς Καρθαγένης, ἐπὶ Μαξιμιανοῦ βασιλέως, καὶ Τιβεριανοῦ ἡγεμόνος. Παρ᾽ οὗ προτραπεὶς θῦσαι τοῖς Εἰδώλοις, λοιδορίας καὶ ὕβρεις οὐκ ὀλίγας ἐξέχεεν. Ὅθεν ἐξ ἄκρων χειρῶν κρεμᾶται, λίθου βαρέος ἐξαρτηθέντος αὐτῷ. Ἐκεῖθεν δὲ ἐν Καρθαγένῃ ἀχθεὶς, καὶ αὖθις κρεμασθεὶς, ξέεται καὶ μαστιγοῦται. Καὶ ἐν Μαρκιανουπόλει γενόμενος, λαμπάδα πυρὸς κατὰ τοῦ προσώπου δέχεται. Ἐν Θράκῃ δὲ ἐλθὼν, τὴν κεφαλὴν ἀποτέμνεται.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἱερομάρτυρος Ῥηγίνου, Ἐπισκόπου Σκοπέλων.

Στ. Ἄσειστος εἶ Ῥηγῖνε τὴν προθυμίαν,
Κἂν δεινὸν ἐνσείσωσι πυκνὰ σοι ξίφος.

Οὗτος ἐγένετο ἀπὸ τῆς Ἑλλάδος, γονέων Χριστιανῶν Υἱός. διὰ δὲ τὴν αὐτοῦ ἀρετὴν καὶ τὴν πολλὴν εὐσέβειαν, χειροτονεῖται Ἐπίσκοπος Σκοπέλων, καὶ εἰς τὴν ἐν Σαρδικῇ Σύνοδον κληθεὶς, πάσας τὰς αἱρέσεις διὰ τοῦ λόγου αὐτοῦ, καὶ τῆς παρρησίας ἠφάνισεν. Εἶτα ἐπιστρέψας εἰς τὴν ἰδίαν Ἐπισκοπὴν, διωγμοῦ κινηθέντος, ἐκρατήθη παρὰ τοῦ τῆς Ἑλλάδος ἄρχοντος. καὶ πολλὰ τιμωρηθεὶς, τὴν κεφαλὴν ἀπετμήθη.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἱερομάρτυρος Ὑπατίου Ἐπισκόπου Γαγγρῶν.

Στ. Κτείνει γυνὴ, βαλοῦσα καιρίαν λίθῳ,
Τὸν Ὑπάτιον, φεῦ γυναικὸς ἀθλίας.

Οὗτος ὁ ἐν Ἁγίοις Πατὴρ ἡμῶν Ὑπάτιος, ἐκ Κιλίκων ἀνθήσας, ἐν Γαλα-

Digitized by Google

τία ἀθλήσας, ἐν Γάζῃ, ἀρχιερατεύσας, ἐν τῇ πρώτῃ Συνόδῳ τῶν τριακοσίων δέκα καὶ ὀκτὼ Πατέρων εἷς γεγονὼς, ὅλως πεπληρωμένος ὢν τοῦ Ἁγίου Πνεύματος. πολλοὺς δὲ πειρασμοὺς ὑπομείνας, καὶ σημεῖα διάφορα ἐκτελέσας, γέγονε περιβόητος. Κωνσταντίνου δὲ βασιλεύσαντος τοῦ Υἱοῦ τοῦ Μεγάλου Κωνσταντίνου, καὶ δράκοντος ποτὲ τοῖς βασιλικοῖς ταμείοις προσπελάσαντος, καὶ παραπεσόντος τῇ εἰσόδῳ, ἐν ᾧ ἅπας ὁ χρυσὸς ἀπετέθετο, καὶ μὴ συγχωροῦντος τινὶ πλησιάσαι, καὶ διὰ τοῦτο ἐν ἀμηχανίᾳ καὶ περιστάσει τοῦ Βασιλέως γενομένου, ὁ μακάριος οὗτος προσκληθεὶς, ὡς εἶδε τὸν Βασιλέα Κωνστάντιον, μετὰ πάσης τιμῆς προϋπαντήσαντα, καὶ ὑποδεξάμενον, καὶ τοῖς ποσὶν αὐτοῦ κυλινδούμενον, ἀναστήσας αὐτὸν ἀπὸ τοῦ ἐδάφους, εἰ δυνατόν μοι φησὶν ὦ Βασιλεῦ τοῦ Θεοῦ συγχωροῦντός μοι τῷ ἀναξίῳ δούλῳ αὐτοῦ, οὐ παραιτήσομαι ποιῆσαι τὸ προσταχθὲν, καὶ μὴ ἀθύμει ὦ Βασιλεῦ. τὰ γὰρ παρὰ ἀνθρώποις ἀδύνατα, τῷ Θεῷ δυνατά. Ταῦτα τοῦ Ἁγίου εἰρηκότος, καὶ τοῦ δράκοντος πόῤῥωθεν ὑποδειχθέντος, ὁ Βασιλεὺς μὴ ἀναντηρήτως ὦ Πάτερ τῷ θηρίῳ φησὶ πλησιάσῃς, καὶ πάσῃ ὅπερ καὶ πολλοὶ πεπόνθασιν ἐξ ἐμῶν ἁμαρτιῶν. Καὶ ὁ μακάριος· ἡ ἡμετέρα εὐχὴ ὦ Βασιλεῦ οὐδὲν πρὸς ταῦτα ἰσχύει, ἡ πρὸς Θεὸν δέ σου πίστις, καὶ ἡ τούτου μεγάλη καὶ ἀήττητος δύναμις. Τότε πεσὼν ἐπὶ τῆς γῆς, προσηύξατο ἐπὶ ὥραν ἱκανὴν, καὶ ἀναστὰς λέγει τῷ Βασιλεῖ· ἐν ᾧ τόπῳ ἡ στήλη τοῦ Πατρός σου ἵδρυται, κέλευσον μέσον τῆς πλατείας, πυρκαϊὰν γενέσθαι μεγάλην, καὶ οἱ ταύτην ἐκκαύσοντες, προσμενέτωσαν ἐκεῖσε, μέχρις ἂν κἀγὼ ἀφίξωμαι. Καὶ τοῦτο τοῦ Βασιλέως προστάξαντος, ὁ Ἅγιος εἰσελθὼν, τὰς θύρας τῶν Βασιλικῶν ταμείων ἀνέῳξε, καὶ ἅπαντες ἔφυγον, μακρόθεν δέ τινες ἑστῶτες καὶ βλέποντες, φόβῳ, καὶ τρόμῳ συνείχοντο. Τύπτων δὲ τὸ θηρίον δι' ἧς ἐπεφέρετο ῥάβδου, ἤνυεν οὐδέν. καὶ ἡ ἡμέρα ἤδη παρήρχετο, καὶ πάντες ᾤοντο θανατωθῆναι τὸν Ἅγιον. Ἀλλὰ τὸ ὄμμα εἰς Οὐρανὸν τείνας, καὶ τὸν Κύριον ἐπικαλεσάμενος, τὴν ῥάβδον τῷ στόματι τοῦ θηρίου ἐμβαλὼν, εἶπεν· Ἐν ὀνόματι τοῦ Κυρίου μου Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἀκολούθει μοι. καὶ ὁ Δράκων τὴν ῥάβδον ἐνδακὼν, ἠκολούθει τῷ Ἁγίῳ, ὡς ὑπό τινος διωκόμενος. ὁ γὰρ Μακάριος ἐξελθὼν ἀπὸ τῶν βασιλείων, καὶ πᾶσαν τὴν λεωφόρον διοδεύσας μέχρι τοῦ φόρου, τὴν ῥάβδον ἕλκων ἐπὶ τῆς γῆς, δι' ἧς εἷλκε καὶ τὸν δράκοντα, ὡς ἐνδακόντα τὸ ἄκρον τῆς ῥάβδου, καὶ συρόμενον ὑπ' αὐτῆς, ἐξέπληξεν ἅπαντας. ἦν γὰρ καὶ φοβερὸς ὁ δράκων τῇ θέᾳ, ἑξήκοντα πήχεις ἔχων μῆκος, ὡς ἔλεγον. Καὶ πλησιάσας ὁ Ἅγιος τῇ πυρκαϊᾷ, φησὶ πρὸς τὸν Δράκοντα· Ἐν τῷ ὀνόματι Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὃν ἐγὼ ὁ ἐλάχιστος κηρύττω, ἐπιτάττω σοι εἰσελθεῖν ἐν τῷ μέσῳ τῆς ἀναπτομένης φλογός. Ὁ δὲ φοβερὸς ἐκεῖνος τῇ θέᾳ, καμάρας εἶδος ποιήσας, καὶ ὑποκυρτώσας ἑαυτὸν, καὶ μέγα ἐκταθεὶς, ἔῤῥιψεν ἑαυτὸν ἐν τῷ μέσῳ τῆς φλογὸς τῆς καμίνου, ἐνώπιον πάντων, καὶ παρανάλωμα ταύτης γέγονε. καὶ πάντες ἐξεπλάγησαν δοξάζοντες τὸν Θεὸν, ὅτι τοσοῦτον Φωστῆρα καὶ Θαυματουργὸν ἀνέδειξεν αὐτοῖς ἐν ταῖς ἡμέραις αὐτῶν. Τότε ὁ Βασιλεὺς τὸν Μακάριον διαφερόντως τιμήσας, τὸν χαρακτῆρα αὐτοῦ τῆς ὄψεως ἐκέλευσε σανίδι ἀνατυπώσασθαι, καὶ ἐν τῷ Βασιλικῷ ταμείῳ ἀποτεθῆναι, εἰς ἀποτροπὴν παντὸς ἐναντίου. Τὸν Ἅγιον οὖν κατασπαζόμενος ἀπέστειλεν οἴκαδε. ὡς δὲ ἐξῆλθε τῆς Πόλεως ὁ Ἅγιος, ἀφίκετο πρὸς τὸν θρόνον αὐτοῦ, δοξάζων καὶ εὐλογῶν τὸν Θεόν. Τότε οἱ τῆς Ναυάτου αἱρέσεως πολὺν φθόνον ὠδινήσαντες κατὰ τοῦ Μακαρίου Ὑπατίου, ἐν οἷς εἰώθει ὁ ἀοίδιμος διέρχεσθαι στενωποῖς, καὶ κρημνώδεσι τόποις, παρακαθίσαντες ἐγκεκρυμμένοι, σὺν ῥοπάλοις καὶ ξίφεσι, τοῦ μακαρίου διερχομένου, αἰφνηδὸν ὡς ἄγριοι θῆρες ἐπαναστάντες ἐκ τῆς ἐνέδρας, ὁ μὲν ξύλῳ, ὁ δὲ λίθῳ, ἕτερος δὲ ξίφει κατὰ τοῦ κρημνοῦ τὸν Ἅγιον ἠκόντιζον. Καὶ ῥίψαντες αὐτὸν ἀπὸ τοῦ μεγάλου

Digitized by Google

γάλου ὕψους ἐκείνου εἰς τὸν κρημνὸν, οὐκ ὀλίγας αὐτῷ πληγὰς ἐπέθεντο, ὥσπερ οἱ Ἰουδαῖοι ποτὲ Στεφάνῳ τῷ Πρωτομάρτυρι. Ὁ δὲ Ἅγιος ἐν τῷ Ποταμῷ ῥιφεὶς, ἡμιθανὴς ὢν, τὰς χεῖρας μικρὸν ἐφαπλώσας, καὶ τοὺς ὀφθαλμοὺς πρὸς Οὐρανὸν ἀνατείνας, Κύριε μὴ στήσῃς αὐτοῖς τὴν ἁμαρτίαν, ἔλεγε. Καὶ ἔτι αὐτοῦ προσδεχομένου, γυνή τις ἐναγὴς καὶ ἀκάθαρτος, λίθον ἄρασα μέγαν, τὸν κρόταφον τοῦ Ἁγίου κρούσασα, τὸ λειπόμενον τῆς ζωῆς αὐτοῦ ἀφείλετο, ἡ δυστυχὴς καὶ ταλαίπωρος. Καὶ ἡ μὲν τούτου ἁγία ψυχὴ ἐν χερσὶν ἤδη ἦν τοῦ Θεοῦ· ἡ δὲ ἐναγὴς ἐκείνη γυνὴ, πονηρῷ πνεύματι ληφθεῖσα, ὑπὸ τοῦ αὐτοῦ λίθου ἔτυπτε τὸ ἴδιον στῆθος. ὡσαύτως δὲ καὶ οἱ τούτου τοῦ φόνου κοινωνήσαντες, ὑπὸ ἀκαθάρτων πνευμάτων ἐπαιδεύοντο. Τότε τὸ λείψανον τοῦ Ἁγίου ἐν ἀχυρῶνί τινι κρύψαντες, ἀνεχώρησαν. Ἀλλ' ὁ γεωργὸς οὗ ὁ ἀχυρὼν ἦν, εἰσελθὼν ἐπὶ τὸ δοῦναι τροφὴν τοῖς αὐτοῦ ζώοις, ἀκούσας οὐρανίων ᾀσμάτων δοξολογίαν, μηνυτὴς γέγονε τοῦ Μακαρίου Πατρός. Τοῦτο ἀναμαθόντες οἱ τῆς Πόλεως οἰκήτορες Γαγγρῶν, ἐκεῖσε συνήχθησαν. Καὶ κοινῶς πάντες θρηνήσαντες, τὸ ἅγιον αὐτοῦ ἔλαβον λείψανον, καὶ τῇ Πόλει αὐτῶν ἀποκομίσαντες, ἐν ἐπισήμῳ τόπῳ κατέθεντο. Ἡ δὲ γυνὴ ἐκείνη ἀκολουθοῦσα, καὶ τύπτουσα ἑαυτὴν μετὰ τοῦ λίθου, δι' οὗ τὸν Ἅγιον ἔκτεινε, μετὰ τὸ κατατεθῆναι τὸ Ἅγιον αὐτοῦ Λείψανον, εὐθέως ἰάθη, καὶ πάντες οἱ τούτου κοινωνήσαντες. Ὡσαύτως δὲ καὶ οἱ λοιποὶ τοῦ Ἁγίου φονεῖς, οἱ καὶ τῇ αὐτῇ μάστιγι ἐκτακέντες. Καὶ ἕτερα δὲ θαύματα γεγόνασιν ἐν τῇ καταθέσει τοῦ Μακαρίου Πατρὸς, καὶ μετὰ τὴν κατάθεσιν· ἀλλὰ διὰ τὸ πλῆθος ὡς ἐργῶδες εἰάσαμεν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Ὁ Ἅγιος Ἀντώνιος, πυρὶ τελειοῦται.

Στίχ. Ἐνθέντες Ἀντώνιον εἰς πῦρ οἱ πλάνοι.
Ἔψουσιν ὄψον νόστιμον τῷ Κυρίῳ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Ὁ Ἅγιος Θεόδωρος ὁ διὰ Χριστὸν σαλὸς, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Στίχ. Ἑκὼν ἀμείψας ὡς Δαβὶδ τὰς φρένας.
Βίον διέδρας, οὐ τὸν Ἀγχοῦς παμμάκαρ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Ὁ Ἅγιος Μάρτυς Μάρκελλος, Ἐπίσκοπος Ἀπαμείας τῆς Κύπρου, ξίφει τελειοῦται.

Στίχ. Σπεύδεις Θεῷ Μάρκελλε θερμῷ τῷ πόθῳ.
Θερμοὺς σταλαγμοὺς αἱμάτων ἐξ αὐχένος.

Ταῖς αὐτῶν Ἁγίαις πρεσβείαις ὁ Θεός.

Ὠδὴ ζ'. Οὐκ ἐλάτρευσαν.

Οἱ κρατῆρες τῶν δογμάτων σου πληρούμενοι, οἴνου τῆς χάριτος, πόμα ἡμῖν μονοτὸν, Πάτερ τὸ τῆς γνώσεως, πᾶσιν ἐκέρασαν, τοῖς κραυγάζουσιν· ὁ τῶν Πατέρων Κύριος, καὶ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Νέφη ἤλασας τῇ νάσει τῶν δογμάτων σου, τὰ τῶν αἱρέσεων, τῆς Ἐκκλησίας Χριστοῦ, καὶ αἴγλῃ Ταράσιε ὀρθοδοξίας αὐτὴν, κατεφαίδρυνας, τῷ φωτοδότῃ κράζουσαν· ὁ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Τὴν ἀκένωτον Θεόθεν εἰσδεξάμενος χάριν Ταράσιε, τροφὴν ψυχῶν δαψιλῶς, καὶ σωμάτων ἔβλυσας τοῖς ἐνδεέσι σοφέ. διὰ τοῦτό σε, ὡς σιτοδότην ἄφθονον, οἱ πιστοὶ ἀνευφημοῦμεν.

Θεοτοκίον.

Ὁ ἀχώρητος τῇ φύσει τῆς Θεότητος, καὶ ἀπερίγραπτος, Λόγος Θεοῦ γεννηθεὶς, ἐκ σοῦ σαρκὶ Πάναγνε καὶ πανύμνητε, καὶ προσῆκται, καὶ ἐν εἰκόνι γράφεται, ὡς σαφῶς ἐνανθρωπήσας.

Ὠδὴ η'. Παῖδας εὐαγεῖς.

Ὅλον τῆς σαρκός σου τὸ γεῶδες, ἀπέθου ἐγκρατείας πόνοις Ταράσιε, καὶ βίον ἰσάγγελον, ἐπὶ γῆς διήνυσας. διὸ τῶν ἀσωμάτων σε χοροὶ ἐδέξαντο, ἀπαύστως ἐκβοῶντα τῷ Κτίστῃ· σὲ ὑπερυψοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Νάμασι Χριστοῦ τὴν Ἐκκλησίαν, δογμάτων Ἱεράρχα ὅλην κατήρδευσας, καὶ τὰ θεῖα σπέρματα, τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, ἐν ταύτῃ ἐγεώργησας καὶ ἐπλεόνασας. διὸ

καρ-

Digitized by Google

καρποφοροῦσα κραυγάζει· σὲ ὑπερυψοῦμεν, Χριστὲ εἰς τοὺς αἰῶνας.

Πυρὶ φωτὶ νοητῷ τοῦ Παρακλήτου, χρισθεὶς ὡς Ἱερεὺς Πάτερ Ταράσιε, τῆς ἱερουργίας σου, τὴν στολὴν ἐποίκιλας, τῶν ἀρετῶν τοῖς χρώμασι, καὶ ταῖς λαμπρότησι. διὸ καὶ ἱερουργεῖς κραυγάζων· σὲ ὑπερυψοῦμεν, Χριστὲ εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Ὑπὸ τῆς αὐτοῦ φιλανθρωπίας, καὶ μόνης εὐσπλαγχνίας τε καὶ ἀγαθότητος, τοῦ Πατρὸς ὁ σύνθρονος, Λόγος δυσωπούμενος, ἐκ σοῦ σαρκὶ γεγέννηται Θεοχαρίτωτε. ἵνα τὴν γεωθεῖσαν ἀνθρώπων, φύσιν οὐρανώσῃ, ὡς μόνος Εὐεργέτης.

Ὁ Εἱρμός.

„Παῖδας εὐαγεῖς ἐν τῇ καμίνῳ, ὁ τόκος τῆς Θεοτόκου διεσώσατο. τότε μὲν τυπούμενος, νῦν δὲ ἐνεργούμενος, τὴν Οἰκουμένην ἅπασαν, ἐγείρει ψάλλουσαν· τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὠδὴ θ'. Ἅπας γηγενής.

Ἔμπνους ὡς εἰκὼν, καὶ στήλη Ταράσιε ζῶσα προκείμενος, ἀρετῶν καὶ Πίστεως, βοᾷς ἀπαύστως ἔργοις καὶ λόγοις σοφὲ, καὶ πρὸς οἰκείαν μίμησιν, πάντας προτρέπεις πιστούς. διὰ τοῦτο, μνήμην ἀθανάτῳ σε, οἱ πρὸς σὲ ἀφορῶντες γεραίρουσιν.

Γνῶσιν ἀληθῆ, πλουτήσας τὴν ποίμνην σου, Πάτερ Ταράσιε, ἀπεθέωσας ἐγύμνωσας, τῆς ψευδωνύμου γνώσεως Ὅσιε, καὶ ἀπορρήτας ἔδειξας καὶ πεφιμωμένους αὐτούς. διὰ τοῦτο, ἀληθείας κήρυκα, οἱ πιστοί σε ἀξίως δοξάζομεν.

Ἄρας πρὸς Θεὸν, τὰς χεῖρας καὶ ὄμματα, Πάτερ Ταράσιε, νοητοὺς κατέβαλες, καὶ ἀοράτους, καὶ πολεμίους ἐχθροὺς, καὶ ἑτεροπόσω φάλαγγας τὰς τῶν αἱρέσεων, καὶ τὴν ποίμνην, τοῦ Χριστοῦ ἀλώβητον, ὀρθοδοξίας εἰς γῆν διεβίβασας.

Θεοτοκίον.

Νέφη τῶν παθῶν, Ἁγνὴ καὶ τῶν θλίψεων διασκεδάσασα, αἴγλῃ εὐφροσύνης σου, καὶ θυμηδίας ἡμᾶς καταλάμψον, καὶ τῆς εἰρήνης αἴτησαι, τὸν φωτοδότην Χριστὸν, ἐναυγάσαι, πάντας τοὺς ὑμνοῦντάς σε, καὶ τῇ θείᾳ σου σκέπῃ περίσωζε.

Ὁ Εἱρμός.

„Ἅπας γηγενὴς, σκιρτάτω τῷ Πνεύματι λαμπαδουχούμενος. πανηγυριζέτω δὲ, ἀΰλων Νόων φύσις γεραίρουσα, τὴν ἱερὰν πανήγυριν τῆς Θεομήτορος, καὶ βοάτω· χαίροις Παμμακάριστε, Θεοτόκε Ἁγνὴ ἀειπάρθενε.

Ἐξαποστειλ. Τοῖς μαθηταῖς.

Θεουργικαῖς ἐλλάμψεσι, τῶν ἐν σοὶ χαρισμάτων, καταφαιδρύνεις πάνσοφε, τὴν Χριστοῦ Ἐκκλησίαν, Ταράσιε θεοκήρυξ. τῷ γὰρ κρείττονι Πάτερ, τὸ χεῖρον δουλωσάμενος, θεῖον ἔσοπτρον ὤφθης, τῆς τρισφεγγοῦς, καὶ σεπτῆς Θεότητος Ἱεράρχα, ὑφ' ἧς καταλαμπόμενος, φρυκτωρεῖς κόσμον ὅλον. Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Γνώμην βουλὴν καὶ σύνεσιν, νοῦν καρδίαν καὶ σῶμα, ψυχὴν καὶ ἅπαν κίνημα, ἐνεργείας ἐνθέου, εἰς σὲ ἐθέμην Παρθένε. σύ με φρούρει καὶ σκέπε, ἐξ ἀοράτων Δέσποινα, καὶ ἐχθρῶν ὁρωμένων, τὸ πονηρὸν, τῶν ἁμαρτιῶν μου λύουσα χρέος. ὡς Θεομήτωρ πάντα γὰρ, ὅσα θέλεις δύνῃς.

Ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία τοῦ Ὄρθρου, ὡς σύνηθες, καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν.

Ζήτει εἰς Ἱεράρχας.

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ, ΚϚ'.

Τοῦ Ἁγίου Πορφυρίου, Ἐπισκόπου Γάζης.

Ἑσπέρας εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, γ̅. προσόμοια. Ἦχος α'.

Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.

Τοῖς τῶν δακρύων σου ῥείθροις μάκαρ Πορφύριε, τὸν τῆς ψυχῆς καθάρας, ῥύπον ἔσβεσας φλόγα, παθῶν τῆς ἁμαρτίας, καὶ τὴν στολὴν, ἐν πορφύρᾳ κιχρώμενος, ἐν οὐρανίοις πολάζῃ διὰ παντὸς, εἰς αἰῶνας ἀγαλλόμενος.

Ὀρθοδοξίας ἐμπρέπων θείοις ὑψώμασιν, Ἀρχιερέων κλέος, τῇ λυχνίᾳ ἐτε-

Digitized by Google

ἐτέθης, ἄξιος ἐργάτης, μισθὸν ἀληθῶς, τῶν σῶν πόνων δρεπόμενος. Καὶ διὰ τοῦτο χαρίσματα ἐκ Θεοῦ, ἐκομίσω παμμακάριστε.

Ὁ μυστηπόλος τῆς κάτω, φρικτῆς τραπέζης ἐκεῖ, ἐν Οὐρανοῖς Κυρίῳ, τὴν Θυσίαν προσφέρει, τὴν ἄϋλον καὶ θείαν, ἀΰλως ἀεὶ, ἐποπτεύων ἡμᾶς ταῖς αὐτοῦ, πρὸς τὴν Ἁγίαν Τριάδα πρεσβευτικαῖς, ἱκεσίαις ὁ Πορφύριος.

Δόξα, καὶ νῦν. Θτ. Ὅμοιον.

Παραπτωμάτων πελάγει κλυδωνιζόμενος, τῷ γαληνῷ λιμένι, τῆς ἀχράντου πρεσβείας, τῆς σῆς Θεοκυήτωρ, προσπεφευγὼς, ἀνακράζω σοι· σῶσόν με, τὴν κραταιάν σου ὀρέξασα δεξιὰν, τῷ οἰκέτῃ σου παναμώμε.

Σταυροθεοτοκίον. Ὅμοιον.

Ἰδοὺ κατεῖδον ῥομφαίαν, τὴν διελθοῦσάν μου, νῦν τὴν καρδίαν Τέκνον, ὡς προεῖπόν μοι πάλαι, ὅτε σὲ ἑώρων, πάντων Υἱῶν, γηγενῶν ὡραιότερον. Τῷ γὰρ Σταυρῷ ἑκουσίως μετὰ λῃστῶν, ὡς κακοῦργος ἀπῃωρήσαι.

Εἰς τὸν Ὄρθρον, μετὰ τὴν συνήθη στιχολογίαν.

Ὁ Κανών. Οὗ ἡ ἀκροστιχίς.

Τὸ Πορφυρίζον ποιμένων ἄνθος σέβω. Ἰωσήφ.

Ὠδὴ α'. Ἦχος Πλ. δ'.

Ἄσωμεν τῷ Κυρίῳ.

Ταύτην τὴν φωτοφόρον, μνήμην σου γεραίροντι Πορφύριε, φωτοφόρον μοι αἴγλην, οὐρανόθεν δοθῆναι ἱκέτευε.

Ὅλον ἀπὸ σπαργάνων, ἑαυτὸν Κυρίῳ προσανέθηκας, καὶ αὐτῷ ἐκολλήθης, καὶ ψυχῇ καὶ καρδίᾳ Προφύριε.

Πάθη προθανατώσας, πάντα δι' ἀσκήσεως Πορφύριε, Ἱεροὺς ἀνεδείχθης, τοῦ ζωῆς καὶ θανάτου δεσπόζοντος.

Θεοτοκίον.

Ὄμβρον εἰσδεξαμένη, σοῦ ἐν τῇ νηδύϊ τὸν οὐράνιον, Θεοτόκε Παρθένε, ἁμαρτίας τοὺς ὄμβρους ἐξήρανας.

Ὠδὴ γ'. Σὺ εἶ τὸ στερέωμα.

Ῥάβδῳ τῶν δογμάτων σου, ἐπὶ νομὰς ζωῆς Ὅσιε, τὴν ἱερὰν, ποίμνην σου ποιμάνας, τῷ Θεῷ ἀνηρέστησας.

Φέγγει θείας γνώσεως, τοὺς ἐν νυκτὶ δεινῶν Ὅσιε, φωταγωγῶν, ἔδειξας ἡμέρας, κοινωνοὺς διὰ πίστεως.

Ὕψει διαπρέποντα, τῶν ἀρετῶν Θεὸς τέθεικεν, ἐν ὑψηλῇ, πάνσοφε λυχνίᾳ, τοὺς πιστοὺς καταυγάζοντα.

Θεοτοκίον.

Ῥῦσαί με πρεσβείαις σου, τῶν τοῦ ἐχθροῦ βελῶν Ἄχραντε, καὶ λογισμῶν, τῶν ἐπεμβαινόντων, ἀφειδῶς τῇ καρδίᾳ μου.

Ὁ Εἱρμός.

„Σὺ εἶ τὸ στερέωμα, τῶν προστρεχόντων
„σοι Κύριε. σὺ εἶ τὸ φῶς, τῶν ἐσκο-
„τισμένων. καὶ ὑμνεῖ σε τὸ πνεῦμά μου.

Κάθισμα. Ἦχος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.

Ἐν πέτρᾳ τῆς Πίστεως, ἐρηρεισμένος σοφὲ, τὴν πέτραν ἐπόθησας, ἣν πάλαι εἶδε Δανιήλ, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν, ὕψωσας τὴν φωνήν σου, καὶ τὸν νοῦν πρὸς τὸν Κτίστην. ἔβαλες τοὺς ὀχλοῦντας, τῇ σαρκὶ πολεμίους, τῇ σῇ σφενδόνῃ Γάζης ὁ σεπτὸς, πρόβολος Πάτερ Πορφύριε.

Δόξα, καὶ νῦν. Θτ. Ὅμοιον.

Ἐκαίνισας Ἄχραντε, τῷ Θείῳ Τόκῳ σου, φθαρεῖσαν τοῖς πάθεσι, τῶν γηγενῶν τὴν θνητὴν, οὐσίαν καὶ ἤγειρας, πάντας ἐκ τοῦ θανάτου, πρὸς ζωὴν ἀφθαρσίας. ὅθεν σε καταχρέως, μακαρίζομεν πίστει, Παρθένε δεδοξασμένη ὡς προεφήτευσας.

Σταυροθεοτοκίον. Ὅμοιον.

Παρθένε πανάμωμε, Μήτηρ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, ῥομφαία διῆλθέ σου, τὴν παναγίαν ψυχὴν, ἡνίκα σταυρούμενον, ἔβλεψας ἑκουσίως, τὸν Υἱόν καὶ Θεόν σου. ὃν περ εὐλογημένη, δυσωποῦσα μὴ παύσῃ, συγχώρησιν πταισμάτων, ἡμῖν δωρήσασθαι.

Ὠδὴ δ'. Εἰσακήκοα Κύριε.

Ἰσουργὸν τῷ Γεννήτορι, Λόγον δι' Ἀγγέλων τοῖς ματαιόφροσι, πρὸς εὐσέβειαν ἐξώρμησας, καὶ Θεῷ τῶν ὅλων καθιέρωσας.

Ζωτικαῖς ἐπιπνεύσεσι, τὴν πρὸ τελευταίας ὥρας ἐγγίζουσαν, ἱερώτατε ἐξώ-

Digitized by Google

ἐζώωσας, εἰς πολλῶν καὶ ταύτης ἀναγέννησιν.

Ὁλονύκτοις δεήσεσι, καὶ ταῖς παννημέροις Ὅσιε στάσεσι, τὴν καρδίαν ἀπετέλεσας, τοῦ Θεοῦ τῶν ὅλων καταγώγιον.

Θεοτοκίον.

Νεκρωθέντα με Πανάγνε, πάλιν ἀνεζώωσας ὡς κυήσασα, τὴν ζωὴν τὴν ἐνυπόστατον, τὸν Υἱὸν καὶ Λόγον τοῦ Γεννήτορος.

Ὠδὴ ε΄. Φώτισον ἡμᾶς.

Πρόῤῥιζον τεμὼν, τὴν ἄκανθαν τὴν φιλήδονον, ἐκαρποφόρησας τὸν ἀστάχυν, τῆς εὐσεβείας Ἱεράρχα πανσεβάσμιε.

Ὄμβροις σῶν εὐχῶν, Οὐρανῶν σοφὲ διήνοιξας, καὶ ὑετὸν τῇ γῇ διένειμας, αἱρετιζόντων ἀποπνίξας τὰ ζιζάνια.

Ἴθυνας ῥοπῇ, Θείου Πνεύματος ὁλόκληρον, Λαὸν καὶ Πόλιν εἰς λιμένα ζωῆς, διεκφυγόντας ἀθείας τὸ κλυδώνιον.

Θεοτοκίον.

Μόνην γενεῶν, ἐκ πασῶν σε ἐξελέξατο, ὁ πλαστουργὸς, καὶ ἀναπλάττει ἡμᾶς, ἐν σοὶ οἰκήσας, Θεοτόκε Ἀειπάρθενε.

Ὠδὴ ϛ΄. Τὴν δέησιν ἐκχεῶ.

Ἐφέσεως ἀληθοῦς ἐπέτυχες, ἐγκρατείᾳ ταπεινώσας τὰ πάθη, καὶ πρὸς Θεὸν, προσεχώρησας χαίρων, καὶ ὀρεκτῶν ἀκροτάτῳ παρίστασαι, Πορφύριε Ἱεραρχῶν, καὶ Ποιμένων καινῶν ἀκριβέστατος.

Νοήσας σοῦ τῆς ψυχῆς τὸ ὡραῖον, καθωράθη ἐν Σταυρῷ ἡπλωμένος, ὁ ὑψωθεὶς, ἐν αὐτῷ ἑκουσίως, καὶ τὴν αὐτοῦ φυλακὴν ἐγχειρίζει σοι, ἐμφαίνων σοι τὴν πρὸς αὐτὸν, καὶ στοργὴν καὶ τελείαν οἰκείωσιν.

Ὡς Πέτρου τοῦ κορυφαίου τὸν ζῆλον, καὶ τὴν Πίστιν Θεηγόρε πλουτήσας, τῷ τμητικῷ, εὐσεβείας σου λόγῳ, τὸ κακοῦργον ἐξαμάτωσας γνήσιον, τοῦ Μάνεντος φθοροποιὰ, δολερῶς ὑποσπεῖρον διδάγματα.

Θεοτοκίον.

Νεκρούμενον, καὶ φθορᾷ ὑπαχθέντα, τὸν πρωτόπλαστον Παρθένε Μαρία, τὸν νεκρωτὴν, τοῦ θανάτου τεκοῦσα, εἰς ἀφθαρσίαν μετήγαγες Ἄχραντε, καὶ ἔδειξας τοὺς γηγενεῖς, οὐρανίους Θεὸν σωματώσασα.

Ὁ Εἱρμός.

„ Τὴν δέησιν ἐκχεῶ πρὸς Κύριον, καὶ
„ αὐτῷ ἀπαγγελῶ μου τὰς θλίψεις,
„ ὅτι κακῶν, ἡ ψυχή μου ἐπλήσθη, καὶ ἡ
„ ζωή μου τῷ ᾅδῃ προσήγγισε. καὶ δέομαι
„ ὡς Ἰωνᾶς, ἐκ φθορᾶς ὁ Θεός με ἀνά-
„ γαγε.

Κοντ. Ἦχος β΄. Τοῖς τῶν αἱμάτων σου.

Ἱερωτάτοις σου τρόποις κοσμούμενος, Ἱερωσύνης στολαῖς κατηγλάϊσαι, παμμάκαρ Θεόφρον Πορφύριε, καὶ ἰαμάτων ἐμπρέπεις ὑψώμασι, πρεσβεύων ἀπαύστως, ὑπὲρ πάντων ἡμῶν.

Ὁ Οἶκος.

Ὑπεραστράπτει πλέον Ἡλίου, Πορφυρίου ἡ μνήμη τοῦ σοφοῦ, ἀστραπαῖς θαυμάτων, πᾶσαν τὴν κτίσιν φωταγωγοῦσα, καὶ διώκουσα πλάνην τὴν τῶν εἰδώλων, καὶ τοὺς πιστοὺς πελαγίζουσα πάντας εὐφραίνει. Θεῷ γὰρ εὐαρεστήσας ἐπὶ γῆς, τῶν σημείων ἀπείληφε τὴν χάριν, πάντας ἰώμενος, παρεστὼς τῇ Τριάδι ὁλόφωτος, πρεσβεύων ἀπαύστως ὑπὲρ πάντων ἡμῶν.

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ, ΚϚ΄. Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Προφυρίου, Ἐπισκόπου Γάζης.

Στίχ. Ὦ τίς παρέλθῃ, τίς δὲ καὶ παραδράμῃ;
Τὸν Πορφύριον, κἂν παρῆλθεν ἐκ βίου.
Πορφυρίοιο νέκυν ἔκρυψε χθὼν εἰκάδι ἕκτῃ.

Οὗτος ὥρμητο ἐκ τῆς Θεσσαλονικέων Πόλεως, Υἱὸς ὑπάρχων γονέων εὐσεβῶν καὶ πλουσίων. Ἀπάρας δὲ ἐκ τῆς ἐνεγκαμένης, εἰς Αἴγυπτον ἔρχεται, κἀκεῖσε εἰς σκῆτιν εἰσελθὼν, τὸν μονήρη βίον ἐνδύεται, καὶ μετὰ πέντε χρόνους εἰς Ἱεροσόλυμα παραγίνεται, πολλοὺς τῷ λόγῳ καταφωτίσας. Διὸ χειροτονεῖται Πρεσβύτερος ὑπὸ Πραϋλίου Πατριάρχου Ἱεροσολύμων, καὶ ὑπὸ Ἰωάννου Ἐπισκόπου Καισαρείας τῆς Παλαιστίνης, μετὰ καὶ ἄλλων

Ἐπι-

Digitized by Google

Ἐπισκόπων, Ἐπίσκοπος Γάζης χειροτονεῖται. Ἔνθα πολλὰς δυνάμεις θαυμάτων τελέσας, στηρίζει μὲν τοὺς πιστούς, καὶ πολλοὺς τῶν ἀπίστων ἐπιστρέφει πρὸς Θεογνωσίαν. Ἀπαίρει δὲ πρὸς Κωνσταντινούπολιν, ὑπὸ τῶν κρατούντων τῆς χώρας τοὺς πιστοὺς ἀδικουμένους ὁρῶν. καὶ ἐντυχὼν τῷ Ἁγίῳ Ἰωάννῃ τῷ Χρυσοστόμῳ, καὶ διηγησάμενος τὰ κατ' αὐτόν, διὸ παρῆν, παραδίδοται ὑπ' αὐτοῦ Ἀμαντίῳ τῷ Κουβικουλαρίῳ. ὅστις ἀναδιδάξας τὰ περὶ αὐτὸν τὴν Βασιλίδα, ἐδέξατο αὐτὸν ἀσμένως. καὶ ἀναφέρει τῷ Βασιλεῖ ἡ Αὐγοῦστα τὴν τοῦ Ὁσίου ἐπιδημίαν, καὶ πρόῤῥησιν περὶ τοῦ μέλλοντος παιδὸς ἄῤῥενος τίκτεσθαι. Ὁ δὲ ἀγαθεὶς ἐπὶ τούτῳ, τὰ εἰκότα τῷ Θεῷ ηὐχαρίστησεν. Εἶτα τίκτει ἡ Βασίλισσα τὸν Νέον Θεοδόσιον. καὶ προσκαλεσαμένη ἡ Βασίλισσα τὸν Ὅσιον, εὐλογεῖται παρ' αὐτοῦ, καὶ ὑποτίθεται πάντα πληροῦν κατὰ τὴν τοῦ Ὁσίου θέλησιν. Ὁ δὲ Βασιλεὺς συνταξάμενος, καὶ ἀναγνούς, ἐδυσχέραινε λέγων διωχθῆναι τοὺς εἰδωλολάτρας, οὐ δυνατόν, διὰ τὴν πολλὴν τούτων συντέλειαν. ἡ δὲ φησὶ πρὸς τὸν Βασιλέα· βαρεῖα μὲν ἡ αἴτησις Δέσποτα, βαρυτέρα δὲ ἡ παραίτησις. Διὸ καὶ ἐπινεύει ὁ Βασιλεὺς εἰς πέρας ἐκβῆναι τὰ αἰτούμενα. καὶ ἐκπέμπεται συγγράμματα κατὰ τῶν Αἱρετικῶν, κελεύοντα τούτους ἐκδιωχθῆναι ὑπὸ Γάζης. Ὁ δὲ μακάριος Πορφύριος κομίζεται παρὰ τῆς Αὐγούστης χρυσοῦ κεντηνάρια δύο, χάριν κτίσεως Ἐκκλησίας, καὶ λόγῳ δαπάνης νομίσματα διακόσια. Καὶ καταλαβὼν τὴν αὐτοῦ Ἐκκλησίαν, τοὺς μὲν ἄλλους πάντας ναοὺς τῶν εἰδώλων κατέστρεψε, καὶ τοὺς αἱρετικοὺς ἀπήλασε. τὸν δὲ Ναὸν τοῦ Μαρνᾶ πυρὶ κατακαύσας, ἀνήγαγεν Ἐκκλησίαν κατὰ τὸ σχῆμα, ὃ διετάξατο ἡ Βασίλισσα Εὐδοξία. Διαπρέψας οὖν ὁσίως ἐν τῇ αὐτῇ Ἐκκλησίᾳ, καὶ θαύματα πλεῖστα ἐργασάμενος, ἐν ἔτεσιν εἰκοσιτέσσαρσι, καὶ μησὶν ἕνδεκα, καὶ ἡμέραις ὀκτὼ, πρὸς Κύριον ἐξεδήμησε.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῆς Ἁγίας Μάρτυρος Φωτεινῆς τῆς Σαμαρείτιδος, ᾗ ὡμίλησεν ὁ Χριστὸς ἐν τῷ φρέατι, καὶ τῶν σὺν αὐτῇ.

Στίχ. Ὕδωρ λαβεῖν ἐλθοῦσα τὸ φθαρτὸν γύναι.
Τὸ ζῶν ἀπαντλεῖς, ὃ ῥύπους ψυχῆς πλύνεις.

Ἕτεροι στίχοι εἰς τὴν αὐτήν.

Ῥίπτουσι δεινῶς Σαμαρεῖτιν εἰς φρέαρ.
Τὴν εἰς φρέαρ πρὶν συλλαλήσασαν Λόγῳ.

Ἐν ταῖς ἡμέραις Νέρωνος τοῦ βασιλέως Ῥωμαίων, διωγμὸς μέγας ἐκινήθη κατὰ τῶν Χριστιανῶν. μετὰ γὰρ τὴν Μαρτυρίαν τῶν Κορυφαίων Ἀποστόλων Πέτρου καὶ Παύλου, ἐπιμελῶς τοὺς τούτων ἐζήτουν Μαθητάς. Τότε ἡ Ἁγία Φωτεινὴ σὺν Ἰωσῆ τῷ Υἱῷ αὐτῆς, ἐν Καρθαγένῃ Πόλει τῆς Ἀφρικῆς οὖσα, ἐκήρυττε τὸ Εὐαγγέλιον τοῦ Χριστοῦ μετὰ παῤῥησίας. Βίκτωρ δὲ ὁ ἕτερος αὐτῆς Υἱὸς καὶ πρεσβύτερος, μεγάλως εὐδοκιμήσας ἐν τῷ πολέμῳ τῶν Ἀβάρων κατὰ Ῥωμαίων ἐπιστρατευομένων, μετὰ τοῦτο ὑπὸ τοῦ Βασιλέως ἐν Ἰταλίᾳ στρατηλάτης πέμπεται, πάντας τοὺς ἐκεῖσε Χριστιανοὺς κολάζειν. Σεβαστιανὸς δὲ ὁ Δοὺξ ἀκούσας ταῦτα, οἶδα ἐγὼ ἀκριβῶς Στρατηλάτα φησὶ Χριστιανόν σε εἶναι, καὶ τὴν σὴν μητέρα μετὰ Ἰωσῆ τοῦ ἀδελφοῦ σου τῷ Πέτρῳ ἀκολουθοῦσαν. ἀλλὰ τὸ κελευσθὲν σοι ὑπὸ τοῦ Βασιλέως ποίει ἐξάπαντος, ἵνα μὴ κατὰ ψυχὴν κινδυνεύσῃς. καὶ ὁ Βίκτωρ, ἐγὼ τοῦ ἐπουρανίου Βασιλέως καὶ ἀθανάτου τὸ θέλημα ποιεῖν βούλομαι. Νέρωνος δὲ τοῦ Βασιλέως πρόσταγμα, ὅσον ἐπὶ τὸ τοὺς Χριστιανοὺς κολάζειν, οὐδὲ ἀκοῦσαι ἀνέχομαι. Ὁ δὲ Δοὺξ, ὡς γνησίῳ φίλῳ μου συμβουλεύω σοι, ἀπεκρίνατο. εἰ γὰρ ὡς ἐν προόδῳ καθήμενος τοὺς διαγινωσκομένους Χριστιανοὺς ἀνακρίνεις καὶ κολάζεις, καὶ τὸν βασιλέα θεραπεύσεις, καὶ τὰ τῶν Χριστιανῶν χρήματα κερδανεῖς. ἀλλὰ καὶ τῇ μητρί σου καὶ τῷ ἀδελφῷ σου μήνυσον, ἵνα μὴ παῤῥησιάζωνται, διδάσκοντες τοὺς Ἕλληνας τὴν πάτριον ἀρνεῖσθαι θρησκείαν, καὶ κινδυνεύσεις ἴσως δι'

Digitized by Google

αὐτοὺς λεληθότως. ἔχετε δὲ τὴν εἰς Χριστὸν Πίστιν ὡς βούλεσθε. Καὶ ὁ Βίκτωρ· μὴ γένοιτό μοι τοῦτο ποιῆσαι, ἵνα ἐγὼ τιμωρήσω Χριστιανὸν, ἢ λάβω τι ἐξ αὐτοῦ, ἢ συμβουλεύσω τῇ μητρί μου ὡς σὺ φῂς, ἢ τῷ ἀδελφῷ μου μὴ κηρύττειν, ὅτι ὁ Χριστὸς Θεός ἐστιν. ἀλλὰ κἀγὼ κήρυξ μᾶλλον Χριστοῦ, καὶ εἰμὶ, καὶ ἔτι γενήσομαι ὥσπερ κἀκεῖνοι, καὶ πάντως ἴδωμεν ὃ μέλλει γενέσθαι κακόν. Ὁ δὲ Δοὺξ· ἐγὼ μὲν ἀδελφὲ, τὰ συμφέροντα φησὶ συμβουλεύω σοι, αὐτὸς δὲ ὄψει τί γενήσεται. Ταῦτα εἰπὼν ὁ Δοὺξ, εὐθέως ἐπηρώθη τὰς ὄψεις. καὶ πεσὼν ἐπὶ τῆς γῆς ἀπὸ τῆς ἄγαν σφοδρότητος, καὶ δριμείας ὀδύνης τῶν ὀφθαλμῶν αὐτοῦ, ἄφωνος ἔμεινεν. Ἄραντες δὲ αὐτὸν οἱ παρεστῶτες, ἔθηκαν ἐπὶ κλίνης, καὶ ἔμεινεν ἡμέρας τρεῖς, μηδόλως λαλήσας. μετὰ γὰρ τρίτην ἡμέραν ἀνεβόησε φωνῇ μεγάλῃ λέγων· εἷς ὁ Θεὸς ὁ τῶν Χριστιανῶν. Εἰσελθὼν δὲ ὁ Βίκτωρ πρὸς αὐτὸν εἶπε· τί οὕτως ἀθρόως μετεβλήθης; Ὁ δὲ, προσκαλεῖταί με ὁ Χριστὸς ἔφη, γλυκύτατε Βίκτωρ. Καὶ εὐθέως κατηχηθεὶς ὑπ᾽ αὐτοῦ, ἐβαπτίσθη. καὶ ἀνελθόντος ἐκ τοῦ ὕδατος, παραχρῆμα ἀνέβλεψε καὶ ἐδόξασε τὸν Θεόν. Ἰδόντες δὲ οἱ ὄχλοι τὸ παράδοξον τοῦ θαύματος, ἐφοβήθησαν μήποτε καὶ αὐτοὶ τὰ παραπλήσια πάθωσιν ἀπιστοῦντες, καὶ προσελθόντες ἐβαπτίσθησαν. Μετὰ δὲ ταῦτα, ἤχθη εἰς τὰς ἀκοὰς Νέρωνος, ὅτι Βίκτωρ ὁ Στρατηλάτης Ἰταλίας, καὶ Σεβαστιανὸς ὁ τῆς Πόλεως Δοὺξ, κηρύττουσι τὸ κήρυγμα Πέτρου καὶ Παύλου, καὶ τῶν λοιπῶν Ἀποστόλων, καὶ πάντας προσάγουσι τῷ Χριστῷ. ἀλλὰ καὶ ἡ τοῦ Στρατηλάτου Μήτηρ Φωτεινὴ σὺν Ἰωσῇ τῷ Υἱῷ αὐτῆς, ἐν Καρθαγένῃ ἀποσταλέντες, τὰ ὅμοια πράττουσι. Ταῦτα ἀκούσας ὁ βασιλεὺς, καὶ τῷ θυμῷ ὑπερζέσας, ἀπέστειλε στρατιώτας ἐν Ἰταλίᾳ ἀναγαγεῖν τοὺς ἐκεῖσε Χριστιανοὺς ἄνδρας τε καὶ γυναῖκας. Ὤφθη δὲ πᾶσιν ὁ Κύριος λέγων· δεῦτε πρός με πάντες οἱ κοπιῶντες καὶ πεφορτισμένοι, κἀγὼ ἀναπαύσω ὑμᾶς. μὴ φοβεῖσθε, ἐγὼ μεθ᾽ ὑμῶν εἰμι, καὶ ἡττηθήσεται ὁ Νέρων μετὰ τῶν σὺν αὐτῷ. Καὶ πρὸς τὸν Βίκτωρα φησί· Φωτεινὸς ἔσται τὸ ὄνομά σου ἀπὸ τοῦ νῦν. πολλοὶ γὰρ διὰ σοῦ φωτισθέντες, προσενεχθήσονταί μοι. Σεβαστιανὸν δὲ ὁ σὸς ἐνηχύσατο λόγος ἐν τῷ Μαρτυρίῳ. καὶ μακάριος ὃς ἕως τέλους ἀγωνίσεται. Καὶ ταῦτα εἰπὼν ὁ Κύριος ἀνῆλθεν εἰς τοὺς Οὐρανούς. Ἀπεκαλύφθη δὲ καὶ τῇ Ἁγίᾳ Φωτεινῇ τὰ μέλλοντα αὐτῇ συμβαίνειν. Καὶ ἀπάρασα ἀπὸ Καρθαγένης μετὰ πλήθους Χριστιανῶν, κατέλαβε τὴν μεγάλην Ῥώμην. Καὶ ἐσείσθη πᾶσα ἡ πόλις λέγουσα· τίς ἐστιν αὕτη; Ἡ δὲ, μετὰ παῤῥησίας ἐκήρυττε τὸν Χριστόν. Ἤχθη δὲ καὶ Φωτεινὸς ὁ Υἱὸς αὐτῆς μετὰ Σεβαστιανοῦ ὑπὸ τῶν στρατιωτῶν. Ἡ δὲ Ἁγία Φωτεινὴ προλαβοῦσα αὐτὸν, παρέστη τῷ Νέρωνι μετὰ Ἰωσῆ καὶ τῶν σὺν αὐτῇ. Εἶπε δὲ ὁ Νέρων πρὸς αὐτήν· τί παραγεγόνατε πρὸς ἡμᾶς; Ἡ ἁγία εἶπε· διὰ τὸ διδάξαι σε τὸν Χριστὸν σέβεσθαι. Οἱ παρεστῶτες εἶπον· Σεβαστιανὸς ὁ Δοὺξ, καὶ Βίκτωρ ὁ Στρατηλάτης, οἱ τοῖς θεοῖς ἀπειθοῦντες, ἥκασιν ἀπὸ Ἰταλίας. Ὁ βασιλεὺς ἔφη· ἀχθήτωσαν. Εἰσαχθέντων δὲ αὐτῶν πρὸς τὸν βασιλέα, λέγει αὐτοῖς· Τί ἀκήκοα περὶ ὑμῶν; Οἱ Ἅγιοι εἶπον· ὅσα περὶ ἡμῶν ἀκήκοας ὦ βασιλεῦ, ἀληθῆ εἰσι. Καὶ ὃς ἀτενίσας πρὸς τοὺς Ἁγίους, ἀρνεῖσθε ὑμεῖς τὸν Χριστόν φησιν, ἢ αἱρεῖσθε κακῶς ἀποθανεῖν; Καὶ οἱ Ἅγιοι· μὴ γένοιτό ποτε ὦ ἄναξ (τὸ ὄμμα εἰς Οὐρανὸν ἄραντες) ἀποστῆναι τῆς πρὸς σὲ ἡμῶν πίστεως καὶ ἀγάπης. Καὶ πάλιν ὁ Νέρων εἶπε· τίνες καλεῖσθε ὑμεῖς; Ἡ Ἁγία εἶπεν· ἐγὼ μὲν ὑπὸ τοῦ Χριστοῦ καὶ Θεοῦ μου Φωτεινὴ ἐκλήθην, αἱ δὲ ἀδελφαί μου, ἡ μὲν πρώτη, ἡ μετ᾽ ἐμὲ γεννηθεῖσα, καλεῖται Ἀνατολή. ἡ δὲ δευτέρα, Φωτώ. ἡ τρίτη, Φωτίς. ἡ τετάρτη, Παρασκευή. καὶ ἡ πέμπτη, Κυριακή. Οἱ δὲ Υἱοί μου οὗτοι, ὁ πρῶτος, Βίκτωρ, ὃς ἐπεκλήθη ὑπὸ τοῦ Κυρίου μου Φωτεινός. ὁ δὲ δεύτερος ὁ σὺν ἐμοὶ, Ἰωσῆς. Καὶ ὁ Νέρων· πάντες συνεφωνήσατε τι-

μωρη-

Digitized by Google

μωρηθῆναι καὶ ὑπὲρ τοῦ Ναζωραίου ἀποθανεῖν; Ἡ Ἁγία εἶπε· πάντες ὑπὲρ αὐτοῦ χαίροντες καὶ ἀγαλλιώμενοι ἀποθνήσκομεν. Τότε ἐκέλευσεν ὁ βασιλεὺς σφαίραις σιδηραῖς καταθλασθῆναι τοὺς ἁρμοὺς τῶν χειρῶν αὐτῶν. Ἀχθέντες δὲ ἐπὶ τοῦ ἄκμονος, ἐπέθηκαν οἱ Ἅγιοι τὰς χεῖρας αὐτῶν ἄνωθεν τοῦ ἄκμονος, καὶ ἤρξαντο τύπτειν οἱ δήμιοι. Καὶ ἀπὸ ὥρας τρίτης ἕως ὥρας ἕκτης, ἐκ τρίτου ἐνηλλάγησαν οἱ τύπτοντες, οἱ δὲ Ἅγιοι οὐδ' ὅλως ᾐσθάνοντο τῆς κολάσεως. Καὶ ἀκούσας ὁ Νέρων, ἐταράχθη, καὶ προσέταξεν ἐκκοπῆναι τὰς χεῖρας αὐτῶν. Καὶ αὐτίκα τὴν Ἁγίαν κρατήσαντες, καὶ τὰς χεῖρας δεσμήσαντες, καὶ τῷ ἄκμονι ἐπιθέντες, τῶν ξιφῶν ἐπελάβοντο. Καὶ κατὰ τῶν χειρῶν τῆς Ἁγίας Φωτεινῆς τὰς τῶν ξιφῶν ἐπιφορὰς πολλάκις οἱ δήμιοι ἐπαγαγόντες, ἤνυσαν οὐδέν· ἐκλυθέντες δέ, ἔπεσαν ὡσεὶ νεκροί. Ἡ δὲ Ἁγία ἀβλαβὴς διατηρηθεῖσα, εὐχαριστήσασα τῷ Θεῷ, προσηύχετο λέγουσα· Κύριος ἐμοὶ βοηθός, καὶ οὐ φοβηθήσομαι τί ποιήσει μοι ἄνθρωπος. Τοίνυν ἤρξατο ὁ βασιλεὺς ἀπορεῖν, καὶ διαλογίζεσθαι περὶ τούτων τί ποιήσει, καὶ γενήσεται ἐγκρατὴς καὶ κύριος τῶν Ἁγίων; Καὶ τούτους μὲν ἐν τῇ βαθυτάτῃ φρουρᾷ ἐμβληθῆναι κελεύει, τὴν δὲ Ἁγίαν Φωτεινήν, μετὰ τῶν πέντε ἀδελφῶν αὐτοῖς, ἀπενεχθῆναι ἐν τῷ χρυσῷ αὐτοῦ κουβουκλίῳ, καὶ τεθῆναι ἑπτὰ χρυσᾶς καὶ τράπεζαν. καὶ τὴν αὐτοῦ θυγατέρα Δομνῖναν προσέταξεν εἰσελθεῖν, καὶ συνεῖναι μετ' αὐτῶν, μετὰ καὶ τῶν θεραπαινίδων αὐτοῖς, καὶ τεθῆναι χρήματα πολλά, καὶ κόσμια χρυσᾶ, ἐσθῆτάς τε χρυσᾶς, καὶ ζώνας. Ἰδοῦσα δὲ τὴν παῖδα Δομνῖναν ἡ Ἁγία Φωτεινή, εἶπε· Χαῖρε τοῦ Κυρίου μου Νύμφη. Ἡ δὲ καὶ αὐτή· Χαίροις καὶ σὺ κυρία μου, ἡ λαμπὰς τοῦ Χριστοῦ. Ἀκούσασα δὲ ἡ Ἁγία Φωτεινὴ τὸ τοῦ Χριστοῦ ὄνομα εἰποῦσαν, ηὐχαρίστησε τῷ Κυρίῳ, καὶ ἀγκαλισαμένη αὐτὴν κατησπάσατο. Καὶ κατηχηθεῖσα ἡ θυγάτηρ τοῦ βασιλέως ὑπὸ τῆς Ἁγίας, μετὰ τῶν ἑκατὸν αὐτῆς θεραπαινίδων, ἐβαπτίσθησαν ὑπὸ τῆς Ἁγίας Φωτεινῆς. Καὶ ἐκάλεσε τὴν θυγατέρα τοῦ βασιλέως, ἀντὶ Δομνίνας, Ἀνθοῦσαν. Καὶ εὐθὺς προσέταξεν ἡ μακαρία Ἀνθοῦσα, τό, τε χρυσίον αὐτῆς, καὶ πάντα τὰ ἐν τῷ χρυσῷ κουβουκλίῳ αὐτῆς ὄντα χρήματα, δοθῆναι τοῖς πτωχοῖς, διὰ χειρὸς Στεφανίδος, τῆς τῶν ἑκατὸν θεραπαινίδων ἐξαρχούσης. Μαθὼν δὲ ταῦτα ὁ βασιλεύς, καὶ λίαν θυμωθείς, καὶ μέγα οἰμώξας, ἐκέλευσεν εὐθέως ἐκκαῆναι κάμινον ἐπὶ ἡμέρας ἑπτά, καὶ ἐν αὐτῇ βληθῆναι τὴν Ἁγίαν Φωτεινήν, καὶ πάντας τοὺς σὺν αὐτῇ ἄνδρας τε καὶ γυναῖκας. Καὶ τούτου γενομένου, ἐποίησαν ἐν τῷ μέσῳ τῆς καμίνου ἡμέρας τρεῖς σῶοι καὶ ἀλώβητοι ἐκ τῆς τοῦ πυρὸς βλάβης διαμείναντες. Μετὰ δὲ τὰς τρεῖς ἡμέρας, ὑπολαβὼν ὁ βασιλεύς, ὅτι παρανάλωμα γεγόνασιν οἱ Ἅγιοι ὑπὸ τοῦ πυρός, ἐκέλευσεν ἀναφραγῆναι τὴν κάμινον, καὶ εἰ μὲν εὕρωσιν ὀστᾶ τῶν Ἁγίων, ῥιφθῆναι αὐτὰ ἐν τῷ Ποταμῷ. Καὶ ἀνοίξαντες οἱ δήμιοι εὗρον πάντας δοξάζοντας, καὶ εὐλογοῦντας τὸν Θεόν. καὶ ἐξέστησαν ἐπὶ τῷ παραδόξῳ θαύματι, ὅτι οὐχ ἥψατο αὐτῶν καθόλου τὸ πῦρ. Ὡς δὲ ἤκουσαν καὶ εἶδον ἅπαντες οἱ τῆς Πόλεως Ῥώμης τὸ παράδοξον τοῦτο θαῦμα, ἐξεπλάγησαν δοξάζοντες καὶ αὐτοὶ τὸν Θεόν. Ὡς δὲ ὁ βασιλεὺς τοῦ τοιούτου θαύματος κατήκοος ἐγένετο, ἀναιρετικὰ φάρμακα ἐκέλευσε δοθῆναι αὐτοῖς. Καὶ προσκληθέντος Λαμπαδίου τοῦ Μάγου, καὶ συγκεράσαντος τὸ φάρμακον, δέδωκε τῇ Ἁγίᾳ Φωτεινῇ πρότερον. Ἡ δὲ λαβοῦσα τοῦτο, σοῦ μὲν ἔφη, ἀκαθάρτου τυγχάνοντος, οὐκ ἐχρῆν ἡμᾶς ἅψασθαι τούτου. ἵνα δὲ γνῷς βασιλεῦ καὶ αὐτὸς τὴν δύναμιν τοῦ Χριστοῦ μου, ἰδοὺ ἐγὼ πρῶτον τῶν ἄλλων πίομαι τοῦτο ἐν ὀνόματι τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ καὶ Θεοῦ ἡμῶν, εἶθ' οὕτω καὶ οἱ σὺν ἐμοὶ πάντες. Καὶ πάντων πιόντων, καὶ ἀβλαβῶν διατηρηθέντων, ἰδὼν ὁ Μάγος ἐξέστη. Καὶ περιβλεψάμενοι τὴν Ἁγίαν, ἔστι μοι δηλητήριον πάνυ φησὶ δόκιμον, καὶ εἰ τοῦτο γά-

σα-

Digitized by Google

σάμενοι οὐκ ἀποψύξητε τάχιον, πιστεύσω καὶ αὐτὸς τῷ Θεῷ ὑμῶν. Οὗ καὶ προσαχθέντος, καὶ πάντων τοῦ δηλητηρίου γευσαμένων, καὶ μηδὲν δεινὸν πεπονθότων, ἐξέστη ὁ Μάγος. Καὶ συναγαγὼν εὐθὺς πάσας τὰς βίβλους αὐτοῦ, πυρὶ κατέκαυσε. Καὶ πιστεύσας τῷ Χριστῷ ἐβαπτίσθη, μετονομασθεὶς Θεόκλητος. Τοῦτο πάλιν μαθὼν ὁ βασιλεὺς, προσέταξεν ἁρπαγέντα αὐτὸν ἐκ μέσου τῶν Ἁγίων, καὶ ἔξω τῶν τειχῶν τῆς Πόλεως ἀποτμηθῆναι τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ. Καὶ οὕτως πρὸ τῶν ἄλλων ἐτέλεσε τὸ μαρτύριον ὁ Θεόκλητος, ὑπὲρ Χριστοῦ τὴν κεφαλὴν ἀποτμηθείς. Τοὺς δὲ Ἁγίους πάντας, σὺν τῇ Μεγαλομάρτυρι Φωτεινῇ, ἐκέλευσε νευροκοπηθῆναι. Οὗ γενομένου, καὶ τῶν Ἁγίων λοιδορούντων, καὶ διαχλευαζόντων τόν τε βασιλέα καὶ τοὺς Θεοὺς αὐτοῦ, μόλυβδον καχλάζοντα αὐ τεάφῳ ποτισθῆναι τὴν Ἁγίαν προστάττει. κατὰ δὲ τῶν νώτων τῶν λοιπῶν Ἁγίων ἐκχυθῆναι προστάττει. Καὶ τούτου γενομένου, ὡς ἐξ ἑνὸς στόματος οἱ Ἅγιοι ἐξεβόησαν· Εὐχαριστοῦμέν σοι Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὅτι διὰ τοῦ καχλάζοντος μολύβδου, ἐδρόσισας τὰς καρδίας ἡμῶν, ὥσπερ ἀπὸ καύσωνος διψώσας καὶ φλεγμαινούσας. Τότε ὁ Νέρων ἐκπληττόμενος, καὶ θαυμάζων, ἐκέλευσε τοὺς Ἁγίους κρεμασθῆναι, καὶ ξέεσθαι ἀφειδῶς καθ' ὅλου τοῦ σώματος, καὶ λαμπάσι πυρὸς κατακαίεσθαι. Τούτου δὲ ταχὺ γενομένου, καὶ τῶν Ἁγίων προσευχομένων, καὶ ἀπὸ τῆς θείας χάριτος ἐνισχυομένων, ἐμμανεὶς ὁ δείλαιος Νέρων, τέφραν σὺν δριμυτάτῳ ὄξει ἑνωθῆναι, καὶ κατὰ τῶν μυκτήρων τῶν Ἁγίων χυθῆναι προστάττει. Προσαχθέντος δὲ τοῖς Ἁγίοις τοῦ τοιούτου κράματος, ὑπὲρ μέλι καὶ κηρίον ἡμῖν ἐπιφαίνεται ἔλεγον. Ἐπὶ πλέον οὖν παροξυνθεὶς, ἐκέλευσε τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτῶν ἐξορυχθῆναι. Καὶ ἐκτυφλώσας αὐτοὺς καθεῖρξεν ἐν φρουρᾷ ζοφώδει, πλήρει ἑρπετῶν ἰοβόλων καὶ ἀκαθάρτων. Οἱ δὲ Ἅγιοι ὕμνουν καὶ ἐδόξαζον τὸν Θεόν. καὶ τὰ μὲν ἐν τῇ εἱρκτῇ ἰοβόλα θηρία ἀπονεκρώθησαν, καὶ ἡ δυσωδία τῆς εἱρκτῆς εἰς εὐωδίαν μετεβλήθη ἀνυπέρβλητον, καὶ τὸ σκότος ἐγένετο φῶς ὑπέρλαμπρον, καὶ ὁ Χριστὸς ἔστη ἐν μέσῳ τῶν Ἁγίων, καὶ λέγει αὐτοῖς· Εἰρήνη ὑμῖν. Καὶ κρατήσας τῆς χειρὸς τῆς Ἁγίας, ἤγειρεν αὐτὴν εἰπών· ὅτι μεθ' ὑμῶν εἰμὶ πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς ὑμῶν, ἀεὶ χαίρετε. Καὶ ἅμα τῷ λόγῳ, εὐθέως ἀνέβλεψαν αὐτῶν οἱ ὀφθαλμοί. Καὶ ἰδόντες τὸν Κύριον, προσεκύνησαν αὐτόν. Καὶ κατασφραγίσας αὐτοὺς καὶ εἰπών, ἀνδρίζεσθε καὶ ἰσχύετε, οὗτος μὲν ἀνῆλθεν εἰς τοὺς Οὐρανοὺς, ἐκ δὲ τῶν σωμάτων τῶν Ἁγίων ὡσεὶ λεπίδες ἐξέπεσον, καὶ ἐγένοντο ὑγιεῖς ὡς τὸ πρότερον. Ὁ δὲ Νέρων ὁ δύστηνος καὶ θεομισὴς ἐκέλευσε προσμεῖναι τοὺς Ἁγίους ἐν φυλακῇ χρόνους τρεῖς, ὥστε κακωθῆναι ἐν αὐτῇ, καὶ κακῷ θανάτῳ τὰς ψυχὰς ἀπορρῆξαι. Μετὰ δὲ τοὺς τρεῖς χρόνους, ἴδιον οἰκέτην ἔχων ὁ βασιλεὺς ἐν τῇ εἱρκτῇ κατάκλειστον, προσέταξεν ἐκβληθῆναι τοῦτον. καὶ ὡς εἶδον τοὺς Ἁγίους ἐρρωμένους οἱ ἀποσταλέντες, ἀπήγγειλαν τῷ βασιλεῖ, ὅτι οἱ ἐκτυφλωθέντες Γαλιλαῖοι βλέπουσι, καὶ ὑγιεῖς εἰσιν. ἀλλὰ καὶ ἡ φυλακὴ φωταγωγηθεῖσα, καὶ μύρα πάμπολλα πνέουσα, μετεποιήθη εἰς δόξαν Θεοῦ καὶ οἶκος ἅγιος. καὶ δαψιλεία μέσον τῆς φυλακῆς ὕδατι βρύουσα, ἐν ᾗ συντρέχοντες οἱ λαοὶ βαπτίζονται ὑπ' αὐτῶν, πιστεύοντες εἰς τὸν Θεὸν αὐτῶν. Ταῦτα ἀκούσας ὁ βασιλεὺς ἐξέστη, καὶ ἀποστείλας παρέστησεν αὐτοὺς, καὶ φησίν· οὐκ ἐπεφωνησάμην ὑμῖν διὰ προστάγματος βασιλικοῦ, μὴ κηρύττειν τὸν Χριστὸν ἐν τῇ πόλει τῶν Ῥωμαίων; πῶς οὖν ἐν τῇ φυλακῇ ὄντες τοῦτο ποιεῖτε; διὰ τοῦτο πολλὰς καὶ μεγάλας ἐπιθήσομαι τιμωρίας ὑμῖν. Οἱ Ἅγιοι εἶπον· ὃ θέλεις ποίησον. ἡμεῖς γὰρ τὸν Χριστὸν Θεὸν ὄντα ἀληθινὸν, καὶ Ποιητὴν πάντων διδάσκειν οὐ παυσόμεθα. Ἐπεὶ τοῦτο τῷ θυμῷ ὑπερζέσας, ἐκέλευσε σταυρωθῆναι τοὺς Ἁγίους κατὰ κεφαλῆς, καὶ ἐπὶ τρισὶν ἡμέραις καταξαίνειν τὰς σάρκας αὐτῶν, ἕως

ἂν

Digitized by Google

ἂν φησι διαλυθῶσιν αἱ ἁρμονίαι αὐτῶν. Τούτου δὲ γενομένου, φύλακας ἔστησαν, ἐάσαντες αὐτοὺς καὶ ἑτέρας τέσσαρας ἡμέρας, ἐλθόντες δὲ οἱ δήμιοι θεάσασθαι αὐτούς. εἰ ἄρα ζῶσιν, ὡς εἶδον αὐτοὺς κρεμαμένους, οὗτοι μὲν εὐθέως ἀπετυφλώθησαν· Ἄγγελος δὲ Κυρίου κατελθὼν ἐξ Οὐρανοῦ, καὶ λύσας τοὺς Ἁγίους, καὶ ἀσπασάμενος, ὑγιεῖς αὐτοὺς εἰργάσατο. Τότε ἡ Ἁγία ἐπὶ τῇ τυφλώσει τῶν δημίων σπλαγχνισθεῖσα, προσηύξατο, καὶ εὐθέως ἀνέβλεψαν, καὶ πιστεύοντες ἐβαπτίσθησαν. Ἀκούσας δὲ ταῦτα ὁ Νέρων, ὀργισθεὶς ἐκέλευσεν ἀποδαρῆναι τὸ δέρμα τῆς Ἁγίας Φωτεινῆς. οὗ γενομένου, ἡ Ἁγία ἔψαλλε· Κύριε ἐδοκίμασάς με, καὶ ἔγνως με. Ἐκδείραντες δὲ τὸ δέρμα αὐτῆς, ἔρριψαν εἰς τὸν Ποταμόν, τὴν δὲ Ἁγίαν εἰς φρέαρ ξηρόν, τοὺς δὲ λοιπούς, Σεβαστιανὸν καὶ Φωτεινὸν καὶ Ἰωσῆ κρατήσαντες, τὰ παιδογόνα τούτων μόρια ἀπέτεμον, καὶ τοῖς κυσὶν ἔρριψαν. Εἶθ' οὕτως ἀποδύσαντες αὐτῶν τὰς δορὰς, ταύτας μὲν ἐν τῷ Ποταμῷ ἔρριψαν, αὐτοὺς δὲ κατησφαλίσαντο ἐν παλαιῷ λουτρῷ. Τὰς δὲ πέντε ἀδελφὰς τῆς Ἁγίας Φωτεινῆς παραστήσας, ἀπέτεμε τοὺς μαστοὺς αὐτῶν, καὶ οὕτως ἐξέδειραν καὶ τούτων τὰ δέρματα. Ἐλθόντων δὲ αὐτῶν καὶ πρὸς τὴν Ἁγίαν Φωτίδα, οὐ κατεδέξατο αὕτη κρατηθῆναι ὑπότιμος, καθὼς καὶ αἱ λοιπαί, ἀλλὰ μόνη ἵστατο γενναίως ἀποδιωμένη τὸ δέρμα τῆς σαρκὸς αὐτῆς, ὡς ὑπερθαυμάσαι καὶ τὸν βασιλέα τὸ ἀνδρεῖον αὐτῆς, καὶ καρτερικόν. Διὸ καὶ ἐκμανεὶς μετὰ τὸ ἀποτεμεῖν τοὺς μαστοὺς αὐτῆς, ἐκδυθῆναι δὲ καὶ τὸ δέρμα τῆς σαρκὸς αὐτῆς, ἑτέραν ἐπινοεῖ κατ' αὐτῆς τιμωρίαν, πάνδεινον καὶ ὀλεθρίαν. Δύω γὰρ δένδρα ἔνδον τοῦ παραδείσου αὐτοῦ, βίᾳ κελεύσας κλιθῆναι, καὶ τούτοις τὴν μακαρίαν προσδῆσαι, καὶ τούτων ἀθρόως ἀπολυθέντων, διαμερισθῆναι τούτοις τὴν Ἁγίαν, καὶ τὴν ψυχὴν τῷ Θεῷ παραθῆναι. Τότε πάντας τῷ ξίφει τελειώσας ὁ δύστηνος, τὴν μακαρίαν Φωτεινήν, ἀπὸ τοῦ φρέατος ἐκβαλὼν, τῇ φρουρᾷ ἐναπέθετο. Αὕτη δὲ ὡς μόνη ἀπολειφθεῖσα, καὶ μὴ στεφανωθεῖσα σὺν τοῖς λοιποῖς, ἐδέετο τοῦ Θεοῦ. Ὃς καὶ ἐμφανισθεὶς αὐτῇ, καὶ τρίτον σφραγίσας, ὑγιῆ ἀπειργάσατο. Καὶ μεθ' ἡμέρας πολλάς, ὑμνοῦσα καὶ εὐλογοῦσα τὸν Θεόν, εἰς χεῖρας αὐτοῦ ἀφίησι τὴν τιμίαν αὐτῆς ψυχήν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Ἡ Ἁγία Φωτώ, ἡ Ἀδελφὴ αὐτοῖς, ξίφει τελειοῦται.

Στ. Φέρειν ταλάντων μυρίων ἀνταξίαν,
Φωτὼ φέρει σοι τὴν κάραν Φώτων Πάτερ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Ἡ Ἁγία Φωτίς, ἡ ἑτέρα Ἀδελφὴ αὐτῆς, εἰς δύω προσδεθεῖσα δένδρα, καὶ διαμερισθεῖσα τελειοῦται.

Στίχ. Δόσις ἔπαθλον, δενδραέθλου Φωτίδος.
Δένδρων ὁ τερπνὸς τῆς Ἐδὲμ Θεοῦ Λόγε.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Ἡ Ἁγία Παρασκευή, ἡ ἑτέρα Ἀδελφὴ αὐτῆς, ξίφει τελειοῦται.

Στίχ. Ἡ Παρασκευὴ πρὸς ξίφος τὸν αὐχένα,
Ἕτοιμον εἶχε, καὶ παρεσκευασμένον.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Ἡ Ἁγία Κυριακή, ἡ ἑτέρα Ἀδελφὴ αὐτῆς, ξίφει τελειοῦται.

Στίχος. Ἐκ Κυριακῆς, οὐδὲ ξίφους μὲν φόβος.
Φόβον ἐκβάλλει, καὶ πόθον τοῦ Κυρίου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Ὁ Ἅγιος Μάρτυς Ἰωσῆς, ὁ Υἱὸς τῆς Ἁγίας Φωτεινῆς, ξίφει τελειοῦται.

Στ. Τομὴ τραχήλων ἐξεγύμνου τὸ ξίφος.
Ἰωσῆ δὲ τράχηλος οὐ φρίττει ξίφος.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Ὁ Ἅγιος Φωτεινός, ὁ ἕτερος Υἱὸς αὐτῆς, ξίφει τελειοῦται.

Στ. Τίς οὗτος ἀτμὸς ἐκ ζεόντων αἱμάτων;
Φωτεινὸς ἄρτι Μάρτυς ἐτμήθη κάραν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Ὁ Ἅγιος Σεβαστιανὸς ὁ Δούξ, ξίφει τελειοῦται.

Στ. Σεβαστιανῷ τοῦτον εἴπω τὸν λόγον.
Σεβάζομαί σε τὴν κάραν τετμημένον.

Ταῖς αὐτῶν Ἁγίαις πρεσβείαις ὁ Θεός.

Ὠδὴ ζʹ. Παῖδες Ἑβραίων.

Ἄρνας ποιμαίνας ἐπὶ χλόην, ἀληθείας εἰς ἄρνιον τῷ ποιμένι, προσηνέχθης

Digitized by Google

Χριστῷ, Πορφύριε κραυγάζων· εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Νέμει καμάτων σου τὰ γέρα, κατοικίζων σε μοναῖς ἐν ἀκηράτοις, Ἰησοῦς ὁ Χριστὸς, Πορφύριε βοῶντα· εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θαύμασι πλείστοις καὶ σημείοις, κατεκόσμησε τὸν βίον σου τρισμάκαρ, ὁ Χριστὸς ὃν ποθῶν, Πορφύριε ἐβόας· εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Οἰκτειρον σῶσόν με Παρθένε, τὸν οἰκτίρμονα τεκοῦσα Θεὸν Λόγον, καὶ φωτὶ τῷ ἐν σοὶ, καταύγασον βοῶντα· εὐλογημένος Πανάγνε, ὁ καρπὸς τῆς σῆς κοιλίας.

Ὠδὴ ηʹ. Οἱ θεορρήμονες.

Σεσοφισμένῳ σου λόγῳ κατεβλήθη, ὁ σοφιστὴς τῆς κακίας, Ἱεροκήρυξ πανόλβιε, ἀσεβῶν δὲ καρδίαι, ἐνθέως εὐφράνθησαν.

Συναγελάζῃ Πατέρων ὁμηγύρει, καὶ συνευφραίνῃ Ὁσίων, Πάτερ μακάριε πνεύμασιν, εὐλογεῖτε τὰ ἔργα, κραυγάζων τὸν Κύριον.

Ἐξεδάφισας τεμένη τῶν Δαιμόνων, Ναοὺς Θεοῦ ἐδομήσω. ἐν ᾧ πληθὺς μέλπει Ὁσίων· εὐλογεῖτε τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Βασιλικὴν ἁλουργίδα πορφυρώσας, τῶν ἀρετῶν σου καὶ ταύτην, ὡς Ἱερεὺς στολισάμενος, εἰς τὰ ἄνω χορεύεις, βασίλεια Ὅσιε.

Θεοτοκίον.

Ὡς ἀνωτέραν σε πάντων τῶν ποιημάτων, καὶ Οὐρανῶν πλατυτέραν, Παρθενομήτωρ ἠγάπησεν, ὁ Υἱός σου καὶ σάρκα, ἐκ σοῦ ἀνελάβετο.

Ὁ Εἱρμός.

„Οἱ Θεορρήμονες Παῖδες ἐν τῇ καμίνῳ, „σὺν τῷ πυρὶ καὶ τὴν φλόγα, κατα„πατοῦντες ἐκραύγαζον· εὐλογεῖτε τὰ ἔρ„γα Κυρίου τὸν Κύριον.

Ὠδὴ θʹ. Ἔφριξε πᾶσα ἀκοή.

Ἱστίῳ Πάτερ νοητῷ, ἐκπεράσας τὸ τοῦ βίου κλυδώνιον, οἰακιζόμενος, παλάμῃ θείᾳ τοῦ Παντοκράτορος, πρὸς τοὺς λιμένας τῆς ζωῆς, Ὅσιε κατέπαυσας, χαρᾶς λαβόμενος, αἰωνίου καὶ τερπνῆς ἀπολαύσεως.

Ὡραῖος πλήρης ἡμερῶν, τῶν τοῦ Πνεύματος γενόμενος Ὅσιε, καὶ τὴν ἀπάθειαν, ὡς διπλοΐδα περιβαλλόμενος, Ἱερωσύνης στολισμῷ, λάμπων μετανέβηκας, εἰς φῶς ἀνέσπερον, τοῦ Κυρίου καθορᾷν τὴν τερπνότητα.

Στόματι θεῖον γλυκασμὸν, ἀρυσάμενος ἠρεύξω μακάριε, λόγον σωτήριον, παθῶν πικρίαν ἀποδιώκοντα, καὶ γλυκασμῷ πνευματικῷ, πάντας ἐνηδύνοντα, τοὺς τὴν αἰτήσιον, ἐκτελοῦντας σου Θεόφρων πανήγυριν.

Ἥλιον ἔννως τὸν Χριστὸν, ὁμιλήσαντα ἡμῖν μετὰ σώματος, καὶ ταῖς λαμπρότησι, ταῖς τούτου Πάτερ ψυχῆς τὰ ὄμματα, καταυγασθεὶς ὁλολαμπὴς, Ἀστὴρ ἐχρημάτισας, θέσει θεούμενος, Ἱερὲ Θαυματουργὲ Πάτερ Ὅσιε.

Θεοτοκίον.

Φεῖσαί μου Σῶτερ ὁ τεχθεὶς, καὶ φυλάξας τὴν Τεκοῦσάν σε ἄφθορον, μετὰ τὴν κύησιν, ὅταν καθίσῃς κρῖναι τὰ ἔργα μου, τὰς ἀνομίας παρορῶν, καὶ τὰς ἁμαρτίας μου, ὡς ἀναμάρτητος, ἐλεήμων ὡς Θεὸς καὶ φιλάνθρωπος.

Ὁ Εἱρμός.

„Ἔφριξε πᾶσα ἀκοὴ, τὴν ἀπόρρητον „Θεοῦ συγκατάβασιν, ὅπως ὁ Ὕψιστος „ἑκὼν, κατῆλθε μέχρι καὶ σώματος, Παρ„θενικῆς ἀπὸ γαστρὸς, γενόμενος ἄνθρω„πος. διὸ τὴν ἄχραντον, Θεοτόκον οἱ „πιστοὶ μεγαλύνομεν.

Ἐξαποστ. Ἐπεσκέψατο ἡμᾶς.

Μεταναστεύσας τὴν πολλὴν, ὕπαρξιν διεσκόρπισας. τοὺς πλάνῃ δὲ σκορπισθέντας, θαύμασιν ἀποστολικοῖς, συνήγαγες Πορφύριε. ἀλλὰ πρέσβευε Πάτερ, σωθῆναι τοὺς δούλους σου.

Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Ἐπὶ σοὶ μετὰ Θεὸν, ἐλπίζομεν Πανάχραντε, καὶ τῷ ἐκ σοῦ προελθόντι, συ-

σταυ-

Digitized by Google

σαυρέμενοι Χριστῷ, ταῖς πρὸς αὐτὸν πρεσβείαις σου, ἀπροσκόπτως εἰς τέλος, ἡμᾶς ἐλευθέρωσον.

Ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία τοῦ Ὄρθρου, ὡς σύνηθες, καὶ Ἀπόλυσις.

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ ΚΖ'.

Τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Προκοπίου τοῦ Δεκαπολίτου.

Ἑσπέρας εἰς τὸ, **Κύριε ἐκέκραξα**, στιχηρὰ προσόμοια. Ἦχος δ'.

Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Κατ' εἰκόνα γενόμενος, τοῦ Θεοῦ καὶ ὁμοίωσιν, κατ' ἀρχὴν τῆς πλάσεως, παμμακάριστε, τὸ τῆς Εἰκόνος ἀξίωμα, τηρεῖν διεσπούδασας, λογισμῷ παγάσεβεῖ, καὶ νοὸς καθαρότητι, καὶ ἁγνότητι· καὶ παθῶν ἐγκρατείᾳ καὶ τηρήσει, τῶν Χριστοῦ διαταγμάτων, καὶ εὐσεβείας πανόλβιε.

Τῇ ἀσκήσει τὸ πρότερον, προσλαβὼν καὶ τὴν ἄθλησιν, θεοφρόνως ὕστερον, ἠνδρέστησας, δι' ἀμφοτέρων τῷ κτίσαντι, τῷ μόνῳ τὴν κάθαρσιν, ἀπαιτοῦντι παρ' ἡμῶν, καὶ ψυχῆς τὴν εὐγένειαν, οὗ τὴν ἔνσαρκον, παρουσίαν δοξάζων προσεκύνεις, τὴν Εἰκόνα τὴν ἁγίαν, τῆς κατ' αὐτὸν ἀνθρωπότητος.

Τοὺς τοῦ Λόγου τὴν σάρκωσιν, δυσσεβῶς ἀθετήσαντας, διελέγχων Ὅσιε, διετέλεσας, διὰ μαστίγων ἐτάσεως, πάσης τε κακώσεως, καὶ δεσμῶν καὶ φυλακῆς, βεβαιῶν τὴν ἀλήθειαν. ὅθεν γέγονας, τῆς Χριστοῦ Βασιλείας κληρονόμος, καὶ χαρᾶς ἀνεκλαλήτου, καὶ ἀϊδίου ἐλλάμψεως.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Ἡ Θεὸν τὸν ἀχώρητον, ἐν γαστρί σου χωρήσασα, φιλανθρώπως ἄνθρωπον χρηματίσαντα, καὶ τὸ ἡμέτερον φύραμα, ἐκ σοῦ προσλαβόμενον, καὶ θεώσαντα σαφῶς, μὴ παρίδῃς με Πάναγνε, νῦν θλιβόμενον. ἀλλ' οἰκτείρησον τάχει καὶ παντοίας, δυσμενείας τε καὶ βλάβης, τοῦ πονηροῦ ἐλευθέρωσον.

Σταυροθεοτοκίον. Ὅμοιον.

Ἐν Σταυρῷ ὡς ἑώρακε, καθηλούμενον Κύριε, ἡ Ἀμνάς καὶ Μήτηρ σου ἐξεπλήττετο, καὶ τί τὸ ὅραμα ἔκραζεν, Υἱὲ ποθεινότατε; ταῦτά σοι ὁ ἀπειθής, δῆμος ἀνταποδίδωσιν, ὁ παράνομος. ὁ πολλῶν σου θαυμάτων ἀπολαύσας; ἀλλὰ δόξα τῇ ἀρρήτῳ. συγκαταβάσει σου Δέσποτα.

Εἰς τὸν Ὄρθρον, μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν.

Ὁ Κανών. Οὗ ἡ ἀκροστιχίς.

Τοὺς σοὺς ἀγῶνας εὐπρεπῶς μέλπω μάκαρ.

Ὠδὴ ά. Ἦχος Πλ. β'.

Ὡς ἐν ἠπείρῳ,

Τῆς εὐσεβείας τῷ φίλτρῳ καταυγασθεὶς, καὶ τῷ θείῳ ἔρωτι, τρικυμίας κοσμικὰς, ἀπεκρούσω Ὅσιε Θεῷ, ἐπινίκιον ᾠδὴν ἀνακρουόμενος.

Ὁ φωτοφόρος σου βίος καὶ τὸ φαιδρὸν, τῆς ψυχῆς καὶ σύντομον, εὐσεβείᾳ συγκραθὲν, ἀρετῆς ἐγκόμισμα λαμπρὸν, ἐν σοὶ Ὅσιε τρανῶς ἀπηκριβώσατο.

Ὑπερφυεῖ δαδουχίᾳ καὶ φωταυγεῖ, τοῦ Χριστοῦ λαμπόμενος, τῶν παθῶν τὰς προσβολὰς, ἐγκρατῶς ἐμάρανας βοῶν, ἐπινίκιον ᾠδὴν τῷ Παντοκράτορι. Θεοτ.

Σεσαρκωμένον τὸν Λόγον θεοπρεπῶς, συλλαβοῦσα Πάναγνε, τὸν πρὶν ἄσαρκον ἡμῖν, ὑπὲρ φύσιν τέτοκας Ἁγνή, μετὰ γέννησιν Παρθένος διαμείνασα.

Ὠδὴ γ'. Οὐκ ἔστιν Ἅγιος ὡς σύ.

Σοῦ ἡ θεόληπτος ψυχὴ, τῷ τῆς Πίστεως ζήλῳ, πυρπολουμένη μάκαρ, τῶν ἀνόμων τὴν πικρὰν, μανίαν καὶ τὸν θυμὸν, Θεοφόρε, κραταιῶς διέλυσαν.

Οἰκείοις αἵμασι βαφεὶς, τῶν Μαρτύρων τοὺς ἄθλους. ἐμιμήσω τρισμάκαρ, αἰκισμοὺς τῶν ἀσεβῶν, ἀνδρειοτάτῃ ψυχῇ, ὑπομείνας, καρτερῶς Προκόπιε.

Ὑπέστης Ὅσιε διπλοῦς, τοὺς ἀγῶνας ἐμφρόνως, τὰς αἱρέσεις ἐλέγχων, καὶ λεόντων τὰς ὁρμὰς, ἀνδρείως ὑπενεγκὼν, Θεοφρόνως, πάνσοφε Προκόπιε.

Θεοτοκίον.

Σοφία Λόγος τοῦ Πατρὸς, ὁ πρὸ πάντων αἰώνων, ἐπ' ἐσχάτων τῶν χρόνων, ἀτρέ-

Digitized by Google

ἀπορρήτως σαρκωθεὶς, ἐξ ἀπειράνδρου Μητρὸς, Θεοτόκον, ταύτην ἀπειράσατο.

Ὁ Εἱρμός.

„ Οὐκ ἔστιν Ἅγιος ὡς σὺ, Κύριε ὁ Θεὸς „ μου, ὁ ὑψώσας τὸ κέρας, τῶν πιστῶν „ σου ἀγαθὲ, καὶ στερεώσας αὐτοὺς, ἐν τῇ πέ„ τρᾳ, τῆς ὁμολογίας σου.

Κάθισμα. Ἦχος ά. Τοῦ λίθου σφραγισθέντος.

Ἀσώματος ἐν βίῳ, ἐγνωρίσθης Πατὴρ ἡμῶν, καὶ ἔνσαρκος Ἀγγέλοις, ἀνεδείχθης συνδίαιτος, τῷ Κόσμῳ κατὰ Παῦλον σταυρωθεὶς, καὶ Κόσμον σταυρωθέντα σοι σαφῶς, καὶ εἰς Οὐράνιον οἶκον, τῇ διανοίᾳ χῶρον ὁ γνήσιος. δόξα τῷ εὐδοκήσαντι ἐν σοί. δόξα τῷ γνωρισθέντι σοι. δόξα τῷ ἐνεργοῦντι διὰ πᾶσιν ἰάματα.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Τὰς χεῖράς σου τὰς θείας, αἷς τὸν Κτίστην ἐβάστασας, Παρθένε Παναγία, σαρκωθέντα χρηστότητι, προτείνασα δυσώπησον αὐτὸν, λυτρώσασθαι ἡμᾶς ἐκ πειρασμῶν, καὶ παθῶν καὶ τῶν κινδύνων, τοὺς εὐφημοῦντας πόθῳ, καὶ βοῶντάς σοι· δόξα τῷ ἐνοικήσαντι ἐν σοί. δόξα τῷ προελθόντι ἐκ σοῦ. δόξα τῷ ἐλευθερώσαντι ἡμᾶς διὰ τοῦ τόκου σου.

Σταυροθεοτοκίον. Ὅμοιον.

Σταυρῷ σου προσπαγέντος, ὑπὸ τῶν στρατιωτῶν, καὶ λόγχῃ τὴν πλευράν σου ὀρυγέντος Σωτὴρ ἡμῶν, ἡ πάναγνος ὠδύρετο πικρῶς, καὶ τὸ πολύ σου καὶ φρικτὸν, τῆς ἀνοχῆς ἐξίστατο βοῶσα· δόξα τῇ πρὸς ἀνθρώπους σου στοργῇ δόξα σου τῇ χρηστότητι· δόξα τῷ ἐν θανάτῳ σου βροτοὺς ἀθανατίζοντι.

Ὠδὴ δ'. Χριστός μου δύναμις.

Ἀρδεύων Ὅσιε, δακρύων χεύματι, τὴν καρδίαν σου μάκαρ τῶν ἀρετῶν, σπόρον ἐγεώργησας, ἐκ διανοίας καθαρᾶς, Ὁσιώτατε Προκόπιε.

Γεῶδες φρόνημα, τῷ θείῳ Πνεύματι, καθυπέταξας Πάτερ ἀσκητικὸν, βίον ἀνελόμενος, καὶ συνταττόμενος χοροῖς, τῶν Μαρτύρων παμμακάριστε.

Ὡς μάρτυς ἔνθεος, καὶ ἀληθέστατος, ὑπὲρ τῆς εὐσεβείας αἱρετικὴν, ἠλέγξας ἀπόνοιαν. τῆς γὰρ μανίας ἀληθῶς, τῶν ἀθέων κατεφρόνησας. Θεοτοκίον.

Νομίμων ἄνευθεν, δεσμῶν Πανάμωμε, συλλαβοῦσα τὸν Κτίστην δίχα φθορᾶς, τοῦτον ἀπεγέννησας, καὶ Θεοτόκος ἀληθῶς, καὶ κυρίως ἐχρημάτισας.

Ὠδὴ έ. Τῷ θείῳ φέγγει σου ἀγαθέ.

Ἁγιασθέντα ἀσκητικῶς, καὶ τελειωθέντα σε δι' αἵματος γεραίρομεν Ὅσιε. μνήμη γὰρ δικαίων μετ' ἐγκωμίων ἀεὶ, πιστῶς ἐπιτελεῖται, καὶ μνημονεύεται.

Σοφῶς ὁ πάντα μεταποιῶν, καὶ μετασκευάζων πρὸς τὸ κρεῖττον ὡς βούλεται Κύριος, τῇ τῶν δυσσεβούντων μιαιφονίᾳ τῇ σῇ, ἀσκήσει μαρτυρίου κλέος προσέθετο.

Ἐπὶ τῶν ὤμων ἀναλαβὼν, τὴν διὰ Σταυροῦ πανοπλίαν, σὺ τῷ Χριστῷ ἠκολούθησας, τῶν ὀπίσω Πάτερ λήθην ποιούμενος, καὶ τοῖς ἔμπροσθεν δρόμοις ἐπεκτεινόμενος. Θεοτοκίον.

Ὑμνοῦμεν Πάναγνε τὸν ἐκ σοῦ, σάρκα παθητήν τε καὶ θνητὴν περιβαλόμενον Κύριον, καὶ τεθεωμένην ἀπεργασάμενον, ἑνώσει ἀσυγχύτῳ τὸ καθ' ὑπόστασιν.

Ὠδὴ ς'. Τοῦ βίου τὴν Θάλασσαν.

Προβαίνων ἀείμνηστε, ἀπὸ δόξης ἀληθῶς, ἀσκητικῆς ἀνέδραμες, πρὸς Μαρτύρων ἀνδρείαν τε καὶ τιμὴν, οἰκείου ἐξ αἵματος, ἐρυθρὰν πορφυρίδα περικείμενος.

Ῥεόντων τὸ ἄστατον, λογισάμενος ψυχῇ, καὶ λογισμῷ θεόφρονι, τοῖς ἀεὶ διαμένουσιν ἀγαθοῖς, καὶ πέρας οὐκ ἔχουσιν, εὐσεβῶς ἐπτερώθης Παμμακάριστε.

Ἐγκράτειαν σύντομον, καὶ πραότητα Χριστὸς, σὲ καθορῶν πλουτήσαντα, φιλανθρώπως ἐπίβλεψεν ἐπὶ σὲ, καὶ δόξης ἀνέδειξε, κοινωνὸν Θεοφόρε παναοίδιμε.

Θεοτοκίον.

Πανάμωμε Δέσποινα, τῆς ψυχῆς μου τὰ δεινὰ, καὶ χαλεπὰ συντρίμματα, χειρουργίαις ἰάτρευσον μυστικαῖς, δραστήρια φάρμακα, τῷ Υἱῷ σου βαλοῦσα τὰ Παθήματα. Ὁ Εἱρμός.

„ Τοῦ βίου τὴν θάλασσαν, ὑψουμένην „ καθορῶν, τῶν πειρασμῶν τῷ κλύ-

δω-

Digitized by Google

„ δωρι. τῷ ἀϊδίῳ λιμένι σου προσδραμὼν,
„ βοῶ σοι· ἀνάγαγε, ἐκ φθορᾶς τὴν ζωήν
„ μου Πολυέλεε.

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ, ΚΖ΄. Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν καὶ Ὁμολογητοῦ Προκοπίου τοῦ Δεκαπολίτου.

Στ. Οὐδὲν Δεκαπολῖτα γῆς πᾶσαι Πόλεις, Πρὸς τὴν νοητὴν, ἔνθαπερ ταύτῃ Πόλιν.

Εἰκάδι ἑβδομάτῃ Προκοπίῳ τέρμα φάνθη.

Οὗτος τὸν μονήρη Βίον πρότερον ὑπέδυ, πᾶσαν ἄσκησιν ἀκριβῶς διαμείψας, καὶ τελείως καθάρας ἑαυτὸν, τοὺς τοῦ Λόγου τὴν Σάρκωσιν δυσσεβῶς ἀθετήσαντας, διελέγξας ἀνδρείως καὶ καταπτύσας, ὕστερον δὲ καὶ διὰ μαστίγων ἀθλήσας, μέγας Ὁμολογητὴς ἀνεφάνη, θαυμάτων ἐνεργείας ἐνδειξάμενος, καὶ οὕτω πρὸς Κύριον ἐξεδήμησε.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Γελασίου, ὃς τὸ Βάπτισμα κελευσθεὶς διαπαῖξαι παρὰ τοῦ Ἄρχοντος, βαπτίζεται ἀληθῶς, καὶ ξίφει τελειοῦται.

Στίχ. Φώτισμα μέλλων ἐκγελᾶν, γελᾷς πλάνην.
Πλυθεὶς δὲ Γελάσιε, ἐκτέμνῃ κάραν.
Βαπτισθεὶς Γελάσιε, καὶ ἑβδόμῃ εἰκάδι τμήθης.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Θαλελαίου τοῦ Ὁμολογητοῦ.

Στίχ. Ὁ Θαλέλαιος φαιδρῶς ἥκει πρὸς πόλον.
Θαλοῖς ἐλαιῶν, ἀρεταῖς ἐστεμμένος.

Οὗτος Κίλιξ μὲν ἦν τὸ γένος. ἀγαπήσας δὲ τὴν ἀσκητικὴν πολιτείαν, τὴν Πόλιν κατέλαβε Γαβάλων. ἧς ἀπὸ σταδίων εἴκοσι γεώλοφόν τινα καταλαβὼν, ἐν ᾧ τέμενος ἦν δαιμόνων, ἐν αὐτῷ ἐπήξατο μικρὰν καλύβην, τοῖς τῆς Ἀσκήσεως ἀσχολούμενος πόνοις, νηστείαις τε ἀγρυπνίαις καὶ κακουχίαις ἑαυτὸν ἐκτήκων. Ὅθεν οἱ ἐν τῷ τεμένει Δαίμονες πλεῖστοις αὐτὸν φοβήτροις ἐξεδειμάτουν. Οὓς καὶ κατηχυμμένους ἐξέπεμπε, καταγελῶν τῆς ἀσθενείας αὐτῶν. Μειζόνων δὲ πόνων ἐφιέμενος, τὴν μὲν καλύβην κατέλιπε. Κελλίον δὲ στενώτατον δειμάμενος, μηδὲ τῷ σώματι σύμμετρον, ἐν αὐτῷ εἰσῄει, τοῖς γόνασι τὸ πρόσωπον ἔχων προσηλωμένον. Θεαρέστως οὖν ἐν αὐτῷ ἐπὶ ἔτη δέκα βεβιωκὼς, ἐν εἰρήνῃ ἐκοιμήθη.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Ὁ Ὅσιος Στέφανος, ὁ συστησάμενος τὸ γηροκομεῖον τῶν Ἀρματίου, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Στ. Γήρει Στέφανος πρύτανις ζωῆς πόρου.
Ὅν περ θανόντα πρύτανις στέφους στέφει.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Ὁ Ἅγιος Νήσιος βουνεύροις τυπτόμενος τελειοῦται.

Νεύροις βοείοις Νήσιος πάσχων φέρει.
Νεύρούμενος γὰρ, τῶν πόνων λήθην ἔχει.

Ταῖς αὐτῶν Ἁγίαις πρεσβείαις.

Ὠδὴ ζ. Δροσοβόλον μέν.

Ὡς ὑπέρλαμπρος ὁ βίος σου Θεόσοφε, γέγονε δι᾽ ἀσκήσεως. οὕτως ὤφθησου, προφανῶς ἡ ἄθλησις στεῤῥά. Χριστὸν γὰρ ἐδόξασας βοῶν· εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Σωφροσύνης καθαρότητα Θεσπέσιε, Πάτερ περιζωσάμενος, ἐν ἀνδρείᾳ δὲ, Μαρτυρίου στέφανον λαμπρὸν, ἐδέξω ἐν χάριτι βοῶν· εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Μὴ προσκυνοῦντες Εἰκόνα σου τὴν ἄχραντον, Σῶτερ οἱ ἀσεβέστατοι, τὸν οἰκέτην σου, μαστιγοῦντες ἔξεον δεινῶς, ὑμνοῦντα καὶ κράζοντα πρὸς σέ· εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν. Θκ.

Εὐφραινόμενοι τῷ τόκῳ σου Πανάμωμε, πάντες σὲ μακαρίζομεν. δι᾽ αὐτοῦ γὰρ νῦν, σαρκικῆς γεννήσεως ἡμεῖς, ῥυσθέντες κραυγάζομεν αὐτῷ· εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ὠδὴ η. Ἐκ φλογὸς τοῖς Ὁσίοις.

Τελούμενος τῆς ὕλης καὶ πρὸ θανάτου ὀφθεὶς, μετετέθης ἐντεῦθεν πρὸς τὴν ἀκήρατον, Ὅσιε ζωὴν, τῷ θανάτῳ χρησάμενος, κλίμακι προσφόρῳ, Προκόπιε Θεόφρον.

Πεπλησμένος ἐφάνης αἴγλῃ τῆς Πίστεως, καὶ πρὸς ἄδυτον φέγγος Πάτερ ἐφοίτησας, πᾶσαν ὑλικὴν, ἀποθέμενος

Digitized by Google

μενος ἔφεσιν. ὅθεν σὲ τιμῶμεν, Προκόπιε Θεόφρον.

Ὡπλισμένος δυνάμει τοῦ Θείου Πνεύματος, πονηρείας πνευμάτων ἐτρέψω φάλαγγας. ὅθεν Οὐρανῶν, πύλαι σοι ἀνεῴχθησαν, μάκαρ ἀνυμνοῦντι, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Μακαρίζουσι πᾶσαι γενεαὶ Δέσποινα, ὡς προέφης ἡ μόνη Θεομακάριστος, σὲ τὴν ἀληθῆ Θεοτόκον καὶ πανάγνον. ἣν ὑπερυψοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὁ Εἱρμός.

„ Ἐκ φλογὸς τοῖς Ὁσίοις, δρόσον ἐπήγασας, καὶ Δικαίου θυσίαν, ὕδατι ἔφλεξας. ἅπαντα γὰρ δρᾷς Χριστέ, μόνῳ τῷ βούλεσθαι. σὲ ὑπερυψοῦμεν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὠδὴ θ'. Θεὸν ἀνθρώποις ἰδεῖν.

Ἄθλειν νομίμως σοφὲ ἑλόμενος, τὰς τῶν παθῶν ὁρμὰς δι᾽ ἐγκρατείας ἐνέκρωσας, καὶ σαρκὸς σκιρτήματα θεράπων Χριστοῦ. ὅθεν τῆς ἀπαθείας, νῦν τὴν ἀνώλεθρον, σὺν ταῖς ἀσωμάτοις Στρατιαῖς, εὗρες ἀπόλαυσιν.

Κριτῇ δικαίῳ φαιδρῶς παρίστασαι, ὡς νικητὴς Στεφάνους ἀμαράντους δεξάμενος, ἐκτενῶς Προκόπιε δεόμενος, ὑπὲρ τῶν ἐκτελούντων, σοῦ τὴν πανίερον, μνήμην καὶ τὴν θείαν ἑορτὴν τῆς μεταστάσεως.

Αὐγαῖς τρισὶ νῦν καταλαμπόμενος, ταῖς ἐκ μιᾶς ἀφράστως προϊούσαις Θεότητος, πανολβίου λήξεως ἠξίωσαι, καὶ τερπνῆς θυμηδίας, συναγαλλόμενος, ταῖς ὑπερκοσμίαις Στρατιαῖς, Πάτερ Προκόπιε. Θκ.

Ῥευστὴν ὁ Λόγος Θεοῦ ὁ ἄρρευστος, μορφὴν λαβὼν ἀνθρώπους ἀφθαρσίαν ἐνέδυσεν, εὐδοκίᾳ Πατρικῇ σκηνώσας ἐν σοί, τῇ κεχαριτωμένῃ. ὅθεν Πανάχραντε, σὺν ταῖς οὐρανίαις Στρατιαῖς, σὲ μεγαλύνομεν.

Ὁ Εἱρμός.

„ Θεὸν ἀνθρώποις ἰδεῖν ἀδύνατον, ὃν οὐ τολμᾷ Ἀγγέλων ἀτενίσαι τὰ τάγματα. διὰ σοῦ δὲ Πάναγνε ὡράθη βροτοῖς, Λόγος σεσαρκωμένος· ὃν μεγαλύνοντες, σὺν ταῖς οὐρανίαις Στρατιαῖς, σὲ μακαρίζομεν.

Ἐξαποστ. Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Σαρκὸς τοῦ τιμίου σου, ἀπολυθεὶς Προκόπιε, παρέστης νῦν σὺν Ἀγγέλοις, τῇ ἀπροσίτῳ Τριάδι. πρὸς ἣν ἡμῶν μνημόνευε, τῶν ἐκτελούντων ἔνδοξε, τὴν παναγίαν μνήμην σου, καὶ σὲ τιμώντων ἐκ πόθου, Πάτερ σοφὲ Ἱεράρχα.

Σταυροθεοτοκίον. Ὅμοιον.

Τὸ μέγα καταφύγιον, καὶ σκέπη τῶν ψυχῶν ἡμῶν, ἡ Οὐρανῶν πλατυτέρα, καὶ Χερουβὶμ ὑπερτέρα, τὸν σὸν Υἱὸν δυσώπησον, ὑπὲρ οἰκείων δούλων σου, Θεοκυῆτορ Πανάγνε. ὅπως ῥυσθείημεν πάντες ἁμαρτιῶν καὶ κινδύνων.

Ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία τοῦ Ὄρθρου, ὡς σύνηθες, καὶ Ἀπόλυσις.

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ ΚΗ'.

Τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Βασιλείου τοῦ Ὁμολογητοῦ, Μαθητοῦ τοῦ Ἁγίου Προκοπίου, τοῦ Δεκαπολίτου.

Ἑσπέρας, εἰς τό, Κύριε ἐκέκραξα, στιχ. προσόμοια. Ἦχος δ'.

Ἔδωκας Σημείωσιν.

Τῆς μακαριότητος, τῆς ὑπὲρ νοῦν ὀρεγόμενος, ἐλογίσω Θεσπέσιε, τρυφὴν τὴν ἐγκράτειαν, τὴν πτωχείαν πλοῦτον, τὴν ἀκτημοσύνην, περιουσίαν δαψιλῆ, καὶ δόξαν τὴν μετριότητα. διὸ καὶ τῆς ἐφέσεως, τῆς κατὰ γνώμην ἐπέτυχες, ἐν σκηναῖς αὐλιζόμενος, τῶν Ἁγίων Βασίλειε.

Δρόμον τῆς ἀσκήσεως, ἀπεριτρέπτως τετέλεκας, καὶ τὴν Πίστιν τετήρηκας. ἐντεῦθεν καὶ στέφανον, ἐκομίσω Πάτερ, τῆς δικαιοσύνης· ὅν σοι ἡτοίμασε Χριστός, ὁ κατ᾽ ἀξίαν νέμων τὰ ἔπαθλα, καὶ γέρα χαριζόμενος, καὶ τὴν τῶν πόνων ἀντίδοσιν. ὃν δυσώπει Θεόπνευστε, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Πᾶσαν ἡδυπάθειαν, ὑποπιάζων τὸ σῶμά σου, ἀπηρνήσω Θεόσοφε, πικραίνων τὴν αἴσθησιν, ἐγκρατείας πόνοις, καὶ σκληραγωγίαις, ὑπομονῇ τε πειρασμῶν, καὶ καρτερίᾳ τῶν περιστάσεων. ἀνθ᾽

ὧν

Digitized by Google

ὢν τὴν ἀτελεύτητον, ἀντιλαμβάνεις ἀπόλαυσιν, καὶ τρυφὴν ἀδιάδοχον, καὶ χαρὰν ἀνεκλάλητον.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Τὸν χαῦνον καὶ ἔκλυτον, Παρθενομῆτορ Πανάμωμε, τῆς ψυχῆς μου μετάβαλε, εἰς ῥῶσιν καὶ δύναμιν, νῦν τοῦ Θείου φόβου, ποιεῖν τε καὶ πράττειν, τὰ δικαιώματα Χριστοῦ. ὅπως ἐκφύγω τὸ πῦρ τὸ ἄσβεστον, καὶ κλῆρον τὸν οὐράνιον, καὶ τὴν ζωὴν τὴν ἀπέραντον, διὰ σοῦ ἀπολήψωμαι, εὐφραινόμενος πάντοτε.

Σταυροθεοτοκίον. Ὅμοιον.

Σταυρούμενον βλέπουσα, καὶ τὴν πλευρὰν ὀρυττόμενον, ὑπὸ λόγχης ἡ Πάναγνος, Χριστὸν τὸν φιλάνθρωπον, ἔκλαιε βοῶσα· τί τοῦτο Υἱέ μου; τί σοι ἀχάριστος λαὸς, ἀποτιννύει ἀνθ' ὧν πεποίηκας, καλῶν αὐτοῖς καὶ σπεύδεις με, ἀτεκνωθῆναι παμφίλτατε; καταπλήττομαι εὔσπλαγχνε, σὴν ἑκούσιον Σταύρωσιν.

Εἰς τὸν Ὄρθρον, μετὰ τὴν συνήθη στιχολο.

Ὁ Κανών. Οὗ ἡ ἀκροστιχίς.

Τῆς πίστεως βάσιν σε γιγνώσκω Πάτερ.

Ὠδὴ αʹ. Ἦχος δʹ.

Θαλάσσης τὸ ἐρυθραῖον πέλαγος.

Τὴν βάσιν ἐπὶ τὴν πέτραν θέμενος, Πάτερ τῆς πίστεως, τῶν πειρασμῶν οὐκ ἔπτηξας ὁρμὰς, ἀλλ' ἀσάλευτος ἔμεινας, ὡς ἀρετῆς ὑπέρμαχος, τῆς βασιλείας ὡς ἐπώνυμος.

Ἡ χάρις τοῦ Παναγίου Πνεύματος, σὲ δυναμώσασα, τῶν ἀλγεινῶν μαστίγων καρτερεῖν, τὰς ῥιπάδας ἐνίσχυσε, καὶ νικηφόρον ἔδειξε, κατὰ Τυράννου ματαιόφρονος.

Συνάθλου καὶ στρατιώτου ἔμφρονος, Πάτερ ἐπέτυχες, ταῖς ἀρεταῖς προκόπτοντος ἀεί. μεθ' οὗ χαίρων πανόλβιε, τῆς σταθηρᾶς ἀθλήσεως, διηγωνίσω τὸ μαρτύριον.

Θεοτοκίον.

Προστάτιν καὶ σωτηρίας πρόξενον, καὶ τεῖχος ἄρρηκτον, σὲ τῆς ἐμῆς προβάλλομαι ζωῆς, Θεοτόκε πανύμνητε, τὴν τὸν Θεὸν γεννήσασαν, τὸν εὐεργέτην πάσης κτίσεως.

Ὠδὴ γʹ. Εὐφραίνεται ἐπὶ σοί.

Τὰς θύρας ἐπιμελῶς, τὴν σὴν καρδίαν πρὸς Θεὸν Ὅσιε, ἀσκητικῇ χάριτι, καὶ ὁμολογίᾳ διέπρεψας.

Στρατείαν ἀναλαβὼν, καὶ πανοπλίαν τοῦ Σταυροῦ ἔτρεψας, τὸν νοητὸν Δράκοντα, καὶ τὸν αἰσθητὸν Πάτερ Λέοντα.

Τιμήσαντες εὐσεβῶς, τὸ κατ' εἰκόνα τῆς ψυχῆς Ὅσιοι, τὴν τοῦ Χριστοῦ ἄχραντον, σέβοντες εἰκόνα ἠθλήσατε.

Θεοτοκίον.

Εὐλόγηται διὰ σοῦ, ἡ πρὶν κατάρας καὶ φθορᾶς μέτοχος, φύσις ἡμῶν Ἄχραντε, καὶ τῆς ἀφθαρσίας μετείληφεν.

Ὁ Εἱρμός.

„ Εὐφραίνεται ἐπὶ σοὶ, ἡ Ἐκκλησία σου „ Χριστὲ κράζουσα· σύ μου ἰσχὺς Κύ„ριε, καὶ καταφυγὴ καὶ στερέωμα.

Κάθισ. Ἦχος δʹ. Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Τὴν πτωχείαν τοῦ Χριστοῦ, ἐπιποθήσας εὐσεβῶς, πλοῦτον ἔλιπες φθαρτὸν, καὶ δόξαν ῥέουσαν σοφέ. καὶ τὸν Σταυρὸν σου ἐπ' ὤμων ἀράμενος, τὴν τρίβον τὴν στενὴν, χαίρων διήνυσας, παθῶν τὰς ἡδονὰς, τὰς ἐκ τοῦ σώματος, δι' ἐγκρατείας Ὅσιε ἁπάσης, κακοπαθείας καὶ ἔφθασας, πρὸς πλάτος θεῖον, τοῦ Παραδείσου, θεηγόρε Βασίλειε.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτ. Αὐτόμελον.

Κατεπλάγη Ἰωσήφ, τὸ ὑπὲρ φύσιν θεωρῶν, καὶ ἐλάμβανεν εἰς νοῦν, τὸν ἐπὶ πόκον ὑετὸν, ἐν τῇ ἀσπόρῳ συλλήψει σου Θεοτόκε. Βάτον ἐν πυρὶ ἀκατάφλεκτον. Ῥάβδον Ἀαρὼν τὴν βλαστήσασαν, καὶ μαρτυρῶν ὁ Μνήστωρ σου καὶ φύλαξ, τοῖς Ἱερεῦσιν ἐκραύγαζε· Παρθένος τίκτει, καὶ μετὰ τόκον, πάλιν μένει Παρθένος.

Σταυροθεοτοκίον. Ὅμοιον.

Παρεστῶσα τῷ Σταυρῷ, ἡ παναμώμητος Ἀμνὰς, τοῦ Ἀμνοῦ καὶ λυτρωτοῦ, θρηνῳδίαις συνέκοπτεν αὐτήν. καὶ ἀτενίζουσα ἔλεγεν ἐκπληττομένη, τί τοῦτο τὸ καινὸν, καὶ ξένον θέαμα; γλυκύτατε Υἱὲ, πῶς φέρεις

Digitized by Google

φέρεις ταῦτα ἑκὼν, ὀνειδισμοὺς καὶ μάστιγας καὶ ὕβρεις, καὶ ἐπονείδιστον θάνατον· δοξολογοῦσι, τὴν ὑπὲρ λόγον, Τρεῖ μου συγκατάβασιν.

Ὠδὴ δ'. Ἐπαρθέντα σε ἰδοῦσα.

Ὡς ὡραία σου παμμάκαρ ἡ καρτερία, ἐν πολιᾷ νεότητος, ἐπιδεικνυμένη, Ὅσιε στερρότητα. μεθ' ἧς ἀνεκραύγαζες· δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Συνημμένος δι' ἀγάπης τῷ σῷ Δεσπότῃ, καὶ τὴν αὐτοῦ βοήθειαν, περιβεβλημένος, πόνων οὐκ ᾔσθανου σαρκός· κραυγάζων δὲ ἔψαλλες· δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Βασιλείας ὡς ἐπώνυμος οὐρανίου, τὴν πρὸς αὐτὴν ἀπάγουσαν, ὁδὸν ἐπορεύθης, σύμπνοον εὑράμενος, Προκόπιον κράζοντα· δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Θεοτοκίον.

Ἀπειρογάμως ἐκύησας ὦ Παρθένε, καὶ μετὰ τόκον ὤφθης, παρθενεύουσα πάλιν. ὅθεν ἀσιγήτοις φωναῖς, τὸ χαῖρέ σοι Δέσποινα, πίστει ἀδιστάκτῳ κραυγάζομεν.

Ὠδὴ ε'. Σὺ Κύριέ μου φῶς.

Σὺ Ὅσιε λαμπρῶς, ἠγωνίσω Βασίλειε, τοῦ Λέοντος ἐκφαυλίσας, τὸ ἀμείλικτον θράσος, καὶ γνώμην τὴν ἀγνώμονα.

Ἰσόρροπον εὑρὼν, διαπρεπὲς τὴν ἄθλησιν, Προκόπιον τὸν ἐν πόνοις, προκοπαῖς πολυτρόποις, ἐνθέως στεφανούμενος.

Νῦν βλέπεις νοητῶς, τὸν Χριστὸν ὃν ἐπόθησας. οὗ πόρρωθεν τὰς ἐμφάσεις, πρακτικῶς ἐθεώρεις, Παμμάκαρ ἱερώτατε.

Θεοτοκίον.

Σὲ ὅπλον ἄρραγες, κατ' ἐχθρῶν προβαλλόμεθα. σὲ ἄγκυραν καὶ ἐλπίδα, τῆς ἡμῶν σωτηρίας, Θεόνυμφε κεκτήμεθα.

Ὠδὴ ς'. Θύσω σοι μετὰ φωνῆς.

Ἔρωτι, Βασιλείας τῆς ἄνω λαβόμενος, τοῦ ἐπὶ γῆς βασιλέως, ἀλογίστου γνώμης καὶ προσταγμάτων, καὶ δογμάτων, Θεοφόρε γενναίως ἠλόγησας.

Γυμνὸς μὲν, τῶν ἐπὶ γῆς ἐμφρόνως ἠγώνισαι. ἐνδεδυμένος δὲ θείαν, δυνα-

σθείαν ὤφθης στεφανηφόρος, ὡς νικήσας, τῶν ἀθέων Τυράννων τὴν ἔνστασιν.

Θεοτοκίον.

Ἰδοὺ νῦν, τῶν Προφητῶν πληροῦνται κηρύγματα, σοῦ τῆς Παρθένου τεκούσης, τὸν Προφήταις πάλαι κεκηρυγμένον, καὶ πληροῦντα, τὰ προρρηθέντα Πνεύματος χάριτι.

Ὁ Εἱρμός.

„ Θύσω σοι, μετὰ φωνῆς αἰνέσεως Κύριε,
„ ἡ Ἐκκλησία βοᾷ σοι, ἐκ Δαιμόνων
„ λύθρου κεκαθαρμένη, τῷ δι' οἶκτον, ἐκ
„ τῆς πλευρᾶς σου ῥεύσαντι Αἵματι.

Κοντάκιον. Ἦχος β'. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Ἐξ ὕψους λαβὼν, τὴν θείαν ἀποκάλυψιν, διῆλθες σοφὲ, ἐκ μέσου τῶν θορύβων. καὶ μονάσας ὁσίως, τῶν θαυμάτων εἴληφας τὴν ἐνέργειαν, καὶ τὰς νόσους ἰᾶσθαι τῇ χάριτι, Βασίλειε παμμάκαρ ἱερώτατε.

Τῇ αὐτῇ Μηνὶ, ΚΗ'. Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν καὶ Ὁμολογητοῦ Βασιλείου συναθλητοῦ τοῦ Ἁγίου Προκοπίου.

Στίχ. Σὺν Προκοπίῳ Βασίλειος ὑμνείσθω,
Ὁμολογηταὶ ὡς ὄντες ἀληθείας.

Οὗτος ὑπῆρχεν ἐπὶ τῆς βασιλείας Λέοντος τοῦ Εἰκονομάχου. Καταλιπὼν δὲ τὸν Κόσμον καὶ τὰ ἐν Κόσμῳ, ἐγένετο Μοναχός. Καὶ καλῶς ἀσκήσας πρότερον, ὕστερον δὲ τῆς τῶν Ἁγίων εἰκόνων ῥιφθείσης τιμῆς, σπουδαίως αὐτέστη τοῖς εἰκονομάχοις. Ὅθεν κρατηθεὶς, καὶ πολλὰ τιμωρηθεὶς, οὐκ ἐνέδωκεν, ἀλλὰ τὴν ἀλήθειαν ἐκήρυττε μέχρι θανάτου, συμμαχοῦντα ἔχων καὶ τὸν θεῖον Προκόπιον. Διὸ διεδέθη ἅπαν τὸ σῶμα καὶ τὸν τράχηλον, καὶ τῇ φρουρᾷ παρεδόθη. Τοῦ δὲ Τυράννου τελευτήσαντος, ἀπελύθη. καὶ τῆς φυλακῆς διελθὼν, τῆς ὁμοίας ἐπεμελεῖτο διαγωγῆς, καὶ πολλοὺς πρὸς τὴν ἀρετὴν ἐπαλείφων, καὶ πρὸς τὴν ὀρθόδοξον Πίστιν ἐπανάγων, ἐν διαφόροις καιροῖς, πρὸς τὸν Θεὸν, ὃν ἐπόθησεν ἐκ βρέφους, χαίρων καὶ εὐχαριστῶν διεδήμησε.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἱερομάρ-

Digitized by Google

μάρτυρος Προτερίου, Ἀρχιεπισκόπου Ἀλεξανδρείας.

Στίχ. Ὁ Προτέριος σφάττεται τοῖς καλάμοις,
Ὀξυγράφος κάλαμος ὢν κατὰ πλάνης.
Εἰκάδι ὀγδοάτῃ σφάξαν καλάμοις Προτέριον.

Οὗτος ὁ μακάριος πρεσβύτερος ἦν ἐν τῇ κατὰ Ἀλεξάνδρειαν Ἐκκλησίᾳ. Καὶ συνελθὼν τοῖς ἐν Κωνσταντινουπόλει ἀπελθοῦσιν Ἀλεξανδρεῦσι, καὶ πλεῖστα τοῖς Ἁγίοις Πατράσιν ἀγωνισάμενος κατὰ τῶν δυσσεβῶν αἱρέσεων, Ἐπίσκοπος Ἀλεξανδρείας ὑπὸ τῆς Συνόδου προβάλλεται. Στασιαζόντων δὲ, ὅσοι τὰ Εὐτυχοῦς καὶ Νεστορίου φρονοῦντες ἐτύγχανον, καὶ τὴν σιτοπομπίαν κωλύσειν ἐπαπειλησάντων, ὁ εὐσεβὴς Βασιλεὺς Μαρκιανὸς, οὐκ εἰς Ἀλεξάνδρειαν τὸν σῖτον, ἀλλ' εἰς τὸ Πηλούσιον ἀνάγειν διὰ τοῦ Νείλου παρεκελεύσατο. Ὅθεν οἱ Ἀλεξανδρεῖς λιμώξαντες, μεσίτην τὸν Ἀρχιερέα πρὸς τὸν Βασιλέα προβάλλονται. Ὁ δὲ τῇ τοῦ Ἀρχιερέως εἴξας παρακλήσει, πάλιν ἐν Ἀλεξανδρείᾳ κατάγεσθαι τὸν σῖτον παρεκελεύσατο. Μετὰ δὲ τὴν τελευτὴν τοῦ εὐσεβεστάτου Βασιλέως Μαρκιανοῦ, Τιμόθεός τις τὴν ἐπωνυμίαν Αἴλουρος, ἀσελγὴν ὄν τινα νύκτα ἐπιτηρήσας, καὶ τοῖς τῶν μοναζόντων κελλίοις ἀωρὶ τῶν νυκτῶν ἐπιστὰς, Ἄγγελον ἑαυτὸν εἶναι ἔφησε, καὶ τῆς κοινωνίας ἀποστῆναι Προτερίου ἐπέσκηψε τούτοις. Οἱ δὲ ὡς ἁπλοϊκῶς ἐξαπατηθέντες, στάσιν κατὰ τοῦ Ἀρχιερέως ἐγείρουσιν. Οὗτος δὲ φεύγων, τὸν θειότατον Προφήτην Ἡσαΐαν ἐθεάσατο λέγοντα· Ὑπόστρεψον, κἀγὼ περιμένω διαδέξασθαί σε. τοῦτο δὲ ἐδήλου τάχα τὴν βιαίαν αὐτοῦ τελευτήν. Ὑποστρέψας οὖν, καὶ ἐν τῇ θείᾳ κολυμβήθρᾳ εἰσελθὼν, ὑπ' αὐτῶν ἐκεῖσε καλάμοις ὀξέσι κατασφάττεται. Εἶτα χειροτονοῦσιν ἀντ' ἐκείνου τὸν ἀπατήσαντα αὐτοὺς Τιμόθεον, καὶ ἐπὶ τὸν τῆς Ἀρχιερωσύνης Θρόνον ἀνάγουσιν. Ὅπερ μαθὼν ὁ μετὰ Μαρκιανὸν βασιλεύσας Λέων, τὸν μὲν Τιμόθεον ὑπὸ τῶν τῶν Ἐπισκόπων ἐξουσίαν κριθῆναι κανονικῶς ἐποίησεν· ὃν καὶ τῆς Ἀρχιερατικῆς τιμῆς γυμνώσαντες, εἰς Γάγγραν ἐξώρισαν. τοὺς δὲ κοινωνήσαντας λαϊκοὺς εἰς τὸν τοῦ Ἀρχιερέως φόνον, μάστιξι, καὶ δεσμεύσεσι, καὶ μελῶν ἀφαιρέσει παιδεύσας ὁ Βασιλεὺς, ἕτερον Τιμόθεον ὀρθόδοξον, Σαλοφακιόλιον λεγόμενον, χειροτονηθῆναι Ἀλεξανδρείας Ἐπίσκοπον παρεκελεύσατο. Καὶ οὕτως ἡ στάσις πέρας εἴληφε.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Νέστορος.

Στ. Οὐκ εἶχεν εἶδος, οὐδὲ κάλλος ἐν ξύλῳ,
Νέστωρ ἁπλωθεὶς, τὸ προφητικὸν φάναι.

Οὗτος ἦν κατὰ τοὺς χρόνους Δεκίου τοῦ βασιλέως, καὶ Πουπλίου ἡγεμόνος, ἐκ Πέργης τῆς Παμφυλίας. Διὰ δὲ τὸ σέβεσθαι τὸν Χριστὸν, συνελήφθη παρὰ τοῦ ἄρχοντος Εἰρηνάρχου, καὶ ἤχθη πρὸς τὸν ἡγεμόνα. Καὶ ὁμολογήσας κατ' ἐνώπιον τοῦ ἡγεμόνος τὴν εἰς Χριστὸν Πίστιν, σταυροῦται, καὶ πρὸς τὸν Θεὸν εὐχαριστοὺς φωνὰς ἀφεὶς, καὶ τοὺς πιστοὺς ἐπιστηρίζων, τὸ Πνεῦμα παρέδωκε.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἁγίων Γυναικῶν, Κύρας, καὶ Μαράνας.

Στ. Καταξίνονται Μαράνα τε καὶ Κύρα,
Σαρκὸς μαρασμῷ κυριεύειν τοῦ πόλου.

Ταύταις Πατρὶς μὲν ἡ πρὸς Ἕω κειμένη Βέῤῥοια. γένος δὲ τὸ τῆς Πατρίδος ἐπίσημον. τροφὴ δὲ τῷ γένει συμβαίνουσα. Ἀλλὰ τούτων ἁπάντων ὑπεριδοῦσαι, καὶ ἔσω γενόμεναι τινὸς οἰκίσκου, πηλῷ τε καὶ λίθοις ἀναφράξασαι τὴν θύραν, καὶ θυρίδιον μικρὸν ἐάσασαι, δι' οὗ τὴν ἀναγκαίαν τροφὴν εἰσεδέχοντο, καὶ ταῖς πρὸς αὐτὰς ἀφικνουμέναις γυναιξὶ διελέγοντο, καὶ τῷ Θεῷ τὰς δοξολογίας ἀνέπεμπον. Ὅλον μὲν τὸν ἐνιαυτὸν ἐν ἡσυχίᾳ διῆγον. μόνον δὲ τὸν τῆς Πεντηκοστῆς καιρὸν τὴν διάλεξιν ἐποιοῦντο. Τοῖς δὲ σώμασιν ἔφερον σιδήρου βάρος ἄπειρον, τὰ δὲ περιβόλαια μέγιστα εἶχον. ἀσιτείᾳ δὲ καὶ καρτερίας ὑπομονῇ τοσοῦτον διήνεγκαν, ὡς διὰ τεσσαράκοντα ἡμερῶν, ἅπαξ μεταλαμβα-

Digitized by Google

βαθεῖαν τροφῆς, ἐπὶ τρεῖς ὅλους ἐνιαυτούς, Ἀλλὰ καὶ εἰς τὸν ζωοδόχον Τάφον τοῦ Χριστοῦ πορευθεῖσαι, οὐδεμιᾶς τροφῆς ἀπήλαυσαν, μέχρις ἂν τὴν προσκύνησιν ἐποιήσαντο. Καὶ πάλιν ἐπανελθοῦσαι, ἄσιτοι τὴν πορείαν διήνυσαν. Τὸ δὲ τῆς ὁδοῦ μῆκος σταδίων ὑπῆρχεν εἴκοσι. Καὶ εἰς τὸ τῆς καλλινίκου Θέκλης τέμενος ἀπελθοῦσαι, ὡσαύτως διεπράξαντο. Αὗται μὲν οὖν τοιαύτῃ πολιτείᾳ τὸ θῆλυ κατακοσμήσασαι γένος, πρὸς τὸν ποθούμενον ἀνέδραμον Κύριον.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Οἱ Ἅγιοι Μάρτυρες οἱ ἐξ Αἰγύπτου ξίφει τελειοῦνται.

Στ. Ξίφει θανεῖν ἔγραψαν ἐξ Αἰγυπτίων,
Οἱ τοῦ χρόνου γράψαντες ἄθλους καὶ βίους.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Οἱ Ἅγιοι Ἀπόστολοι, Νυμφᾶς καὶ Εὔβουλος, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦνται.

Στ. Χριστοῦ φυτεία, Χριστἀπόστολοι δύω,
Χριστῷ σύνεισιν Εὔβουλος Νυμφᾶς ἅμα.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Ὁ Ὅσιος Βάρσος Ἐπίσκοπος Δαμασκοῦ, ἐν εἰρήνῃ τελευτᾷ.

Στ. Πανήγυριν ῥέοντος ἐκλιπὼν βίου,
Σύνεστι Βάρσος Ἀγγέλων πανηγύρει.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Ὁ Ἅγιος Μάρτυς Ἀβίρκιος, ξίφει τελειοῦται.

Στ. Χριστοῦ λατρευτὴς αὐχένα τμηθεὶς ξίφει.
Θεῶν λατρευτὰς Ἀβίρκιος αἰσχύνει.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Ἡ ἐν τῷ Κυρίῳ Πάσχα, κατὰ τὸ μέσον τῆς Τεσσαρακοστῆς, προσκύνησις τοῦ τιμίου καὶ Ζωοποιοῦ Σταυροῦ.

Στ. Τὸ νηστείας φθάσαντες οἱ πιστοὶ μέσον,
Σὲ προσκυνοῦμεν Σταυρέ, οὗ Χριστὸς μέσον.

Ταῖς αὐτῶν Ἁγίαις πρεσβείαις ὁ Θεός.

Ὠδὴ ζ'. Ἐν τῇ καμίνῳ.

Γεωργηθέντα, καὶ καθαρθέντα δι' ἀθλήσεως Πάτερ, καὶ ἀσκήσει λάμψαντα καρτερῶς, ὁ Χριστός σε προσεδέξατο, εὐλογημένος εἶ, ὁ Θεός μου κραυγάζοντα Κύριος.

Νευρούμενος, θείᾳ δυνάμει Πάτερ ἤλεγξας πάντας, τοὺς σεπτὸν εἰκόνισμα τοῦ Χριστοῦ, ἀθετοῦντας. ὡς παράφρονας, εὐλογημένος εἶ, ὁ Θεός μου κραυγάζων καὶ Κύριος. Θεοτοκίον.

Ὡς Θεοτόκον, καὶ Βασιλίδα πάσης κτίσεως πάντες οἱ πιστοὶ ὑμνοῦμέν σε τὴν ἁγνήν, καὶ τὸ χαῖρε σοι κραυγάζομεν. εὐλογημένη σὺ ἐν γυναιξὶν ὑπάρχεις Παναμώμε Δέσποινα.

Ὠδὴ η'. Χεῖρας ἐκπετάσας Δανιήλ.

Σῶμα Θεοφόρε καὶ τὸν νοῦν, εἰς ὁλοκάρπωσιν, Χριστῷ προσήγαγες, ὡς ὁλοκαύτωμα τέλειον, τῷ πυρὶ τῆς συνειδήσεως, καὶ τῇ φλογὶ τῶν αἰκισμῶν ὁλοκαυτούμενον, καὶ κραυγάζεις· πάντα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Κατεδίωξάς σου τοὺς ἐχθρούς, καὶ διωκόμενος, Πάτερ κατέλαβες, καὶ κατεπάτησας Ὅσιε, τὴν ὀφρὺν τὴν ὑψηλόφρονα, ἀνῃρημένους κατιδὼν τοὺς σὲ μαστίξαντας, καὶ κραυγάζων· πάντα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Ὡς τις περιδέξιος ἡμῖν, τοῖς φοιτηταῖς ἀριστεύς, ὤφθης πανόλβιε. τῇ πρὶν ἀσκήσει γὰρ ἄθλησιν, ἀνδρικώτατα προσέθεικας, συναθλητὴν τὸν μαθητὴν ἔχων Προκόπιον, καὶ βοῶντα· πάντα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Θεοτοκίον.

Πύλην φωτοφόρον Οὐρανῶν, σὲ ὀνομάζομεν. δι' ἧς διῆλθε Θεός, καὶ σεσωμάτωται Πάναγνε, ὁ ἀσώματος τὸ πρότερον, καθὸ Θεὸς καὶ τῷ Πατρὶ ὡς ὁμοούσιος, ᾧ βοῶμεν· πάντα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε τὸν Κύριον. Ὁ Εἱρμός.

„ Χεῖρας ἐκπετάσας Δανιήλ, Λεόντων
„ χάσματα, ἐν λάκκῳ ἔφραξε. πυ-
„ ρὸς δὲ δύναμιν ἔσβεσαν, ἀρετὴν περι-
„ ζωσάμενοι, οἱ εὐσεβείας ἐρασταί, παῖδες
„ κραυγάζοντες· εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔρ-
„ γα Κυρίου τὸν Κύριον.

Ὠδὴ θ'. Λίθος ἀχειρότμητος.

Ἅπασαν τὴν αἴσθησιν Πάτερ, νοῦν ὑπερβὰς πρὸς τὸν Δεσπότην, χαίρων μεταβέβηκας πόθῳ, τῶν σῶν ἀγώνων πλοῦτον δρεπόμενος, Ἀγγελικὴν τερπνότητα, καὶ Παραδείσου τρυφὴν ἄληκτον.

Digitized by Google

Σὺν σῷ μαθητῇ καὶ συνάθλῳ, συναπολαβὼν ἀθλοφόρε, τῆς τῶν μακαρίων ἐλπίδος, καὶ δι' αἰῶνος συνευφραινόμενος, τοὺς τὴν ὑμῶν πανήγυριν, ἐπιτελοῦντας ὑποπτεύοιτε.

Ἐκ γῆς πρὸς Οὐράνιον λῆξιν, στεφανηφόροι μεταστάντες, ἔνθα τῶν Ἁγίων οἱ δῆμοι, καὶ τῶν Ἀγγέλων θεῖα στρατεύματα, τῶν μαθητῶν τὸν σύλλογον, ὑμῶν πρεσβείαις διασώσατε. Θεοτοκίον.

Ῥῆξον τὰς σειρὰς τῶν πταισμάτων, τῶν σὲ ὑμνούντων Θεομήτωρ. παῦσον τὰς ὁρμὰς τῶν πειρασμῶν. τῆς ἁμαρτίας θραῦσον τὸν τάραχον. τὴν καταιγίδα σύντριψον, τὴν τῶν κινδύνων Μητροπάρθενε.

Ὁ Εἱρμός.

„Λίθος ἀχειρότμητος Ὄρους, ἐξ ἀλαξεύτου σοῦ Παρθένε, ἀκρογωνιαῖος „ἐτμήθη, Χριστὸς συνάψας τὰς διεστώσας „φύσεις. διὸ ἐπαγαλλόμενοι, σὲ Θεοτόκε μεγαλύνομεν.

Ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία τοῦ Ὄρθρου, ὡς σύνηθες, καὶ Ἀπόλυσις.

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ ΚΘ.

Τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν καὶ Ὁμολογητοῦ Κασιανοῦ. Χρὴ γινώσκειν, ὅτι ὅταν ἐστὶν ὁ χρόνος Βίσεκτος, ψάλλεται ἡ τοιαύτη Ἀκολουθία εἰς τὰς κθ΄. εἰ δὲ οὐκ ἔστι Βίσεκτος, ψάλλεται εἰς τὰς κη΄. εἰς τὰ Ἀπόδειπνα, π̃. προσόμοια. Ἦχος β΄.

Ἄγγελος μὲν τὸ Χαῖρε.

Ἀγγελικῶς βιώσας, ἐπὶ γῆς Θεόφρον μακάριε, χοροῖς τῶν ἀσωμάτων ἠρίθμησαι. Σταυρὸν γὰρ ἐπ' ὤμων σου ἀράμενος Ὅσιε, τῷ τῶν ὅλων Θεῷ ἠκολούθησας. καὶ πάθη ψυχοφθόρα, ἐγκρατείας πόνοις θανατώσας, τοῦ Πνεύματος δοχεῖον, καὶ σκεῦος καθαρὸν ἐχρημάτισας. διὸ βοῶμέν σοι· ὑπὲρ πάντων ἐκδυσώπει τῶν εὐφημούντων σε.

Νηστείαις ἀγρυπνίαις, τῷ Θεῷ ἀεὶ προσκολλώμενος, ἁπάσης ἡδονῆς ὑψηλότερος μακάριε ἐδείχθης. καὶ καλαῖς ἀναβάσεσιν, ἀπαύστως φωτιζόμενος, ἔβλυσας διδασκαλίας ῥεῖθρα, τῶν πιστῶν ἀρδεύοντα καρδίας, καὶ γνῶσιν ἐκτιθέντα, Κασιανὲ θεόφρον σωτήριον. διὸ βοῶμέν σοι· ὑπὲρ πάντων ἐκδυσώπει τῶν εὐφημούντων σε.

Ἄνωθεν φωτισθεῖσα, ἡ σοφή σου Πάτερ διάνοια, διδασκαλίας φέγγος ἀπήστραψε. δι' οὗ φωταγωγεῖται, Μοναζόντων τὸ σύστημα, τῶν παθῶν τῆς ἀχλύος λυτρούμενον. διὸ καὶ ἑορτάζει τὴν ἁγίαν πάντοτε μνήμην σου, τὸν Κύριον τῆς δόξης δοξάζον, τὸν ἀεὶ σὲ δοξάσαντα, ἀγωνισάμενον, καὶ νικήσαντα τὸν ὄφιν τὸν πολυμήχανον.

Ὁ Κανών. Ὠδὴ α΄. Ἦχος β΄.

Ἐν βυθῷ κατέστρωσε ποτέ.

Στεφανώσας θείαις ἀρεταῖς, Ὅσιε τὸν βίον σου, Κασιανὲ πρὸς Θεὸν ἐξεδήμησας. παρ' οὗ ἡμῖν αἴτησαι, ἀπολύτρωσιν, τῶν πταισμάτων δεόμεθα, τοῖς ἐπιτελοῦσι, πίστει τὴν ἁγίαν σου μετάστασιν.

Ὁλοτρόπως νεύσει πρὸς Θεὸν, πάντων ἀξιάγαστε, τῶν ἐμπαθῶν νοσημάτων ἐξενώσας, καὶ φῶς ἐχρημάτισας, ταῖς μεθέξεσι, ταῖς ἀΰλοις θεούμενος. ὅθεν σε τιμῶμεν, καὶ πανηγυρίζομεν τὴν μνήμην σου.

Ἰατρὸς γεγένησαι ψυχῶν, θείοις σου διδάγμασι, Κασιανὲ ῥυθμίζων τὰ φρονήματα, Μοναστῶν ἐν χάριτι, καὶ τὴν φέρουσαν, πρὸς ζωὴν τὴν αἰώνιον, ἄριστα δεικνύων, τρίβον Θεοφόρε παμμακάριστε. Θεοτοκίον.

Ὑπερτέρα πέφυκας Ἁγνὴ, πάσης ἀοράτου τε, καὶ ὁρατῆς ἀειπάρθενε κτίσεως, τὸν γὰρ κτίστην τέτοκας, ὡς ηὐδόκησε, σαρκωθῆναι ἐν μήτρᾳ σου. ᾧ σὺν παῤῥησίᾳ, πρέσβευε σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ὠδὴ γ΄. Ἐξήνθησεν ἡ ἔρημος.

Ἀστέρα ἐν τῷ ὕψει σε, Ἐκκλησία λάμποντα, ὁ φωτισμὸς ἀνέδειξε, τῶν ἐν σκότει Χριστὸς πανεύφημε, ἀσκητῶν ὡραιότης Πάτερ πάνσοφε.

Σταυρῷ τὸν ὁμιλήσαντα, καὶ τὸν κόσμον σώσαντα, Κασιανὲ μιμούμενος, ἐσταυρώθης κόσμῳ τοῖς πάθεσι, πανουργίας Δαιμόνων τροπωσάμενος.

Σο-

Digitized by Google

Σοφίᾳ πληρωθεῖσά σου, ἡ καρδία πάνσοφε, διδασκαλίας ἄβυσσον, ἐν Ἁγίῳ ἔβλυσε Πνεύματι, Μοναστῶν, τὰς ἀγέλας καταρδεύουσα. Θεοτοκίον.

Ἰάτρευσον Πανάμωμε, τὴν ψυχήν μου δέομαι, ἐξαθενήσασαν πάθεσι, καὶ παντοίαις ἐπαναστάσεσι, τῶν κακίστων Δαιμόνων μεσιτείαις σου.

Ὁ Εἱρμός.

„Ἐξωύθησεν ἡ ἔρημος ὡσεὶ κρίνον Κύριε, ἡ τῶν Ἐθνῶν στειρεύουσα, Ἐκκλησία τῇ παρουσίᾳ σου ἐν ᾗ ἐστερεώθη ἡ καρδία μου.

Κα. Ἦχος δ'. Ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Ὁσιωθεὶς σὺ τῷ Θεῷ ἀνετέθης, καὶ λαμπρυνθεὶς τῶν καλῶν ταῖς ἰδέαις, Κασιανὲ ὡς Ἥλιος ἀπήστραψας, φέγγει τῶν ἐνθέων σου, διδαχῶν τὰς καρδίας πάντων τῶν τιμώντων σε, ἀμμάως φωτίζων. ἀλλ' ἐκτενῶς ἱκέτευε Χριστῷ, ὑπὲρ τῶν πόθῳ θερμῶς εὐφημούντων σε.

Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Τῇ Θεοτόκῳ ἐκτενῶς νῦν προσδράμωμεν, ἁμαρτωλοὶ καὶ ταπεινοὶ καὶ προσπέσωμεν, ἐν μετανοίᾳ κράζοντες ἐκ βάθους ψυχῆς, Δέσποινα βοήθησον, ἐφ' ἡμῖν σπλαγχνισθεῖσα, σπεῦσον ἀπολλύμεθα, ὑπὸ πλήθους πταισμάτων. μὴ ἀποστρέψῃς σοὺς δούλους κενούς, σὲ γὰρ καὶ μόνην ἐλπίδα κεκτήμεθα.

Σταυροθεοτοκίον. Ὅμοιον.

Τὸν ἐξ ἀνάρχου τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα, ἡ ἀνωδίνως σε σαρκὶ τετοκυῖα, ἐπὶ Σταυροῦ κρεμάμενον ὁρῶσά σε Χριστέ, οἴμοι ποθεινότατε, Ἰησοῦ ἀνεβόα· πῶς ὁ δοξαζόμενος, ὡς Θεὸς ὑπ' Ἀγγέλων, ὑπὸ ἀνόμων νῦν βροτῶν Υἱέ, θέλων σταυροῦσαι; ὑμνῶ σε μακρόθυμε.

Ὠδὴ δ'. Ἐλήλυθας ἐκ Παρθένου.

Ἀγωγῇ σου, τῆς σαρκὸς ὑποτάξας σκιρτήματα, τῷ Πνεύματι Ὅσιε, καὶ ἱεραῖς νουθεσίαις σου, πάσας ἀπεγύμνωσας, τὰς πανουργίας τοῦ πλάνου καὶ τὰ ἔνεδρα.

Νεκρούμενος, ἑκουσίως τῷ κόσμῳ τὴν μέλλουσαν, ζωὴν κλῆρον εἴληφας, Κασιανὲ πανασοίδιμε. νόμους συνεγράψω δέ, εἰς Μοναστῶν ὁδηγίαν καὶ τελείωσιν.

Ἐνοίκησε, τῇ ψυχῇ σου ἡ χάρις τοῦ Πνεύματος, καὶ πάντων ἀνώτερον, τῶν τῆς σαρκὸς φρονημάτων σε, ἔδειξε πανόλβιε, καὶ τῶν τοῦ πλάνου παγίδων ἐμφανέστατα.

Θεοτοκίον.

Τὸν ἄχρονον, ὑπὸ χρόνον γενόμενον τέτοκας, ἀρρήτως Πανάμωμε, τὸν τοὺς Ὁσίους λαμπρύναντα, πίστει ἀειστάσαντας, καὶ τὸν ἀρχέκακον ὄφιν ταπεινώσαντας.

Ὠδὴ ε'. Μεσίτης Θεοῦ, καὶ ἀνθρώπων.

Ἀρπάγης ταῖς σαῖς, ἀρεταῖς Θεόληπτε ὀχούμενος, καὶ χαίρων κατέπαυσας, πρὸς τὰ ἐπουράνια σκηνώματα, τῶν καμάτων τὰ γέρα, ἀξίως κομιζόμενος.

Ἐν οἷ καθαρῷ, σὺ ἐνοπτριζόμενος τὸ κάλλος Χριστοῦ, ἵστασο ἀκλόνητος, νύκτωρ μεθ' ἡμέραν τε ἀοίδιμε, τὰς ἐνθέους δηλώσεις, ἐκεῖθεν εἰσδεχόμενος.

Δακρύων πηγαῖς, Θεοφόρε Πάτερ ἀρδευόμενος, ὡς δένδρον ὑψίκομον, ἤνεγκας καρποὺς τὰ κατορθώματα, ἐπευφραίνοντα πάντων, ἐνθέως τὰ νοήματα.

Θεοτοκίον.

Ἐκ σοῦ ἡ ζωή, ὑπὲρ νοῦν Παρθένε ἀνατείλασα, ἐχθρὸν ἐθανάτωσεν, ἅπαντας ἡμᾶς τὸν θανατώσαντα, καὶ ἐζώωσε κόσμον, ἀπαύστως ἀνυμνοῦντά σε.

Ὠδὴ ς'. Ἐν ἀβύσσῳ πταισμάτων.

Τὴν ὁδὸν τὴν στενὴν Πάτερ ὡδεύσας, πᾶσί τε τοῖς λόγοις σου ταύτην ὑπέδειξας. ἣν οἱ καλῶς βαδίζοντες, Παραδείσου πρὸς πλάτος εἰσάγονται.

Ἡ ζωή σου ὁσία γεγένηται, καὶ ἡ τελευτὴ μακαρία καὶ ἔντιμος, Κασιανὲ Πατὴρ ἡμῶν, τῶν Ἁγίων Ἀγγέλων συνόμιλε.

Νυσταγμὸν ἀμελείας ἀπέρριψας, καὶ ἐπαγρυπνῶν θεωρίαις καὶ πράξεσιν, Ἀγγελικῶς ἐβίωσας, ἐπὶ γῆς Θεοφόρε πανόλβιε. Θεοτοκίον.

Ὡς καλὴν ὡς ὡραίαν ποθήσας σε, ὁ καλλοποιὸς Ἰησοῦς παναμώμητε, ἐκ

σοῦ

Digitized by Google

σῦ σαρκὶ γεγεννῆσθαι, καὶ Θεοῖ με δι' οἶκτον ἀμέτρητον. Ὁ Εἱρμός.

Ἐν ἀβύσσῳ πταισμάτων κυκλούμενος, τὴν ἀνεξιχνίαστον τῆς εὐσπλαγχνίας σου, ἐπικαλοῦμαι ἄβυσσον. ἐκ φθορᾶς ὁ Θεός με ἀνάγαγε.

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ ΚΘ'. Τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν καὶ Ὁμολογητοῦ, Κασσιανοῦ τοῦ Ῥωμαίου.

Στ. Θείους μεταστὰς Κασσιανὸς πρὸς μόας, Θείας νοητῶς κασσίας ἀποπνέει.

Οὗτος ἦν ἐκ Πόλεως Ῥώμης, περιφανῶν καὶ λαμπρῶν γονέων ὑπάρχων Υἱός. Ἐν ἀρχῇ οὖν τοῦ βίου αὐτοῦ πολὺν πρὸς τοὺς λόγους ἐκτήσατο ἔρωτα. Τῇ οὖν περὶ τούτους σπουδῇ, καὶ τῆς φύσεως ὀξύτητι, πᾶσαν ἑλληνικὴν παιδείαν μετῆλθε, φιλοσοφίαν τε καὶ ἀστρονομίαν εἰς ἅπαν ἐκμελετήσας. Καλῶς δὲ καὶ τὴν θείαν γραφὴν ἐκμαθὼν, καὶ εἰς τὸ ἄκρον τῆς περὶ αὐτὴν ἐλάσας γνώσεως, καὶ ἐν ἁγνείᾳ καὶ καθαρότητι τὸν βίον κοσμήσας, ἐπαναστὰς τῆς Πατρίδος, καὶ τὴν σκήτην καταλαβὼν, τὸν μονήρη βίον ὑπέρχεται. Καὶ ἐκδὺς ἑαυτὸν μοναστηρίῳ, πᾶσαν ὑπακοὴν διασκήσας, καὶ πᾶσαν σκληραγωγίαν ἐκεῖθεν ἐκμαθὼν, καὶ ἑαυτὸν ἐθίσας, εἰς ἄκρον τε διακρίσεως ἐκ τῆς ἄκρας ὑπακοῆς φθάσας, ἐπὶ τὴν ἡσυχίαν ἔρχεται. Χρόνους δὲ πλείστους πεποιηκὼς, καὶ πάσῃ σκληραγωγίᾳ ἑαυτὸν ἐκτήξας, πρὸς πλείονα πεῖραν καὶ γυμνασίαν ἐχώρησεν. Ἀναστὰς οὖν ἀπὸ τῆς ἡσυχίας, ἀμείβει πάντα τὰ Μοναστήρια, τῆς τε Αἰγύπτου πάσης καὶ Θηβαΐδος, καὶ τὸ τῆς Νητρίας ὄρος, Ἀσίας τε καὶ Πόντου, Καππαδοκίας τε, καὶ πάσης ἀνατολῆς. Ἀνεμάξατο δὲ πάντων τοὺς βίους, καὶ τύπους, καὶ ἀγωγὰς, ὡς μηδὲ κηρὸς τῶν δακτυλίων τοὺς τύπους ἐκμάττεται. Καὶ δηλοῦσι ταῦτα αἱ παρ' αὐτοῦ συγγραφεῖσαι διατυπώσεις, πάσης ἀκριβείας καὶ σοφίας καὶ ὠφελείας ἦσαν πεπληρωμέναι, καὶ ἄλλαι ὅσαι παρ' αὐτοῦ συνεγράφησαν. καὶ συνετέθησαν διδασκαλίαν. Ἃς εἴτις ἐπεσκεμμένως καὶ ἀκριβῶς διέλθῃ, πολλὴν ἐκ τούτων δρέψεται τὴν ὠφέλειαν, καὶ τὸν τοῦ Συγγραφέως βίον καὶ τρόπον ἐκ τούτων γνώσεται. Οὕτως οὖν βιοὺς ὁ θεῖος οὗτος ἀνὴρ, καὶ οὕτω πολιτευσάμενος, πρὸς τὰς ἐκεῖθεν μετέβη μονάς.

Ταῖς αὐτοῦ Ἁγίαις πρεσβείαις.

Ὠδὴ ζ'. Ἀντίθεον πρόσταγμα.

Λόγου ταῖς μάθεσι ταῖς φανωτάταις, Θεόφρων θεούμενος, φωστὴρ ἐδείχθης ἄδυτος, ἐντεῦθεν ἀπήστραψας, λόγον σωτήριον, πάντων τὰ νοήματα ἡμῶν, φωταγωγοῦντα τῶν εὐφημούντων σε.

Ἡ γλῶσσά σου κάλαμος ἐντεθιγμένη, σαφῶς διεχάραξε. τὸν νόμον τὸν σωτήριον, καὶ τύπους διέθετο, οἷς περ ῥυθμίζονται, πᾶσαι παμμακάριστε ἀεὶ, τῶν μοναζόντων ἀγέλαι χαίρουσαι.

Νοήματα Ὅσιε σωτηριώδη, καὶ ῥήματα ἄγνοιαν, καρδίας ἀπελαύνοντα, πλουσίως ἀνέβλυσας Πάτερ Θεόσοφε. ὅθεν σε γεραίρομεν πιστῶς, τὴν πανάγιαν τελοῦντες μνήμην σου.

Θεοτοκίον.

Πᾶσας ἐσχημάτισας τοῦ Θεοῦ Λόγου, καὶ Θρόνος πυρίμορφος, ἐν ᾧ ἐπανεπαύσατο, ὁ Λόγος σαρκούμενος, δι' ἄκραν ἀγαθότητα. τοῦτον οὖν ἱκέτευε Ἁγνὴ, κατοικτειρῆσαι καὶ ἐλεῆσαι ἡμᾶς.

Ὠδὴ η'. Τὸν ἐν καμίνῳ τοῦ πυρός.

Οἱ τῶν παθῶν δημιουργοὶ, ἐν τῷ μνώτῳ μου δεινῶς τὴν ἀνομίαν, ἐτεκτήναντο Σῶτερ, καὶ ἀνανεῦσαι πρὸς σὲ, οὐκ ἔτι ἰσχύω ὁ δοῦλός σου, ταῖς τοῦ σοῦ Ὁσίου, πρεσβείαις οἰκτειρόν με.

Ὡς ὑπηρέτης τοῦ Χριστοῦ, ὡς διάκονος πιστὸς καὶ οἰκονόμος, τῶν αὐτοῦ μυστηρίων, ὡς ἀπλανὴς ὁδηγὸς ἐφάνης. πάθη θεραπεύεις γὰρ, ψυχῶν καὶ σωμάτων, ἡμῶν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ὑπὲρ ἡμῶν τὸν λυτρωτὴν, νῦν ἱκέτευε Θεὸν Ὅσιε θεῖε, χαλεπῶν ἐκ κινδύνων, καὶ νοσημάτων πικρῶν. καὶ βλάβης ἡμᾶς ἐκλυτρώσασθαι, τοὺς ὑπερυψοῦντας, αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Digitized by Google

Θεοτοκίον.

Ἐξασθενήσασαν πολλαῖς, τὴν ἀθλίαν μου ψυχὴν Θεοκυῆτορ, προσβολαῖς τοῦ Βελίαρ, ταῖς ῥωστικαῖς σου λιταῖς, Παρθένε, ὑγιῆ ἀπέργασαι. ἵνα σε δοξάζω, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὁ Εἱρμός.

„Υἱὸν ἐν καμίνῳ τοῦ πυρὸς, τῶν Ἑβραίων τοῖς παισὶ συγκαταβάντα, καὶ τὴν φλόγα εἰς δρόσον μεταβαλόντα Θεὸν, ὑμνεῖτε τὰ ἔργα ὡς Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὠδὴ θ΄. Ἀνάρχου γεννήτορος.

Ἰσχύς σοι δεδώρηται, παρὰ Θεοῦ καὶ δύναμις, τὰς ἀρχὰς διελέσαι τοῦ κοσμοκράτορος. ὅθεν ἀριστεύσας μεγάλως, ὡς ἀληθῶς, Πάτερ Θεοφόρε, χοροῖς συνηρίθμησαι, τῶν ὁσίων ἀγαλλόμενος.

Ὡς ῥόδον ἡδύπνοον, ἡμᾶς εὐωδιάζουσιν, οἱ θεόπνευστοι λόγοι, τῆς θείας γλώττης σου. σὺ γὰρ εὐωδία ἐγένου, τοῦ δι᾽ ἡμᾶς Θεοῦ σαρκωθέντος, δι᾽ ἄμετρον ἔλεος, Θεοφόρε πανσεβάσμιε.

Σκιρτήσωμεν ἄνθρωποι, πνευματικῶς χορεύοντες, Κασιανοῦ νῦν τῇ μνήμῃ ἐπαγαλλόμενοι, ψάλλωμεν Θεῷ ἐν αἰνέσει, τῷ θαυμαστῷ, ὄντι ἐν Ἁγίοις, καὶ καθαγιάζοντι, τοὺς ἐν πίστει αὐτὸν σέβοντας.

Θεοτοκίον.

Φθαρεῖσαν ἐκαίνισας, τὴν φύσιν τοῦ Προπάτορος, ὑπὲρ φύσιν τεκοῦσα, καὶ παρθενεύουσα, φύσεως ἁπάσης τὸν Πλάστην. ὃν ἐν Σταυρῷ, κρεμάμενον πάλαι, ἠλάλαξες βλέπουσα, Παναγία Μητροπάρθενε.

Ὁ Εἱρμός.

„Ἀνάρχου Γεννήτορος, Υἱὸς Θεὸς καὶ Κύριος, σαρκωθεὶς ἐκ Παρθένου, ἡμῖν ἐπέφανε, τὰ ἐσκοτισμένα φωτίσαι, συναγαγεῖν, τὰ ἐσκορπισμένα. διὸ τὴν Πανύμνητον, Θεοτόκον μεγαλύνομεν.

Ἡ λοιπὴ ἀκολουθία τοῦ Ὄρθρου, ὡς σύνηθες, καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν. Ζήτει εἰς Ὅσιον.

ΤΕΛΟΣ.

Digitized by Google

Digitized by Google

Digitized by Google

Digitized by Google

Digitized by Google

Digitized by Google

Digitized by Google

Digitized by Google

Digitized by Google

Digitized by Google

Digitized by Google